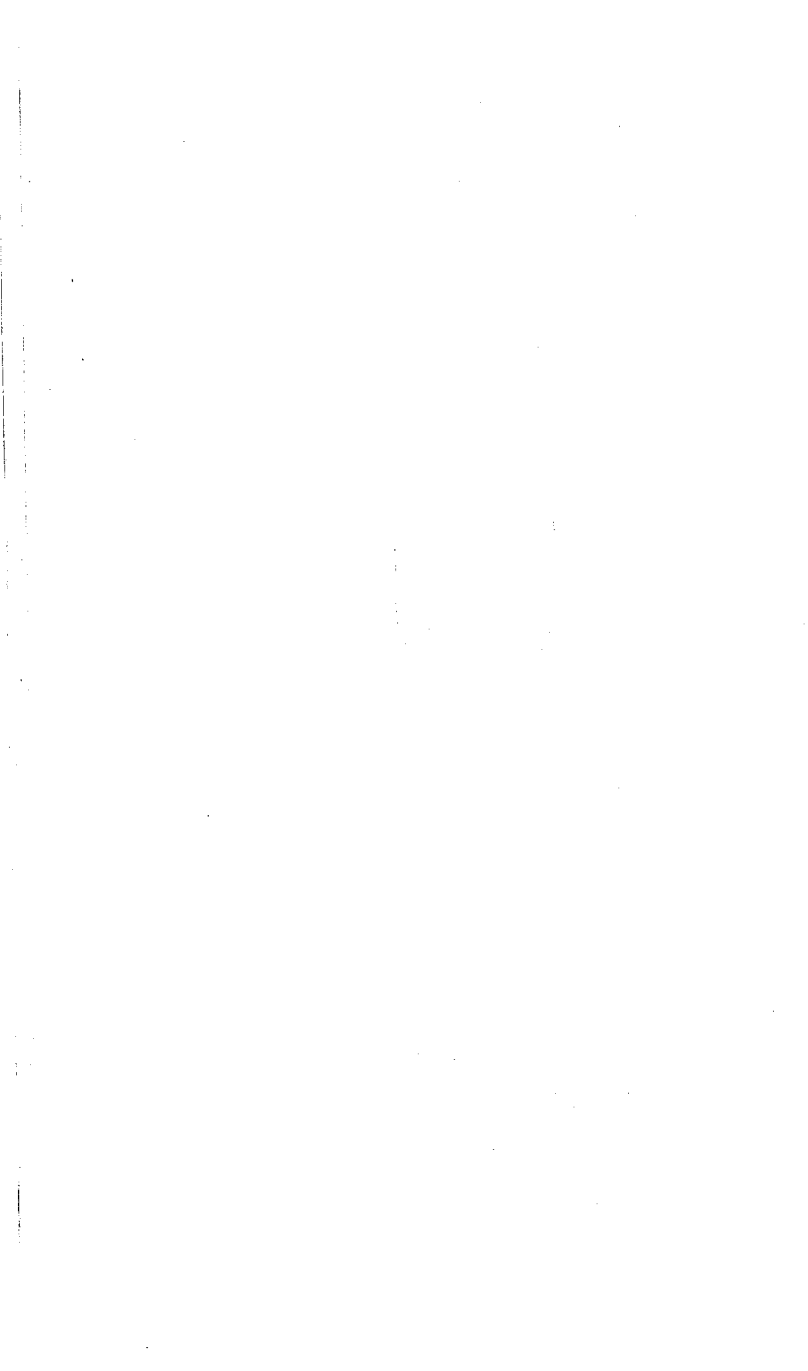

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD GALFRIDUM CUMBERLEGE

PLATO

PLATONIS OPERA

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT

IOANNES BURNET

IN UNIVERSITATE ANDREANA LITTERARVM GRAECARVM PROFESSOR
COLLEGII MERTONENSIS OLIM SOCIVS

TOMVS II
TETRALOGIAS III-IV CONTINENS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

RP

OXONII

Excudebat Joannes Johnson

Architypographus academicus

PA 3405

S8P6

1902

v.2

C.4

FIRST EDITION 1901

REPRINTED 1910, 1921

1928, 1933, 1941, 1946

PRINTED IN GREAT BRITAIN

PRAEFATIO

IN tetralogiis III-IV recognoscendis eandem fere rationem quam in prioribus secutus sum; cum autem nec Parmenidem nec Philebum ediderit M. Schanz, in illo viam monstravit vir doctus W. W. Waddell, qui Clarkianum (B) et Marcianum (T) in suam editionem cum pulvisculo excussit, in hoc ipse Marcianas lectiones primus in lucem protuli.

Quod ad recensionem attinet, fateor mihi codicum lectiones perpendenti in dies magis probari quae in prioris voluminis praefatione breviter exposui, unam eandemque recensionem omnes quotquot extant libros exhibere, alterius recensionis vestigia tantum apud antiquos scriptores et in codice Vindobonensi (W) inveniri. omnes libros ad unum eundemque archetypum referendos esse, eumque post sextum saeculum exaratum, certissimum est et ab Alphonso Schaeffer, qui acerrime Schanzianas rationes impugnavit, conceditur¹, cui quidem ego ita adsentior ut negem ulla vestigia recensionis in Clarkiano (B) extare, quippe cuius errores calligraphi sint diligentissime litterulas exscribentis, sermonem et doctrinam parum callentis. neque hoc mihi probavit Schaeffer, in libros alterius familiae lectiones ex antiqua recensione inrepsisse, quod in Vindobonensi (W) et adfinibus eius ipse factum esse contendo. scio equidem vel in deterrimis libris optimae notae lectiones passim inveniri, sed plerasque

¹ *Quaestiones Platonicae* (Argentorati M.DCCC.XCVIII).

PRAEFATIO

a viris doctis post renatas litteras inter legendum adscriptas. qui Venetum 189 (Σ) et Coislinianum 155 (Γ), ut his utar, corrigebant, permultas Heindorfi aliorum emendationes praecepere, quibus ut suum cuique tribui debet, ita coniectura non memoria niti eius modi lectiones fatendum est.

Quod mihi obiecit censor benevolentissimus H. Diels, me testimonia antiquiorum scriptorum parum respexisse, id cuius modi sit alio loco exponam, in hoc volumine viro humanissimo, ut par erat, satis facere studui. quamquam non me fugit quam lubrica res sit eius modi testimonia adhibere. licet enim scriptores saepissime ex antiqua recensione veram lectionem servaverint, at certum est codices Procli Olympiodori aliorum ex libris Platonicis interpolatos esse. non satis est igitur eorum testimonia ex optimis editionibus descripsisse: ex ipsorum verbis, si qua fieri possit, lectio quam quisque habuerit eruenda erit. nunc autem si hic illic antiquioris recensione sinceram memoriam recipere contigerit, contenti esse debemus.

IOANNES BURNET.

*Scribebam Andreapoli
e collegio S. Salvatoris et D. Leonardi
mense Martio M.DCCC.I.*

In *Convivio* et *Phaedro* lectiones Oxyrhynchitas commemoravi, et in *Convivio* codicis Vindobonensis (W) collationem a viro doctissimo Hermanno Schoene confectam adhibui.

IOANNES BURNET.

*Andreapoli
mense Aprili M.CM.X.*

DIALOGORVM ORDO

TOMVS I

	ED. STEPH.
TETRALOGIA I	
EVTHYPHRO	I. pp. 2-16
APOLOGIA SOCRATIS	I. pp. 17-42
CRITO	I. pp. 43-54
PHAEDO.	I. pp. 57-118
TETRALOGIA II	
CRATYLVS	I. pp. 383-440
THEAETETVS.	I. pp. 142-210
SOPHISTA	I. pp. 216-268
POLITICVS	II. pp. 257-311

TOMVS II

TETRALOGIA III	
PARMENIDES	III. pp. 126-166
PHILEBVS	II. pp. 11-67
SYMPOSIUM	III. pp. 172-223
PHAEDRVS	III. pp. 227-279
TETRALOGIA IV	
ALCIBIADES I	II. pp. 103-135
ALCIBIADES II	II. pp. 138-151
HIPPARCHVS	II. pp. 225-232
AMATORES	I. pp. 132-139

DIALOGORVM ORDO

TOMVS III

TETRALOGIA V

THEAGES	I. pp. 121-131
CHARMIDES	II. pp. 153-176
LACHES	II. pp. 178-201
LYSIS	II. pp. 203-223

TETRALOGIA VI

EVTHYDEMVS	I. pp. 271-307
PROTAGORAS	I. pp. 309-362
GORGAS	I. pp. 447-527
MENO	II. pp. 70-100

TETRALOGIA VII

HIPPIAS MAIOR	III. pp. 281-304
HIPPIAS MINOR	i. pp. 363-376
IO	I. pp. 530-542
MENEXENVS	II. pp. 234-249

TOMVS IV

TETRALOGIA VIII

CLITOPHO	III. pp. 406-410
RESPUBLICA	II. pp. 327-621
TIMAEVS	III. pp. 17-105
CRITIAS	III. pp. 106-121

DIALOGORVM ORDO

TOMVS V

TETRALOGIA IX

MINOS	II. pp. 313-321
LEGES	II. pp. 624-969
EPINOMIS	II. pp. 973-992
EPISTVLAE	III. pp. 309-363
DEFINITIONES	III. pp. 411-416

NOΘEYOMENOI

DE IVSTO	III. pp. 372-375
DE VIRTUTE	III. pp. 376-379
DEMODOCVS	III. pp. 380-386
SISYPHVS	III. pp. 387-391
ERYXIAS	III. pp. 392-406
AXIOCHVS	III. pp. 364-372

SIGLA

- B = cod. Bodleianus, MS. E. D. Clarke 39 = Bekkeri \mathfrak{A}
T = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 1 = Bekkeri t
W = cod. Vindobonensis 54, suppl. phil. Gr. 7 = Stallbaumii
Vind. 1
C = cod. Crusianus sive Tubingensis = Stallbaumii \mathfrak{C}
D = cod. Venetus 185 = Bekkeri Π
G = cod. Venetus Append. Class. 4, cod. 54 = Bekkeri A
V = cod. Vindobonensis 109 = Bekkeri Φ
Oxy. = Papyrus Oxyrhynchita (Grenfell et Hunt
V, pp. 243 sqq.)

Recentiores manus librorum B T W litteris b t w significantur

ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΣ

ΚΕΦΑΛΟΣ

St. III
p. 126

Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, **a**
κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ Γλαύκῳ· καὶ
μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδειμάντος, Χαῖρ', ἔφη, ὦ
Κέφαλε, καὶ εἰ του δέῃ τῶν τῆδε ὦν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.

Ἄλλὰ μὲν δὴ, εἶπον ἐγώ, πάρεμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, **5**
δεησόμενος ὑμῶν.

Λέγοις ἄν, ἔφη, τὴν δέησιν.

Καὶ ἐγώ εἶπον· Τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν **b**
ὄνομα; οὐ γὰρ μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον
ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἦδη χρόνος ἐξ
ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.

Πάνυ γε, ἔφη. **5**

Αὐτῷ δέ γε;

Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνη;

Οἶδε, εἶπον ἐγώ, πολῖταί τ' ἐμοί εἰσι, μάλα φιλόσοφοι,
ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ Ζήνωνος
ἐταίρῳ πολλὰ ἐνετύχηκε, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σω- **c**
κράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης διελέχθησαν, πολλάκις
ἀκούσας τοῦ Πυθοδώρου ἀπομνημονεύει.

ΠΑΡΜΕΝΕΙΔΗΣ constanter B b5 ἔφη T Proclus: om. B
b6 αὐτῷ δέ γε: ἀντιφῶν B: αὐτῷ δέ γε ἀντιφῶν T Adimanto tribuens
b8 τ' ἐμοί ci. Stephanus: τέ μοί T: μοί B

Ἄληθῆ, ἔφη, λέγεις.

5 Τούτων τούτων, εἶπον, δεόμεθα διακούσαι.

Ἄλλ' οὐ χαλεπὸν, ἔφη· μεράκιον γὰρ ὦν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν, ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππου τε καὶ ὀμῶνυμον πρὸς ἵππικῆν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ' αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἴκει δὲ
10 ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.

127 Ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, καὶ κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι, χαλιῶν τινα χαλκῆ ἐκιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἱ τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὦν ἕνεκα παρῆμεν, ἀνεγνώρισέν τέ με ἐκ τῆς προτέρας
5 ἐπιδημίας καὶ με ἠσπάζετο, καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους, τὸ μὲν πρῶτον ὤκει—πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι—ἐπειτα μέντοι διηγείτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα
b Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν δὲ κάγαθόν τὴν ὄψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα· Ζήωνα δὲ ἐγγὺς τῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη
5 δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν, καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ
c Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὲ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινας μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκούσαι τῶν τοῦ Ζήωνος γραμμάτων—τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι—Σωκράτη δὲ εἶναι
5 τότε σφόδρα νέον. ἀναγιγνώσκω οὖν αὐτοῖς τὸν Ζήωνα αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἕξω ὄντα· καὶ εἶναι πάννυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων, ἠνίκα
d αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη ὁ Πυθόδωρος ἕξωθεν καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα

c 5 διακούσαι B Proclus : ἀκούσαι T c 8 δεῖ] δοκεῖ Heindorf
a 4 παρῆμεν B : παρείημεν T : παρήμεν G a 5 με B : om. T Proclus
a 8 ἀφίκοντό B : ἀφικοντό T b 2 ἤδη T : δὴ B b 4 τῶν
G : ἐτῶν B T τετταράκοντα T : τεσσαράκοντα B

γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἅττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμά-
των· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ
Ζήνωνος. 5

Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεύσαι τὴν
πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀνα-
γνωσθείσης, Πῶς, φάναι, ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλὰ e
ἔστι τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ὁμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια,
τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὁμοια οὔτε τὰ
ὁμοια ἀνόμοια οἶόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;

Οὕτω, φάναι τὸν Ζήωνα. 5

Οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὁμοια εἶναι καὶ τὰ
ὁμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι; εἰ γὰρ πολλὰ
εἴη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτό ἐστιν ὃ βούλονται
σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ
λεγόμενα ὡς οὐ πολλὰ ἐστι; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶει σοι 10
τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγῆ τοσαῦτα
τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσους περ λόγους γέγραφας, ὡς οὐκ
ἔστι πολλὰ; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμαθάνω; 128

Οὐκ, ἀλλά, φάναι τὸν Ζήωνα, καλῶς συνήκας ὅλον τὸ
γράμμα ὃ βούλεται.

Μαυθάνω, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων
ὄδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ὤκειῶσθαι, ἀλλὰ 5
καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτόν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ
ὑπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειράται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν
τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆσι εἶναι τὸ
πάν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχει καλῶς τε καὶ εὖ· ὄδε δὲ b
αὐτὸ οὐ πολλὰ φησιν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα
καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν φάναι, τὸν
δὲ μὴ πολλὰ, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν ὥστε μηδὲν τῶν

ε9 σου οἱ B et in ras. T: σοι οἱ G a5 σου] fort. σοι Hein-
dorf οἰκειῶσθαι pr. B pr. T (corr. B^{2t}): οἰκειοῦσθαι al. Proclus
a7 ὑπερ Proclus: ὑνπερ B: ὕπερ T μεταβάλλων B: μεταβαλὼν
T Proclus a8 ἐν φῆσι T: ἐν ἔφῃσι B Proclus b1 τε B: γε T
b2 καὶ T: om. B

5 αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρησθαι.

Ναί, φάναι τὸν Ζήνωνα, ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ἤσθησαι. καίτοι
 c ὥσπερ γε αἱ Λάκαιαι σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λαυθάνει, ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἄπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτό-
 5 μενον ὡς τι μέγα διαπραπτόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα [τὰ γράμματα] τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας
 d αὐτὸν κωμωδεῖν ὡς εἰ ἓν ἔστι, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνει πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτά καὶ πλείω, τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς
 5 ἔτι γελοιώτερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, εἰ πολλά ἔστιν, ἢ ἡ τοῦ ἓν εἶναι, εἰ τις ἰκανῶς ἐπεξίῃ. [διὰ τοιαύτην δὴ φιλονικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξεγένετο εἴτ'
 e ἐξιοστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μὴ. ταύτη οὖν σε λαυθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φιλονικίας οἶει αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας· ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπήκασας.

5 Ἄλλ' ἀποδέχομαι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τότε δέ μοι εἶπέ· οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδος τι ὁμοιότητος, καὶ τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἔστιν ἀνόμοιον· τούτοις δὲ ὄνοισιν ὄντοις καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι
 5 ταύτη τε καὶ (κατὰ τοσοῦτον ὄσον) ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ

b γ δ' οὖν B T: γοῦν Heindorf c γ τὰ γράμματα om. Proclus
 d 4 ταῦτά Schleiermacher: ταῦτα B: om. T d 5 εἰ B T Proclus:
 ἢ εἰ vulg. d 7 νέου ὄντος B² T: νεύοντος pr. B e 1 οὖν
 T Proclus: γ' οὖν B a 1 αὖ B Proclus: om. T

τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφότερα; εἰ δὲ καὶ πάντα ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὁμοιά τις ἀ- **b**
 ἐφαιεν ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνόμοια ὁμοια, τέρας ἂν οἶμαι ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφότερα ἀποφαίνει πεπονητότα, οὐδὲν ἔμοιγε, ὧ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ, οὐδέ γε εἰ ἐν ἅπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνὸς **5**
 καὶ ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐ μετέχειν. ἀλλ' εἰ ὁ ἔστιν ἐν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐ τὰ πολλὰ δὴ ἐν, τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων **c**
 ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀποφαίνοι τὰναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν· εἰ δ' ἐμὲ ἐν τις ἀποδείξει ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βούληται πολλὰ ἀποφῆναι, ὡς ἕτερα μὲν **5**
 τὰ ἐπὶ δεξιὰ μου ἔστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω ὡσαύτως—πλήθους γὰρ οἶμαι μετέχω—ὅταν δὲ ἐν, ἐρεῖ ὡς ἐπτα ἡμῶν ὄντων εἰς ἐγὼ εἰμι ἄνθρωπος μετέχων καὶ τοῦ **d**
 ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφότερα. ἐὰν οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῆ πολλὰ καὶ ἐν ταῦτόν ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα, τί φήσομεν αὐτόν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύναι, οὐ τὸ ἐν πολλὰ οὐδὲ τὰ πολλὰ ἐν, οὐδέ τι θαυμαστόν **5**
 λέγειν, ἀλλ' ἄπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν· ἐὰν δέ τις ὦν νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλήθος καὶ τὸ ἐν καὶ στάσις καὶ κίνησις καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, **e**
 εἴτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι ἀποφαίνη, ἀγαίμην ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστώσ, ὧ

b 1 ἀπέφαιεν T: ἀπεφαίνετο B b 4 δοκεῖ T: δοκεῖ εἶναι B
 Proclus c 4 καὶ πολλὰ ὄντα pr. T c 5 ἀποφῆναι Simplicius:
 ἀποφαίνειν BT Proclus d 1 ἡμῶν] μὲν Simplicius ἐγὼ om.
 Simplicius d 2 ἀποφαίνει B: ἀποφαίνοι T d 3 ταῦτόν scripsi:
 ταῦτό Simplicius (ταῦτό D): ταῦτά BT d 4 τὶ Simplicius: om. BT
 d 6 ὦν BT: ὁ Simplicius e 1 τὸ om. Simplicius

Ζήνων. ταῦτα δὲ ἀνδρείως μὲν πάνυ ἡγοῦμαι πεπραγμα-
 5 τεύσθαι / πολὺ μεντὰν ᾧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην εἰ
 τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι
 130 παντοδαπῶς πλεκομένην, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀρωμένοις διήλθετε,
 - οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῶ λαμβανομένοις ἐπιδείξει.

Λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σωκράτους ταῦτα
 αὐτὸς μὲν (ἂν) οἴεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθεσθαι τὸν τε Παρ-
 5 μενίδην καὶ τὸν Ζήνωνα, τοὺς δὲ πάνυ τε αὐτῷ προσέχευ
 τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας μειδιᾶν ὡς
 ἀγαμένους τὸν Σωκράτη. ὅπερ οὖν καὶ πανσαμένου αὐτοῦ
 εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην· ὦ Σώκρατες, φάναι, ὡς ἄξιος εἰ
 b ἀγασθαι τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἰπέ,
 αὐτὸς σὺ οὕτω διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ
 ἅττα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὐ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ
 εἶναι αὐτὴ ὁμοίότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ
 5 ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νυνδὴ Ζήνωνος ἤκουες;

Ἔμοιγε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Ἦ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οἶον δικαίου
 τι εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων
 αὐ τῶν τοιούτων;

10 Naί, φάναι.

c Τί δ', ἀνθρώπου εἶδος χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἰοὶ ἡμεῖς εἶσμεν
 πάντων, αὐτό τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;

Ἐν ἀπορίᾳ, φάναι, πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν
 γέγονα, πότερα χρὴ φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.

5 Ἦ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν
 εἶναι, οἶον θριξὶ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμωτάτων
 τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἶτε χρὴ φάναι καὶ τούτων
 d ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὐ ἢ ὦν (τι) ἡμεῖς
 μεταχειριζόμεθα, εἶτε καὶ μή;

ε6 ταύτην T: om. B a4 ἂν addidi a5 τε B: γε T
 b4 αὐτῆ ἢ ὁμοιότης B: αὐτοῦμοιότης T b7 τοιαῦτα B: τοιάδε T
 Proclus τὸν T: τὸν τε B c2 τι B: τὸ T c6 τι T: στι B
 d1 αὐ ἢ ὦν τι scripsi (αὐ τῶν ὦν Heindorf): αὐτῶν. ἢ ὦν B T Proclus

Οὐδαμῶς, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε ἄπερ
 ὀρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι
 μὴ λαν ἢ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μή τι 5
 ἢ περὶ πάντων ταυτῶν· ἔπειτα ὅταν ταύτη στῶ, φεύγων
 οἴχομαι, δείσας μὴ ποτε εἰς τινα βυθὸν φλυαρίας ἐμπεσῶν
 διαφθαρῶ· ἐκέισε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν
 εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.

Νέος γὰρ εἶ ἔτι, φάναι τὸν Παρμενίδην, ὦ Σώκρατες, e
 καὶ οὕτω σου ἀντελιηπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήψεται
 κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι
 πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν. τότε
 δ' οὖν μοι εἰπέ· δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τὰδε 5
 τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, οἷον
 ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, 131
 κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίνεσθαι;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Οὐκοῦν ἦτοι ὅλον τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μετα-
 λαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς 5
 τούτων γένοιτο;

Καὶ πῶς ἄν; εἶπεν.

Πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι
 τῶν πολλῶν ἐν ὧν, ἢ πῶς;

Τί γὰρ κωλύει, φάναι τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, [ἐν 10
 εἶναι]; -

Ἐν ἄρα ὧν καὶ ταυτῶν ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὕτω ὅλον b
 ἅμα ἐνέσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἴη.

Οὐκ ἄν, εἰ γε, φάναι, οἷον [εἰ] ἡμέρα [εἴη] μία καὶ ἡ
 αὐτὴ οὕσα πολλαχού ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδὲν τι μᾶλλον αὐτῇ

d 3 μὲν B: om. T d 6 στῶ T: ἰστῶ B d 7 τινα βυθὸν B: τινα
 βυθὸν T: τιν' ἄμυθον Aldina: τιν' ἄβυθον Stephanus φλυαρίας Par.
 1836, Procli CD, Synesius Origenes: φλυαρίαν BT e 3 αὐτῶν pr. B
 e 5 δ' οὖν Proclus: οὖν BT εἶναι εἶδη B Proclus: εἶδη εἶναι T
 a 2 δὲ T: τε B a 10 ἐν εἶναι seclusi: ἐνεῖναι Schleiernmacher
 b 1 καὶ χωρὶς T: χωρὶς B b 2 ἐνέσται pr. T: ἐν ἔσται Bt
 b 3 εἰ γε B Proclus: εἶναι T εἰ om. Proclus εἴη secl. Heindorf

5 αὐτῆς χωρὶς ἔστιν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν
 πᾶσιν ἅμα ταῦτόν εἴη.

- Ἡδέως γε, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῦτόν ἅμα πολλαχού
 ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης
 ἐν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι ὄλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον ἡγήσῃ λέγειν;

c Ἴσως, φάναι.

Ἡ οὖν ὄλον ἐφ' ἑκάστῳ τὸ ἰστίον εἴη ἂν, ἢ μέρος αὐτοῦ
 ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ;

Μέρος.

5 Μεριστὰ ἄρα, φάναι, ὦ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἶδη,
 καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν μέρος ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν
 ἑκάστῳ ὄλον, ἀλλὰ μέρος ἑκάστου ἂν εἴη.

- Φαίνεται οὕτω γε.

Ἡ οὖν ἐβελήσεις, ὦ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος ἡμῶν
 10 τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται;

Οὐδαμῶς, εἰπέω.

Ὅρα γάρ, φάναι· εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς καὶ ἕκαστον

d τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρος μικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ
 μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα οὐκ ἄλογον φανέεται;

Πάνν γ', ἔφη.

Τί δέ; τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον μικρὸν ἀπολαβόν τι
 5 ἕξει ᾧ ἐλάττωνι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου· τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται;

Ἀδύνατον.

Ἄλλὰ τοῦ μικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἕξει, τούτου δὲ αὐτοῦ
 τὸ μικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρος ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω
 δὴ αὐτὸ τὸ μικρὸν μείζον ἔσται· ᾧ δ' ἂν προστεθῇ τὸ
 e ἀφαιρεθέν, τοῦτο μικρότερον ἔσται ἀλλ' οὐ μείζον ἢ πρῶν.

Οὐκ ἂν γένοιτο, φάναι, τοῦτό γε.

Τίνα οὖν τρόπον, εἰπέω, ὦ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι

b 5 ἐν ἐν T: ἐν B b 7 γε B: ᾗε T c 7 ἐν εἴη] ἂν ἐνεῖη T
 c 9 ἢ] εἰ B: ἢ T d 2 φανέεται T: φαίνεται B d 4 μέρος Proclus:
 μέρος B: μέρῳς T d 7 ἀλλὰ . . . e 2 τοῦτό γε spuria iudicabant
 nonnulli apud Proclum d 7 αὐτοῦ BT Proclus: αὐτὸ Heindorf:
 aῖ Schleiermacher

τὰ ἄλλα μεταλήψεται, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα
μεταλαμβάνειν δυνάμενα; 5

Ὁὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὐ μοι δοκεῖ εὐκολον εἶναι τὸ
τοιούτου οὐδαμῶς διορίσασθαι.

Τί δὲ δῆ; πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;

Τὸ ποῖον;

Οἶμαί σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἐν ἑκαστον εἶδος οἴεσθαι εἶναι· 132
ὅταν πόλλ' ἄττα μεγάλα σοι δόξῃ εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ
ιδέα ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἡγή
εἶναι.

Ἄληθῆ λέγεις, φάναι. 5

Τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα καὶ τᾶλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως
τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς, οὐχὶ ἐν τι αὐτὸ μέγα φανείται, ᾧ
ταῦτα πάντα μεγάλα φαίνεσθαι;

Ἐοικεν.

Ἄλλο ἄρα εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ 10
μέγεθος γεγονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὐ
πᾶσιν ἕτερον, ᾧ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δῆ 6
ἐν ἑκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλὰ ἄπειρα τὸ πλῆθος.

Ἄλλά, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τὸν Σωκράτη, μὴ τῶν εἰδῶν
ἑκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ αὐτῷ προσήκη ἐγγί-
γνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἐν γε ἑκαστον εἶη 5
καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἂ νυνδὴ ἐλέγετο.

Τί οὖν; φάναι, ἐν ἑκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων, νόημα δὲ
οὐδενός;

Ἄλλ' ἀδύνατον, εἰπεῖν. 10

Ἄλλὰ τινός;

Ναί.

Ἄντος ἢ οὐκ ὄντος; 15

Ἄντος. 12

a 2 σοι δόξῃ B Proclus: δόξῃ σοι T a 3 ἢ αὐτὴ B Proclus:
αὐτῇ T a 7 αὐτὸ T Proclus: αὐτοῦ B a 8 πάντα B: πάντα
ἀνάγκη T Proclus b 4 ἢ τούτων B Proclus: τούτων ἢ T προσήκη
Proclus: προσήκει BT b 5 γε B: τε T

· Οὐχ ἑνὸς τιως, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκείνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὖσαν ἰδέαν;

5 Ναί.

Εἶτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ ὄν τὸ αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν;

Ἀνάγκη αὖ φαίνεται.

10 Τί δὲ δῆ; εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη ἢ τᾶλλα φῆς τῶν εἰδῶν μετέχειν ἢ δοκεῖ σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;

Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγον, ἀλλ', ὡ Παρμενίδη, δ μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἶδη ταῦτα ὡσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις εἰκέναί καὶ εἶναι ὁμοιώματα, καὶ ἢ μέθεξις αὐτῇ τοῖς ἄλλοις γίνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.

5 Εἰ οὖν τι, ἔφη, εἰκεν τῷ εἶδει, οἷόν τε ἐκείνο τὸ εἶδος μὴ ὁμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὁμοιον μὴ ὁμοίῳ ὁμοιον εἶναι;

Οὐκ ἔστι.

Τὸ δὲ ὁμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἑνὸς τοῦ e αὐτοῦ [εἶδους] μετέχειν;

Ἀνάγκη.

Οὐ δ' ἂν τὰ ὁμοια μετέχοντα ὁμοια ἦ, οὐκ ἐκείνο ἔσται αὐτὸ τὸ εἶδος;

5 Παντάσασιν μὲν οὖν.

133 Οὐκ ἄρα οἷόν τε τι τῷ εἶδει ὁμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλῳ· εἰ δὲ μή, παρὰ τὸ εἶδος ἀεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, καὶ ἂν ἐκείνῳ τῷ ὁμοιον ἦ, ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται ἀεὶ καινὸν εἶδος γιγνόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι ὁμοιον γίγνηται. -

c 3 ἐπὸν νοεῖ Procli B: ἐπὸν νοεῖν T: εἶπον νοεῖν B c 9 ἀνάγκη
 ἢ Waddell: ἀνάγκη ἢ B: ἀνάγκη ἢ T: ἀνάγκη εἰ Proclus c 10 δοκεῖ
 B T Proclus: δοκεῖν vulg. d 2 ἐν B T Stobaeus: om. Proclus
 d 6 ὁμοιον εἶναι B Proclus: εἶναι ὁμοιον T e 1 εἶδους secl. Jackson
 a 1 ἐκείνῳ τῷ T Proclus: ἐκείνῳ τὸ B (sed φ in ras.) ἢ ἢ B T

Ἄληθέστατα λέγεις.

Οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλὰ 5
τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ᾧ μεταλαμβάνει.

*Εοικεν.

ἽΡᾱς οὖν, φάναι, ὦ Σώκρατες, ὄση ἡ ἀπορία ἔάν τις ὡς
εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζηται;

Καὶ μάλα.

Εὖ τοίνυν ἴσθι, φάναι, ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέπω ἀπτη 10
αὐτῆς ὄση ἐστὶν ἡ ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων b
ἀεὶ τι ἀφοριζόμενος θήσεις.

Πῶς δῆ; εἰπεῖν.

Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, φάναι, μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις
φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκεισθαι ὄντα τοιαῦτα οἶα 5
φάμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ ταῦτα λέγουσι οὐκ ἂν ἔχοι τις
ἐνδείξασθαι ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος
ὦν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφύης, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ
πόρρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἐπεσθαι, ἀλλ' c
ἀπίθανος εἴη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι.

Πῆ δῆ, ὦ Παρμενίδη; φάναι τὸν Σωκράτη.

ἽΟτι, ὦ Σώκρατες, οἶμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις
αὐτῆν τινα καθ' αὐτῆν ἕκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολο- 10
γῆσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.

Πῶς γὰρ ἂν αὐτῆ καθ' αὐτῆν ἔτι εἴη; φάναι τὸν Σωκράτη.

→ Καλῶς λέγεις, εἰπεῖν.

Οὐκοῦν καὶ ὄσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ εἰσω,
αὐταὶ πρὸς αὐτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ'
ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὄπη δῆ τις αὐτὰ τίθεται, ὦν ἡμεῖς d
μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν
ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν
ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὄσα αὐ
ὀνομάζεται οὕτως. 5

a 8 ὡς T Proclus: om. B b 1 εἰ T Proclus: ἦ B b 7 μὲν T:
om. B Proclus c 1 εἴη B Proclus: ἂν εἴη T ἀναγκάζων αὐτὰ
B Proclus: αὐτὰ ἀναγκάζων T c 4 ἕκάστου B: αὐτοῦ ἕκάστου T

Πῶς λέγεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Οἶον, φάναι τὸν Παρμενίδην, εἴ τις ἡμῶν του δεσπότης ἢ
 δοῦλός ἐστι, οὐκ αὐτοῦ δεσπότητος δῆπου, ὃ ἐστι δεσπότης,
 e ἐκεῖνου δοῦλός ἐστι, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἐστι δούλος,
 δεσπότης ὃ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα
 ταῦτ' ἐστίν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστίν ὃ ἐστι,
 καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῆ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ
 5 τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς,
 ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά τέ ἐστι, καὶ
 134 τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς αὐτά. ἢ οὐ μαθάνεις ὃ λέγω;

Πάνυ γ', εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, μαθάνω.

Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη, φάναι, αὐτὴ μὲν ὃ ἐστι ἐπιστήμη
 τῆς ὃ ἐστὶν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκείνης εἴη ἐπιστήμη;

5 Πάνυ γε.

Ἐκάστη δὲ αὐτῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἐστὶν, ἐκάστου τῶν
 ὄντων, ὃ ἐστὶν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;

Ναί.

Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας
 10 εἴη, καὶ αὐτὴ ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν
 b ὄντων ἐκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;

Ἀνάγκη.

Ἄλλὰ μὴν αὐτά γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν
 οὔτε παρ' ἡμῖν οἶόν τε εἶναι.

5 Οὐ γὰρ οὖν.

Γινώσκεται δὲ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς
 ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἐστὶν ἕκαστα;

Ναί.

Ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

10 Οὐ γάρ.

Οὐκ ἄρα ὑπὸ γε ἡμῶν γινώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέν,
 - ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.

ο 1 ὃ ἐστι T: ἐστι B
 τε B: οἶονται T

a 6 αὐτῶν B: αὐτῶν T

b 4 οἶόν

Οὐκ ἔοικεν.

*Αγνωστον ἄρα ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν δ' ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὐσας ὑπολαμβάνομεν.

Κινδυνεύει.

*Ορα δὴ ἔτι τούτου δεωότερον τόδε.

Τὸ ποῖον;

5

Φαίης ἂν που, εἴπερ ἔστω αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω.

Ναί.

Οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τῶα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;

*Ανάγκη.

*Ἀρ' οὖν οἷός τε αὐτῷ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκων αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;

Τί γὰρ οὐ;

*Ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης, ὠμολόγηται ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢν ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκότερα.

*Ὡμολόγηται γάρ.

Οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἢ ἐκεῖνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν ἐπιστήμη ἡμᾶς γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκεῖνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γινώσκομεν τοῦ θεοῦ οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ, ἐκεῖνοί τε αὐτῷ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπότες ἡμῶν εἰσὶν οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες.

b 14 ἡμῖν B: ἡμῖν ἔστι T Proclus e 6 που T: ἢ οὐ B c 10 ἄλλο B: ἄλλῃ T d 11 οὐτ' ἂν T: οὐτ' ἂν ἢ B Proclus

Ἄλλὰ μὴ λίαν, ἔφη, <ῆ> θαυμαστός ὁ λόγος, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσει τοῦ εἰδέναί.

Ταῦτα μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἔφη ὁ Παρμενίδης, καὶ ἔτι
 135 ἄλλα πρὸς τούτοις πάνυ πολλὰ ἀναγκαίου ἔχειν τὰ εἶδη, εἰ
 εἰσὶν αὐταὶ αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι
 ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβη-
 τεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴ τε ὅτι μάλιστα εἶη, πολλὴ ἀνάγκη
 5 αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα, καὶ ταῦτα λέγοντα
 δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς
 δυσανάπειστον εἶναι. καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφροῦς τοῦ
 δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι γένος τι ἑκάστου καὶ οὐσία αὐτῆ
 b καθ' αὐτήν, ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσοντος καὶ ἄλλον
 δυνησομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἱκανῶς διευκρωησάμενον.

Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὦ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης· πάνυ γάρ
 μοι κατὰ νοῦν λέγεις.

5 Ἄλλὰ μέντοι, εἶπεν ὁ Παρμενίδης, εἴ γέ τις δῆ, ὦ
 Σώκρατες, αὐτὸ μὴ ἑάσει εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ
 νυνδὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὀριεῖται εἶδος
 ἐνὸς ἑκάστου, οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἕξει, μὴ ἔων
 c ἰδέαν τῶν ὄντων ἑκάστου τὴν αὐτὴν αἰεὶ εἶναι, καὶ οὕτως τὴν
 τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου
 μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ἡσθῆσθαι.

Ἀληθῆ λέγεις, φάσαι.

5 Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῆ τρέψη ἀγνοουμένων
 τούτων;

Οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν γε τῷ παρόντι.

Πρῶ γάρ, εἰπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὦ Σώκρατες, ὀρί-
 ζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλόν τέ τι καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἐν
 d ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐβενόησα γὰρ καὶ πρόφην σου ἀκούων

e 7 ῆ add. Heindorf e 8 ἀποστερήσει Stephanus: ἀποστερήσει
 B T a 3 ἕκαστον] an ἑκάστου Heindorf a 7 εὐφροῦς <δεῖν>
 Heindorf b 2 δυνησόμενον pr. T ταῦτα πάντα B Proclus:
 πάντα ταῦτα T b 5 γέ τις δῆ B Proclus: δῆ γέ τις T b 6 ἑάσει
 B T b 7 μὴ δέτι B: μὴδ' ὅτι T c 5 πῆ B T: ποί Proclus
 c 8 πρῶ B T: πρῶφην Proclus (et mox ἐπιχειρεῖς): γρ. πρῶφην T

διαλεγόμενον ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλὴ μὲν οὖν καὶ
θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὀρμὴ ἣν ὀρμᾶς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἔλκυσσον δὲ
σαντὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου
εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι 5
νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύξεται ἡ ἀλήθεια.

Τίς οὖν ὁ τρόπος, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;

Οὗτος, εἶπεν, ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό γέ
ἔσθι καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς e
ὄρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ
ἐκεῖνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδη ἂν ἠγήσασθαι
εἶναι.

Δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη, ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ 5
ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα
ἀποφαίνειν.

Καὶ καλῶς γ', ἔφη. χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ
ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν τὰ
συμβαίνοντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ 136
τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.

Πῶς λέγεις; φάναι.

Οἶον, ἔφη, εἰ βούλει, περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἦν
Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλά ἔστι, τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς 5
τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε
αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλά· καὶ αὖ εἰ μὴ ἔστι πολλά, πάλιν
σκοπεῖν τί συμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πρὸς
αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ αὖθις αὖ ἔαν ὑποθῇ εἰ ἔστιν b
ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως
συμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθεῖσιν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ
πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς
λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως 5
καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ

d 4 γύμνασαι B Proclus: γύμνασον T
οὕτως B εἶπεν B T: εἰπεῖν Proclus
e 3 εἶδη B T Proclus: ἤδη vulg.
b 1 αὖθις T: αὐτοῖς B

d 8 οὗτος T Proclus:
e 1 εἶας ἐν T: εἶασεν B
a 6 τε T: γε B Proclus

ἐνὶ λόγῳ, περὶ οὗτου ἂν αἰεὶ ὑπόθῃ ὡς οὐτος καὶ ὡς οὐκ οὐτος
καὶ οἰοῦν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαί-
c νοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἕν ἕκαστον τῶν ἄλλων, ὅτι ἂν
προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς σύμπαντα ὡσαύτως· καὶ
τᾶλλα αὐτὸ πρὸς αὐτά τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῇ αἰεὶ,
ἐάντε ὡς οὐκ ὑπόθῃ ὁ ὑπετίθεσο, ἄντε ὡς μὴ οὐκ, εἰ μέλλεις
5 τελέως γυμνασάμενος κυρίως διώψεσθαι τὸ ἀληθές.

Ἄμῃχανόν γ' ἔφη, λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν,
καὶ οὐ σφόδρα μαυθάνω. ἀλλὰ μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς
ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;

d Πολὺν ἔργον, φάναι, ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.
Ἄλλὰ σύ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, Ζήνων, τί οὐ διήλθες
ἡμῖν;

Καὶ τὸν Ζήνονα ἔφη γελάσαντα φάναι· Αὐτοῦ, ὦ
5 Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἦ ὁ
λέγει. ἦ οὐχ ὄρῳ οὖσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν
πλείους ἡμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπῆ γὰρ τὰ
τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ·
e ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων
διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν
σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα
καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνον.

5 Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήνωνος, ἔφη ὁ Ἄντιφῶν φάναι
τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου καὶ τὸν
Ἄριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὁ λέγοι καὶ
μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην· Ἀνάγκη, φάναι,
πείθεσθαι. καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἰβυκείου ἵππου πεπον-
137 θέναι, ὃ ἐκείνος ἀθλητῆ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὃφ' ἄρματι
μέλλουσι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμονται τὸ μέλλον,

b 7 ἂν B : οὐκ T c 3 ἂν T : οὐκ B προαιρῇ αἰεὶ B Proclus :
αἰεὶ προαιρῇ T c 4 ὑπετίθεσο T : ὑποτίθεσθε B c 5 διώψεσθαι T :
διώψεσθε B c 6 γ' T : om. B c 8 τι ἵνα T : τίνα B : τίνα al.
d 5 δεώμεθα T : δεώμεθα B e 3 σχεῖν T : ἔχειν B Proclus e 4 δια-
κούσω B Proclus : ἀκούσω T

ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ἂν
 εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι λέγει· καὶ γὰρ μοι δοκῶ μεμνημένος
 μάλα φοβεῖσθαι πῶς χρὴ τηλικόνδε ὄντα διανεῦσαι τοιοῦτόν 5
 τε καὶ τοσοῦτον πέλαγος λόγων· ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι,
 ἐπειδὴ καί, ὃ Ζήνων λέγει, αὐτοὶ ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ
 ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπει- b
 δήπερ δοκεῖ πραγματεῖώδη παιδιὰν παίζειν, ἀπ' ἔμαντοῦ
 ἀρξώμαι καὶ τῆς ἔμαντοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ
 ὑποθέμενος, εἴτε ἔν ἐστιν εἴτε μὴ ἔν, τί χρὴ συμβαίνειν;

Πάνυ μὲν οὖν, φάναι τὸν Ζήνωνα.

Τίς οὖν, εἰπεῖν, μοὶ ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἦκιστα
 γὰρ ἂν πολυπραγμονοῖ, καὶ ἂ οἶεται μάλιστα ἂν ἀποκρίνοιτο·
 καὶ ἅμα ἐμοὶ ἀνάπαντα ἂν εἴη ἢ ἐκείνου ἀπόκρισις.

Ἔτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη, φάναι, τοῦτο, τὸν Ἄριστο- c
 τέλη· ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. ἀλλὰ ἐρώτα ὡς
 ἀποκρινουμένου.

Εἶεν δὴ, φάναι· εἰ ἔν ἐστιν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ
 τὸ ἔν;—Πῶς γὰρ ἂν;—Οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλον 5
 αὐτὸ δεῖ εἶναι.—Τί δὴ;—Τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν.—
 Ναί.—Τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ οὐκ ἂν μέρος μηδὲν ἀπὴ ὅλον ἂν
 εἴη;—Πάνυ γε.—Ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἔν ἐκ μερῶν ἂν εἴη,
 ὅλον τε ὄν καὶ μέρη ἔχον.—Ἀνάγκη.—Ἀμφοτέρως ἂν ἄρα
 οὕτως τὸ ἔν πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχ ἔν.—Ἀληθῆ.—Δεῖ δέ γε d
 μὴ πολλὰ ἀλλ' ἔν αὐτὸ εἶναι.—Δεῖ.—Οὐτ' ἄρα ὅλον ἐστὶ
 οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἔν ἐστὶ τὸ ἔν.—Οὐ γάρ.

Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὐτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτὴν
 οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἤδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη.— 5
 Ὅρθως.—Καὶ μὴν τελευτὴ γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου.—
 Πῶς δ' οὐ;—Ἀπειρον ἄρα τὸ ἔν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευ-
 τὴν ἔχει.—Ἀπειρον.—Καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε γὰρ

a 5 διανεῦσαι T: διανύσαι B a 6 πέλαγος Stephanus e Ficino
 et sic Proclus legisse videtur: πλῆθος BT a 7 δ Bekker: δ BT
 b 1 ἀρξόμεθα T (sed o ex ω) Proclus: ἀρξόμεθα B c 1 τοῦτο BT:
 τούτων vulg. c 6 ὅλου μέρους B: μέρος ὅλου T d 4 ἔχει T:
 ἔχη B d 8 ἔχει T: ἔχη B γὰρ BT: γὰρ ἂν vulg.

e στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει.—Πῶς;—Στρογγύλου γέ πού
 ἐστι τοῦτο οὐδ' ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον
 ἀπέχη.—Ναί.—Καὶ μὴν εὐθύ γε, οὐδ' ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν
 τοῖν ἔσχατων ἐπίπροσθεν ἦ.—Οὕτως.—Οὐκοῦν μέρη ἂν
 5 ἔχοι τὸ ἐν καὶ πολλὰ ἂν εἴη, εἴτε εὐθέος σχήματος εἴτε
 περιφεροῦς μετέχοι.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὔτε ἄρα εὐθύ οὔτε
 138 περιφερές ἐστιν, ἐπεὶπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.—'Ορθῶς.

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὐδαμοῦ ἂν εἴη· οὔτε γὰρ ἐν
 ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη.—Πῶς δὴ;—'Ἐν ἄλλῳ μὲν ὄν
 κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνεῖη, καὶ
 5 πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ
 ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ
 ἄπτεσθαι.—'Αδύνατον.—'Αλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν
 κἂν ἑαυτῷ εἴη περιέχον οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν
 b ἑαυτῷ εἴη· ἐν τῷ γάρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.—
 'Αδύνατον γάρ.—Οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἴη αὐτὸ τὸ
 περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω
 ταῦτόν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἐν οὐκ ἂν
 5 εἴη ἔτι ἐν ἀλλὰ δύο.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα ἐστὶν που
 τὸ ἐν, μήτε ἐν αὐτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.—Οὐκ ἔστιν.

'Ορα δὴ, οὕτως ἔχον εἰ οἶόν τέ ἐστιν ἐστάναι ἢ κινεῖ-
 σθαι.—Τί δὴ γὰρ οὐ;—'Οτι κινούμενον γε ἢ φέροιτο ἢ
 c ἀλλοιοῖτο ἂν· αὐτὰι γὰρ μόναι κινήσεις.—Ναί.—'Αλλοιού-
 μενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που ἐν ἔτι εἶναι.—'Αδύ-
 νατον.—Οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν γε κινεῖται.—Οὐ φαίνε-
 ται.—'Αλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;—'Ἰσως.—Καὶ μὴν εἰ φέροιτο
 5 τὸ ἐν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ ἢ μεταλ-
 λάττοι χώραν ἑτέραν ἐξ ἑτέρας.—'Ανάγκη.—Οὐκοῦν κύκλῳ
 μὲν περιφερόμενον ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ

ο 1 μετέχει Proclus: μετέχοι B T ο 3 ἀπέχη T b: ἂν ἔχη pr. B
 ο 4 ἦ T: εἴη B α 4 ἐνεῖη Heindorf: ἂν ἐν εἴη B: ἂν εἴη T
 α 8 ἑαυτῷ B: ἑαυτὸ T Proclus αὐτό Diels: αὐτό B T Proclus
 b 1 εἶναι T: εἴη B b 2 αὐτὸ] αὐτοῦ Schleiermacher b 6 ἐνόν
 T: ἐν ὄν B b 7 ἐστιν T: om. B b 8 γε b Proclus al.: τε pr.
 B T Stobaeus c 2 που ἐν ἔτι εἶναι B: ἔτι που εἶναι T

περὶ τὸ μέσον φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ᾧ δὲ
 μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλω d
 ποτ' ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθήναι;—Οὐδεμία.—'Ἀλλὰ δὴ χώραν
 ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίνεταί καὶ οὕτω κινεῖται;—Εἴπερ
 γε δῆ.—Οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἔν τινι αὐτῷ ἀδύνατον
 ἐφάνη;—Ναί.—'Ἀρ' οὖν γίνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον;— 5
 Οὐκ ἐννοῶ ὅπη.—Εἰ ἔν τῷ τι γίνεταί, οὐκ ἀνάγκη μήτε
 πῶ ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μήτ' ἔτι ἕξω ἐκείνου
 παντάπασι, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;—'Ἀνάγκη.—Εἰ ἄρα τι
 ἄλλο πείσεται τοῦτο, ἐκείνο ἂν μόνον πάσχοι οὐ μέρη εἴη e
 τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἕξω εἴη ἅμα·
 τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τε που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ
 ὄλον ἅμα μήτε ἐντὸς εἶναι τιος μήτε ἕξω.—'Ἀληθῆ.—Οὐ
 δὲ μήτε μέρη εἰσὶ μήτε ὄλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι 5
 ἀδυνατώτερον ἐγγίγεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ
 ὄλον ἐγγιγνόμενον;—Φαίνεται.—Οὐτ' ἄρα ποι ἴδον καὶ ἔν
 τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερό- 139
 μενον οὔτε ἀλλοιούμενον.—Οὐκ ἔοικε.—Κατὰ πᾶσαν ἄρα
 κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον.—'Ἀκίνητον.—'Ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι
 γέ φαμεν ἔν τινι αὐτὸ ἀδύνατον.—Φαμέν γάρ.—Οὐδ' ἄρα
 ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Τί δῆ;—'Ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ 5
 εἴη ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ ἔστιν.—Πάνυ μὲν οὖν.—'Ἄλλ' οὔτε ἐν
 αὐτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.—Οὐ γὰρ
 οὖν.—Οὐδέποτε ἄρα ἔστι τὸ ἐν ἐν τῷ αὐτῷ.—Οὐκ ἔοικεν.—
 'Ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν οὔτε ἡσυχίαν b
 ἄγει οὐθ' ἔστηκεν.—Οὐ γὰρ οἷόν τε.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν,
 οὔτε ἔστηκεν οὔτε κινεῖται.—Οὐκοῦν δὴ φαίνεται γε.

Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε οὔτε ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ'
 αὐτ' ἕτερον οὔτε αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἴη.—Πῆ δῆ;—'Ἐτερον 5

d 3 ἀμείβον T: ἀμείβων B d 4 αὐτῷ pr. BT: αὐτὸ b vulg.
 d 6 μήτε πῶ B: μηδέπω T d 7 μήτ' ἔτι Heindorf: μήτέτι BT:
 μήτε τι vulg. d 8 ἤδη T: δῆ B ἐγγίγνεται T: ἐν γίνεταί B
 e 5 εἰσὶ] ἐστὶ Heindorf a 6 τῷ αὐτῷ BT Proclus: τὸ αὐτὸ al.
 a 7 ἐνεῖναι b: ἐν εἶναι BT b 1 ὄν T: om. B b 5 πῆ T: τίμι B

μέν που ἑαυτοῦ ὄν ἐνὸς ἕτερον ἂν εἶη καὶ οὐκ ἂν εἶη ἔν.—
 Ἄληθῆ.—Καὶ μὴν ταυτόν γε ἐτέρῳ ὄν ἐκεῖνο ἂν εἶη, αὐτὸ
 c δ' οὐκ ἂν εἶη ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἶη ὅπερ ἔστιν, ἔν, ἀλλ'
 ἕτερον ἐνός.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ταυτόν μὲν ἄρα ἐτέρῳ ἢ ἕτερον
 ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.—Οὐ γάρ.—Ἔτερον δέ γε ἐτέρου οὐκ
 ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἔν· οὐ γὰρ ἐνὶ προσήκει ἐτέρῳ τινὸς
 5 εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἐτέρῳ ἐτέρου, ἄλλῳ δὲ οὐδενί.—Ὀρθῶς.
 —Τῷ μὲν ἄρα ἐν εἶναι οὐκ ἔσται ἕτερον ἢ οἶει;—Οὐ
 δῆτα.—Ἄλλὰ μὴν εἰ μὴ τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται, εἰ δὲ μὴ
 αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό· αὐτὸ δὲ μηδαμῆ ὄν ἕτερον οὐδενὸς ἔσται
 d ἕτερον.—Ὀρθῶς.—Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε ἑαυτῷ ἔσται.—Πῶς
 δ' οὐ;—Οὐχ ἤπερ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτῆ δῆπου καὶ τοῦ
 ταυτοῦ.—Τί δῆ;—Ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταυτόν γένηται τῷ τι
 ἐν γίγνεται.—Ἄλλὰ τί μὴν;—Τοῖς πολλοῖς ταυτόν γενό-
 5 μενον πολλὰ ἀνάγκη γίγνεσθαι ἀλλ' οὐχ ἔν.—Ἄληθῆ.—
 Ἄλλ' εἰ τὸ ἐν καὶ τὸ ταυτόν μηδαμῆ διαφέρει, ὅποτε τι
 ταυτόν ἐγίγνετο, ἀεὶ ἂν ἐν ἐγίγνετο, καὶ ὅποτε ἔν, ταύ-
 e τόν.—Πάνυ γε.—Εἰ ἄρα τὸ ἐν ἑαυτῷ ταυτόν ἔσται, οὐχ
 ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ οὕτω ἐν ὄν οὐχ ἐν ἔσται. ἀλλὰ μὴν
 τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύνατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἢ ἐτέρου ἕτερον
 εἶναι ἢ ἑαυτῷ ταυτόν.—Ἀδύνατον.—Οὕτω δὲ ἕτερόν γε
 5 ἢ ταυτόν τὸ ἐν οὐτ' ἂν αὐτῷ οὐτ' ἂν ἐτέρῳ εἶη.—Οὐ γὰρ
 οὖν.

Οὐδὲ μὴν ὁμοίον τι εἶναι οὐδ' ἀνόμοιον οὔτε αὐτῷ οὔτε
 ἐτέρῳ.—Τί δῆ;—Ὅτι τὸ ταυτόν που πεπονθὸς ὁμοίον.—
 Ναί.—Τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταύ-
 140 τόν.—Ἐφάνη γάρ.—Ἄλλὰ μὴν εἰ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ
 ἐν εἶναι τὸ ἐν, πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἐν, τοῦτο δὲ
 ἀδύνατον.—Ναί.—Οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταυτόν πεπονθὸς
 εἶναι τὸ ἐν οὔτε ἄλλῳ οὔτε ἑαυτῷ.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδὲ

c 5 ἐτέρου T Proclus: om. B e 7 τούτῳ T: οὕτω B
 d 1 γε Proclus: om. B T d 2 αὐτῆ Proclus: αὐτῆ B: αὐτῆ T
 τοῦ ταυτοῦ T: ταυτοῦ B e 4 δῆ] δῆ ἢ Heindorf: δ' ἢ Waddell
 e 7 οὐτ' ἑαυτῷ T: οὐτὰν αὐτῷ B

ὄμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλω οὔτε ἑαυτῷ.—Οὐκ 5
 ἔοικεν.—Οὐδὲ μὴν ἕτερον γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἐν· καὶ γὰρ
 οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἐν.—Πλείω γάρ.—Τό γε μὴν
 ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλον ἀνόμοιον ἂν εἴη ἢ ἑαυτῷ
 ἢ ἄλλω, εἶπερ τὸ ταῦτον πεπονθὸς ὄμοιον.—Ὅρθως.—Τὸ **b**
 δέ γε ἐν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς
 ἀνόμοιον ἔστω οὔτε αὐτῷ οὔτε ἑτέρω.—Οὐ γὰρ οὖν.—
 Οὔτε ἄρα ὄμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὐθ' ἑτέρω οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἴη
 τὸ ἐν.—Οὐ φαίνεται. 5

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται
 οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω.—Πῆ;—Ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν
 μέτρων ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν ἴσον ᾖ.—Ναί.—Μεῖζον δέ που
 ἢ ἔλαττον ὄν, οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾖ, τῶν μὲν ἐλαττόνων **c**
 πλείω μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω.—Ναί.—Οἷς δ'
 ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν σμικροτέρων, τῶν δὲ μειζόνων
 μέτρων ἔσται.—Πῶς γὰρ οὐ;—Οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ
 μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων 5
 ὠντιωνοῦν τῶν αὐτῶν;—Ἀδύνατον.—Ἴσον μὲν ἄρα οὐτ'
 ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω εἴη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.—Οὐκοῦν
 φαίνεται γε.—Ἀλλὰ μὴν πλειόνων γε μέτρων ὄν ἢ ἐλατ-
 τόνων, ὄσωνπερ μέτρων, τοσοῦτων καὶ μερῶν ἂν εἴη καὶ
 οὕτω αὐτὸ οὐκέτι ἐν ἔσται ἀλλὰ τοσαῦτα ὄσαπερ καὶ τὰ **d**
 μέτρα.—Ὅρθως.—Εἰ δέ γε ἐνὸς μέτρου εἴη, ἴσον ἂν γί-
 γνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτῷ
 εἶναι.—Ἐφάνη γάρ.—Οὔτε ἄρα ἐνὸς μέτρου μετέχον οὔτε
 πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, 5
 οὔτε ἑαυτῷ ποτε, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλω· οὔτε αὐτὸ
 μεῖζον οὐδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἑτέρου.—Παντάπασι
 μὲν οὖν οὕτω.

Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ νεώτερον ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν **e**
 ἔχειν τὸ ἐν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι;—Τί δὴ γὰρ οὐ;—Ὅτι

b γ πῆ; B T: add. δὴ in marg. t

d 3 τφ] αὐτῷ B: τῷ T

e 2 τφ] τῷ B T

που ηλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῷ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος
 χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετέιναι
 5 τῷ ἐνί, οὔτε ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.—Ἐλέγομεν γὰρ
 οὖν.—Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιοτήτός τε καὶ ἀνισότητος οὐ
 μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.—Πάνυ μὲν οὖν.—Πῶς οὖν
 141 οἶόν τε ἔσται τινὸς ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ τὴν
 αὐτὴν ηλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον οὖν;—Οὐδαμῶς.—Οὐκ ἄρα
 ἂν εἴη νεώτερόν γε οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν
 ηλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἄλλῳ.—Οὐ φαίνεται.—
 5 Ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναιτο ἂν εἶναι τὸ ἐν,
 εἰ τοιοῦτον εἴη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ἦ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ
 αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίνεσθαι;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν
 τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεωτέρου πρεσβύτερον;—Τί μὴν;
 b —Τὸ πρεσβύτερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον
 ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται, εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον
 γίγνηται.—Πῶς λέγεις;—Ὡδε· διάφορον ἕτερον ἑτέρου
 οὐδὲν δεῖ γίνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν
 5 ἤδη ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγονέναι, τοῦ δὲ
 μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγονέναι οὔτε
 μέλλειν οὔτε εἶναι πῶς διάφορον, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ ἄλλως
 c οὐκ εἶναι.—Ἀνάγκη γὰρ δὴ.—Ἀλλὰ μὴν τό γε πρεσβύτερον
 διαφορότης νεωτέρου ἐστὶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου.—Ἔστι γάρ.
 —Τὸ ἄρα πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γιγνόμενον ἀνάγκη καὶ
 νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίνεσθαι.—Ἔοικεν.—Ἀλλὰ μὴν καὶ
 5 μῆτε πλείω ἑαυτοῦ γίνεσθαι χρόνον μῆτε ἐλάττω, ἀλλὰ
 τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίνεσθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγο-
 νέναι καὶ μέλλειν ἔσσεσθαι.—Ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα.
 —Ἀνάγκη ἄρα ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστίν
 d καὶ μετέχει τοῦ τοιούτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε

ε6 ἀνισότητος T Proclus: ἰσότητος B a 2 τῷ] τῷ B T a 3 γε
 T: om. B b 3 γίγνηται scripsi: γίγνεται B T διάφορον
 TW: διαφέρων B Proclus b 7 διάφορον B: τὸ διάφορον T c 1 γὰρ
 δὴ Schanz: γὰρ ἂν B: γάρ T c 5 γίνεσθαι χρόνον B: χρόνον
 γίνεσθαι T

αὐτὸ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχει καὶ πρεσβύτερόν τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώτερον γίνεσθαι.—Κινδυνεύει.—Ἄλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.—Οὐ γὰρ μετῆν.—Οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τῷ χρόνῳ.— 5 Οὐκ οὖν δὴ, ὡς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.

Τί οὖν; τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνον μέθεξιν δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος;—Καὶ μάλα.— Τί δέ; τὸ ἔσται καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται οὐ e τοῦ ἔπειτα [τοῦ μέλλοντος];—Ναί.—Τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;—Πάννυ μὲν οὖν.—Εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνον, οὔτε ποτὲ γέγονεν οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε 5 γίγνεται οὔτε ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτε ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι;—Οὐκ ἔστιν.— Οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας μετέχει.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν 10 ὥστε ἐν εἶναι· εἴη γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον ἄλλ' ὡς ἔοικεν, τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῶδε λόγῳ πιστεύειν.—Κινδυνεύει.—Ἄ οὐ μὴ ἔστι, 142 τούτῳ τῷ μὴ οὐτι εἴη ἂν τι αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;—Καὶ πῶς;—Οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἰσθησις οὐδὲ δόξα.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ὀνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώσκειται, 5 οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.—Οὐκ ἔοικεν.—Ἡ δυνατὸν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦτα οὕτως ἔχειν;—Οὐκ οὖν ἐμοίγε δοκεῖ.

Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλ- b θωμεν, ἐάν τι ἡμῖν ἐπανιούσω ἀλλοίου φανῆ;—Πάννυ μὲν

d 6 αἰρεῖ B T : ἐρεῖ apogr. Stud. e 1 γενηθήσεται] γεγενήσεται
Schleiermacher, at vide Proclum e 2 τοῦ μέλλοντος seclusi : τοῦ
secl. Heindorf : που G. Hermann e 11 ὄν] ἐν ὄν legendum susp.
Heindorf μετέχον] μετέχοι legendum susp. Heindorf a 2 αὐτῷ
B T : ἢ αὐτῷ vulg. b 2 φανῆ T : φανείη B

οὖν βούλομαι.—Οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστιν, φαμέν, τὰ συμβαί-
 νοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα
 5 ταῦτα· οὐχ οὕτω;—Ναί.—Ὅρα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οἶόν τε αὐτὸ εἶναι μέν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;—Οὐχ
 οἶόν τε.—Οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνὸς εἴη ἂν οὐ ταῦτόν
 οὔσα τῷ ἐνί· οὐ γὰρ ἂν ἐκεῖνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν
 c ἐκεῖνο, τὸ ἐν, ἐκεῖνης μετεῖχεν, ἀλλ' ὁμοιον ἂν ἦν λέγειν ἐν
 τε εἶναι καὶ ἐν ἐν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις,
 εἰ ἐν ἔν, τί χρὴ συμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν· οὐχ
 οὕτω;—Πάννυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι σημαῖνον τὸ
 5 ἔστι τοῦ ἔν;—Ἀνάγκη.—Ἄρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας
 μετέχει τὸ ἐν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδὴν τις
 συλλήβδην εἶπῃ ὅτι ἐν ἔστιν;—Πάννυ γε.—Πάλιν δὴ λέγω-
 μεν, ἐν εἰ ἔστιν, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν εἰ οὐκ ἀνάγκη
 ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὂν τὸ ἐν σημαίνειν, οἷον
 d μέρη ἔχειν;—Πῶς;—ᾠδε· εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἐνὸς ὄντος
 λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε
 οὐσία καὶ τὸ ἐν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου οὐ ὑπεθέμεθα, τοῦ
 ἐνὸς ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἐν ὂν εἶναι αὐτό,
 5 τούτου δὲ γίγνεσθαι μόρια τό τε ἐν καὶ τὸ εἶναι;—Ἀνάγκη.
 —Πότερον οὖν ἐκάτερον τῶν μορίων τούτων μόριον μόνον
 προσερούμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόριον τό γε μόριον προσρη-
 τέον;—Τοῦ ὅλου.—Καὶ ὅλον ἄρα ἐστὶ, ὃ ἂν ἐν ἦ, καὶ
 μόριον ἔχει.—Πάννυ γε.—Τί οὖν; τῶν μορίων ἐκάτερον
 e τούτων τοῦ ἐνὸς ὄντος, τό τε ἐν καὶ τὸ ὂν, ἄρα ἀπολείπεσθον
 ἢ τὸ ἐν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὂν τοῦ ἐνὸς μορίου;—Οὐκ
 ἂν εἴη.—Πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκάτερον τό τε ἐν

b 4 αὐτοῦ BT: αὐτό Stephanus b 8 γὰρ ἂν T: γὰρ B c 3 ἐν
 ἐν, τί] ἐν εντι B: ἐν τι T c 6 τις T: τι B c 8 εἰ B: om. T

d 2 λέγεται καὶ T: λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος λέγεται καὶ B οὐ B:
 om. T d 4 αὐτό BT: αὐτοῦ vulg. d 8 ἂν B: ἐὰν T ἐν ἦ T:
 ἐνῆ pr. B d 9 μόριον] μόρια Heindorf e 2 εἶναι] ὄντος εἶναι
 Bekker μορίου pr. T: μόριον Bt Simplicius: secl. Schleiermacher
 μορίου BT Simplicius: μόριον vulg.: secl. Schleiermacher

ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐ
 μορίω τὸ μόριον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, 5
 ὅτιπερ ἂν μόριον γένηται, τούτω τῷ μορίῳ αἰεὶ ἴσχει· τό
 τε γὰρ ἐν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἐν· ὥστε ἀνάγκη
 δὴ αἰεὶ γιγνόμενον μηδέποτε ἐν εἶναι.—Παντάπασι μὲν 143
 οὖν.—Οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἐν ὄν εἴη;—
 *Ἔοικεν.

*Ἴθι δὴ καὶ τῆδε ἔτι.—Πῆ;—Οὐσίας φαμὲν μετέχειν τὸ
 ἐν, διὸ ἔστιν;—Ναί.—Καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἐν ὄν πολλὰ 5
 ἐφάνη.—Οὕτω.—Τί δέ; αὐτὸ τὸ ἐν, ὃ δὴ φαμεν οὐσίας
 μετέχειν, ἔαν αὐτὸ τῆ διανοίᾳ μόνον καθ' αὐτὸ λάβωμεν
 ἄνευ τούτου οὐ φαμεν μετέχειν, ἅρα γε ἐν μόνου φανή-
 σεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τούτου;—*Ἐν, οἶμαι ἔγωγε.—
 *Ἴδωμεν δὴ· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ b
 εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἐν, ἀλλ' ὡς ἐν
 οὐσίας μετέσχευ.—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἢ οὐσία,
 ἕτερον δὲ τὸ ἐν, οὔτε τῷ ἐν τὸ ἐν τῆς οὐσίας ἕτερον
 οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνὸς ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ 5
 τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων.—Πάνυ μὲν οὖν.—*Ὡστε
 οὐ ταῦτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε τῆ οὐσία τὸ ἕτερον.—
 Πῶς γάρ;

Τί οὖν; ἔαν προελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν οὐσίαν c
 καὶ τὸ ἕτερον εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἐν εἴτε τὸ ἐν καὶ τὸ
 ἕτερον, ἅρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῆ προαιρέσει προαιρούμεθά τινα
 ὃ ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω;—Πῶς;—*Ὡδε· ἔστιν
 οὐσίαν εἰπεῖν;—*Ἔστιν.—Καὶ αὐθις εἰπεῖν ἐν;—Καὶ 5
 τούτου.—*Ἄρ' οὖν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;—Ναί.—Τί
 δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἐν, ἅρα οὐκ ἀμφοτέρω;—Πάνυ
 γε.—Οὐκοῦν καὶ ἔαν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ
 ἐν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἐκάστου ἀμφο λέγω;—Ναί.—

e 6 τούτω τῷ μορίῳ B pr. T a 3 ἔοικεν B: εἰκέ γε T a 6 τί
 δέ B: τί δὴ T b 1 ἴδωμεν] εἰδῶμεν BT b 2 οὐσία B: οὐσίας T
 ἐν οὐσίας BT: ἐνὸς οὐσία vulg. c 3 τινα ὃ T: τι νέφ B c 4 ἀμ-
 φοτέρω T: ἀμφοτέρα B c 9 ἐκάστου B: ἕκαστον T

- d Ὡ δ' ἂν ἄμφω ὀρθῶς προσαγορεύησθον, ἄρα οἶόν τε ἄμφω μὲν αὐτῶ εἶναι, δύο δὲ μή;—Οὐχ οἶόν τε.—Ὡ δ' ἂν δύο ἦτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἑκάτερον αὐτοῖν ἔν εἶναι;—Οὐδεμία.—Τούτων ἄρα ἐπέεπερ σύνδυο ἕκαστα συμβαίνει
 5 εἶναι, καὶ ἔν ἂν εἶη ἕκαστον.—Φαίνεται.—Εἰ δὲ ἔν ἕκαστον αὐτῶν ἔστι, συντεθέντος ἐνὸς ὁποιοῦν ἡτιοῦν συζυγία οὐ τρία γίνεταί τὰ πάντα;—Ναί.—Τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια;—Πῶς δ' οὐ;—Τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ
 e ἀνάγκη εἶναι καὶ δις, καὶ τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει τῷ τε δύο τὸ δις ἔν καὶ τῷ τρία τὸ τρίς ἔν;—Ἀνάγκη.—Δυοῖν δὲ ὄντων καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ τριῶν καὶ τρίς οὐκ ἀνάγκη αὐ τρία τρίς εἶναι;—Πῶς δ'
 5 οὐ;—Τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντων καὶ τρίς ὄντων οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο τρίς;—Πολλὴ γε.—Ἄρτια τε ἄρα ἀρτιάκις ἂν εἶη καὶ
 144 περιττὰ περιττάκις καὶ ἄρτια περιττάκις καὶ περιττὰ ἀρτιάκις.—Ἔστω οὕτω.—Εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἶει τινα ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;—Οὐδαμῶς γε.—Εἰ ἄρα ἔστιν ἔν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι.—Ἀν-
 5 ἀγκη.—Ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πολλὰ ἂν εἶη καὶ πλήθος ἄπειρον τῶν ὄντων ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίνεταί;—Καὶ πάνυ γε.—Οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μῶριον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς;—Ναί.
 b Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νενέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;—Οὐδαμῶς.—Κατα-
 5 κεκερμάτισται ἄρα ὡς οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ

d 1 ἄ B: ἄ T d 2 ἄ] ἄ B: ἄ T d 3 μὴ T: om. B d 4 σύν-
 δυο Stephanus: ὄν δύο B: ὄν δύο T e 2 τε. . . e 4 αὐ om. pr. T
 e 6 τε τρία B: τρία τε T δυο τρίς in marg. b et legit Procl. suppl.:
 τρία δις B: δις τρία T a 6 ἄπειρος B: ἄπειροῦ T a 7 οὐσίας T:
 οὐσία B b 4 δὴ B T: ἢ Stobaeus του T: τοῦ B ἀπο-
 στατοῖη Stobaeus: ἀποστατεῖ B: ἀποστατεῖ T

πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι
 μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας.—Ἐχει οὕτω.—Πλείστα ἄρα ἐστὶ **c**
 τὰ μέρη αὐτῆς.—Πλείστα μέντοι.—Τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ
 ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;—Καὶ πῶς
 ἂν [τοι] τοῦτο γένοιτο;—Ἄλλ' εἶπερ γε οἶμαι ἔστιν, ἀνάγκη
 αὐτὸ αἰεὶ, ἕωσπερ ἂν ᾗ, ἔν γέ τι εἶναι, μηδὲν δὲ ἀδύνατον.— **5**
 Ἀνάγκη.—Πρὸς ἅπαντι ἄρα [ἐκάστῳ] τῷ τῆς οὐσίας μέρει
 πρόσεστιν τὸ ἓν, οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε
 μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὐδενός.—Οὕτω.—Ἄρα οὖν ἓν
 ὄν πολλαχοῦ ἅμα ὄλου ἐστί; τοῦτο ἄθρει.—Ἄλλ' ἀθρῶ **d**
 καὶ ὄρω ὅτι ἀδύνατον.—Μεμερισμένον ἄρα, εἶπερ μὴ ὄλου
 ἄλλως γάρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασιν τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν
 παρέσται ἢ μεμερισμένον.—Ναί.—Καὶ μὴν τό γε μεριστὸν
 πολλῇ ἀνάγκῃ εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.—Ἀνάγκη.—Οὐκ **5**
 ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλείστα μέρη ἢ οὐσία
 νενεμημένη εἶη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἓνός νενέμηται, ἀλλ'
 ἴσα, ὡς ἕοικε, τῷ ἐνί· οὔτε γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἓνός ἀπολείπεται **e**
 οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐξισούσθου δύο ὄντε αἰεὶ παρὰ
 πάντα.—Παντάπασιν οὕτω φαίνεται.—Τὸ ἓν ἄρα αὐτὸ
 κεκερματισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἅπειρα τὸ
 πλήθος ἐστί.—Φαίνεται.—Οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἓν πολλά **5**
 ἐστί, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημένον
 πολλά ἀνάγκῃ εἶναι.—Παντάπασιν μὲν οὖν.

Καὶ μὴν ὅτι γε ὄλου τὰ μόρια μόρια, πεπερασμένον ἂν
 εἶη κατὰ τὸ ὄλου τὸ ἓν· ἢ οὐ περιέχεται ὑπὸ τοῦ ὄλου τὰ
 μόρια; Ἀνάγκη.—Ἀλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἶη.— **145**
 Πῶς δ' οὖν;—Τὸ ἓν ἄρα ὄν ἓν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ
 ὄλου καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἅπειρον πλήθει.—
 Φαίνεται.—Ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶπερ πεπερασμένον, καὶ ἕσχατα

c 4 τοι τοῦτο BT : τὸ τοιοῦτο ci. Hermann εἶπερ B : ἐπέπερ T
 c 5 ἕωσπερ B : ὅσπερ T c 6 ἐκάστῳ vel delendum vel ἐκάστοτε
 scribendum susp. Stallbaum d 3 που T : πῶς B ἅμα πᾶσι
 malit Heindorf e 5 ὄν ἓν B Procl. suppl. : ἓν T : ἓν ὄν Thomson :
 ὄν Stallbaum a 2 ὄν secl. Heindorf

- 5 ἔχον;—Ἀνάγκη.—Τί δέ; εἰ ὅλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἶόν τέ τι ὅλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἄν του ἐν ὀτιοῦν αὐτῶν ἀποστατή, ἐθελήσει ἔτι ὅλον εἶναι;—Οὐκ ἐθελήσει.—Καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ
b τελευτήν καὶ μέσον ἔχοι ἂν τὸ ἐν.—Ἐχοι.—Ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἴη.—Οὐ γάρ.—Καὶ σχήματος δὴ τιως, ὡς ἔοικε, τοιοῦτον ὃν μετέχοι ἂν τὸ ἐν, ἦτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἢ τιως
5 μεικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν.—Μετέχοι γὰρ ἂν.
Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;—Πῶς;—Τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὅλου.—Οὕτω.—Πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ
c ὅλου περιέχεται;—Ναί.—Καὶ μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ τὸ ἐν ἔστι, καὶ οὔτε τι πλεόν οὔτε ἔλαττον ἢ πάντα.—Οὐ γάρ.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἐν ἔστω;—Πῶς δ' οὐ;—
5 Εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι δὲ τά τε πάντα τὸ ἐν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἐν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἐν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἴη.—Φαίνεται.—Ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὐτὸ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσιν ἔστιν, οὔτε ἐν πᾶσι οὔτε
d ἐν τινί. εἰ γὰρ ἐν πᾶσι, ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινὶ γὰρ ἐνὶ μὴ ὃν οὐκ ἂν ἔτι που δύναίτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἐν τῶν ἀπάντων ἔστί, τὸ δὲ ὅλον ἐν τούτῳ μὴ ἐνί, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσι ἐνέσται;—Οὐδαμῶς.—
5 Οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν· εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὅλον εἴη, τὸ πλεόν ἂν ἐν τῷ ἐλάττωι εἴη, ὃ ἔστιν ἀδύνατον.—Ἀδύνατον γάρ.—Μὴ ὃν δ' ἐν πλεόσι μὴδ' ἐν ἐνὶ μὴδ' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἐτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ
e ἔτι εἶναι;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὃν οὐδὲν ἂν εἴη, ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἔστω, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ

a 5 δέ; εἰ] δαί in ras. B: δ' εἰ T οὐ καὶ T: οὐκ B a 7 του
Schleiermacher: τοῦ B T b 1 ἔχοι ἂν . . . ἔχοι B: ἔχοι ἂν . . . ἔχει T
c 2 τι T: τὸ B d 1 τινί] τισί Schleiermacher d 4 ἐνὶ corr.
Ven. 189: ἐνὶ B: ἐνὶ T ἐνέσται Par. 1836: ἐν ἔσται B T

εἶναι;—Πάνυ γε.—^αἮι μὲν ἄρα τὸ ἐν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν·
ἢ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ· καὶ
οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκῃ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἐν ἐτέρῳ.— 5
^βἈνάγκη.

Οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι
καὶ ἐστάναι;—Πῆ;—^γἘσθηκε μὲν που, εἶπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ
ἐστιν· ἐν γὰρ ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταβαίνειν ἐν τῷ 146
αὐτῷ ἂν εἶη, ἐν ἑαυτῷ.—^δἘστι γάρ.—Τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ
ἀεὶ ὄν ἐστὸς δήπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.—Πάνυ γε.—Τί δέ; τὸ
ἐν ἐτέρῳ ἀεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μηδέποτε· ἐν ταυτῷ
εἶναι, μηδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ μηδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς 5
δὲ κινεῖσθαι;—Οὕτως.—^εἈνάγκη ἄρα τὸ ἐν, αὐτό τε ἐν
ἑαυτῷ ἀεὶ ὄν καὶ ἐν ἐτέρῳ, ἀεὶ κινεῖσθαι τε καὶ ἐστάναι.
—Φαίνεται.

Καὶ μὴν ταυτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον
ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταυτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, **b**
εἶπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.—Πῶς;—Πάν που πρὸς
ἅπαν ὧδε ἔχει, ἢ ταυτόν ἐστιν ἢ ἕτερον· ἢ ἔαν μὴ ταυτόν
ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἶη τούτου πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς
πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἶη.—Φαίνεται.—^αἌρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ 5
αὐτοῦ μέρος ἐστίν;—Οὐδαμῶς.—Οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος
αὐτὸ αὐτοῦ ὅλον ἂν εἶη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.—Οὐ γὰρ οἶόν
τε.—^βἌλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστιν ἐνὸς τὸ ἐν;—Οὐ δήτα.—Οὐδ' **c**
ἄρα ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἶη.—Οὐ μέντοι.—Εἰ οὖν μῆτε
ἕτερον μῆτε ὅλον μῆτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐστιν, οὐκ
ἀνάγκη ἤδη ταύτων εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;—^γἈνάγκη.—Τί δέ; τὸ
ἐτέρῳθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη 5
αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἶπερ καὶ ἐτέρῳθι ἔσται;—^δἘμοιγε
δοκεῖ.—Οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχον τὸ ἐν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ὄν
ἅμα καὶ ἐν ἐτέρῳ.—^εἘφάνη γάρ.—^εἘτερον ἄρα, ὡς ἕοικεν,
εἶη ταύτη ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—^{στ}Ἐοικεν.—Τί οὖν; εἰ τοῦ τι **d**
ἕτερόν ἐστιν, οὐχ ἐτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;—^ζἈνάγκη.—

^a 3 ἐστὸς BT : ἐστὼς vulg. ^b 4 ἢ T : om. B ^c 1 οὐδ'
B : οὐκ T ^d 1 εἰ τοῦ τι G : εἰ ταυτὶ BT

Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἐν ἐστίν, ἄπανθ' ἕτερα τοῦ ἐνός, καὶ τὸ ἐν
 τῶν μὴ ἐν;—Πῶς δ' οὐ;—Ἔτερον ἄρα ἂν εἶη τὸ ἐν τῶν
 5 ἄλλων.—Ἔτερον.—Ὅρα δὴ· αὐτό τε ταῦτόν καὶ τὸ ἕτερον
 ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις;—Πῶς δ' οὐ;—Ἡ οὖν ἐθελήσει
 ταῦτόν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταύτῳ ποτε εἶναι;—Οὐκ
 ἐθελήσει.—Εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ μηδέποτε ἔσται,
 οὐδὲν ἐστὶ τῶν ὄντων ἐν ᾧ ἐστὶν τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα·
 e εἰ γὰρ ὄντινον εἶη ἐν τῷ, ἐκείνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταύτῳ
 εἶη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;—Οὕτως.—Ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε
 ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν, οὐδέποτε ἐν τινὶ τῶν ὄντων ἂν εἶη τὸ
 ἕτερον.—Ἀληθῆ.—Οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἐν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ
 5 ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν
 εἶη τὸ ἐν τῶν μὴ ἐν οὐδὲ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἕτερα.—Οὐ γάρ.—
 Οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἶη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα
 147 τοῦ ἐτέρου.—Πῶς γάρ;—Εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἐστὶ μήτε
 τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντῃ ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι
 ἀλλήλων;—Ἐκφεύγοι.—Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει
 τὰ μὴ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἐν ἦν, ἀλλὰ πῃ ἂν ἐν ἦν.—Ἀληθῆ.—
 5 Οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἶη ἄρα τὰ μὴ ἐν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἐν
 ἦν παντάπασιν, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.—Οὐ γὰρ οὖν.—Τί δέ;
 τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἐστίν; ἢ κὰν οὕτω μετεῖχε τοῦ
 ἐνός τὰ μὴ ἐν;—Μετεῖχεν.—Εἰ ἄρα πάντῃ τὸ μὲν ἐν ἐστὶ,
 b τὰ δὲ μὴ ἐν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἐν τὸ ἐν εἶη οὔτε ὅλον
 ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ ἐν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς
 μορίῳ τῷ ἐνί.—Οὐ γάρ.—Ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια
 μήτε ὅλα μήτε ἕτερα ἀλλήλων ταῦτα ἔσεσθαι ἀλλήλοις.—
 5 Ἐφαμεν γάρ.—Φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἐν πρὸς τὰ μὴ ἐν οὕτως
 ἔχον τὸ αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;—Φῶμεν.—Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἕοικεν,
 ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἐστὶν καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἐκείνοις τε
 καὶ ἑαυτῷ.—Κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ γε τοῦ λόγου.

d 7 τὸ B: om. T e 5 ἐνείῃ] ἐν εἶη B: εἶη T a 2 ἤδη ἂν
 ἐκφεύγοι B: ἂν ἤδη ἐκφεύγοι T a 4 ἦν ἀλλὰ B: ἦ ἀλλὰ T
 a 8 πάντῃ B: παντὶ T b 2 μορίων corr. Ven. 189: μορίου B T:
 μόριον vulg. μόρια T: μορίου B b 5 τὰ T: τὸ B

Ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς c
 ἄλλοις;—Ἰσως.—Ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη,
 καὶ τᾶλλα που ἕτερα ἂν ἐκείνου εἴη.—Τί μῆν;—Οὐκοῦν
 οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων, ὥσπερ καὶ τᾶλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε
 μᾶλλον οὔτε ἦττον;—Τί γὰρ ἄν;—Εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον 5
 μήτε ἦττον, ὁμοίως.—Ναί.—Οὐκοῦν ἢ ἕτερον εἶναι πέπονθεν
 τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταυτὸν ἂν
 πεπονθότα εἶεν τό τε ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τᾶλλα τῷ ἐνί.—
 Πῶς λέγεις;—ᾠδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπὶ τινι d
 καλεῖς;—Ἐγωγε.—Τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα εἴποις ἂν πλεο-
 νάκεις ἢ ἅπαξ;—Ἐγωγε.—Πότερον οὖν ἕαν μὲν ἅπαξ εἴπης,
 ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ τοῦνομα, ἕαν δὲ πολλάκις,
 οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἕαντε ἅπαξ ἕαντε πολλάκις ταυτὸν ὄνομα 5
 φθέγγῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε ταυτὸν καὶ λέγειν ἀεὶ;—Τί μῆν;
 —Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινι;—Πάνυ γε.—
 Ὅταν ἄρα αὐτὸ φθέγγῃ, ἕαντε ἅπαξ ἕαντε πολλάκις, οὐκ e
 ἐπ' ἄλλῃ οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὐπὲρ ἦν ὄνομα.—
 Ἀνάγκη.—Ὅταν δὴ λέγωμεν ὅτι ἕτερον μὲν τᾶλλα τοῦ ἐνός,
 ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον εἰπόντες οὐδέν τι
 μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῃ τῇ φύσει αὐτὸ ἀεὶ λέγομεν 5
 ἥσπερ ἦν τοῦνομα.—Πάνυ μὲν οὖν.—Ἡ ἄρα ἕτερον τῶν
 ἄλλων τὸ ἐν καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπου- 148
 θέναι οὐκ ἄλλο ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἐν τοῖς
 ἄλλοις· τὸ δὲ που ταυτὸν πεπονθὸς ὁμοιον οὐχί;—Ναί.—
 Ἡ δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ
 τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὁμοιον ἂν εἴη· ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν 5
 ἐστὶν.—Ἐοικεν.—Ἀλλὰ μῆν τό γε ὁμοιον τῷ ἀνομοίῳ
 ἐναντίον.—Ναί.—Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταυτῷ.—Καὶ
 τοῦτο.—Ἀλλὰ μῆν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ ἐν τοῖς

c 5 ἄν B : om. T e 2 ἐκεῖνο B : κείνο T e 6 ἢ] ἢ B : ἢ T : εἰ
 vulg. a 1 κατ' αὐτὸ τὸ Thomson : κατὰ ταυτὸ B T : κατὰ τὸ ταυτὸ
 Heindorf : κατὰ ταυτὸν τὸ Stallbaum : κατὰ τ' αὐτὸ Waddell πεπον-
 θέναι B T : πεπονθεν εἶναι in marg. rec. t a 2 ἐν B T : ἐν vulg.
 a 6 ἀλλὰ μῆν B : ἀλλ' ἦν T τῷ ἀνομοίῳ] τῷ ὁμοίῳ B : τῶν ἀνομοίων T
 a 7 ταυτῷ in marg. T : αὐτῷ B T

- b ἄλλοις ταῦτόν.—Ἐφάνη γάρ.—Τούναντίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι ταῦτόν τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.— Πάνυ γε.—^εἩ γέ μὴν ἕτερον, ὁμοιον ἐφάνη.—Ναί.—^εἩ ἄρα ταῦτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τούναντίον πάθος τῷ
5 ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον;—Ναί.—^εΑνομοιώσει ἄρα τὸ ταῦτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ—
c ^εἘοικεν.—^εΟμοιον ἄρα καὶ ἀνόμοιον ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὁμοιον, ἢ δὲ ταῦτόν, ἀνόμοιον.—Ἐχει γὰρ οὖν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.—Καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.— Τίνα;—^εἩ ταῦτόν πέπουθε, μὴ ἀλλοῖον πεπονθέναι, μὴ
5 ἀλλοῖον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὁμοιον εἶναι ἢ δ' ἄλλο πέπουθεν, ἀλλοῖον, ἀλλοῖον δὲ ὄν ἀνόμοιον εἶναι.—Ἀληθῆ λέγεις.—Ταῦτόν τε ἄρα ὄν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφοτέρα καὶ κατὰ ἐκάτερον, ὁμοῖόν
d τε ἂν εἶη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ ὡσαύτως, ἐπέπερ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἑαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφοτέρα καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοῖόν τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;—Ἀνάγκη.
5 Τί δὲ δὴ; περὶ τοῦ ἀπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ ἀπτεσθαι περὶ πῶς ἔχει, σκόπει.—Σκοπῶ.—Αὐτὸ γάρ που ἐν ἑαυτῷ ὄλω τὸ ἐν ἐφάνη ὄν.—Ὀρθῶς.—Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἔν;—Ναί.—^εἩ μὲν ἄρα ἐν τοῖς ἄλλοις,
e τῶν ἄλλων ἀπτοιτο ἂν ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἀπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ ἀπτοιτο ἂν ἐν ἑαυτῷ ὄν.—Φαίνεται.—Οὕτω μὲν δὴ ἀπτοιτο ἂν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.—^εΑπτοιτο.—Τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πᾶν τὸ
5 μέλλον ἀψεσθαι τινος ἐφεξῆς δεῖ κείσθαι ἐκείνῳ οὐ μέλλει ἀπτεσθαι, ταύτην τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἢ [ἔδρα] ἢ ἂν κέηται, ἀπτεται;—Ἀνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ αὐτοῦ ἀψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μετὰ ἑαυτὸ

b 5 ὁμοίου B: ὁμοίου T b 6 τὸ ταῦτόν T: ταῦτόν B d 3 καὶ
κατὰ T: καὶ B e 6 κατέχον T: om. B: add. in marg. b e 7 ἔδρα
om. Bekker: ἔδραν Heindorf ἢ B: η T: fort. ἦν ἀπτεται] οὐ

κείσθαι, τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης ἐν ἧ αὐτό
 ἐστιν.—Δεῖ γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν 10
 ἂν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιντο· ἕως δ' ἂν ἧ ἔν, 149
 οὐκ ἐθελήσει;—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἡ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τῷ ἐνὶ
 μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ αὐτοῦ.—Ἡ αὐτὴ.—Ἄλλ'
 οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.—Τί δῆ;—Ὅτι, φαμέν, τὸ
 μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι οὐ μέλλει 5
 ἄψεσθαι, τρίτον δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ μὴδὲν εἶναι.—Ἀληθῆ.—
 Δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.—Δεῖ.
 —Ἐὰν δὲ τοῖν δυοῖν ὄρῳ τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ
 μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψεις δύο.—Ναί.—Καὶ οὕτω δὴ b
 αἰ ἐνὸς προσγιγνομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται, καὶ
 συμβαίνει τὰς ἄψεις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν μιᾷ ἐλάττους
 εἶναι. ὅ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησεν τῶν ἄψεων εἰς
 τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἄψεις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ 5
 ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ· ἤδη
 γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα ἐν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία c
 ἄψις ταῖς ἄψεσιν.—Ὁρθῶς.—Ὅσα ἄρα ἐστὶν τὰ ὄντα τὸν
 ἀριθμὸν, αἰ μιᾷ αἱ ἄψεις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.—Ἀληθῆ.
 —Εἰ δέ γε ἐν μόνον ἐστίν, δυὰς δὲ μὴ ἐστίν, ἄψις οὐκ ἂν
 εἶη.—Πῶς γάρ;—Οὐκοῦν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε 5
 ἐν ἐστίν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.—Οὐ γάρ.—
 Οὐκ ἄρα ἐνεστὶν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνότος ἐν
 αὐτοῖς.—Πῶς γάρ;—Οὐτ' ἄρα ἐν ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε
 ἄλλον ἀριθμοῦ ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.—Οὐ.—Τὸ ἐν ἄρα μόνον d
 ἐστὶν ἐν, καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἶη.—Οὐ φαίνεται.—Ἄψις ἄρα
 οὐκ ἐστὶν δυοῖν μὴ ὄντων.—Οὐκ ἐστίν.—Οὐτ' ἄρα τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων ἄπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, ἐπείπερ ἄψις οὐκ

e9 ἐν T: om. B e 10 γὰρ οὖν T: γὰρ B ποιήσειεν T: ποιήσει
 ἐν B a 5 ἄψεσθαι B: ἄψασθαι T a 6 ἄψεσθαι B: ἄπτεσθαι T
 a 7 ὀλίγιστον T: ὀλιγοστὸν B a 8 ὄρῳ B T Procl. suppl.: ὄντων
 (om. τοῖν) Heindorf: del. Bekker: ὁμόρῳ Turicensis ἐξῆς T: ἐξ ἧς B
 b 3 τῶν ἀριθμῶν B T: τὸν ἀριθμὸν Heindorf b 4 ἄψεων T: ἄλλων B
 e 1 ἐν B: ἐν T e 7 ἐνεστὶν b: ἐν ἐστίν T pr. B ἐνότος b:
 ἐν ὄντος pr. B: ὄντος T d 2 ἐν secl. Schleiermacher

5 ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὕτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἐν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἄπτεται τε καὶ οὐχ ἄπτεται.—
Ἔοικεν.

Ἄρ' οὖν καὶ ἴσον ἐστὶ καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς
ἄλλοις;—Πῶς;—Εἰ μείζον εἶη τὸ ἐν ἢ τᾶλλα ἢ ἔλαττον,
e ἢ αὖ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν
ἐν εἶναι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε τι μείζω
οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἶη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς
οὐσίαις; ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκάτερα ἰσότητα
5 ἔχιοιεν, ἴσα ἂν εἶη πρὸς ἄλληλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ
δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἐν, σμικρότητα δὲ
τᾶλλα, ὁποτέρῳ μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσεῖη, μείζον ἂν
εἶη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;—Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν ἐστὸν
γε τινὲ τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; οὐ γὰρ
10 ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλοιω εἶτην καὶ ἐν τοῖς
150 οὖσιω ἐγγιγνοίσθην.—Πῶς γὰρ ἂν;—Εἰ ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ
σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ
ἐνεῖη.—Ἀνάγκη.—Τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ
ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἶη ἢ περιέχουσα
5 αὐτό;—Δῆλον δὴ.—Ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὖσα ἢ σμι-
κρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἶη, περιέχουσα δὲ μείζων;—
Πῶς δ' οὐ;—Δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω
τινός, καὶ πράττειν τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ
b μὴ τὰ ἑαυτῆς;—Ἀδύνατον.—Ἐν μὲν ὄλω ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ
ἂν εἶη σμικρότης, ἀλλ' εἴπερ, ἐν μέρει.—Ναί.—Οὐδέ γε ἐν
παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μὴ, ταῦτ' ἀποιήσει ἄπερ πρὸς τὸ
ὄλον ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους ἐν ᾧ ἂν ἀεὶ ἐνῆ.—
5 Ἀνάγκη.—Οὐδενὶ ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης,
μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλω ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται

d 8 post ἴσον rasura quattuor litterarum in B e 1 αὖ τᾶλλα T :
αὐτὰ ἄλλα B e 3 ἐλάττω T : ἔλλο, ἐλάττω B e 5 τὸ δὲ Pag. 1810 :
τὰ δὲ B T e 9 γέ al. : τέ B T a 5 οὖν B : om. T μὲν οὖσα T :
μένουσα B b 2 οὐδέ γε Heermann : οὔτε γε B : οὔτι γε T : οὔτοι γε
Heindorf b 3 ποιήσει T : ποιήσῃ B b 5 ἐνέσται T : ἐν ἔσται B

σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα
 μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ· μείζον γὰρ ἂν τι εἴη ἄλλο καὶ
 πλὴν αὐτοῦ μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ c
 ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ
 ἦ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἐνι.—
 Ἄληθῆ.—Ἄλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζον ἢ
 αὐτῆς σμικρότητος, οὐδὲ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ 5
 μεγέθους.—Οὐ γάρ.—Οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνὸς
 οὐδὲ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε
 αὐτῶ τούτῳ πρὸς τὸ ἐν ἔχεται τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερ- d
 ἔχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλῳ, οὔτε αὖ τὸ ἐν
 τούτοις οὐδὲ τῶν ἄλλων μείζον ἂν οὐδ' ἔλαττον εἴη, μήτε
 μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.—Οὔκουν φαίνεται γε.—Ἄρ'
 οὖν, εἰ μήτε μείζον μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη 5
 αὐτὸ ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι;—Ἀνάγκη.
 —Οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλῇ
 ἀνάγκῃ ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι.—Πῶς γὰρ
 οὐ;—Καὶ μὴν καὶ αὐτὸ γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ οὕτως ἂν ἔχοι e
 μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρότητα ἔχον οὔτ' ἂν ὑπερ-
 ἔχοιτο οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἴη
 ἑαυτῷ.—Πάνυ μὲν οὖν.—Τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἴσον ἂν εἴη.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν αὐτὸ γε ἐν ἑαυτῷ 5
 ὄν καὶ περὶ ἑαυτὸ ἂν εἴη ἕξωθεν, καὶ περιέχον μὲν μείζον
 ἂν ἑαυτοῦ εἴη, περιεχόμενον δὲ ἔλαττον, καὶ οὕτω μείζον ἂν 151
 καὶ ἔλαττον εἴη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν.—Εἴη γὰρ ἂν.—Οὐκοῦν
 καὶ τόδε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἐνός τε καὶ τῶν
 ἄλλων;—Πῶς γὰρ οὐ;—Ἄλλὰ μὴν καὶ εἶναι που δεῖ τό γε
 ὄν αἰεί.—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται 5
 ἔλαττον ὄν; οὐ γὰρ ἂν ἄλλως ἕτερον ἐν ἐτέρῳ εἴη.—Οὐ
 γάρ.—Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ

b 7 αὐτῆς B: αὐτῆς τῆς T e 2 αὐτῷ BT: αὐτοῦ vulg.
 d 1 αὐτῶ τούτῳ T: αὐτῷ τούτῳ pr. B ἔχεται T: ἐχέτω B
 d 2 καὶ BT: τε καὶ vulg. αὐτὸ ἐν T: αὐτῷ ἐν B e 3 ἂν εἴη B:
 αἰεί εἴη T e 5 γε T: τε B a 3 τόδε BT: τὸ vulg. a 5 ἐν
 τῷ B: ἐν τῷ pr. T

τοῦ ἐνός, δεῖ δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλή-
 λοις εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις,
b ἢ μηδαμοῦ εἶναι;—Φαίνεται.—Ἵτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν τοῖς
 ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἂν εἴη τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, περιέχοντα
 αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἔλαττον τῶν ἄλλων, περιεχόμενον· ὅτι δὲ τὰ
 ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ, τὸ ἐν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον
5 μείζον ἂν εἴη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐλάττω.—Ἔοικεν.—Τὸ
 ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον καὶ ἔλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἔλατ-
 τον καὶ ἴσον, ἴσων ἂν εἴη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων
c αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.—Πῶς
 δ' οὐ;—Ἵσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλατ-
 τόνων, καὶ ἀριθμῶ ἔλαττον ἂν καὶ πλέον εἴη αὐτό τε αὐτοῦ
 καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ
5 ταῦτά.—Πῶς;—Ἵσων μὲν μείζον ἐστι, πλειόνων που καὶ
 μέτρων ἂν εἴη αὐτῶν, ὅσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὧν
 ἔλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταῦτά.—Οὕτως.—
 Οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἔλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἂν εἴη
d μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων,
 καὶ μερῶν;—Πῶς δ' οὐ;—Ἵσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῷ
 ἴσον ἂν τὸ πλήθος αὐτῷ εἴη, πλειόνων δὲ πλέον, ἐλαττόνων
 δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.—Φαίνεται.—Οὐκοῦν καὶ
5 πρὸς τὰλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἐν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν
 φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι
 δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ
 πλήθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;—Ἀνάγκη.—Οὕτω δὴ αὐ, ὡς
e ἔοικε, τὸ ἐν καὶ ἴσον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν
 αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.—Ἔσται.

Ἄρ' οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἐν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γί-
 γνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν
5 ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ
 οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;—Πῶς;—Εἶναι μὲν που

αὐτῷ ὑπάρχει, εἴπερ ἐν ἔστιν.—Ναί.—Τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί
 ἔστιν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, ὥσπερ
 τὸ ἦν μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὖ τὸ ἔσται μετὰ τοῦ 152
 μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;—Ἔστι γάρ.—Μετέχει μὲν
 ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.—Πάνυ γε.—Οὐκοῦν πορευο-
 μένου τοῦ χρόνου;—Ναί.—Ἄει ἄρα πρεσβύτερον γίγνεται
 ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον.—Ἀνάγκη.—Ἄρ' οὖν 5
 μεμνήμεθα ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύ-
 τερον γίγνεται;—Μεμνήμεθα.—Οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον
 ἑαυτοῦ γίγνεται τὸ ἔν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου ἑαυτοῦ πρε-
 σβύτερον γίγνοιτο;—Ἀνάγκη.—Γίγνεται μὲν δὴ νεωτέρον **b**
 τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτω.—Ναί.—Ἔστι δὲ πρεσβύ-
 τερον ἄρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἢ γιγνόμενον τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευόμενον γε
 ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.—Οὐ γάρ.— 5
 Ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον, ἐπει-
 δὲν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη **c**
 πρεσβύτερον; προῖον γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖν ὑπὸ τοῦ
 νῦν. τὸ γὰρ προῖον οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι,
 τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ'
 ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον, μεταξὺ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, 5
 τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.—Ἀληθῆ.—Εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ
 παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὴν κατὰ τοῦτο ἢ,
 ἐπίσχει αἰὲ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε τοῦτο ὅτι ἂν τύχη **d**
 γιγνόμενον.—Φαίνεται.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον
 γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχειν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι
 τότε πρεσβύτερον.—Πάνυ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν οὐπερ ἐγίγνετο
 πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ;—Ναί. 5
 —Ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεωτέρου πρεσβύτερον;—Ἔστιν.
 —Καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἐστὶ τὸ ἐν, ὅταν πρεσβύ-
 τερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν.—Ἀνάγκη.—Τό γε μὴν

a 2 κοινωνία ΒΤ: κοινωνίας vulg. μετέχει Β: μετέχειν Τ
 b 2 αὐτοῦ] ἂν του Β: αὐτοῦ* Τ d 3 τῷ νῦν Τ: τὸ, νῦν Β d 4 οὐ-
 περ Τ: οὐ περί Β

- e νῦν ἀεὶ πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι· ἔστι γὰρ ἀεὶ
 νῦν ὅτανπερ ᾗ.—Πῶς γὰρ οὐ;—Ἀεὶ ἄρα ἐστὶ τε καὶ γίγνεται
 πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν.—Ἔοικεν.—Πλειῶ δὲ
 χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον;—Τὸν ἴσον.
 5 —Ἄλλὰ μὴν τόν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν
 αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει.—Πῶς δ' οὐ;—Τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν
 ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.—Οὐ γάρ.—
 Τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ
 ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἐστιν οὐδὲ γίγνε-
 10 ται.—Οὐ μοι δοκεῖ.—Τί δέ; τῶν ἄλλων;—Οὐκ ἔχω λέγειν.
 153 —Τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἴπερ
 ἕτερα ἔστιν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλειῶ ἐστὶν ἐνός· ἕτερον μὲν
 γὰρ ὄν ἐν ἂν ᾗν, ἕτερα δὲ ὄντα πλειῶ ἐνός ἐστι καὶ πλήθος
 ἂν ἔχοι.—Ἔχει γὰρ ἂν.—Πλήθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλειονος
 5 ἂν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός.—Πῶς δ' οὐ;—Τί οὖν; ἀριθμοῦ
 φήσομεν τὰ πλειῶ γίγνεσθαι τε καὶ γεγενῆσθαι πρότερον, ἢ
 τὰ ἐλάττω;—Τὰ ἐλάττω.—Τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο
 b δ' ἐστὶ τὸ ἐν. ἢ γάρ;—Ναί.—Πάντων ἄρα τὸ ἐν πρῶτον
 γέγονε τῶν ἀριθμῶν ἐχόντων· ἔχει δὲ καὶ τὰλλα πάντα
 ἀριθμῶν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἐστίν.—Ἔχει γάρ.—
 Πρῶτον δὲ γε οἶμαι γεγενῆσθαι πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα
 5 ὕστερον, τὰ δ' ὕστερον γεγενῆσθαι νεώτερα τοῦ πρότερον
 γεγενῆσθαι· καὶ οὕτως ἂν εἴη τὰλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ
 ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων.—Εἴη γὰρ ἂν.
 Τί δὲ τόδε; ἄρ' ἂν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ
 c γεγενῆσθαι, ἢ ἀδύνατον;—Ἀδύνατον.—Ἄλλὰ μὴν μέρη γε ἔχον
 ἐφάνη τὸ ἐν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.
 —Ναί.—Οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ
 5 τὰλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;—Τί μὴν;—Καὶ μὴν μόρια
 γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τὰλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός,

e 9 οὐδὲ Heindorf: οὔτε B T a 7 ὀλίγιστον T b: ὀλιγοστὸν pr. B
 Procl. suppl. b 5 τὰ δ' ὕστερον B: τὰ δ' ὕστερα T b 6 τὰλλα
 delendum ci. Stallbaum

αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγόνεσθαι ἔν τε καὶ ὄλον.—
 Φήσομεν γάρ.—Τελευτῇ δέ γε οἶμαι ὕστατον γίνεσθαι, τούτῳ
 δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίνεσθαι· ὥστ' εἴπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ **d**
 ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίνεσθαι, ἅμα τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον
 ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἴη γίνεσθαι.—Φαίνεται.—Νεώτερον
 ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρῆσβύτερα.
 —Οὕτως αὖ μοι φαίνεται.—Τί δὲ δῆ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος **5**
 ὁτιοῦν τοῦ ἐνὸς ἢ ἄλλου ὁτιοῦν, ἕανπερ μέρος ἢ ἄλλα μὴ
 μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν;—Ἀνάγκη.—
 Οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ πρώτῳ γιγνομένῳ γίνουσι· ἂν καὶ
 ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνο- **e**
 μένων, ὅτιπερ ἂν προσγίγηται ὀψοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ
 ἔσχατον διελθὸν ὄλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου
 οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολείφθην ἐν τῇ γενέσει.—
 Ἀληθῆ.—Πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ **5**
 ἐν· ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε
 πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονὸς ἂν εἴη, ἀλλ' ἅμα.
 καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρῆσβύτερον **154**
 οὔτε νεώτερον ἂν εἴη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν
 πρόσθεν πρῆσβυτέρον τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκείνου
 ὡσαύτως.—Πάνυ μὲν ὄν.—Ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ
 γεγονός· ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίνεσθαι αὐτὸ πρῆσβυτέρον **5**
 τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε
 νεώτερον μήτε πρῆσβυτέρου γίνεσθαι; ἄρα ὥσπερ περὶ τοῦ
 εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίνεσθαι ἔχει, ἢ ἑτέρως;—Οὐκ
 ἔχω λέγειν.—Ἄλλ' ἐγὼ τοσόνδε γε· εἰ καὶ ἔστιν πρῆσβυτέρου **b**
 ἕτερον ἑτέρου, γίνεσθαι γε αὐτὸ πρῆσβυτέρου ἔτι ἢ ὡς τὸ
 πρώτου εὐθύς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ οὐκ ἂν ἔτι
 δύναιτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὄν ἔτι νεώτερον γίνεσθαι·
 ἀνίστοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὀψοῦν, **5**

c 8 δὲ γε οἶμαι T: δὲ οἶμαι γε B d 1 τὸ ἐν post αὐτὸ secl. ci.
 Heindorf d 2 τελευτῇ B T: τῇ τελευτῇ al. e 3 ἐν γένηται
 T: ἐγγίγηται B πρώτου οὔτε ἐσχάτου B: ἐσχάτου οὔτε πρώτου T
 b 1 εἰ καὶ ἔστιν scripsi: ὅτι εἰ καὶ ἔστιν T: εἰ καὶ ἔστιν ὅτι B
 b 2 γε T: τε B b 4 αὖ τὸ T: αὐτὸ B

ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὄσῳ περ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.—
 Πῶς γὰρ οὖν;—Οὐκ ἄρα τό γε ὄν τοῦ [ένος] ὄντος γίγναιτ'
 c ἂν ποτε πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἴπερ ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ
 τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ
 νεώτερον, γίγνεται δ' οὖν.—'Αληθῆ.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα ὄν τῶν
 ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.
 5 —Οὐ γὰρ οὖν.—'Ορα δὲ εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα
 γίγνεται.—Πῆ δῆ;—'Ηι τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρε-
 σβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός.—Τί οὖν;—'Οταν τὸ ἐν τῶν
 ἄλλων πρεσβύτερον ἦ, πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τὰ
 d ἄλλα.—Ναί.—Πάλιν δῆ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι
 χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ
 διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;—Σμικροτέρῳ.
 —Οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτι περ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικία
 5 διαφέρων τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνων
 χρόνον τοῖς ἄλλοις ἐλάττον ἀεὶ τῆ ἡλικία διοίσει αὐτῶν ἢ
 πρότερον· ἢ οὖν;—Ναί.—Οὐκοῦν τό γε ἐλάττον διαφέρων
 e ἡλικία πρὸς τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγναιτ' ἂν ἢ ἐν τῷ
 πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;—
 Νεώτερον.—Εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα
 πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;—Πάνυ γε.—Τὸ μὲν
 5 νεώτερον ἄρα γεγονὸς πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς τὸ πρό-
 τερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ οὐδέποτε
 πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκείνου πρεσβύτερον· ἐκεῖνο
 μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσι, τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύ-
 155 τερον. τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου νεώτερον γίγνεται
 ὡσαύτως. ἴοντε γὰρ αὐτοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον
 ἀλλήλοις γίγνεσθον, τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ
 πρεσβυτέρου, τὸ δὲ πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου·
 5 γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἴω τε εἶτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ
 ἂν ἔτι γίγνοιτο, ἀλλ' εἶεν ἂν. νῦν δὲ γίγνονται μὲν

b 7 ὄν in ras. B ἐνός secl. Schleiermacher c 1 οὐδὲ B:
 οὔτε T c 2 τὸ δὲ T: τόδε B c 3 γίγνεται T: om. B a 2 τὸ
 ἐναντίον bis scripsit T: semel B

πρεσβύτερα ἀλλήλων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων
νεώτερον γίγνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὃν καὶ πρότερον
γεγονός, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα **b**
γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τὰλλα οὕτω πρὸς
τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη καὶ πρό-
τερα γεγονότα.—Φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.—Οὐκοῦν ἢ μὲν
οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον, **5**
κατὰ τὸ ἴσφ ἀριθμῷ ἀλλήλων ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν
τῶν ἄλλων πρεσβύτερον γίγναιτ' ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε
τὰλλα τοῦ ἐνός· ἢ δὲ ἄλλῃ ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη
τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν **c**
προτέρων, ταύτη δὴ ἀνάγκη πρεσβυτέρα τε καὶ νεώτερα
ἀλλήλων γίγνεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν
ἄλλων;—Πάνυ μὲν οὖν.—Κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτό
τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἔστι **5**
τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον οὔτ'
ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων.—Παν-
τελῶς μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ χρόνου μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ
πρεσβυτερόν τε καὶ νεώτερον γίγνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ **d**
τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου
μετέχει;—Ἀνάγκη.—Ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ
ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται.—Τί μῆν;—Καὶ εἴη ἂν
τι ἐκεῖνυ καὶ ἐκεῖνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.—Πάνυ **5**
γε.—Καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις,
εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.—
Ὅρθῶς λέγεις.—Καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ
ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν **e**
τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ἐν ἔστιν.—Παντελῶς
μὲν οὖν ἔχει οὕτως.

*Ἐτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν οἶον
διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὃν καὶ πολλὰ καὶ **5**

b 2 οὕτω **B**: τούτῳ **T**
περιττὰ ἄλλα **B**

θ 1 περὶ τὰ ἄλλα **b**: περὶ τὰλλα **T**:

μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὐ ποτε οὐσίας;—'Ανάγκη.—'Ἀρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἶόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;—Οὐχ οἶόν
 10 τε.—'Ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.—
 156 'Ορθῶς.—Οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἶόν τε ἔσται ποτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, ποτὲ δὲ μὴ ἔχειν, ἔαν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίῃ;—Οὐδαμῶς.—Τὸ δὴ οὐσίας μετα-
 5 λαμβάνειν ἄρα γε οὐ γίγνεσθαι καλεῖς;—'Ἐγωγε.—Τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;—Καὶ πάνν γε.—Τὸ ἐν δὴ, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφίεν οὐσίαν γίνεταί
 b τε καὶ ἀπόλλυται.—'Ανάγκη.—'Ἐν δὲ καὶ πολλὰ ὄν καὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἐν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλά, τὸ ἐν εἶναι ἀπόλλυται;—Πάνν γε.—'Ἐν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἄρ'
 5 οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαί τε καὶ συγκρίνεσθαι;—Πολλή γε.—Καὶ μὴν ἀνομοίον γε καὶ ὁμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαί τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;—Ναί.—Καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, αἰξάνεσθαί τε καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;—Οὕτως.
 c —'Ὅταν δὲ κινούμενόν τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἔστος ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δήπου αὐτό γε μῆδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ εἶναι.—Πῶς δὴ;—'Ἐστός τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἑστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μετα-
 5 βάλλειν οὐχ οἶόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.—Πῶς γάρ;—Χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἶόν τε ἅμα μὴτε κινεῖσθαι μὴτε ἑστάναι.—Οὐ γὰρ οὖν.—'Ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.—Οὐκ εἰκός.—Πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἔστος ὄν οὔτε κινούμενον μεταβάλλει, οὔτε ἐν
 d χρόνῳ ὄν.—Οὐ γὰρ οὖν.—'Ἀρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο,

ε 11 οὐ μετέχοι B: οὐ μετέχει T α 5 γε T: om. B α 7 γίνεταί
 τε B: γίνεταί T ε 4 μὲν] μὴν Heindorf ε 9 ὄν . . . μετα-
 βάλλει B: ἂν . . . μεταβάλλει T: ἂν . . . μεταβάλλοι corr. Par. 180g

ἐν ᾧ τότε ἂν εἶη, ὅτε μεταβάλλει;—Τὸ ποῖον δῆ;—Τὸ
 ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνει, ὡς
 ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἑκάτερον. οὐ γὰρ ἓκ γε τοῦ
 ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως 5
 κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις
 ἀτοπὸς τις ἐγκάθηται μεταξὺ τῆς κινήσεώς τε καὶ στάσεως,
 ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε e
 κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ
 κωεῖσθαι.—Κινδυνεύει.—Καὶ τὸ ἐν δῆ, εἴπερ ἔστηκέ τε καὶ
 κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ' ἑκάτερα—μόνως γὰρ ἂν οὕτως
 ἀμφοτέρα ποιοῖ—μεταβάλλον δ' ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ 5
 ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἶη, οὐδὲ κινεῖτ' ἂν
 τότε, οὐδ' ἂν σταίη.—Οὐ γάρ.—Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς
 ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι
 μεταβάλλῃ ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίνεσθαι, μεταξύ 157
 τιῶν τότε γίνεται κινήσεών τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε
 ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίνεται οὔτε ἀπόλλυται;
 —Ἔοικε γοῦν.—Κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς
 ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ' ἑν οὔτε ἔν ἐστιν οὔτε 5
 πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου
 ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὁμοιον ἰὸν οὔτε ὁμοιον
 οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ
 ἐκ σμικροῦ ἐπὶ μέγα καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία b
 ἰὸν οὔτε σμικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀξανάμενον
 οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἶη ἂν.—Οὐκ ἔοικε.—Ταῦτα
 δὴ τὰ παθήματα πάντ' ἂν πάσχοι τὸ ἐν, εἰ ἔστιν.—Πῶς
 δ' οὔ; 5

Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν,
 ἄρα οὐ σκεπτέον;—Σκεπτέον.—Λέγωμεν δῆ, ἐν εἰ ἔστι,
 τὰλλα τοῦ ἐνὸς τί χρὴ πεπονθέναι;—Λέγωμεν.—Οὐκοῦν

d 3 τοιόνδε B: τοιοῦτον T d 4 γε B: τε T e 1 οὐδενὶ T: οὐδ'
 ἐνὶ B (et mox) a 1 μεταβάλλῃ B: μεταβαίῃ pr. T (ut videtur):
 μεταβάλῃ al. b 4 εἰ ἔστιν] ἐν εἰ ἐστί Heindorf

ἐπεὶπερ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐστιν, οὔτε τὸ ἐν ἐστὶ τᾶλλα· οὐ
 c γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἐνός ἦν.—Ὁρθῶς.—Οὐδὲ μὴν στέρεται
 γε παντάπασι τοῦ ἐνός τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πη.—Πῆ δῆ;—
 Ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός μόρια ἔχοντα ἄλλα ἐστίν· εἰ γὰρ
 μόρια μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἐν εἶη.—Ὁρθῶς.—Μόρια δέ
 5 γε, φαμέν, τούτου ἐστὶν ὃ ἂν ὄλον ᾖ.—Φαμέν γάρ.—Ἄλλα
 μὴν τό γε ὄλον ἐν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μόρια
 τὰ μόρια· ἕκαστον γὰρ τῶν μορίων οὐ πολλῶν μόριον χρῆ
 εἶναι, ἀλλὰ ὄλον.—Πῶς τοῦτο;—Εἴ τι πολλῶν μόριον εἶη,
 d ἐν οἷς αὐτὸ εἶη, ἑαυτοῦ τε δήπου μόριον ἔσται, ὃ ἐστὶν
 ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἐνός ἐκάστου, εἶπερ καὶ πάντων.
 ἐνός γὰρ μὴ ὄν μόριον, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων ἔσται, καὶ
 οὕτως ἐνός ἐκάστου οὐκ ἔσται μόριον, μὴ ὄν δὲ μόριον ἐκάστου
 5 οὐδενός τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενός δὲ ὄν πάντων τούτων
 τι εἶναι, ὧν οὐδενός οὐδέν ἐστι, καὶ μόριον καὶ ἄλλο ὀτιοῦν
 ἀδύνατον [εἶναι].—Φαίνεται γε δῆ.—Οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν
 οὐδὲ πάντων τὸ μόριον μόριον, ἀλλὰ μιᾶς τινός ἰδέας καὶ
 e ἐνός τινος ὃ καλοῦμεν ὄλον, ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός,
 τούτου μόριον ἂν τὸ μόριον εἶη.—Παντάπασι μὲν οὖν.—Εἰ
 ἄρα τᾶλλα μόρια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἐνός μετέχοι.—
 Πάνυ γε.—Ἐν ἄρα ὄλον τέλειον μόρια ἔχον ἀνάγκη εἶναι
 5 τᾶλλα τοῦ ἐνός.—Ἀνάγκη.—Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γε
 ἐκάστου ὁ αὐτὸς λόγος· καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν
 158 τοῦ ἐνός. εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μόριον ἐστὶ, τό γε ἕκαστον
 εἶναι ἐν δήπου σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ'
 αὐτὸ δὲ ὄν, εἶπερ ἕκαστον ἔσται.—Ὁρθῶς.—Μετεῖχοι δέ γε
 ἂν τοῦ ἐνός δηλοῦν ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετείχεν,
 5 ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἐν. ἢν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλὴν αὐτῷ τῷ ἐνὶ
 ἀδύνατόν που.—Ἀδύνατον.—Μετεῖχεν δέ γε τοῦ ἐνός ἀνάγκη
 τῷ τε ὄλω καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ὄλον ἔσται, οὐ

b 9 οὔτε] (οὔτε τᾶλλα ἐστὶ τὸ ἐν) οὔτε Buttmann: οὐδὲ Stallbaum
 c 2 μετέχει T: μετέχεται B c 5 ὃ ἂν T: ἐὰν B d 6 ὧν T: ὄν B
 d 7 εἶναι secl. Heindorf e 4 ἐν T: ἐὰν B e 6 τοῦτο B: τοῦτου T
 a 1 γε T: τε B a 5 αὐτὸ (τὸ) Heindorf a 6 γε T: om. B

μόρια τὰ μόρια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἐν μόριον τοῦ ὄλου, ὃ ἂν ᾗ
 μόριον ὄλου.—Οὕτως.—Οὐκοῦν ἕτερα ὄντα τοῦ ἐνὸς μετέξει **b**
 τὰ μετέχοντα αὐτοῦ;—Πῶς δ' οὕ;—Τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἐνὸς
 πολλά που ἂν εἴη· εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἐνὸς πλείω εἴη
 τᾶλλα τοῦ ἐνός, οὐδὲν ἂν εἴη.—Οὐ γὰρ οὖν.

Ἐπεὶ δέ γε πλείω ἐνός ἐστι τὰ τε τοῦ ἐνός μορίου καὶ τὰ **5**
 τοῦ ἐνός ὄλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα
 εἶναι αὐτὰ γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἐνός;—Πῶς;—
 Ὡςδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἐν ὄντα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ἐνός
 τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μεταλαμβάνει;—Δήλα δὴ.—
 Οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἐν οὐκ ἐνι;—Πλήθη μέντοι. **c**
 —Τί οὖν; εἰ ἐθέλομεν τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς
 οἰοί τέ ἐσμεν ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν
 ἐκεῖνο, εἴπερ τοῦ ἐνός μὴ μετέχοι, πλήθος εἶναι καὶ οὐχ ἐν;—
 Ἀνάγκη.—Οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντες αὐτὴν καθ' αὐτὴν **5**
 τὴν ἑτέραν φύσιν τοῦ εἶδους ὅσον ἂν αὐτῆς ἀεὶ ὀρώμεν ἄπειρον
 ἔσται πλήθει;—Παντάσῃ μὲν οὖν.—Καὶ μὴν ἐπειδὴν γε
 ἐν ἕκαστον μόριον μόριον γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς **d**
 ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ ὄλου, καὶ τὸ ὄλου πρὸς τὰ μόρια.—
 Κομιδῇ μὲν οὖν.—Τοῖς ἄλλοις δὴ τοῦ ἐνός συμβαίνει ἐκ μὲν
 τοῦ ἐνός καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι
 γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὴ πέρασ παρέσχε πρὸς ἄλληλα· ἢ **5**
 δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.—Φαίνεται.—Οὕτω δὴ
 τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ ὅλα καὶ κατὰ μόρια ἀπειρά τέ ἐστι
 καὶ πέρατος μετέχει.—Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτοῖς; **e**
 —Πῇ δὴ;—Ἡ μὲν που ἀπειρά ἐστι κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν
 πάντα, ταῦτόν πεπονηθότα ἂν εἴη ταύτη.—Πάνυ γε.—Καὶ μὴν
 ᾗ γε ἅπαντα πέρατος μετέχει, καὶ ταύτη πάντ' ἂν εἴη ταῦτόν.

a 8 ὅ] οὐ al. Bekker b 1 μόριον ὄλου] μορίου vel μορίων ὄλου Schleier-
 macher b 3 ἂν εἴη B : εἴη ἂν T b 6 ἤδη B : δὴ T πλήθει
 ἄπειρα B : ἄπειρα πλήθει T b 8 ἴδωμεν] εἰδῶμεν B T c 3 ὀλι-
 γιστὸν (sic) B (cf. 149 a, 7) : ὀλίγιστον T c 5 σκοποῦντες pr. T
 Damascius : σκοποῦντι B d 1 μόριον bis B : semel T d 6 ἀπειρίαν
 T : ἀπειρία B e 2 ᾗ T : εἰ B e 4 ᾗ T : εἰ B

- 5 πεπουθότα.—Πῶς δ' οὐ;—²Ἡ δέ γε πεπερασμένα τε εἶναι
καὶ ἄπειρα πέπονθεν, ἐναντία πάθῃ ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ
159 πάθῃ πέπονθεν.—Ναί.—Τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἶόν τε ἀνο-
μοιώτατα.—Τί μὴν;—Κατὰ μὲν ἄρα ἐκάτερον τὸ πάθος
ὅμοια ἂν εἴη αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρα
ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιώτατα.—Κιωδυνεύει.—
5 Οὕτω δὴ τὰ ἄλλα αὐτά τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὁμοιά τε καὶ
ἀνόμοια ἂν εἴη.—Οὕτως.—Καὶ ταῦτα δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων,
καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθῃ οὐκέτι
χαλεπῶς εὐρήσομεν πεπουθότα τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶπερ καὶ
b ταῦτα ἐφάνη πεπουθότα.—³Ὁρθῶς λέγεις.

Οὐκοῦν, εἰ ταῦτα μὲν ἤδη ἐφῶμεν ὡς φανερά, ἐπισκοποῦμεν
δὲ πάλιν ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ
ἐνός ἢ οὕτω μόνον;—Πάνυ μὲν οὖν.—Λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς
5 ἐν εἰ ἔστι, τί χρὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπουθέναι.—Λέγωμεν
γάρ.—²Ἀρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ
τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι;—Τί δή;—³Ὅτι που οὐκ ἔστι παρὰ
ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἔστι τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων
c πάντα γὰρ εἶρηται, ὅταν ῥηθῆ τό τε ἐν καὶ τᾶλλα.—Πάντα
γάρ.—Οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν
εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέποτε ἄρα ἐν ταῦτῳ
ἔστι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα.—Οὐκ ἔοικεν.—Χωρὶς ἄρα;—Ναί.—
5 Οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμέν τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν.—Πῶς
γάρ;—Οὐτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια
αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἔστι τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.—Πῶς
d γάρ;—Οὐδενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε
κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.—Οὐκ
ἔοικεν.—Οὐδαμῆ ἄρα ἐν τᾶλλά ἔστιν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς
ἐν οὐδέν.—Οὐ γάρ οὖν.—Οὐδ' ἄρα πολλά ἔστι τᾶλλα· ἐν

e 5 η T: εἰ B a 1 πέπονθεν. ναί. B: πεπουθέναι T a 5 τὰ
ἄλλα αὐτά τε B: τᾶλλα ταυτά τε T b 2 οὐκοῦν] fort. τί οὖν Heindorf
εἰ BT: om. al. ἐφῶμεν] ἐφῶμεν BT ἐπισκοποῦμεν BT: ἐπισκοπῶμεν al.
b 7 εἶναι B: om. T c 7 ἔχει] ἔχη BT d 1 γάρ B: γὰρ οὐ T

γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόνιον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν· 5
 οὐδὲ οὔτε ἐν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόνιά ἐστι τᾶλλα
 τοῦ ἑνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει.—Ὅρθως.—Οὐδ' ἄρα
 δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτὰ ἐστι τὰ ἄλλα οὔτε ἕνεστιν ἐν αὐτοῖς,
 εἴπερ τοῦ ἑνός πανταχῆ στέρεται.—Οὕτως. e

Οὐδὲ ὅμοια ἄρα καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτὰ ἐστι τῶ ἐνὶ τὰ
 ἄλλα, οὔτε ἕνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης· εἰ
 γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἴη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα
 καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν 5
 ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἑνός.—Φαίνεται.—Ἦν δέ γε ἀδύνατον
 δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἂ μὴδ' ἑνός μετέχει.—Ἀδύνατον.—
 Οὐτ' ἄρα ὅμοια οὐτ' ἀνόμοιά ἐστιν οὐτ' ἀμφοτέρα τᾶλλα.
 ὅμοια μὲν γὰρ ἂν ὄντα ἢ ἀνόμοια ἑνός ἂν τοῦ ἑτέρου εἶδους 160
 μετέχοι, ἀμφοτέρα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίων· ταῦτα δὲ
 ἀδύνατον ἐφάνη.—Ἀληθῆ.

Οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα,
 οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω 5
 οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων· εἰ γάρ
 τι τοιούτον πεπονθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἑνός καὶ δυοῖν
 καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον
 ἐφάνη μετέχειν τοῦ ἑνός γε πάντη πάντως στερομένοις.— b
 Ἀληθέστατα.—Οὕτω δὴ ἐν εἰ ἐστιν, πάντα τέ ἐστι τὸ ἐν
 καὶ οὐδὲ ἐν ἐστι καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.
 —Παντελῶς μὲν οὖν.

Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἐστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν ἄρ' οὐ 5
 σκεπτέον μετὰ τοῦτο;—Σκεπτέον γάρ.—Τίς οὖν ἂν εἴη αὕτη
 ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἐστιν; ἄρά τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ
 ἐν μὴ ἐστιν;—Διαφέρει μέντοι.—Διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν
 τούναντίον ἐστὶν εἰπεῖν εἰ μὴ ἐν μὴ ἐστι τοῦ εἰ ἐν μὴ c

d 8 ἕνεστιν] ἐν ἐστιν B T e 3 ἕνεστιν B : ἐν ἐστιν T e 4 ἢ B :
 ἢ T a 1 γὰρ ἂν T : γὰρ B a 3 ἀδύνατον T : ἀδύνατα B b 3 οὐδὲ
 ἐν T : οὐδὲν B τὰ ἄλλα] τᾶλλα, καὶ τᾶλλα Heindorf b 6 τοῦτο
 T : ταῦτα B

ἔστιν;—Πάν τούναντίον.—Τί δ' εἴ τις λέγοι εἰ μέγεθος
 μὴ ἔστιν ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων,
 ἀρα ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;—
 5 Πάνυ γε.—Οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ ὅτι ἕτερον λέγει τῶν ἄλλων
 τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστι, καὶ ἴσμεν ὃ λέγει;—
 Ἴσμεν.—Πρῶτον μὲν ἀρα γνωστόν τι λέγει, ἔπειτα ἕτερον
 τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἐν, εἴτε τὸ εἶναι αὐτῷ προσθεὶς εἴτε
 d τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν (γὰρ) ἦπτον γινώσκεται, τί τὸ λεγόμενον
 μὴ εἶναι, καὶ ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;—Ἀνάγκη.—
 Ὡδε ἀρα λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τί χρῆ εἶναι.
 πρῶτον μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειω δεῖ, ὡς ἕοικεν, εἶναι
 5 αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μηδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεισθαι, ὅταν τις
 εἴπῃ ἐν εἰ μὴ ἔστιν.—Ἀληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα
 αὐτοῦ εἶναι, ἢ μηδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν ἄλλων λέγεσθαι;—
 Πάνυ γε.—Καὶ ἑτεροῦότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ.
 e οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροῦότητα λέγει, ὅταν τὸ ἐν ἕτερον
 τῶν ἄλλων λέγῃ, ἀλλὰ τὴν ἐκεῖνου.—Φαίνεται.—Καὶ μὴν
 τοῦ γε ἐκεῖνου καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων
 καὶ πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὄν ἐν· οὐ γὰρ ἂν
 5 τὸ ἐν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκεῖνῳ ἂν τι ἦν
 οὐδ' ἐκεῖνον, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν
 μήτε τῶν ἄλλων τούτων.—Ὀρθῶς.—Εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ
 οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι, μετέχειω δὲ πολλῶν οὐδὲν
 161 κωλύει, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, εἴπερ τό γε ἐν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο
 μὴ ἔστιν. εἰ μέντοι μήτε τὸ ἐν μήτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ
 περὶ ἄλλου του ὃ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ
 ἐν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκεῖνου
 5 καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.—Καὶ πάνυ γε.

Καὶ ἀνομοιότης ἀρα ἔστιν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα· τὰ γὰρ
 ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἴη ἂν.—Ναί.—Τὰ

ε3 τι ἄλλο B: ἄλλο τι T ε4 λέγοι B: λέγει T ε5 λέγει
 T: λέγοι B d1 οὐδὲν . . . d2 εἶναι T: om. B (add. in marg. b)
 γὰρ apogr.: om. T b ε4 ἐν B: om. T α2 μὴ ἔσται B:
 μήτ' ἔσται T α6 ἔστιν αὐτῷ B: αὐτῷ ἔστιν T

δ' ἑτεροία οὐκ ἄλλοια;—Πῶς δ' οὐ;—Τὰ δ' ἄλλοια οὐκ ἀνόμοια;—²Ανόμοια μὲν οὖν.—Οὐκοῦν εἶπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά **b** ἐστὶ, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τά γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἴη.—Δῆλον.—Εἴη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἐστὶν.—³Εοικεν.—Εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἐστὶν αὐτῷ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα **5** αὐτῷ εἶναι;—Πῶς;—Εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἐστὶ τῷ ἐνί, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἴη οἴου τοῦ ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἴη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός.—Πάνυ γε.—Οὐ δεῖ δέ γε.—Οὐ δῆτα.—Δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῷ ἐνί **c** αὐτοῦ ἑαυτῷ εἶναι.—Δεῖ.

Καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις· εἰ γὰρ εἴη ἴσον, εἴη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἴη αὐτοῖς κατὰ τὴν **5** ἰσότητα. ταῦτα δ' ἀμφοτέρω ἀδύνατα, εἶπερ μὴ ἐστὶν ἔν.—⁴Ἀδύνατα.—⁵Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐστὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τὰλλα ἐκείνῳ μὴ ἴσα εἶναι;—⁶Ανάγκη.—Τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;—Ναί.—Τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῷ ἀνίσῳ ἄνισα;—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἔν, πρὸς ἣν τὰλλα αὐτῷ ἐστὶν ἄνισα;—Μετέχει.—⁷Ἀλλὰ μέντοι **d** ἀνισότητός γε ἐστὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης.—⁸Ἔστι γάρ.—⁹Ἔστιν ἄρα καὶ μέγεθός τε καὶ σμικρότης τῷ τοιούτῳ ἐνί;—Κινδυνεύει.—Μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλω.—Πάνυ γε.—Μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ **5** ἐστὶν.—¹⁰Ἔστιν.—¹¹Ἐχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα;—Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.—¹²Ὅτῳ ἄρα ἐστὶ μέγεθος καὶ σμικρότης, ἐστὶ καὶ ἰσότης αὐτῷ μεταξὺ τούτοις οὔσα.—Φαίνεται.—Τῷ δὴ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν **e** μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.—¹³Εοικεν.

Καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πῃ.—Πῶς δῆ;—¹⁴Ἐχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει,

b 4 εἰ T: ἢ B e 2 εἶναι T: om. B e 3 γ' T: om. B d 6 fort.
αὐτοῖν (δν) Heindorf e 1 δῆ Par. 1810 Heindorf e Ficino: δὲ B T
e 2 μετεῖη T: μετῖη B e 3 καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T e 4 ἔχει]
ἐχῃ BT: ἔχοι Coisl.

5 οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγομεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;—
 Οὕτω μὲν οὖν.—Ἐπειδὴ δὲ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, ἀνάγκη
 162 ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν.—Ἀνάγκη.—Ἔστιν ἄρα, ὡς
 ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ ὄν· εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ πῃ τοῦ
 εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθὺς ἔσται ὄν.—Παντάπασι
 μὲν οὖν.—Δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι
 5 μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν
 ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὐ [εἶναι] ἦ· οὕτως γὰρ ἂν τό τε
 ὄν μάλιστα ἂν εἴη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἴη, μετέχοντα τὸ
 μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας δὲ τοῦ (μὴ) εἶναι μὴ
 b ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ
 εἶναι [μὴ] ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὐ
 τελέως μὴ ἔσται.—Ἀληθέστατα.—Οὐκοῦν ἐπέπερ τῷ τε
 ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ
 5 ἐνί, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ
 εἶναι.—Ἀνάγκη.—Καὶ οὐσία δὴ φαίνεται τῷ ἐνί, εἰ μὴ
 ἔστιν.—Φαίνεται.—Καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.—
 Πῶς δ' οὐ;

Οἶόν τε οὖν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον
 10 ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;—Οὐχ οἶόν τε.—Πᾶν ἄρα τὸ τοιοῦτον
 c μεταβολὴν σημαίνει, ὃ ἂν οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχη.—
 Πῶς δ' οὐ;—Μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;—Κίνη-
 σις.—Οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη;—Ναί.—Οὕτως
 ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.—Ἔοικεν.—Καὶ κινού-
 5 μενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν πέφανται, ἐπέπερ καὶ μεταβολὴν
 ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.—Κινδυνεύει.—Ἀλλὰ μὴν
 εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστι τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἔστιν εἴπερ μὴ ἔστιν,
 οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.—Πῶς γάρ;—Οὐκ ἄρα τῷ γε
 d μεταβαίνειω κινούτ' ἂν.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ

a 2 τοῦ πῃ Procl. suppl. : τῆς τοῦ B : τι τοῦ B² T a 6 εἶναι secl-
 dendum vel ὄν scribendum ci. Shorey a 8 μὲν ὄν B : μὲν T
 μὴ add. Shorey b 2 μὴ secl. Shorey b 9 πως T : πω B c 5 ἐν
 πέφανται] ἐμπέφανται B : ἐνπέφανται T c 7 γέ] τέ BT c 8 μεθί-
 σταιτό T : μεθ' ἴσταιτό B τῷ T : τὸ B

ἂν στρέφοιτο· ταύτου γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὃν γὰρ ἐστὶ
 τὸ ταυτόν· τὸ δὲ μὴ ὃν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.—
 Ἐδύνατον γάρ.—Οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὃν στρέφεσθαι ἂν
 δύναιτο ἐν ἐκείνῳ ἐν ᾧ μὴ ἔστιν.—Οὐ γὰρ οὖν.—Οὐδὲ μὴν 5
 ἀλλοιοῦται· που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὃν οὔτε τὸ μὴ ὄν·
 οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἠλλοιοῦτο
 αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.—Ἐορθῶς.—Εἰ δὲ μήτ'
 ἀλλοιοῦται μήτε ἐν ταύτῳ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, ἄρ'
 ἂν πῆ ἔτι κωοῖτο;—Πῶς γάρ;—Τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη e
 ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.—Ἐνάγκη.—Τὸ ἐν
 ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὄν ἔστηκέ τε καὶ κινεῖται.—Ἐοικεν.—
 Καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦ-
 σθαι· ὅπῃ γὰρ ἂν τι κινήθῃ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως 163
 ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ' ἑτέρως.—Οὕτως.—Κινούμενον δὴ τὸ ἐν
 καὶ ἀλλοιοῦται.—Ναί.—Καὶ μὴν μηδαμῇ γε κινούμενον
 οὐδαμῇ ἂν ἀλλοιοῖτο.—Οὐ γάρ.—Ἐπι μὲν ἄρα κινεῖται τὸ
 οὐκ ὄν ἐν, ἀλλοιοῦται· ἢ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.— 5
 Οὐ γάρ.—Τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιοῦται τε καὶ οὐκ ἀλλοιο-
 οῦται.—Φαίνεται.—Τὸ δ' ἀλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη
 γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ τῆς
 προτέρας ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε γίνεσθαι b
 μήτε ἀπόλλυσθαι;—Ἐνάγκη.—Καὶ τὸ ἐν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιού-
 μενον μὲν γίνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ
 οὔτε γίνεταί οὔτε ἀπόλλυται· καὶ οὕτω τὸ ἐν μὴ ὄν γίνεταί
 τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίνεταί οὔτ' ἀπόλλυται.—Οὐ 5
 γὰρ οὖν.

Αὐθις δὴ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὀψόμενοι εἰ ταῦτα
 ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν ἢ ἕτερα.—Ἐλλὰ χρή.—Οὐκοῦν
 ἐν εἰ μὴ ἔστι, φαιμέν, τί χρή περὶ αὐτοῦ συμβαίνειω;— c
 Ναί.—Τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο

a 2 εἶχεν T: ἔχει B δὴ Heindorf e Ficino: δὲ B T a 4 ἂν T:
 om. B ἢ T: εἰ B a 5 ἢ T: εἰ B b 4 οὔτε γίνεταί T: οὐ
 γίνεταί B b 6 γὰρ οὖν B: γάρ T c 2 τι ἄλλο B: ἄλλο τι T

σημαίνει ἡ οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι;—
 Οὐδὲν ἄλλο.—Πότερον οὖν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναι τι, πῶς
 5 οὐκ εἶναι φαμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι
 λεγόμενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἔστιν οὐδέ
 πη μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν;—Ἀπλούστατα μὲν οὖν.—
 Οὔτε ἄρα εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως οὐδαμῶς
 d οὐσίας μετέχειν.—Οὐ γάρ.—Τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλ-
 λυσθαι μὴ τι ἄλλο ἢν ἢ τὸ μὲν οὐσίας μεταλαμβάνειν, τὸ
 δ' ἀπολλύναι οὐσίαν;—Οὐδὲν ἄλλο.—᾿Ωι δέ γε μηδὲν
 τούτου μέτεστιν, οὔτ' ἂν λαμβάνοι οὔτ' ἀπολλύοι αὐτό.—
 5 Πῶς γάρ;—Τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ οὐδαμῆ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον
 οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.—
 Εἰκός.—Οὔτε ἄρα ἀπόλλυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίνεται,
 ἐπέπερ οὐδαμῆ μετέχει οὐσίας.—Οὐ φαίνεται.—Οὐδ' ἄρ'
 e ἀλλοιοῦται οὐδαμῆ· ἤδη γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο
 τοῦτο πάσχον.—Ἀληθῆ.—Εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη
 μηδὲ κινεῖσθαι;—Ἀνάγκη.—Οὐδὲ μὴν ἐστάναι φήσομεν τὸ
 μηδαμοῦ ὄν· τὸ γὰρ ἐστὸς ἐν τῷ αὐτῷ τιμὴ δεῖ αἰεὶ εἶναι.—
 5 Τῷ αὐτῷ· πῶς γὰρ οὔ;—Οὔτω δὴ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ
 ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγωμεν.—Μὴ γὰρ οὖν.—Ἀλλὰ
 μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι τῶν ὄντων· ἤδη γὰρ ἂν τούτου
 164 μετέχον [ὄντος] οὐσίας μετέχοι.—Δῆλον.—Οὔτε ἄρα μέγεθος
 οὔτε σμικρότης οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ
 μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροιοότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς
 τἄλλα εἶη ἂν αὐτῷ.—Οὐ φαίνεται.—Τί δέ; τἄλλα ἔσθ'
 5 ὅπως ἂν εἶη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;—Οὐκ ἔστιν.—
 Οὔτε ἄρα ὅμοια οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτ' αὐτῷ ἕτερα ἔστιν
 αὐτῷ τὰ ἄλλα.—Οὐ γάρ.—Τί δέ; τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνῳ
 ἢ τὸ τί ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τούτου ἢ ἄλλου ἢ ἄλλῳ ἢ ποτὲ ἢ

c3 φ B: δ T c8 εἶναι T: om. B d2 ἢν Heindorf:
 ἢ B T d4 ἂν λαμβάνοι T: ἀναλαμβάνοι B e4 δεῖ αἰεὶ B T:
 αἰεὶ δεῖ vulg. e5 τῷ αὐτῷ B T (alteri tribuit B): τὸ αὐτό. al.
 e7 τούτου B: τοῦτο T: του al. Heindorf a1 ὄντος seclusi
 τοῦ ὄντος Stallbaum a3 γε B: τε T οὐδὲ T: οὔτε B a4 τἄλλα
 εἶη T: ἄλλα εἶη B

ἔπειτα ἢ νῦν ἢ ἐπιστήμη ἢ δόξα ἢ αἴσθησις ἢ λόγος ἢ **b**
 ὄνομα ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;—Οὐκ
 ἔσται.—Οὕτω δὴ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πως οὐδαμῆ.—Οὐκ οὖν
 δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.

Ἔτι δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τὰλλα τί χρὴ πε- **5**
 πουθέναι.—Λέγωμεν γάρ.—Ἄλλα μὲν που δεῖ αὐτὰ εἶναι·
 εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο.—
 Οὕτω.—Εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος, τά γε ἄλλα ἕτερα
 ἐστίν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς τό τε ἄλλο καὶ τὸ
 ἕτερον;—Ἐγώ γε.—Ἐτερον δέ γέ πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι **c**
 ἕτερον, καὶ τὸ ἄλλο δὴ ἄλλο εἶναι ἄλλου;—Ναί.—Καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἄρα, εἰ μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὐ ἄλλα ἔσται.—
 Ἀνάγκη.—Τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἐνός οὐκ ἔσται
 ἄλλα, μὴ ὄντος γε.—Οὐ γάρ.—Ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τοῦτο **5**
 γὰρ αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενός εἶναι ἄλλοις.—Ὅρθως.
 —Κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί· κατὰ ἐν
 γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἴη, μὴ ὄντος ἐνός. ἀλλ' ἕκαστος, ὡς
 ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν ἀπειρός ἐστι πλήθει, κὰν τὸ σμικρό- **d**
 τaton δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὥσπερ ὄναρ ἐν ὑπνῷ φαίνεται
 ἐξαίφνης ἀντὶ ἐνός δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικρο-
 τάτου παμμέγεθες πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.—Ὅρθό-
 τата.—Τοιούτων δὴ ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τὰλλα, **5**
 εἰ ἐνός μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν.—Κομιδῆ μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται, εἰς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ,
 εἴπερ ἐν μὴ ἔσται;—Οὕτω.—Καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν
 δόξει, εἴπερ καὶ ἐν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.—Πάνυ γε.— **e**
 Καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ
 ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἐν μὴ ἔσται.—Οὐ γὰρ οὖν.—Καὶ
 μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς ἐνεῖναι·

b 5 τί B: om. T b 6 ἄλλα μὲν που T: ἀλλὰ μὴν ποῦ B c 1 τὸ
 T: om. B c 6 ἢ T: εἰ B d 8 οὕτω T: om. B e 1 δόξει
 T: δόξειεν B e 3 φαίνεται] φανεῖται Thomson e 4 δόξει ἐν
 Heindorf: δόξειεν B T ἐνεῖναι] ἐν εἶναι B: εἶναι T

- 5 φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ἕκαστον τῶν
 165 πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.—Πῶς δ' οὐ;—Καὶ ἴσος μὴν
 τοῖς πολλοῖς καὶ σμικροῖς ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται
 εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέβαινεν ἐκ μείζονος εἰς ἕλαττον φαινό-
 5 μενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺν δόξειεν ἔλθειν, τοῦτο δ' εἶη ἂν
 φάντασμα ἰσότητος.—Εἰκόσ.—Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον
 πέρασ ἔχων, αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρασ
 οὔτε μέσον ἔχων;—Πῆ δῆ;—“Οτι αἰεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι
 λάβῃ τῆ διανοία ὡς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη
 b αἰεὶ φαίνεται ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευτήν ἐτέρα ὑπολειπομένη
 τελευτή, ἐν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου, σμικρό-
 5 τερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐνὸς αὐτῶν ἐκάστου λαμβά-
 νεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἐνός.—Ἀληθέστατα.—Θρύπτεσθαι
 δὴ οἶμαι κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ
 τῆ διανοία· ὄγκος γάρ πού ἄνευ ἐνός αἰεὶ λαμβάνοιτ' ἂν.—
 Πάνν μὲν οὖν.—Οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν
 c ὀρῶντι καὶ ἀμβλὺ ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, ἐγγύθεν δὲ καὶ δεξὺν
 νοοῦντι πλήθει ἀπειρον ἐν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται
 τοῦ ἐνός μὴ ὄντος;—Ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.—Οὔτω δὴ
 ἀπειρά τε καὶ πέρασ ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἕκαστα τᾶλλα
 5 δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός.—Δεῖ
 γάρ.—Οὐκοῦν καὶ ὁμοιά τε καὶ ἀνόμοια δόξει εἶναι;—Πῆ
 δῆ;—Οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι μὲν ἐν πάντα φαινό-
 5 μενα ταῦτὸν φαίνεσθαι πεπονημένοι καὶ ὁμοια εἶναι.—Πάνν
 d γε.—Προσελθόντι δὲ γε πολλὰ καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἐτέρου
 φαντάσματι ἕτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς.—Οὔτω.—Καὶ
 ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους αὐτοὺς τε αὐτοῖς
 ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις.—Πάνν μὲν οὖν.—Οὐκοῦν
 5 καὶ τοὺς αὐτοὺς καὶ ἐτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ

a 2 σμικροῖς T: σμικρὸς B a 4 δόξειεν T: δόξειν B a 6 γε
 Hermann: τε BT a 7 τι T: om. B b 2 μεσαίτερα T: μεσαίτερα
 τὰ B b 3 δέ T: om. B b 5 δῆ B: δὲ T b 6 αἰεὶ T: om. B
 b 7 πόρρωθεν μὲν B: πόρρωθεν T c 1 ἐν φαίνεσθαι b: ἐμφαίνεσθαι
 T pr. B δεξὺν νοοῦντι T: δεξόνοντι B Procl. suppl. c 5 δεῖ φαίνεσθαι
 T: δῆ φαίνεσθαι B τᾶλλα corr. Ven. 189: ἄλλα B: ἀλλὰ T

χωρίς ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετές ἤδη ἡμῶν, εἰ ἐνὸς μὴ ὄντος πολλὰ ἔστω.—'Αληθέστατα μὲν οὖν.

e

Ἔτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἴπωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός, τί χρὴ εἶναι.—Εἴπωμεν γὰρ οὖν.—Οὐκοῦν ἐν μὲν οὐκ ἔσται τᾶλλα.—Πῶς γάρ;—Οὐδὲ μὴν πολλά γε· ἐν γὰρ πολλοῖς οὕσω ἐνεῖη ἂν καὶ ἐν. 5 εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν ἔστιν ἐν, ἅπαντα οὐδέν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἂν πολλὰ εἶη.—'Αληθῆ.—Μὴ ἐνόντος δὲ ἐνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε πολλὰ οὔτε ἐν ἔστι τᾶλλα.—Οὐ γάρ.—Οὐδέ γε φαίνεται ἐν οὐδὲ πολλά.—Τί δή;—'Οτι τᾶλλα τῶν μὴ 166 ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῶ ἔστω· οὐδὲν γὰρ μέρος ἔστι τοῖς μὴ οὕσω.—'Αληθῆ.—Οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδὲ 5 δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.—Οὐ γὰρ οὖν.—Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδὲ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἐν εἶναι οὐδὲ πολλά· ἄνευ γὰρ ἐνός πολλὰ δοξάσαι b ἀδύνατον.—'Αδύνατον γάρ.—Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἐν οὐδὲ πολλά.—Οὐκ ἔοικεν.—Οὐδ' ἄρα ὁμοια οὐδὲ ἀνόμοια.—Οὐ γάρ.—Οὐδὲ μὴν τὰ αὐτὰ γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρό- 5 σθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτὰ, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἐν εἰ μὴ ἔστιν.—'Αληθῆ.—Οὐκοῦν καὶ συλλήβδην εἰ εἴπομεν, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, οὐδέν ἔστιν, ὀρθῶς c ἂν εἴπομεν;—Παντάπασιν μὲν οὖν.—Εἰρήσθω τοῖνυν τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἶτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἔστί τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.—'Αληθέστατα. 5

d 7 πάντη B: πανταχῆ T d 8 ἡδη ἡμῶν B: ἡμῶν ἡδη T e 2 πάλιν B: om. T e 3 τᾶλλα B: ἄλλα T e 5 ἐνεῖη] ἐν εἶη B: εἶη T
a 2 οὐδέ τι T: οὐδ' ἔτι B a 6 ἐπὶ Schleiermacher: ὑπὸ BT
a 7 οὐδὲ B: οὔτε T b 5 ἄλλα B: τᾶλλα T

ΦΙΛΗΒΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΠΡΩΤΑΡΧΟΣ ΦΙΛΗΒΟΣ

St. II

p. II

ΣΩ. Ὅρα δὴ, Πρώταρχε, τίνα λόγον μέλλεις παρὰ Φιλί- a
βου δέχεσθαι νυνὶ καὶ πρὸς τίνα τὸν παρ' ἡμῶν ἀμφισβητεῖν,
ἐὰν μὴ σοι κατὰ νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει συγκεφαλαιω- b
σώμεθα ἐκάτερον;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Φίληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶναι φησι τὸ χαίρειν 5
πᾶσι ζῴοις καὶ τὴν ἡδονὴν καὶ τέρψιν, καὶ ὅσα τοῦ γένους
ἐστὶ τούτου σύμφωνα· τὸ δὲ παρ' ἡμῶν ἀμφισβήτημά ἐστι
μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ φρονεῖν καὶ τὸ νοεῖν καὶ μεμνήσθαι καὶ
τὰ τούτων αὐτῶν συγγενῆ, δόξαν τε ὀρθὴν καὶ ἀληθεῖς λογισμούς,
τῆς γε ἡδονῆς ἀμείνω καὶ λῶν γίνεσθαι σύμπασι, ὅσα περ
αὐτῶν δυνατὰ μεταλαβεῖν· δυνατοῖς δὲ μετασχεῖν ὠφελιμῶ- c
τατον ἀπάντων εἶναι πᾶσι τοῖς οὐσί τε καὶ ἐσομένοις. μῶν
οὐχ οὕτω πως λέγομεν, ὦ Φίληβε, ἐκάτεροι;

ΦΙ. Πάντων μὲν οὖν μάλιστα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δέχῃ δὴ τούτου τὸν νῦν διδόμενον, ὦ Πρώταρχε, 5
λόγον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη δέχεσθαι· Φίληβος γὰρ ἡμῶν ὁ καλὸς
ἀπέειρηκεν.

a, 2 νυνὶ B : νῦν T τὸν Schleiermacher : τῶν BT b 1 ἐὰν E :
ἂν T b 7 μεμνήσθαι T : τὸ μεμνήσθαι B

ΣΩ. Δεῖ δὴ περὶ αὐτῶν τρόπῳ παντὶ τὰληθές πη περ-
10 θῆναι;

d ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, πρὸς τούτοις διομολογησώμεθα καὶ τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς νῦν ἡμῶν ἑκάτερος ἕξι ψυχῆς καὶ διάθεσιν
5 ἀποφαίνειν τιὰ ἐπιχειρήσει τὴν δυναμένην ἀνθρώποις πᾶσι
τὸν βίον εὐδαίμονα παρέχειν. ἄρ' οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς μὲν τὴν τοῦ χαίρειν, ἡμεῖς δ' αὖ τὴν
τοῦ φρονεῖν;

10 ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ἄλλη τις κρείττων τούτων φανῆ; μῶν οὐκ,
e ἂν μὲν ἡδονῇ μᾶλλον φαίνεται συγγενής, ἡττώμεθα μὲν
ἀμφοτέροι τοῦ ταῦτα ἔχοντος βεβαίως βίου, κρατεῖ δὲ ὁ τῆς
12 ἡδονῆς τὸν τῆς φρονήσεως;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἄν δέ γε φρονήσει, νικᾷ μὲν φρόνησις τὴν ἡδονήν,
ἡ δὲ ἡττᾶται; ταῦθ' οὕτως ὁμολογούμενά φατε, ἡ πῶς;

5 ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δὲ Φίληβῳ; τί φῆς;

ΦΙ. Ἐμοὶ μὲν πάντως νικᾷν ἡδονὴν δοκεῖ καὶ δόξει· σὺ δέ,
Πρώταρχε, αὐτὸς γνώσῃ.

ΠΡΩ. Παραδούς, ᾧ Φίληβε, ἡμῖν τὸν λόγον οὐκ ἂν
10 ἔτι κύριος εἶης τῆς πρὸς Σωκράτη ὁμολογίας ἢ καὶ του-
ναντίον.

b ΦΙ. Ἀληθῆ λέγεις· ἀλλὰ γὰρ ἀφοσιούμαι καὶ μαρτύρομαι
νῦν αὐτὴν τὴν θεόν.

ΠΡΩ. Καὶ ἡμεῖς σοι τούτων γε αὐτῶν συμμάρτυρες ἂν
εἴμεν, ὡς ταῦτα ἔλεγες ἃ λέγεις. ἀλλὰ δὴ τὰ μετὰ ταῦτα

d 4 ἡμῶν B : αὐτῶν T e 1 ἡδονῇ] ἡδονὴ B T a 3 γε B T :
om. al. a 4 ὁμολογούμενα T : ὁμολογοῦμεν ἃ B a 7 δέ B :
δ' ᾧ T a 9 φίληβε T : φίληβος B b 3 γε B T : om. vulg.
b 4 εἴμεν corr. Ven. 189 : ἡμεν B T

ἐξῆς, ὦ Σώκρατες, ὅμως καὶ μετὰ Φιλίβου ἐκόντος ἢ ὅπως 5
 ἂν ἐθέλη πειρώμεθα περαίνειν.

ΣΩ. Πειρατέον, ἀπ' αὐτῆς δὴ τῆς θεοῦ, ἣν ὅδε Ἀφροδίτην
 μὲν λέγεσθαί φησι, τὸ δ' ἀληθέστατον αὐτῆς ὄνομα Ἡδουὴν
 εἶναι.

ΠΡΩ. Ὁρθότατα. 10

ΣΩ. Τὸ δ' ἐμὸν δέος, ὦ Πρώταρχε, αἰεὶ πρὸς τὰ τῶν θεῶν C
 ὀνόματα οὐκ ἔστι κατ' ἀνθρώπων, ἀλλὰ πέρα τοῦ μεγίστου
 φόβου. καὶ νῦν τὴν μὲν Ἀφροδίτην, ὅπῃ ἐκείνη φίλου,
 ταύτην προσαγορεύω· τὴν δὲ ἡδουὴν οἶδα ὡς ἔστι ποικίλου,
 καὶ ὅπερ εἶπον, ἀπ' ἐκείνης ἡμᾶς ἀρχομένους ἐνθυμεῖσθαι δεῖ 5
 καὶ σκοπεῖν ἥντινα φύσιν ἔχει. ἔστι γάρ, ἀκούειν μὲν οὕτως
 ἀπλῶς, ἐν τι, μορφᾶς δὲ δήπου παντοίας εἴληφε καὶ τινα
 τρόπον ἀνομοίους ἀλλήλαις. ἰδὲ γάρ· ἦδεσθαι μὲν φαμεν
 τὸν ἀκολασταίνοντα ἀνθρώπων, ἦδεσθαι δὲ καὶ τὸν σωφρο- d
 νοῦντα αὐτῷ τῷ σωφρονεῖν· ἦδεσθαι δ' αὖ καὶ τὸν ἀνοηταί-
 νοντα καὶ ἀνοήτων δοξῶν καὶ ἐλπίδων μεστόν, ἦδεσθαι δ' αὖ
 τὸν φρονοῦντα αὐτῷ τῷ φρονεῖν· καὶ τούτων τῶν ἡδονῶν
 ἑκατέρας πῶς ἂν τις ὁμοίας ἀλλήλαις εἶναι λέγων οὐκ ἀνόητος 5
 φαίνοιτο ἐνδίκως;

ΠΡΩ. Εἰσὶ μὲν γὰρ ἀπ' ἐναντίων, ὦ Σώκρατες, αὐταὶ
 πραγμάτων, οὐ μὴν αὐταὶ γε ἀλλήλαις ἐναντίαι. πῶς γὰρ
 ἡδονῆ γε ἡδονῆ [μὴ] οὐχ ὁμοιότατον ἂν εἶη, τοῦτο αὐτὸ ἑαυτῷ, e
 πάντων χρημάτων;

ΣΩ. Καὶ γὰρ χρῶμα, ὦ δαιμόνιε, χρώματι· κατὰ γε αὐτὸ
 τοῦτο οὐδὲν διοίσει τὸ χρῶμα εἶναι πᾶν, τό γε μὴν μέλαν
 τῷ λευκῷ πάντες γινώσκομεν ὡς πρὸς τῷ διάφορον εἶναι 5
 καὶ ἐναντιώτατον ὅν τυγχάνει. καὶ δὴ καὶ σχῆμα σχήματι

b 7 δὴ T: δὲ B c 6 ἔχει BT: ἔσχεν G d 1 ἀνθρώπων
 om. Galenus d 2 δ' αὐτῷ T Alexander Aphrodisiensis: δὲ B
 d 3 δ' αὐτῷ B: δ' αὐτῷ καὶ T d 4 φρονοῦντα . . . φρονεῖν T: σωφρονοῦντα
 . . . σωφρονεῖν B d 8 αὐταὶ T: αὐταὶ B e 1 ἡδονῆ γε ἡδονῆ
 scripsi: ἡδονῆν γε ἡδονῆ B: ἡδονῆ γε ἡδονῆ T μὴ secl. Badham
 τοῦτο αὐτὸ] τὸ γ' αὐτὸ ci. Stallbaum e 3 χρώματι BT: χρώματος
 al. Ast e 4 οὐθὲν T πᾶν BT: τὸ πᾶν vulg. Galenus

κατὰ ταῦτόν· γένοι μὲν ἔστι πᾶν ἓν, τὰ δὲ μέρη τοῖς μέρεσιν
 13 αὐτοῦ τὰ μὲν ἐναντιώτατα ἀλλήλοις, τὰ δὲ διαφορότητ' ἔχοντα
 μυρίαν που τυγχάνει, καὶ πολλὰ ἕτερα οὕτως ἔχονθ' εὐρή-
 σομεν. ὥστε τούτῳ γε τῷ λόγῳ μὴ πίστευε, τῷ πάντα τὰ
 ἐναντιώτατα ἓν ποιοῦντι. φοβοῦμαι δὲ μὴ τις ἡδονὰς
 5 ἡδοναῖς εὐρήσομεν ἐναντίας.

ΠΡΩ. Ἴσως· ἀλλὰ τί τοῦθ' ἡμῶν βλάβει τὸν λόγον;

ΣΩ. Ὅτι προσαγορεύεις αὐτὰ ἀνόμοια ὄντα ἑτέρῳ, φή-
 σομεν, ὀνόματι· λέγεις γὰρ ἀγαθὰ πάντ' εἶναι τὰ ἡδέα. τὸ
 μὲν οὖν μὴ οὐχὶ ἡδέα εἶναι τὰ ἡδέα λόγος οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ·
 b κακὰ δ' ὄντα αὐτῶν τὰ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ δέ, ὡς ἡμεῖς φαμέν,
 ὁμῶς πάντα σὺ προσαγορεύεις ἀγαθὰ αὐτά, ὁμολογῶν ἀνόμοια
 εἶναι, τῷ λόγῳ εἴ τις σε προσαναγκάζοι. τί οὖν δὴ ταῦτόν
 ἐν ταῖς κακαῖς ὁμοίως καὶ ἐν ἀγαθαῖς ἐνὸν πάσας ἡδονὰς
 5 ἀγαθὸν εἶναι προσαγορεύεις;

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις, ὦ Σώκρατες; οἶει γὰρ τινα συγχωρή-
 σεσθαι, θέμενον ἡδονὴν εἶναι τὰγαθόν, εἶτα ἀνέξεσθαι σου
 c λέγοντος τὰς μὲν εἶναι τινὰς ἀγαθὰς ἡδονὰς, τὰς δὲ τινὰς
 ἑτέρας αὐτῶν κακάς;

ΣΩ. Ἄλλ' οὖν ἀνομοίους γε φήσεις αὐτὰς ἀλλήλαις εἶναι
 καὶ τινὰς ἐναντίας.

5 ΠΡΩ. Οὕτι καθ' ὅσον γε ἡδοναί.

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν φερόμεθα λόγον, ὦ Πρώταρχε,
 οὐδ' ἄρα ἡδονὴν ἡδονῆς διάφορον, ἀλλὰ πάσας ὁμοίας εἶναι
 φήσομεν, καὶ τὰ παραδείγματα ἡμῶς τὰ νυνδὴ λεχθέντα
 οὐδὲν τιτρώσκει, πεισόμεθα δὲ καὶ ἐροῦμεν ἄπερ οἱ πάντων
 d φαυλότατοί τε καὶ περὶ λόγους ἅμα νέοι.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα δὴ λέγεις;

a 5 εὐρήσομ' ἐναντίας B: εὐρήσομεν ἐναντίας pr. T a 6 ἡμῶν
 BT: ἡμῶν vulg. a 9 οὐχί T: οὐχ B b 2 ὁμῶς] ὁμοίως Her-
 mann πάντα T: om. B <ἀν> ἀνόμοια Hermann b 3 προσ-
 αναγκάζει Jackson b 4 ἐνδὸν] ἐνορῶν Thompson: ἐνορῶν Apelt
 c 1 ἡδονὰς BT: om. al. c 7 ἡδονὴν TG: ἡδονὴ B εἶναι BT;
 om. G c 8 τὰ νῦν δὴ B: δὴ τὰ νῦν T c 9 οὐδὲν τι τρώσει
 Jackson πεισόμεθα Badham: πειρόμεθα B: πειρασόμεθα T

ΣΩ. Ὅτι σε μιμούμενος ἐγὼ καὶ ἀμυνόμενος ἔαν τολμῶ λέγειν ὡς τὸ ἀνομοιοτάτον ἔστι τῷ ἀνομοιοτάτῳ πάντων ὁμοιοτάτου, ἔξω τὰ αὐτὰ σοὶ λέγειν, καὶ φανούμεθά γε 5 νεώτεροι τοῦ δέοντος, καὶ ὁ λόγος ἡμῶν ἐκπεσὼν οἰχήσεται. πάλιν οὖν αὐτὸν ἀνακρουόμεθα, καὶ τάχ' ἂν ἴοντες εἰς τὰς ὁμοίας ἴσως ἂν πως ἀλλήλοις συγχωρήσαιμεν.

ΠΡΩ. Λέγε πῶς;

ΣΩ. Ἐμὲ θὲς ὑπὸ σοῦ πάλιν ἐρωτώμενον, ᾧ Πρώταρχε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Φρόνησίς τε καὶ ἐπιστήμη καὶ νοῦς καὶ πάνθ' ὅποσα δῆ κατ' ἀρχὰς ἐγὼ θέμενος εἶπον ἀγαθὰ, διερωτώμενος ὅτι 5 ποτ' ἔστιν ἀγαθόν, ἄρ' οὐ ταυτὸν πείσονται τοῦτο ὅπερ ὁ σὸς λόγος;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλαὶ τε αἱ συνάπασαι ἐπιστήμαι δόξουσιν εἶναι καὶ ἀνόμοιοί τιες αὐτῶν ἀλλήλαις· εἰ δὲ καὶ ἐναντίαι πη 10 γίνονται τιες, ἄρα ἄξιός ἂν εἶην τοῦ διαλέγεσθαι νῦν, εἰ 14 φοβηθεῖς τοῦτο αὐτὸ μηδεμίαν ἀνόμοιον φαῖνν ἐπιστήμην ἐπιστήμη γίγνεσθαι, κἄπειθ' ἡμῶν οὕτως ὁ λόγος ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος οἰχοίτο, αὐτοὶ δὲ σφζόμεθα ἐπὶ τιος ἀλογίας;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐ μὴν δεῖ τοῦτο γενέσθαι, πλὴν τοῦ σωθῆναι. τό γε μὴν μοι ἴσον τοῦ σοῦ τε καὶ ἐμοῦ λόγου ἀρέσκει· 5 πολλαὶ μὲν ἡδοναὶ καὶ ἀνόμοιοι γιγνέσθων, πολλαὶ δὲ ἐπιστήμαι καὶ διάφοροι.

ΣΩ. Τὴν τοίνυν διαφορότητα, ᾧ Πρώταρχε, [τοῦ ἀγαθοῦ] b τοῦ τ' ἐμοῦ καὶ τοῦ σοῦ μὴ ἀποκρυπτόμενοι, κατατιθέντες δὲ εἰς τὸ μέσον, τολμῶμεν, ἂν πη ἐλεγχόμενοι μηνύσωσι πότερον

d 6 ἡμῶν ἐκπεσὼν B: ἐκπεσὼν ἡμῶν T d 7 ἂν ἴοντες Ven. 189: ἀνιόντες BT e 5 ἀγαθὰ BT: ἀγαθόν per errorem Bekker
e 6 ἔστιν ἀγαθόν B: ἔστι τὰγαθόν T e 10 ἀνόμοιοί T: ἀνόμοιοι B
a 2 μὴ δὲ μίαν B: μηδὲ μίαν T ἀνόμοιον BT: ἂν ἀνόμοιον vulg.
a 3 οὕτως B: οὗτος T a 6 δεῖ TG: δεῖν B a 8 γιγνέσθων] γίγνεσθων BT b 1 τοῦ ἀγαθοῦ seclusi auctore Bury b 3 ἐλεγχόμενοι BT: ἐλεγχόμενω Grouius: ἐλεγχόμεναι Stallbaum

ἡδουὴν τὰγαθὸν δεῖ λέγειν ἢ φρόνησιν ἢ τι τρίτον ἄλλο εἶναι.
 5 νῦν γὰρ οὐ δήπου πρὸς γε αὐτὸ τοῦτο φιλονικούμεν, ὅπως
 ἀγὼ τίθεμαι, ταῦτ' ἔσται τὰ νικῶντα, ἢ ταῦθ' ἂ σὺ, τῷ δ'
 ἀληθεστάτῳ δεῖ που συμμαχεῖν ἡμᾶς ἄμφω.

ΠΡΩ. Δεῖ γὰρ οὖν.

c ΣΩ. Τοῦτον τοίνυν τὸν λόγον ἔτι μᾶλλον δι' ὁμολογίας
 βεβαιωσώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δῆ;

ΣΩ. Τὸν πᾶσι παρέχοντα ἀνθρώποις πράγματα ἐκουσί τε
 5 καὶ ἄκουσιν ἐνίοις καὶ ἐνίοτε.

ΠΡΩ. Λέγε σαφέστερον.

ΣΩ. Τὸν νυδῆ παραπεσόντα λέγω, φύσει πως πεφυκότα
 θαυμαστόν. ἐν γὰρ δὴ τὰ πολλὰ εἶναι καὶ τὸ ἐν πολλὰ
 θαυμαστὸν λεχθέν, καὶ ῥάδιον ἀμφισβητῆσαι τῷ τούτων
 10 ὅποτερουοῦν τιθεμένῳ.

ΠΡΩ. Ἄρ' οὖν λέγεις ὅταν τις ἐμὲ φῆ Πρώταρχον ἓνα
 d γεγονότα φύσει πολλοὺς εἶναι πάλιν τοὺς ἐμὲ καὶ ἐναντίους
 ἀλλήλοις, μέγαν καὶ σμικρὸν τιθέμενος καὶ βαρὺν καὶ κοῦφον
 τὸν αὐτὸν καὶ ἄλλα μυρία;

ΣΩ. Σὺ μὲν, ὦ Πρώταρχε, εἴρηκας τὰ δεδημευμένα τῶν
 5 θαυμαστῶν περὶ τὸ ἐν καὶ πολλὰ, συγκεχωρημένα δὲ ὡς ἔπος
 εἰπεῖν ὑπὸ πάντων ἤδη μὴ δεῖν τῶν τοιούτων ἄπτεσθαι,
 παιδαριώδη καὶ ῥάδια καὶ σφόδρα τοῖς λόγοις ἐμπόδια
 ὑπολαμβάνοντων γίνεσθαι, ἐπεὶ μηδὲ τὰ τοιάδε, ὅταν τις
 e ἐκάστου τὰ μέλη τε καὶ ἅμα μέρη διελθὼν τῷ λόγῳ, πάντα
 ταῦτα τὸ ἐν ἐκείῳ εἶναι διομολογησάμενος, ἐλέγχῃ κατα-
 γελῶν ὅτι τέρατα διηνάγκασται φάναι, τό τε ἐν ὡς πολλὰ ἔστι
 καὶ ἄπειρα, καὶ τὰ πολλὰ ὡς ἐν μόνον.

5 ΠΡΩ. Σὺ δὲ δὴ ποῖα, ὦ Σώκρατες, ἕτερα λέγεις, ἂ μήπω
 συγκεχωρημένα δεδήμενται περὶ τὸν αὐτὸν τοῦτον λόγον;

b 4 τι T: om. B b 5 τοῦτο corr. Coisl.: τοῦτο δ B T b 6 ἀγῶ]
 ἄγω B: ἂ γῶ T b 7 δεῖ B: δῆ pr. T G c 9 ἀμφισβητῆσαι
 B: ἂν ἀμφισβητῆσαι T d 2 τιθέμενος B: τιθέμενός T e 1 ἅμα
 B T: ἄλλα Badham

ΣΩ. Ὅποταν, ὦ παῖ, τὸ ἐν μὴ τῶν γιγνομένων τε καὶ 15
ἀπολλυμένων τις τιθῆται, καθάπερ ἀρτίως ἡμεῖς εἶπομεν.
ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ καὶ τὸ τοιοῦτον ἐν, ὅπερ εἶπομεν νυνδῆ,
συγκεχώρηται τὸ μὴ δεῖν ἐλέγχειν· ὅταν δέ τις ἕνα ἀνθρώπου
ἐπιχειρῆ τίθεσθαι καὶ βούν ἕνα καὶ τὸ καλὸν ἐν καὶ τὸ ἀγαθὸν 5
ἐν, περὶ τούτων τῶν ἐνάδων καὶ τῶν τοιούτων ἢ πολλῇ
σπουδῇ μετὰ διαιρέσεως ἀμφισβήτησις γίνεταί.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πρώτον μὲν εἰ τις δεῖ τοιαύτας εἶναι μονάδας b
ὑπολαμβάνειν ἀληθῶς οὐσας· εἶτα πῶς αὐτὰς, μίαν
ἐκάστην οὐσαν ἀεὶ τὴν αὐτὴν καὶ μήτε γένεσιν μήτε ὄλεθρον
προσδεχομένην, ὅμως εἶναι βεβαιότατα μίαν ταύτην; μετὰ
δὲ τούτ' ἐν τοῖς γιγνομένοις αὐτῶν καὶ ἀπείροις εἶτε διεσπα- 5
σμένην καὶ πολλὰ γεγονυῖαν θετέον, εἴθ' ὅλην αὐτὴν αὐτῆς
χωρὶς, ὃ δὴ πάντων ἀδυνατώτατον φαίνοιτ' ἄν, ταύτων καὶ
ἐν ἅμα ἐν ἐνὶ τε καὶ πολλοῖς γίνεσθαι. ταῦτ' ἔστι τὰ
περὶ τὰ τοιαῦτα ἐν καὶ πολλά, ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνα, ὦ Πρώταρχε, c
ἀπάσης ἀπορίας αἷτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα καὶ εὐπορίας
[ἄν] αὐτῶν.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρὴ τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Σώκρατες, ἐν τῷ νῦν
πρώτον διαπονήσασθαι; 5

ΣΩ. Ὡς γοῦν ἐγὼ φαίην ἄν.

ΠΡΩ. Καὶ πάντας τοίνυν ἡμᾶς ὑπόλαβε συγχωρεῖν σοι
τούσδε τὰ τοιαῦτα· Φίληβον δ' ἴσως κράτιστον ἐν τῷ νῦν
ἐπερωτῶντα μὴ κινεῖν εὖ κείμενον.

ΣΩ. Εἴεν· πόθεν οὖν τις ταύτης ἀρξῆται πολλῆς οὔσης d
καὶ παντοίας περὶ τὰ ἀμφισβητούμενα μάχης; ἄρ' ἐνθένδε;

ΠΡΩ. Πόθεν;

ΣΩ. Φαμέν που ταῦτ' ἐν καὶ πολλὰ ὑπὸ λόγων γιγνό-

a 3 νῦν δὴ T: νῦν δεῖν B a 7 σπουδῇ secl. Badham: σπουδῇ
R. G. Bury: που δὴ J. B. Bury: που ἤδη Apelt b 4 post προσ-
δεχομένην lacunam statuit Hoffmann ὅμως] ὅλως Badham: ὅτως
Susemihl μίαν] fort. μὲν Zeller c 3 ἐν secl. Badham c 4 τοῦθ'
B: που τοῦθ' T d 1 οὖν B: οὖν ἄν T d 2 ἐνθένδε ποθεν
Socrati tribuunt BT d 4 που BT: ποι vulg.

5 μενα περιτρέχειν πάντη καθ' ἕκαστον τῶν λεγομένων ἀεί,
καὶ πάλαι καὶ νῦν. καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτε οὔτε
ἤρξατο νῦν, ἀλλ' ἔστι τὸ τοιοῦτον, ὡς ἐμοὶ φαίνεται, τῶν
λόγων αὐτῶν ἀθάνατόν τι καὶ ἀγήρων πάθος ἐν ἡμῖν· ὁ δὲ
πρῶτον αὐτοῦ γευσάμενος ἕκαστοτε τῶν νέων, ἦσθεὶς ὡς
e τινὰ σοφίας ἠύρηκῶς θησαυρόν, ὑφ' ἡδονῆς ἐνθουσιᾷ τε καὶ
πάντα κινεῖ λόγον ἄσμενος, τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα κυκλῶν καὶ
συμφύρων εἰς ἓν, τοτὲ δὲ πάλιν ἀνειλίττων καὶ διαμερίζων,
5 δεύτερον δ' ἀεὶ τὸν ἐχόμενον, ἄντε νεώτερος ἄντε πρεσβύτερος
ἄντε ἡλιξ ἂν τυγχάνη, φειδόμενος οὔτε πατρὸς οὔτε μητρὸς
16 οὔτε ἄλλου τῶν ἀκουόντων οὐδενός, ὀλίγου δὲ καὶ τῶν ἄλλων
ζήων, οὐ μόνον τῶν ἀνθρώπων, ἐπεὶ βαρβάρων γε οὐδενὸς
ἂν φείσαιοτο, εἶπερ μόνου ἐρμηνεᾶ ποθὲν ἔχοι.

ΠΡΩ. Ἄρ', ὦ Σώκρατες, οὐχ ὄρας ἡμῶν τὸ πλῆθος, ὅτι
5 νέοι πάντες ἐσμέν, καὶ οὐ φοβῆ μὴ σοι μετὰ Φιλήβου
συνεπιθώμεθα, ἐὰν ἡμᾶς λαιδορήης; ὅμως δὲ μαυθάνομεν γὰρ
ὃ λέγεις, εἴ τις τρόπος ἔστι καὶ μηχανὴ τὴν μὲν τοιαύτην
ταραχὴν ἡμῖν ἔξω τοῦ λόγου εὐμενῶς πως ἀπελθεῖν, ὁδὸν δέ
b τινὰ καλλίω ταύτης ἐπὶ τὸν λόγον ἀνευρεῖν, σύ τε προθυμοῦ
τοῦτο καὶ ἡμεῖς συνακολουθήσομεν εἰς δύναμιν· οὐ γὰρ
σμικρὸς ὁ παρῶν λόγος, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γὰρ οὔν, ὦ παῖδες, ὡς φησὶν ὑμᾶς προσαγο-
5 ρεύων Φίληβος. οὐ μὴν ἔστι καλλίων ὁδὸς οὐδ' ἂν γένοιτο
ἧς ἐγὼ ἔραστῆς μὲν εἰμι ἀεὶ, πολλάκις δὲ με ἤδη διαφυ-
γοῦσα ἔρημον καὶ ἄπορον κατέστησεν.

ΠΡΩ. Τίς αὕτη; λεγέσθω μόνον.

c ΣΩ. Ἄν δηλώσαι μὲν οὐ πάνυ χαλεπόν, χρῆσθαι δὲ
παγχάλεπον· πάντα γὰρ ὅσα τέχνης ἐχόμενα ἀνηυρέθη
πώποτε διὰ ταύτης φανερὰ γέγονε. σκόπει δὲ ἦν λέγω.

d 7 ἔστι T: ἐπὶ B d 8 ἀγήρων (sic) B e 3 ἀνειλίττων B:
ἀνειλίττων T a 3 μόνον ἐρμηνεᾶ B T: ἐρμηνεᾶ μόνον vulg.
b 5 γένοιτο B: γίγνοιτο T b 6 ἦς] (ἦ) ἦς Madvig c 1 χρῆ-
σθαι T: χρῆναι B c 2 ἀνευρεθῆ B: ἀν εὐρεθῆ T

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Θεῶν μὲν εἰς ἀνθρώπους δόσεις, ὥς γε καταφαίνεται 5
 ἐμοί, ποθὲν ἐκ θεῶν ἐρρίφη διὰ τινος Προμηθέως ἅμα
 φανοτάτῳ τινὶ πυρὶ· καὶ οἱ μὲν παλαιοί, κρείττονες ἡμῶν
 καὶ ἐγγυτέρω θεῶν οἰκοῦντες, ταύτην φήμην παρέδοσαν,
 ὡς ἐξ ἑνὸς μὲν καὶ πολλῶν ὄντων τῶν αἰεὶ λεγομένων εἶναι,
 πέρασ δὲ καὶ ἀπειρίαν ἐν αὐτοῖς σύμφυτον ἐχόντων. δεῖν 10
 οὖν ἡμᾶς τούτων οὕτω διακεκοσμημένων αἰεὶ μίαν ἰδέαν περὶ d
 παντὸς ἐκάστοτε θεμένους ζητεῖν—εὐρήσειν γὰρ ἐνοῦσαν—
 ἔαν οὖν μεταλάβωμεν, μετὰ μίαν δύο, εἴ πως εἰσί, σκοπεῖν,
 εἰ δὲ μή, τρεῖς ἢ τινα ἄλλον ἀριθμὸν, καὶ τῶν ἐν ἐκείνων
 ἕκαστον πάλιν ὡσαύτως, μέχρι περ ἂν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐν μὴ 5
 ὅτι ἐν καὶ πολλὰ καὶ ἀπειρά ἐστι μόνον ἴδη τις, ἀλλὰ καὶ
 ὅποσα· τὴν δὲ τοῦ ἀπείρου ἰδέαν πρὸς τὸ πλήθος μὴ προσ-
 φέρειν πρὶν ἂν τις τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ πάντα κατίδη τὸν
 μεταξὺ τοῦ ἀπείρου τε καὶ τοῦ ἑνός, τότε δ' ἦδη τὸ ἐν e
 ἕκαστον τῶν πάντων εἰς τὸ ἄπειρον μεθέντα χαίρειν ἔαν.
 οἱ μὲν οὖν θεοί, ὅπερ εἶπον, οὕτως ἡμῖν παρέδοσαν σκοπεῖν
 καὶ μαθάνειν καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· οἱ δὲ νῦν τῶν ἀν-
 θρώπων σοφοὶ ἐν μὲν, ὅπως ἂν τύχωσι, καὶ πολλὰ θάττον 17
 καὶ βραδύτερον ποιοῦσιν τοῦ δέοντος, μετὰ δὲ τὸ ἐν ἀπειρα
 εὐθύς, τὰ δὲ μέσα αὐτοὺς ἐκφεύγει—οἷς διακεχώρισται τό τε
 διαλεκτικῶς πάλιν καὶ τὸ ἐριστικῶς ἡμᾶς ποιεῖσθαι πρὸς
 ἀλλήλους τοὺς λόγους. 5

ΠΡΩ. Τὰ μὲν πως, ὦ Σώκρατες, δοκῶ σου μαθάνειν,
 τὰ δὲ ἔτι σαφέστερον δέομαι ἂ λέγεις ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Σαφὲς μὴν, ὦ Πρώταρχε, ἐστὶν ἐν τοῖς γράμ-

c 7 φανοτάτῳ T (sed o in ras.): φανωτάτῳ B κρείττονες (όντες)
 Badham c 8 φήμην B: φήμη T c 9 καὶ T: καὶ ἐκ B
 d 2 ζητεῖν T: ζητῶν B ἐνοῦσαν T: ἐνοῦσαν B d 3 μετα-
 λάβωμεν BT: καταλάβωμεν Stephanus: λάβωμεν Badham d 4 ἐν
 ἐκείνων] ἐν ἐκείνῳ Ast d 7 προσφέρειν T b: προφέρειν B e 1 δ'
 ἦδη T: δὴ δεῖ B a 1 καὶ πολλὰ secl. olim Stallbaum: τὰ πολλὰ
 Dindorf a 2 βραδύτερον] βραχύτερον Badham τὸ] τὰ Jackson
 a 4 ἐριστικῶς T: ὀριστικῶς B a 7 σαφέστερον δέομαι B: δέομαι
 σαφέστερον T a 8 γράμμασιν B: γράμμασιν T: πράγμασιν G

μασιν ὃ λέγω, καὶ λάμβαν' αὐτὸ ἐν τούτοις οἷσπερ καὶ
 b πεπαιδευσαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φωνὴ μὲν ἡμῖν ἐστὶ πού μία διὰ τοῦ στόματος
 ἰοῦσα, καὶ ἄπειρος αὐτὴ πλήθει, πάντων τε καὶ ἐκάστου.

5 ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Καὶ οὐδὲν ἐτέρω γε τούτων ἐσμέν πω σοφοί, οὔτε
 ὅτι τὸ ἄπειρον αὐτῆς ἴσμεν οὔθ' ὅτι τὸ ἐν· ἀλλ' ὅτι πόσα
 τ' ἐστὶ καὶ ὅποια, τοῦτό ἐστι τὸ γραμματικὸν ἕκαστον
 ποιοῦν ἡμῶν.

10 ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ μουσικὸν ὃ τυγχάνει ποιοῦν, τοῦτ'
 ἐστὶ ταῦτόν.

ΠΡΩ. Πῶς;

c ΣΩ. Φωνὴ μὲν πού καὶ τὸ κατ' ἐκείνην τὴν τέχνην ἐστὶ
 μία ἐν αὐτῇ.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Δύο δὲ θῶμεν βαρὺ καὶ ὀξύ, καὶ τρίτον ὁμότονου.

5 ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἀλλ' οὔπω σοφὸς ἂν εἴης τὴν μουσικὴν εἰδὼς
 ταῦτα μόνα, μὴ δὲ εἰδὼς ὥς γ' ἔπος εἰπεῖν εἰς ταῦτα
 οὐδενὸς ἀξίος ἔση.

10 ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἀλλ', ὦ φίλε, ἐπειδὴν λάβης τὰ διαστήματα ὅποσα
 ἐστὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς φωνῆς ὀξύτητός τε πέρι καὶ βαρύτητος,
 d καὶ ὅποια, καὶ τοὺς ὄρους τῶν διαστημάτων, καὶ τὰ ἐκ τού-
 των ὅσα συστήματα γέγονεν—ἂ κατιδόντες οἱ πρόσθεν παρ-
 ἔδοσαν ἡμῖν τοῖς ἐπομένοις ἐκείνοις καλεῖν αὐτὰ ἁρμονίας,
 ἐν τε ταῖς κινήσεισι αὐτοῦ σώματος ἕτερα τοιαῦτα ἐνόντα

b 3 ἡμῖν T: om. B

b 4 ἄπειρος B: ἀπείρους T

b 6 οὐδὲν

T: οὐδ' ἐν B

c 1 καὶ τὸ T: om. B: καὶ Hermann

c 8 μόνα

B T: om. G

δὲ εἰδὼς B: εἰδὼς δὲ T

πάθη γιγνόμενα, ἃ δὴ δι' ἀριθμῶν μετρηθέντα δεῖν αὖ φασι 5
 ῥυθμούς καὶ μέτρα ἐπονομάζειν, καὶ ἅμα ἐννοεῖν ὡς οὕτω
 δεῖ περὶ παντὸς ἐνὸς καὶ πολλῶν σκοπεῖν—ὅταν γὰρ αὐτά
 τε λάβῃς οὕτω, τότε ἐγένον σοφός, ὅταν τε ἄλλο τῶν ἐν e
 ὀτιοῦν ταύτῃ σκοπούμενος ἔλῃς, οὕτως ἔμφρων περὶ τοῦτο
 γέγονας· τὸ δ' ἀπειρόν σε ἐκάστων καὶ ἐν ἐκάστοις πλήθος
 ἀπειρον ἐκάστοτε ποιεῖ τοῦ φρονεῖν καὶ οὐκ ἐλλόγιμον οὐδ'
 ἐνάριθμον, ἅτ' οὐκ εἰς ἀριθμὸν οὐδένα ἐν οὐδενὶ πώποτε 5
 ἀπιδόντα.

ΠΡΩ. Κάλλιστα, ὦ Φίληβε, ἔμοιγε τὰ νῦν λεγόμενα
 εἰρηκέναι φαίνεται Σωκράτης.

ΦΙ. Κάμοι ταῦτά γε αὐτά· ἀλλὰ τί δὴ ποτε πρὸς ἡμᾶς ὁ 18
 λόγος οὗτος νῦν εἴρηται καὶ τί ποτε βουλόμενος;

ΣΩ. Ὅρθῶς μέντοι τοῦθ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἠρώτηκε
 Φίληβος.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ ἀποκρίνου γε αὐτῷ. 5

ΣΩ. Δράσω ταῦτα διελθὼν σμικρὸν ἔτι περὶ αὐτῶν τού-
 των. ὥσπερ γὰρ ἐν ὀτιοῦν εἴ τίς ποτε λάβοι, τοῦτον, ὡς
 φαμεν, οὐκ ἐπ' ἀπίρου φύσιν δεῖ βλέπειν εὐθύς ἀλλ' ἐπί
 τινα ἀριθμὸν, οὕτω καὶ τὸ ἐναντίον ὅταν τις τὸ ἀπειρον
 ἀναγκασθῆ πρῶτον λαμβάνειν, μὴ ἐπὶ τὸ ἐν εὐθύς, ἀλλ' [ἐπ'] b
 ἀριθμὸν αὐ τινα πλήθος ἕκαστον ἔχοντά τι κατανοεῖν, τελευ-
 τῶν τε ἐκ πάντων εἰς ἓν. πάλιν δὲ ἐν τοῖς γράμμασι τὸ
 νῦν λεγόμενον λάβωμεν.

ΠΡΩ. Πῶς; 5

ΣΩ. Ἐπειδὴ φωνὴν ἀπειρον κατενόησεν εἴτε τις θεός
 εἴτε καὶ θεῖος ἄνθρωπος—ὡς λόγος ἐν Αἰγύπτῳ Θεῦθ τινα

d 5 πάθη] μάθης Poste αδ B : αὐτὰ T d 6 ῥυθμούς T : ἀριθ-
 μούς B ἅμα T : ἄλλα B d 7 αὐτά pr. T G. ταῦτά B t e 1 ὅταν
 τε B : ὅταν δὲ T ἐν B : ὄντων T : ὄντων ἐν Wohlrab e 2 ἔλῃς]
 ἔχῃς Adam τοῦτο T : τούτων B e 4 οὐδ' ἐνάριθμον T : οὐδέν'
 ἀριθμὸν B a 1 κάμοι Badham : καὶ μοι B : καὶ ἐμοὶ T a 3 τοῦθ'
 T : ταῦθ' B a 7 εἴ T : ἐν εἴ B a 8 φύσιν δεῖ B T : δεῖ φύσιν
 vulg. b 1 τὸ ἐν B T : τὰ ἐν G ἐπ' secl. Liebhold b 2 κατα-
 νοεῖν] κατὰ νοῦν Apelt b 7 θεῦθ T : θεῦθ B : in G lacuna

τοῦτον γενέσθαι λέγων, ὅς πρῶτος τὰ φωνήεντα ἐν τῷ ἀπείρῳ κατενόησεν οὐχ ἐν ὄντα ἀλλὰ πλείω, καὶ πάλιν
 c ἕτερα φωνῆς μὲν οὐ, φθόγγου δὲ μετέχοντά τινος, ἀριθμὸν δὲ τινα καὶ τούτων εἶναι, τρίτον δὲ εἶδος γραμμάτων διεστήσατο τὰ νῦν λεγόμενα ἄφωνα ἡμῖν· τὸ μετὰ τοῦτο διήρει
 5 τὰ τε ἄφθογγα καὶ ἄφωνα μέχρι ἐνὸς ἐκάστου, καὶ τὰ φωνήεντα καὶ τὰ μέσα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως ἀριθμὸν αὐτῶν λαβὼν ἐνὶ τε ἐκάστῳ καὶ σύμπασι στοιχείῳ ἐπωνόμασε· καθορῶν δὲ ὡς οὐδεὶς ἡμῶν οὐδ' ἂν ἐν αὐτὸ καθ' αὐτὸ ἄνευ πάντων αὐτῶν μάθοι, τοῦτον τὸν δεσμὸν αὐτὸν λογισάμενος ὡς
 d ὄντα ἓνα καὶ πάντα ταῦτα ἐν πως ποιοῦντα μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγγαστο προσειπὼν.

ΦΙ. Ταῦτ' ἔτι σαφέστερον ἐκείνων αὐτὰ γε πρὸς ἄλληλα, ὦ Πρώταρχε, ἔμαθον· τὸ δ' αὐτό μοι τοῦ λόγου νῦν τε καὶ
 5 σμικρὸν ἔμπροσθεν ἐλλείπεται.

ΣΩ. Μῶν, ὦ Φίληβε, τὸ τί πρὸς ἔπος αὐτῶν ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τοῦτ' ἔστιν ὃ πάλαι ζητοῦμεν ἐγὼ τε καὶ Πρώταρχος.

ΣΩ. Ἡ μὲν ἐπ' αὐτῷ γε ἤδη γενοῦντες ζητεῖτε, ὡς φῆς,
 e πάλαι.

ΦΙ. Πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὐ περὶ φρονήσεως ἦν καὶ ἡδονῆς ἡμῖν ἐξ ἀρχῆς ὁ λόγος, ὁπότερον αὐτοῖν αἰρετέον;

5 ΦΙ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε ἐκάτερον αὐτοῖν εἶναί φαμεν.

ΦΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τοῦτ' αὐτὸ τοίνυν ἡμᾶς ὁ πρόσθεν λόγος ἀπαιτεῖ, πῶς ἔστιν ἐν καὶ πολλὰ αὐτῶν ἐκάτερον, καὶ πῶς μὴ ἄπειρα
 19 εὐθύς, ἀλλὰ τινα ποτε ἀριθμὸν ἐκάτερον ἔμπροσθεν κέκτηται τοῦ ἄπειρα αὐτῶν ἕκαστα γεγενῆσθαι;

b 8 ὅς T: ὡς B c 5 ἀριθμὸν αὐτῶν BT: αὐτῶν ἀριθμὸν vulg.
 c 8 τοῦτον BT: τοῦτον δὲ G d 1 πάντα τὰ ταῦτα B: ταῦτα πάντα T
 d 4 τε T: γε B d 9 ζητεῖτε B: ἐζητεῖτε T a 2 αὐτῶν T:
 αὐτὸν B

ΠΡΩ. Οὐκ εἰς φαῦλόν γε ἐρώτημα, ὦ Φίληβε, οὐκ οἶδ' ὅτινα τρόπον κύκλω πως περιαγαγὼν ἡμᾶς ἐμβέβληκε Σωκράτης. καὶ σκόπει δὴ πότερος ἡμῶν ἀποκρινεῖται τὸ 5 νῦν ἐρωτώμενον. ἴσως δὴ γελοῖον τὸ ἐμὲ τοῦ λόγου διάδοχον παντελῶς ὑποστάντα διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τὸ νῦν ἐρωτηθὲν ἀποκρίνασθαι σοὶ πάλιν τοῦτο προστάττειν· γελοιότερον δ' οἶμαι πολὺ τὸ μηδέτερον ἡμῶν δύνασθαι. σκόπει **b** δὴ τί δράσομεν. εἶδη γάρ μοι δοκεῖ νῦν ἐρωτᾶν ἡδονῆς ἡμᾶς Σωκράτης εἶτε ἔστω εἶτε μή, καὶ ὅποσα ἐστὶ καὶ ὅποια· τῆς τ' αὖ φρονήσεως πέρι κατὰ ταῦτα ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀληθέστατα λέγεις, ὦ παῖ Καλλίου· μὴ γὰρ δυνά- 5 μνοι τοῦτο κατὰ παντὸς ἐνὸς καὶ ὁμοίου καὶ ταύτου δρᾶν καὶ τοῦ ἐναντίου, ὡς ὁ παρελθὼν λόγος ἐμήνυσε, οὐδεὶς εἰς οὐδὲν οὐδενὸς ἂν ἡμῶν οὐδέποτε γένοιτο ἄξιος.

ΠΡΩ. Σχεδὸν ἔοικεν οὕτως, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. ἀλλὰ **c** καλὸν μὲν τὸ σύμπαντα γιγνώσκειν τῷ σῷφρονι, δεύτερος δ' εἶναι πλοῦς δοκεῖ μὴ λαθάνειν αὐτὸν αὐτόν. τί δὴ μοι τοῦτο εἴρηται τὰ νῦν; ἐγὼ σοὶ φράσω. σὺ τήνδε ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ὦ Σώκρατες, ἐπέδωκας πᾶσι καὶ σεαυτὸν πρὸς 5 τὸ διελέσθαι τί τῶν ἀνθρωπίνων κτημάτων ἀριστον. Φιλήβου γὰρ εἰπόντος ἡδονὴν καὶ τέρψιν καὶ χαρὰν καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ἐστὶ, σὺ πρὸς αὐτὰ ἀντεῖπες ὡς οὐ ταῦτα ἀλλ' ἐκεῖνά ἐστὶν ἃ πολλάκις ἡμᾶς αὐτοὺς ἀναμιμνήσκομεν **d** ἐκόντες, ὀρθῶς δρῶντες, ἵν' ἐν μνήμῃ παρακείμενα ἐκάτερα βασανίζηται. φῆς δ', ὡς ἔοικε, σὺ τὸ προσρηθησόμενον ὀρθῶς ἄμεινον ἡδονῆς γε ἀγαθὸν εἶναι νοῦν, ἐπιστήμην, σύνεσιν, τέχνην καὶ πάντα αὐτὰ τούτων συγγενή, (ἃ) κτᾶσθαι 5 δεῖν ἀλλ' οὐχὶ ἐκεῖνα. τούτων δὴ μετ' ἀμφισβητήσεως ἐκατέρων λεχθέντων ἡμεῖς σοὶ μετὰ παιδιᾶς ἠπειλήσαμεν ὡς οὐκ ἀφήσομεν οἴκαδέ σε πρὶν ἂν τούτων τῶν λόγων **e**

b₂ ἡδονῆς T: ἡδονὴν B e₁ ἔχειν BT: οὕτως ἔχειν G
 e₃ αὐτὸν αὐτόν T: αὐτόν B: αὐτόν Hermann d₅ & Ven. 189:
 om. BT d₆ δεῖν B: δεῖ T ἀμφισβητήσεως B: ἀμφισβητή-
 σεων T d₇ παιδιᾶς T: παιδείας pr. B

πέρας ἰκανὸν γένηται τι διορισθέντων, σὺ δὲ συνεχώρησας καὶ
 ἔδωκας εἰς ταῦθ' ἡμῖν σαντόν, ἡμεῖς δὲ δὴ λέγομεν, καθάπερ
 οἱ παῖδες, ὅτι τῶν ὀρθῶς δοθέντων ἀφαίρεσις οὐκ ἔστι· παῦσαι
 5 δὴ τὸν τρόπον ἡμῖν ἀπαντῶν τοῦτον ἐπὶ τὰ νῦν λεγόμενα.

ΣΩ. Τίνα λέγεις;

20 ΠΡΩ. Εἰς ἀπορίαν ἐμβάλλων καὶ ἀνερωτῶν ὧν μὴ δυναί-
 μεθ' ἂν ἰκανὴν ἀπόκρισιν ἐν τῷ παρόντι διδόναι σοι. μὴ
 γὰρ οἴωμεθα τέλος ἡμῖν εἶναι τῶν νῦν τὴν πάντων ἡμῶν
 ἀπορίαν, ἀλλ' εἰ δρᾶν τοῦθ' ἡμεῖς ἀδυνατοῦμεν, σοὶ δραστέον·
 5 ὑπέσχον γάρ. βουλεύου δὴ πρὸς ταῦτα αὐτὸς πότερον ἡδονῆς
 εἶδη σοι καὶ ἐπιστήμης διαιρετέον ἢ καὶ ἑατέον, εἴ πη καθ'
 ἕτερόν τινα τρόπον οἶός τ' εἶ καὶ βούλει δηλώσαι πως ἄλλως
 τὰ νῦν ἀμφισβητούμενα παρ' ἡμῖν.

b ΣΩ. Δεινὸν μὲν τοίνυν ἔτι προσδοκᾶν οὐδὲν δεῖ τὸν ἐμέ,
 ἐπειδὴ τοῦθ' οὕτως εἶπες· τὸ γὰρ εἰ βούλει ῥηθὲν λύει πάντα
 φόβον ἐκάστων πέρι. πρὸς δὲ αὐ τοῖς μνήμην τινα δοκεῖ
 τίς μοι δεδωκέναι θεῶν ἡμῖν.

5 ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ τίνων;

ΣΩ. Λόγων ποτέ τιων πάλαι ἀκούσας ὄναρ ἢ καὶ
 ἐγρηγορῶς νῦν ἐννοῶ περὶ τε ἡδονῆς καὶ φρονήσεως, ὡς
 οὐδέτερον αὐτοῖν ἔστι τὰγαθόν, ἀλλὰ ἄλλο τι τρίτον, ἕτερον
 μὲν τούτων, ἄμεινον δὲ ἀμφοῖν. καίτοι τοῦτό γε ἂν ἐναρ-
 c γῶς ἡμῖν φανῇ νῦν, ἀπήλλακται μὲν ἡδονὴ τοῦ νικᾶν· τὸ
 γὰρ ἀγαθὸν οὐκ ἂν ἔτι ταῦτόν αὐτῇ γίγνοιτο. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Τῶν δέ γε εἰς τὴν διαίρεσιν εἰδῶν ἡδονῆς οὐδὲν ἔτι
 5 προσδεησόμεθα κατ' ἐμὴν δόξαν. προῖον δ' ἔτι σαφέστερον
 δεῖξει.

e 2 δὲ T: δὴ B e 5 ἀπαντῶν τοῦτον B: ἀπάντων τούτων pr. TG
 a 4 ἀλλ' εἰ T: ἀλλῆ B b 1 δεῖ τὸν] δεῖτον BT b 3 αὐ τοῖς B:
 αὐτοῖς T (αὐ τούτοις t) b 8 ἔστι τὰγαθόν B: ἔστιν ἀγαθόν T τι
 B t: om. pr. T b 9 καίτοι τοῦτό γε ἂν Badham: καὶ τοιοῦτό γε ἂν
 B: καὶ τοι οὕτω γε ἂν in marg. B²: καίτοι τοῦτο ἔαν T c 2 γίγνοιτο
 B: γίγνεται TG: γίγνηται vulg. c 5 προῖον BT: προῖων (et mox
 δεῖξει ὁ λόγος) vulg.: προῖοντι Badham

ΠΡΩ. Κάλλιςτ' εἰπὼν οὕτω καὶ διαπέραυε.

ΣΩ. Μίκρ' ἄττα τοίνυν ἔμπροσθεν ἔτι διομολογησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Τὴν τάγαθού μοῖραν πότερον ἀνάγκη τέλεον ἢ μὴ d
τέλεον εἶναι;

ΠΡΩ. Πάντων δήπου τελεώτατον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; ἰκανὸν τάγαθόν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ πάντων γε εἰς τοῦτο διαφέρει 5
τῶν ὄντων.

ΣΩ. Τόδε γε μὴν, ὡς οἶμαι, περὶ αὐτοῦ ἀναγκαιότατον
εἶναι λέγειν, ὡς πᾶν τὸ γινώσκον αὐτὸ θηρεύει καὶ ἐφίεται
βουλόμενον ἐλεῖν καὶ περὶ αὐτὸ κτήσασθαι, καὶ τῶν ἄλλων
οὐδὲν φροντίζει πλὴν τῶν ἀποτελουμένων ἅμα ἀγαθοῖς. 10

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστι τούτοις ἀντειπεῖν.

ΣΩ. Σκοπῶμεν δὴ καὶ κρίνωμεν τὸν τε ἡδονῆς καὶ τὸν e
φρονήσεως βίον ἰδόντες χωρὶς.

ΠΡΩ. Πῶς εἶπες;

ΣΩ. Μήτε ἐν τῷ τῆς ἡδονῆς ἐνέστω φρόνησις μήτ' ἐν
τῷ τῆς φρονήσεως ἡδονή. δεῖ γάρ, εἴπερ πότερον αὐτῶν 5
ἔστ' ἀγαθόν, μηδὲν μηδενὸς ἔτι προσδεῖσθαι. δεόμενον δ'
ἂν φανῇ πότερον, οὐκ ἔστι που τοῦτ' ἔτι τὸ ὄντως ἡμῖν 21
ἀγαθόν.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν σοὶ πειρώμεθα βασανίζοντες ταῦτα;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Ἀποκρίνου δὴ.

ΠΡΩ. Λέγε.

ΣΩ. Δέξαι' ἄν, Πρώταρχε, σὺ ζῆν τὸν βίον ἅπαντα
ἡδόμενος ἡδονὰς τὰς μεγίστας;

d 5 διαφέρειν ΒΤ: διαφέρει vulg. d 9 αὐτὸ] αὐτὸ ΒΤ
e 5 πότερον Β: πρότερον Γ e 6 ἔστ' ἀγαθόν Τ: ἐστὶ ταγαθόν Β
μηδὲν μηδενὸς ΒΤ: μηδενὸς μηδὲν vulg. ἔτι Τ: τι Β a 1 πότερον
ΒΤ: ὀπότερον vulg. a 8 δέξαι ΒΤ: δέξαιο vulg. πρώταρχε
σὺ Β: σοὶ πρώταρχε Τ Γ

10 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔτι τιwὸς ἄν σοι προσδεῖν ἡγοίω, εἰ τοῦτ' ἔχεις παντελῶς;

ΠΡΩ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ὅρα δῆ, τοῦ φρονεῖν καὶ τοῦ νοεῖν καὶ λογίζεσθαι

b τὰ δέοντα καὶ ὅσα τούτων ἀδελφά, μὴν μὴ δέοι' ἄν τι;

ΠΡΩ. Καὶ τί; πάντα γὰρ ἔχοιμ' ἄν που τὸ χαίρειν ἔχων.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω ζῶν ἀεὶ μὲν διὰ βίου ταῖς μεγίσταις ἡδοναῖς χαίροις ἄν;

5 ΠΡΩ. Τί δ' οὔ;

ΣΩ. Νοῦν δέ γε καὶ μνήμην καὶ ἐπιστήμην καὶ δόξαν μὴ κεκτημένος ἀληθῆ, πρῶτον μὲν τοῦτο αὐτό, εἰ χαίρεις ἢ μὴ χαίρεις, ἀνάγκη δήπου σε ἀγνοεῖν, κενόν γε ὄντα πάσης φρονήσεως;

10 ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

c ΣΩ. Καὶ μὴν ὡσαύτως μνήμην μὴ κεκτημένον ἀνάγκη δήπου μὴδ' ὅτι ποτὲ ἔχαιρες μεμνήσθαι, τῆς τ' ἐν τῷ παρα-
χρήμα ἡδουῆς προσπιπτούσης μὴδ' ἠντιοῦν μνήμην ὑπο-
μένειν· δόξαν δ' αὖ μὴ κεκτημένον ἀληθῆ μὴ δοξάζειν χαίρειν
5 χαίροντα, λογισμοῦ δὲ στερόμενον μὴδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
νον ὡς χαιρήσεις δυνατὸν εἶναι λογίζεσθαι, ζῆν δὲ οὐκ
ἀνθρώπου βίον, ἀλλὰ τινος πλεύμονος ἢ τῶν ὅσα θαλάττια
μετ' ὄστρεῖνων ἔμψυχά ἐστι σωμάτων. ἔστι ταῦτα, ἢ παρὰ

d ταῦτα ἔχομεν ἄλλα διανοηθῆναι;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν αἰρετὸς ἡμῖν βίος ὁ τοιοῦτος;

ΠΡΩ. Εἰς ἀφασίαν παντάπασι με, ὦ Σώκρατες, οὗτος ὁ

5 λόγος ἐμβέβληκε τὰ νῦν.

a 12 ἔχεις B T: ἔχοις al. a 14 τοῦ νοεῖν B: νοεῖν T b 1 μὴ
δέοι' ἄν Klitsch: μὴδὲ ὄραν B T b 7 εἰ T: εἴη B: om. G
c 2 μὴδ'] μὴθ' Stallbaum c 3 μὴδ' ἠντιν' οὖν μνήμην B: μνήμην
μὴδ' ἠντιν' οὖν T c 4 χαίρειν] μὴ δὲ suprascr. b: μὴδὲ χαίρειν al.
c 8 ὄστρεῖνων B T: ὄστρεῖων vulg. d 1 ἔχομεν ἄλλα scripsi:
ἐχόμενα ἄλλως B: ἔχομεν ἄλλως πως T

ΣΩ. Μήπω τοίνυν μαλθακιζώμεθα, τὸν δὲ τοῦ νοῦ μεταλαβόντες αὐτὸν βίον ἴδωμεν.

ΠΡΩ. Τὸν ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Εἰ τις δέξαιτ' ἂν αὐτὸν ζῆν ἡμῶν φρόνησιν μὲν καὶ νοῦν καὶ ἐπιστήμην καὶ μνήμην πάσαν πάντων κεκτημένος, ἰο ἡδονῆς δὲ μετέχων μήτε μέγα μήτε σμικρὸν, μηδ' αὐτὸ λύπης, e ἀλλὰ τὸ παράπαν ἀπαθῆς πάντων τῶν τοιούτων.

ΠΡΩ. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μὴ ποτε, ὡς ἐγῶμαι, φανῆ.

ΣΩ. Τί δ' ὁ συναμφότερος, ὦ Πρώταρχε, ἐξ ἀμφοῦν 22 συμμειχθεὶς κοινὸς γενόμενος;

ΠΡΩ. Ἐδονῆς λέγεις καὶ νοῦ καὶ φρονήσεως;

ΣΩ. Οὕτω καὶ τῶν τοιούτων [λέγω] ἔγωγε.

ΠΡΩ. Πᾶς δήπου τοῦτόν γε αἰρήσεται πρότερον ἢ κεί- 5 νων ὅποτερονοῦν, καὶ πρὸς τούτοις [γε] οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὔ.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι νῦν ἡμῖν ἐστὶ τὸ συμβαῖνον ἐν τοῖς παροῦσι λόγοις;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν, ὅτι γε τρεῖς μὲν βίοι προτέθησαν, τοῖν δυοῖν δ' οὐδέτερος ἰκανὸς οὐδὲ αἰρετός οὔτε ἀνθρώπων b οὔτε ζώων οὐδενί.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐκ ἤδη τούτων γε περίδηλον ὡς οὐδέτερος αὐτοῖν εἶχε τὰγαθόν; ἦν γὰρ ἂν ἰκανὸς καὶ τέλεος καὶ πᾶσι φυτοῖς καὶ ζώοις αἰρετός, οἷσπερ δυνατὸν ἦν οὕτως 5 αἰετὸν διὰ βίου ζῆν· εἰ δέ τις ἄλλα ἡρείθ' ἡμῶν, παρὰ φύσιν ἂν τὴν τοῦ ἀληθῶς αἰρετοῦ ἐλάμβανεν ἄκων ἐξ ἀγνοίας ἢ τινος ἀνάγκης οὐκ εὐδαίμονος.

ΠΡΩ. Ἐοικε γοῦν ταῦθ' οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Ὡς μὲν τοίνυν τὴν γε Φιλήβου θεὸν οὐ δεῖ δια- c νοεῖσθαι ταῦτόν καὶ τὰγαθόν, ἰκανῶς εἰρησθῆναι μοι δοκεῖ.

d 6 νοῦ T: νῦν B d 8 τὸν T: om. B e 2 πάντων (ἂν)
 Badham a 1 τίδ' T: τόδ' B a 4 τῶν τοιούτων B: τὸν τοιούτου T
 λέγω seclusi: ἔγωγε om. BT: add. in marg. T a 5 πρότερον T b:
 πρότερον B κείνων T: ἐκείνων B a 6 τούτοις γε B: τούτοις T
 a 7 ὅτι T: ἔτι B a 9 γε T: om. B b 1 οὐδέτερος T: οὐδέ-
 τεροι B b 4 αὐτοῖν T: αὐτῶν B b 7 ἀληθῶς B: ἀληθοῦς T

ΦΙ. Οὐδὲ γὰρ ὁ σὸς νοῦς, ὦ Σώκρατες, ἔστι τἀγαθόν, ἀλλ' ἔξει που ταῦτὰ ἐγκλήματα.

- 5 ΣΩ. Τάχ' ἂν, ὦ Φίληβε, ὃ γ' ἐμός· οὐ μέντοι τόν γε ἀληθινὸν ἅμα καὶ θεῖον οἶμαι νοῦν, ἀλλ' ἄλλως πως ἔχειν. τῶν μὲν οὖν νικητηρίων πρὸς τὸν κοινὸν βίον οὐκ ἀμφισβητῶ πω ὑπὲρ νοῦ, τῶν δὲ δὴ δευτερείων ὄραν καὶ σκοπεῖν χρὴ περί
- d τί δράσομεν· τάχα γὰρ ἂν τοῦ κοινοῦ τούτου βίου αἰτιώμεθ' ἂν ἐκάτερος ὁ μὲν τὸν νοῦν αἴτιον, ὁ δ' ἡδονὴν εἶναι, καὶ οὕτω τὸ μὲν ἀγαθὸν τούτων ἀμφοτέρων οὐδέτερον ἂν εἴη, τάχα δ' ἂν αἰτιὸν τις ὑπολάβοι πότερον αὐτῶν εἶναι. τούτου δὴ
- 5 πέρι καὶ μᾶλλον ἔτι πρὸς Φίληβον διαμαχοίμην ἂν ὡς ἐν τῷ μεικτῷ τούτῳ βίῳ, ὅτι ποτ' ἔστι τοῦτο ὃ λαβῶν ὁ βίος οὗτος γέγονεν αἰρετὸς ἅμα καὶ ἀγαθός, οὐχ ἡδονὴ ἀλλὰ νοῦς τούτῳ συγγενέστερον καὶ ὁμοιότερόν ἐστι, καὶ κατὰ τοῦτον
- e τὸν λόγον οὐτ' ἂν τῶν πρωτείων οὐδ' αὖ τῶν δευτερείων ἡδονὴ μετὸν ἀληθῶς ἂν ποτε λέγοιτο· πορρωτέρω δ' ἔστι τῶν τριτείων, εἴ τι τῷ ἐμῷ νῷ δεῖ πιστεῦειν ἡμᾶς τὰ νῦν.

- ΠΡΩ. Ἄλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, ἔμοιγε δοκεῖ νῦν μὲν ἡδονὴ σοι πεπτωκέναι καθαπερὲν πληγείσα ὑπὸ τῶν νυνδὴ λόγων· τῶν γὰρ νικητηρίων πέρι μαχομένη κεῖται. τὸν δὲ
- 23 νοῦν, ὡς ἔοικε, λεκτέον ὡς ἐμφρόνως οὐκ ἀντεποιεῖτο τῶν νικητηρίων· τὰ γὰρ αὐτ' ἔπαθεν ἂν. τῶν δὲ δὴ δευτερείων στερηθεῖσα ἡδονὴ παυτάπασιν ἂν τινα καὶ ἀτιμίαν σχοίη πρὸς τῶν αὐτῆς ἔραστῶν· οὐδὲ γὰρ ἐκείνοις ἔτ' ἂν ὁμοίως
- 5 φαίνοιτο καλή.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἄμεινον αὐτὴν εἶναι ἤδη καὶ μὴ τὴν ἀκριβεστάτην αὐτῇ προσφέροντα βάσανον καὶ ἐξελέγχοντα λυπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐδὲν λέγεις, ὦ Σώκρατες.

- b ΣΩ. Ἄρ' ὅτι τὸ ἀδύνατον εἶπον, λυπεῖν ἡδονήν;

c 4 ταῦτὰ B: ταῦτα τὰ T d 3 οὐδέτερον T: οὐδετέρων B
 d 4 πότερον BT: ὁπότερον vulg. e 1 οὐτ' ἂν B: οὐτ' αὖ T οὐδ'
 αὖ T: οὐδ' ἂν B e 4 μὲν T: om. B e 6 μαχομένη Bt: μαχον-
 μένη TG

ΠΡΩ. Οὐ μόνον γε ἀλλ' ὅτι καὶ ἀγνοεῖς ὡς οὐδεὶς πῶ
σε ἡμῶν μεθήσει πρὶν ἂν εἰς τέλος ἐπεξέλθῃς τούτων τῷ
λόγῳ.

ΣΩ. Βαβαῖ ἄρα, ὦ Πρώταρχε, συχνοῦ μὲν λόγου τοῦ 5
λοιποῦ, σχεδὸν δὲ οὐδὲ ῥαδίου πάνυ τι νῦν. καὶ γὰρ δὴ
φαίνεται δεῖν ἄλλης μηχανῆς, ἐπὶ τὰ δευτερεῖα ὑπὲρ νοῦ
πορευόμενον οἶον βέλη ἔχειν ἕτερα τῶν ἐμπροσθεν λόγων·
ἔστι δὲ ἴσως ἕνια καὶ ταῦτά. οὐκοῦν χρή;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; 10

ΣΩ. Τὴν δέ γε ἀρχὴν αὐτοῦ διευλαβεῖσθαι πειρώμεθα c
τιθέμενοι.

ΠΡΩ. Ποίαν δὴ λέγεις;

ΣΩ. Πάντα τὰ νῦν ὄντα ἐν τῷ παντὶ διχῆ διαλάβωμεν, 5
μᾶλλον δ', εἰ βούλει, τριχῆ.

ΠΡΩ. Καθ' ὅτι, φράζοις ἄν;

ΣΩ. Λάβωμεν ἅττα τῶν νυνδὴ λόγων.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Τὸν θεὸν ἐλέγομέν που τὸ μὲν ἄπειρον δεῖξαι τῶν 10
ὄντων, τὸ δὲ πέρας;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τούτῳ δὴ τῶν εἰδῶν τὰ δύο τιθώμεθα, τὸ δὲ τρίτον 1
ἐξ ἀμφοῖν τούτων ἐν τι συμμισγόμενον. εἰμὶ δ', ὡς ἔοικεν, d
ἐγὼ γελοῖός τις ἄνθρωπος κατ' εἶδη διστὰς καὶ συναριθμού-
μενος.

ΠΡΩ. Τί φῆς, ὦγαθέ;

ΣΩ. Τετάρτου μοι γένους αὐ προσδεῖν φαίνεται. 5

ΠΡΩ. Λέγε τίνας.

ΣΩ. Τῆς συμμείξεως τούτων πρὸς ἄλληλα τὴν αἰτίαν ὄρα,
καὶ τίθει μοι πρὸς τρισὶν ἐκείνοις τέταρτον τοῦτο.

b 6 ῥαδίου e ῥάδιον fecit pr. T: ῥάδιον B b 9 ἔστι] ἔσται Jackson
ταῦτα B T c 1 διευλαβεῖσθαι B T: εὐλαβεῖσθαι G c 5 μᾶλλον...
c 7 λάβωμεν om. B: add. in marg. B^s c 12 τούτῳ Stallbaum: τούτων
B T d 2 τις ἄνθρωπος Badham: τις ἰκανός B: τις ἰκανῶς T: τις καὶ
ἄνους Apelt κατ' T: τὰ τ' B d 5 φαίνεται T: om. B

ΠΡΩ. Μὼν οὖν σοι καὶ πέμπτου προσδεήσει διάκρισίν
10 τως δυναμένον;

ΣΩ. Τάχ' ἄν· οὐ μὴν οἶμαί γε ἐν τῷ νῦν· ἂν δέ τι δέη,
e συγγνώσῃ πού μοι σὺ μεταδιώκοντι πέμπτου [βίον].

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Πρώτου μὲν δὴ τῶν τεττάρων τὰ τρία διελόμενοι,
τὰ δύο τούτων πειρώμεθα, πολλὰ ἐκάτερον ἐσχισμένον καὶ
5 διεσπασμένον ἰδόντες, εἰς ἐν πάλω ἐκάτερον συναγαγόντες,
νοῆσαι πῆ ποτε ἦν αὐτῶν ἐν καὶ πολλὰ ἐκάτερον.

ΠΡΩ. Εἴ μοι σαφέστερον ἔτι περὶ αὐτῶν εἴποις, τάχ' ἂν
ἐποίμην.

24 ΣΩ. Λέγω τοῖνυν τὰ δύο ἃ προτίθεται ταῦτ' εἶναι ἄπερ
νυνδῆ, τὸ μὲν ἄπειρον, τὸ δὲ πέρασ ἔχον· ὅτι δὲ τρόπον
τινὰ τὸ ἄπειρον πόλλ' ἐστί, πειράσομαι φράζειν. τὸ δὲ πέρασ
ἔχον ἡμᾶς περιμενέτω.

5 ΠΡΩ. Μένει.

ΣΩ. Σκέψαι δὴ. χαλεπὸν μὲν γὰρ καὶ ἀμφισβητήσιμον
ὃ κελεύω σε σκοπεῖν, ὅμως δὲ σκόπει. θερμότερου καὶ
ψυχροτέρου περὶ πρώτου ὄρα πέρασ εἴ ποτέ τι νοήσῃς ἄν, ἢ
τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐν αὐτοῖς οἰκοῦν(τε) τοῖς γένεσιω,
b ἕωσπερ ἂν ἐνοικῆτον, τέλος οὐκ ἂν ἐπιτρεψαίτην γίγνεσθαι
γενομένης γὰρ τελευτῆς καὶ αὐτῷ τετελευτήκατον.

ΠΡΩ. Ἄληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἄει δέ γε, φαιμέν, ἐν τε τῷ θερμότερῳ καὶ ψυχροτέρῳ
5 τὸ μᾶλλον τε καὶ ἦττον ἐνι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἄει τοῖνυν ὁ λόγος ἡμῖν σημαίνει τούτω μὴ τέλος
ἔχειν· ἀτελεῆ δ' ὄντε δήπου παντάπασιω ἀπείρω γίγνεσθον.

ΠΡΩ. Καὶ σφόδρα γε, ὦ Σώκρατες.

ο ι σὺ μεταδιώκοντι T: συμμεταδιώκοντι B βίον secl. Schütz:
βίῳ Apelt e 5 συνάγοντες T a ι ταῦτ' scripsi: ταῦτ' BT
a 9 οἰκοῦντε rec. Coisl.: οἰκοῦν BT b ι ἐνοικῆτον BT: ἐνοικεῖτον
vulg. οὐκ ἂν T: om. B (add. in marg. b) b 4 ψυχροτέρῳ B:
τῷ ψυχροτέρῳ T b 7 ἡμῖν σημαίνει T: σημαίνει B: σημαίνει ἡμῖν
vulg. b 8 ἀτελεῆ δ' ὄντε T: ἄτε δὴλόν τε B

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ γε, ὦ φίλε Πρώταρχε, ὑπέλαβες καὶ 10
 ἀνέμνησας ὅτι καὶ τὸ σφόδρα τοῦτο, ὃ σὺ νῦν ἐφθέγξω, c
 καὶ τό γε ἡρέμα τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχεται τῷ μᾶλλον τε καὶ
 ἦττον· ὅπου γὰρ ἂν ἐνήτουν, οὐκ ἔατον εἶναι ποσὸν ἕκαστον,
 ἀλλ' αἰεὶ σφοδρότερον ἢ συχαιτέρου καὶ τοῦναντίον ἐκάσταις
 πράξεσιν ἐμποιοῦντε τὸ πλεον καὶ τὸ ἔλαττον ἀπεργάζεσθον, 5
 τὸ δὲ ποσὸν ἀφανίζετον. ὃ γὰρ ἐλέχθη νυνδὴ, μὴ ἀφανί-
 σαυτε τὸ ποσόν, ἀλλ' ἐάσαυτε αὐτό τε καὶ τὸ μέτριον ἐν τῇ
 τοῦ μᾶλλον καὶ ἦττον καὶ σφόδρα καὶ ἡρέμα ἔδρα ἐγγενέσθαι, d
 αὐτὰ ἔρρει ταῦτα ἐκ τῆς αὐτῶν χώρας ἐν ἧ' ἐνήν. οὐ γὰρ
 ἔτι θερμότερον οὐδὲ ψυχρότερον εἴτην ἂν λαβόντε τὸ ποσόν·
 προχωρεῖ γὰρ καὶ οὐ μένει τό τε θερμότερον αἰεὶ καὶ τὸ
 ψυχρότερον ὡσαύτως, τὸ δὲ ποσὸν ἔσθη καὶ προῖον ἐπαύσατο. 5
 κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον ἄπειρον γίγνεται ἂν τὸ θερμότερον
 καὶ τοῦναντίον ἄμα.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν, ὦ Σώκρατες· ἔστι δ', ὅπερ εἶπες,
 οὐ ράδια ταῦτα συνέπεσθαι. τὸ δὲ εἰς αὐθίς τε καὶ αὐθίς
 ἴσως λεχθέντα τὸν τε ἐρωτῶντα καὶ τὸν ἐρωτώμενον ἰκανῶς e
 ἂν συμφωνοῦντας ἀποφῆναιεν.

ΣΩ. Ἄλλ' εὖ μὲν λέγεις καὶ πειρατέον οὕτω ποιεῖν.
 νῦν μέντοι ἄθρει τῆς τοῦ ἀπείρου φύσεως εἰ τοῦτο δεξιόμεθα
 σημεῖον, ἵνα μὴ πάντ' ἐπεξιόντες μηκύνωμεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ὅπόσ' ἂν ἡμῖν φαίνεται μᾶλλον τε καὶ ἦττον γιγνό-
 μενα καὶ τὸ σφόδρα καὶ ἡρέμα δεχόμενα καὶ τὸ λίαν καὶ ὄσα
 τοιαῦτα πάντα, εἰς τὸ τοῦ ἀπείρου γένος ὡς εἰς ἐν δεῖ πάντα 25
 ταῦτα τιθέναι, κατὰ τὸν ἔμπροσθεν λόγον ὃν ἔφαμεν ὄσα
 διέσπασται καὶ διέσχισται συναγαγόντας χρῆναι κατὰ δύναμιν
 μίαν ἐπισημαίνεσθαι τινα φύσιν, εἰ μέμνησαι.

ΠΡΩ. Μέμνημαι. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὴ δεχόμενα ταῦτα, τούτων δὲ τὰ ἐναντία

ε 2 μᾶλλον τε ΒΤ: τε μᾶλλον vulg. ε 3 ἂν ΒΤ: om. vulg.
 d 3 εἴτην Γ: ἔσθη Β (η suprascr. rec b): ἦτην vulg.: ἦσθη Vat.
 ε 2 ἀποφῆναιεν ΒΤ: ἀποφῆνειεν vulg. α ι γένος Γ: γένους Β

πάντα δεχόμενα, πρῶτον μὲν τὸ ἴσον καὶ ἰσότητα, μετὰ δὲ τὸ ἴσον τὸ διπλάσιον καὶ πᾶν ὅτιπερ ἂν πρὸς ἀριθμὸν ἀριθμὸς
b ἢ μέτρον ἢ πρὸς μέτρον, ταῦτα σύμπαντα εἰς τὸ πέρασ ἀπολογιζόμενοι καλῶς ἂν δοκοῖμεν δρᾶν τοῦτο. ἢ πῶς σὺ φῆς;

ΠΡΩ. Κάλλιστα γε, ὦ Σώκρατες.

5 ΣΩ. Εἶεν· τὸ δὲ τρίτον τὸ μεικτὸν ἐκ τούτων ἀμφοῖν τίνα ἰδέαν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Σὺ καὶ ἐμοὶ φράσεις, ὡς οἶμαι.

ΣΩ. Θεὸς μὲν οὖν, ἄνπερ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηται τις θεῶν.

10 ΠΡΩ. Εὐχου δὴ καὶ σκόπει.

ΣΩ. Σκοπῶ· καὶ μοι δοκεῖ τις, ὦ Πρώταρχε, αὐτῶν φίλος ἡμῖν νυνδὴ γεγούναι.

c ΠΡΩ. Πῶς λέγεις τοῦτο καὶ τίνι τεκμηρίῳ χρῆ;

ΣΩ. Φράσω δῆλον ὅτι· σὺ δέ μοι συνακολούθησον τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

5 ΣΩ. Θερμότερον ἐφθεγγόμεθα νυνδὴ πού τι καὶ ψυχρότερον. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρόσθεσ δὴ ξηρότερον καὶ ὑγρότερον αὐτοῖς καὶ πλέον καὶ ἔλαττον καὶ θᾶπτον καὶ βραδύτερον καὶ μείζον
 10 καὶ σμικρότερον καὶ ὅποσα ἐν τῷ πρόσθεν τῆς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένης ἐτίθεμεν εἰς ἐν φύσεως.

d ΠΡΩ. Τῆς τοῦ ἀπείρου λέγεις;

ΣΩ. Ναί. συμμείγνυ δέ γε εἰς αὐτὴν τὸ μετὰ ταῦτα τὴν αὐτὸν τοῦ πέρατος γένναν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

5 ΣΩ. Ἐν καὶ νυνδὴ, δέον ἡμᾶς καθάπερ τὴν τοῦ ἀπείρου συνηγάγομεν εἰς ἐν, οὕτω καὶ τὴν τοῦ περατοειδοῦς συνα-

b 8 θεὸς T: δ θεὸς B c 1 πῶς BT: πῶς δὴ G d 2 συμμείγνυ
 B: συμμείγνυε T d 3 αὐτὸν Coisl.: αὐτοῦ BT

γαγεῖν, οὐ συνηγάγομεν. ἀλλ' ἴσως καὶ νῦν ταῦτὸν δράσει,
(εἰ) τούτων ἀμφοτέρων συναγομένων καταφανῆς κάκεινη
γενήσεται.

ΠΡΩ. Ποίαν καὶ πῶς λέγεις;

10

ΣΩ. Τὴν τοῦ ἴσου καὶ διπλασίου, καὶ ὀπόση παύει πρὸς
ἄλληλα τὰναντία διαφόρως ἔχοντα, σύμμετρα δὲ καὶ σύμφωνα
ἐνθεῖσα ἀριθμὸν ἀπεργάζεται.

e

ΠΡΩ. Μανθάνω· φαίνη γάρ μοι λέγειν μειγνύς ταῦτα
γενέσεις τιὰς ἐφ' ἐκάστων αὐτῶν συμβαίνειν.

ΣΩ. Ὅρθῶς γὰρ φαίνομαι.

5

ΠΡΩ. Λέγε τοίνυν.

ΣΩ. Ἐὰρ οὐκ ἐν μὲν νόσοις ἢ τούτων ὀρθῆ κοινωμία τὴν
ὕγιαιας φύσιν ἐγέννησεν;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

26

ΣΩ. Ἐν δὲ ὀξεῖ καὶ βαρεῖ καὶ ταχεῖ καὶ βραδεῖ, ἀπείροις
οὖσιν, ἀρ' οὐ ταῦτὰ [ἐγγιγνόμενα] ταῦτα· ἅμα πέρασ τε
ἀπηργάσατο καὶ μουσικὴν σύμπασαν τελεώτατα συνεστήσατο;

ΠΡΩ. Κάλλιστά γε.

5

ΣΩ. Καὶ μὴν ἐν γε χειμῶσιν καὶ πυγέσιν ἐγγενομένη
τὸ μὲν πολὺ λίαν καὶ ἀπειρον ἀφείλετο, τὸ δὲ ἔμμετρον καὶ
ἅμα σύμμετρον ἀπηργάσατο.

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ τούτων ὄραί τε καὶ ὄσα καλὰ πάντα
ἡμῖν γέγονε, τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν πέρασ ἐχόντων
συμμειχθέντων;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ ἄλλα γε δὴ μυρία ἐπιλείπω λέγων, οἶον μεθ'
ὕγιαιας κάλλος καὶ ἰσχύν, καὶ ἐν ψυχαῖς αὐτὰ πάμπολλα ἕτερα

5

d 7 ἀλλ' . . . d 9 γενήσεται post e 2 ἀπεργάζεται transp. Jackson
d 7 δράσει (εἰ) Vahlen: δράσει B T: δράσ εἰ Apelt d 8 συναγομέ-
νων: συμμισγομένων Jackson κάκεινη T: κάκεινης B d 10 ποίαν
B T: ποῖ vulg. e 3 μειγνύς B T: μειγνύσι Klitsch e 4 ἐφ' T: ἀφ' B
αὐτῶν T: om. B a 3 ταῦτὰ (τοῦτο fuit) . . . ταῦτα B: ταῦτα . . . τὰ
αὐτὰ T ἐγγιγνόμενα seclusi a 5 κάλλιστά B T G: μάλιστά
vulg. a 6 ἐγγενομένη T G: ἐγγενομένα B a 7 λίαν T: λείον B
b 5 γε T: om. B

καὶ πάγκαλα. ὕβριν γάρ που καὶ σύμπασαν πάντων πονη-
 ρίαν αὕτη κατιδοῦσα ἢ θεός, ᾧ καλὸ Φίληβε, πέρας οὔτε
 ἡδονῶν οὐδὲν οὔτε πλησμονῶν ἐνὸν ἐν αὐτοῖς, νόμον καὶ
 10 τάξιν πέρας ἔχοντ' ἔθετο· καὶ σὺ μὲν ἀποκναῖσαι φῆς
 c αὐτήν, ἐγὼ δὲ τούναντίον ἀποσῶσαι λέγω. σοὶ δέ, ᾧ
 Πρώταρχε, πῶς φαίνεται;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα, ᾧ Σώκρατες, ἔμοιγε κατὰ νοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν δὴ τρία ταῦτα εἶρηκα, εἰ συννοεῖς.

5 ΠΡΩ. Ἄλλ' οἶμαι κατανοεῖν· ἐν μὲν γάρ μοι δοκεῖς τὸ
 ἄπειρον λέγειν, ἐν δὲ καὶ δεύτερον τὸ πέρας ἐν τοῖς οὔσι·
 τρίτον δὲ οὐ σφόδρα κατέχω τί βούλει φράζειν.

ΣΩ. Τὸ γὰρ πλήθός σε, ᾧ θαυμάσιε, ἐξέπληξε τῆς τοῦ
 τρίτου γενέσεως· καίτοι πολλά γε καὶ τὸ ἄπειρον παρέ-
 d σχητο γένη, ὅμως δ' ἐπισφραγισθέντα τῷ τοῦ μᾶλλον καὶ
 ἐναντίου γένει ἐν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε πέρας οὔτε πολλὰ εἶχεν, οὔτ'
 5 ἐδυσκολαίνομεν ὡς οὐκ ἦν ἐν φύσει.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλὰ τρίτον φάθι με λέγειν, ἐν τούτῳ
 τιθέντα τὸ τούτων ἔκγονον ἅπαν, γένεσιν εἰς οὐσίαν ἐκ
 τῶν μετὰ τοῦ πέρατος ἀπειρασμένων μέτρων.

10 ΠΡΩ. Ἔμαθον.

e ΣΩ. Ἄλλὰ δὴ πρὸς τρισὶ τέταρτόν τι τότε ἔφαμεν εἶναι
 γένος σκεπτέον· κοινῇ δ' ἡ σκέψις. ὄρα γὰρ εἰ σοὶ δοκεῖ
 ἀναγκαῖον εἶναι πάντα τὰ γιγνόμενα διὰ τινα αἰτίαν
 γίγνεσθαι.

b 8 οὔτε ἡδονῶν οὐδὲν B: οὐδὲν οὔτε ἡδονῶν T b 10 ἔχοντ' T:
 ἐχόντων B ἀποκναῖσαι φῆς vir doctus in Kidd. Misc. Porson
 αἴσαι
 p. 265: ἀποκνᾶς ἔφης Paq. 1811: ἀποκνᾶις ἔφης BT: ἀποκν . . . ἔφης
 G: ἀποκνᾶν ἔφης corr. E vulg. c 4 δὴ B: om. T c 6 λέγειν
 T: λέγων B d 4 οὔτε BT: ὅτε Apelt: οὔτε (ὡς) Schütz: οὔτε
 (ὅτι) Bury οὔτε BT: οὐκ Apelt d 5 ἐν T: ἐν B d 7 ἐν
 τούτῳ T: ἐν τούτων B d 8 ἔκγονον T: ἔγγονον B e 1 (τοῖς)
 τρισὶ Badham τότε TG: τότε B: ποτε t vulg.

ΠΡΩ. Ἐμοιγε· πῶς γὰρ ἂν χωρὶς τούτου γίγνοιτο; 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ τοῦ ποιούντος φύσις οὐδὲν πλὴν ὀνόματι τῆς αἰτίας διαφέρει, τὸ δὲ ποιοῦν καὶ τὸ αἴτιον ὀρθῶς ἂν εἴη λεγόμενον ἔν;

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ποιούμενον αὖ καὶ τὸ γιγνόμενον 27 οὐδὲν πλὴν ὀνόματι, καθάπερ τὸ νυνδὴ, διαφέρουν εὐρήσομεν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡγεῖται μὲν τὸ ποιοῦν αἰεὶ κατὰ φύσιν, τὸ 5 δὲ ποιούμενον ἐπακολουθεῖ γιγνόμενον ἐκείνῳ;

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄλλο ἄρα καὶ οὐ ταῦτὸν αἰτία τ' ἐστὶ καὶ τὸ δουλεῦον εἰς γένεσιν αἰτία. 10

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μὲν γιγνόμενα καὶ ἐξ ὧν γίγνεται πάντα τὰ τρία παρέσχετο ἡμῖν γένη;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τὸ δὲ δὴ πάντα ταῦτα δημιουργοῦν λέγομεν τέταρτον, 15 τὴν αἰτίαν, ὡς ἱκανῶς ἕτερον ἐκείνων δεδηλωμένον;

ΠΡΩ. Ἐτερον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς μὴν ἔχει, διωρισμένων τῶν τεττάρων, ἐνὸς ἐκάστου μνήμης ἔνεκα ἐφεξῆς αὐτὰ καταριθμήσασθαι. 5

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν ἄπειρον λέγω, δεύτερον δὲ πέρασ, ἔπειτ' ἐκ τούτων τρίτον μεικτὴν καὶ γεγενημένην οὐσίαν· τὴν δὲ τῆς μείξεως αἰτίαν καὶ γενέσεως τετάρτην λέγων ἄρα μὴ πλημμελοῖην ἂν τι; 10

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ε 5 τούτου B: τούτων T: τούτων τι Paley
ἀκολουθεῖ B a 11 ἐξ ὧν T: ἐξω B b 1 λέγομεν B: λέγω
μεν T b 2 δεδηλωμένον T: δεδηλωμένων B b 3 ἕτερον B:
λέγομεν T: λέγομεν G b 7 δὲ B: om. pr. T c 1 λέγων
B T G: λέγω vulg. ἄρα μὴ T: ἄρα B

ΣΩ. Φέρε δὴ, τὸ μετὰ τοῦθ' ἡμῖν τίς ὁ λόγος, καὶ τί ποτε βουλευθέντες εἰς ταῦτα ἀφικόμεθα; ἀρ' οὐ τότε ἦν; 5 δευτερεία ἐζητοῦμεν πότερον ἡδονῆς γίγνεται ἢ φρονήσεως. οὐχ οὕτως ἦν;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἴσως νῦν, ἐπειδὴ ταῦτα οὕτω διειλόμεθα, κάλλιον ἂν καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεσαίμεθα πρώτου πέρι καὶ 10 δευτέρου, περὶ ὧν δὴ τὸ πρῶτον ἡμφεσβητήσαμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

d ΣΩ. Ἴθι δὴ· νικῶντα μὲν ἔθεμέν που τὸν μεικτὸν βίον ἡδονῆς τε καὶ φρονήσεως. ἦν οὕτως;

ΠΡΩ. Ἦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦτον μὲν τὸν βίον ὀρώμεν που τίς τέ 5 ἐστι καὶ ὁποίου γένους;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Καὶ μέρος γ' αὐτὸν φήσομεν εἶναι τοῦ τρίτου οἶμαι γένους· οὐ γὰρ [ὁ] δυοῖν τινοῖν ἐστι [μικτὸς ἐκείνος] ἀλλὰ 10 συμπάντων τῶν ἀπείρων ὑπὸ τοῦ πέρατος δεδεμένων, ὥστε ὀρθῶς ὁ νικηφόρος οὗτος βίος μέρος ἐκείνου γίγνεται ἂν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

e ΣΩ. Εἶεν· τί δὲ ὁ σός, ὦ Φίληβε, ἡδὺς καὶ ἀμεικτος ὧν; ἐν τίνι γένει τῶν εἰρημένων λεγόμενος ὀρθῶς ἂν ποτε λέγοιτο; ὧδε δ' ἀποκριναί μοι πρὶν ἀποφῆναισθαι.

ΦΙ. Λέγε μόνου.

5 ΣΩ. Ἠδονὴ καὶ λύπη πέρας ἔχουσι, ἢ τῶν τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον δεχομένων ἐστίν;

ΦΙ. Ναί, τῶν τὸ μᾶλλον, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ ἂν ἡδονῇ

c 8 ἴσως ci. Stallbaum: ὡς BT c 9 κάλλιον ἂν B: καλλίονα ἂν T: καλλίονα ἂν ἴσως vulg. d 1 μὲν B: om. T d 4 τέ B: om. T
d 7 γ' αὐτὸν φήσομεν T: ταυτὸν ἐφήσαμεν B d 8 δ T: om. B:
δ . . . μικτὸς ἐκείνος seclusi auctore Jackson μικτὸν ἐκείνο Schütz
τινοῖν T: τινυν B ἀλλὰ B: ἀλλ' ὁ T d 9 τῶν B: om. T
d 10 ὀρθῶς T: ὀρθὸς B e 1 καὶ ἀμεικτος T: καὶ μικτὸς B e 3 ἀπό-
κριναί μοι T: ἀποκρίνομαί μοι B e 6 ἐστίν B: ἐστίν T e 7 ναί
τῶν τὸ T: ναί τὸν τὸ B

πάν ἀγαθὸν ἦν, εἰ μὴ ἄπειρον ἐτύγχανε πεφυκὸς καὶ πλήθει
καὶ τῷ μάλλον.

ΣΩ. Οὐδέ γ' ἄν, ὦ Φίληβε, λύπη πάν κακόν· ὥστ' ἄλλο 28
τι νῦν σκεπτέον ἢ τὴν τοῦ ἀπείρου φύσιν ὡς παρέχεται τι
μέρος ταῖς ἡδοναῖς ἀγαθοῦ. τούτω δὴ σοι τῶν ἀπεράντων
γε γένους ἔστων· φρόνησιν δὲ καὶ ἐπιστήμην καὶ νοῦν εἰς
τί ποτε τῶν προειρημένων, ὦ Πρώταρχέ τε καὶ Φίληβε, νῦν 5
θέντες οὐκ ἂν ἄσεβοῦμεν; οὐ γὰρ μοι δοκεῖ σμικρὸς ἡμῖν
εἶναι ὁ κίνδυνος κατορθώσασι καὶ μὴ περὶ τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΦΙ. Σεμνύνεις γάρ, ὦ Σώκρατες, τὸν σεαυτοῦ θεόν. b

ΣΩ. Καὶ γὰρ σύ, ὦ ἑταῖρε, τὴν σεαυτοῦ· τὸ δ' ἐρωτώμενον
ὅμως ἡμῖν λεκτέον.

ΠΡΩ. Ὅρθως τοι λέγει Σωκράτης, ὦ Φίληβε, καὶ αὐτῷ
πειστέον. 5

ΦΙ. Οὐκοῦν ὑπὲρ ἐμοῦ σύ, Πρώταρχε, προήρησαι λέγειν;

ΠΡΩ. Πάνυ γε· νῦν μέντοι σχεδὸν ἀπορῶ, καὶ δέομαί
γε, ὦ Σώκρατες, αὐτόν σε ἡμῖν γενέσθαι προφήτην, ἵνα
μηδὲν ἡμεῖς σοι περὶ τὸν ἀγωνιστὴν ἐξαμαρτάνοντες παρὰ
μέλος φθεγζώμεθά τι. 10

ΣΩ. Πειστέον, ὦ Πρώταρχε· οὐδὲ γὰρ χαλεπὸν οὐδὲν c
ἐπιτάττεις. ἀλλ' οὕτως σε ἐγώ, καθάπερ εἶπε Φίληβος,
σεμνύνων ἐν τῷ παίξειν ἐθορύβησα, νοῦν καὶ ἐπιστήμην
ἐρόμενος ὁποίου γένους εἶεν;

ΠΡΩ. Παντάπασί γε, ὦ Σώκρατες. 5

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ῥάδιον· πάντες γὰρ συμφωνοῦσιν οἱ
σοφοί, ἑαυτοὺς οὕτως σεμνύνοντες, ὡς νοῦς ἐστὶ βασιλεὺς ἡμῖν
οὐρανοῦ τε καὶ γῆς. καὶ ἴσως εὖ λέγουσι. διὰ μακροτέρων
δ', εἰ βούλει, τὴν σκέψιν αὐτοῦ τοῦ γένους ποιησώμεθα.

e 8 πανἀγαθον et mox a i πάγκακον ci. Bekker e 9 τῷ T: τὸ B
a 1 οὐδέ γ' T: οὐδὲ B a 2 ὡς] δ corr. Par. 1814: φ Paley
a 3 τούτω scripsi: τούτων B T: τούτω corr. Ven. 189 a 4 γε γένους
scripsi: γεγονὸς B T ἔστων scripsi: ἔστω B T a 7 εἶναι δ
κίνδυνος κατορθώσασι B: ὁ κίνδυνος εἶναι καὶ κατορθώσασι T b 4 ὦ
Φίληβε T: om. B b 7 νῦν μέντοι T: μὲν τοίνυν B b 8 σε T:
γε B c 7 οὕτως B T G: οὕτω vulg. c 8 τε B: om. T

d ΠΡΩ. Λέγ' ὅπως βούλει, μηδὲν μῆκος ἡμῖν ὑπολογιζόμενος, ὦ Σώκρατες, ὡς οὐκ ἀπεχθισόμενος.

ΣΩ. Καλῶς εἶπες. ἀρξώμεθα δέ πως ὧδε ἐπανερωτῶντες.

ΠΡΩ. Πῶς;

5 ΣΩ. Πότερον, ὦ Πρώταρχε, τὰ σύμπαντα καὶ τότε τὸ καλούμενον ὄλον ἐπιτροπεύειν φῶμεν τὴν τοῦ ἀλόγου καὶ εἰκῆ δύναμιν καὶ τὸ ὄπη ἔτυχεν, ἢ τὰναντία, καθάπερ οἱ πρόσθεν ἡμῶν ἔλεγον, νοῦν καὶ φρόνησίν τινα θαυμαστήν συντάττουσαν διακυβερνᾶν;

e ΠΡΩ. Οὐδὲν τῶν αὐτῶν, ὦ θαυμάσιε Σώκρατες· ὁ μὲν γὰρ σὺ νῦν λέγεις, οὐδὲ ὅσιον εἶναι μοι φαίνεται. τὸ δὲ νοῦν πάντα διακοσμῆν αὐτὰ φάσαι καὶ τῆς ὄψεως τοῦ κόσμου καὶ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἀστέρων καὶ πάσης τῆς
5 περιφορᾶς ἄξιον, καὶ οὐκ ἄλλως ἔγωγ' ἂν ποτε περὶ αὐτῶν εἶποιμι οὐδ' ἂν δοξάσαιμι.

ΣΩ. Βούλει δῆτά τι καὶ ἡμεῖς τοῖς ἔμπροσθεν ὁμολογούμενον συμφήσωμεν ὡς ταῦθ' οὕτως ἔχει, καὶ μὴ μόνον οἰώμεθα δεῖν τὰλλότρια ἄνευ κινδύνου λέγειν, ἀλλὰ καὶ συγκινδυνεύωμεν καὶ μετέχωμεν τοῦ ψόγου, ὅταν ἀνὴρ δεινὸς φῆ ταῦτα μὴ οὕτως ἀλλ' ἀτάκτως ἔχειν;

5 ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ ἂν βουλοίμην;

ΣΩ. Ἴθι δῆ, τὸν ἐπιόντα περὶ τούτων νῦν ἡμῖν λόγον ἄθρει.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Τὰ περὶ τῆν τῶν σωμάτων φύσιν ἀπάντων τῶν
10 ζώων, πῦρ καὶ ὕδωρ καὶ πνεῦμα καθορώμεν που καὶ γῆν καθάπερ οἱ χειμαζόμενοι, φασίν, ἐνόντα ἐν τῇ συστάσει.

b ΠΡΩ. Καὶ μάλα· χειμαζόμεθα γὰρ ὄντως ὑπ' ἀπορίας ἐν τοῖς νῦν λόγοις.

d 5 πότερον T : πρότερον B τὸ B : om. T Eus. d 7 τὸ B T :
om. G : τὰ vulg. e 1 οὐδὲν τῶν αὐτῶν B T Eus. : οὐ δεῖ τῶν ἐναντίων
Apelt e 2 νῦν λέγεις T G : νῦν δὴ λέγεις B : λέγεις νῦν vulg.
e 4 ἀστέρων B : ἄστρων T e 7 δῆτά τι B : δῆτα T ὁμολογούμενον
B T : ὁμολογουμένους vulg. : ὁμολογημένοις Theodoretus a 1 ταῦθ'
B T : τοῦθ' G

ΣΩ. Φέρε δή, περὶ ἐκάστων τῶν παρ' ἡμῶν λαβὲ τὸ τοιούδε.

ΠΡΩ. Ποῖον;

5

ΣΩ. Ὅτι μικρὸν τε τούτων ἕκαστον παρ' ἡμῶν ἔνεστι καὶ φαῦλον καὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εἰλικρινές ὃν καὶ τὴν δύναμιν οὐκ ἀξίαν τῆς φύσεως ἔχον. ἐν ἐνὶ δὲ λαβῶν περὶ πάντων νόει ταῦτόν. οἷον πῦρ ἔστι μὲν που παρ' ἡμῶν, ἔστι δ' ἐν τῷ παντί.

10

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν σμικρὸν μὲν τι τὸ παρ' ἡμῶν καὶ ἀσθενές καὶ φαῦλον, τὸ δ' ἐν τῷ παντί πλήθει τε θαυμαστὸν καὶ κάλλει καὶ πάσῃ δυνάμει τῇ περὶ τὸ πῦρ οὔση.

ΠΡΩ. Καὶ μάλ' ἀληθές ὃ λέγεις.

ΣΩ. Τί δέ; τρέφεται καὶ γίνεταί ἐκ τούτου καὶ αὔξεται τὸ τοῦ παντός πῦρ ὑπὸ τοῦ παρ' ἡμῶν πυρός, ἢ τοῦναντίον ὑπ' ἐκείνου τό τ' ἐμὸν καὶ τὸ σὸν καὶ τὸ τῶν ἄλλων ζῶων ἅπαντ' ἴσχει ταῦτα;

5

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν οὐδ' ἀποκρίσεως ἀξίον ἐρωτᾷς.

ΣΩ. Ὅρθως ταῦτα γὰρ ἐρεῖς οἶμαι περὶ τε τῆς ἐν τοῖς ζῴοις γῆς τῆς ἐνθάδε καὶ τῆς ἐν τῷ παντί, καὶ τῶν ἄλλων δὴ πάντων ὄσων ἠρώτησα ὀλίγον ἔμπροσθεν. οὕτως ἀποκριθῆ;

d

ΠΡΩ. Τίς γὰρ ἀποκρινόμενος ἄλλως ὑγιαίνων ἂν ποτε φανείη;

5

ΣΩ. Σχεδὸν οὐδ' ὀπισθοῦν· ἀλλὰ τὸ μετὰ τοῦτο ἐξῆς ἔπου. πάντα γὰρ ἡμεῖς ταῦτα τὰ νυνδὴ λεχθέντα ἄρ' οὐκ εἰς ἐν συγκείμενα ἰδόντες ἐπωνομάσαμεν σῶμα;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ταῦτόν δὴ λαβὲ καὶ περὶ τοῦδε ὃν κόσμον λέγομεν [διὰ] τὸν αὐτὸν γὰρ τρόπον ἂν εἴη που σῶμα, σύνθετον ὃν ἐκ τῶν αὐτῶν.

e

b6 παρ' secl. Klitsch ἔνεστι] fort. μὲν ἔστι b9 ἔστι μὲν
 T Eus.: μὲν ἔστι B c5 αὔξεται Jackson: ἄρχεται BT d1 γὰρ
 B Eusebius: γ' ἂν T: γ' αὐ Ast e Ficino (quosque) d3 πάντων
 B: om. T Eus. e2 διὰ secl. Badham

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

5 ΣΩ. Πότερον οὖν ἐκ τούτου τοῦ σώματος ὅλως τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἢ ἐκ τοῦ παρ' ἡμῖν τοῦτο τρέφεται τε καὶ ὕσα νυνδὴ περὶ αὐτῶν εἶπομεν εἰληφέν τε καὶ ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ τοῦθ' ἕτερον, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄξιον ἐρωτήσεως.

30 ΣΩ. Τί δέ; τόδε ἄρα ἄξιον; ἢ πῶς ἐρεῖς;

ΠΡΩ. Λέγε τὸ ποῖον.

ΣΩ. Τὸ παρ' ἡμῖν σῶμα ἄρ' οὐ ψυχὴν φήσομεν ἔχειν;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι φήσομεν.

5 ΣΩ. Πόθεν, ὦ φίλε Πρώταρχε, λαβόν, εἴπερ μὴ τό γε τοῦ παντὸς σῶμα ἔμψυχον ὃν ἐτύγχανε, ταῦτά γε ἔχον τούτῳ καὶ ἔτι πάντῃ καλλίονα;

ΠΡΩ. Δῆλον ὡς οὐδαμόθεν ἄλλοθεν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ που δοκοῦμέν γε, ὦ Πρώταρχε, τὰ τέτταρα
10 ἐκεῖνα, πέρασ καὶ ἄπειρον καὶ κοινὸν καὶ τὸ τῆς αἰτίας γένος
b ἐν ἅσασι τέταρτον ἐνόν, τοῦτο ἐν μὲν τοῖς παρ' ἡμῖν ψυχὴν
τε παρέχον καὶ σωμασκιαν ἐμποιοῦν καὶ πταίσαντος σώματος
ιατρικὴν καὶ ἐν ἄλλοις ἄλλα συντιθέν καὶ ἀκούμενον πᾶσαν
καὶ παντοίαν σοφίαν ἐπικαλεῖσθαι, τῶν δ' αὐτῶν τούτων
5 ὄντων ἐν ὄλῳ τε οὐρανῷ καὶ κατὰ μεγάλα μέρη, καὶ προσέτι
καλῶν καὶ εἰλικρινῶν, ἐν τούτοις δ' οὐκ ἄρα μεμηχανῆσθαι
τὴν τῶν καλλίστων καὶ τιμιωτάτων φύσιν.

c ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐδαμῶς τοῦτό γ' ἂν λόγον ἔχοι.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ τοῦτο, μετ' ἐκείνου τοῦ λόγου ἂν
ἐπόμενοι βέλτιον λέγοιμεν ὡς ἔστιν, ἃ πολλὰκις εἰρήκαμεν,
ἄπειρόν τε ἐν τῷ παντὶ πολὺ, καὶ πέρασ ἱκανόν, καὶ τις
5 ἐπ' αὐτοῖς αἰτία οὐ φαύλη, κοσμοῦσά τε καὶ συντάπτουσα
ἐνιαυτούς τε καὶ ὥρας καὶ μῆνας, σοφία καὶ νοῦς λεγομένη
δικαιοτάτ' ἂν.

ο 7 ἔχει T Eus. : ἴσχει B

δὲν B

b 2 παρέχον] παρέχειν Beare

b 3 συντιθέν B : συντεθέν TG

a 1 ἄρα T : ἄρα B

a 6 δν T Eus. :

a 10 πέρασ T : om. B

σωμασκιαν Eus. : σῶμα σκιαν BT

b 7 τὴν T Eus. : διὰ B

ΠΡΩ. Δικαιοτάτα δῆτα.

ΣΩ. Σοφία μὴν καὶ νοῦς ἄνευ ψυχῆς οὐκ ἂν ποτε
γενοίσθην. 10

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τῇ τοῦ Διὸς ἐρείς φύσει βασιλικὴν δ
μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν ἐγγίγνεσθαι διὰ τὴν τῆς
αἰτίας δύναμιν, ἐν δ' ἄλλοις ἄλλα καλά, καθ' ὅτι φίλου
ἐκάστοις λέγεσθαι.

ΠΡΩ. Μάλα γε. 5

ΣΩ. Τοῦτον δὴ τὸν λόγον ἡμᾶς μή τι μάτην δόξης, ὦ
Πρώταρχε, εἰρηκέναι, ἀλλ' ἔστι τοῖς μὲν πάλαι ἀποφνη-
μένοις ὡς αἰεὶ τοῦ παντὸς νοῦς ἄρχει σύμμαχος ἐκείνοις.

ΠΡΩ. *Ἔστι γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τῇ δέ γε ἐμῇ ζητήσῃ πεπορικῶς ἀπόκρισιν, ὅτι νοῦς 10
ἐστὶ γένους τῆς τοῦ πάντων αἰτίου λεχθέντος [τῶν τετ- e
τάρων, [ὦν] ἦν ἡμῖν ἐν τούτῳ]. ἔχεις γὰρ δήπου νῦν ἡμῶν
ἤδη τὴν ἀπόκρισιν.

ΠΡΩ. *Ἐχω καὶ μάλα ἱκανῶς· καίτοι με ἀποκρινάμενος 5
ἔλαθες.

ΣΩ. Ἀνάπαυλα γάρ, ὦ Πρώταρχε, τῆς σπουδῆς γίγνεται
ἐνίοτε ἢ παιδιά.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Νῦν δήπου, ὦ ἑταῖρε, οὐ μὲν γένους ἐστὶ καὶ τίνα 31
ποτὲ δύναμιν κέκτηται, σχεδὸν ἐπιεικῶς ἡμῖν τὰ νῦν
δεδήλωται.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἡδονῆς γε ὡσαύτως πάλαι τὸ γένος ἐφάνη. 5

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

δ 3 καθότι T Eus. : καθὸ B θ 1 γένους τῆς B : γενούσσης T Por-
phyrius Proclus Olympiodorus Hesychius Suidas schol. τῆς secl.
Bekker τῶν τετάρων . . . τούτο secl. Badham θ 2 ὦν om.
BT : add. in marg. T ἦν om. G : (δ') ἦν Stallbaum θ 6 τῆς
σπουδῆς, ὦ Πρώταρχε vulg. θ 8 καλῶς T : καὶ καλῶς B : ναί,
καλῶς Hermann α 1 νῦν δὴ που T : νῦν δὴ νοῦς B : νοῦς δήπου
Bekker οὐ T : οὐ B

ΣΩ. Μεμνώμεθα δὴ καὶ ταῦτα περὶ ἀμφοῖν, ὅτι νοῦς
 μὲν αἰτίας ἦν συγγενῆς καὶ τούτου σχεδὸν τοῦ γένους, ἡδονὴ
 δὲ ἄπειρός τε αὐτῆ καὶ τοῦ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσα μήτε τέλος
 10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχοντος μηδὲ ἕξοντός ποτε γένους.

b ΠΡΩ. Μεμνησόμεθα· πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Δεῖ δὴ τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν ᾧ τέ ἐστὼ ἐκάτερον αὐ-
 τοῖν καὶ διὰ τί πάθος γίνεσθον ὁπόταν γίγνησθον ἰδεῖν
 ἡμᾶς. πρῶτον τὴν ἡδονήν· ὥσπερ τὸ γένος αὐτῆς πρότερον
 5 ἐβασανίσαμεν, οὕτω καὶ ταῦτα πρότερα. λύπης δὲ αὐ χωρὶς
 τὴν ἡδονὴν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα ἰκανῶς βασανίσαι.

ΠΡΩ. Ἄλλ' εἰ ταύτη χρὴ πορεύεσθαι, ταύτη πορευόμεθα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν σοὶ καθάπερ ἐμοὶ φαίνεται τῆς γενέσεως
 αὐτῶν πέρι;

c ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἐν τῷ κοινῷ μοι γένει ἅμα φαίνεσθον λύπη τε καὶ
 ἡδονὴ γίνεσθαι κατὰ φύσιν.

ΠΡΩ. Κοινὸν δέ γε, ὦ φίλε Σώκρατες, ὑπομίμνησκε
 5 ἡμᾶς τί ποτε τῶν προειρημένων βούλει δηλοῦν.

ΣΩ. Ἔσται ταῦτ' εἰς δύναμιν, ὦ θαυμάσιε.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες.

ΣΩ. Κοινὸν τοίνυν ὑπακούωμεν ὃ δὴ τῶν τεττάρων
 τρίτον ἐλέγομεν.

10 ΠΡΩ. Ὁ μετὰ τὸ ἄπειρον καὶ πέρας ἔλεγες, ἐν ᾧ καὶ
 ὑγίειαν, οἶμαι δὲ καὶ ἁρμονίαν, ἐτίθεσο;

d ΣΩ. Κάλλιστ' εἶπες. τὸν νοῦν δὲ ὅτι μάλιστ' ἤδη
 πρόσεχε.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Λέγω τοίνυν τῆς ἁρμονίας μὲν λυομένης ἡμῖν ἐν
 5 τοῖς ζῴοις ἅμα λύσιω τῆς φύσεως καὶ γένεσιω ἀλγηδόνων ἐν
 τῷ τότε γίνεσθαι χρόνῳ.

a 9 αὐτῆ T: αὐτῆ B a 10 ἐν αὐτῷ ἀφ' ἑαυτοῦ B T: ἀφ' ἑαυτοῦ
 ἐν ἑαυτῷ vulg. b 3 πάθος T: πλήθος B γίγνησθον B: γί-
 γνῆσθον T c 11 ἐτίθεσο: κάλλιστ' T: ἐτίθεις δ κάλλιστ' B

ΠΡΩ. Πάνυ λέγεις εικός.

ΣΩ. Πάλιν δὲ ἀρμοττομένης τε καὶ εἰς τὴν αὐτῆς φύσιν ἀπιούσης ἡδονὴν γίνεσθαι λεκτέον, εἰ δεῖ δι' ὀλίγων περὶ μεγίστων ὅτι τάχιστα ρηθῆναι.

10

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν σε ὀρθῶς λέγειν, ὦ Σώκρατες, ἐμφανέ-
στερον δὲ ἔτι ταῦτα ταῦτα πειρώμεθα λέγειν.

e

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ δημόσια που καὶ περιφανῆ ῥᾶστον συννοεῖν;

ΠΡΩ. Ποῖα;

5

ΣΩ. Πείνη μὲν που λύσις καὶ λύπη;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ἐδωδὴ δέ, πλήρωσις γυγνομένη πάλιν, ἡδονή;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Δίψος δ' αὖ φθορὰ καὶ λύπη [καὶ λύσις], ἡ δὲ τοῦ ὑγροῦ πάλιν τὸ ξηραυθὲν πληροῦσα δύναμις ἡδονή· δια-
κρισις δέ γ' αὖ καὶ διάλυσις ἡ παρὰ φύσιν, τοῦ πυύγου πάθη, λύπη, κατὰ φύσιν δὲ πάλιν ἀπόδοσις τε καὶ ψῦξις ἡδονή.

10

32

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

5

ΣΩ. Καὶ ῥίγους ἡ μὲν παρὰ φύσιν τοῦ ζῆου τῆς ὑγρό-
τητος πῆξις λύπη· πάλιν δ' εἰς ταῦτόν ἀπιόντων καὶ δια-
κρινομένων ἡ κατὰ φύσιν ὁδὸς ἡδονή. καὶ ἐνὶ λόγῳ σκόπει
εἴ σοι μέτριος ὁ λόγος ὃς ἂν φῆι τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου καὶ
πέρατος κατὰ φύσιν ἐμψυχον γεγονὸς εἶδος, ὅπερ ἔλεγον ἐν
τῷ πρόσθεν, ὅταν μὲν τοῦτο φθείρηται, τὴν μὲν φθορὰν
λύπην εἶναι, τὴν δ' εἰς τὴν αὐτῶν οὐσίαν ὁδόν, ταύτην δὲ
αὖ πάλιν τὴν ἀναχώρησιν πάντων ἡδονήν.

b

d 8 αὐτῆς B T : αὐτὴν Stobaeus d 10 ὅτι τάχιστα περὶ μεγί-
στων Stobaeus e 2 ταῦτα B : τὰ αὐτὰ T : om. Stobaeus e 6 πείνη
B Stobaeus : πείρη T e 8 ἐδωδὴ B Stobaeus : ἐδωδὴ T
e 10 καὶ λύσις T Stobaeus : secl. Schleiermacher : καὶ λύσις B : καὶ
ἀδισ ci. Bury a 2 γ' B T : τε G : τ' Stobaeus ἡ om. Sto-
baeus a 3 δὲ Stobaeus : δὴ B T : δ' ἡ Heusde a 9 τῆς
B T Stobaeus : τοῦ Stallbaum b 1 ἐν τῷ πρόσθεν ἔλεγον Stobaeus
b 2 μὲν om. Stobaeus b 3 αὐτῶν T : αὐτῶν B Stobaeus

5 ΠΡΩ. Ἔστω· δοκεῖ γάρ μοι τύπον γέ τινα ἔχειν.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν τοίνυν ἐν εἶδος τιθώμεθα λύπης τε καὶ ἡδονῆς ἐν τούτοις τοῖς πάθεσιν ἑκατέροις;

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τίθει τοίνυν αὐτῆς τῆς ψυχῆς κατὰ τὸ τούτων τῶν
c παθημάτων προσδόκημα τὸ μὲν πρὸ τῶν ἡδέων ἐλπίζόμενον ἡδὺν
καὶ θαρραλέον, τὸ δὲ πρὸ τῶν λυπηρῶν φοβερόν καὶ ἀλγεινόν.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν τοῦθ' ἡδονῆς καὶ λύπης ἕτερον
εἶδος, τὸ χωρὶς τοῦ σώματος αὐτῆς τῆς ψυχῆς διὰ προσδοκίας

5 γιγνόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς ὑπέλαβες. ἐν γὰρ τούτοις οἶμαι, κατὰ γε
τὴν ἐμὴν δόξαν, εἰλικρινέσω τε ἑκατέροις γιγνομένοις, ὡς
δοκεῖ, καὶ ἀμείκτοις λύπης τε καὶ ἡδονῆς, ἐμφανὲς ἔσεσθαι

d τὸ περὶ τὴν ἡδονήν, πότερον ὅλον ἐστὶ τὸ γένος ἀσπαστόν,
ἢ τοῦτο μὲν ἐτέρῳ τιμὴ τῶν προειρημένων δοτέον ἡμῖν γενῶν,
ἡδονῇ δὲ καὶ λύπῃ, καθάπερ θερμῷ καὶ ψυχρῷ καὶ πᾶσι τοῖς
τοιούτοις, τοτὲ μὲν ἀσπαστέον αὐτά, τοτὲ δὲ οὐκ ἀσπαστέον,

5 ὡς ἀγαθὰ μὲν οὐκ ὄντα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἔνια δεχόμενα τὴν
τῶν ἀγαθῶν ἔστιν ὅτε φύσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὅτι ταύτη πη δεῖ διαπορηθῆναι
τὸ νῦν μεταδιωκόμενον.

ΣΩ. Πρῶτον μὲν τοίνυν τόδε συνίδωμεν· [ὡς] εἶπερ
e ὄντως ἔστι τὸ λεγόμενον, διαφθειρομένων μὲν αὐτῶν ἀλγη-
δῶν, ἀνασφζομένων δὲ ἡδονῇ, τῶν μῆτε διαφθειρομένων
μῆτε ἀνασφζομένων ἐννοήσωμεν πέρι, τίνα ποτὲ ἕξιν δεῖ

5 δὲ προσέχων τὸν νοῦν εἰπέ· ἄρα οὐ πᾶσα ἀνάγκη πᾶν ἐν
τῷ τότε χρόνῳ ζῶον μῆτε τι λυπεῖσθαι μῆτε ἡδεσθαι μῆτε
μέγα μῆτε σμικρόν;

c2 λυπηρῶν T: λυπῶν B Stobaeus c4 προσδοκίας BT Sto-
baeus: προσδοκίαν vulg. d2 τινί T: om. B d3 δὲ B: τε T
d4 τότε δὲ T: τὸ τί δε B d6 δε|ε|δη Badham d7 δια-
πορηθῆναι Solomon: διαπορευθῆναι BT: διαθηρευθῆναι Stephanus
d9 ὡς secl. Badham e1 ἀλγηδῶν ἀνασφζομένων T: ἀλγηδῶν ἄν'
διασφζομένων B

ΠΡΩ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἔστι τις τρίτη ἡμῶν ἢ τοιαύτη διάθεσις
παρὰ τε τὴν τοῦ χαίροντος καὶ παρὰ τὴν τοῦ λυπούμενου; 33

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄγε δὴ τοίνυν, ταύτης προθυμοῦ μεμνήσθαι. πρὸς
γὰρ τὴν τῆς ἡδονῆς κρίσειν οὐ σμικρὸν μεμνήσθαι ταύτην
ἔσθ' ἡμῶν ἢ μὴ. βραχὺ δέ τι περὶ αὐτῆς, εἰ βούλει, 5
διαπεράνωμεν.

ΠΡΩ. Λέγε ποῖον.

ΣΩ. [Τῷ] τὸν τοῦ φρονεῖν [ἐλομένῳ] βίον οἶσθ' ὡς
τοῦτον τὸν τρόπον οὐδὲν ἀποκωλύει ζῆν.

ΠΡΩ. Τὸν τοῦ μὴ χαίρειν μηδὲ λυπεῖσθαι λέγεις;

ΣΩ. Ἐρρήθη γὰρ που τότε ἐν τῇ παραβολῇ τῶν βίων
μηδὲν δεῖν μῆτε μέγα μῆτε σμικρὸν χαίρειν τῷ τὸν τοῦ
νοεῖν καὶ φρονεῖν βίον ἐλομένῳ. **b**

ΠΡΩ. Καὶ μάλα οὕτως ἐρρήθη. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτως ἂν ἐκείνῳ γε ὑπάρχοι· καὶ ἴσως
οὐδὲν ἄτοπον εἰ πάντων τῶν βίων ἔστι θεϊότατος.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκός γε οὔτε χαίρειν θεοὺς οὔτε τὸ
ἐναντίον.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εἰκός· ἀσχημον γοῦν αὐτῶν 10
ἐκάτερον γιγνόμενόν ἐστιν. ἀλλὰ δὴ τοῦτο μὲν ἔτι καὶ εἰς
αὐθις ἐπισκεψόμεθα, ἔαν πρὸς λόγον τι ἦ, καὶ τῷ νῷ πρὸς **c**
τὰ δευτερεῖα, ἔαν μὴ πρὸς τὰ πρωτεῖα δυνώμεθα προσθεῖναι,
προσθήσομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Καὶ μὴν τό γε ἕτερον εἶδος τῶν ἡδονῶν, ὃ τῆς 5
ψυχῆς αὐτῆς ἐφαιμεν εἶναι, διὰ μνήμης πᾶν ἔστι γεγονός.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Μνήμην, ὡς ἔοικεν, ὅτι ποτ' ἔστιν πρότερον ἀνα-

ε 9 ἡμῶν B T : ἡμῶν al. α 4 ταύτην B T : ταύτης recc. Bekker
α 8 τῷ et mox ἐλομένῳ secl. Badham β 3 μέγα B : μέγαν T G
β 5 ἐρρήθη T β 6 οὕτως B T : οὕτως al. β 8 θεοὺς T : τοὺς
θεοὺς B ε 1 ἐπισκεψόμεθα Bekker : ἐπισκεψώμεθα B T

ληπτέον, καὶ κινδυνεύει πάλιν ἔτι πρότερον αἰσθησιω μνήμης,
10 εἰ μέλλει τὰ περὶ ταῦθ' ἡμῖν κατὰ τρόπον φανερά πη
γενήσεσθαι.

d ΠΡΩ. Πῶς φήεις;

ΣΩ. Θες τῶν περὶ τὸ σῶμα ἡμῶν ἐκάστοτε παθημάτων
τὰ μὲν ἐν τῷ σώματι κατασβεννύμενα πρὶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν
διεξελθεῖν ἀπαθῆ ἐκείων ἐάσαντα, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν ἴοντα
5 καὶ τινα ὥσπερ σεισμὸν ἐντιθέντα ἰδίον τε καὶ κοινὸν
ἐκατέρω.

ΠΡΩ. Κεῖσθω.

ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ μὴ δι' ἀμφοῖν ἴοντα ἐὰν τὴν ψυχὴν
ἡμῶν φῶμεν λαυθάνειν, τὰ δὲ δι' ἀμφοῖν μὴ λαυθάνειν, ἄρ'
10 ὀρθότατα ἔροῦμεν;

e ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τὸ τοίνυν λεληθέναι μηδαμῶς ὑπολάβης ὡς λέγω
λήθης ἐνταυθὰ που γένεσιω· ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος,
ἢ δ' ἐν τῷ λεγομένῳ νῦν οὐπω γέγονε. τοῦ δὴ μήτε ὄντος
5 μήτε γεγονότος πω γίνεσθαι φάναι τιὰ ἀποβολὴν ἄτοπον.
ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τὰ τοίνυν ὀνόματα μετέβαλε μόνου.

ΠΡΩ. Πῶς;

10 ΣΩ. Ἐντὶ μὲν τοῦ λεληθέναι τὴν ψυχὴν, ὅταν ἀπαθῆς
αὕτη γίγνηται τῶν σεισμῶν τῶν τοῦ σώματος, ἦν νῦν λήθη
34 καλεῖς ἀναισθησίαν ἐπονόμασον.

ΠΡΩ. Ἐμαθον.

ΣΩ. Τὸ δ' ἐν ἐνὶ πάθει τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα κοινῇ
γιγνόμενον κοινῇ καὶ κινεῖσθαι, ταύτην δ' αὖ τὴν κίνησιω
5 ὀνομάζων αἰσθησιω οὐκ ἀπὸ τρόπου φθέγγοι' ἄν.

c 10 τὰ περὶ B : περὶ T : om. Stobaeus d 2 τῶν T Stobaeus :
τῶν B d 4 δι' T Stobaeus : om. B d 8 δὴ BT : om. Stobaeus
μὴ om. G e 4 τοῦ δὴ B : τοῦ* T : τοῦ δου D : οὐδ' οὐ Stobaeus
e 5 πω Stobaeus : πῶς B : πως T e 10 μὲν om. Stobaeus a 3 τὸ
BTG Stobaeus : τῷ vulg. a 4 δ' αὖ BT : δὴ Stobaeus a 5 ἀπὸ
T Stobaeus : ἀπο B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη μανθάνομεν ὃ βουλόμεθα καλεῖν τὴν αἴσθησιν;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Σωτηρίαν τοίνυν αἰσθήσεως τὴν μνήμην λέγων 10 ὀρθῶς ἂν τις λέγοι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς γὰρ οὖν.

ΣΩ. Μνήμης δὲ ἀνάμνησιν ἄρ' οὐ διαφέρουσιν λέγομεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τόδε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅταν ἂ μετὰ τοῦ σώματος ἐπασχέν ποθ' ἢ ψυχῆ, ταῦτ' ἄνευ τοῦ σώματος αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ ὅτι μάλιστα ἀναλαμβάνη, τότε ἀναμνησθεσθαί που λέγομεν. ἢ γάρ;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ ὅταν ἀπολέσασα μνήμην εἴτ' αἰσθή- 10 σεως εἴτ' αὐ μαθήματος αὐθις ταύτην ἀναπολήσῃ πάλιν αὐτὴ ἐν ἑαυτῇ, καὶ ταῦτα σύμπαντα ἀναμνήσεις [καὶ μνήμας] C που λέγομεν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Οὐ δὴ χάρις ἅπαντ' εἴρηται ταῦτ', ἔστι τόδε.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ἴνα πη τὴν ψυχῆς ἡδονὴν χωρὶς σώματος ὅτι μάλιστα καὶ ἐναργέστατα λάβοιμεν, καὶ ἅμα ἐπιθυμίαν διὰ γὰρ τούτων πως ταῦτα ἀμφότερα ἔοικεν δηλοῦσθαι.

ΠΡΩ. Λέγωμεν τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἤδη τὸ μετὰ ταῦτα.

ΣΩ. Πολλά γε περὶ γένεσιν ἡδονῆς καὶ πᾶσαν [τὴν] 10 μορφὴν αὐτῆς ἀναγκαῖον, ὡς ἔοικε, λέγοντας σκοπεῖν. καὶ D γὰρ νῦν πρότερον ἔτι φαίνεται ληπτέον ἐπιθυμίαν εἶναι τί ποτ' ἔστι καὶ ποῦ γίγνεται.

b 2 λέγομεν T : λέγωμεν B b 6 πόθ' ἢ T : πάθη B : πάθη ἢ Turr.
c 1 καὶ μνήμας secl. Gloël c 6 πη Schütz : δη Grouius : ἤδη
Hermann : μὴ B T ψυχῆς T : τῆς ψυχῆς B c 8 πως T :
πὼς B c 10 τὴν secl. Badham d 1 αὐτῆς T : αὐτὴν B

ΠΡΩ. Σκοπῶμεν τοίνυν· οὐδὲν γὰρ ἀπολούμεν.

5 ΣΩ. Ἀπολούμεν μὲν οὖν [καὶ] ταῦτά γε, ὦ Πρώταρχε· εὐρόντες ὁ νῦν ζητοῦμεν, ἀπολούμεν τὴν περὶ αὐτὰ ταῦτα ἀπορίαν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς ἡμῦν· τὸ δ' ἐφεξῆς τούτοις πειρώμεθα λέγειν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν νυνδὴ πείνην τε καὶ δίψος καὶ πολλὰ ἕτερα
e τοιαῦτα ἔφαμεν εἶναί τινας ἐπιθυμίας;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Πρὸς τί ποτε ἄρα ταῦτὸν βλέψαντες οὕτω πολὺ διαφέροντα ταῦθ' ἐνὶ προσαγορευόμεν ὀνόματι;

5 ΠΡΩ. Μὰ Δί' οὐ ῥάδιον ἴσως εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὅμως λεκτέον.

ΣΩ. Ἐκεῖθεν δὴ ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν ἀναλάβωμεν.

ΠΡΩ. Πόθεν δῆ;

ΣΩ. Διψῆ γέ που λέγομεν ἐκάστοτέ τι;

10 ΠΡΩ. Πῶς δ' οὗ;

ΣΩ. Τοῦτο δέ γ' ἐστὶ κενούται;

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸ δίψος ἐστὶν ἐπιθυμία;

ΠΡΩ. Ναί, πώματός γε.

35 ΣΩ. Πώματος, ἢ πληρώσεως πώματος;

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν πληρώσεως.

ΣΩ. Ὁ κενούμενος ἡμῶν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ τῶν ἐναντίων ἢ πάσχει· κενούμενος γὰρ ἐρᾷ πληροῦσθαι.

5 ΠΡΩ. Σαφέστατά γε.

ΣΩ. Τί οὖν; ὁ τὸ πρῶτον κενούμενος ἐστὶν ὀπόθεν εἴτ' αἰσθήσει πληρώσεως ἐφάπτοιτ' ἂν εἴτε μνήμη, τούτου ὁ μήτ' ἐν τῷ νῦν χρόνῳ πάσχει μήτ' ἐν τῷ πρόσθεν πώποτε ἔπαθεν;

d 5 μὲν B: om. T καὶ secl. Badham d 6 ἀπολούμεν B: om. T
e 7 ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν B: πάλιν ἐκ τῶν αὐτῶν T
e 9 διψῆ T: δίψη B: διψῆν vulg. γέ που B: που T ἐκάστοτέ τι T: ἐκάστου ἔτι B: ἐκάστοτέ τις al. e 14 πώματος B T: πώματος vulg.

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὃ γε ἐπιθυμῶν τιτὸς ἐπιθυμεῖ, φαμέν.

b

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὃ γε πάσχει, τούτου ἐπιθυμεῖ. διψῆ γάρ, τοῦτο δὲ κένωσις· ὃ δ' ἐπιθυμεῖ πληρώσεως.

ΠΡΩ. Ναί.

5

ΣΩ. Πληρώσεώς γ' ἄρα πῆ τι τῶν τοῦ διψῶντος ἂν ἐφάπτοιτο.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Τὸ μὲν δὴ σῶμα ἀδύνατον· κενοῦται γάρ που.

ΠΡΩ. Ναί.

10

ΣΩ. Τὴν ψυχὴν ἄρα τῆς πληρώσεως ἐφάπτεσθαι λοιπόν, τῆ μνήμῃ δηλοῦν ὅτι· τῷ γὰρ ἂν ἔτ' ἄλλω ἐφάψαιτο;

c

ΠΡΩ. Σχεδὸν οὐδεὺς.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὃ συμβέβηχ' ἡμῖν ἐκ τούτων τῶν λόγων;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Σώματος ἐπιθυμίαν οὐ φησὶ ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅτι τοῖς ἐκείνου παθήμασι ἐναντίαν αἰεὶ παντὸς ζῴου μηνύει τὴν ἐπιχειρήσιν.

10

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Ἡ δ' ὁρμή γε ἐπὶ τὸναντίον ἄγουσα ἢ τὰ παθήματα δηλοῖ που μνήμην οὖσαν τῶν τοῖς παθήμασι ἐναντίων.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

15

ΣΩ. Τὴν ἄρα ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην ὁ λόγος ψυχῆς σύμπασαν τὴν τε ὁρμὴν καὶ ἐπιθυμίαν καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῴου παντὸς ἀπέφηνεν.

d

ΠΡΩ. Ὅρθότατα.

b 6 γ' ἄρα B : ἄρα T
vulg. ἔτ' B : om. T

c 1 τῷ BT (τῖνι in marg. t) : τῷ τῖνι
c 3 οὖν B : γοῦν T

5 ΣΩ. Διψῆν ἄρα ἡμῶν τὸ σῶμα ἢ πεινῆν ἢ τι τῶν τοιούτων πάσχειν οὐδαμῇ ὁ λόγος αἰρεῖ.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Ἔτι δὴ καὶ τότε περὶ ταῦτα ταῦτα κατανοήσωμεν. βίου γὰρ εἶδος τί μοι φαίνεται βούλεσθαι δηλοῦν ὁ λόγος
10 ἡμῶν ἐν τούτοις αὐτοῖς.

e ΠΡΩ. Ἐν τίσι καὶ ποίου περί βίου φράξεις;

ΣΩ. Ἐν τῷ πληροῦσθαι καὶ κενουῖσθαι καὶ πᾶσι ὅσα περὶ σωτηρίαν τέ ἐστι τῶν ζώων καὶ τὴν φθοράν, καὶ εἴ τις τούτων ἐν ἑκατέρῳ γιγνόμενος ἡμῶν ἀλαγεῖ, τότε δὲ χαίρει
5 κατὰ τὰς μεταβολάς.

ΠΡΩ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἐν μέσῳ τούτων γίνηται;

ΠΡΩ. Πῶς ἐν μέσῳ;

ΣΩ. Διὰ μὲν τὸ πάθος ἀλαγῆ, μεμνήται δὲ τῶν ἡδέων (ᾧν)
10 γενομένων παύοιτ' ἂν τῆς ἀλαγηδόνας, πληρῶται δὲ μήπω· τί
36 τότε; φῶμεν ἢ μὴ φῶμεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν παθημάτων εἶναι;

ΠΡΩ. Φῶμεν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πότερον ἀλοῦνθ' ὅλως ἢ χαίρουτα;

ΠΡΩ. Μὰ Δί', ἀλλὰ διπλῆ τιμὴ λύπη λυπούμενον, κατὰ
5 μὲν τὸ σῶμα ἐν τῷ παθήματι, κατὰ δὲ τὴν ψυχὴν προσδοκίας
τιμὴ πόθῳ.

ΣΩ. Πῶς, ὦ Πρώταρχε, τὸ διπλοῦν τῆς λύπης εἶπες; ἂρ' οὐκ ἔστι μὲν ὅτε τις ἡμῶν κενούμενος ἐν ἐλπίδι φανερά τοῦ
b πληρωθῆσεσθαι καθέστηκε, τότε δὲ τοῦναντίον ἀνελπίστως
ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα γε.

ΣΩ. Μῶν οὖν οὐχὶ ἐλπίζων μὲν πληρωθῆσεσθαι τῷ
5 μεμνήσθαι δοκεῖ σοι χαίρειν, ἅμα δὲ κενούμενος ἐν τούτοις
[τοῖς χρόνοις] ἀλαγεῖν;

d 5 διψῆν . . . πεινῆν T: δίψην . . . πείνην B ἡμῶν τὸ σῶμα B: τὸ
σῶμα ἡμῶν T e 1 περί βίου B: βίου περί T e 4 τότε Stallbaum:
τότε BT e 9 ἀλαγῆ B: ἀλαγεῖ⁷ T ᾧν add. corr. Ven. 189: om. BT
e 10 πληρῶται B: πεπλήρωται T b 6 τοῖς χρόνοις secl. Badham

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τότε ἄρ' ἄνθρωπος καὶ τᾶλλα ζῶα λυπεῖται τε ἄμα καὶ χαίρει.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

10

ΣΩ. Τί δ' ὅταν ἀνεπίστως ἔχη κενούμενος τεύξεσθαι πληρώσεως; ἄρ' οὐ τότε τὸ διπλοῦν γίγνεται ἂν περὶ τὰς λύπας πάθος, ὃ σὺ νυνδὴ κατιδὼν ῥήθης ἀπλῶς εἶναι διπλοῦν;

c

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτη δὴ τῇ σκέψει τούτων τῶν παθημάτων τότε χρησώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Πότερον ἀληθεῖς ταύτας τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἢ ψευδεῖς εἶναι λέξομεν; ἢ τὰς μὲν τῶας ἀληθεῖς, τὰς δ' οὐ;

ΠΡΩ. Πῶς δ', ὦ Σώκρατες, ἂν εἶεν ψευδεῖς ἡδοναὶ ἢ λύπαι;

ΣΩ. Πῶς δέ, ὦ Πρώταρχε, φόβοι ἂν ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, ἢ προσδοκίαι ἀληθεῖς ἢ μή, ἢ δόξαι ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς;

10

ΠΡΩ. Δόξας μὲν ἔγωγ' ἂν που συγχωροίην, τὰ δ' ἕτερα ταῦτ' οὐκ ἂν.

d

ΣΩ. Πῶς φῆς; λόγον μέντοι τιὰ κινδυνεύομεν οὐ πάνυ σμικρὸν ἐπεγείρειν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ λέγεις.

5

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ πρὸς τὰ παρεληλυθότα, ὦ παῖ κείνου τάνδρός, προσήκοντα, τοῦτο σκεπτέον.

ΠΡΩ. Ἴσως τοῦτό γε.

ΣΩ. Χαίρειν τοίνυν δεῖ λέγειν τοῖς ἄλλοις μήκεσιν ἢ καὶ ὄψοῦν τῶν παρὰ τὸ προσήκον λεγομένων.

10

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Λέγε δὴ μοι. θαῦμα γάρ μέ γε ἔχει διὰ τέλους αἰεὶ e

b 13 νῦν δὴ ΒΤ: νῦν vulg. c 6 τὰς Τb: om. B e 8 δ' Τ: om. B ἢ Τ: αἱ Β d 6 κείνου τάνδρός Β: κείνου τοῦ ἀνδρός Τ e 1 γάρ μέ γε Β: γὰρ ἐμέ γ' Τ

περὶ τὰ αὐτὰ ἃ νυνδὴ προυθέμεθα ἀπορήματα. πῶς δὴ φήσ; ψευδεῖς, αἱ δ' ἀληθεῖς οὐκ εἰσὶν ἡδοναί;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

- 5 ΣΩ. Οὔτε δὴ ὄναρ οὔθ' ὕπαρ, ὡς φήσ, [ἔστιν] οὔτ' ἐν μαρτίαις οὔτ' ἐν παραφροσύναις οὐδεὶς ἔσθ' ὅστις ποτὲ δοκεῖ μὲν χαίρειν, χαίρει δὲ οὐδαμῶς, οὐδ' αὖ δοκεῖ μὲν λυπεῖσθαι, λυπεῖται δ' οὔ.

ΠΡΩ. Πάνθ' οὕτω ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ἔχειν πάντες
10 ὑπειλήφαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὀρθῶς; ἢ σκεπτέον εἶτ' ὀρθῶς εἶτε μὴ ταῦτα λέγεται;

ΠΡΩ. Σκεπτέον, ὡς γ' ἐγὼ φαίην ἄν.

- 37 ΣΩ. Διορισώμεθα δὴ σαφέστερον ἔτι τὸ νυνδὴ λεγόμενον ἡδονῆς τε πέρι καὶ δόξης. ἔστιν γὰρ πού τι δοξάζειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Ναί.

- 5 ΣΩ. Καὶ ἠδεσθαι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὸ δοξαζόμενόν ἐστὶ τι;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Καὶ τό γε ᾧ τὸ ἠδόμενον ἠδεται;

- 10 ΠΡΩ. Καὶ πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ δοξάζον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς δοξάζῃ, τό γε δοξάζειν ὄντως οὐδέποτε ἀπόλλυσιν.

- b ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ ἠδόμενον, ἄντε ὀρθῶς ἄντε μὴ ὀρθῶς ἠδεται, τό γε ὄντως ἠδεσθαι δῆλον ὡς οὐδέποτ' ἀπολεῖ.

ΠΡΩ. Ναί, καὶ τοῦθ' οὕτως ἔχει.

- 5 ΣΩ. Ὅτφ ποτὲ οὖν δὴ τρόπφ δόξα ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς

e 2 τὰ αὐτὰ] ταῦτα Badham πῶς δὴ φήσ; alteri dant B T: Socrati
continuavit Badham e 5 ἔστιν secl. Stallbaum e 6 παρα-
φροσύναις e πάσαις ἀφροσύναις fecit B: πάσαις ἀφροσύναις T e 13 ἔσ
γ' T: ὡς B a 2 τι T: om. B a 7 τι T: periit in B a 9 φ
T: ὡς B τὸ T: periit in B a 12 δοξάζῃ T: δοξάζῃ B b 4 τοῦθ'
B: ταῦθ' T b 5 ὅτφ B T: τφ t vulg. δὴ B T: om. vulg.

ἡμῖν φιλεῖ γίνεσθαι, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς μόνον ἀληθές, δοξάζειν δ' οὕτως καὶ χαίρειν ἀμφοτέρω ὁμοίως εἶληχεν (σκεπτέον).

ΠΡΩ. Σκεπτέον.

ΣΩ. Ἄρ' ὅτι δόξῃ μὲν ἐπιγίγνεσθον ψευδός τε καὶ 10 ἀληθές, καὶ ἐγένετο οὐ μόνον δόξα διὰ ταῦτα ἀλλὰ καὶ ποιὰ c τις ἐκατέρα, σκεπτέον φῆς τοῦτ' εἶναι;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Πρὸς δέ γε τούτοις, εἰ καὶ τὸ παράπαν ἡμῖν τὰ μὲν ἐστὶ ποί' ἅττα, ἡδονὴ δὲ καὶ λύπη μόνον ἅπερ ἐστὶ, ποιῶ τι 5 δὲ οὐ γίγνεσθον, καὶ ταῦθ' ἡμῖν διομολογητέον.

ΠΡΩ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐδὲν τοῦτό γε χαλεπὸν ἰδεῖν, ὅτι καὶ ποιῶ τι 10 τι· πάλαι γὰρ εἶπομεν ὅτι μεγάλαι τε καὶ σμικραὶ καὶ σφόδρα ἐκατέραι γίγνονται, λῦπαί τε καὶ ἡδοναί.

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. d

ΣΩ. Ἄν δέ γε πονηρία τούτων, ὧ Πρώταρχε, προσγίγνηται 15 τῷ, πονηρὰν μὲν φήσομεν οὕτω γίνεσθαι δόξαν, πονηρὰν δὲ καὶ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀλλὰ τί μὴν, ὧ Σώκρατες; 5

ΣΩ. Τί δ', ἂν ὀρθότης ἢ τοῦναντίον ὀρθότητι τιμὴ τούτων προσγίγνηται; μὲν οὐκ ὀρθὴν μὲν δόξαν ἐροῦμεν, ἂν ὀρθότητα ἴσχη, ταῦτόν δὲ ἡδονήν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

ΣΩ. Ἄν δέ γε ἀμαρτανόμενον τὸ δοξαζόμενον ἦ, τὴν δόξαν e τότε ἀμαρτανουσάν γε οὐκ ὀρθὴν ὁμολογητέον οὐδ' ὀρθῶς δοξάζουσαν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Τί δ', ἂν αὖ λύπην ἢ τινα ἡδονὴν περὶ τὸ ἐφ' ᾧ 5

b 7 εἶληχε Stallbaum: εἶληφεν BT b 8 σκεπτέον add. Baiter
b 10 ἀρ' ὅτι T: ἀρά τι B c 1 ποια B: ὁποια T c 5 δὲ B:
τε T ποιῶ τινε t: ποιῶν τινε pg. T: ποιῶν· τινε B c 8 ποιῶ
τινέ BT c 10 σφόδρα] σφόδρα καὶ ἡσυχαιτέραι Cornarius e Ficino
e 5 φ T: θ B

λυπείται ἢ τούναντίον ἀμαρτάνουσαν ἐφορῶμεν, ὀρθὴν ἢ χρηστὴν ἢ τι τῶν καλῶν ὀνομάτων αὐτῇ προσθήσομεν;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὐχ οἶόν τε, εἶπερ ἀμαρτήσεται γε ἡδονή.

10 ΣΩ. Καὶ μὴν ἔοικέν γε ἡδονὴ πολλάκις οὐ μετὰ δόξης ὀρθῆς ἀλλὰ μετὰ ψεύδους ἡμῖν γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ; καὶ τὴν μὲν δόξαν γε, ὦ Σώκρατες,
38 ἐν τῷ τοιοῦτῳ καὶ τότε λέγομεν ψευδῆ, τὴν δ' ἡδονὴν αὐτὴν οὐδεὶς ἄν ποτε προσείποι ψευδῆ.

ΣΩ. Ἄλλὰ προθύμως ἀμύνεις τῷ τῆς ἡδονῆς, ὦ Πρώταρχε, λόγῳ τὰ νῦν.

5 ΠΡΩ. Οὐδέν γε, ἀλλ' ἄπερ ἀκούω λέγω.

ΣΩ. Διαφέρει δ' ἡμῖν οὐδέν, ὦ ἑταῖρε, ἢ μετὰ δόξης τε ὀρθῆς καὶ μετ' ἐπιστήμης ἡδονὴ τῆς μετὰ τοῦ ψεύδους καὶ ἀγνοίας πολλάκις ἐκάστοις ἡμῶν ἐγγιγνομένης;

b ΠΡΩ. Εἰκὸς γοῦν μὴ σμικρὸν διαφέρειν.

ΣΩ. Τῆς δὴ διαφορᾶς αὐτοῖν ἐπὶ θεωρίᾳ ἔλθωμεν.

ΠΡΩ. Ἄγ' ὅπη σοι φαίνεται.

ΣΩ. Τῆδε δὴ ἄγω.

5 ΠΡΩ. Πῆ;

ΣΩ. Δόξα, φαμέν, ἡμῖν ἔστι μὲν ψευδῆς, ἔστι δὲ καὶ ἀληθῆς;

ΠΡΩ. Ἔστω.

ΣΩ. Ἐπεταὶ μὴν ταύταις, ὃ νυνδὴ ἐλέγομεν, ἡδονὴ καὶ
10 λύπη πολλάκις, ἀληθεῖ καὶ ψευδεῖ δόξῃ λέγω.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκ μνήμης τε καὶ αἰσθήσεως δόξα ἡμῖν καὶ τὸ διαδοξάζειν ἐγχειρεῖν γίγνεται ἐκάστοτε;

c ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ε 6 ἢ T: μὴ B ἐφορῶμεν] φωρῶμεν Badham ε 7 ἢ τι] ἢ τί Stallbaum
a 1 λέγομεν Stallbaum: ἐλέγομεν BT ἡδονὴν T: ἡδομένην B
a 3 τῷ T: τὸ B a 8 ἀγνοίας Cornarius: ἀνοίας BT b 4 τῆδε
T: τῆδε B: πῆ δὲ vulg. b 9 ἡδονή... λύπη T: ἡδονῆ... λύπη B
b 13 ἐγχειρεῖν BT: ἐγχωρεῖν corr. Ven. 184 vulg. (τὸ δι' ὃ δοξάζειν
ἐγχωρεῖ Apelt) γίγνεται Vat.: γίγνεσθ' B: γίγνεται T

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡμᾶς ὧδε περὶ ταῦτα ἀναγκαῖον ἡγοῦμεθ' ἴσχειν;

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Πολλάκις ἰδόντι τινὶ πόρρωθεν μὴ πάνυ σαφῶς τὰ καθορώμενα συμβαίνειν βούλεσθαι κρίνειν φαίης ἂν ταῦθ' ἄπερ ὄρα;

ΠΡΩ. Φαίην ἄν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο αὐτὸς αὐτὸν οὗτος ἀνέροιτ' ἂν ὧδε;

10

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Τί ποτ' ἄρ' ἔστι τὸ παρὰ τὴν πέτραν τοῦθ' ἐστάναι φανταζόμενον ὑπὸ τιμι δένδρῳ; ταῦτ' εἰπεῖν ἂν τις πρὸς ἑαυτὸν δοκεῖ σοι, τοιαῦτ' ἄττα κατιδῶν φαντασθέντα αὐτῷ ποτε;

ΠΡΩ. Τί μήν;

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μετὰ ταῦτα ὁ τοιοῦτος ὡς ἀποκρινόμενος ἂν πρὸς αὐτὸν εἴποι τοῦτο, ὡς ἔστιν ἄνθρωπος, ἐπιτυχῶς εἰπών;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ παρενεχθεῖς γ' αὐτὸ τάχ' ἂν ὡς ἔστι τιμῶν ποιμένων ἔργον τὸ καθορώμενον ἄγαλμα προσείποι.

10

ΠΡΩ. Μάλα γε.

ΣΩ. Κἂν μὲν τίς γ' αὐτῷ παρή, τά τε πρὸς αὐτὸν ρηθέντα ἐντείνων εἰς φωνὴν πρὸς τὸν παρόντα αὐτὰ ταῦτ' ἂν πάλυ φθέγγαιτο, καὶ λόγος δὴ γέγονεν οὕτως ὁ τότε δόξαν ἐκαλοῦμεν;

ΠΡΩ. Τί μήν;

5

ΣΩ. Ἄν δ' ἄρα μόνος ἦ τοῦτο ταῦτὸν πρὸς αὐτὸν διανοούμενος, ἐνλίτε καὶ πλείω χρόνον ἔχων ἐν αὐτῷ πορεύεται.

ε9 αὐτὸς αὐτὸν T: αὐτὸ σαυτὸν B οὗτος ἀνέροιτ' ἂν T: οὕτως ἂν ἔροιτ' ἂν B d2 δοκεῖ σοι Coisl.: δοκῆ σοι T: δοκῆσοι B d6 τοῦτο T: om. B ἐπιτυχῶς T: ἐπιτυχ' ὡς B e1 μὲν T: om. B e2 πάλυ T: πάλαι & B e3 οὕτως Bt: οὗτος pr. T e6 ἂν δ' T: ἀλλ' B αὐτὸν] αὐτὸν T: αὐτὸ B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; ἄρα σοὶ φαίνεται τὸ περὶ τούτων ὅπερ
10 ἐμοί;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι τότε ἡμῶν ἢ ψυχῇ βιβλίῳ τιῶν προσει-
κέναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

39 ΣΩ. Ἡ μνήμη ταῖς αἰσθήσεσι συμπύπτουσα εἰς ταῦτον
κάκῃνα ἃ περὶ ταῦτ' ἐστὶ τὰ παθήματα φαίνονται μοι
σχεδὸν οἷον γράφειν ἡμῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς τότε λόγους· καὶ
ὅταν μὲν ἀληθῆ γράφῃ [τοῦτο τὸ πάθημα], δόξα τε ἀληθῆς
5 καὶ λόγοι ἀπ' αὐτοῦ συμβαίνουσιν ἀληθεῖς ἐν ἡμῖν γιγνώ-
μενοι· ψευδῆ δ' ὅταν ὁ τοιοῦτος παρ' ἡμῶν γραμματεὺς
γράψῃ, τὰναντία τοῖς ἀληθέσιν ἀπέβη.

b ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν δοκεῖ μοι, καὶ ἀποδέχομαι τὰ ῥηθέντα
οὕτως.

ΣΩ. Ἀποδέχου δὴ καὶ ἕτερον δημιουργὸν ἡμῶν ἐν ταῖς
ψυχαῖς ἐν τῷ τότε χρόνῳ γιγνόμενον.

5 ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Ζωγράφου, ὃς μετὰ τὸν γραμματιστὴν τῶν λεγο-
μένων εἰκόνας ἐν τῇ ψυχῇ τούτων γράφει.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ τοῦτον αὖ καὶ πότε λέγομεν;

ΣΩ. Ὅταν ἀπ' ὄψεως ἢ τινοῦ ἄλλης αἰσθήσεως τὰ τότε
10 δοξαζόμενα καὶ λεγόμενα ἀπαγαγόν τις τὰς τῶν δοξασθέντων
c καὶ λεχθέντων εἰκόνας ἐν αὐτῷ ὄρῳ πως. ἢ τοῦτο οὐκ ἐστὶ
γιγνόμενον παρ' ἡμῖν;

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ μὲν τῶν ἀληθῶν δοξῶν καὶ λόγων εἰκόνας
5 ἀληθεῖς, αἱ δὲ τῶν ψευδῶν ψευδεῖς;

ΠΡΩ. Παντάσῃσι.

ο9 περὶ τούτων T: περὶ τούτων γιγνόμενον B: περὶ τοῦτον γιγνώ-
μενον Apelt ο12 μοι T: om. B α4 τοῦτο τὸ πάθημα secl.
Badham α7 γράφῃ T: γράψῃ B: γραφῇ Apelt β8 λέγομεν
B: λέγωμεν T

ΣΩ. Εἰ δὴ ταῦτ' ὀρθῶς εἰρήκαμεν, ἔτι καὶ τότε ἐπὶ
τούτοις σκεψώμεθα.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Εἰ περὶ μὲν τῶν ὄντων καὶ τῶν γεγυῶτων ταῦτα 10
ἡμῖν οὕτω πάσχειν ἀναγκαῖον, περὶ δὲ τῶν μελλόντων οὐ;

ΠΡΩ. Περὶ ἀπάντων μὲν οὖν τῶν χρόνων ὡσαύτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἴ γε διὰ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἡδοναὶ καὶ λύπαι d
ἐλέχθησαν ἐν τοῖς πρόσθεν ὡς πρὸ τῶν διὰ τοῦ σώματος
ἡδονῶν καὶ λυπῶν προγίγναιτ' ἂν, ὥσθ' ἡμῖν συμβαίνει τὸ
προχαίρειν τε καὶ προλυπεῖσθαι περὶ τὸν μέλλοντα χρόνον
εἶναι γιγνόμενον; 5

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Πότερον οὖν τὰ γράμματα τε καὶ ζωγραφήματα, ἀ
σμικρῶ πρότερον ἐτίθεμεν ἐν ἡμῖν γίνεσθαι, περὶ μὲν τὸν
γεγονότα καὶ τὸν παρόντα χρόνον ἐστίν, περὶ δὲ τὸν μέλλοντα e
οὐκ ἔστω;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Ἐὰρ σφόδρα λέγεις, ὅτι πάντ' ἐστὶ ταῦτα ἐλπίδες
εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον οὔσαι, ἡμεῖς δ' αὖ διὰ παντὸς τοῦ 5
βίου αἰεὶ γέμομεν ἐλπιδῶν;

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄγε δὴ, πρὸς τοῖς νῦν εἰρημένοις καὶ τότε ἀπόκρυναι.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβῆς καὶ ἀγαθὸς πάντως ἄρ' 10
οὐ θεοφιλῆς ἐστίν;

ΠΡΩ. Τί μῆν;

ΣΩ. Τί δέ; ἀδικός τε καὶ παντάπασι κακὸς ἄρ' οὐ
τοῦναντίον ἐκείνῳ; 40

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Πολλῶν μῆν ἐλπιδῶν, ὡς ἐλέγομεν ἄρτι, πᾶς
ἄνθρωπος γέμει;

d 1 αὐτῆς B T: om. vulg. d 2 πρόσθεν T: πρόσθεν ἢ πρόσθεν
B: ἔμπροσθεν Coisl. d 3 προγίγναιτ' recc.: προγίγναιτ' B T
d 4 προλυπεῖσθαι T: τὸ προλυπεῖσθαι B a 4 γέμει T: γέ μοι B

5 ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Λόγοι μὴν εἰσιν ἐν ἐκάστοις ἡμῶν, ἅς ἐλπίδας
ὀνομάζομεν;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ δὴ καὶ τὰ φαντάσματα ἐξωγραφημένα· καὶ
10 τις ὄρα πολλάκις ἑαυτῷ χρυσὸν γιγνόμενον ἄφθονον καὶ ἐπ'
αὐτῷ πολλὰς ἡδονάς· καὶ δὴ καὶ ἐνεξωγραφημένον αὐτὸν
ἐφ' αὐτῷ χαίροντα σφόδρα καθορᾶ.

b ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Τούτων οὖν πότερα φῶμεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ὡς τὸ
πολὺ τὰ γεγραμμένα παρατίθεσθαι ἀληθῆ διὰ τὸ θεοφιλεῖς
εἶναι, τοῖς δὲ κακοῖς ὡς αὖ (τὸ) πολὺ τὸνναντίον, ἢ μὴ φῶμεν;

5 ΠΡΩ. Καὶ μάλα φατέον.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοῖς κακοῖς ἡδοναί γε οὐδὲν ἦττον
πάρεισιν ἐξωγραφημένα, ψευδεῖς δὲ αὐταί που.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

c ΣΩ. Ψευδέσιν ἄρα ἡδοναῖς τὰ πολλὰ οἱ πονηροὶ χαίρουσιν,
οἱ δ' ἀγαθοὶ τῶν ἀνθρώπων ἀληθέσιν.

ΠΡΩ. Ἐναγκαϊότατα λέγεις.

ΣΩ. Εἰσὶν δὴ κατὰ τοὺς νῦν λόγους ψευδεῖς ἐν ταῖς τῶν
5 ἀνθρώπων ψυχαῖς ἡδοναί, μεμιμημέναί μέντοι τὰς ἀληθεῖς
ἐπὶ τὰ γελοιότερα, καὶ λῦπαι δὲ ὡσαύτως.

ΠΡΩ. Εἰσίν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἦν δοξάζειν μὲν ὄντως αἰεὶ τῷ τὸ παράπαν
δοξάζοντι, μὴ ἐπ' οὔσι δὲ μηδ' ἐπὶ γεγυνοσὶ μηδὲ ἐπ'
10 ἔσομένους ἐνίστε.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

d ΣΩ. Καὶ ταυτὰ γε ἦν οἶμαι τὰ ἀπεργαζόμενα δόξαν
ψευδῆ τότε καὶ τὸ ψευδῶς δοξάζειν. ἢ γάρ;

a 9 φαντάσματα (τὰ) Bury a 10 ἑαυτῷ T: ἑαυτῇ B a 11 ἐνε-
ξωγραφημένον B: ἐξωγραφημένον T a 12 χαίροντα T: χαίρον-
τας B b 2 τὸ T: οὐ B b 4 αὖ B T: αὖ (τὸ) Stallbaum
c 8 ὄντως B: οὕτως T c 9 ἐποῦσι pr. B T et mox ἐπιγεγυνοσὶ,
ἐπεσομένους

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐκ ἀνταποδοτέον ταῖς λύπαις τε καὶ ἡδοναῖς τὴν τούτων ἀντίστροφον ἕξιν ἐν ἐκείνοις; 5

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς ἦν μὲν χαίρειν ὄντως ἀεὶ τῷ τὸ παράπαν ὁπωσ- οὖν καὶ εἰκῆ χαίρουντι, μὴ μέντοι ἐπὶ τοῖς οὖσι μῆδ' ἐπὶ τοῖς γεγυρόσιν ἐνλίτε, πολλάκις δὲ καὶ ἴσως πλειστάκις ἐπὶ τοῖς μῆδὲ μέλλουσί ποτε γενήσεσθαι. 10

ΠΡΩ. Καὶ ταῦθ' οὕτως ἀναγκαῖον, ὦ Σώκρατες, ἔχειν. e

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη περὶ φόβων τε καὶ θυμῶν καὶ πάντων τῶν τοιούτων, ὡς ἔστι καὶ ψευδῆ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐνλίτε;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Τί δέ; πονηρὰς δόξας καὶ χρηστὰς ἄλλως ἢ ψευδεῖς γιγνομένας ἔχομεν εἰπεῖν;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως.

ΣΩ. Οὐδ' ἡδονὰς γ' οἶμαι κατανοοῦμεν ὡς ἄλλον τινὰ τρόπον εἰσὶν πονηραὶ πλὴν τῷ ψευδεῖς εἶναι. 10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν τοῦναντίον, ὦ Σώκρατες, εἴρηκας. 41
σχεδὸν γὰρ τῷ ψεύδει μὲν οὐ πάνυ πονηρὰς ἂν τις λύπας τε καὶ ἡδονὰς θείῃ, μεγάλην δὲ ἄλλη καὶ πολλὴν συμπιπτούσας πονηρίαν.

ΣΩ. Τὰς μὲν τοίνυν πονηρὰς ἡδονὰς καὶ διὰ πονηρίαν 5
οὔσας τοιαύτας ὀλίγον ὕστερον ἐροῦμεν, ἂν ἔτι δοκῆ νῶν τὰς δὲ ψευδεῖς κατ' ἄλλον τρόπον ἐν ἡμῖν πολλαὶ καὶ πο-
λλάκις ἐνούσας τε καὶ ἐγγιγνομένας λεκτέον. τούτῳ γὰρ b
ἴσως χρῆσόμεθα πρὸς τὰς κρίσεις.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐκ; εἴπερ γε εἰσὶν.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ Πρώταρχε, εἰσὶν κατὰ γε τὴν ἐμὴν.

e 1 ἀναγκαῖον ὦ Σώκρατες B T : ὦ Σώκρατες ἀναγκαῖον vulg. e 6 καὶ
χρηστὰς olim secl. Stallbaum : καχρήστους Apelt e 9 γ' B : δ' T
e 10 εἶναι B : γ' εἶναι T a 1 πάνυ] πάν Badham <ἦ> εἴρηκας
Paley a 2 ψεύδει B T : ψευδεῖ Badham a 3 τε T : om. B
δὲ T : δὲ καὶ B a 6 ὕστερον ἐροῦμεν T : ὕστεροῦμεν B ἔτι B T :
om. al. b 3 γε T : om. B

5 τοῦτο δὲ τὸ δόγμα ἕως ἂν κέηται παρ' ἡμῖν, ἀδύνατον ἀνέλεγκτον δήπου γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Καλῶς.

ΣΩ. Περισιτώμεθα δὴ καθάπερ ἀθληταὶ πρὸς τοῦτον αὐτὸν λόγον.

10 ΠΡΩ. Ἴωμεν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν εἶπομεν, εἴπερ μεμνήμεθα, ὀλίγον ἐν τοῖς πρόσθεν, ὡς ὅταν αἱ λεγόμεναι ἐπιθυμίαι ἐν ἡμῖν ᾧσι, δίχα ἄρα τότε τὸ σῶμα καὶ χωρὶς τῆς ψυχῆς τοῖς παθήμασι διείληπται.

ΠΡΩ. Μεμνήμεθα καὶ προερρήθη ταῦτα.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν ἦν ἡ ψυχὴ τῶν τοῦ σώματος ἐναντίων ἕξεων, τὸ δὲ τὴν ἀλγηδόνα ἢ τινα διὰ πάθος ἡδονὴν τὸ σῶμα ἦν τὸ παρεχόμενον;

ΠΡΩ. Ἦν γὰρ οὖν.

ΣΩ. Συλλογίζου δὴ τὸ γιγνόμενον ἐν τούτοις.

10 ΠΡΩ. Λέγε.

d ΣΩ. Γίγνεται τοίνυν, ὁπόταν ἢ ταῦτα, ἅμα παρακείσθαι λύπας τε καὶ ἡδονάς, καὶ τούτων αἰσθήσεις ἅμα παρ' ἀλλήλας ἐναντίων οὐσῶν γίνεσθαι, ὃ καὶ νυνδὴ ἐφάνη.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε εἶρηται καὶ συνωμολογημένον ἡμῖν ἔμπροσθε κείμεναι;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς τὸ μᾶλλον τε καὶ ἥττον ἄμφω τούτῳ δέχεσθαι, λύπη τε καὶ ἡδονή, καὶ ὅτι τῶν ἀπείρων εἴτην.

10 ΠΡΩ. Εἶρηται. τί μὴν;

ΣΩ. Τίς οὖν μηχανὴ ταῦτ' ὀρθῶς κρίνεσθαι;

e ΠΡΩ. Πῆ δὴ καὶ πῶς;

b 8 περισιτώμεθα B : προσισιτώμεθα T c 1 πρόσθεν B : ἔμπροσθεν
 T ὡς ὅταν B : ἕως ὅταν T : ἕως vulg. c 5 τῶν T b : τὴν B
 c 6 τὸ δὲ T b : τοὺς B c 7 πάθος T b : πλήθος B παρεχόμενον
 B : παραδεχόμενον T d 5 οὐκοῦν T : οἴ. B d 9 εἴτην B T :
 ἣτην vulg. d 11 τίς] τίς Stallbaum e 1 πῆ] ποία Heindorf

ΣΩ. Εἰ τὸ βούλημα ἡμῶν τῆς κρίσεως τούτων ἐν τοιοῦ-
τοις τισὶ διαγνῶναι βούλεται ἐκάστοτε τίς τούτων πρὸς
ἀλλήλας μείζων καὶ τίς ἐλάττων καὶ τίς μᾶλλον καὶ τίς
σφοδροτέρα, λύπη τε πρὸς ἡδονὴν καὶ λύπη πρὸς λύπην καὶ 5
ἡδονὴ πρὸς ἡδονήν.

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔστι ταῦτά τε τοιαῦτα καὶ ἡ βούλησις τῆς
κρίσεως αὕτη.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐν μὲν ὄψει τὸ πόρρωθεν καὶ ἐγγύθεν ὄραν
τὰ μεγέθη τὴν ἀλήθειαν ἀφανίζει καὶ ψευδῆ ποιεῖ δοξάζειν, 42
ἐν λύπαις δ' ἄρα καὶ ἡδοναῖς οὐκ ἔστι ταῦτόν τοῦτο
γιγνόμενον;

ΠΡΩ. Πολὺ μὲν οὖν μᾶλλον, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐναντίον δὴ τὸ νῦν τῷ σμικρὸν ἐμπροσθε γέγονεν. 5

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον λέγεις;

ΣΩ. Τότε μὲν αἱ δόξαι ψευδεῖς τε καὶ ἀληθεῖς αὐταὶ
γιγνόμεναι τὰς λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἅμα τοῦ παρ' αὐταῖς
παθήματος ἀνεπίμπλασαν.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. b

ΣΩ. Νῦν δέ γε αὐταὶ διὰ τὸ πόρρωθέν τε καὶ ἐγγύθεν
ἐκάστοτε μεταβαλλόμεναι θεωρεῖσθαι, καὶ ἅμα τιθέμεναι
παρ' ἀλλήλας, αἱ μὲν ἡδοναὶ παρὰ τὸ λυπηρὸν μείζους φαί-
νονται καὶ σφοδρότεραι, λύπαι δ' αὖ διὰ τὸ παρ' ἡδονὰς 5
τούναντιον ἐκείναις.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη γίγνεσθαι τὰ τοιαῦτα διὰ ταῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅσφ μείζους τῶν οὐσῶν ἐκάτεραι καὶ ἐλάτ-
τους φαίνονται, τοῦτο ἀποτεμόμενος ἐκατέρων τὸ φαινόμενον
ἀλλ' οὐκ ὄν, οὔτε αὐτὸ ὀρθῶς φαινόμενον ἐρεῖς, οὐδ' αὖ 6
ποτε τὸ ἐπὶ τούτῳ μέρος τῆς ἡδονῆς καὶ λύπης γιγνόμενον
ὀρθόν τε καὶ ἀληθὲς τολμήσεις λέγῃω. c

ε 2 εἶ] ἔστι Apelt (post τισὶ distinguens) ε 9 ἐν μὲν T: ἐσμὲν
B α 1 ποιῆ T: ποιῆν B α 5 τῷ Bt: τὸ TG α 7 αὐται
B: αὐτε T: αὐταί al. α 8 καὶ ἡδονὰς ἅμα B: ἅμα καὶ ἡδονὰς T
αὐταῖς BT: αὐτοὺς Coisl. β 2 αὐταί] αὐταὶ BT β 9 ἐκατέρων
Schleiermacher: ἐκάτερον BT ε 2 τούτῳ BT: τοῦτο vulg.
ε 3 τολμήσεις T: τολμήσειε B

ΠΡΩ. Οὐ γὰρ οὖν.

5 ΣΩ. Τούτων τοίνυν ἐξῆς ὀψόμεθα ἔαν τῆδε ἀπαντῶμεν ἡδονὰς καὶ λύπας ψευδεῖς ἔτι μᾶλλον ἢ ταύτας φαινομένας τε καὶ οὐσας ἐν τοῖς ζῴοις.

ΠΡΩ. Ποίας δὴ καὶ πῶς λέγεις;

ΣΩ. Εἴρηται που πολλάκις ὅτι τῆς φύσεως ἐκάστων
10 διαφθειρομένης μὲν συγκρίσει καὶ διακρίσει καὶ πλη-
d ρώσει καὶ κενώσει καὶ τισιν αὔξαις καὶ φθίσεισι λυπαί τε καὶ ἀλγηδόνες καὶ ὀδύνη καὶ πάνθ' ὅποσα τοιαῦτ' ὀνόματα ἔχει συμβαίνει γιγνόμενα.

ΠΡΩ. Ναί, ταῦτα εἴρηται πολλάκις.

5 ΣΩ. Εἰς δέ γε τὴν αὐτῶν φύσιν ὅταν καθιστῆται, ταύτην αὖ τὴν κατάστασιν ἡδονὴν ἀπεδεξάμεθα παρ' ἡμῶν αὐτῶν.

ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τί δ' ὅταν περὶ τὸ σῶμα μηδὲν τούτων γιγνόμενον
10 ἡμῶν ᾗ;

ΠΡΩ. Πότε δὲ τοῦτ' ἂν γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Οὐδὲν πρὸς λόγον ἐστίν, ὦ Πρώταρχε, ὃ σὺ νῦν ἤρου τὸ ἐρώτημα.

ΠΡΩ. Τί δῆ;

ΣΩ. Διότι τὴν ἐμὴν ἐρώτησιν οὐ κωλύεις με διερέσθαι
5 σε πάλιν.

ΠΡΩ. Ποίαν;

ΣΩ. Εἰ δ' οὖν μὴ γίγνοιτο, ὦ Πρώταρχε, φήσω, τὸ
τοιούτου, τί ποτε ἀναγκαῖον ἐξ αὐτοῦ συμβαίνειν ἡμῖν;

ΠΡΩ. Μὴ κινουμένου τοῦ σώματος ἐφ' ἑκάτερα φῆς;

10 ΣΩ. Οὕτως.

ΠΡΩ. Δῆλον δὴ τοῦτό γε, ὦ Σώκρατες, ὡς οὔτε ἡδονὴ γίγνοιτ' ἂν ἐν τῷ τοιούτῳ ποτὲ οὔτ' ἂν τις λύπη.

43 ΣΩ. Κάλλιστ' εἶπες. ἀλλὰ γὰρ οἶμαι τότε λέγεις, ὡς

c 5 ἐξῆς T: ἐξ ἧς B

διακρίσεισι T: om. B

με scripsi: κωλύει ἐμὲ B:

ὀψόμεθα BT: ὀψώμεθα vulg.

e 1 ἐστίν BT: om. vulg.

κωλύσεις με T

c 10 καὶ

e 4 κωλύεις

αεί τι τούτων ἀναγκαῖον ἡμῖν συμβαίνειν, ὡς οἱ σοφοὶ φασιν· αἰ γὰρ ἅπαντα ἄνω τε καὶ κάτω ρεῖ.

ΠΡΩ. Λέγουσι γὰρ οὖν, καὶ δοκοῦσί γε οὐ φαύλως λέγειν. 5

ΣΩ. Πῶς γὰρ ἂν, μὴ φαῦλοί γε ὄντες; ἀλλὰ γὰρ ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι. τῆδ' οὖν διανοοῦμαι φεύγειν, καὶ σύ μοι σύμφεγε.

ΠΡΩ. Λέγε ὅπη.

ΣΩ. Ταῦτα μὲν τοίνυν οὕτως ἔστω, φῶμεν πρὸς τούτους· 10
σὺ δ' ἀπόκριναι πότερον αἰεὶ πάντα, ὅποσα πάσχει τι τῶν b
ἐμψύχων, ταῦτ' αἰσθάνεται τὸ πάσχον, καὶ οὐτ' αὐξανόμενοι
λανθάνομεν ἡμᾶς αὐτοὺς οὔτε τι τῶν τοιούτων οὐδὲν
πάσχοντες, ἢ πᾶν τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἄπαν δῆπου τούναντίον· ὀλίγου γὰρ τά γε 5
τοιαῦτα λέληθε πάνθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Οὐ τοίνυν καλῶς ἡμῖν εἶρηται τὸ νυνδὴ ῥηθέν, ὡς αἰ μεταβολαὶ κάτω τε καὶ ἄνω γιγνόμεναι λύπας τε καὶ ἡδονὰς ἀπεργάζονται.

ΠΡΩ. Τί μῆν; 10

ΣΩ. Ἐὐδ' ἔσται κάλλιον καὶ ἀνεπιληπτότερον τὸ λεγόμενον. c

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὡς αἰ μὲν μεγάλαι μεταβολαὶ λύπας τε καὶ ἡδονὰς ποιούσιν ἡμῖν, αἰ δ' αὖ μέτριά τε καὶ σμικρὰ τὸ παράπαν 5
οὐδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Ὅρθότερον οὕτως ἢ 'κείνως, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα οὕτω, πάλιν ὁ νυνδὴ ῥηθεὶς βίος ἂν ἦκοι.

ΠΡΩ. Ποίος; 10

ΣΩ. Ἄν ἄλυπὸν τε καὶ ἄνευ χαρμονῶν ἔφαμεν εἶναι.

a 3 βεῖ] βεῖν ci. Paley a 10 τούτους T: τούτοις B b 1 ὅποσα
BT: ὅσα vulg. b 5 ἅπαν δῆ που τούναντίον add. in marg. T: om.
BT: post b 6 ἡμᾶς add. vulg. c 4 ὡς B: om. T c 9 ἂν
ἦκοι T: ἀνήκοι B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων τιθῶμεν τριττοὺς ἡμῖν βίους, ἕνα
d μὲν ἡδύν, τὸν δ' αὖ λυπηρόν, τὸν δ' ἕνα μηδέτερα. ἢ πῶς
ἀν φαίης σὺ περὶ τούτων;

ΠΡΩ. Οὐκ ἄλλως ἔγωγε ἢ ταύτη, τρεῖς εἶναι τοὺς βίους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν εἴη τὸ μὴ λυπεῖσθαι ποτε ταυτὸν τῷ
5 χαίρειν;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

ΣΩ. Ὅποταν οὖν ἀκούσης ὡς ἡδιστον πάντων ἐστὶν
ἀλύπως διατελεῖν τὸν βίον ἅπαντα, τί τόθ' ὑπολαμβάνεις
λέγειν τὸν τοιοῦτον;

10 ΠΡΩ. Ἡδὸν λέγειν φαίνεται ἔμοιγε οὗτος τὸ μὴ λυπεῖσθαι.

e ΣΩ. Τριῶν ὄντων οὖν ἡμῖν, ὄντων βούλει, τίθει, καλ-
λίσιω ἵνα ὀνόμασι χρώμεθα, τὸ μὲν χρυσόν, τὸ δ' ἄργυρον,
τρίτον δὲ τὸ μηδέτερα τούτων.

ΠΡΩ. Κεῖται.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μηδέτερα τούτων ἔσθ' ἡμῖν ὅπως θάτερα
γένοιτο ἄν, χρυσοὺς ἢ ἄργυρος;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς ἄν;

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα ὁ μέσος βίος ἡδὺς ἢ λυπηρὸς λεγόμενος
ὀρθῶς ἂν ποτε οὔτ' εἰ δοξάζοι τις, δοξάζοιτο, οὔτ' εἰ λέγοι,
10 λεχθεῖη, κατὰ γε τὸν ὀρθὸν λόγον.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἄν;

44 ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ ἑταῖρε, λεγόντων γε ταῦτα καὶ
δοξαζόντων αἰσθανόμεθα.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ χαίρειν οἴονται τότε ὅταν μὴ
5 λυπῶνται;

ΠΡΩ. Φασὶ γοῦν.

d 3 οὐκ ἄλλως T: οὐ καλῶς B ἢ T: om. B d 4 λυπεῖσθαι
T: λυπησθαι B d 7 ἀκούσης ὡς T: ἀκούσῃ ἴσως B d 8 ἀλύπως
διατελεῖν B: διατελεῖν ἀλύπως T e 1 ὄντων οὖν B T: οὖν ὄντων
al. e 3 τὸ μηδέτερα T: μηδέτερα B e 5 δὴ B T: δὲ vulg.
e 9 δοξάζοι B T: δοξάζει vulg. a 4 καὶ B T (sed punctis notavit t)

ΣΩ. Οὐκοῦν οἴονται τότε χαίρειν· οὐ γὰρ ἂν ἔλεγόν που.

ΠΡΩ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ψευδῆ γε μὴν δοξάζουσι περὶ τοῦ χαίρειν, εἴπερ
χωρὶς τοῦ μὴ λυπείσθαι καὶ τοῦ χαίρειν ἢ φύσις ἐκατέρου. 10

ΠΡΩ. Καὶ μὴν χωρὶς γε ἦν.

ΣΩ. Πότερον οὖν αἰρώμεθα παρ' ἡμῖν ταῦτ' εἶναι, καθάπερ
ἄρτι, τρία, ἢ δύο μόνα, λύπην μὲν κακὸν τοῖς ἀνθρώποις, b
τὴν δ' ἀπαλλαγὴν τῶν λυπῶν, αὐτὸ τοῦτο ἀγαθὸν ὄν, ἠδὴ
προσαγορεύεσθαι;

ΠΡΩ. Πῶς δὴ νῦν τοῦτο, ὦ Σώκρατες, ἐρωτώμεθα ὑφ'
ἡμῶν αὐτῶν; οὐ γὰρ μαυθάνω. 5

ΣΩ. Ὅντως γὰρ τοὺς πολεμίους Φιλήβου τοῦδε, ὦ Πρώ-
ταρχε, οὐ μαυθάνεις;

ΠΡΩ. Λέγεις δὲ αὐτοὺς τίνας;

ΣΩ. Καὶ μάλα δεινοὺς λεγομένους τὰ περὶ φύσιν, οἳ τὸ
παράπαν ἡδονὰς οὐ φασι εἶναι. 10

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Λυπῶν ταύτας εἶναι πάσας ἀποφυγὰς, ἃς νῦν οἱ περὶ c
Φίληβον ἡδονὰς ἐπονομάζουσιν.

ΠΡΩ. Τούτοις οὖν ἡμᾶς πότερα πείθεσθαι συμβουλεύεις,
ἢ πῶς, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ, ἀλλ' ὥσπερ μάντεσι προσχρησθαί τισι, μαν- 5
τευομένοις οὐ τέχνη ἀλλὰ τιμὴ δυσχερεῖα φύσεως οὐκ ἀγεννοῦς
λίαν μεμισηκότων τὴν τῆς ἡδονῆς δύναμιν καὶ νενομικῶν
οὐδὲν ὑγιές, ὥστε καὶ αὐτὸ τοῦτο αὐτῆς τὸ ἐπαγωγὸν γοήτευμα,
οὐχ ἡδονήν, εἶναι. τούτοις μὲν οὖν ταῦτα ἂν προσχρήσαιο, d
σκεψάμενος ἔτι καὶ τὰ ἄλλα αὐτῶν δυσχεράσματα· μετὰ δὲ
ταῦτα αἴ γέ μοι δοκοῦσιν ἡδοναὶ ἀληθεῖς εἶναι πύση, ἵνα
ἐξ ἀμφοῶν τοῖν λόγῳ σκεψάμενοι τὴν δύναμιν αὐτῆς παρα-
θώμεθα πρὸς τὴν κρίσιν. 5

ΠΡΩ. Ὅρθῶς λέγεις.

a 9 γε μὴν B: μὲν T (μὴν t) b 9 οἳ τὸ παράπαν T: ὅγαρ ἄπαν
B (γρ. οἳ τὸ παράπαν* B²) d 1 οὐχ T: ἀλλ' οὐχ B ἡδονήν recs.:
ἡδονή B T d 3 αἴ... δοκοῦσιν B T: ἂν... δοκῶσιν vulg.

ΣΩ. Μεταδιώκωμεν δὴ τούτους, ὡσπερ συμμάχους, κατὰ τὸ τῆς δυσχερείας αὐτῶν ἴχνος. οἶμαι γὰρ τοιόνδε τι λέγειν αὐτούς, ἀρχομένους ποθὲν ἄνωθεν, ὡς εἰ βουληθεῖμεν ὄτουσιν εἶδους τὴν φύσιν ἰδεῖν, οἷον τὴν τοῦ σκληροῦ, πότερον εἰς τὰ σκληρότατα ἀποβλέποντες οὕτως ἂν μᾶλλον συννοήσαιμεν ἢ πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι; δεῖ δὴ σε, ὦ Πρώταρχε, καθάπερ ἐμοί, καὶ τούτοις τοῖς δυσχερέσιν ἀποκρίεσθαι.

5 ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν, καὶ λέγω γε αὐτοῖς ὅτι πρὸς τὰ πρῶτα μεγέθει.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος ἰδεῖν ἦντινά ποτ' ἔχει φύσιν βουληθεῖμεν, οὐκ εἰς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς 45 ἀποβλεπτέον, ἀλλ' εἰς τὰς ἀκροτάτας καὶ σφοδροτάτας λεγομένας.

ΠΡΩ. Πᾶς ἂν σοι ταύτη συγχωροίη τὰ νῦν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, αἱ πρόχειροί γε αἴπερ καὶ μέγιστα τῶν 5 ἡδονῶν, ὃ λέγομεν πολλάκις, αἱ περὶ τὸ σῶμά εἰσιν αὐται;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Πότερον οὖν καὶ μείζους εἰσὶ καὶ γίνονται περὶ τοὺς κάμνοντας ἐν ταῖς νόσοις ἢ περὶ ὑγιαίνοντας; εὐλαβηθῶμεν δὲ μὴ προπετῶς ἀποκρινόμενοι πταίσωμένῃ. τάχα γὰρ 10 ἴσως φαίμεν ἂν περὶ ὑγιαίνοντας.

ΠΡΩ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ αὐται τῶν ἡδονῶν ὑπερβάλλουσιν, ὧν ἂν καὶ ἐπιθυμαὶ μέγιστα προγίγνωνται;

5 ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀληθές.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐχ οἱ πυρέττοντες καὶ ἐν τοιούτοις νοσήμασιν ἐχόμενοι μᾶλλον διψῶσι καὶ ριγοῦσι καὶ πάντα ὅποσα διὰ τοῦ σώματος εἰώθασιν πάσχειν, μᾶλλον τ' ἐνδεία συγγίγνωνται

e 4 δυσχερέσιν T: δυσχεραίνουσιν B e 5 ὅτι T: om. B
e 6 μεγέθει BT: μεγέθη vulg. a 4 γε T: om. B αἴπερ] εἴπερ
Madvig a 7 καὶ μείζους T: μείζους B a 8 ὑγιαίνοντας B: τοὺς
ὑγιαίνοντας T a 9 πη B: πῆ; T (alteri tribuens) vulg. τάχα
γὰρ T: τὰ γὰρ B b 4 προγίγνωνται Stephanus: προσγίγνωνται BT
b 6 ἀλλ' οὐχ BT: ἀρ' οὖν οὐχί vulg. οἱ B: compendium T: ὅτι
apographa b 8 τ' B: δὲ T

καὶ ἀποπληρουμένων μείζους ἡδονὰς ἴσχουσιν; ἢ τοῦτο οὐ
φήσομεν ἀληθὲς εἶναι;

10

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν νῦν ῥηθὲν φαίνεται.

ΣΩ. Τί οὖν; ὀρθῶς ἂν φαινοίμεθα λέγοντες ὡς εἴ τις
τὰς μεγίστας ἡδονὰς ἰδεῖν βούλοιο, οὐκ εἰς ὑγίειαν ἀλλ' εἰς
νόσον ἰόντας δεῖ σκοπεῖν; ὅρα δὲ μή με ἡγήθῃ διανοοῦμενον
ἔρωτῶν σε εἰ πλείω χαίρουσιν οἱ σφόδρα νοσοῦντες τῶν
ὑγαιωνόντων, ἀλλ' οἴου μέγεθός με ζητεῖν ἡδονῆς, καὶ τὸ
σφόδρα περὶ τοῦ τοιούτου ποῦ ποτε γίνυται ἐκάστοτε.
νοῆσαι γὰρ δεῖ φάμεν ἦντινα φύσιν ἔχει καὶ τίνα λέγουσιν
οἱ φάσκοντες μὴδ' εἶναι τὸ παράπαν αὐτήν.

c

5

ΠΡΩ. Ἄλλὰ σχεδὸν ἔπομαι τῷ λόγῳ σου.

d

ΣΩ. Τάχα, ὦ Πρώταρχε, οὐχ ἦττον δείξεις. ἀπόκριναι
γάρ· ἐν ὕβρει μείζους ἡδονὰς—οὐ πλείους λέγω, τῷ σφόδρα
δὲ καὶ τῷ μᾶλλον ὑπερεχούσας—ὄρας ἢ ἐν τῷ σώφρονι βίῳ;
λέγε δὲ προσέχων τὸν νοῦν.

5

ΠΡΩ. Ἄλλ' ἔμαθον ὃ λέγεις, καὶ πολὺ τὸ διαφέρον
ὄρω. τοὺς μὲν γὰρ σώφρονάς που καὶ ὁ παροϊμαζόμενος
ἐπίσχει λόγος ἐκάστοτε, ὃ τὸ “μὴδὲν ἄγαν” παρακελευό-
μενος, ᾧ πείθονται· τὸ δὲ τῶν ἀφρόνων τε καὶ ὑβριστῶν
μέχρι μανίας ἢ σφοδρὰ ἡδονὴ κατέχουσα περιβοήτους
ἀπεργάζεται.

e

ΣΩ. Καλῶς· καὶ εἴ γε τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ὡς ἐν
τιμῇ πονηρίᾳ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρετῇ
μέγισται μὲν ἡδοναί, μέγισται δὲ καὶ λύπαι γίνονται.

5

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τούτων τινὰς προελόμενον δεῖ σκοπεῖσθαι
τίνα ποτὲ τρόπον ἐχούσας ἐλέγομεν αὐτὰς εἶναι μεγίστας.

10

b 11 οὖν νῦν B : οὖν T c 3 ἡγήθῃ] ἡγεῖ B T c 7 δεῖ T :
δεῖν B d 2 δείξεις] δείξει Heindorf ἀπόκριναι Schleier-
macher : ἀποκριεῖ B T d 6 διαφέρον B : διάφορον T d 7 δ
B T : om. vulg. e 2 πείθονται T : πείθοντε B e 3 ἢ T : εἰ B
e 5 τοῦθ' T : ταῦθ' B ἐν B T : om. vulg. e 10 ἐλέγομεν B :
λέγομεν T

46 ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Σκόπει δὴ τὰς τῶν τοιῶνδε νοσημάτων ἡδονάς, τίνα ποτὲ ἔχουσι τρόπον.

ΠΡΩ. Ποίων;

5 ΣΩ. Τὰς τῶν ἀσχημόνων, ἃς οὐκ εἶπομεν δυσχερεῖς μισοῦσι παντελῶς.

ΠΡΩ. Ποίας;

ΣΩ. Οἷον τὰς τῆς ψώρας ἰάσεις τῷ τρίβειν καὶ ὅσα τοιαῦτα, οὐκ ἄλλης δεόμενα φαρμάξεως· τοῦτο γὰρ δὴ τὸ
10 πάθος ἡμῶν, ὧ πρὸς θεῶν, τί ποτε φῶμεν ἐγγίγνεσθαι; πότερον ἡδονὴν ἢ λύπην;

ΠΡΩ. Σύμμικτον τοῦτό γ' ἄρ', ὧ Σώκρατες, ἔοικε γίγνεσθαι τι κακόν.

b ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ Φιλήβου γε ἕνεκα παρεθέμην τὸν λόγον· ἀλλ' ἄνευ τούτων, ὧ Πρώταρχε, τῶν ἡδονῶν καὶ τῶν ταύταις ἐπομένων, ἂν μὴ κατοφθῶσι, σχεδὸν οὐκ ἂν ποτε δυναίμεθα διακρίνασθαι τὸ νῦν ζητούμενον.

5 ΠΡΩ. Οὐκοῦν ἰτέον ἐπὶ τὰς τούτων συγγενεῖς.

ΣΩ. Τὰς ἐν τῇ μίξει κοινωνούσας λέγεις;

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰσὶ τοίνυν μίξεις αἱ μὲν κατὰ τὸ σῶμα ἐν αὐτοῖς
c τοῖς σώμασι, αἱ δ' αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐν τῇ ψυχῇ· τὰς δ' αὖ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ἀνευρήσομεν λύπας ἡδοναῖς μειχθείσας ποτὲ μὲν ἡδονὰς τὰ συναμφοτέρα, ποτὲ δὲ λύπας ἐπικαλουμένας.

5 ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Ὅποτεν ἐν τῇ καταστάσει τις ἢ τῇ διαφθορᾷ τὰναντία ἄμα πάθη πάσχη, ποτὲ ῥιγῶν θέρηται καὶ θερμαινόμενος ἐνίοτε ψύχεται, ζητῶν οἶμαι τὸ μὲν ἔχειν, τοῦ δὲ ἀπαλλάττεσθαι, τὸ δὴ λεγόμενον πικρῷ γλυκῷ μειγμένον, μετὰ

a 5 οὐκ T: om. B a 12 σύμμικτον BT: ἔμμικτον vulg. γ'
ἄρ' B: γε T b 2 ταύταις T: ταύτης B c 1 αὐτῆς τῆς T: αὐ
τῆς B αὐ τῆς B: αὐτῆς T c 7 ποτὲ ῥιγῶν T (sed add. signis
transpositionis): ποτὲ ῥιγῶν ποτὲ B

δυσπαλλακτίας παρόν, ἀγανάκτησιν καὶ ὕστερον σύντασιν d
ἀγρίαν ποιεῖ.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα ἀληθὲς τὸ νῦν λεγόμενον.

ΣΩ. Οὐκοῦν αἱ τοιαῦται μείξεις αἱ μὲν ἐξ ἴσων εἰσὶ
λυπῶν τε καὶ ἡδονῶν, αἱ δ' ἐκ τῶν ἐτέρων πλείονων; 5

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Λέγε δὴ τὰς μὲν, ὅταν πλείους λῦπαι τῶν ἡδονῶν
γίνωνται—τὰς τῆς ψώρας λεγομένας νυνοῦν ταύτας εἶναι
καὶ τὰς τῶν γαργαλισμῶν—ὅποταν (ἐν τοῖς) ἐντὸς τὸ ζέον
ἢ καὶ τὸ φλεγμαῖνον, τῇ τρίψει δὲ καὶ τῇ κνήσει μὴ ἐφικνῆται 10
τις, τὸ δ' ἐπιπολῆς μόνου διαχέη, τοτὲ φέροντες εἰς πῦρ αὐτὰ e
καὶ εἰς τοῦναντίον πυρίαις μεταβάλλοντες ἐνίοτε ἀμηχάνους
ἡδονάς, τοτὲ δὲ τοῦναντίον τοῖς ἐντὸς πρὸς τὰ τῶν ξέω, λύπας
ἡδοναῖς συγκερασθείσας, εἰς ὅποτερ' ἂν ῥέψῃ, παρέσχοντο
τῷ τὰ συγκεκριμένα βία διαχεῖν ἢ τὰ διακεκριμένα συγχεῖν 5
—[καὶ] ὁμοῦ λύπας ἡδοναῖς παρατιθέναι. 47

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅποταν αὐτὴ πλείων ἡδονὴ κατὰ (τὰ) τοιαῦτα
πάντα συμμειχθῆ, τὸ μὲν ὑπομειγμένον τῆς λύπης γαρ-
γαλίζει τε καὶ ἡρέμα ἀγανακτεῖν ποιεῖ, τὸ δ' αὐτῆς ἡδονῆς 5
πολὺ πλεον ἐγκεχυμένον συντείνει τε καὶ ἐνίοτε πηδᾶν ποιεῖ,
καὶ παντοῖα μὲν χρώματα, παντοῖα δὲ σχήματα, παντοῖα δὲ
πνεύματα ἀπεργαζόμενον πάσων ἐκπληξεν καὶ βοᾶς μετὰ
ἀφροσύνης ἐνεργάζεται;

ΠΡΩ. Μάλα γε. b

ΣΩ. Καὶ λέγειν τε, ὦ ἑταῖρε, αὐτόν τε περὶ ἑαυτοῦ ποιεῖ

d1 ὕστερον T: om. B σύντασιν B t: ξύστασιν T d3 νῦν
B: νῦν δὴ T d9 ἐν τοῖς addidi d10 κνήσει Heusde: κινήσει
B T ἐφικνῆται T: ἐφικνεῖται B e1 τὸ δ' ἐπὶ πολλῆς B T: τὰ δ'
ἐπιπολῆς Schütz e2 πυρίαις scripsi: ἀπορίαις B T e3 πρὸς
τὰ τῶν Wohlrab: προστάτ των B: πρὸς τὰς τῶν T a1 καὶ
seclusi a3 τὰ add. Par. 1809: om. B T a5 αὐτῆς B T:
αὐτῆς vulg. a6 πλεον T: πλείων B ἐγκεχυμένον B T: ἐκκεχυ-
μένον vulg. a8 ἀπεργαζόμενον Buttman: ἀπεργαζόμενα B T
a9 ἐνεργάζεται T: ἀπεργάζεται B b2 λέγειν τε T: λέγειν γε B

καὶ ἄλλον ὡς ταύταις ταῖς ἡδοναῖς τερπόμενος οἶον ἀποθνή-
σκει· καὶ ταύτας γε δὴ παντάπασιν ἀεὶ μεταδιώκει τοσοῦτω
5 μᾶλλον ὄσφ ἂν ἀκολαστότερός τε καὶ ἀφρονέστερος ὢν
τυγχάνῃ, καὶ καλεῖ δὴ μεγίστας ταύτας, καὶ τὸν ἐν αὐταῖς
ὄτι μάλιστ' ἀεὶ ζῶντα εὐδαιμονέστατον καταριθμεῖται.

ΠΡΩ. Πάντα, ὦ Σώκρατες, τὰ συμβαίνοντα πρὸς τῶν
πολλῶν ἀνθρώπων εἰς δόξαν διεπέρανας.

5 ΣΩ. Περὶ γε τῶν ἡδονῶν, ὦ Πρώταρχε, τῶν ἐν τοῖς
κοινοῖς παθήμασιν αὐτοῦ τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ
ἐντὸς κερασθέντων· περὶ δέ γ' ὢν ψυχῇ σώματι τὰναντία
συμβάλλεται, λύπην τε ἅμα πρὸς ἡδονὴν καὶ ἡδονὴν πρὸς
5 λύπην, ὥστ' εἰς μίαν ἀμφοτέρα κρᾶσιν ἵέναι, ταῦτα ἔμπροσθε
μὲν διήλθομεν, ὡς, ὁπόταν [αὐ] κενῶται, πληρώσεως ἐπιθυμεῖ,
καὶ ἐλπίζων μὲν χαίρει, κενούμενος δὲ ἀλγεῖ, ταῦτα δὲ τότε
d μὲν οὐκ ἐμαρτυράμεθα, νῦν δὲ λέγομεν ὡς ψυχῆς πρὸς σῶμα
διαφερομένης ἐν πᾶσι τούτοις πλήθει ἀμηχάνοις οὔσι μείξις
μία λύπης τε καὶ ἡδονῆς συμπύπτει γενομένη.

ΠΡΩ. Κωδωνεύεις ὀρθότατα λέγεις.

5 ΣΩ. Ἔτι τοίνυν ἡμῶν τῶν μείξεων λύπης τε καὶ ἡδονῆς
λοιπὴ μία.

ΠΡΩ. Ποία, φῆς;

ΣΩ. Ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ αὐτῇ πολλάκις λαμβάνειν
σύγκρασιν ἔφαμεν.

10 ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ τοῦτ' αὐτὸ λέγομεν;

e ΣΩ. Ὅργην καὶ φόβον καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ ἔρωτα
καὶ ζῆλον καὶ φθόνον καὶ ὅσα τοιαῦτα, ἅρ' οὐκ αὐτῆς τῆς
ψυχῆς τίθεσαι ταύτας λύπας τινάς;

b3 καὶ ἄλλον T: καὶ περὶ ἄλλον B γρ. t b5 ἂν T: om. B
b6 αὐταῖς T: ταύταις B b7 μάλιστ' αἰεὶ T: μάλιστα εἰ B
b9 εἰς δόξαν secluserim c3 δέ γ' ὢν Badham: δὲ τῶν B T ψυχῇ
scripsi: ἐν ψυχῇ B T c6 αὐ secl. Wohlrab κενῶται B t:
κεκένωται T e7 ταῦτα δὲ T: ταῦτα δὴ B d3 γιγνομένη
Badham d6 λοιπὴ T: λύπη pr. B (ut videtur) d9 σύγκρασιν
B T: σύγκρισιν vulg. ἔφαμεν] φαμέν Bury d10 αὐτὸ] αὐ

ΠΡΩ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὰς ἡδονῶν μεστὰς εὐρήσομεν ἀμηχάνων; 5
ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι [τὸ (ἐν) τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς
ὀργαῖς,] τὸ

ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπήναι

ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο,

καὶ τὰς ἐν τοῖς θρήνοις καὶ πόθοις ἡδονὰς ἐν λύπαις οὔσας 48
ἀναμειγμένας;

ΠΡΩ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτω ταῦτά γε καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
συμβαίνοι γιγνόμενα.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ τὰς γε τραγικὰς θεωρήσεις, ὅταν ἅμα 5
χαίροντες κλάωσι, μέμνησαι;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ;

ΣΩ. Τὴν δ' ἐν ταῖς κωμωδίαις διάθεσιν ἡμῶν τῆς ψυχῆς,
ἂρ' οἶσθ' ὡς ἔστι κἂν τούτοις μείζεις λύπης τε καὶ ἡδονῆς;

ΠΡΩ. Οὐ πᾶν κατανοῶ.

10

ΣΩ. Παντάπασι γὰρ οὐ ῥάδιον, ὦ Πρώταρχε, ἐν τούτῳ b
συννοεῖν τὸ τοιοῦτον ἐκάστοτε πάθος.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν ὥς γ' ἔοικεν ἐμοί.

ΣΩ. Λάβωμέν γε μὴν αὐτὸ τοσοῦτ' ἄλλο μᾶλλον ὅσ' σκοτει-
νότερόν ἐστιν, ἵνα καὶ ἐν ἄλλοις ῥᾶον καταμαθεῖν τις οἶός τ' 5
ἢ μείζω λύπης τε καὶ ἡδονῆς.

ΠΡΩ. Λέγοις ἄν.

ΣΩ. Τό τοι νυνδὴ ῥηθὲν ὄνομα φθόνου πότερα λύπην
τινὰ ψυχῆς θήσεις, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

10

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ὁ φθονῶν γε ἐπὶ κακοῖς τοῖς τῶν πέλας
ἠδόμενος ἀναφανήσεται.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

c

ο6 τὸ ὅστ' ἐφέηκεν τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς τὸ πολύφρονά περ χαλε-
πήναι BT : verba transposuit Stephanus : τοῖς . . . τὸ del. Fischer :
ἐν addidi ο8, 9 ὅς τε Homerus (Il. xviii. 109) : ὥστε BT
a 1 πόθοις Par. 1812 in marg. : πότοις BT b 5 ῥᾶον B : ῥάδιον T

ΣΩ. Κακὸν μὴν ἄγνοια καὶ ἦν δὴ λέγομεν ἀβελτέραν ἔξιν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἐκ δὴ τούτων ἰδὲ τὸ γελοῖον ἦν τινα φύσιν ἔχει.

5 ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

ΣΩ. Ἔστιν δὴ πονηρία μὲν τις τὸ κεφάλαιον, ἐξεῶς
τινος ἐπὶ κλην λεγομένη· τῆς δ' αὖ πάσης πονηρίας ἐστὶ
τοῦναντίον πάθος ἔχον ἢ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐν Δελφοῖς
γραμμάτων.

10 ΠΡΩ. Τὸ “ γνῶθι σαυτὸν ” λέγεις, ᾧ Σώκρατες;

d ΣΩ. Ἐγώ γε. τοῦναντίον μὴν ἐκεῖνῳ δῆλον ὅτι τὸ μηδαμῆ
γιγνώσκει αὐτὸν λεγόμενον ὑπὸ τοῦ γράμματος ἂν εἴη.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. ὦ Πρώταρχε, πειρῶ δὲ αὐτὸ τοῦτο τριχῆ τέμνειν.

5 ΠΡΩ. Πῆ φῆς; οὐ γὰρ μὴ δυνατὸς ᾧ.

ΣΩ. Λέγεις δὴ δεῖν ἐμὲ τοῦτο διελέσθαι τὰ νῦν;

ΠΡΩ. Λέγω, καὶ δέομαί γε πρὸς τῷ λέγειν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τῶν ἀγνοούντων αὐτοὺς κατὰ τρία
ἀνάγκη τοῦτο τὸ πάθος πάσχειν ἕκαστον;

10 ΠΡΩ. Πῶς;

e ΣΩ. Πρῶτον μὲν κατὰ χρήματα, δοξάζειν εἶναι πλουσι-
ώτερον ἢ κατὰ τὴν αὐτῶν οὐσίαν.

ΠΡΩ. Πολλοὶ γοῦν εἰσὶν τὸ τοιοῦτον πάθος ἔχοντες.

ΣΩ. Πλείους δέ γε οἱ μείζους καὶ καλλίους αὐτοὺς δοξά-
5 ζουσι, καὶ πάντα ὅσα κατὰ τὸ σῶμα εἶναι διαφερόντως τῆς
οὔσης αὐτοῖς ἀληθείας.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πολὺ δὲ πλείστοί γε οἶμαι περὶ τὸ τρίτον εἶδος τὸ
τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς διημαρτήκασιν, ἀρετῇ δοξάζοντες
10 βελτίους ἑαυτούς, οὐκ ὄντες.

c 2 ἄγνοια Cornarius : ἄνοια BT ἀβελτέραν] ἀβελτερίαν Jackson
c 4 δὴ T : δὲ B d 4 δὲ B Stobaeus : δὴ T d 7 λέγω BT
Stobaeus : om. vulg. e 3 τὸ BT : om. Stobaeus e 6 αὐτοῖς
BT Stobaeus : αὐτῆς vulg. e 8 τὸ τῶν ἐν ταῖς ψυχαῖς Badham :
τούτων ἐν ταῖς ψυχαῖς B Stobaeus : ἐν ταῖς ψυχαῖς τούτων T e 9 ἀρετῇ
Stobaeus : ἀρετῆς BT : ἀρετὴν al.

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τῶν ἀρετῶν δ' ἄρ' οὐ σοφίας πέρι τὸ πλήθος πάντως 49
ἀντεχόμενον μεστὸν ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας ἐστὶ ψευδοῦς;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὖν;

ΣΩ. Κακὸν μὲν δὴ πᾶν ἂν τις τὸ τοιοῦτον εἰπὼν ὀρθῶς
ἂν εἴποι πάθος. 5

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἔτι διαιρετέον, ὦ Πρώταρχε, δίχα, εἰ
μέλλομεν τὸν παιδικὸν ἰδόντες φθόνου ἄτοπον ἡδονῆς καὶ
λύπης ὄψεσθαι μείξιν. πῶς οὖν τέμνομεν δίχα, λέγεις;
πάντες ὁπόσοι ταύτην τὴν ψευδῆ δόξαν περὶ ἑαυτῶν ἀ- b
νοήτως δοξάζουσι, καθάπερ ἀπάντων ἀνθρώπων, καὶ τούτων
ἀναγκαιότατον ἔπεςθαι τοῖς μὲν ῥώμην αὐτῶν καὶ δύναμιν,
τοῖς δὲ οἴμαι τούναντίον.

ΠΡΩ. Ἀνάγκη. 5

ΣΩ. Ταύτη τοίνυν διέλε, καὶ ὅσοι μὲν αὐτῶν εἰσι μετ'
ἀσθενείας τοιοῦτοι καὶ ἀδύνατοι καταγελώμενοι τιμωρεῖσθαι,
γελοῖους τούτους φάσκων εἶναι τάληθῆ φθέγγει· τοὺς δὲ
δυνατοὺς τιμωρεῖσθαι καὶ ἰσχυροὺς φοβεροὺς καὶ ἐχθροὺς
προσαγορεύων ὀρθότατον τούτων σαυτῷ λόγον ἀποδώσεις. c
ἄγνοια γὰρ ἢ μὲν τῶν ἰσχυρῶν ἐχθρά τε καὶ αἰσχροά—
βλαβερά γὰρ καὶ τοῖς πέλας αὐτῆ τε καὶ ὅσαι εἰκόνας
αὐτῆς εἰσω—ἢ δ' ἀσθενῆς ἡμῖν τὴν τῶν γελοίων εἴληχε
τάξιν τε καὶ φύσιν. 5

ΠΡΩ. Ὀρθότατα λέγεις. ἀλλὰ γὰρ ἢ τῶν ἡδονῶν καὶ
λυπῶν μείξιν ἐν τούτοις οὕτω μοι καταφανής.

a 1 πάντως BT: πᾶν Stobaeus a 2 ψεύδους (sic) BT: καὶ
ψεύδους vulg.

a 9 πῶς . . . λέγεις Socrati continuat T (post
λέγεις add. val supra versum t): Protarcho dat B τέμνομεν BT:
τέμνωμεν vulg.

b 1 πάντες κ.τ.έ. eidem continuat Stallbaum:
alteri dant BT b 2 τούτων T: τούτων B b 9 καὶ ἰσχυροὺς
φοβεροὺς Vahlen: φοβεροὺς καὶ ἰσχυροὺς BT: φοβεροὺς καὶ αἰσχροὺς
Schütz

c 1 τούτων B: τούτων T: τοῦτο vulg. c 2 ἄγνοια
Cornarius: ἄγνοια BT

c 3 αὐτῆ Heusde: αὐτῆ BT c 4 αὐτῆς
B: ταύτης T c 5 τάξιν γε (sic) καὶ B: om T c 7 οὕτω T:

πῶ B

ΣΩ. Τὴν τοίνυν τοῦ φθόνου λαβὲ δύναμιν πρῶτον.

ΠΡΩ. Λέγε μόνον.

d ΣΩ. Λύπη τις ἄδικός ἐστί που καὶ ἡδονή;

ΠΡΩ. Τοῦτο μὲν ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπὶ μὲν τοῖς τῶν ἐχθρῶν κακοῖς οὐτ' ἄδικον οὔτε φθονερόν ἐστι τὸ χαίρειν;

5 ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τὰ δέ γε τῶν φίλων ὀρώντας ἔστιν ὅτε κακὰ μὴ λυπεῖσθαι, χαίρειν δέ, ἄρα οὐκ ἄδικόν ἐστιν;

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἶπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν;

10 ΠΡΩ. Ὅρθῶς.

ΣΩ. Τὴν οὖν τῶν φίλων δοξοσοφίαν καὶ δοξοκαλίαν καὶ
e ὅσα νυνδὴ διήλθομεν, ἐν τρισὶν λέγοντες εἶδεις γίνεσθαι, γελοῖα μὲν ὀπόσα ἀσθενῆ, μισητὰ δ' ὀπόσα ἐρρωμένα, (φῶμεν) ἢ μὴ φῶμεν ὅπερ εἶπον ἄρτι, τὴν τῶν φίλων ἕξι ταύτην ὅταν ἔχη τις τὴν ἀβλαβὴ τοῖς ἄλλοις, γελοῖαν εἶναι;

5 ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Κακὸν δ' οὐχ ὁμολογοῦμεν αὐτὴν ἄγνοιάν γε οὖσαν εἶναι;

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Χαίρομεν δὲ ἢ λυπούμεθα, ὅταν ἐπ' αὐτῇ γελῶμεν;

50 ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι χαίρομεν.

ΣΩ. Ἡδονὴν δὲ ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς, οὐ φθόνου ἔφαμεν εἶναι τὸν τοῦτ' ἀπεργαζόμενον;

ΠΡΩ. Ἀνάγκη.

5 ΣΩ. Γελῶντας ἄρα ἡμᾶς ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων γελοίοις φησὶν ὁ λόγος, κεραννύοντας ἡδονὴν αὐτῶν φθόνου, λύπη τὴν

c8 λαβὲ δύναμιν B T: δύναμιν λαβὲ vulg. d i που B: om. T
d 6 δέ B T: om. vulg. d 9 ἄγνοιαν Cornarius: ἄνοιαν B T
d ii τὴν B T: τί vulg. e i νῦν δὴ B: νῦν T e 2 ὀπόσα
B T: ὀπόσα μὴ vulg. φῶμεν add. corr. Ven. 189 e 6 ἄγνοιαν
Cornarius: ἄνοιαν B T γε T: om. B e 7 εἶναι B et (com-
pendio) T: om. vulg. a 3 ἔφαμεν B T: φαμεν Stallbaum a 6 αὐ
B: om. T

ἡδονὴν συγκερανύνουαι· τὸν γὰρ φθόνον ὁμολογήσθαι λύπην
 ψυχῆς ἡμῖν πάλαι, τὸ δὲ γελᾶν ἡδονήν, ἅμα γίγνεσθαι δὲ
 τούτῳ ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ.

10

ΣΩ. Μηνύει δὴ νῦν ὁ λόγος ἡμῖν ἐν θρήνοις τε καὶ ἐν **b**
 τραγωδίαις (καὶ κωμωδίαις), μὴ τοῖς δράμασι μόνον ἀλλὰ
 καὶ τῇ τοῦ βίου συμπάσῃ τραγωδίᾳ καὶ κωμωδίᾳ, λύπας
 ἡδοναῖς ἅμα κεράνυσθαι, καὶ ἐν ἄλλοις δὴ μυρίοις.

ΠΡΩ. Ἀδύνατον μὴ ὁμολογεῖν ταῦτα, ὦ Σώκρατες, εἰ **5**
 καὶ τις φιλονικοῖ πάνυ πρὸς τὰναντία.

ΣΩ. Ὅργῃν μὴν καὶ πόθον καὶ θρήνον καὶ φόβον καὶ
 ἔρωτα καὶ ζῆλον καὶ φθόνον προυθέμεθα καὶ ὅποσα τοιαῦτα, **c**
 ἐν οἷς ἔφαμεν εὐρήσειν μειγνύμενα τὰ νῦν πολλάκις
 λεγόμενα. ἦ γάρ;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Μανθάνομεν οὖν ὅτι θρήνον πέρι καὶ φθόνου καὶ **5**
 ὀργῆς πάντα ἐστὶ τὰ νυνδὴ διαπεραυθέντα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ μανθάνομεν;

ΣΩ. Οὐκοῦν πολλὰ ἔτι τὰ λοιπὰ;

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

ΣΩ. Διὰ δὴ τί μάλισθ' ὑπολαμβάνεις με δεῖξαι σοι τὴν **10**
 ἐν τῇ κωμωδίᾳ μείξιν; ἄρ' οὐπίστεως χάριω, ὅτι τὴν γε ἐν
 τοῖς φόβοις καὶ ἔρωσι καὶ τοῖς ἄλλοις ῥᾶδιον κρᾶσιω ἐπι- **d**
 δεῖξαι· λαβόντα δὲ τοῦτο παρὰ σαντῶ ἀφεῖναι με μηκέτι
 ἐπ' ἐκείνα ἰόντα δεῖν μηκύνειν τοὺς λόγους, ἀλλ' ἀπλῶς
 λαβεῖν τοῦτο, ὅτι καὶ σῶμα ἄνευ ψυχῆς καὶ ψυχὴ ἄνευ
 σώματος καὶ κοινῇ μετ' ἀλλήλων ἐν τοῖς παθήμασι μεστά **5**
 ἐστὶ συγκεκραμένης ἡδονῆς λύπαις; νῦν οὖν λέγε πότερα
 ἀφίης με ἢ μέσας ποιήσεις νύκτας; εἰπὼν δὲ σμικρὰ οἶμαι

a8 ψυχῆς T: τῆς ψυχῆς B γίγνεσθαι δὲ B: δὲ γίγνεσθαι T
 a9 τούτῳ Badham: τούτο BT b1 δὴ BT: δὲ vulg. b2 καὶ
 κωμωδίαις add. Hermann ἀλλὰ καὶ T: ἄλλα B b4 ἡδοναῖς
 B: ἡδονὰς T b6 πάνυ BT: πάντῃ vulg. c2 ἔφαμεν T:
 φαμέν B d2 σαντῶ T: ταντῶ B d6 συγκεκραμένης B:
 Stobaeus: συγκεκρασμένης T d7 ἀφίης T: ἀφείης B

σου τεύξεσθαι μεθίναί με· τούτων γὰρ ἀπάντων αὔριον
 e ἐθελήσω σοι λόγον δοῦναι, τὰ νῦν δὲ ἐπὶ τὰ λοιπὰ βούλομαι
 στέλλεσθαι πρὸς τὴν κρίσιν ἣν Φίληβος ἐπιτάττει.

ΠΡΩ. Καλῶς εἶπες, ὦ Σώκρατες· ἀλλ' ὅσα λοιπὰ ἡμῖν
 διέξελθε ὅπη σοι φίλον.

5 ΣΩ. Κατὰ φύσιν τοίνυν μετὰ τὰς μειχθείσας ἡδονὰς ὑπὸ
 δῆ τινος ἀνάγκης ἐπὶ τὰς ἀμείκτους πορευοίμεθ' ἂν ἐν τῷ
 μέρει.

51 ΠΡΩ. Κάλλιστ' εἶπες.

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ πειράσομαι μεταβαλὼν σημαίνειν ἡμῖν
 αὐτάς. τοῖς γὰρ φάσκουσι λυπῶν εἶναι παῦλαν πάσας τὰς
 ἡδονὰς οὐ πάνυ πως πείθομαι, ἀλλ' ὅπερ εἶπον, μάρτυσι
 5 καταχρῶμαι πρὸς τὸ τιναὶς ἡδονὰς εἶναι δοκούσας, οὔσας δ'
 οὐδαμῶς, καὶ μεγάλας ἐτέρας τιναὶς ἅμα καὶ πολλὰς φαντα-
 σθείσας, εἶναι δ' αὐτὰς συμπεφυρμένας ὁμοῦ λύπαις τε καὶ
 ἀναπαύσεσιν ὀδυνῶν τῶν μεγίστων περὶ τε σώματος καὶ
 ψυχῆς ἀπορίας.

b ΠΡΩ. Ἀληθεῖς δ' αὖ τίνας, ὦ Σώκρατες, ὑπολαμβάνων
 ὀρθῶς τις διαανοιτ' ἄν;

ΣΩ. Τὰς περὶ τε τὰ καλὰ λεγόμενα χρώματα καὶ περὶ
 τὰ σχήματα καὶ τῶν ὁσμῶν τὰς πλείστας καὶ τὰς τῶν
 5 φθόγγων καὶ ὅσα τὰς ἐνδείας ἀναισθήτους ἔχοντα καὶ
 ἀλύπους τὰς πληρώσεις αἰσθητὰς καὶ ἡδείας [καθαρὰς
 λυπῶν] παραδίδωσιν.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, αὖ λέγομεν οὕτω;

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν οὐκ εὐθύς δηλὰ ἐστὶν ἃ λέγω, πει-
 c ρατέον μὴν δηλοῦν. σχημάτων τε γὰρ κάλλος οὐχ ὅπερ
 ἂν ὑπολάβοιεν οἱ πολλοὶ πειρῶμαι νῦν λέγειν, ἢ ζῶων ἢ
 τιῶων ζωγραφημάτων, ἀλλ' εὐθύ τι λέγω, φησὶν ὁ λόγος,

a 2 μεταβαλὼν B T: μεταλαβῶν t ἡμῖν B T: ἐμῖν vulg.
 a 5 πρὸς B: compendium T: ἐπὶ Coisl. τὸ T: τε B a 8 σώ-
 ματος T: σῶμα B b 2 τις T: om. B b 6 καθαρὰς λυπῶν
 secl. Badham b 9 οὖν secl. Badham c 1 κάλλος (compend.)
 T: καλῶς B: κάλλους vulg. c 2 ἢ ζῶων B: οἶον ζῶων T

καὶ περιφερὲς καὶ ἀπὸ τούτων δὴ τά τε τοῖς τόρνοις γιγνώ-
 5 μενα ἐπίπεδά τε καὶ στερεὰ καὶ τὰ τοῖς κανόσι καὶ γωνίαις,
 εἴ μου μανθάνεις. ταῦτα γὰρ οὐκ εἶναι πρὸς τι καλὰ λέγω,
 καθάπερ ἄλλα, ἀλλ' αἰεὶ καλὰ καθ' αὐτὰ πεφυκέναι καὶ τινὰς
 ἡδονὰς οἰκείας ἔχειν, οὐδὲν ταῖς τῶν κινήσεων προσφερέις· d
 καὶ χρώματα δὴ τούτου τὸν τύπον ἔχοντα [καλὰ καὶ ἡδονὰς]
 ἀλλ' ἄρα μανθάνομεν, ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Πειρῶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες· πειράθητι δὲ καὶ σὺ
 σαφέστερον ἔτι λέγειν. 5

ΣΩ. Λέγω δὴ ἡχὰς τῶν φθόγγων τὰς λείας καὶ λαμ-
 πρὰς, τὰς ἔν τι καθαρὸν ἰείσας μέλος, οὐ πρὸς ἕτερον καλὰς
 ἀλλ' αὐτὰς καθ' αὐτὰς εἶναι, καὶ τούτων συμφύτους ἡδονὰς
 ἐπομένας.

ΠΡΩ. Ἔστι γὰρ οὖν καὶ τοῦτο. 10

ΣΩ. Τὸ δὲ περὶ τὰς ὁσμὰς ἦττον μὲν τούτων θεῖον γένος e
 ἡδονῶν· τὸ δὲ μὴ συμμεμείχθαι ἐν αὐταῖς ἀναγκαίους λύπας,
 καὶ ὅπῃ τοῦτο καὶ ἐν ὄψι τυγχάνει γεγονὸς ἡμῖν, τοῦτ'
 ἐκείνοις τίθημι ἀντίστροφον ἅπαν. ἀλλ', εἰ κατανοεῖς,
 ταῦτα εἶδη δύο (ᾧν) λέγομεν ἡδονῶν. 5

ΠΡΩ. Κατανοῶ.

ΣΩ. Ἔτι δὴ τοῖνυν τούτοις προσθῶμεν τὰς περὶ τὰ
 μαθήματα ἡδονὰς, εἰ ἄρα δοκοῦσιν ἡμῖν αὐταὶ πείνας μὲν μὴ 52
 ἔχειν τοῦ μανθάνειν μηδὲ διὰ μαθημάτων πείλην ἀλγηδόνας
 ἐξ ἀρχῆς γιγνομένας.

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὕτω συνδοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; μαθημάτων πληρωθεῖσιν ἔαν ὕστερον ἀπο- 5
 βολαὶ διὰ τῆς λήθης γίνωνται, καθορᾶς τινὰς ἐν αὐταῖς
 ἀλγηδόνας;

d 1 κινήσεων Heusde : κινήσεων B T d 2 δὴ B T : δήπου vulg.
 καλὰ καὶ ἡδονὰς secl. Stallbaum d 6 ἡχὰς ci. Bury : τὰς B T
 τὰς λείας T : ταλείας B d 7 ἰείσας (sic) T : ἰούσας (sic) B καλὰς
 T : om. B e 1 τούτων B T : om. vulg. e 2 ἀναγκαίους B T :
 ἀναγκαίας vulg. e 4 ἐκείνοις B T : ἐκείνης vulg. e 5 ᾧν
 λέγομεν Jackson : λεγομένων B T a 3 γιγνομένας T : γενομένας B
 a 5 πληρωθεῖσιν Schütz : πληρωθεισῶν B T

ΠΡΩ. Οὐ τι φύσει γε, ἀλλ' ἐν τισι λογισμοῖς τοῦ
b παθήματος, ὅταν τις στερηθεὶς λυπηθῇ διὰ τὴν χρεῖαν.

ΣΩ. Καὶ μὴν, ὦ μακάριε, νῦν γε ἡμεῖς αὐτὰ τὰ τῆς
 φύσεως μόνον παθήματα χωρὶς τοῦ λογισμοῦ διαπεραίνομεν.

ΠΡΩ. Ἀληθῆ τοῖνυν λέγεις ὅτι χωρὶς λύπης ἡμῖν λήθη
 5 γίγνεται ἐκάστοτε ἐν τοῖς μαθήμασι.

ΣΩ. Ταύτας τοῖνυν τὰς τῶν μαθημάτων ἡδονὰς ἀμείκτους
 τε εἶναι λύπαις ῥητέον καὶ οὐδαμῶς τῶν πολλῶν ἀνθρώπων
 ἀλλὰ τῶν σφόδρα ὀλίγων.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὐ ῥητέον;

c ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτε μετρίως ἤδη διακεκρίμεθα χωρὶς τὰς
 τε καθαρὰς ἡδονὰς καὶ τὰς σχεδὸν ἀκαθάρτους ὀρθῶς ἀν-
 λεχθείσας, προσθῶμεν τῷ λόγῳ ταῖς μὲν σφοδραῖς ἡδοναῖς
 ἀμετρίαν, ταῖς δὲ μὴ τούναντίον ἐμμετρίαν· καὶ (τὰς) τὸ
 5 μέγα καὶ τὸ σφοδρὸν αὐτὰς (δεχομένας), καὶ πολλάκις καὶ
 ὀλιγάκις γιγνομένας τοιαύτας, τῆς τοῦ ἀπίερον γε ἐκείνου
 καὶ ἦττον καὶ μᾶλλον διὰ τε σώματος καὶ ψυχῆς φερομένου
d [προσ]θῶμεν αὐτὰς εἶναι γένους, τὰς δὲ μὴ τῶν ἐμμέτρων.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἔτι τοῖνυν πρὸς τούτοις μετὰ ταῦτα τόδε αὐτῶν
 διαθεατέον.

5 ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τί ποτε χρηρὴ φάναι πρὸς ἀλήθειαν εἶναι; τὸ καθαρὸν
 τε καὶ εἰλικρινὲς ἢ τὸ σφόδρα τε καὶ τὸ πολὺ καὶ τὸ μέγα
 καὶ τὸ ἰταμόν;

ΠΡΩ. Τί ποτ' ἄρα, ὦ Σώκρατες, ἐρωτᾷς βουλόμενος;

10 ΣΩ. Μηδέν, ὦ Πρώταρχε, ἐπιλείπειν ἐλέγχων ἡδονῆς

b 1 παθήματος G t: μαθήματος B T **b** 2 τὰ B T: καὶ τὰ vulg.
b 4 λήθη T: ἀληθῆ B **b** 5 γίγνεται T: γίνεσθ' B **b** 7 λύ-
 παις B T: λύπης G **c** 2 ἐν T: om. B **c** 4 τὰς add. Stall-
 baum **c** 5 δεχομένας add. Stallbaum e Ficino **c** 6 τῆς B T:
 secl. Stallbaum auctore Stephano γε B t: τε T: τέ γ' vulg.
d 1 προσ secl. Stallbaum αὐτὰς corr. Ven. 189: αὐταῖς B T
 τὰς T: ταῖς B μὴ T: om. B **d** 4 διαθεατέον corr. Ven. 189:
 διαθετέον B T **d** 8 ἰταμόν scripsi: ἰκανόν B T: fort. μανικόν
 Apelt

τε καὶ ἐπιστήμης, εἰ τὸ μὲν ἄρ' αὐτῶν ἑκατέρου καθαρὸν e
 ἐστι, τὸ δ' οὐ καθαρὸν, ἵνα καθαρὸν ἑκάτερον ἶδον εἰς τὴν
 κρίσιν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ συνάπασι τοιοῦδε βῆμα παρέχῃ τὴν
 κρίσιν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα. 5

ΣΩ. Ἴθι δὴ, περὶ πάντων, ὅσα καθαρὰ γένη λέγομεν,
 οὐτωςὲ διανοηθῶμεν· προελόμενοι πρῶτον αὐτῶν ἐν τι
 σκοπῶμεν.

ΠΡΩ. Τί οὖν προελώμεθα; 53

ΣΩ. Τὸ λευκὸν ἐν τοῖς πρῶτον, εἰ βούλει, θεασώμεθα
 γένος.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Πῶς οὖν ἂν λευκοῦ καὶ τίς καθαρότης ἡμῖν εἴη; 5
 πότερα τὸ μέγιστόν τε καὶ πλείστον ἢ τὸ ἀκρατέστατον, ἐν
 ᾧ χρώματος μηδεμία μοῖρα ἄλλη μηδενὸς ἐνεῖη;

ΠΡΩ. Δῆλον ὅτι τὸ μάλιστ' εἰλικρῶς οὖν.

ΣΩ. Ὅρθῶς. ἄρ' οὖν οὐ τοῦτο ἀληθέστατον, ὧ Πρώ-
 ταρχε, καὶ ἅμα δὴ κάλλιστον τῶν λευκῶν πάντων θήσομεν, b
 ἀλλ' οὐ τὸ πλείστον οὐδὲ τὸ μέγιστον;

ΠΡΩ. Ὅρθότατά γε.

ΣΩ. Σμικρὸν ἄρα καθαρὸν λευκὸν μεμειγμένου πολλοῦ
 λευκοῦ λευκότερον ἅμα καὶ κάλλιον καὶ ἀληθέστερον ἐὰν 5
 φῶμεν γίνεσθαι, παντάπασιν ἐροῦμεν ὀρθῶς.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Τί οὖν; οὐ δήπου πολλῶν δεησόμεθα παραδειγμα-
 των τοιούτων ἐπὶ τὸν τῆς ἡδονῆς πέρι λόγον, ἀλλ' ἀρκεῖ
 νοεῖν ἡμῖν αὐτόθεν ὡς ἄρα καὶ σύμπασα ἡδονὴ σμικρὰ 10
 μεγάλης καὶ ὀλίγη πολλῆς, καθαρὰ λύπης, ἡδίων καὶ c
 ἀληθεστέρα καὶ καλλίων γίγνοιτ' ἂν.

e 2 ἶδον T: ἶδον B e 3 βῆμα B: βῆμας T e 7 ἐν τι T: ἐν
 τίσι B e 8 σκοπῶμεν BT: διασκοπῶμεν vulg. a 2 πρῶτον
 B: πρώτοις T a 5 ἂν B: αὐτ T a 6 ἀκρατέστατον BT:
 ἀκρότατον (sic) marg. t a 7 ἄλλη T: ἀλλὰ ἢ B: ἄλλου Badham
 ἐνεῖη B: ἂν εἴη T a 9 οὐ B: om. T b 5 λευκοῦ T: καθα-
 ροῦ B

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν, καὶ τό γε παράδειγμα ἱκανόν.

ΣΩ. Τί δὲ τὸ τοιούδε; ἄρα περὶ ἡδονῆς οὐκ ἀκηκόαμεν
5 ὡς αἰεὶ γένεσις ἔστιν, οὐσία δὲ οὐκ ἔστι τὸ παράπαν ἡδονῆς;
κομψοὶ γὰρ δὴ τινας αὖ τοῦτον τὸν λόγον ἐπιχειροῦσι
μηνύειν ἡμῖν, οἷς δεῖ χάριν ἔχειν.

ΠΡΩ. Τί δὴ;

ΣΩ. Διαπερανοῦμαί σοι τοῦτ' αὐτὸ ἐπαυερωτῶν, ᾧ
d Πρώταρχε φίλε.

ΠΡΩ. Λέγε καὶ ἐρώτα μόνον.

ΣΩ. Ἐστὸν δὴ τινε δύο, τὸ μὲν αὐτὸ καθ' αὐτό, τὸ δ'
αἰεὶ ἐφιέμενον ἄλλου.

5 ΠΡΩ. Πῶς τούτῳ καὶ τίνε λέγεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σεμνότατον αἰεὶ πεφυκός, τὸ δ' ἔλλιπὲς
ἐκείνου.

ΠΡΩ. Λέγ' ἔτι σαφέστερον.

ΣΩ. Παιδικὰ που καλὰ καὶ ἀγαθὰ τεθεωρήκαμεν ἅμα
10 καὶ ἐραστὰς ἀνδρείους αὐτῶν.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Τούτοις τοῖσιν ἐοικότα δυοῖν οὖσι δύο ἄλλα ζῆται
e κατὰ πάνθ' ὅσα λέγομεν εἶναι.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον ἔτ' ἐρῶ; λέγε σαφέστερον, ᾧ Σώκρατες,
ὅτι λέγεις.

ΣΩ. Οὐδέν τι ποικίλον, ᾧ Πρώταρχε· ἀλλ' ὁ λόγος
5 ἐρεσχηλεῖ νῶν, λέγει δ' ὅτι τὸ μὲν ἕνεκά του τῶν οὐτων
ἔστ' αἰεὶ, τὸ δ' οὐ χάριν ἐκάστοτε τὸ τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον
αἰεὶ γίγνεται.

ΠΡΩ. Μόγις ἔμαθον διὰ τὸ πολλάκις λεχθῆναι.

ΣΩ. Τάχα δ' ἴσως, ᾧ παῖ, μᾶλλον μαθησόμεθα προ-
54 ελθόντος τοῦ λόγου.

ΠΡΩ. Τί γὰρ οὔ;

c 7 δεῖ B: δὴ T c 9 τοῦτ' αὐτὸ T: τοῦτο B d 5 τούτω
ex τούτω (sic) T: τοῦτο B d 8 λέγ' ἔτι B: λέγε τί T e 2 τὸ
τρίτον ἔτ' ἐρῶ Badham: τὸ τρίτον ἐτέρῳ B T Socrati continuantes
e 5 τοῦ τῶν T: τούτων B e 6 οὔ T: οὐ B

ΣΩ. Δύο δὴ τὰδε ἕτερα λάβωμεν.

ΠΡΩ. Ποῖα;

ΣΩ. Ἐν μὲν τι γένεσι πάντων, τὴν δὲ οὐσίαν ἕτερον ἔν. 5

ΠΡΩ. Δύο ἀποδέχομαί σου ταῦτα, οὐσίαν καὶ γένεσιν.

ΣΩ. Ὅρθότατα. πότερον οὖν τούτων ἕνεκα ποτέρου, τὴν γένεσιν οὐσίας ἕνεκα φῶμεν ἢ τὴν οὐσίαν εἶναι γενέσεως ἕνεκα;

ΠΡΩ. Τοῦτο δὲ προσαγορεύεται οὐσία εἰ γενέσεως ἕνεκα 10 τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἔστί, νῦν πυνθάνη;

ΣΩ. Φαίνομαι.

ΠΡΩ. Πρὸς θεῶν ἄρ' [ἄν] ἐπαυρωτῆς με τοιόνδε τι; **b** λέγ', ὦ Πρώταρχε, μοί, πότερα πλοίων ναυπηγίαν ἕνεκα φῆς γίνεσθαι μᾶλλον ἢ πλοῖα ἕνεκα ναυπηγίας, καὶ πάνθ' ὁπόσα τοιαῦτ' ἔστιν;

ΣΩ. Λέγω τοῦτ' αὐτό, ὦ Πρώταρχε. 5

ΠΡΩ. Τί οὖν οὐκ αὐτὸς ἀπεκρίνω σταντῶ, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐδὲν ὅτι οὐ· σὺ μέντοι τοῦ λόγου συμμετέχε.

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Φημί δὴ γενέσεως μὲν ἕνεκα φάρμακά τε καὶ πάντα **c** ὄργανα καὶ πάσαν ὕλην παρατίθεσθαι πάσιν, ἐκάστην δὲ γένεσιν ἄλλην ἄλλης οὐσίας τινὸς ἐκάστης ἕνεκα γίνεσθαι, σύμπασαν δὲ γένεσιν οὐσίας ἕνεκα γίνεσθαι συμπάσης.

ΠΡΩ. Σαφέστατα μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡδονὴ γε, εἴπερ γένεσις ἔστιν, ἕνεκά τιως οὐσίας ἐξ ἀνάγκης γίγνοιτ' ἄν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Τό γε μὴν οὐ ἕνεκα τὸ ἕνεκά του γιγνόμενον αἰεὶ γίγνοιτ' ἄν, ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρα ἐκεῖνό ἐστι· τὸ δὲ 10 τινὸς ἕνεκα γιγνόμενον εἰς ἄλλην, ὦ ἄριστε, μοῖραν θετέον.

b 1 ἄν B T: secl. Badham ἐπαυρωτῆς B: ἐπερωτῆς T τοιόνδε . . . **b** 4 ἔστιν Protarcho dedit Badham, Socrati dant B T vulg. **b** 2 λέγ' ὦ Badham: λέγω ὦ B T μοί B T: σοι vulg. **b** 3 ἕνεκα ante ναυπηγίας B T: om. al. **b** 7 συμμετέχε B: μέτεχε T **b** 9 μὲν T: ἐμ' B **c** 3 γίνεσθαι . . . **c** 4 ἕνεκα T: om. B **c** 4 ξυμπάσης T: ξυμπάση B **c** 9 τὸ ἕνεκά B t: τῶ ἕνεκα T

ΠΡΩ. Ἀναγκαιότατον.

d ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἡδονὴ γε εἴπερ γένεσις ἐστίν, εἰς ἄλλην ἢ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ μοῖραν αὐτὴν τιθέντες ὀρθῶς θήσομεν;

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον τούτου τοῦ λόγου, τῷ
5 μὲνύσαντι τῆς ἡδονῆς περὶ τὸ γένεσιν μὲν, οὐσίαν δὲ μὴδ' ἡντινοῦν αὐτῆς εἶναι, χάριω ἔχειω δεῖ· δῆλον γὰρ ὅτι οὗτος τῶν φασκόντων ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι καταγελαῖ.

ΠΡΩ. Σφόδρα γε.

e ΣΩ. Καὶ μὴν αὐτὸς οὗτος ἐκάστοτε καὶ τῶν ἐν ταῖς γενέσεσιν ἀποτελουμένων καταγελάσεται.

ΠΡΩ. Πῶς δὴ καὶ ποίων λέγεις;

ΣΩ. Τῶν ὅσοι ἐξιῶμενοι ἢ πείνην ἢ δίψαν ἢ τι τῶν
5 τοιούτων, ὅσα γένεσις ἐξιᾶται, χαίρουσι διὰ τὴν γένεσιν ἀτε ἡδονῆς οὐσης αὐτῆς, καὶ φασὶ ζῆν οὐκ ἂν δέξασθαι μὴ διψῶντές τε καὶ πεινῶντες καὶ τᾶλλα ἃ τις ἂν εἴποι πάντα τὰ ἐπόμενα τοῖς τοιούτοις παθήμασι μὴ πάσχοντες.

55 ΠΡΩ. Ἐοίκασι γοῦν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ γίνεσθαι γε τούναντίον ἅπαντες τὸ φθείρεσθαι φαίμεν ἄν.

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον.

5 ΣΩ. Τὴν δὴ φθορὰν καὶ γένεσιν αἰροῦντ' ἂν τις τοῦθ' αἰρούμενος, ἀλλ' οὐ τὸν τρίτον ἐκείνου βίον, τὸν ἐν ᾧ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι, φρονεῖν δ' ἦν [δυνατὸν] ὡς οἶόν τε καθαρῶτατα.

ΠΡΩ. Πολλή τις, ὡς ἔοικεν, ᾧ Σώκρατες, ἀλογία συμ-
10 βαίνει γίνεσθαι, ἔάν τις τὴν ἡδονὴν ὡς ἀγαθὸν ἡμῖν τιθῆται.

ΣΩ. Πολλή, ἐπεὶ καὶ τῆδε ἔτι λέγωμεν.

ΠΡΩ. Πῆ;

d 6 ἔχειν δεῖ T: ἔχειν δεῖν B: δεῖ ἔχειν vulg. d 7 καταγελαῖ
B T: γρ. καταγελάσεται t e 1 αὐτὸς scripsi: αὐτὸς B T: δ αὐτὸς
Bekker e 4 ἢ πείνην T: πείνην B a 2 τῷ T: τὸ B γε
T: om. B a 5 τις B: δ T a 7 δυνατὸν secl. Bekker

ΣΩ. Πῶς οὐκ ἄλογόν ἐστι μηδὲν ἀγαθὸν εἶναι μηδὲ b
καλὸν μήτε ἐν σώμασι μήτ' ἐν πολλοῖς ἄλλοις πλὴν ἐν
ψυχῇ, καὶ ἐνταῦθα ἡδονὴν μόνον, ἀνδρείαν δὲ ἢ σωφροσύνην
ἢ νοῦν ἢ τι τῶν ἄλλων ὅσα ἀγαθὰ εἴληχε ψυχῇ, μηδὲν
τοιούτου εἶναι; πρὸς τούτοις δὲ ἔτι τὸν μὴ χαίροντα, ἀλγοῦντα 5
δέ, ἀναγκάζεσθαι φάναι κακὸν εἶναι τότε ὅταν ἀλγῇ, κἂν ἢ
ἄριστος πάντων, καὶ τὸν χαίροντα αὖ, ὅσῳ μᾶλλον χαίρει,
τότε ὅταν χαίρῃ, τοσοῦτῳ διαφέρειν πρὸς ἀρετὴν. c

ΠΡΩ. Πάντ' ἐστὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, ὡς δυνατὸν
ἀλογώτατα.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν ἡδονῆς μὲν πάντως ἐξέτασιν πάσαν ἐπι-
χειρῶμεν ποιήσασθαι, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης οἷον φειδόμενοι 5
σφόδρα φανῶμεν· γενναίως δέ, εἴ πῆ τι σαθρὸν ἔχει, πᾶν
περικρούωμεν, ὡς ὅτι καθαρώτατόν ἐστ' αὐτῶν φύσει, τοῦτο
κατιδόντες εἰς τὴν κρίσιν χρώμεθα τὴν κοινὴν τοῖς τε τούτων
καὶ τοῖς τῆς ἡδονῆς μέρεσιν ἀληθεστάτοις.

ΠΡΩ. Ὅρθως. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἡμῖν τὸ μὲν οἶμαι δημιουργικόν ἐστι τῆς d
περὶ τὰ μαθήματα ἐπιστήμης, τὸ δὲ περὶ παιδείαν καὶ
τροφὴν. ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἐν δὴ ταῖς χειροτεχνικαῖς διανοηθῶμεν πρῶτα εἰ 5
τὸ μὲν ἐπιστήμης αὐτῶν μᾶλλον ἐχόμενον, τὸ δ' ἦττον ἐνι,
καὶ δεῖ τὰ μὲν ὡς καθαρώτατα νομίζειν, τὰ δ' ὡς ἀκαθαρ-
τότερα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρῆ.

ΣΩ. Τὰς τοίνυν ἡγεμονικὰς διαληπτέον ἐκάστων αὐτῶν 10
χωρὶς;

c 1 τοσοῦτῳ B T: τοσοῦτον vulg. c 4 μὲν πάντως B: μέντοι T
c 6 ἔχει] ἠχεῖ Wyttenbach c 7 ὡς Apelt: ἕως B T c 8 κρίσιν]
κρᾶσιν Schleiermacher τοῖς τε t: τῆς τε B T (sed mox καὶ τοῖς B T)
d 2 καὶ B: ἢ T d 6 τὸ . . . ἐνι B T: τὸ . . . ἐστὶ Schleiermacher:
τῷ . . . ἐνι Baiter d 7 δεῖ T: δὴ B ἀκαθαρτότερα B T:
ἀκαθαρτότατα vulg.

ΠΡΩ. Ποίας καὶ πῶς;

- e ΣΩ. Οἷον πασῶν που τεχνῶν ἂν τις ἀριθμητικὴν χωρίζῃ καὶ μετρητικὴν καὶ στατικὴν, ὡς ἔπος εἰπεῖν φαῦλον τὸ καταλειπόμενον ἐκάστης ἂν γίγνοιτο.

ΠΡΩ. Φαῦλον μὲν δῆ.

- 5 ΣΩ. Τὸ γοῦν μετὰ ταῦτ' εἰκάξειν λείποιτ' ἂν καὶ τὰς αἰσθήσεις καταμελετᾶν ἐμπειρία καὶ τιμὴν τριβῆν, ταῖς τῆς στοχαστικῆς προσχρωμένους δυνάμεισιν ἅς πολλοὶ τέχνας
56 ἐπονομάζουσι, μελέτη καὶ πόνω τὴν ῥώμην ἀπειργασμένας.

ΠΡΩ. Ἀναγκαϊότατα λέγεις.

- ΣΩ. Οὐκοῦν μεστὴ μὲν που μουσικὴ πρῶτον, τὸ σύμφωνον ἀρμόττουσα οὐ μέτρῳ ἀλλὰ μελέτης στοχασμῶ, καὶ
5 σύμπασα αὐτῆς ἀθλητικὴ, τὸ μέτρον ἐκάστης χορδῆς τῷ στοχάζεσθαι φερομένης θηρεύουσα, ὥστε πολὺ μεμειγμένον ἔχειν τὸ μὴ σαφές, σμικρὸν δὲ τὸ βέβαιον.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

- b ΣΩ. Καὶ μὴν ἰατρικὴν τε καὶ γεωργίαν καὶ κυβερνητικὴν καὶ στρατηγικὴν ὡσαύτως εὐρήσομεν ἐχούσας.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε.

- ΣΩ. Τεκτονικὴν δὲ γε οἶμαι πλείστοις μέτροις τε καὶ
5 ὄργανοις χρωμένην τὰ πολλὴν ἀκρίβειαν αὐτῇ πορίζοντα τεχνικωτέραν τῶν πολλῶν ἐπιστημῶν παρέχεται.

ΠΡΩ. Πῆ;

- ΣΩ. Κατὰ τε ναυπηγίαν καὶ κατ' οἰκοδομίαν καὶ ἐν πολλοῖς ἄλλοις τῆς ξυλουργικῆς. κανόνι γὰρ οἶμαι καὶ
c τὸρνω χρήται καὶ διαβήτη καὶ στάθμη καὶ τιμὴν προσαγωγίῳ κεκομψευμένῳ.

ΠΡΩ. Καὶ πάνυ γε, ὦ Σώκρατες, ὀρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Θῶμεν τοίνυν διχῆ τὰς λεγομένας τέχνας, τὰς μὲν

e 4 μὲν δῆ BT: μέντοι vulg. a 1 ἀπειργασμένας BT: ἀπειργασμένων vulg. a 5 αὐτῆς post a 3 που transponendum ci. Bury καὶ καθαριστικὴ post ἀθλητικὴ add. corr. Ven. 189 (eius pulsandi facultas Ficinus: αὐτῆς πληκτικὴ Heusde) c 1 προσαγωγίῳ rec. t Hesychius Suidas: προσαγωγίῳ B: προαγωγίῳ T

μουσικῇ συνεπομένας ἐν τοῖς ἔργοις ἐλάττονος ἀκριβείας 5
μετριοχούσας, τὰς δὲ τεκτονικῇ πλείονος.

ΠΡΩ. Κείσθω.

ΣΩ. Τούτων δὲ ταύτας ἀκριβεστάτας εἶναι τέχνας, ἅς
νυνδὴ πρώτας εἶπομεν.

ΠΡΩ. Ἀριθμητικὴν φαίνῃ μοι λέγειν καὶ ὅσας μετὰ 10
ταύτης τέχνας ἐφθέγξω νυνδὴ.

ΣΩ. Πάνυ μὲν οὖν. ἀλλ', ὦ Πρώταρχε, ἄρ' οὐ διττὰς δ
αὐ καὶ ταύτας λεκτέον; ἢ πῶς;

ΠΡΩ. Ποίας δὴ λέγεις;

ΣΩ. Ἀριθμητικὴν πρώτον ἄρ' οὐκ ἄλλην μὲν τινα
τὴν τῶν πολλῶν φατέον, ἄλλην δ' αὐ τὴν τῶν φιλοσο- 5
φούντων;

ΠΡΩ. Πῆ ποτε διορισάμενος οὖν ἄλλην, τὴν δὲ ἄλλην
θείη τις ἂν ἀριθμητικὴν;

ΣΩ. Οὐ σμικρὸς ὄρος, ὦ Πρώταρχε. οἱ μὲν γάρ που
μονάδας ἀνίσους καταριθμοῦνται τῶν περὶ ἀριθμόν, οἷον 10
στρατόπεδα δύο καὶ βοῦς δύο καὶ δύο τὰ σμικρότατα ἢ καὶ
τὰ πάντων μέγιστα· οἱ δ' οὐκ ἂν ποτε αὐτοῖς συνακολουθή- e
σειαν, εἰ μὴ μονάδα μονάδος ἐκάστης τῶν μυρίων μηδεμίαν
ἄλλην ἄλλης διαφέρουσάν τις θήσει.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα εὖ λέγεις οὐ σμικρὰν διαφορὰν τῶν
περὶ ἀριθμόν τευταζόντων, ὥστε λόγον ἔχειν δὴ αὐτὰς 5
εἶναι.

ΣΩ. Τί δέ; λογιστικὴ καὶ μετρητικὴ (ἢ) κατὰ τεκτονικὴν
καὶ κατ' ἐμπορικὴν τῆς κατὰ φιλοσοφίαν γεωμετρίας τε καὶ
λογισμῶν καταμελετωμένων—πότερον ὡς μίᾳ ἐκατέρα λεκτέον 57
ἢ δύο τιθῶμεν;

ΠΡΩ. Τῇ πρόσθεν ἐπόμενος ἔγωγ' ἂν δύο κατὰ τὴν ἐμὴν
ψῆφον τιθείην ἐκατέραν τούτων.

c6 τὰς T: τὰ B c8 ἅς T: om. B c9 νῦν δὴ B: δὴ νῦν
T: εἶπομεν T: εἶπομεν B e2 μυρίων B: μορίων T e3 τις
T: τι B e4 εὖ BT: γ' εὖ Vat. e7 ἢ add. corr. Ven. 189:
om. BT a3 τῇ B T: τῆς Coisl.: τοῖς Bekker

5 ΣΩ. Ὅρθως. οὐ δ' ἔνεκα ταῦτα προσηνεγκάμεθα εἰς τὸ μέσον, ἄρα ἐννοεῖς;

ΠΡΩ. Ἴσως, ἀλλὰ σὲ βουλοίμην ἂν ἀποφήνασθαι τὸ νῦν ἐρωτώμενον.

ΣΩ. Δοκεῖ τοίνυν ἔμοιγε οὗτος ὁ λόγος, οὐχ ἦττον ἢ
10 ὅτε λέγειν αὐτὸν ἤρχόμεθα, ταῖς ἡδοναῖς ζητῶν ἀντίστρο-
φον ἐνταῦθα προβεβληκέναι σκοπῶν ἄρα ἐστὶ τις ἑτέρας
b ἄλλη καθαρωτέρα ἐπιστήμης ἐπιστήμη, καθάπερ ἡδονῆς
ἡδονή.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα σαφὲς τοῦτό γε, ὅτι ταῦθ' ἔνεκα τούτων ἐπικεχείρηκεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ἄρ' οὐκ ἐν μὲν τοῖς ἔμπροσθεν ἐπ' ἄλλοις ἄλλην τέχνην οὖσαν ἀνηυρήκειω σαφεστέραν καὶ ἀσαφεστέραν ἄλλην ἄλλης;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἐν τούτοις δὲ ἄρ' οὐ τινα τέχνην ὡς ὁμόνυμον
10 φθεγγάμενος, εἰς δόξαν καταστήσας ὡς μίας, πάλιν ὡς
c δυοῖν ἐπανερωτῆ τούτοις αὐτοῖν τὸ σαφὲς καὶ τὸ καθαρὸν
περὶ ταῦτα πότερον ἢ τῶν φιλοσοφούντων ἢ μὴ φιλοσο-
φούντων ἀκριβέστερον ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ μάλα δοκεῖ μοι τοῦτο διερωτᾶν.

5 ΣΩ. Τί' οὖν, ὦ Πρώταρχε, αὐτῷ δίδομεν ἀπόκρισιν;

ΠΡΩ. Ὡς Σώκρατες, εἰς θαυμαστὸν διαφορᾶς μέγεθος εἰς σαφήνειαν προεληλύθαμεν ἐπιστημῶν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀποκρινόμεθα ῥᾶον;

ΠΡΩ. Τί μήν; καὶ εἰρήσθω γε ὅτι πολὺ μὲν αὐται τῶν
10 ἄλλων τεχνῶν διαφέρουσι, τούτων δ' αὐτῶν αἰ περὶ τὴν

a 5 προσηνεγκάμεθα T: προσηνεγκάμεθα B a 7 τὸ T: τὸν B
a 11 προβεβληκέναι ἢ προβεβηκέναι Schleiermacher σκοπῶν] σκοπεῖν
corr. Ven. 189: σκοπῶν Apelt b 5 ἄλλοις B T: ἄλλης vulg.
b 6 ἀνηυρήκειω scripsi (ἀνηυρήκει corr. Ven. 189): ἀνευρίσκει B T:
ἀνευρίσκει Schütz καὶ B T: οὖσαν καὶ vulg. b 10 μίας μίας (οὖσης)
Stallbaum: μίαν Badham c 1 δυοῖν (δύοις) Badham αὐτοῖν]
fort. δυοῖν Stallbaum c 2 περὶ B T: τὸ περὶ Ven. 189: τε περὶ
vulg. ἢ T: ἢ B c 5 δίδομεν B: διδῶμεν T c 8 ἀπο-
κρινόμεθα T: ἀποκρίνου καθὰ B

τῶν ὄντως φιλοσοφούντων ὁρμὴν ἀμήχανον ἀκριβεῖα καὶ d
ἀληθεία περι μέτρα τε καὶ ἀριθμοὺς διαφέρουσι.

ΣΩ. Ἔστω ταῦτα κατὰ σέ, καὶ σοὶ δὴ πιστεύοντες θαρ-
ροῦντες ἀποκρινόμεθα τοῖς δεινοῖς περι λόγων ὀλκήν—

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

5

ΣΩ. Ὡς εἰσὶ δύο ἀριθμητικαὶ καὶ δύο μετρητικαὶ καὶ
ταύταις ἄλλαι τοιαῦται συνεπόμεναι συχναί, τὴν διδυμότητα
ἔχουσαι ταύτην, ὀνόματος δὲ ἑνὸς κεκοινωμένα.

ΠΡΩ. Διδῶμεν τύχη ἀγαθῇ τούτοις οὓς φῆς δεινοὺς e
εἶναι ταύτην τὴν ἀπόκρισιν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ταύτας οὖν λέγομεν ἐπιστήμας ἀκριβεῖς μάλιστ'
εἶναι;

ΠΡΩ. Πάνν μὲν οὖν.

5

ΣΩ. Ἄλλ' ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, ἀναίνοιτ' ἂν ἡ τοῦ
διαλέγεσθαι δύναμις, εἴ τινα πρὸ αὐτῆς ἄλλην κρίναιμεν.

ΠΡΩ. Τίνα δὲ ταύτην αὖ δεῖ λέγειν;

ΣΩ. Δῆλον ὅτι ἡ πᾶς ἂν τὴν γε νῦν λεγομένην γνώμη 58
τὴν γὰρ περι τὸ ὄν καὶ τὸ ὄντως καὶ τὸ κατὰ ταῦτόν
ἀεὶ πεφυκὸς πάντως ἔγωγε οἶμαι ἠγεῖσθαι σύμπαντας
ὅσοις νοῦ καὶ σμικρὸν προσήρηται μακρῶ ἀληθεστάτην
εἶναι γνώσιν. σὺ δὲ τί; πῶς τοῦτο, ὦ Πρώταρχε, δια- 5
κρίνοις ἄν;

ΠΡΩ. Ἦκουον μὲν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἐκάστοτε Γορ-
γίου πολλάκις ὡς ἡ τοῦ πείθειν πολὺ διαφέροι πασῶν τεχνῶν
—πάντα γὰρ ὑφ' αὐτῇ δοῦλα δι' ἐκόντων ἄλλ' οὐ διὰ βίας b
ποιοῖτο, καὶ μακρῶ ἀρίστη πασῶν εἴη τῶν τεχνῶν—νῦν δ'
οὔτε σοὶ οὔτε δὴ ἐκείνῳ βουλομένην ἂν ἐναντία τίθεσθαι.

d 1 ὄντως secludendum ci. Stallbaum καὶ T: τε καὶ B d 2 μέτρα
B: τὰ μέτρα T d 4 ἀποκρινόμεθα BT: ἀποκρινόμεθα Stephanus
ὀλκήν BT: γρ. ἀκοήν t d 6 καὶ δύο μετρητικαὶ ταύταις B: καὶ
ταύταις T d 7 ἄλλαι BT: ἄλλαι δύο vulg. d 8 δὲ B: om. T
κεκοινωμένα BT: κεκοινωνημένα vulg. a 1 ὅτι Thompson: ὅτι
B: ὅτι ἢ T πᾶς ἂν Madvig: πᾶσαν BT a 4 προσήρηται T
Stobaeus: προσήρηται B a 5 post τί distinxit Hermann τοῦτο
BT: om. vulg. a 8 διαφέροι B: διαφέρει T b 2 ἀρίστη
πασῶν B: πασῶν ἀρίστη T

ΣΩ. “Τὰ ὄπλα” μοι δοκεῖς βουλευθεῖς εἰπεῖν αἰσχυρθεῖς
5 ἀπολιπεῖν.

ΠΡΩ. Ἐστω νῦν ταῦτα ταύτη ὄπη σοι δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν αἴτιος ἐγὼ τοῦ μὴ καλῶς ὑπολαβεῖν σε;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Οὐκ, ὦ φίλε Πρώταρχε, τοῦτο ἐγωγε ἐζήτουν πω,
c τίς τέχνη ἢ τίς ἐπιστήμη πασῶν διαφέρει τῷ μεγίστῃ καὶ
ἀρίστῃ καὶ πλείστα ὠφελούσα ἡμᾶς, ἀλλὰ τίς ποτε τὸ
σαφές καὶ τὰκριβές καὶ τὸ ἀληθέστατον ἐπισκοπεῖ, κἂν εἰ
σμικρὰ καὶ σμικρὰ ὀνυᾶσα, τοῦτ’ ἔστιν ὃ νῦν δὴ ζητοῦμεν.

5 ἀλλ’ ὄρα—οὐδὲ γὰρ ἀπεχθήσῃ Γοργία, τῇ μὲν ἐκείνου
ὑπάρχειω τέχνῃ διδοὺς πρὸς χρεῖαν τοῖς ἀνθρώποις κρατεῖν,
ἢ δ’ εἶπον ἐγὼ νῦν πραγματεία, καθάπερ τοῦ λευκοῦ πέρι
τότε ἔλεγον, κἂν εἰ σμικρόν, καθαρὸν δ’ εἴη, τοῦ πολλοῦ

d καὶ μὴ τοιούτου διαφέρειν, τούτῳ γ’ αὐτῷ τῷ ἀληθεστάτῳ,
καὶ νῦν δὴ σφόδρα διανοηθέντες καὶ ἱκανῶς διαλογισάμενοι,
μήτ’ εἰς τινας ὠφελίας ἐπιστημῶν βλέψαντες μήτε τινας
εὐδοκίμιας, ἀλλ’ εἰ τις πέφυκε τῆς ψυχῆς ἡμῶν δύναμις
5 ἐρᾶν τε τοῦ ἀληθοῦς καὶ πάντα ἔνεκα τούτου πράττειν,
ταύτην εἰπόμεν διεξερευνησάμενοι—τὸ καθαρὸν νοῦ τε καὶ
φρονήσεως εἰ ταύτην μάλιστα ἐκ τῶν εἰκότων ἐκτῆσθαι
φαῖμεν ἂν ἢ τινα ἐτέραν ταύτης κυριώτεραν ἡμῶν ζητητέον.

e ΠΡΩ. Ἀλλὰ σκοπῶ, καὶ χαλεπὸν οἶμαι συγχωρήσαι
τινα ἄλλην ἐπιστήμην ἢ τέχνην τῆς ἀληθείας ἀντέχεσθαι
μᾶλλον ἢ ταύτην.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν ἐννοήσας τὸ τοιόνδε εἴρηκας ὃ λέγεις νῦν,
5 ὡς αἱ πολλαὶ τέχναι, καὶ ὅσοι περὶ ταῦτα πεπόννηται,

c 1 ἢ T: om. B

BT: ἢ Cornarius

ὀνήσασα t

νῦν B: νῦν ἐγὼ T

positionis

σάμενοι T: διερευνησάμενοι B

e 5 ὅσοι Ast: ὅσαι BT

Badham

c 2 ἀρίστη (εἶναι) corr. Ven. 189

c 4 ὀνυᾶσα Bekker: ὀνήσασα B: ὀνυᾶσα T:

c 6 ὑπάρχειν] ὑπερέχειν Badham (post ἀνθρώποις

κρατεῖν. ἢ δ’ BT: κρατεῖν δ’ ἢ Badham

d 2 νῦν δὴ B: δὴ νῦν T (sed add. signis trans-

d 4 ἀλλ’ εἰ τις T: ἄλλη τις B t

d 6 διεξερευνη-

d 7 ἐκτῆσθαι B: κεκτῆσθαι T

ταῦτα] τὰ ἐνταῦθα Schleiermacher: ταύτας

πρώτον μὲν δόξαις χρώνται καὶ τὰ περὶ δόξαν ζητοῦσι 59
 συντεταμένως; εἴ τε καὶ περὶ φύσεως ἠγεῖται τις ζητεῖν,
 οἷσθ' ὅτι τὰ περὶ τὸν κόσμον τόνδε, ὅπη τε γέγονεν καὶ
 ὅπη πάσχει τι καὶ ὅπη ποιεῖ, ταῦτα ζητεῖ διὰ βίου; φαίμεν
 ἂν ταῦτα, ἢ πῶς; 5

ΠΡΩ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐ περὶ τὰ ὄντα αἰεὶ, περὶ δὲ τὰ γιγνόμενα
 καὶ γενησόμενα καὶ γεγυότα ἡμῶν ὁ τοιοῦτος ἀνήρηται
 τὸν πόνον;

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα. 10

ΣΩ. Τούτων οὖν τι σαφὲς ἂν φαίμεν τῇ ἀκριβεστάτῃ
 ἀληθείᾳ γίνεσθαι, ὧν μήτε ἔσχε μηδὲν πρόποτε κατὰ ταῦτα b
 μήθ' ἔξει μήτε εἰς τὸ νῦν παρὸν ἔχει;

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Περὶ οὖν τὰ μὴ κεκτημένα βεβαιότητα μηδ' ἠντινοῦν
 πῶς ἂν ποτε βέβαιον γίγνοιθ' ἡμῖν καὶ ὀτιοῦν; 5

ΠΡΩ. Οἶμαι μὲν οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα νοῦς οὐδέ τις ἐπιστήμη περὶ αὐτὰ ἔστιν
 τὸ ἀληθέστατον ἔχουσα.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν εἰκός γε.

ΣΩ. Τὸν μὲν δὴ σὲ καὶ ἐμὲ καὶ Γοργίαν καὶ Φίληβον 10
 χρὴ συχνὰ χαίρειν ἔαν, τότε δὲ διαμαρτύρασθαι τῷ λόγῳ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; c

ΣΩ. Ὡς ἢ περὶ ἐκεῖνα ἔσθ' ἡμῖν τό τε βέβαιον καὶ τὸ
 καθαρὸν καὶ ἀληθὲς καὶ ὃ δὴ λέγομεν εἰλικρινές, περὶ τὰ
 αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως ἀμεικτότατα ἔχοντα, ἢ [δεύτερος]
 ἐκείνων ὅτι μάλιστα ἔστι συγγενές· τὰ δ' ἄλλα πάντα 5
 δευτέρὰ τε καὶ ὕστερα λεκτέον.

a 1 δόξαν B: δόξας T a 2 συντεταμένως corr. Ven. 189: συν-
 τεταγμένως B: ξυντεταγμένως T εἴ τε] εἰ δὲ Schleiermacher
 a 3 τε B: om. T a 4 πάσχει B: πάσχη T a 11 οὖν BT:
 om. al. b 1 ταῦτα T: ταῦτα B b 11 τότε δὲ T: το δε B
 c 2 ἢ Stephanus: ἢ B T c 3 ἀληθές T: τὸ ἀληθές B c 4 τὰ
 B: τὸ T (sed mox ἔχοντα): τὸ vulg. (et mox ἔχον) δεύτερος secl.
 Hermann: δευτέρως corr. Ven. 189 c 5 τὰ δ' ἄλλα T: ἀλλὰ B

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τὰ δὴ τῶν ὀνομάτων περὶ τὰ τοιαῦτα κάλλιστα ἄρ' οὐ τοῖς καλλίστοις δικαιοτάτον ἀπονέμει;

10 ΠΡΩ. Εἰκός γε.

d ΣΩ. Οὐκοῦν νοῦς ἐστὶ καὶ φρόνησις ἃ γ' ἂν τις τιμήσειε μάλιστα ὀνόματα;

ΠΡΩ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτ' ἄρα ἐν ταῖς περὶ τὸ ὄν ὄντως ἐννοοῖαι ἐστὶν
5 ἀπηκριβωμένα ὀρθῶς κείμενα καλεῖσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἃ γε εἰς τὴν κρίσιν ἐγὼ τότε παρεσχόμην οὐκ ἄλλ' ἐστὶν ἢ ταῦτα τὰ ὀνόματα.

ΠΡΩ. Τί μὴν, ὦ Σώκρατες;

10 ΣΩ. Εἶεν. τὸ μὲν δὴ φρονήσεώς τε καὶ ἡδονῆς πέρι
e πρὸς τὴν ἀλλήλων μείξιν εἴ τις φαίη καθαπερὲι δημιουργοῖς ἡμῖν ἐξ ὧν ἢ ἐν οἷς δεῖ δημιουργεῖν τι παρακεῖσθαι, καλῶς ἂν τῷ λόγῳ ἀπεικάζοι.

ΠΡΩ. Καὶ μάλα.

5 ΣΩ. Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα ἄρ' οὐ μειγνύναι ἐπιχειρητέον;

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Οὐκοῦν τάδε προειποῦσι καὶ ἀναμνήσασιν ἡμᾶς αὐτοὺς ὀρθότερον ἂν ἔχοι;

ΠΡΩ. Τὰ ποῖα;

10 ΣΩ. Ἄ καὶ πρότερον ἐμνήσθημεν· εὖ δ' ἢ παροιμία
60 δοκεῖ ἔχειν, τὸ καὶ δις καὶ τρίς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ δεῖν.

ΠΡΩ. Τί μὴν;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρὸς Διός· οἶμαι γὰρ οὕτωςί πως τὰ τότε
5 λεχθέντα ῥηθῆναι.

ΠΡΩ. Πῶς;

ΣΩ. Φίληβός φησι τὴν ἡδονὴν σκοπὸν ὀρθὸν πᾶσι

d 10 δὴ T: δὴ γὰρ B
a 1 καὶ δις B T: δις vulg.

e 2 δεῖ B: δὴ T
e 10 δ' ἢ T: δὴ B
a 4 οὕτωςί T: οὕτω B

ζῳοῖς γεγονέναι καὶ δεῖν πάντας τούτου στοχάζεσθαι, καὶ
 δὴ καὶ τὰγαθὸν τοῦτ' αὐτὸ εἶναι σύμπτῃσι, καὶ δύο ὀνόματα,
 ἀγαθὸν καὶ ἡδύ, ἐνὶ τινι καὶ φύσει μιᾷ τούτῳ ὀρθῶς 10
 τεθέντ' ἔχειν. Σωκράτης δ' ἐν μὲν οὐ φησι τοῦτ' εἶναι, δύο **b**
 δὲ καθάπερ τὰ ὀνόματα, καὶ τό τε ἀγαθὸν καὶ ἡδὺ διάφορον
 ἀλλήλων φύσει ἔχειν, μᾶλλον δὲ μέτοχον εἶναι τῆς τοῦ
 ἀγαθοῦ μοίρας τὴν φρόνησιν ἢ τὴν ἡδονήν. οὐ ταῦτ' ἔστιν
 τε καὶ ἦν τὰ τότε λεγόμενα, ὧ Πρώταρχε; 5

ΠΡΩ. Σφόδρα μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε καὶ τότε καὶ νῦν ἡμῖν ἂν συν-
 ομολογοῖτο;

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Τὴν τὰγαθοῦ διαφέρειν φύσει τῷδε τῶν ἄλλων. 10

ΠΡΩ. Τίνι;

c

ΣΩ. Ὡς παρὲν τοῦτ' ἀεὶ τῶν ζῳῶν διὰ τέλους πάντως
 καὶ πάντῃ, μηδενὸς ἐτέρου ποτὲ ἔτι προσδεῖσθαι, τὸ δὲ
 ἱκανὸν τελεώτατον ἔχειν. οὐχ οὕτως;

ΠΡΩ. Οὕτω μὲν οὖν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τῷ λόγῳ ἐπειράθημεν χωρὶς ἐκάτερον ἐκα-
 τέρου θέντες εἰς τὸν βίον ἐκάστων, ἀμεικτον μὲν ἡδονὴν
 φρονήσει, φρόνησιν δὲ ὡσαύτως ἡδονῆς μηδὲ τὸ σμικρότατον
 ἔχουσαν;

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα. 10

ΣΩ. Μῶν οὖν ἡμῖν αὐτῶν τότε πότερον ἱκανὸν ἔδοξεν
 εἶναί τῳ; **d**

ΠΡΩ. Καὶ πῶς;

ΣΩ. Εἰ δέ γε παρηνέχθημέν τι τότε, νῦν ὅστισοῦν
 ἐπαναλαβὼν ὀρθότερον εἰπάτω, μνήμην καὶ φρόνησιν καὶ
 ἐπιστήμην καὶ ἀληθῆ δόξαν τῆς αὐτῆς ἰδέας τιθέμενος 5

a 10 τούτω ὀρθῶς τεθέντ' Heindorf: τοῦτο ὀρθῶς τεθέν Β Τ b 1 ἐν
 Badham: πρῶτον Β Τ b 2 τό τε Β Τ: τότε τὸ t καὶ Τ: καὶ
 τὸ Β b 3 μέτοχον Β: μετέχον Τ b 7 καὶ τότε Τ: τότε Β
 b 10 τῷδε Τ: τῷδε Β τῶν Β Τ: μᾶλλον τῶν vulg. c 8 ὡσαύτως
 ἡδονῆς Β: ἡδονῆς ὡσαύτως Τ d 4 φρόνησιν καὶ ἐπιστήμην Β: ἐπι-
 στήμην καὶ φρόνησιν Τ

καὶ σκοπῶν εἴ τις ἄνευ τούτων δέξαιτ' ἂν οἱ καὶ ὄτιον
 εἶναι ἢ καὶ γίνεσθαι, μὴ ὅτι δὴ γε ἡδονὴν εἶθ' ὡς πλείστην
 εἶθ' ὡς σφοδροτάτην, ἣν μήτε ἀληθῶς δοξάζοι χαίρειν μήτε
 τὸ παράπαν γινώσκοι τί ποτε πέπονθε πάθος μήτ' αὐ
 e μνήμην τοῦ πάθους μηδ' ὄντινούν χρόνον ἔχοι. ταῦτα δὲ
 λεγέτω καὶ περὶ φρονήσεως, εἴ τις ἄνευ πάσης ἡδονῆς καὶ
 τῆς βραχυτάτης δέξαιτ' ἂν φρόνησιν ἔχειν μᾶλλον ἢ μετὰ
 τινων ἡδονῶν ἢ πάσας ἡδονὰς χωρὶς φρονήσεως μᾶλλον ἢ
 5 μετὰ φρονήσεως αὐ τινος.

ΠΡΩ. Οὐκ ἔστιν, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ταῦτά γε
 πολλάκις ἐπερωτᾶν.

61 ΣΩ. Οὐκοῦν τό γε τέλεον καὶ πᾶσιν αἰρετὸν καὶ τὸ
 παντάπασι ἀγαθὸν οὐδέτερον ἂν τούτων εἴη;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Τὸ τοῖνυν ἀγαθὸν ἦτοι σαφῶς ἢ καὶ τινα τύπον αὐτοῦ
 5 ληπτέον, ἵν', ὅπερ ἐλέγομεν, δευτερεῖα ὄψω δώσομεν ἔχωμεν.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁδὸν μὲν τινα ἐπὶ τὰγαθὸν εἰλήφαμεν;

ΠΡΩ. Τίνα;

ΣΩ. Καθάπερ εἴ τις τινα ἄνθρωπον ζητῶν τὴν οἰκισιν
 b πρῶτον ὀρθῶς ἵν' οἰκεί πύθοιτο αὐτοῦ, μέγα τι δῆπου πρὸς
 τὴν εὕρεσιν ἂν ἔχοι τοῦ ζητουμένου.

ΠΡΩ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Καὶ νῦν δὴ τις λόγος ἐμήνυσεν ἡμῖν, ὥσπερ καὶ
 5 κατ' ἀρχάς, μὴ ζητεῖν ἐν τῷ ἀμείκτῳ βίῳ τὰγαθὸν ἀλλ' ἐν
 τῷ μεικτῷ.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐλπίς μὴν πλείων ἐν τῷ μειχθέντι καλῶς τὸ
 ζητούμενον ἔσεσθαι φανερώτερον ἢ ἐν τῷ μῆ;

d 7 ἢ καὶ T: ἢ B d 8 ἦν T: ἦν B: ἢ vulg.: εἰ Bekker e Ficino
 δοξάζοι T: δοξάζειν B e 2 λεγέτω Vahlen: λέγω B: λέγε T εἴ
 τις T: ἦτις B e 6 γε T: τε B a 3 πῶς γὰρ ἂν B t: om. pr. T
 a 5 ἐλέγομεν T: λέγομεν B b 1 οἰκεί T: οἰκῆ B πύθοιτο T:
 πείθοιτο B b 2 ἂν ἔχοι T: ἀνέχοι B

ΠΡΩ. Πολύ γε.

10

ΣΩ. Τοῖς δὴ θεοῖς, ὦ Πρώταρχε, εὐχόμενοι κεραυνύωμεν,
εἴτε Διώνυσος εἴτε Ἡφαιστος εἴθ' ὅστις θεῶν ταύτην τὴν
τιμὴν εἴληχε τῆς συγκράσεως.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν καθάπερ ἡμῖν οἰνοχόοις τισὶ παρεστᾶσι
κρῆναι—μέλιτος μὲν ἂν ἀπεικάζοι τις τὴν τῆς ἡδονῆς, 5
τὴν δὲ τῆς φρονήσεως νηφαντικὴν καὶ ἄοιον αὐστηροῦ
καὶ ὑγιεινοῦ τῶς ὕδατος—ὡς προθυμητέον ὡς κάλλιστα
συμμειγνύναι.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Φέρε δὴ πρότερον ἄρα πᾶσαν ἡδονὴν πάση φρονήσει d
μειγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἀσφαλές. ἢ δὲ ἀκινδυνότερον ἂν
μειγνύοιμεν, δόξαν μοι δοκῶ τινα ἀποφῆρασθαι ἄν. 5

ΠΡΩ. Λέγε τίνα.

ΣΩ. Ἦν ἡμῖν ἡδονὴ τε ἀληθῶς, ὡς οἰόμεθα, μᾶλλον
ἐτέρας ἄλλη καὶ δὴ καὶ τέχνη τέχνης ἀκριβεστέρα;

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὖ;

ΣΩ. Καὶ ἐπιστήμη δὴ ἐπιστήμης διάφορος, ἢ μὲν ἐπὶ 10
τὰ γινόμενα καὶ ἀπολλύμενα ἀποβλέπουσα, ἢ δ' ἐπὶ τὰ e
μήτε γινόμενα μήτε ἀπολλύμενα, κατὰ ταῦτα δὲ καὶ
ὡσαύτως ὄντα αἰεὶ. ταύτην εἰς τὸ ἀληθές ἐπισκοπούμενοι
ἡγησάμεθα ἐκείνης ἀληθεστέραν εἶναι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν ὀρθῶς. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τάληθέστατα τμήματα ἐκατέρας ἴδοιμεν
πρῶτον συμμείξαντες, ἄρα ἰκανὰ ταῦτα συγκεκραμένα τὸν
ἀγαπητότατον βίον ἀπεργασάμενα παρέχειν ἡμῖν, ἢ τινος
ἔτι προσδεόμεθα καὶ τῶν μὴ τοιούτων;

b 11 κεραυνύωμεν T Athenaeus : κεραυνύομεν B c 4 παρεστᾶσι
B T Athenaeus : παρεστᾶσι vulg. e 5 μέλιτος BT : καὶ μέλιτος
Athenaeus e 7 ὡς T Athenaeus : om. B d 7 μᾶλλον T : om. B
d 8 δὴ καὶ BT : δὴ vulg. e 4 ἀληθεστέραν T : ἀσφαλεστέραν B

62 ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ δρᾶν οὕτως.

ΣΩ. Ἐστω δὴ τις ἡμῖν φρονῶν ἀνθρώπος αὐτῆς περὶ δικαιοσύνης ὅτι ἔστιν, καὶ λόγον ἔχων ἐπόμενον τῷ νοεῖν, καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ὄντων ὡσαύτως
5 διανοοούμενος.

ΠΡΩ. Ἐστω γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὗτος ἰκανῶς ἐπιστήμης ἔξει, κύκλου μὲν καὶ σφαίρας αὐτῆς τῆς θείας τὸν λόγον ἔχων, τὴν δὲ ἀνθρωπίνην ταύτην σφαῖραν καὶ τοὺς κύκλους τούτους ἀγνοῶν,
b καὶ χρώμενος ἐν οἰκοδομίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ὁμοίως κανόσι καὶ τοῖς κύκλοις;

ΠΡΩ. Γελοῖαν διάθεσιν ἡμῶν, ὦ Σώκρατες, ἐν ταῖς θείαις οὖσαν μόνον ἐπιστήμας λέγομεν.

5 ΣΩ. Πῶς φῆς; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἄμα καὶ τοῦ κύκλου τὴν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συκρατέον;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἡμῶν καὶ τὴν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρήσειν οἴκαδε.

c ΣΩ. Ἡ καὶ μουσικὴν, ἣν ὀλίγον ἐμπροσθεν ἔφαμεν στοχασεῶς τε καὶ μιμήσεως μεστὴν οὖσαν καθαρότητος ἐνδεῖν;

ΠΡΩ. Ἀναγκαῖον φαίνεται ἔμοιγε, εἶπερ γε ἡμῶν ὁ βίος ἔσται καὶ ὀπωσοῦν ποτε βίος.

5 ΣΩ. Βούλει δῆτα, ὥσπερ θυρωρὸς ὑπ' ὄχλου τις ὠθυόμενος καὶ βιαζόμενος, ἠττηθεὶς ἀναπετάσας τὰς θύρας ἀφῶ πάσας τὰς ἐπιστήμας εἰσρεῖν καὶ μείγνυσθαι ὁμοῦ καθαρᾷ τὴν ἐνδεεστέραν;

d ΠΡΩ. Οὐκ οὖν ἐγωγε οἶδα, ὦ Σώκρατες, ὅτι τις ἂν βλάπτειτο πάσας λαβὼν τὰς ἄλλας ἐπιστήμας, ἔχων τὰς πρώτας.

ΣΩ. Μεθιῶ δὴ τὰς συμπάσας ρεῖν εἰς τὴν τῆς Ὀμήρου
5 καὶ μάλα ποιητικῆς μισγαγκείας ὑποδοχῆν;

a 4 πάντων B: ἀπάντων T
b 2 καὶ τοῖς] καινοῖς καὶ Wohlrab
τὰς T: πάσας B

a 9 ταύτην T: ταύτην τὴν B
c 5 τις B: τινὸς T c 7 πάσας
d 4 δὴ T: δὲ B d 5 ποιητικῆς T: ποιητικῶς B

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Μεθεΐνται καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν τῶν ἡδονῶν πηγὴν
 ἰτέον. ὡς γὰρ διενεσθήμεν αὐτὰς μειγνύναι, τὰ τῶν ἀληθῶν
 μόρια πρῶτον, οὐκ ἐξεγένεθ' ἡμῖν, ἀλλὰ διὰ τὸ πάσαν
 ἀγαπᾶν ἐπιστήμην εἰς ταῦτον μεθεῖμεν ἀθρόας καὶ πρόσθεν
 τῶν ἡδονῶν. 10 e

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὄρα δὴ βουλευέσθαι νῦν καὶ περὶ τῶν ἡδονῶν,
 πότερα καὶ ταύτας πάσας ἀθρόας ἀφετέου ἢ καὶ τούτων
 πρῶτας μεθετέου ἡμῖν ὅσαι ἀληθεῖς. 5

ΠΡΩ. Πολύ τι διαφέρει πρὸς γε ἀσφάλειαν πρῶτας τὰς
 ἀληθεῖς ἀφείναι.

ΣΩ. Μεθείσθων δὴ. τί δὲ μετὰ ταῦτα; ἄρ' οὐκ εἰ μὲν
 τινες ἀναγκαῖαι, καθάπερ ἐκεῖ, συμμεικτέου καὶ ταύτας;

ΠΡΩ. Τί δ' οὐ; τὰς γε ἀναγκαίας δῆπουθεν. 10

ΣΩ. Εἰ δέ γε καί, καθάπερ τὰς τέχνας πάσας ἀβλαβές
 τε καὶ ὠφέλιμον ἦν ἐπίστασθαι διὰ βίου, καὶ νῦν δὴ ταῦτα
 λέγομεν περὶ τῶν ἡδονῶν, εἴπερ πάσας ἡδονὰς ἦδεσθαι διὰ
 βίου συμφέρον τε ἡμῖν ἔστι καὶ ἀβλαβές ἅπασι, πάσας
 συκρατέου. 5 63

ΠΡΩ. Πῶς οὖν δὴ περὶ αὐτῶν τούτων λέγωμεν; καὶ πῶς
 ποιῶμεν;

ΣΩ. Οὐχ ἡμᾶς, ὦ Πρώταρχε, διερωτᾶν χρῆ, τὰς ἡδονὰς
 δὲ αὐτὰς καὶ τὰς φρονήσεις διαπυθναομένους τὸ τοιούδε
 ἀλλήλων πέρι. 10

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον; b

ΣΩ. “Ὁ φίλοι, εἴτε ἡδονὰς ὑμᾶς χρῆ προσαγορεύειν

d 7 μεθεΐνται T: μεθειντε B d 8 αὐτὰς BT: αὐτὰ Apelt
 d 9 ἐξεγένεθ' Stallbaum: ἐξεγενήθη BT e 3 ὄρα T: ὄσα B
 e 4 ἀφετέου T: σαφέστερον B e 6 τι B: γε T e 8 μεθείσθων
 T: μεθείσθω B δὲ T: δὴ B e 9 τινες T: τινὸς B ἐκεῖ B:
 ἐκείναι T (sed vai punctis notatum) a 1 τὰς ex αἰ fecit T: αἰ τὰς
 B a 3 λέγομεν corr. Ven. 189: λέγωμεν BT a 6 λέγωμεν
 Ven. 189: λέγομεν BT b 2 φίλοι corr. Ven. 189: φίλε BT
 ὑμᾶς rec. t: ἡμᾶς BT

εἶτε ἄλλω ὄτφουν ὀνόματι, μῶν οὐκ ἂν δέξαισθε οἰκεῖν μετὰ φρονήσεως πάσης ἢ χωρὶς τοῦ φρονεῖν;” οἶμαι μὲν πρὸς
5 ταῦτα τόδ’ αὐτὰς ἀναγκαιότατον εἶναι λέγειν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι καθάπερ ἔμπροσθεν ἐρρήθη, “Τὸ μόνον καὶ ἔρημον εἰλικρινὲς εἶναι τι γένος οὔτε πάνυ τι δυνατὸν οὔτ’
c ὠφέλιμον· πάντων γε μὴν ἡγούμεθα γενῶν ἄριστον ἐν ἀνθ’
ἐνὸς συνοικεῖν ἡμῖν τὸ τοῦ γιννώσκω τᾶλλά τε πάντα καὶ
[αὐτὴν] αὐτὴν ἡμῶν τελέως εἰς δύναμιν ἐκάστην.”

ΠΡΩ. “Καὶ καλῶς γε εἰρήκατε τὰ νῦν,” φήσομεν.

5 ΣΩ. Ὅρθως. πάλιν τοῖνυν μετὰ τοῦτο τὴν φρόνησιν καὶ τὸν νοῦν ἀνερωτητέον· “Ἄρ’ ἡδονῶν τι προσδεῖσθε ἐν τῇ συγκράσει;” φαίμεν ἂν αὐτὸν νοῦν τε καὶ τὴν φρόνησιν ἀνερωτῶντες. “Ποίων,” φαίεν ἂν ἴσως, “ἡδονῶν;”

ΠΡΩ. Εἰκός.

d ΣΩ. Ὁ δέ γ’ ἡμέτερος λόγος μετὰ τοῦτ’ ἐστὶν ὅδε. “Πρὸς ταῖς ἀληθέσιν ἐκεῖναις ἡδοναῖς,” φήσομεν, “ἄρ’ ἔτι προσδεῖσθ’ ὑμῖν τὰς μεγίστας ἡδονὰς συνοίκους εἶναι καὶ τὰς σφοδροτάτας;” “Καὶ πῶς, ὦ Σώκρατες,” ἴσως φαίεν
5 ἂν, “αἷ γ’ ἐμποδίσματά τε μυρία ἡμῖν ἔχουσι, τὰς ψυχὰς ἐν αἷς οἰκοῦμεν ταραττουσαι διὰ μανίας [ἡδονάς], καὶ γίγνεσθαι
e τε ἡμᾶς τὴν ἀρχὴν οὐκ ἔωσι, τὰ τε γιννόμενα ἡμῶν τέκνα ὡς τὸ πολὺ, δι’ ἀμέλειαν λήθην ἐμποιοῦσαι, παντάπασι διαφθείρουσιν; ἀλλ’ ἄς τε ἡδονὰς ἀληθεῖς καὶ καθαρὰς [ἄς] εἶπες, σχεδὸν οἰκείας ἡμῖν νόμιζε, καὶ πρὸς ταύταις τὰς μεθ’ ὑγιείας
5 καὶ τοῦ σωφρονεῖν, καὶ δὴ καὶ συμπάσης ἀρετῆς ὀπόσαι καθάπερ θεοῦ ὀπαδοὶ γιννόμεναι αὐτῇ συνακολουθοῦσι πάντῃ,

b 3 ὀνόματι. μῶν B : ὄνομα τιμῶν T δέξαισθε corr. Vat. : δέξασθαι
T (sed i erasum) : δέξεσθαι B c 3 αὐτὴν T : τὴν B : secl. Wohlrab
c 6 προσδεῖσθε] προσδεῖσθαι BT c 7 φαίμεν T : φημέν B c 8 ποίων
T : ποῖον B φαίεν BT : φαίμεν vulg. d 4 ἴσως T : om. B
d 6 μανίας scripsi : μανικὰς ἡδονάς BT : μανικὰς ἐπιθυμίας ci. Stallbaum
e 3 ἀλλ’ ἄς (secluso mox ἄς) Hermann : ἄλλας B : ἄλλας T τε
BT : γε Hermann εἶπες T : εἶπε B e 4 ταύταις BT : ταύτας
vulg. e 6 πάντῃ T : παντὶ B

ταύτας μείγνυ· τὰς δ' αἰεὶ μετ' ἀφροσύνης καὶ τῆς ἄλλης
κακίας ἐπομένας πολλήν που ἀλογία τῷ νῷ μειγνύναι τὸν
βουλόμενον ὅτι καλλίστην ἰδόντα καὶ ἀστασιαστοτάτην μείξιν
καὶ κράσιν, ἐν ταύτῃ μαθεῖν πειράσθαι τί ποτε ἐν τ' ἀνθρώπῳ **64**
καὶ τῷ παντὶ πέφυκεν ἀγαθὸν καὶ τίνα ἰδέαν αὐτὴν εἶναι
ποτε μαντευτέον." ἄρ' οὐκ ἐμφρόνως ταῦτα καὶ ἐχόντως
ἑαυτὸν τὸν νοῦν φήσομεν ὑπὲρ τε αὐτοῦ καὶ μνήμης καὶ
δόξης ὀρθῆς ἀποκρίνασθαι τὰ νῦν ῥηθέντα; **5**

ΠΡΩ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ τόδε γε ἀναγκαῖον, καὶ οὐκ ἄλλως ἂν
ποτε γένοιτο οὐδ' ἂν ἔν.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὡς μὴ μίξωμεν ἀλήθειαν, οὐκ ἂν ποτε τοῦτο
ἀληθῶς γίνοιτο οὐδ' ἂν γενόμενον εἴη.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ ἂν;

ΣΩ. Οὐδαμῶς. ἀλλ' εἴ τις ἔτι προσδεῖ τῇ συγκράσει **5**
ταύτῃ, λέγετε σὺ καὶ Φίληβος. ἐμοὶ μὲν γὰρ καθαπερεὶ
κόσμος τις ἀσώματος ἄρξων καλῶς ἐμψύχου σώματος ὁ νῦν
λόγος ἀπειργάσθαι φαίνεται.

ΠΡΩ. Καὶ ἐμοὶ τοῖνυν, ὦ Σώκρατες, οὕτω λέγε δεδόχθαι.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἐπὶ μὲν τοῖς τοῦ ἀγαθοῦ νῦν ἤδη προθύροις **c**
[καὶ] τῆς οἰκήσεως ἐφεστάναι [τῆς τοῦ τοιοῦτου] λέγοντες
ἴσως ὀρθῶς ἂν τινα τρόπον φαίμεν;

ΠΡΩ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δῆτα ἐν τῇ συμμείξει τιμιώτατον ἅμα καὶ μάλιστ' **5**
αἴτιον εἶναι δόξειεν ἂν ἡμῖν τοῦ πᾶσι γεγονέναι προσφιλή
τὴν τοιαύτην διάθεσιν; τοῦτο γὰρ ἰδόντες μετὰ τοῦτ' ἐπι-
σκεψόμεθα εἴθ' ἡδονῇ εἴτε τῷ νῷ προσφνέστερον καὶ
οἰκειότερον ἐν τῷ παντὶ συνέστηκεν.

ο 7 ταύτας B T: ταύτης t μίγνυ· τὰς Heusde: μιγνύντας B T
a 1 ἐν ταύτῃ μαθεῖν B: μαθεῖν ἐν ταύτῃ T a 3 ἐχόντως T: ἐχοντος
B b 2 μίξωμεν T: μίξωμεν B t b 2 ἂν T: οἶον B b 6 καὶ
T: τε καὶ B b 7 ἄρξων . . . σώματος B: om. T c 2 καὶ et mox
τῆς τοῦ τοιοῦτου secl. Badham c 3 ὀρθῶς B: ὀρθὸν T φαίμεν T:
φαμέν B c 7 ἐπισκεψόμεθα B: ἐπισκεψόμεθα T c 8 ἡδονῇ T: ἡδονῆ
B τῷ νῷ B T: νῷ vulg. προσφνέστερον Heusde: προσφνές τε B T

d ΠΡΩ. Ὅρθως· τοῦτο γὰρ εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐστὶ συμφωρότατον.

ΣΩ. Καὶ μὴν καὶ συμπάσης γε μείξεως οὐ χαλεπὸν ἰδεῖν τὴν αἰτίαν, δι' ἣν ἡ παντὸς ἀξία γίνεταί ἡτισοῦν ἢ τὸ
5 παράπαν οὐδενός.

ΠΡΩ. Πῶς λέγεις;

ΣΩ. Οὐδεὶς που τοῦτο ἀνθρώπων ἀγνοεῖ.

ΠΡΩ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι μέτρου καὶ τῆς συμμετροῦ φύσεως μὴ τυ-
10 χούσα ἡτισοῦν καὶ ὀπωσοῦν σύγκρασις πᾶσα ἐξ ἀνάγκης ἀπόλλυσι τὰ τε κεραυνύμενα καὶ πρώτην αὐτήν· οὐδὲ
e γὰρ κράσις ἀλλὰ τις ἄκρατος συμπεφορημένη ἀληθῶς ἢ τοιαύτη γίνεταί ἐκάστοτε ὄντως τοῖς κεκτημένοις συμφορά.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Νῦν δὴ καταπέφευγεν ἡμῶν ἢ τοῦ ἀγαθοῦ δύναμις εἰς τὴν τοῦ καλοῦ φύσιν· μετριότης γὰρ καὶ συμμετρία κάλλος δῆπου καὶ ἀρετὴ πανταχοῦ συμβαίνει γίνεσθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Καὶ μὴν ἀλήθειάν γε ἔφαμεν αὐτοῖς ἐν τῇ κρίσει
10 μεμείχθαι.

ΠΡΩ. Πάνυ γε.

65 ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ μιᾷ δυνάμεθα ἰδέα τὸ ἀγαθὸν θηρεῦσαι, σὺν τρισὶ λαβόντες, κάλλει καὶ συμμετρῖα καὶ ἀληθείᾳ, λέγωμεν ὡς τοῦτο οἶον ἐν ὀρθότατ' ἀν αἰτιασαίμεθ' ἀν τῶν ἐν τῇ συμμείξει, καὶ διὰ τοῦτο ὡς ἀγαθὸν ὄν τοιαύτην αὐτὴν
5 γεγονέναι.

ΠΡΩ. Ὅρθότατα μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἴδῃ τοίνυν, ὦ Πρώταρχε, ἱκανὸς ἡμῶν γένοιτ' ἀν ὅστισοῦν κριτῆς ἡδονῆς τε πέρι καὶ φρονήσεως, ὀπότερον

d 3 καὶ μὴν καὶ B: καὶ μὴν T d 4 ἢ T: ἢ B παντὸς T:
πάντως B d 7 που B: πω T d 9 μέτρου B T: μέτρον vulg.
e 1 συμπεφορημένη Liebhold e 5 ἡμῶν B: ἡμᾶς T e 9 αὐτοῖς T:
ἑαυτοῖς B a 1 θηρεῦσαι B γρ. ι: θησαυρίσαι T

αὐτοῖν τοῦ ἀρίστου συγγενέστερόν τε καὶ τιμιώτερον ἐν **b**
ἀνθρώποις τέ ἐστι καὶ θεοῖς.

ΠΡΩ. Δῆλον μὲν, ὅμως δ' οὖν τῷ λόγῳ ἐπεξελεθεῖν
βέλτιον.

ΣΩ. Καθ' ἐν ἑκαστον τοίνυν τῶν τριῶν πρὸς τὴν ἡδονὴν **5**
καὶ τὸν νοῦν κρίνωμεν· δεῖ γὰρ ἰδεῖν ποτέρῳ (ὡς) μᾶλλον
συγγενὲς ἑκαστον αὐτῶν ἀπονεμοῦμεν.

ΠΡΩ. Κάλλους καὶ ἀληθείας καὶ μετριότητος πέρι
λέγεις;

ΣΩ. Ναί. πρῶτον δέ γε ἀληθείας λαβοῦ, ὦ Πρώταρχε· **10**
καὶ λαβόμενος βλέψας εἰς τρία, νοῦν καὶ ἀλήθειαν καὶ **c**
ἡδονὴν, πολὺν ἐπισχῶν χρόνον ἀπόκριναι σαυτῷ πότερον
ἡδονὴ συγγενέστερον ἢ νοῦς ἀληθεία.

ΠΡΩ. Τί δὲ χρόνον δεῖ; πολὺ γὰρ οἶμαι διαφέρετον.
ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάντων ἀλαζονίστατον, ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν **5**
ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ φροδίσια, αἱ δὴ μέγισται δοκοῦσιν
εἶναι, καὶ τὸ ἐπιορκεῖν συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὡς
καθάπερ παίδων τῶν ἡδονῶν νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον κεκτη- **d**
μένων· νοῦς δὲ ἦτοι ταῦτόν καὶ ἀλήθειά ἐστιν ἢ πάντων
ὁμοιότατόν τε καὶ ἀληθέστατον.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μετὰ τοῦτο τὴν μετριότητα ὡσαύτως
σκέψαι, πότερον ἡδονὴ φρονήσεως ἢ φρόνησις ἡδονῆς πλεῖω **5**
κέκτηται;

ΠΡΩ. Εὐσκεπτὸν γε καὶ ταύτην σκέψιν προβέβληκας·
οἶμαι γὰρ ἡδονῆς μὲν καὶ περιχαρείας οὐδὲν τῶν ὄντων
πεφυκὸς ἀμετρώτερον εὑρεῖν ἄν τινα, νοῦ δὲ καὶ ἐπιστήμης
ἐμμετρώτερον οὐδ' ἂν ἔν ποτε. **10**

b 3 οὖν B T: αὐ vulg. ἐπεξελεθεῖν T: ἐπελθεῖν B b 6 ὡς
addidi auctore Badham b 10 λαβοῦ B T: εὐ λαβοῦ vel εὐλαβοῦ
Stobaeus: σὺ λαβοῦ Bücheler c 5 ἀλαζονίστατον B Athenaeus
Eustathius: ἀλαζονέστατον T Stobaeus Eusebius d 1 τῶν
B T: om. Stobaeus ἡδονῶν B T: ἡδομένων Eusebius Athenaei E
d 4 ὡσαύτως B Stobaeus: ὡς οὕτως T d 9, 10 ἀμετρώτερον . . .
ἐμμετρώτερον B T: ἀμετρώτερον . . . ἐμμετρώτερον Stobaeus Eusebius
vulg.

e ΣΩ. Καλῶς εἴρηκας. ὅμως δ' ἔτι λέγε τὸ τρίτον. νοῦς ἡμῖν κάλλους μετείληφε πλείον ἢ τὸ τῆς ἡδονῆς γένος, ὥστε εἶναι καλλίω νοῦν ἡδονῆς, ἢ τοῦναντίον;

ΠΡΩ. Ἄλλ' οὖν φρόνησι μὲν καὶ νοῦν, ὦ Σώκρατες,
5 οὐδεὶς πώποτε οὐθ' ἕπαρ οὐτ' ὄναρ αἰσχροὺν οὔτε εἶδεν οὔτε ἐπενόησεν οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὔτε γιγνόμενον οὔτε ὄντα οὔτε ἐσόμενον.

ΣΩ. Ὅρθῶς.

ΠΡΩ. Ἡδονὰς δέ γέ που, καὶ ταῦτα σῆχεδὸν τὰς μεγίστας,
10 ὅταν ἴδωμεν ἡδόμενον ὄντινοῦν, ἢ τὸ γελοῖον ἐπ' αὐταῖς ἢ τὸ
66 πάντων αἰσχιστον ἐπόμενον ὀρῶντες αὐτοὶ τε αἰσχυρόμεθα καὶ ἀφανίζοντες κρύπτομεν ὅτι μάλιστα, νυκτὶ πάντα τὰ τοιαῦτα διδόντες, ὡς φῶς οὐ δέου ὄραν αὐτά.

ΣΩ. Πάντη δὴ φήσεις, ὦ Πρώταρχε, ὑπὸ τε ἀγγέλων
5 πέμπων καὶ παροῦσι φράζων, ὡς ἡδονὴ κτῆμα οὐκ ἔστι πρῶτον οὐδ' αὖ δεύτερον, ἀλλὰ πρῶτον μὲν πῆ περι μέτρον καὶ τὸ μέτριον καὶ καιρίον καὶ πάντα ὅποσα χρῆ τοιαῦτα νομίζειν, τὴν ἄλιδιον ἡρῆσθαι.

ΠΡΩ. Φαίνεται γοῦν ἐκ τῶν νῦν λεγομένων.

b ΣΩ. Δεύτερον μὴν περὶ τὸ σύμμετρον καὶ καλὸν καὶ τὸ τέλειον καὶ ἱκανὸν καὶ πάνθ' ὅποσα τῆς γενεᾶς αὐ ταύτης ἐστίν.

ΠΡΩ. Ἐοικε γοῦν.

5 ΣΩ. Τὸ τοῖνον τρίτον, ὡς ἡ ἐμὴ μαντεία, νοῦν καὶ φρόνησιμ τιθεὶς οὐκ ἂν μέγα τι τῆς ἀληθείας παρεξέλθοις.

ΠΡΩ. Ἴσως.

e 2 γένος BT : μέρος t e 4 ἀλλ' Stallbaum : ἀρ' T Stobaeus :
ἀρ' B οὖν T Stobaeus : οὖν ἢ B e 6 ἐπενόησεν BT : ὑπενόησεν
Stobaeus οὐδαμῆ BT Stobaeus : οὐδαμοῦ Eusebius e 9 δέ γέ
που BT : δέ που Stobaeus : δέ γε δὴ που Eusebius ταῦτα BT : ταύ-
τας vulg. Stobaeus Eusebius a 7 χρῆ τοιαῦτα B Eusebius : τοιαῦτα
χρῆ T Stobaeus a 8 ἀλιδιον] fort. μίαν vel πρώτην ιδέαν ἡρῆσθαι
Stobaeus : ηρῆσθαι B : εἰρησθαι φάσιν T : εἰρησθαι φύσιν vulg. : ἡρῆσθαι
φύσιν Badham a 9 γοῦν BT Stobaeus : οὖν vulg. b 2 γενεᾶς
BT : γενέσεως Stobaeus αὐ ταύτης BT Stobaeus : ταύτης αὐ
vulg.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τέταρτα, ἀ τῆς ψυχῆς αὐτῆς ἔθεμεν, ἐπιστήμας τε καὶ τέχνας καὶ δόξας ὀρθὰς λεχθείσας, ταῦτ' εἶναι τὰ πρὸς τοῖς τρισὶ τέταρτα, εἶπερ τοῦ ἀγαθοῦ γέ ἐστι **c** μᾶλλον [ἦ] τῆς ἡδονῆς συγγενῆ;

ΠΡΩ. Τάχ' ἄν.

ΣΩ. Πέμπτας τοίνυν, ἃς ἡδονὰς ἔθεμεν ἀλύπους ὀρωσάμενοι, καθαρὰς ἐπονομάσαντες τῆς ψυχῆς αὐτῆς, ἐπιστήμας, **5** τὰς δὲ αἰσθήσεσιν ἐπομένας;

ΠΡΩ. Ἴσως.

ΣΩ. “Ἐκτη δ' ἐν γενεᾷ,” φησὶν Ὀρφεύς, “καταπαύσατε κόσμον ἀοιδῆς” ἀτὰρ κινδυνεύει καὶ ὁ ἡμέτερος λόγος ἐν ἕκτη καταπεπαυμένος εἶναι κρίσει. τὸ δὲ μετὰ **10** ταῦθ' ἡμῖν οὐδὲν λοιπὸν πλὴν ὥσπερ κεφαλὴν ἀποδοῦναι **d** τοῖς εἰρημένοις.

ΠΡΩ. Οὐκοῦν χρή.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, τὸ τρίτον τῷ σωτήρι τὸν αὐτὸν διαμαρτυράμενοι λόγον ἐπεξέλθωμεν. **5**

ΠΡΩ. Ποῖον δὴ;

ΣΩ. Φίληβος τὰγαθὸν ἐτίθετο ἡμῖν ἡδονὴν εἶναι πᾶσαν καὶ παντελή.

ΠΡΩ. Τὸ τρίτον, ὦ Σώκρατες, ὡς ἔοικας, ἔλεγες ἀρτίως τὸν ἐξ ἀρχῆς ἐπαναλαβεῖν δεῖν λόγον. **10**

ΣΩ. Ναί, τὸ δέ γε μετὰ τοῦτο ἀκούωμεν. ἐγὼ γὰρ δὴ **e** κατιδὼν ἄπερ νυνδὴ διελήλυθα, καὶ δυσχεράνας τὸν Φιλήβου λόγον οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλων πολλάκις μυρίων, εἶπον ὡς ἡδονῆς γε νοῦς εἶη μακρῷ βέλτιόν τε καὶ ἄμειον τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ. **5**

ΠΡΩ. Ἦν ταῦτα.

b 8 ἀρ' οὖν οὐ τέταρτα T: ἀρ' οὐ τέταρτα B: ἀρ' οὖν οὐδ' Jackson αὐτῆς ἔθεμεν B Stobaeus: ἔθεμεν αὐτῆς T c 1 τέταρτα T Stobaeus: τέτταρα B γε T: om. B c 2 ἦ secl. Stallbaum c 5 ἐπιστήμας corr. Ven. 189: ἐπιστήμας BT c 6 τὰς Badham: ταῖς BT Stobaeus ἐπομένας T Stobaeus: ἐπόμεναι B e 2 νῦν δὴ B: νῦν T Eusebius: νυνὶ vulg. διελήλυθα T: δυσχεράνας διελήλυθα B e 4 εἶη B: εἶη ἄν T μακρῷ T: μακρὸς B

ΣΩ. Ὑποπτεύων δέ γε καὶ ἄλλα εἶναι πολλὰ εἶπον ὡς εἰ φανεῖη τι τούτοις ἀμφοῦν βέλτιον, ὑπὲρ τῶν δευτερείων νῶ πρὸς ἡδονὴν συνδιαμαχοίμην, ἡδονὴ δὲ καὶ δευτερείων

10 στερήσοιτο.

67 ΠΡΩ. Εἶπες γὰρ οὖν.

ΣΩ. Καὶ μετὰ ταῦτά γε πάντων ἰκανώτατα τούτοις οὐδέτερον ἰκανὸν ἐφάνη.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν παντάπασιν ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ καὶ νοῦς ἀπήλλακτο καὶ ἡδονὴ μὴ τοι τάγαθόν γε αὐτὸ μῆδ' ἕτερον αὐτοῖς εἶναι, στερομένοις αὐταρκείας καὶ τῆς τοῦ ἰκανοῦ καὶ τελέου δυνάμεως;

ΠΡΩ. Ὁρθότατα.

10 ΣΩ. Φανέντος δέ γε ἄλλου τρίτου κρείττονος τούτοις ἐκατέρου, μυρῖν γ' αὖ νοῦς ἡδονῆς οἰκειότερον καὶ προσφύεστερον πέφανται νῦν τῇ τοῦ νικῶντος ἰδέα.

ΠΡΩ. Πῶς γὰρ οὗ;

15 ΣΩ. Οὐκοῦν πέμπτον κατὰ τὴν κρίσιν, ἣν νῦν ὁ λόγος ἀπεφήνατο, γίγνοιτ' ἂν ἡ τῆς ἡδονῆς δύναμις.

ΠΡΩ. Ἔοικεν.

b ΣΩ. Πρῶτον δέ γε οὐδ' ἂν οἱ πάντες βόες τε καὶ ἵπποι καὶ τᾶλλα σύμπαντα θηρία φῶσι τῷ τὸ χαίρειν διώκειν οἷς πιστεύοντες, ὥσπερ μάντις ὄρνισιν, οἱ πολλοὶ κρίνουσι τὰς ἡδονὰς εἰς τὸ ζῆν ἡμῖν εὖ κρατίστας εἶναι, καὶ τοὺς

5 θηρίων ἔρωτας οἴονται κυρίους εἶναι μάρτυρας μᾶλλον ἢ τοὺς τῶν ἐν μούσῃ φιλοσόφῳ μεμαντευμένων ἐκάστοτε λόγων.

ΠΡΩ. Ἀληθέστατα, ὦ Σώκρατες, εἰρήσθαί σοι νῦν ἤδη φαμέν ἅπαντες.

ε 8 τι B : τὸ T τούτοις T : τούτων B α 2 ἰκανώτατα T : ἰκανώτατον B τούτοις T : τούτων B οὐδέτερον T : οὐ δεύτερον B
 α 3 ἐφάνη BT : ἀνεφάνη Eusebius α 7 στερομένοις corr. Ven. 189 : στερομένων BT α 10 τούτοις T : τούτων B α 11 γ' αὐ T : αὐ B b 1 οὐδ' BT Porphyrius : οὐκ vulg. Eusebius
 b 5 ἔρωτας t : ἐρώνας BT b 7 λόγων T : λόγον B

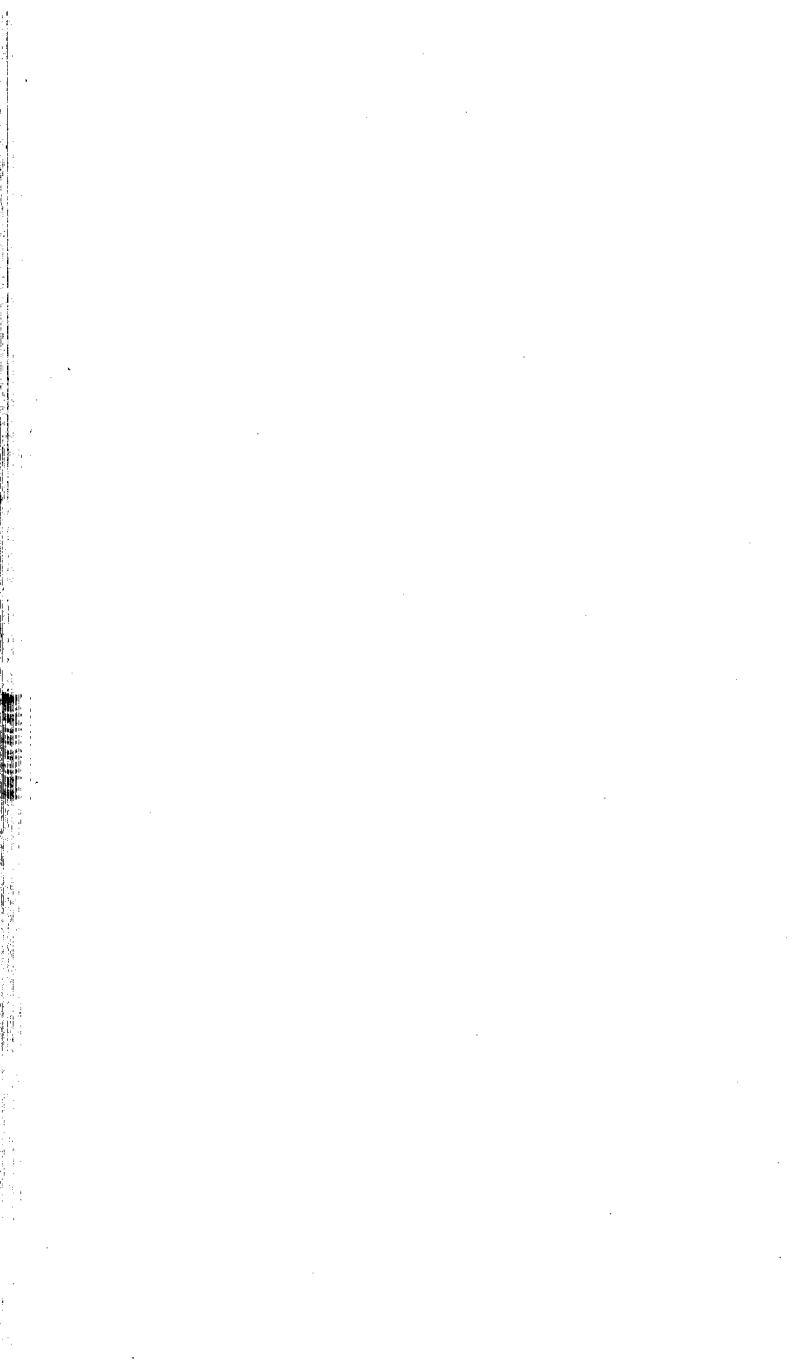
ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀφίετέ με;

10

ΠΡΩ. Σμικρὸν ἔτι τὸ λοιπὸν, ὦ Σώκρατες· οὐ γὰρ
δήπου σύ γε ἀπερείς πρότερος ἡμῶν, ὑπομνήσω δέ σε τὰ
λειπόμενα.

b 11 τὸ λοιπὸν B: λοιπὸν T
ἀκαίρεις corr. d: ἀπαρείς vulg.

b 12 ἀπερείς T: ἀπορείς B:

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

St. III
p. 172

ΑΠΟΛ. Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέτητος **a**
 εἶναι. καὶ γὰρ ἐτύγχανον πρόφην εἰς ἄστν οἴκοθεν ἀνιῶν Φαλη-
 ρόθεν· τῶν οὖν γνωρίμων τις ὄπισθεν κατιδῶν με πόρρωθεν
 ἐκάλεσε, καὶ παίζων ἅμα τῇ κλήσει, “ὦ Φαληρεὺς,” ἔφη,
 “οὗτος Ἀπολλόδωρος, οὐ περιμένεις;” Καγὼ ἐπιστὰς περι- **5**
 ἔμεινα. Καὶ ὅς, “Ἀπολλόδωρε,” ἔφη, “καὶ μὴν καὶ ἔναγχός
 σε ἐζήτουν βουλόμενος διαπυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος συνουσίαν
 καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε ἐν **b**
 τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων
 τίνες ἦσαν· ἄλλος γὰρ τίς μοι διηγείτο ἀκηκῶς Φοίνικος
 τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ εἰδέναί. ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε
 σαφὲς λέγειν. σὺ οὖν μοι διήγησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ **5**
 τοὺς τοῦ ἐταίρου λόγους ἀπαγγέλλειν. πρότερον δέ μοι,
 ἢ δ’ ὅς, “εἰπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ;”
 Καγὼ εἶπον ὅτι “Παντάπασιν ξοικέ σοι οὐδὲν διηγείσθαι
 σαφὲς ὁ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἡγῆ τὴν συνουσίαν γεγενῆσθαι **c**
 ταύτην ἢν ἐρωτᾷς, ὥστε καὶ ἐμὲ παραγενέσθαι.” “Ἐγὼ γε

a 1 οὐκ B T W : νῦν οὐκ Methodius al. **a 4** ὦ B T W : ὁ al.
a 5 Ἀπολλόδωρος secl. Badham περιμένεις T W : περιμενεῖς B : περι-
 μενεῖς al. **b 2** συνδείπνῳ B Methodius : συνδειπνεῖν T : συνδείπνῳ^{αἰν}
 W **c 2** καὶ ἐμὲ B T W : καὶ με Athenaeus ἐγὼ γε δὴ, ἔφη scripsi :
 ἐγωγε δὴ B T W : ἐγὼ γὰρ ἔφη(ν) Athenaeus : ἐγωγ’, ἔφη Badham

δῆ," ἔφη. "Πόθεν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Γλαύκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι
 πολλῶν ἐτῶν Ἀγάθων ἐνθάδε οὐκ ἐπιδεδήμηκεν, ἀφ' οὗ δ'
 5 ἐγὼ Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποίημαι ἐκάστης
 ἡμέρας εἰδέναι ὅτι ἂν λέγῃ ἢ πράττῃ, οὐδέπω τρία ἔτη ἔστιν;
 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅπῃ τύχοιμι καὶ οἴομενος τι ποιεῖν/
 ἀθλιώτερος ἢ ὄτουσῶν, οὐχ ἤττον ἢ σὺ νυνί, οἴομενος δεῖν
 πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν." Καὶ ὅς, "Μὴ
 σκῶπτ'," ἔφη, "ἀλλ' εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία
 5 αὕτη." Καὶ γὰρ εἶπον ὅτι "Παιδῶν ὄντων ἡμῶν ἔτι, ὅτε τῇ πρώτῃ
 τραγωδίᾳ ἐνίκησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ ἢ τὰ ἐπινίκια
 ἔθνευ αὐτός τε καὶ οἱ χορευταί." "Πάνυ," ἔφη, "ἄρα πάλαι,
 ὡς ἕοικεν. ἀλλὰ τίς σοι διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης;"
 b "Οὐ μὰ τὸν Δία," ἦν δ' ἐγώ, "ἀλλ' ὅσπερ Φοῖνικι. Ἀριστό-
 δημοσ ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρός, ἀνυπόδητος ἀεὶ παρ-
 εγγόνει δ' ἐν τῇ συνουσίᾳ, Σωκράτους ἐραστῆς ὧν ἐν τοῖς
 μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέντοι ἀλλὰ καὶ
 5 Σωκράτῃ γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὧν ἐκείνου ἤκουσα, καὶ μοι
 ὠμολόγει καθάπερ ἐκείνος διηγείτο." "Τί οὖν," ἔφη, "οὐ
 διηγῆσω μοι; πάντως δὲ ἢ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστυ ἐπιτηδεῖα
 πορευομένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν."

Οὕτω δὴ ἰόντες ἅμα τοὺς λόγους περὶ αὐτῶν ἐποιοῦμεθα,
 c ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν
 δεῖ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι, ταῦτα χρὴ ποιεῖν. καὶ γὰρ ἐγὼ γε
 καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινας περὶ φιλοσοφίας λόγους ἢ αὐτὸς
 ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι
 5 ὑπερφυῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τινάς, ἄλλως τε καὶ
 τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρηματιστικῶν, αὐτὸς
 τε ἄχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ, ὅτι οἴεσθε τι ποιεῖν
 d οὐδὲν ποιῶντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ ἡγείσθε κακοδαίμονα

o 4 ἐνθάδε om. Athenaeus a 2 ἢ Tb: ἦν pr. B: ἢ W t νυνί B:
 νυν TW a 5 πρώτη om. Athenaeus a 6 ἢ ἢ TW: ἢ B: ἢ Schanz
 a 8 τίς B: τί TW b 1 ἄλλοσπερ B TW b 2 παραγεγόνει B TW
 b 4 καὶ B W: om. T b 6 διηγῆσω B T: διηγῆση W: διηγῆσὺν vulg.
 b 7 ἢ εἰς B T: εἰς W d 1 ἐμὲ ἡγείσθαι B T: ἡγείσθε ἐμὲ W

εἶναι, καὶ οἶομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἶεσθαι· ἐγὼ μέντοι ὑμᾶς οὐκ οἶομαι ἀλλ' εὖ οἶδα.

ΕΤΑΙ. Ἄει ὁμοῖος εἶ, ὦ Ἀπολλόδωρε· ἀεὶ γὰρ σαυτὸν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς 5 πάντας ἀθλίους ἠγείσθαι πλὴν Σωκράτους, ἀπὸ σαυτοῦ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μαλακὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδα ἔγωγε· ἐν μὲν γὰρ τοῖς λόγοις ἀεὶ τοιοῦτος εἶ, σαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. 10

ΑΠΟΛ. ὦ φίλτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ ὅτι οὕτω δια- 5 νοούμενος καὶ περὶ ἑμαντοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαίνομαι καὶ παραπαίω;

ΕΤΑΙ. Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, Ἀπολλόδωρε, νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ διήγησαι 5 τίνες ἦσαν οἱ λόγοι.

ΑΠΟΛ. Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε τινές—μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν ὡς ἐκεῖνος διηγείτο καὶ ἐγὼ πειράσομαι 174 διηγῆσασθαι.

Ἐφη γὰρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύτας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἐρέσθαι αὐτὸν ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγεννημένος. 5

Καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ δείπνῳ εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτὸν διέφυγον τοῖς ἐπιωκίοις, φοβηθεὶς τὸν ὄχλον· ὠμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι. ταῦτα δὴ ἐκαλλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σύ, ἦ δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἰέναι ἀκλητος ἐπὶ δείπνῳ; 10

Καὶ γὰρ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης.

Ἐπου τοίνυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθείρωμεν μεταβαλόντες, ὡς ἄρα καὶ Ἀγάθων' ἐπὶ δαῖτας ἴασιν

d 8 μαλακὸς B: μαλᾶκὸς TW γὰρ] γε Badham a 5 ὅποι BT: ὅπη W b 1 ἐθέλειν ἂν secl. Cobet ἂν ἰέναι Stephanus ἀνιέναι BTW b 4 μεταβαλόντες TW: μεταβάλλοντες B Athenaeus Ἀγάθων' Lachmann: ἀγαθὼν BTW

5 αὐτόματοι ἀγαθοί. Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον
 διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν·
 ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα
 c τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλεω “μαλθακὸν αἰχμητήν,”
 θυσίαν ποιουμένου καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἄκλητον
 ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλεω ἐπὶ τὴν θοῖνην, χεῖρω ὄντα
 ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος.

5 Ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ
 ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὅμηρον
 φαῦλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρὸς ἰέναι θοῖνην ἄκλητος. ὄρα οὖν
 ἄγων με τί ἀπολογήσῃ, ὡς ἐγὼ μὲν οὐχ ὁμολογήσω ἄκλητος
 d ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος.

“Σύν τε δύ,” ἔφη, “ἐρχομένω πρὸ ὁδοῦ” βουλευσόμεθα
 ὅτι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν.

Τοιαῦτ' ἄττα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἰέναι. τὸν οὖν
 5 Σωκράτη ἑαυτῷ πῶς προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν
 πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον, καὶ περιμένοντος οὐ κελεύειν
 προῖέναι εἰς τὸ πρόσθεν. ἐπειδὴ δὲ γενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ
 e τῇ Ἀγάθωνος, ἀνεωγμένην καταλαμβάνει τὴν θύραν, καὶ τι
 ἔφη αὐτόθι γελοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδά τινα
 τῶν ἐνδοθεν ἀπαντήσαντα ἄγειν οὐ κατέκειντο οἱ ἄλλοι, καὶ
 καταλαμβάνει ἤδη μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὡς
 5 ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ὦ, φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦκεις
 ὅπως συνδειπνήσῃς· εἰ δ' ἄλλου τιwὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις
 ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζητῶν σε ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἷός τ'
 ἦ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις;

Καὶ ἐγώ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ ὀρώ Σωκράτη

c 7, 8 ὄρα... τί Badham (vide Ficinus): ἔρα... τι B: ἀρα... τι T:
 ἀρ'... τί W d 2 πρὸ ὁδοῦ B T W: πρὸ δ τοῦ Homerus K 224
 d 3 ἀλλὰ ἴωμεν T W: ἀλλ ἐῶμεν B d 6 πορευόμενον ὑπολείπεσθαι
 Rohde d 7 δέ] δέ ἔ Cobet: δ' ἔ Baiter e 2 οἱ Photius b: οἱ
 B T: τὸν W e 3 τῶν ἐνδοθεν Porson: τῶν ἐνδον Photius: ἐνδοθεν
 B T W e 5 ὦ T W: ὦ B e 6 συνδειπνήσῃς B T W: συνδειπνή-
 σεις Laur. xiv. 85 e 7 τ' ἦ T W: τε B e 9 ἔφη B: ἔφην T W
 οὐδαμοῦ B: οὐδαμῇ T W

ἐπόμενον· εἶπον οὖν ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους ἤκοιμι, 10
κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δεῖπνον.

Καλῶς γ', ἔφη, ποιῶν σύ· ἀλλὰ ποῦ ἔστιν οὗτος;

*Οπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσήει· ἀλλὰ θαυμάζω καὶ αὐτὸς ποῦ 175
ἂν εἴη.

Οὐ σκέψη, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ εἰσάξεις
Σωκράτη; σὺ δ', ἢ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ' Ἐρυξίμαχον
κατακλίνου. 5

Καὶ ἐ μὲν ἔφη ἀπονίξω τὸν παῖδα ἵνα κατακέοιτο· ἄλλον
δέ τινα τῶν παίδων ἤκειν ἀγγέλλοντα ὅτι “Σωκράτης οὗτος
ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν, κάμου
καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι.”

*Ατοπόν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ οὐκ καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ 10
ἀφήσεις;

Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς, ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γάρ 11
τι τοῦτ' ἔχει· ἐνλίτε ἀποστὰς ὅποι ἂν τύχη ἔστηκεν. ἤξει
δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κινεῖτε, ἀλλ' ἔατε.

*Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, ἔφη φάναι τὸν
Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε. 5
πάντως παρατίθετε ὅτι ἂν βούλησθε, ἐπειδὴν τις ὑμῶν μὴ
ἐφεστήκη—δ' ἐγὼ οὐδεπώποτε ἐποίησα—νῦν οὖν, νομίζοντες
καὶ ἐμὲ ὑφ' ὑμῶν κεκληῖσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τούσδε τοὺς
ἄλλους, θεραπεύετε, ἵν' ὑμᾶς ἐπαινώμεν. C

Μετὰ ταῦτα ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη
οὐκ εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μετα-
πέμψασθαι τὸν Σωκράτη, ἐ δὲ οὐκ ἔαν. ἤκειν οὖν αὐτὸν οὐ

ε 10 ἤκοιμι B² T W : ἤκοι μη B ε 12 γ' T W : om. B α 6 ἐ μὲν
Bast (ἐ Stephanus) : ἐμὲ B T W ἔφη B : ἔφην T W α 8 κάμου
W : καὶ οὐ B T α 10 καλεῖς B T : καλοῖς W in marg. T : κάλει
rec. b αὐτὸν] αὐθις Herwerden α 11 ἀφήσεις B W : ἀφήσης T
b 2 τοῦτ' B : τοῦτο T : τοιούτου W b 4 ἔφη T W : om. B
b 6 πάντες W (sed ω s. v.) ἐπειδὴν τις . . . μὴ B T : ἐπεὶ τις . . . οὐ
μὴ L. Schmidt : ἐπεὶ οὐ δὴ τις . . . μὴ Hug : ἐπεὶ δὴ τις . . . οὐ μὴ
Schanz : fort. ἐπειδὴν αὐτὸς . . . μὴ b 7 ἐφεστήκη T : ἀφεστήκη
W : ἐφεστήκει B c 4 ἐ δὲ B : ἐ δε W : ***δὲ T (τὸν δὲ fuisse
videtur) : αὐτὸν δὲ vulg. : † δὲ ci. Bekker οὐκ ἔαν B W : οὐκ αν T
οὐν om. W

5 πολὺν χρόνον ὡς εἰώθει διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς
 μεσοῦν δειπνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα—τυγχάνειν γὰρ
 ἔσχατον κατακείμενον μόνου—Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες,
 παρ' ἐμὲ κατὰκεισο, ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπτόμενός σου
 d ἀπολαύσω, ὃ σοι προσέστη ἐν τοῖς προθύροις. δῆλον γὰρ
 ὅτι ἡῦρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προαπέστης.

Καὶ τὸν Σωκράτη καθίξασθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐ ἂν ἔχοι,
 φάναι, ὦ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἶη ἡ σοφία ὥστ' ἐκ τοῦ πληρε-
 5 στέρου εἰς τὸ κενώτερον ρεῖν ἡμῶν, ἐὰν ἀπτώμεθα ἀλλήλων,
 ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξις ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον ἐκ τῆς
 πληρεστέρας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ ἡ
 e σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γάρ
 με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθῆσέσθαι. ἡ μὲν
 γὰρ ἐμῆ φαύλη τις ἂν εἶη, ἡ καὶ ἀμφισβητήσιμος ὥσπερ ὄναρ
 οὔσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, ἢ γε
 5 παρὰ σοῦ νέου ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς
 ἐγένετο πρόην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρλοῖς.

~~Ἐβριστῆς~~ εἶ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὃ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα
 μὲν καὶ ὀλίγον ἕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σὺ περὶ
 τῆς σοφίας, δικαστῆι χρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ
 10 δεῖπνον πρῶτα τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτα, ἔφη, κατακλιέντος τοῦ Σωκράτους καὶ
 δειπνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι,
 καὶ ἄσαντας τὸν θεὸν καὶ τᾶλλα τὰ νομιζόμενα, τρέπεσθαι
 πρὸς τὸν πότον· τὸν οὖν Πανσανίαν ἔφη λόγου τοιοῦτου
 5 τινὸς κατάρχειν. Εἶπεν, ἄνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα
 πιόμεθα; ἐγὼ μὲν οὖν λέγω ὑμῖν ὅτι τῷ ὄντι πάνυ χαλεπῶς
 ἔχω ὑπὸ τοῦ χθὲς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινος—οἶμαι
 δὲ καὶ ὑμῶν τοὺς πολλοὺς· παρήστε γὰρ χθές—σκοπεῖσθε
 b οὖν τίνοι τρόπον ἂν ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν.

ε 6 τυγχάνειν BT: τυχεῖν W ε 8 ἀπτόμενός σου TW: om. B
 d 1 προσέστη TW: πρόσσεστιν B d 5 τὸ BTW: τὸν corr. Coisl.
 κενώτερον re vera BTW e 1 τιμῶμαι TW: τιμῶμεν B e 3 ἢ
 καὶ TW: καὶ B e 4 ἢ γε TW: εἴ γε B e 8 μὲν καὶ BT:
 μὲν W a 5 ῥᾶστα BTW: ἡδιστα γρ. t a 8 παρήστε BTW:
 παρήτε in marg. rec. b

Τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο μέντοι εὖ λέγεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάσασθαι ῥαστώνην τινα τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθὲς βεβαπτισμένων.

Ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκουμένου 5
Ἥ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκούσαι πῶς ἔχει πρὸς τὸ ἐρρῶσθαι πίνειν, Ἀγάθων(ος).

Οὐδαμῶς, φάναι, οὐδ' αὐτὸς ἔρρωμαι.

Ἐρμαιον ἂν εἴη ἡμῖν, ἧ δ' ὅς, ὡς ἔοικεν, ἐμοὶ τε καὶ c
Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαίδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς οἱ δυνατώτατοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀεὶ ἀδύνατοι. Σωκράτη δ' ἐξαιρῶ λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφότερα, ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δοκεῖ 5
οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν πίνειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι οἶον ἔστι τὰληθῆ λέγων ἦττον ἂν εἴην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ δὴ τοῦτό γε οἶμαι κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς d
ἀνθρώποις ἡ μέθη ἐστίν· καὶ οὔτε αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐθελήσαιμι ἂν πιεῖν οὔτε ἄλλῳ συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραιπαλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραίας.

Ἄλλὰ μὲν, ἔφη φάναι ὑπολαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινού- 5
σιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθεσθαι ἄλλως τε καὶ ἄτ' ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ βουλεύωνται, καὶ οἱ λοιποὶ ταῦτα δὴ ἀκούσαντας συγχωρεῖν πάντα μὴ διὰ μέθης e
ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνουσίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, τοῦτο μὲν δέ-
δοκται, πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν 5

b3 παρασκευάσασθαι TW: παρασκευάζεσθαι B b5 αὐτῶν TW:
αὐτὸν B Ἐρυξίμαχον T: Εὐρυξίμαχον W: τὸν Ἐρυξίμαχον B ἀκου-
μένου BTW d7 Ἀγάθωνος Vahlen: ἀγάθων B TW c4 ἐξαιρῶ
Heindorf: ἐξαιρῶ BTW c8 ἀηδής TW: ἀηλης B d4 κραιπα-
λῶντα TW: κραιπαλοῦντα B d5 φαῖδρον TW: φαιδρων B μυρ-
ρινούσιον B: μυρρινούσιον TW d7 λέγῃς BW: λέγεις T δ' ἂν
εὖ TW: δ' αὖ εὖ B βουλεύωνται corr. Coisl.: βούλωνται
BTW

εἶναι, τὸ μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν αὐλητρίδα χαίρειν ἕαν, αὐλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνείναι τὸ τήμερον· καὶ δι' οἶων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν
10 εἰσηγήσασθαι.

177 Φάναι δὴ πάντας καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγείσθαι. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἑρυσίμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίπην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ Φαῖδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν.
5 Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεῖνόν, φησίν, ὦ Ἑρυσίμαχε, ἄλλοις μὲν τισι θεῶν ὕμνους καὶ παίωνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιημένους, τῷ δὲ Ἑρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μηδὲ ἓνα πώποτε τοσοῦτων
b γεγονότων ποιητῶν πεποιηκέναι μηδὲν ἐγκώμιον; εἰ δὲ βούλει αὐτὸν σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαίνους καταλογάδην συγγράφειν, ὥσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος—καὶ τοῦτο μὲν ἤττον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε
5 ἤδη τιμὴ ἐνέτυχον βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ, ἐν ᾧ ἐνήσαν ἅλεις ἔπαιων θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφελίαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα
c συχνὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα—τὸ οὖν τοιούτων μὲν περί πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἑρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρώπων τετολημκέναι εἰς ταυτηνὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμνήσαι· ἀλλ' οὕτως ἡμέληται τοσοῦτος θεός. ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εὖ
5 λέγειν Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρέπον μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμήσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν
d συνδοκεῖ καὶ ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἰκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαιων Ἑρωτος ἐπὶ δεξιᾷ ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἀρχεῖν δὲ

ε 7 αὐλητρίδα T: αὐλιτρίδα BW ἡάν B: ἢ ἕαν W: ἕαν T
a 1 καὶ prius secl. Hermann a 7 παίωνας W: παίωνας BT:
παίωνας bt b 1 μηδὲν] μηδὲ Valckenaer b 5 ἀνδρὸς σοφοῦ
TW: om. B b 6 ὠφελίαν T: ὠφέλειαν BW c 3 ἀξίως TW:
ἀξίω B d 3 κάλλιστον BT: κάλλιστα W

Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστω
ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου.

Οὐδέεις σοι, ὦ Ἐρνξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία
ψηφιεῖται. οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφήσαιμι, ὃς οὐδέν
φημι ἄλλο ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἀγάθων καὶ
Παυσανίας, οὐδὲ μὴν Ἀριστοφάνης, ᾧ περὶ Διόνυσου καὶ
Ἀφροδίτην πᾶσα ἢ διατριβή, οὐδὲ ἄλλος οὐδεὶς τουτωνὶ ὦν
ἐγὼ ὀρώ. καίτοι οὐκ ἐξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις
κατακειμένοις· ἀλλ' ἔαν οἱ πρόσθεν ἰκανῶς καὶ καλῶς
εἴπωσι, ἐξαρκέσει ἡμῖν. ἀλλὰ τύχη ἀγαθῇ καταρχέτω
Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιαζέτω τὸν Ἐρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα συνέφασάν τε καὶ
ἐκέλευον ἅπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἂ ἕκαστος
εἶπεν, οὔτε πάνυ ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ
ἂ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἂ δὲ μάλιστα καὶ ὦν ἔδοξέ
μοι ἀξιωμαζόμενον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἐκάστου τὸν
λόγον.

Πρῶτον μὲν γάρ, ὡσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρξάμενον
ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἶη ὁ Ἔρως καὶ
θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῆ μὲν καὶ ἄλλῃ,
οὐχ ἥκιστα δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύ-
τατον εἶναι τὸν θεὸν τίμιον, ἢ δ' ὅς, τεκμήριον δὲ τούτου·
γονῆς γὰρ Ἐρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε
ιδιῶτον οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν Χάος φησὶ
γενέσθαι—

αὐτὰρ ἔπειτα

Γαῖ' εὐρύτερνος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἢ δ' Ἐρος

ε 2 ἢ B Aristaenetus: om. TW ε 7 ἀρα] ἅμα Wyttenbach
a 1 & BTW: ὅσα in marg. t a 4 ἀξιωμαζόμενον B: ἀξιωμα-
ζόμενον εἶναι TW: ἀξιωμαζομένων b a 9 πρεσβύτατον... τὸν
θεὸν W: πρεσβύτατον... τῶν θεῶν B: πρεσβυτάτοις... τῶν θεῶν T
b 2 γονῆς BTW: γοναὶ Stobaeus

Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειως σύμφησι μετὰ τὸ Χάος δύο
 τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν
 10 γένεσιν λέγει—

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων.

c οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύ-
 τατος εἶναι. πρεσβύτατος δὲ ὧν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν
 αἰτιός ἐστιν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅτι μείζον ἐστὶν
 ἀγαθὸν εὐθύς νέφ' ὄντι ἢ ἐραστῆς χρηστὸς καὶ ἐραστῆ
 5 παιδικά. ὃ γὰρ χρὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου
 τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὔτε συγγένεια οἶα
 τε ἐμποιεῖν οὕτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦτος οὔτ' ἄλλο
 d οὐδὲν ὡς ἔρωσι. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς
 αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ γὰρ
 ἔστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλις οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ
 καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις
 5 ἔρῳ, εἴ τι αἰσχρὸν ποιῶν κατάδηλος γίγνεται ἢ πάσχω
 ὑπὸ τοῦ δι' ἀναδριάν μὴ ἀμυνόμενος, οὔτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς
 ὀφθέντα οὕτως ἀλγήσαι οὔτε ὑπὸ ἐταίρων οὔτε ὑπ' ἄλλου
 e οὐδενὸς ὡς ὑπὸ παιδικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώ-
 μενον ὀρώμεν, ὅτι διαφερόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται,
 ὅταν ὀφθῆ ἐν αἰσχροῦ τιμῶν. εἰ οὖν μηχανή τις γένοιτο
 ὥστε πόλις γενέσθαι ἢ στρατόπεδον ἐραστῶν τε καὶ παι-
 5 δικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἄμεινον οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν ἢ
 ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσchrῶν καὶ φιλοτιμούμενοι πρὸς
 179 ἀλλήλους, καὶ μαχόμενοι γ' ἂν μετ' ἀλλήλων οἱ τοιοῦτοι
 νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντας ἀνθρώπους.
 ἔρων γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῆναι ἢ λιπῶν τάξῃ ἢ
 ὄπλα ἀποβαλὼν ἦττον ἂν δήπου δέξαιτο ἢ ὑπὸ πάντων τῶν

b 8 Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειως ὁμολογεῖ add. BTW post b 11 πάντων :
 huc transposuit Schanz auctore F. A. Wolf σύμφησι] ἐύμφησι
 Stobaeus : ὁμολογεῖ BTW ante μετὰ add. φησι BTW : (δς) φησι
 Schanz : post σύμφησι omisi c 1 πρεσβύτατος BTW : πρεσβυ-
 τάτοις Stobaeus c 6 συγγένεια BTW : εὐγένεια Wyttenbach

e 5 ἢ secl. Rückert a 1 γ' ἂν BT : δ' ἂν W : γ' ἂν Vermehren

ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνάναι ἂν πολλάκις ἔλοιτο. καὶ 5
 μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθήσαι κινδυνεύοντι—
 οὐδεὶς οὕτω κακὸς ὄντινα οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρως ἐνθεον
 ποιήσῃε πρὸς ἀρετὴν, ὥστε ὅμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ φύσει·
 καὶ ἀτεχνῶς, ὃ ἔφη Ὅμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις b
 τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρώσι παρέχει
 γιγνόμενον παρ' αὐτοῦ.

Καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκει γε μόνοι ἐθέλουσιν οἱ ἐρώντες,
 οὐ μόνον ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. τούτου δὲ καὶ 5
 ἡ Πελλίου θυγάτηρ Ἄλκηστις ἰκανὴν μαρτυρίαν παρέχεται
 ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐθελήσασα μόνη
 ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρός τε
 καὶ μητρός, οὓς ἐκεῖνη τοσοῦτον ὑπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ c
 τὸν ἔρωτα, ὥστε ἀποδείξαι αὐτοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ ἑὐί
 καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας, καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ
 ἔργον οὕτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις
 ἀλλὰ καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων 5
 εὐαριθμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἄιδου
 ἀνεῖναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγα-
 σθέντες τῷ ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν d
 τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Ὅρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου
 ἀτελεῖ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἄιδου, φάσμα δειξάντες τῆς γυναικὸς
 ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίεσθαι ἐδό-
 κει, ἅτε ὢν κιθαρωδός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος 5
 ἀποθνήσκει ὥσπερ Ἄλκηστις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν
 εἰσιέναι εἰς Ἄιδου. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέ-
 θεσαν, καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐτοῦ ὑπὸ γυναικῶν
 γενέσθαι, οὐχ ὥσπερ Ἀχιλλεῖα τὸν τῆς Θέτιδος ὕον ἐτίμη- e

a 6 μὴν B: μὴ TW b 5 οὐ μόνον ὅτι] οὐ μόνον οἱ ci. Stephanus:
 οὐχ ὅτι ci. Fischer a1 B: om. TW b 7 ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου del.
 ci. Stephanus c 6 δὴ post ἔδοσαν iterant TW c 7 ἀνεῖναι]
 ἀνεῖναι Hommel ἀλλὰ τὴν ἐκείνης] ἀλλ' αὐτὴν ἐκείνην Earle
 d 1 τῷ ἔργῳ secl. Baier d 3 φάσμα B: φάντασμα TW
 d 6 διαμηχανᾶσθαι BT: διαμηχανήσασθαι W ζῶν εἰσιέναι B: ζῆν
 ἔναι T: ζῶν ἰέναι W

σαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι πεπυσμένος
 παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτο ἀποκτείνας Ἐκτορα, μὴ
 ποιήσας δὲ τοῦτο οἴκαδε ἐλθὼν γηραιὸς τελευτήσοι,
 5 ἐτόλμησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ
 180 τιμωρήσας οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν
 τετελευτηκότι· ὅθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφε-
 ρόντως αὐτὸν ἐτίμησαν, ὅτι τὸν ἔραστην οὕτω περὶ πολλοῦ
 ἐποιεῖτο. Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πα-
 5 τρόκλου ἐρᾶν, ὃς ἦν καλλίων οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλ'
 ἅμα καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι ἀγένειος, ἔπειτα
 νεώτερος πολὺ, ὡς φησὶ Ὅμηρος. ἀλλὰ γὰρ τῷ ὄντι
 μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσι τὴν περὶ
 ὁ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσιν καὶ ἀγανταὶ καὶ
 εὖ ποιούσιν ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἔραστην ἀγαπᾷ, ἢ ὅταν
 ὁ ἔραστῆς τὰ παιδικά. θειότερον γὰρ ἔραστῆς παιδικῶν
 5 ἐνθεὸς γάρ ἐστι. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῆς Ἀλκίης-
 τιδος μᾶλλον ἐτίμησαν, εἰς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες.
 Οὕτω δὴ ἐγωγέ φημι Ἐρωτα θεῶν καὶ πρεσβύτατον καὶ
 τιμιώτατον καὶ κυριώτατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας
 κτήσιν ἀνθρώποις καὶ ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

c Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ
 Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι ὧν οὐ πάνυ διεμνημόνευε· οὐς
 παρὲς τὸν Πανσανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν
 ὅτι Οὐ καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλησθαι ἡμῖν
 5 ὁ λόγος, τὸ ἀπλῶς οὕτως παρηγγέλθαι ἐγκωμιάζειν Ἐρωτα.
 εἰ μὲν γὰρ εἰς ἦν ὁ Ἐρως, καλῶς ἂν εἶχε, νῦν δὲ οὐ γὰρ
 ἔστω εἰς· μὴ ὄντος δὲ ἐνὸς ὀρθότερόν ἐστι πρότερον προ-
 ὁ ρηθῆναι ὁποῖον δεῖ ἐπαυεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο

ε 3 ἀποθάνοιτο (sic) T W : ἀποθάνοι B ε 4 ποιήσας δὲ τοῦτο T W :
 ἀποκτείνας δὲ τοῦτον B οἴκαδ' T W : οἴκαδε δ' B ε 5 βοηθήσας
 B T : βοηθήσαι W α 5, 6 ἀλλ' ἅμα scripsi : ἀλλὰ ἔρα T W : ἀλλὰ B
 ὁ 6 καὶ πρεσβύτατον B : πρεσβύτατον T W καὶ τιμιώτατον B W :
 om. T (add. in marg. t) ὁ 7 κυριώτατον B : κυριώτερον T W
 d i ὁποῖον] ὀπότερον Hermann δεῖ B T W (sed δεῖ ex δὴ T)

ἐπανορθώσασθαι, πρῶτον μὲν Ἔρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαιέσαι ἀξίως τοῦ θεοῦ. πάντες γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἔρωτος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν οὔσης εἰς ἂν ἦν Ἔρως· ἐπεὶ δὲ δὴ δύο ἐστών, δύο ἀνάγκη 5 καὶ Ἔρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο τῶ θεά; ἢ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θυγάτηρ, ἣν δὴ καὶ Οὐρανίαν ἐπονομάζομεν· ἢ δὲ νεωτέρα Διὸς καὶ Διώνης, ἣν δὴ Πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖον δὴ καὶ Ἔρωτα τὸν e μὲν τῇ ἐτέρᾳ συνεργὸν Πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι, τὸν δὲ Οὐράνιον. ἐπαιεῖν μὲν οὖν δεῖ πάντας θεούς, ἃ δ' οὖν ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπέειν. πᾶσα γὰρ πράξις ὧδ' ἔχει· αὐτῇ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλῇ οὔτε αἰσχρᾷ. 5 οἶον δ' νῦν ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, 181 οὐκ ἔστι τούτων αὐτὸ καλὸν οὐδέν, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει, ὡς ἂν πραχθῇ, τοιοῦτον ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὀρθῶς καλὸν γίγνεται, μὴ ὀρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὴ καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ ὁ Ἔρως οὐ πᾶς ἐστι καλὸς οὐδὲ ἄξιος 5 ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλὰ ὁ καλῶς προτρέπων ἐρᾶν.

Ὁ μὲν οὖν τῆς Πανδῆμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς πάνδημος ἐστι καὶ ἐξεργάζεται ὅτι ἂν τύχη· καὶ οὗτός ἐστιν b ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρώσιν. ἐρώσι δὲ οἱ τοιοῦτοι πρῶτον μὲν οὐχ ἥττον γυναικῶν ἢ παιδῶν, ἔπειτα ὧν καὶ ἐρώσι τῶν σωματίων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δύνωνται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέ- 5 ποντες, ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μή· ὅθεν δὴ συμβαίνει αὐτοῖς ὅτι ἂν τύχῳσι τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως δὲ τοῦναντίον. ἔστι γὰρ καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ νεωτέρας τε οὔσης πολλὴ ἢ τῆς ἐτέρας, καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει c

d4 οὖν BTW: om. Stobaeus d5 δὲ δὴ BW: δὲ T Stobaeus
d6 ἔρωτε BTW: ἔρωτας Stobaeus τῶ θεά BTW: τὰ θεά Stobaeus: τῶ θεῶ Cobet d8 διώνης TW: διώνης B e5 πραττομένη BTW Stobaeus: om. Proclus a2 αὐτὸ BTW Stobaeus: αὐτὸ καθ' αὐτὸ t τῇ BTW: om. Stobaeus a5 καλὸς BW: καλῶς T
b8 ἀπὸ secl. Schanz

καὶ θήλεος καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς Οὐρανίας πρῶτον μὲν οὐ
μετεχούσης θήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνου—καὶ ἔστιν οὗτος ὁ
τῶν παίδων ἔρως—ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὕβρεως ἀμοίρου· ὅθεν
5 δὴ ἐπὶ τὸ ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοι,
τὸ φύσει ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες.
καὶ τις ἂν γνοίη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδευαστῖα τοὺς εἰλικρινῶς
d ὑπὸ τούτου τοῦ ἔρωτος ὠρμημένους· οὐ γὰρ ἐρώσι παίδων,
ἀλλ' ἐπειδὴν ἤδη ἄρχονται νοῦν ἴσχειν, τοῦτο δὲ πλησιάζει
τῷ γενειάσκειν. παρεσκευασμένοι γὰρ οἴμαί εἰσιν οἱ ἐν-
τεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρᾶν ὡς τὸν βίον ἅπαντα συνεσόμενοι
5 καὶ κοινῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν
ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγελάσαντες οἰχήσεσθαι
ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ καὶ νόμον εἶναι μὴ ἐρᾶν
e παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδῇ ἀνηλίσκετο· τὸ
γὰρ τῶν παίδων τέλος ἄδηλον οἱ τελευτᾷ κακίας καὶ ἀρετῆς
ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν νόμον
τούτου αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τούτους
5 τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον, ὥσπερ
καὶ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς καθ'
182 ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐρᾶν. οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνειδος
πεποιηκότες, ὥστε τινὰς τολμᾶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρί-
ζεσθαι ἐρασταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες,
ὀρώντες αὐτῶν τὴν ἀκαιρίαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δήπου
5 κοσμίως γε καὶ νομίμως ὄτιοῦν (πρᾶγμα) πραττόμενον ψόγον
ἂν δικαίως φέροι.

Καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις
πόλεσι νοῆσαι ῥᾴδιος, ἀπλῶς γὰρ ὄρισταί· ὁ δ' ἐνθάδε
b καὶ ἐν Λακεδαίμονι ποικίλος. ἐν Ἡλιδί μὲν γὰρ καὶ ἐν
Βοιωτοῖς, καὶ οὗ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται

c3 καὶ . . . ἔρως secl. Schütz d2 ἀλλ' ἀλλ' ἢ ci. Stephanus
d6 οἰχέσθαι Herwerden e2 τέλος secl. Badham e4 χρῆν
B: χρῆ TW a2 τινὰς BTW: τινὰ vulg. a5 πρᾶγμα in
marg. t: om. BTW b1 καὶ ἐν Λακεδαίμονι secl. Winckelmann
δ supra ἐν Λακεδαίμονι add. T b2 οὐ μὴ TW: οὐ μὴ B

καλὸν τὸ χαρίζεσθαι ἔρασταῖς, καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε
 νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰσχρὸν, ἵνα οἶμαι μὴ πράγματ'
 ἔχωσιν λόγῳ πειρώμενοι πείθειν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνα- 5
 τοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ αἰσχρὸν
 νενομίσται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάροις οἰκοῦσιν. τοῖς γὰρ βαρ-
 βάροις διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχρὸν τοῦτό γε καὶ ἢ γε
 φιλοσοφία καὶ ἢ φιλογυμναστία· οὐ γὰρ οἶμαι συμφέρεи 10
 τοῖς ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχο-
 μένων, οὐδὲ φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ἃ δὴ μάλιστα
 φιλεῖ τά τε ἄλλα πάντα καὶ ὁ ἔρως ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ
 τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐνθάδε τύραννοι· ὁ γὰρ Ἀριστογεί- 15
 τος ἔρως καὶ ἡ Ἀρμοδίου φιλία βέβαιος γενομένη κατ-
 ἔλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ μὲν αἰσχρὸν ἐτέθη
 χαρίζεσθαι ἔρασταῖς, κακία τῶν θεμένων κείται, τῶν μὲν 20
 ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δὲ ἀρχομένων ἀναυδρία· οὐ δὲ
 καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθη, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς ψυχῆς
 ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλλιον νενομοθέτηται, καὶ
 ὅπερ εἶπον, οὐ ῥάδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι 25
 λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ μάλιστα
 τῶν γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχίους ἄλλων ὦσι, καὶ
 ὅτι αὐτὴ ἢ παρακίλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θαυμαστή,
 οὐχ ὡς τι αἰσχρὸν ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι τε καλὸν δοκεῖ εἶναι
 καὶ μὴ ἐλόντι αἰσχρὸν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἔξου- 30
 σίαν ὁ νόμος δέδωκε τῷ ἐραστῇ θαυμαστὰ ἔργα ἐργαζομένῳ
 ἐπαινέισθαι, ἃ εἴ τις τολμῶη ποιεῖν ἄλλ' ὄτιοῦν διώκων καὶ
 βουλόμενος διαπράξασθαι πλὴν τοῦτο, ἡ φιλοσοφίας τὰ μέ- 35
 γιστα καρποῖτ' ἂν οὐκ εἶδη—εἰ γὰρ ἢ χρήματα βουλόμενος
 παρά του λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τινα ἄλλην δύναμιν
 ἐθέλοι ποιεῖν οἰάπερ οἱ ἔρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἰκετείας

b₃ τὸ B T W : del. t c₇ οὐ B² T W : ου B d₂ οὐ δὲ T W :
 οὐ δὲ B d₄ δὲ B : om. T W d₅ ἐνθυμηθέντι B T W : γρ. καὶ
 ἐνεθυμήθη in marg. W d₉ τε T W : om. B e₃ ἢ εἰ T W :
 αἰεὶ B : γρ. καὶ αἰεὶ in marg. W a₁ φιλοσοφίας secl. ci. Schleier-
 macher a₂ εἰ B T : ἢ W a₄ ἐθέλοι B : ἐθέλει T W

5 τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσιν ποιούμενοι, καὶ ὄρκους
 ὀμνύντες, καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις, καὶ ἐθέλοντες δουλείας
 δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτο ἂν μὴ
 πράττειν οὕτω τὴν πράξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπὸ ἐχθρῶν,
 b τῶν μὲν ὀνειδίζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ
 νουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτῶν—τῷ δ' ἐρῶντι
 πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἔπεστι, καὶ δέδοται ὑπὸ τοῦ
 νόμου ἀνευ ὀνειδῶν πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πρᾶγμα
 5 διαπραττομένου· ὃ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολ-
 λοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῃ συγγνώμῃ παρὰ θεῶν ἐκβάντι
 τῶν ὄρκων—ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασιν εἶναι· οὕτω
 c καὶ οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῷ
 ἐρῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὃ ἐνθάδε—ταύτῃ μὲν οὖν οἰηθείη
 ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῇδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν
 καὶ τὸ φίλους γίνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παι-
 5 δαγωγοὺς ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῶσι
 διαλέγεσθαι τοῖς ἐρασταῖς, καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προσ-
 τεταγμένα ἦ, ἡλικιωῶται δὲ καὶ ἐταῖροι ὀνειδίζουσιν ἐάν τι
 ὀρῶσιν τοιοῦτον γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὀνειδίζοντας αὐτοὶ οἱ
 d πρεσβύτεροι μὴ διακωλύωσι μηδὲ λοιδορῶσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς
 λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά τις αὐτῶν βλέψας ἡγήσασαί' ἂν πάλιν
 αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐνθάδε νομίζεσθαι. τὸ δὲ οἶμαι ᾧδ'
 ἔχει· οὐχ ἄπλοῦν ἐστίν, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη οὔτε καλὸν
 5 εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτε αἰσχρὸν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πρατ-
 τόμενον καλόν, αἰσχρῶς δὲ αἰσχρὸν. αἰσχρῶς μὲν οὖν
 ἐστὶ πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζεσθαι, καλῶς δὲ χρηστῷ
 τε καὶ καλῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖνος ὃ ἐραστὴς ὁ πάν-

a 6 ὀμνύντες secl. Hertz

b 2 αὐτῶν] αὐτοῦ Orelli

ἔπεστι T W : επεται (sic) B

ὄρκον al. ὄρκον (ὄρκον) Hertz

ἐμποίνιμον Osann e schol.

... c 7 ἦ secl. Jahn

ἔτεροι B T W ὀνειδίζουσιν W

δὲ B T W

ἐθέλοντες B T W : ἐθειλοντὰς vulg.

b 3 πάντα ταῦτα B : ταῦτα πάντα T W

b 7 τῶν ὄρκων T W : τῶν ὄρκον B : τὸν

εἶναι B T W Stobaeus Cyrillus : εἶναι

c 1 οἱ (bis) B T : om. W

c 6 καὶ

d 7 καλῶς δὲ Par. 1810 : καλὸν

δημοσ, ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν· καὶ γὰρ e
 οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐδὲ μόνιμου ἐρῶν πράγματος.
 ἅμα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἀνθει λήγοντι, οὐπὲρ ἦρα, “ ὄ-
 χεται ἀποπτάμενος,” πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις κατα-
 σχύνας· ὁ δὲ τοῦ ἦθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίου 5
 μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακεῖς. τούτους δὴ βούλεται ὁ
 ἡμέτερος νόμος εὔ καὶ καλῶς βασανίζεω, καὶ τοῖς μὲν 184
 χαρίσασθαι, τοὺς δὲ διαφεύγειω. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν
 διώκειω παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειω, ἀγωνοθετῶν καὶ
 βασανίζων ποτέρων ποτέ ἐστιν ὁ ἐρῶν καὶ ποτέρων ὁ
 ἐρώμενος. οὕτω δὴ ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας πρῶτον μὲν τὸ 5
 ἀλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχροὺν νενόμισται, ἵνα χρόνος ἐγγένηται,
 ὅς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζεω, ἔπειτα τὸ ὑπὸ
 χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεω ἀλῶναι αἰσχροὺν,
 ἕαν τε κακῶς πάσχω πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ’ b
 εὐεργετούμενος εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικὰς μὴ
 καταφρονήσῃ· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε
 μόνιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ’ αὐτῶν γεν-
 ναίαν φιλίαν. μία δὴ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ 5
 μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. ἔστι γὰρ ἡμῖν
 νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειω ἐθέλοντα
 ἠντινοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπο- c
 νείδιστον, οὕτω δὴ καὶ ἄλλη μία μόνῃ δουλεία ἐκούσιος
 λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· αὕτη δ’ ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετήν.
 νενόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἕαν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειω
 ἡγούμενος δι’ ἐκείνου ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ 5

e 1 ἢ τῆς ψυχῆς ἐρῶν B : ἐρῶν ἢ τῆς ψυχῆς T W e 2 ἅτε οὐδὲ
 T W : ἅτε οὐ B a 1 καὶ . . . διαφεύγειω secl. Badham a 5 δὴ
 B T : δὴ καὶ W b 1 ἂν τ’ εὐεργετούμενος B W : ἀνευεργετούμενος T
 b 2 εἰς χρήματα . . . πολιτικὰς secl. Hirschig b 6 ἔστι . . . νόμος
 om. Schanz auctore Vermehren b 7 ὥσπερ T W : ὥσπερ B Sto-
 baeus : ὥσπερ γὰρ Vermehren Schanz ἐθέλοντα B T W : ἐθέλοντας
 vel ἐθειλοντας Stobaeus e 2 μία μόνῃ] μία μὴν B : μία μόνον T W :
 μόνῃ μία Stobaeus : μία ἐρωμένῳ Usener : μία (τῶν ἐρωμένων τῷ ἡμετέρῳ
 νόμῳ) Schanz : μία νέων Hug e 4 τις ἐθέλῃ τινὰ B T W : τίς τινὰ
 θέλῃ Stobaeus e 5 ἐκείνου T W Stobaeus : ἐκείνο B

ἡ κατὰ ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδοουλεία οὐκ αἰσχροῖα εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ δὴ τῷ νόμῳ τούτῳ συμβαλεῖν εἰς ταυτόν, τόν τε περὶ τὴν παιδευαστίαν καὶ
d τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν, εἰ μέλλει συμβῆναι καλὸν γενέσθαι τὸ ἐραστῆ παιδικὰ χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἐραστῆς τε καὶ παιδικὰ, νόμον ἔχων ἑκάτερος, ὁ μὲν χαρισισμένοις παιδικοῖς
5 ὑπηρετῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιῶντι αὐτὸν σοφόν τε καὶ ἀγαθὸν δικαίως αὖ ὅτιοῦν ἂν ὑπουργῶν (ὑπουργεῖν), καὶ ὁ μὲν δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν
e ἄλλην ἀρετὴν συμβάλλεσθαι, ὁ δὲ δεόμενος εἰς παιδευσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι, τότε δὴ τούτων συνιόντων εἰς ταυτόν τῶν νόμων μοναχοῦ ἐνταῦθα συμπύπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἐραστῆ χαρίσασθαι, ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ
5 τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰσχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχύνῃ φέρει καὶ μῆ. εἰ γάρ τις
185 ἐραστῆ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα χαρισάμενος ἐξαπατηθεῖη καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος τοῦ ἐραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἦττον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦτος τό γε αὐτοῦ ἐπιδειῖξαι, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὄψοιτο ὑπηρετοῖ,
5 τοῦτο δὲ οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον κἂν εἰ τις ὡς ἀγαθῷ χαρισάμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσόμενος διὰ τὴν φιλίαν ἐραστοῦ ἐξαπατηθεῖη, ἀναφανέντος ἐκείνου κακοῦ
b καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῆν, ὅμως καλὴ ἡ ἀπάτη· δοκεῖ γὰρ αὖ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναι, ὅτι ἀρετῆς γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖη, τοῦτο δὲ αὖ πάντων κάλλιστον· οὕτω πᾶν πάντως γε καλόν

c 7 τῷ νόμῳ τούτῳ ἀρογραφα: τῷ νόμῳ τούτῳ B T W d 2 τὸ T:
 τῷ B W d 5 ἂν T W: οὐκ B d 6 ἂν T W: αὖ B ὑπουργῶν
 ὑπουργεῖν Baiter: ὑπουργῶν B T W: ὑπουργεῖν vulg. e 1 ἐμβάλ-
 λεισθαι T W: ἐμβάλεισθαι B eis del. Schütz e 2 κτᾶσθαι]
 ἴστασθαι Schanz e 3 τῶν νόμων del. Bast a 7 ἐραστοῦ B T W:
 τοῦ ἐραστοῦ al. b 1 ἡ B W t: om. pr. T b 4 πᾶν Stobaeus:
 om. B T W

ἀρετῆς γ' ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς οὐρανίας θεοῦ 5
 ἔρωσ καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιος καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις,
 πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν
 τε ἐρώντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι c
 πάντες τῆς ἐτέρας, τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ
 τοῦ παραχρήμα, ᾧ Φαῖδρε, περὶ Ἐρωτος συμβάλλομαι.

Πανσανίου δὲ παυσαμένου—διδάσκουσι γὰρ με ἴσα λέγειν
 οὕτως οἱ σοφοί—ἔφη ὁ Ἀριστόδημος δεῖν μὲν Ἀριστοφάνη 5
 λέγειν, τυχεῖν δὲ αὐτῷ τινα ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ τινος
 ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι λέγειν,
 ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν—ἐν τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἱατρὸν Ἐρυξί- d
 μαχον κατακεῖσθαι—“ὦ Ἐρυξίμαχε, δίκαιος εἶ ἢ παῦσαι
 με τῆς λυγγῶς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι.”
 καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον εἰπεῖν “Ἀλλὰ ποιήσω ἀμφότερα ταῦτα·
 ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῷ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὰν παύσῃ, ἐν 5
 τῷ ἐμῷ. ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω, εἰ μὲν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστὶ
 ἔχοντι πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λύγξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι
 ἀνακογχυλίασον. εἰ δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρά ἐστιν, ἀναλαβὼν e
 τι τοιοῦτον οἶφ κινήσῃς ἂν τὴν ρίνα, πτάρε· καὶ εἰ μὲν τοῦτο
 ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δὶς, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι, παύσεται.”
 “Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων,” φάναι τὸν Ἀριστοφάνη· “ἐγὼ
 δὲ ταῦτα ποιήσω.” 5

Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἐρυξίμαχον, Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον
 εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς οὐχ 186
 ἱκανῶς ἀπετέλεσε, δεῖν ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος ἐπιθεῖναι τῷ
 λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν Ἐρωτα δοκεῖ μοι
 καλῶς διελέσθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς

b 5 ἀρετῆς γ' ἕνεκα TW: ἀρετῆς ἕνεκα B: ἕνεκα ἀρετῆς Stobaeus
 c3 συμβάλλομαι TW: συμβάλλομεν B c 7 λέγειν BT: om. W
 d1 τὸν ἱατρὸν TW: τῶν ἱατρῶν B d6 π**ν χρόνον ἀπνευστὶ
 ἔχοντι W e2 κινήσῃς BTW Stobaeus et legit Athenaeus:
 κνήσῃς Wytttenbach e 4 φᾶναι (sic) B: εἰπεῖν TW

τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ
 5 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζῶων καὶ
 τοῖς ἐν τῇ γῇ φυομένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς
 οὔσι, καθεωρακέναι μοι δοκῶ ἐκ τῆς ἱατρικῆς, τῆς ἡμετέρας
 b τέχνης, ὡς μέγας καὶ θαυμαστὸς καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει
 καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ
 ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς λέγων, ἵνα καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην.
 ἡ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν διπλοῦν Ἐρωτα τοῦτον ἔχει
 5 τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως
 ἕτερον τε καὶ ἀνόμιον ἔστι, τὸ δὲ ἀνόμιον ἀνομοίων ἐπι-
 θυμῆι καὶ ἐρᾷ. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ ὑγιεινῷ ἔρωσ, ἄλλος
 δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσῶδει. ἔστιν δὴ, ὡσπερ ἄρτι Πανσανίας
 ἔλεγεν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν ἀνθρώπων,
 c τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρὸν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς σώμασι
 τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιεινοῖς καλὸν
 χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν φῶ ὄνομα τὸ ἱατρικόν,
 τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσῶδεσι αἰσχρὸν τε καὶ δεῖ ἀχαριστεῖν,
 5 εἰ μέλλει τις τεχνικὸς εἶναι. ἔστι γὰρ ἱατρικὴ, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἐρωτικῶν πρὸς
 πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν
 d καλὸν τε καὶ αἰσχρὸν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἱατρικώτατος,
 καὶ ὁ μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν
 ἕτερον κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν ἔρωσ, δεῖ δ' ἐγγενέσθαι,
 ἐπιστάμενος ἐμποιῆσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη
 5 δημιουργός. δεῖ γὰρ δὴ τὰ ἐχθίστα ὄντα ἐν τῷ σώματι
 φίλα οἶόν τ' εἶναι ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων. ἔστι δὲ ἐχθίστα
 τὰ ἐναντιώτατα, ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ,
 e πάντα τὰ τοιαῦτα· τούτοις ἐπιστηθεὶς ἔρωτα ἐμποιῆσαι καὶ
 ὁμόνοιαν ὁ ἡμέτερος πρόγονος Ἀσκληπίος, ὡς φασιν οἶδε οἱ

b₂ κατὰ τὰνθρώπινα Stobaeus κατὰ τὰ θεῖα Stobaeus b₃ καὶ
 B T W : om. Stobaeus b₄ ἔχει T W : ἔχη B b₅ ὁμολογου-
 μένως B : ὁμολογουμένως ὡς T W Stobaeus b₇ ὑγιεινῷ ἔρωσ T W :
 ὑγιεῖ νοερός B d₃ κτᾶσθαι B : κτήσασθαι T W ἔρωσ secl.
 Usener d₄ καὶ . . . ἐξελεῖν secl. Schanz

ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πείθομαι, συνέστησεν τὴν ἡμετέραν τέχνην.
 ἢ τε οὖν ἰατρική, ὥσπερ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου
 κυβερνᾶται, ὡσαύτως δὲ καὶ γυμναστική καὶ γεωργία· μουσική 187
 δὲ καὶ παντὶ κατὰδῆλος τῷ καὶ μικρὸν προσέχοντι τὸν νοῦν
 ὅτι κατὰ ταῦτα ἔχει τούτοις, ὥσπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος
 βούλεται λέγειν, ἐπεὶ τοῖς γε ῥήμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ
 ἐν γὰρ φησι “διαφερόμενον αὐτὸ αὐτῷ συμφέρεσθαι,” 5
 “ὥσπερ ἁρμονίαν τόξου τε καὶ λύρας.” ἔστι δὲ πολλῆ
 ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφέρεσθαι ἢ ἐκ διαφερομένων ἔτι
 εἶναι. ἀλλὰ ἴσως τόδε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ διαφερομένων
 πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ὕστερον ὁμολογη- b
 σάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δήπου
 ἐκ διαφερομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἁρμονία ἂν
 εἴη· ἢ γὰρ ἁρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία
 τις—ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφερομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, 5
 ἀδύνατον εἶναι· διαφερόμενον δὲ αὐτὸ καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύ-
 νατον ἁρμόσαι—ὥσπερ γε καὶ ὁ ῥυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ
 βραδέος, ἐκ διευνηγεμένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογη- c
 σάντων γέγονε. τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὥσπερ
 ἐκεῖ ἢ ἰατρική, ἐνταῦθα ἢ μουσική ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ
 ὁμόνοιαν ἀλλήλων ἐμπούησασα· καὶ ἔστιν αὐτὴ μουσική περὶ
 ἁρμονίαν καὶ ῥυθμὸν ἐρωτικῶν ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε 5
 αὐτῇ τῇ συστάσει ἁρμονίας· τε καὶ ῥυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ
 ἐρωτικὰ διαγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ διπλοῦς ἔρωσις ἐνταυθὰ πω
 ἔστιν· ἀλλ’ ἐπειδὴν δέη πρὸς τοὺς ἀνθρώπους καταχρησθαι
 ῥυθμῷ τε καὶ ἁρμονίᾳ ἢ ποιοῦντα, ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν, d
 ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημένοις μέλεσσι τε καὶ μέτροις,
 ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ
 δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἤκει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν
 κοσμίους τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν κοσμιώτεροι γίγνοιτο 5
 οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φυλάττειν τὸν τούτων

a 2 μικρὸν BT: μικρῷ W
 c 4 ἀλλήλων B: ἀλλήλοισι TW
 d 2 μέτροις BT: ῥυθμοῖς W

c 1 ἐκ BTW: om. Vindob. 21
 c 7 πω Badham: πῶς BTW

ἔρωτα, καὶ οὗτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐράνιος, ὁ τῆς Οὐρανίας
e μούσης Ἑρως· ὁ δὲ Πολυμνίας ὁ πάνδημος, ὃν δεῖ εὐλαβοῦ-
 μενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ, ὅπως ἂν τὴν μὲν ἡδονὴν
 αὐτοῦ καρπώσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν ἐμποιήσῃ, ὥσπερ
 ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα ἔργον ταῖς περὶ τὴν ὀψοποιικὴν
5 τέχνῃν ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ νόσου τὴν
 ἡδονὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν ἰατρικῇ
 καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπέοις καὶ τοῖς θείοις,
 καθ' ὅσον παρέκει, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν Ἑρωτα· ἐνεστον
188 γάρ. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὠρῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ σύστασις μεστή
 ἐστὶν ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴν μὲν πρὸς ἄλληλα τοῦ
 κοσμίου τύχῃ ἔρωτος ἂ νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον, τὰ τε θερμὰ καὶ
 τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρά, καὶ ἀρμονίαν καὶ κρᾶσιν λάβῃ
5 σῶφρονα, ἥκει φέροντα εὐτηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις
 καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν·
 ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὕβρεως Ἑρως ἐγκρατέστερος περὶ τὰς
 τοῦ ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρέν τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν.
b οἷ τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων καὶ
 ἄλλα ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς
 φυτοῖς· καὶ γὰρ πάχναι καὶ χάλασαι καὶ ἐρυσίβαι ἐκ
 πλεονεξίας καὶ ἀκοσμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίνεσθαι
5 ἔρωτικῶν, ὧν ἐπιστήμη περὶ ἀστρων τε φορᾶς καὶ ἐνιαυτῶν
 ὥρας ἀστρονομία καλεῖται. ἔτι τοῖνυν καὶ αἱ θυσίαι πᾶσαι
 καὶ οἷς μαντικὴ ἐπιστατεῖ—ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ θεοῦς τε
c καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους κοινωνία—οὐ περὶ ἄλλο τί
 ἐστὶν ἢ περὶ Ἑρωτος φυλακὴν τε καὶ ἴασιν. πᾶσα γὰρ
 ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι ἐὰν μὴ τις τῷ κοσμίῳ Ἑρωτι

e 4 ἔργον ταῖς B² T W : ἐργῶντες B e 8 παρέκει W t : παρήκει
 B T ἐνεστον T : ενεστον B : ἐν ἐστὸν W a 3 κοσμίου B t
 Stobaeus : κόσμου T ἐγὼ ἔλεγον] λέγω Stobaeus ξηρὰ] τὰ ξηρὰ
 Stobaeus a 7 περὶ] καὶ περὶ Stobaeus a 8 διέφθειρε(ν)
 T W Stobaeus : διαφθείρει B b 2 πολλὰ] καὶ πολλὰ Stobaeus
 b 4 γίνεσθαι] γίνονται Canter b 5 φορᾶς W Stobaeus : φορᾶς B :
 φορᾶς T b 6 αἱ T W Stobaeus : om. B πᾶσαι B Stobaeus : ἅπασαι
 T W b 7 ἐπιστατεῖ] ἐπιστατεῖ τέχνῃ Stobaeus o 3 ἀσέβεια
 Stobaeus : ἡ ἀσέβεια B T W

χαρίζηται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ πρεσβεύῃ ἐν παντὶ ἔργῳ,
 ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελευ- 5
 τηκότας καὶ περὶ θεοῦ· ἃ δὴ προστέτακται τῇ μαντικῇ
 ἐπισκοπεῖν τοὺς ἐρῶντας καὶ ἰατρούειν, καὶ ἔστιν αὖ ἡ
 μαντικὴ φιλίας θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργὸς τῷ ἐπί- d
 στασθαι τὰ κατὰ ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τείνει πρὸς θέμιν
 καὶ εὐσέβειαν.

Οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει
 συλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἔρωσ, ὁ δὲ περὶ τὰγαθὰ μετὰ σωφρο- 5
 σύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος καὶ παρ' ἡμῖν καὶ
 παρὰ θεοῖς, οὗτος τὴν μεγίστην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν
 εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυναμένους ὀμιλεῖν
 καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν θεοῖς. ἴσως μὲν
 οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἔρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω, οὐ μέντοι e
 ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὦ Ἀριστόφανες,
 ἀναπληρῶσαι ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῷ ἔχεις ἐγκωμιάζειν τὸν
 θεόν, ἐγκωμιάζει, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγγὸς πέπανσαι.

Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι Καὶ 189
 μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν παρμὸν προσενεχθῆναι
 αὐτῇ, ὥστε με θαυμάζειν εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπι-
 θυμεί τοιούτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ παρμὸς
 ἔστιν· πάνυ γὰρ εὐθὺς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν παρμὸν 5
 προσήνεγκα.

Καὶ τὸν Ἐρυξίμαχον, Ὠγαθέ, φάναι, Ἀριστόφανες, ὄρα
 τί ποιεῖς. γελωτοποιεῖς μέλλων λέγειν, καὶ φύλακά με τοῦ
 λόγου ἀναγκάζεις γίνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἐάν τι γελοῖον b
 εἴπῃς, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν.

Καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελάσαντα εἰπεῖν Εὐ λέγεις, ὦ

c 5 τὸν Stobaeus: περὶ τὸν BTW c 6 προστέτακται BTW:
 προτέτακται Stobaeus c 7 ἐρῶντας W Stobaeus: ἔρωτας BT: τοὺς
 ἔρωτας secl. Hermann d 3 εὐσέβειαν Stobaeus: ἀσέβειαν BTW
 d 8 δυναμένους . . . φίλους BTW Stobaeus (sed ex δυναμένους fecit T)
 a 7 ὦγαθέ φάναι TW: ὦγαθέ φάναι ὦγαθέ B

Ἐρυσίμαχε, καὶ μοι ἕστω ἄρρητα τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μὴ με
 5 φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθῆσεσθαι,
 οὐ τι μὴ γελοῖα εἶπω—τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς
 ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον—ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα.

Βαλὼν γε, φάναι, ὦ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφεύξεσθαι
 ἀλλὰ πρόσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δώσω λόγον.
 c ἴσως μέντοι, ἂν δόξῃ μοι, ἀφήσω σε.

Καὶ μὴν, ὦ Ἐρυσίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη
 γέ πη ἐν νῷ ἔχω λέγειν ἢ ἢ σύ τε καὶ Πausανίας εἰπέτην.
 ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασιν τὴν τοῦ ἔρωτος
 5 δύναμιν οὐκ ἠσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοί γε μέγιστ' ἂν
 αὐτοῦ ἱερὰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν
 μέγιστας, οὐχ ὥσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίνεταί περὶ αὐτόν,
 δέον πάντων μάλιστα γίνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλαν-
 d θρωπότητος, ἐπικουρὸς τε ὧν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς
 τούτων ὧν ἰαθέντων μέγιστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ
 γένει εἴη. ἐγὼ οὖν πειράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε.
 5 δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ
 παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πάσαι ἡμῶν φύσεις οὐχ αὐτὴ ἦν
 ἢ περὶ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη
 τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὥσπερ νῦν δύο, ἄρρεν καὶ θῆλυ,
 e ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τούτων, οὐ
 νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγυνον γὰρ ἐν
 τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ
 5 ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὄλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ

b 5 ῥηθῆσεσθαι T W: ἠττηθῆσεσθαι B (sed ἠτ extra versum): ἤδη
 ῥηθῆσεσθαι Rettig c 4 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι B T: οἱ
 ἄνθρωποι W d 4 ἔσεσθε B: ἔσεσθαι T d 6 αὐτῆ B: αὐτῆ T:
 ἢ αὐτῆ Eusebius ἢ B T: om. W d 7 πρῶτον B T: πρῶτα W
 d 8 τὰ τῶν B T: τῶν W Eusebius Stobaeus e 2 ἐν B W: om. T
 Eusebius Stobaeus e 4 ἐν ὄνειδει T W: ἐν ὄν εἶδει B

εἶδος στρογγύλου, νῶτον καὶ πλευρὰς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέτταρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δὲ ἐπ' ἀνχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντη· κεφαλὴν δ' ἐπ' 190 ἀμφοτέροις τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένους μίαν, καὶ ὦτα τέτταρα, καὶ αἰδοῖα δύο, καὶ τὰλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν. ἔπορεύετο δὲ καὶ ὄρθον ὥσπερ νῦν, ὁποτέρωσε βουληθείη· καὶ ὅποτε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, 5 ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες καὶ εἰς ὄρθον τὰ σκέλη περιφερόμενοι κυβιστῶσι κύκλω, ὁκτῶ τότε οὔσι τοῖς μέλεσιν ἀπερειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. ἦν δὲ διὰ ταῦτα τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν **b** ἀρχὴν ἔκγονον, τὸ δὲ θῆλυ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἀμφοτέρων μετέχον τῆς σελήνης, ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει· περιφερῆ δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δευὰ καὶ τὴν ῥώμην, καὶ 5 τὰ φρονήματα μεγάλα εἶχον, ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ λέγει "Ὀμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὡτου, περὶ ἐκείνων λέγεται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθησομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ **c** ἄλλοι θεοὶ ἐβουλευόντο ὅτι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὥσπερ τοὺς γίγαντας κεραυνώσαντες τὸ γένος ἀφανίσαιεν—αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ ἱερὰ τὰ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἠφανίζετο— 5 οὔτε ὅπως ἔφεν ἀσελγαίνεω. μόγις δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι "Δοκῶ μοι," ἔφη, "ἔχειν μηχανήν, ὡς ἂν εἶεν τε ἀνθρωποὶ καὶ παύσαιντο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέστεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτούς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἕκαστον, **d** καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι· καὶ βαδιῶνται

a 5 θεῖν B Stobaeus : ἐλθεῖν T W a 7 ὁκτῶ τότε B : τότε ὁκτῶ
 T : ὁκτῶ . . . a 8 κύκλω om. W a 8 ἀπερειδόμενοι T W : ἀπερ εἰδόμενοι B
 b 2 ἀμφοτέρων B W : ἀμφοτέρον T b 7 τε καὶ B T : καὶ W
 c 3, 4 ἀποκτείναιεν . . . ἀφανίσαιεν W c 5 γὰρ (ἂν) Ast
 ἱερὰ B T W : τὰ ἱερὰ Stobaeus c 7 ἔφη ἔχειν B T : ἔχειν ἔφη W
 c 8 ἀνθρωποὶ Voegelin : ἀνθρωποὶ B T W

ὀρθοὶ ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. εἰ δ' ἔτι δοκῶσιω ἀσελγαίνειν
 5 καὶ μὴ θέλωσιω ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα,
 ὥστ' ἐφ' ἐνὸς πορεύσονται σκέλους ἀσκωλιάζοντες." ταῦτα
 εἰπὼν ἔτεμνε τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὥσπερ οἱ τὰ ὄα τέμ-
 νοντες καὶ μέλλοντες ταριχεύειν, ἢ ὥσπερ οἱ τὰ φᾶ ταῖς
 θριξίν· οὕτω δὲ τέμοι, τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τό τε
 πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ αὐχένος ἡμισυ πρὸς
 τὴν τομήν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμήσιω κοσμιώτερος
 5 εἶη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τᾶλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τό τε
 πρόσωπον μετέστρεφε, καὶ συνέλκων πανταχόθεν τὸ δέρμα
 ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα
 βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσην τὴν γαστέρα,
 ὃ δὴ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ῥυτίδας
 191 τὰς πολλὰς ἐξελέαιε καὶ τὰ στήθη διήρθρου, ἔχων τι
 τοιοῦτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα
 λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ῥυτίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε,
 τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον
 8 εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα
 ἐτμήθη, ποθοῦν ἕκαστον τὸ ἡμισυ τὸ αὐτοῦ συνήει, καὶ
 περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις,
 ἐπιθυμοῦντες συμφῦναι, ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς
 b ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν.
 καὶ ὅποτε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖη, τὸ
 λειφθὲν ἄλλο ἐζήτει καὶ συνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς
 ὅλης ἐντύχοι ἡμίσει—ὃ δὴ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν—εἴτε
 5 ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλεήσας δὲ ὁ Ζεὺς ἄλλην
 μηχανὴν πορίζεται, καὶ μετατίθησιω αὐτῶν τὰ αἰδοῖα εἰς

d 4 δ' ἔτι Stobaeus: δέ τι BTW d 5 θέλωσιω B Stobaeus:
 ἐθέλωσιω T: ἐθέλουσιω W d 6 ἀσκωλιάζοντες W: ἀσκωλίζοντες BT
 d 7 ὄα Ruhnken ex Timaeo s. v.: ὠά W Stobaeus: ὠά BT e 1 οἱ
 TW Stobaeus: om. B e 4 θεώμενος W e 8 βαλλάντια T:
 βαλάντια W: βάλλοντα B a 2 καλάποδα T: καλόποδα BW
 a 6 ξυνήει TW Stobaeus: ξυνεῖναι B a 8 λιμοῦ B: τοῦ λιμοῦ T
 Stobaeus: τῆς λιμοῦ W b 4 δὴνῦν BT: μηδὲ W b 5 ἀπώλλυντο
 TW: ἀπολλυντο B

τὸ πρόσθεν—τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον, καὶ ἐγέννων
καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν, ὡσπερ οἱ τέτ- c
τιγες—μετέθηκέ τε οὖν οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ
διὰ τούτων τὴν γένεσιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ
ἄρρενος ἐν τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ
ἅμα μὲν εἰ ἀνὴρ γυναικὶ ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο τὸ 5
γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ ἄρρην ἄρρени, πλησμονὴ γούν γίγνοιτο
τῆς συνουσίας καὶ διαπαύοιτο καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποιτο
καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπιμελοῖντο. ἔστι δὴ οὖν ἐκ τόσου
ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας d
φύσεως συναγωγὸς καὶ ἐπιχειρῶν ποιῆσαι ἐν ἐκ δυοῖν καὶ
ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην. ἕκαστος οὖν ἡμῶν
ἔστιν ἀνθρώπου σύμβολον, ἅτε τετμημένος ὡσπερ αἱ ψῆτται,
ἐξ ἐνὸς δύο· ζητεῖ δὴ ἀεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος σύμβολον. 5
ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμήμ' εἰσιν, ὁ δὴ
τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικός τε εἰσι καὶ οἱ
πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ
ὅσαι αὖ γυναικὸς φίλανδροί τε καὶ μοιχεύτριαι ἐκ τούτου e
τοῦ γένους γίγνονται. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς
τμήμ' εἰσιν, οὐ πάνυ αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσ-
έχουσιν, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμένα
εἰσί, καὶ αἱ ἑταιρίστριαι ἐκ τούτου τοῦ γένους γίγνονται. 5
ὅσοι δὲ ἄρρενος τμήμ' εἰσι, τὰ ἄρρενα διώκουσι, καὶ τέως
μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι
τοὺς ἀνδρας καὶ χαίρουσι συγκατακείμενοι καὶ συμπεπλε-
γμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσιν οὗτοι βέλτιστοι τῶν παίδων 192
καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρειότατοι ὄντες φύσει. φασὶ δὲ δὴ
τινες αὐτοὺς ἀναισχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'

c 2 αὐτῶν B: αὐτῶν T W: αὐτῶν Schanz πρόσθεν B T W: ἐμπροσθεν
Stobaeus c 3 γένεσιν] γέννησιν Vermehren διὰ... θήλει secl.
Jahn c 5 τὸ B T W: del. Usener c 6 ἄρρην B T W: ἄρρην
al. Stobaeus d 5 δὴ B T: δὲ W ἕκαστος T W: ἕκαστον B
Stobaeus e 2 γυναικὸς B T: γυναικῶν W e 5 αἱ B T: om.
W Stobaeus e 6 τέως B T W Stobaeus: ἕως Ast

ἀναισχυντίας τούτο δρῶσιν ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας
 5 καὶ ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ
 τεκμήριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνοι ἀποβαίνουσιν εἰς
 τὰ πολιτικὰ ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι,
 b παιδεραστοῦσι καὶ πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσ-
 ἔχουσι τὸν νοῦν φύσει, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται
 ἀλλ' ἐξαρκεῖ αὐτοῖς μετ' ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως
 μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδεραστῆς τε καὶ φιλεραστῆς γίγνεται,
 5 αἰεὶ τὸ συγγενὲς ἀσπαζόμενος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ
 ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει καὶ ὁ παιδεραστῆς καὶ
 ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστὰ ἐκπλήττονται φιλία τε καὶ
 c οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες ὡς ἔπος εἰπεῖν χωρί-
 ζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ οἱ διατελοῦντες
 μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἱ οὐδ' ἂν ἔχοιεν εἰπεῖν
 5 ὅτι βούλονται σφίσι (παρ' ἀλλήλων γίγνεσθαι. οὐδενὶ
 γὰρ ἂν δόξειεν τούτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων συνουσία, ὡς
 ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἐτέρῳ χαίρει συνῶν οὕτως ἐπὶ
 μεγάλης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἐκατέρου ἢ ψυχὴ
 d δῆλη ἐστίν, ἧ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαντεύεται ἧ βού-
 λεται, καὶ αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακει-
 μένοισ ἐπιστὰς ὁ Ἡφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο· "Τί
 5 ἔσθ' ὧ βούλεσθε, ὦ ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέ-
 σθαι;" καὶ εἰ ἀποροῦντας αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο· "Ἄρα γε
 τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ γενέσθαι ὅτι μάλιστα ἀλλή-
 λωις, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλή-
 λων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτε, θέλω ὑμᾶς συντῆξαι καὶ
 e συμφυσεῖν εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δὴ ὄντας ἕνα γεγονέναι
 καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα, κοινῇ ἀμφοτέρους ζῆν,
 καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἄιδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα
 εἶναι κοινῇ τεθνεώτε· ἀλλ' ὁράτε εἰ τούτου ἐράτε καὶ

b7 ἐκπλήττονται TW: ἐκπλήττοντα B c4 οὐδενὶ Stobaeus:
 οὐδὲν BTW: οὐδὲ scr. recc. c6 χαίρει TW: χαίρειν B d6 ὅτι
 ... d7 ἀπολείπεσθαι om. W d8 θέλω B: ἐθέλω TW συντῆξαι
 BT: ἐντῆξαι W e1 συμφυσεῖν BTW: συμφῦσαι bt e2 ζῆτε
 ὡς TW: ζητήσεως B

ξεαρκεῖ ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε" ταῦτ' ἀκούσας ἴσμεν ὅτι 5
 οὐδ' ἂν εἰς ἐξαρηθείη οὐδ' ἄλλο τι ἂν φανεῖη βουλόμενος,
 ἀλλ' ἀτεχνῶς οἶοιτ' ἂν ἀκηκοέναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρα ἐπε-
 θύμει, συνελθὼν καὶ συντακεῖς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δυοῖν εἰς
 γενέσθαι. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις 10
 ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν ὅλοι· τοῦ ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ
 καὶ διώξει ἔρος ὄνομα. καὶ πρὸ τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν 193
 ἡμεν, νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διωκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ,
 καθάπερ Ἀρκάδες ὑπὸ Λακεδαιμονίων· φόβος οὖν ἔστω,
 ἔὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς, ὅπως μὴ καὶ αὐθις
 διασχισησόμεθα, καὶ περίμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς 5
 στήλαις καταγραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ
 τὰς ῥίνας, γεγονότες ὥσπερ λίσπαι. ἀλλὰ τούτων ἔνεκα
 πάντ' ἄνδρα χρὴ ἅπαντα παρακελεύεσθαι εὐσεβεῖν περὶ
 θεούς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν, ὡς ὁ Ἔρως b
 ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ᾧ μηδεὶς ἐναντίαπραττέτω—
 πράττει δ' ἐναντία ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται—φίλοι γὰρ
 γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομέν τε καὶ
 ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν 5
 ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μή μοι ὑπολάβῃ Ἐρυξίμαχος, κωμωδῶν
 τὸν λόγον, ὡς Πausανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω—ἴσως μὲν
 γὰρ καὶ οὗτοι τούτων τυγχάνουσι ὄντες καὶ εἰσι ἀμφοτέροι c
 τὴν φύσιν ἄρρενες—λέγω δὲ οὖν ἔγωγε καθ' ἅπάντων καὶ
 ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαιμον
 γένοιτο, εἰ ἐκτελέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν
 αὐτοῦ ἕκαστος τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ 5
 δὲ τοῦτο ἄριστον, ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ
 τούτου ἐγγυτάτω ἄριστον εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν

e6 ἄλλο τι B: ἄλλο ὅτι TW e7 τοῦτο δ] τοῦ οὐ Badham
 e9 τοῦτο] τούτου Bast a5 διασχισησόμεθα TW: διασχισησώ-
 μεθα B a6 καταγραφὴν BTW: καταγραφῆ Schneider: κατὰ
 γραφὴν Ruhnken διαπεπρισμένοι TW: διαπεπρησμένοι B b1 ὡς
 BTW: ὡν recc. b6 μοι B: μου TW c5 τύχοι BT: τύχη W
 c6, 7 τὸ... ἐγγυτάτω BT: τῷ... ἐγγυτάτω W c7 τοῦτο TW:
 τούτου B

κατὰ νοῦν (αὐτῷ) πεφυκότων· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες
 d δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἐρωτα, ὃς ἐν τε τῷ παρόντι ἡμᾶς
 πλείστα ὀνήσῃσι εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα
 ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς
 εὐσέβειαν, καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ
 5 ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι.

Οὗτος, ἔφη, ᾧ Ἐρυξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ
 Ἐρωτος, ἀλλοῖος ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδεήθην σου, μὴ
 κωμωδῆσθαι αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος
 e ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης
 λοιποί.

Ἄλλὰ πείσομαι σοι, ἔφη φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· καὶ
 γὰρ μοι ὁ λόγος ἠδέως ἐρρήθη. καὶ εἰ μὴ συνήδη Σω-
 5 κράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνυ
 ἂν ἐφοβούμην μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ
 παντοδαπὰ εἰρησθαι· νῦν δὲ ὁμῶς θαρρῶ.

194 Τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι,
 ᾧ Ἐρυξίμαχε· εἰ δὲ γένοιο οὐ νῦν ἐγὼ εἶμι, μᾶλλον δὲ
 ἴσως οὐ ἔσομαι ἐπειδὰν καὶ Ἀγάθων εἴπῃ εὖ, καὶ μάλ' ἂν
 φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης ὥσπερ ἐγὼ νῦν.

5 Φαρμάττειν βούλει με, ᾧ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα,
 ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἰεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην
 ἔχειν ὡς εὖ ἐρούντος ἐμοῦ.

Ἐπιλήσμων μεντὰν εἶην, ᾧ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω-
 b κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην
 ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν, καὶ
 βλέψαντος ἐναντία τοσοῦτ' θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι
 σαντοῦ λόγους, καὶ οὐδ' ὅπωςτιοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν
 5 οἰηθείην σε θορυβήσεσθαι ἔνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων.

d 1 τε TW: om. B d 7 ἀλλοῖος TW: ἀλλ' οἶος B e 6 ἀπορή-
 σωσι TW: ἀπορήσω B a 2 οὐ νῦν TW: οὐ νῦν B a 3 ἴσως οὐ
 TW: ἴσως οὐ B: οὐ ἴσως Schanz post εἶ dist. Vahlen b 2 ὀκρι-
 βάντα TW: ἀκριβαντα B b 3 ἐπιδείξεσθαι B: ἐπιδείξασθαι TW
 b 5 θορυβήσεσθαι TW: θορυβηθήσεσθαι B

Τί δέ, ὦ Σώκρατες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δῆπου με οὕτω θεάτρον μεστὸν ἠγῆ ὥστε καὶ ἀγνοεῖν ὅτι νῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων φοβερώτεροι;

Οὐ μεντὰν καλῶς ποιοίην, φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ c
τι ἐγὼ ἄγροικον δοξάζω· ἀλλ' εὖ οἶδα ὅτι εἴ τισιν ἐντύχοις
οὓς ἠγοῖο σοφοῦς, μᾶλλον ἂν αὐτῶν φρουρίζοις ἢ τῶν
πολλῶν. ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς ὤμεν—ἡμεῖς μὲν γὰρ
καὶ ἐκεῖ παρήμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν—εἰ δὲ ἄλλοις 5
ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι ἴσως
οἶοιο αἰσχρὸν ὄν ποιεῖν· ἢ πῶς λέγεις;

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι.

Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐκ ἂν αἰσχύνοιο εἴ τι οἶοιο αἰσχρὸν
ποιεῖν; 10

Καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν ὦ φίλε d
Ἀγάθων, ἔαν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ
ὄπησεν τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίνεσθαι, ἔαν μόνου ἔχη ὅτῳ
διαλέγηται, ἄλλως τε καὶ καλῷ. ἐγὼ δὲ ἠδέως μὲν ἀκούω
Σωκράτους διαλεγομένου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι 5
τοῦ ἐγκωμίου τῷ Ἐρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνὸς ἐκάστου
ἡμῶν τὸν λόγον· ἀποδοὺς οὖν ἐκάτερος τῷ θεῷ οὕτως ἤδη
διαλεγέσθω.

Ἀλλὰ καλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, e
καὶ οὐδὲν με κωλύει λέγειν· Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται
πολλάκις διαλέγεσθαι.

Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν,
ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γάρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες 5
οὐ τὸν θεὸν ἐγκωμιάζειν ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν
τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δέ τις αὐτὸς ὦν
ταῦτα ἐδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν. εἰς δὲ τρόπος ὀρθὸς παντὸς 195
ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελθεῖν οἶος οἶων αἴτιος ὦν

c6 ἴσως secl. Schanz: πῶς Usener c7 ἢν secl. F. A. Wolf
c9 οἶοιο TW: οἶοιο B e4 ὡς BTW: ἦ vulg. a1 ὀρθὸς B:
om. TW a2 οἶς οἶων ex emend. T: οἶος ὦν BTW

τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἐρωτα καὶ
 ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινέσαι πρῶτον αὐτὸν οἷός ἐστιν, ἔπειτα
 5 τὰς δόσεις. φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων
 Ἐρωτα, εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον
 εἶναι αὐτῶν, κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος
 ὢν τοιόσδε. πρῶτον μὲν νεώτατος θεῶν, ὦ Φαῖδρε. μέγα
 b δὲ τεκμήριον τῷ λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῆ τὸ
 γῆρας, ταχὺ ὃν δῆλον ὅτι· θάπτον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῶν
 προσέρχεται. ὃ δὴ πέφυκεν Ἐρωσ μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς
 πολλοῦ πλησιάζειν. μετὰ δὲ νέων αἰεὶ σύνεστί τε καὶ ἔστιν·
 5 ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὖ ἔχει, ὡς ὅμοιον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει.
 ἐγὼ δὲ Φαῖδρω πολλὰ ἄλλα ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ,
 ὡς Ἐρωσ Κρόνου καὶ Ἰαπετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ
 c φημι νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν καὶ αἰεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ
 πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος καὶ Παρμενίδης λέγουσιν,
 Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἐρωτι γεγυῖναι, εἰ ἐκείνοι ἀληθῆ ἔλεγον·
 οὐ γὰρ ἂν ἔκτομα οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων ἐγίνοντο καὶ ἄλλα
 5 πολλὰ καὶ βλαία, εἰ Ἐρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν, ἀλλὰ φιλία καὶ
 εἰρήμη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἐρωσ τῶν θεῶν βασιλεύει. νέος
 μὲν οὖν ἔστι, πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ δ' ἔστιν
 d ἐνδεὴς οἶος ἦν Ὀμηρος πρὸς τὸ ἐπιδειῖξαι θεοῦ ἀπαλότητα.
 Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεοῦ τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλήν—τοῦς
 γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι—λέγων

τῆς μένθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὐδεὸς

5 πίνονται, ἀλλ' ἄρα ἢ γε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει.

καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν,
 ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ

b 2 ὃν B W: οὖν T b 3 ἔρωσ T W: ἔρωτος B οὐδ' ἐντὸς Sto-
 baeus: οὐ δόντος B: οὐδ' ὄντος T W b 4 πλησιάζειν T W Stobaeus:
 πλησιάζει B ἔστιν] ἔστι νέος Sauppe: ἔσται Diels c 2 πρᾶ-
 γματα T W Stobaeus: γράμματα B παρμενίδης T W: παρμενείδης B
 d 3 εἶναι B T W: φησιν εἶναι Stobaeus d 4 τῆς B T W Stobaeus:
 τῆ Aristarchus Homeri codices (T 92) οὐδεὸς B T: οὐδεὶ W Homeri
 codices d 5 πίνονται W et ex πίνονται T: πίνονται B d 7 τῷ
 αὐτῷ T W Stobaeus: τὸ αὐτὸ B

δὴ καὶ ἡμεῖς χρησόμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἔρωτα ὅτι ἀπαλός. e
 οὐ γὰρ ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἔστιν οὐ πάνυ
 μαλακά, ἀλλ' ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει
 καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ ἡθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν
 οἰκησιω ἰδρυται, καὶ οὐκ αὖ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' 5
 ἦτινι ἂν σκληρὸν ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχη, ἀπέρχεται, ἢ δ' ἂν
 μαλακόν, οἰκίζεται. ἀπτόμενον οὖν αἰεὶ καὶ ποσὶν καὶ πάντῃ
 ἐν μαλακωτάτοις τῶν μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη
 εἶναι. νεώτατος μὲν δὴ ἔστι καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ 196
 τούτοις ὑγρὸς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ ἂν οἶδός τ' ἦν πάντῃ περι-
 πτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ εἰσιῶν τὸ πρῶτον
 λαυθάνειν καὶ ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμμέτρου δὲ καὶ
 ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ δὴ δια- 5
 φερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἔρωτος ἔχει· ἀσχημοσύνη
 γὰρ καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους αἰεὶ πόλεμος. χρόας δὲ
 κάλλος ἢ κατ' ἄνθη δίαίτα τοῦ θεοῦ σημαίνει· ἀναυθεὶ γὰρ
 καὶ ἀπηνηθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλῳ ὄψοφον οὐκ b
 ἐνίσχει Ἔρωτος, οὗ δ' ἂν εὐανθῆς τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ,
 ἐνταῦθα δὲ καὶ ἴζει καὶ μένει.

Περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦτα ἱκανὰ καὶ ἔτι
 πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἔρωτος μετὰ ταῦτα λεκτέον, 5
 τὸ μὲν μέγιστον ὅτι Ἔρωτος οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' ἀδικεῖται οὔτε
 ὑπὸ θεοῦ οὔτε θεόν, οὔτε ὑπ' ἀνθρώπου οὔτε ἀνθρωπον. οὔτε
 γὰρ αὐτὸς βία πάσχει, εἴ τι πάσχει—βία γὰρ Ἔρωτος οὐχ
 ἀπτεται· οὔτε ποιῶν ποιεῖ—πᾶς γὰρ ἐκῶν Ἔρωτι πᾶν c
 ὑπηρετεῖ, ἃ δ' ἂν ἐκῶν ἐκόντι ὁμολογήσῃ, φασὶν “οἱ πόλεως
 βασιλῆς νόμοι” δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ δικαιοσύνῃ σωφρο-
 σύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολογεῖται σωφροσύνη
 τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἔρωτος δὲ μηδεμίαν 5

e1 χρησόμεθα W Stobaeus: χρησόμεθα BT e5 ἐξῆς TW: ἐξ
 ἦς B a3 καὶ (ante εἰσιῶν) BT: om. W a8 τοῦ BT: om. W
 b3 δὲ Stobaeus: om. BTW c2 ἂν BTW Stobaeus: ἂν τις
 vulg. πόλεως BTW: τῶν πόλεων Stobaeus c4 πλείστης]
 πλείστον Cobet εἶναι BT: om. W

ἡδονὴν κρείττω εἶναι· εἰ δὲ ἦττους, κρατοῦντ' ἂν ὑπὸ Ἔρωτος, ὁ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν ὁ Ἔρως διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν Ἔρωτι
 d “οὐδ' Ἄρης ἀνθίσταται.” οὐ γὰρ ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ' Ἔρως Ἄρη—Ἀφροδίτης, ὡς λόγος—κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν ἀνδρειότατος εἴη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφρο-
 5 σύνης καὶ ἀνδρείας τοῦ θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται ὅσον οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἐλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἴν' αὐτὸ καὶ ἐγὼ, τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὡσπερ Ἐρυξί-
 e μαχος τὴν αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι· πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, “κἂν ἄμουσος ἢ τὸ πρίν,” οὐ ἂν Ἔρως ἀψηται. ᾗ δὴ πρέπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιητῆς ὁ Ἔρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ
 5 πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ μουσικὴν· ἃ γὰρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ μὴ οἶδεν, οὐτ' ἂν ἐτέρῳ δοίῃ οὐτ' ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ
 197 μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζῶων ποίησιν πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἔρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γίγνεται τε καὶ φύεται πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δημιουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὐ μὲν ἂν ὁ θεὸς οὗτος διδάσκαλος γένηται,
 5 ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὐ δ' ἂν Ἔρως μὴ ἐφάψηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ λατρικὴν καὶ μαντικὴν Ἀπόλλων ἀνηῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἠγεμονεύσαντος,
 b ὥστε καὶ οὗτος Ἔρωτος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς καὶ Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστοουργίας καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. ὅθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν θεῶν τὰ πράγματα Ἔρωτος ἐγγε-
 5 νομένου, δῆλον ὅτι κάλλους—αἰσχεῖ γὰρ οὐκ ἐπι ἔρωτος—πρὸ τοῦ δέ, ὡσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ θεοῖς ἐγίγνετο,

d 4 ἂν TW: om. B

d 7 ἴν' αὐτὸ TW: αὐτὸ B: ἴν' οὖν Stobaeus

e 2 κἂν TW: καὶ B

e 4 χρῆσθαι BTW. χρῆσασθαι Stobaeus

e 5 ἔχει Bw: ἔχη TW

a 1 μὲν BT: μὴν W

b 5 ἐπι scripsi

et sic fort. pr. B (fort. ἔτι Schanz: ἔστιν apogr. D): ἐπεστιν TW

Stobaeus: ἐνι corr. b: οὐκ ἐνεστιν in marg. rec. b

ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν· ἐπειδὴ δ' ὁ θεὸς οὗτος ἔφν, ἐκ τοῦ ἐρᾶν τῶν καλῶν πάντ' ἀγαθὰ γέγονεν καὶ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις.

Οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, Ἔρωσ πρώτος αὐτὸς ὦν **c** κάλλιστος καὶ ἄριστος μετὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δέ μοί τι καὶ ἔμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην **5**
νηνεμίαν, ἀνέμων κοίτην ὕπνου τ' ἐνὶ κήδει.

οὗτος δὲ ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ, **d**
τὰς τοιάσδε συνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεὶς συνιέναι,
ἐν ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαισι γιγνόμενος ἡγεμῶν·
πραότητα μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλοδωρος
εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας· ἵλεως ἀγαθός· θεατὸς σοφοῖς, **5**
ἀγαστὸς θεοῖς· ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις· τρυφῆς,
ἀβρότητας, χλιδῆς, χαρίτων, ἡμέρου, πόθου πατήρ· ἐπιμελῆς
ἀγαθῶν, ἀμελῆς κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν
λόγῳ κυβερνήτης, ἐπιβάτης, παραστάτης τε καὶ σωτῆρ **e**
ἄριστος, συμπάντων τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων κόσμος, ἡγεμῶν
κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρὴ ἔπεσθαι πάντα ἄνδρα ἐφνυ-
νοῦντα καλῶς, ὧδῆς μετέχοντα ἢν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν
τε καὶ ἀνθρώπων νόημα. **5**

Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὦ Φαῖδρε, τῷ θεῷ
ἀνακεῖσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ'
ὅσον ἐγὼ δύναμαι, μετέχων.

ε 3 ἔμμετρον BTW Stobaeus: ἐμμέτρως Hermogenes c 6 ἀνέμων
BTW: τ' ἀνέμων Stobaeus: δ' ἀνέμοις Hermogenes κοίτην BTW:
κοίτην τ' Stobaeus: κοίτη θ' G. Dindorf τ' ἐνὶ κήδει Stobaeus
Hermogenes: τε νικηδεῖ B: τε νηκηδῆ T: τε νικῆδει W (in marg. γρ.
καὶ νηκηδεῖ) d 3 θυσίαισι W: θυσίαις BT: εὐθυμίαις Stobaeus
d 5 ἵλεως ἀγαθός BTW: ἵλεως ἀγαθοῖς Stobaeus: ἵλεως ἀγανός Usener
d 7 χλιδῆς (sic) T (sed l ex h): χληδης B: χληδῆς W ἡμέρου TW:
ἡμέρου B πόθου om. Stobaeus d 8 ἀμελῆς TW: ἀνελῆς B
ἐν φόβῳ ἐν πόθῳ ἐν πόνῳ ἐν μόγῳ Schütz: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ
ἐν μόγῳ Jahn: ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ ἐν μόθῳ ἐν λόγῳ Rettig: alii alia
e 2 καὶ BT: om. W e 4 καλῶς BTW: καλῆς Stobaeus: καλῶς
καλῆς vulg.

198 Είπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας ἔφη ὁ Ἀριστοῦδης
 ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς πρεπόντως τοῦ νεανίσκου
 εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν
 βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρυξίμαχον, Ἄρά σοι δοκῶ, φάναι, ὦ
 5 παῖ Ἀκουμενοῦ, ἀδεὲς πάσαι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ μαντικῶς
 ἂ νυνδὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς ἔροι, ἐγὼ δ'
 ἀπορήσοιμι;

Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, μαντικῶς μοι
 δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἔρεί· τὸ δὲ σὲ ἀπορήσειν,
 10 οὐκ οἶμαι.

b Καὶ πῶς, ὦ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, οὐ μέλλω
 ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισοῦν, μέλλων λέξω μετὰ
 καλὸν οὕτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ῥηθέντα; καὶ τὰ μὲν ἄλλα
 οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δὲ ἐπὶ τελευτῆς τοῦ κάλλους
 5 τῶν ὀνομάτων καὶ ῥημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξεπλάγη ἀκούων;
 ἐπεὶ ἔγωγε ἐνθυμούμενος ὅτι αὐτὸς οὐχ οἶός τ' ἔσομαι οὐδ'
 ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ὑπ' αἰσχύνης ὀλίγου
 c ἀποδρὰς ὄχόμην, εἶ πη εἶχον. καὶ γὰρ με Γοργίου ὁ λόγος
 ἀνεμίμησεν, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη·
 ἐφοβούμην μή μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν
 δεινοῦ λέγειν ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμφας αὐτὸν
 5 με λίθον τῇ ἀφωνία ποιήσειεν. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα
 καταγέλαστος ὢν, ἠνίκα ὑμῖν ὠμολόγουν ἐν τῷ μέρει μεθ'
 d ὑμῶν ἐγκωμιάσασθαι τὸν Ἔρωτα καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὰ
 ἐρωτικά, οὐδὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν
 ὅτιοῦν. ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ὄμην δεῖν τάληθῆ
 λέγειν περὶ ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιαζομένου, καὶ τοῦτο μὲν
 5 ὑπάρχειν, ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους
 ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι· καὶ πάνυ δὴ μέγα ἐφρόνου ὡς εὖ
 ἐρῶν, ὡς εἰδὼς τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐπαινεῖν ὅτιοῦν. τὸ δὲ ἄρα,

a 2 πρεπόντως bt: πρέποντος BTW a 8 μοι δοκεῖς B: δοκεῖς
 μοι TW b 3 οὕτω καὶ παντοδαπὸν B: καὶ παντοδαπὸν οὕτω TW
 b 4 μὲν BTW: om. Vind. 21 b 5 ἀκούων BT: om. W b 6 οἶός
 τ' BT: οἶος W c 4 ἐν τῷ λόγῳ secl. Usener d 3 ἀβελτερίας TW
 B: ἀβελτηρίας TW

ὡς ἔοικεν, οὐ τοῦτο ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὅτι οὖν, ἀλλὰ τὸ ὡς
 μέγιστα ἀνατιθέναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἦ **e**
 οὕτως ἔχοντα ἐάν τε μή· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα.
 προυρρήθη γάρ, ὡς ἔοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἐρωτα
 ἐγκωμιάζειν δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάσεται. διὰ ταῦτα δὴ
 οἶμαι πάντα λόγον κινοῦντες ἀνατίθετε τῷ Ἐρωτι, καὶ **5**
 φατε αὐτὸν τοιοῦτόν τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἰτίων, ὅπως ἂν
 φαίνεται ὡς κάλλιστος καὶ ἀριστος, δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γιγνώ- **199**
 σκουσιν—οὐ γὰρ δήπου τοῖς γε εἰδόσω—καὶ καλῶς γ' ἔχει
 καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἤδη ἄρα τὸν
 τρόπον τοῦ ἐπαίνου, οὐ δ' εἰδὼς ὑμῖν ὠμολόγησα καὶ αὐτὸς
 ἐν τῷ μέρει ἐπαιπέσσεσθαι. ἢ γλῶσσα οὖν ὑπέσχετο, ἢ δὲ **5**
 φρῆν οὐ· χαιρέτω δὴ. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω τοῦτον τὸν
 τρόπον—οὐ γὰρ ἂν δυναίμην—οὐ μέντοι ἀλλὰ τά γε ἀληθῆ,
 εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἐμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς **b**
 ὑμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὀφλω. ὄρα οὖν, ᾧ Φαῖδρε,
 εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δέη, περὶ Ἐρωτος τάληθῆ λεγόμενα
 ἀκούειν, ὀνομάσει δὲ καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτη ὅποια δᾶν
 τις τύχη ἐπελθοῦσα. **5**

Τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κελεύειν λέγειν,
 ὅπη αὐτὸς οἶοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτη.

Ἔτι τοίνυν, φάναι, ᾧ Φαῖδρε, πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίκρ'
 ἅττα ἐρέσθαι, ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἤδη
 λέγω. **10**

Ἄλλὰ παρήμι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. μετὰ **c**
 ταῦτα δὴ τὸν Σωκράτη ἔφη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.

Καὶ μὴν, ᾧ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγή-
 σασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δέοι αὐτὸν ἐπιδείξαι
 ὁποῖός τις ἐστίν ὁ Ἐρως, ὕστερον δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ταύτην **5**

ε 4 δόξει Stephanus: δόξη BTW α 2 γὰρ δήπου Cobet: γὰρ ἂν
 που TW: γὰρ που B α 3 ἦδη ἄρα T: ἦδη B W α 5 γλῶσσα W:
 γλῶττα BT β 4 ὀνομάσει W: ὀνόμασι BT δᾶν Usener (δὴ ἂν
 Stallbaum): δ' ἂν B: δ' ἂν TW

τὴν ἀρχὴν πάνυ ἀγαμαί. ἴθι οὖν μοι περὶ Ἐρωτος, ἐπειδὴ
καὶ τᾶλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διήλθες οἶός ἐστι, καὶ
d τόδε εἶπέ· πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἶος εἶναί τινος ὁ Ἐρως
ἔρως, ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρός τινος ἢ πατρός
ἐστίν—γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα εἰ Ἐρως ἐστίν ἔρως
μητρὸς ἢ πατρός—ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα
5 ἠρώτων, ἄρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινος ἢ οὐ; εἶπες ἂν
δήπου μοι, εἰ ἐβούλου καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστίν ὕεος
γε ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα.

Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογεῖσθαι καὶ τοῦτο.

e Ἐτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκριναι ὀλίγῃ πλείω,
ἵνα μᾶλλον καταμάθῃς ὁ βούλομαι. εἰ γὰρ ἐροίμην, “Τί
δέ; ἀδελφός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστίν, ἐστὶ τινὸς ἀδελφὸς ἢ
οὐ;” Φάναι εἶναι.

5 Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν.

Πειρῶ δὴ, φάναι, καὶ τὸν ἔρωτα εἰπεῖν. ὁ Ἐρως ἔρως
ἐστίν οὐδενὸς ἢ τινός;

Πάνυ μὲν οὖν ἐστίν.

200 Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, φύλαξον παρὰ
σαντῷ μεμνημένος ὅτου· τοσόunde δὲ εἶπέ, πότερον ὁ Ἐρως
ἐκείνου οὐ ἐστίν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ οὐ;

Πάνυ γε, φάναι.

5 Πότερον ἔχων αὐτὸ οὐ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾶ, εἶτα ἐπιθυμεῖ
τε καὶ ἐρᾶ, ἢ οὐκ ἔχων;

Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φάναι.

Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ
ἀνάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὐ ἐνδεές ἐστίν, ἢ μὴ
b ἐπιθυμεῖν, εἰ μὴ ἐνδεές ἦ; ἐμοὶ μὲν γὰρ θαυμαστῶς δοκεῖ,
ὦ Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς;

Κάμοί, φάναι, δοκεῖ.

ο7 οἶός B: οἶος τ' T W d1 ἔρως ἔρως BW: ἔρως T d9 ὁμο-
λογεῖσθαι BTW: ὁμολογήσθαι vulg.: ὁμολογεῖν Stallbaum a8 σκόπει
B T: σκοπεῖν W εἰκότος B T: εἰκότως W

Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοισ' ἂν τις μέγας ὦν μέγας
εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὦν ἰσχυρός;

Ἄδύνατον ἐκ τῶν ὁμολογημένων.

Οὐ γάρ που ἐνδεὴς ἂν εἴη τούτων ὃ γε ὦν.

Ἄληθῆ λέγεις.

Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὦν βούλοιστο ἰσχυρὸς εἶναι, φάναι τὸν
Σωκράτη, καὶ ταχὺς ὦν ταχύς, καὶ ὑγιής ὦν ὑγιής—ἴσως
γὰρ ἂν τις ταῦτα οἰηθείη καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τοὺς ὄντας
τε τοιοῦτους καὶ ἔχοντας ταῦτα τούτων ἅπερ ἔχουσι καὶ
ἐπιθυμεῖν, ἵν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω—
τούτοις γάρ, ὦ Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχει μὲν ἕκαστα
τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἃ ἔχουσιν, ἐάντε βούλωνται
ἐάντε μὴ, καὶ τούτου γε δήπου τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ'
ὅταν τις λέγῃ ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν,
καὶ πλουτῶν βούλομαι καὶ πλουτεῖν, καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν
τούτων ἃ ἔχω, εἴπομεν ἂν αὐτῷ ὅτι σύ, ὦ ἄνθρωπε,
πλουτοῦν κεκτημένος καὶ ὑγείαν καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς
τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηθῆσαι, ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν
παρόντι, εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις· σκόπει οὖν, ὅταν
τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις
ἢ τὸδε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν ἔπειτα
χρόνον παρεῖναι. ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἂν; Συμφάναι ἔφη τὸν
Ἀγάθωνα.

Εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη, Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἐστὶν ἐκείνου
ἐρᾶν, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἐστὶν οὐδὲ ἔχει, τὸ εἰς τὸν
ἔπειτα χρόνον ταῦτα εἶναι αὐτῷ σφζόμενα καὶ παρόντα;

Πάνυ γε, φάναι.

Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν τοῦ μὴ ἐτοίμου
ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ παρόντος, καὶ ὃ μὴ ἔχει καὶ ὃ μὴ ἐστὶν

b6 ὁμολογημένων BTW: ὁμολογουμένων vulg. b9 καὶ BT:
om. W b11 ταῦτα B: ταυτὶ TW c3 ἕκαστα BTW: ἕκαστον
vulg. c7 καὶ πλουτεῖν B: πλουτεῖν TW d3 ἔχεις TW:
έχης B d8 οὐκοῦν BW: οὐκοῦν δὴ pr. Γ d9 τὸ... d10 παρόντα
secl. Badham d9 τὸ TW: τὰ B d10 καὶ TW: μοι B: τὰ
νῦν al. vulg. e2 ἄλλος BW: ὁ ἄλλος Γ

αὐτὸς καὶ οὐ ἐνδεής ἐστι, τοιαῦτ' ἅττα ἐστὶν ὧν ἡ ἐπιθυμία

5 τε καὶ ὁ ἔρωσ ἐστίν;

Πάνυ γ', εἰπεῖν.

*Ἴθι δῆ, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀνομολογησόμεθα τὰ εἰρη-
μένα. ἄλλο τι ἐστὶν ὁ *Ἔρωσ πρῶτον μὲν τινῶν, ἔπειτα
τούτων ὧν ἂν ἐνδεια παρῆ αὐτῷ;

201 Naί, φάναι.

*Ἐπὶ δὴ τούτοις ἀναμνήσθητι τίνων ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ
εἶναι τὸν *Ἔρωτα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε ἀναμνήσω. οἶμαι
γάρ σε οὕτωςί πως εἰπεῖν, ὅτι τοῖς θεοῖς κατεσκευάσθη τὰ
5 πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχυρῶν γὰρ οὐκ εἶη ἔρωσ. οὐχ
οὕτωςί πως ἔλεγες;

Εἶπον γάρ, φάναι τὸν *Αγάθωνα.

Καὶ ἐπιεικῶς γε λέγεις, ὦ ἑταῖρε, φάναι τὸν Σωκράτη·
καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὁ *Ἔρωσ κάλλους ἂν εἶη
10 ἔρωσ, αἰσχυροὺς δὲ οὐ; Ὡμολόγει.

b Οὐκοῦν ὠμολόγηται, οὐ ἐνδεής ἐστι καὶ μὴ ἔχει, τούτου
ἐρᾶν;

Naί, εἰπεῖν.

*Ἐνδεής ἄρ' ἐστὶ καὶ οὐκ ἔχει ὁ *Ἔρωσ κάλλος.

5 *Ἀνάγκη, φάναι.

Τί δέ; τὸ ἐνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένον κάλλος
ἄρα λέγεις σὺ καλὸν εἶναι;

Οὐ δῆτα.

*Ἐτι οὖν ὁμολογεῖς *Ἔρωτα καλὸν εἶναι, εἰ ταῦτα οὕτως
10 ἔχει;

Καὶ τὸν *Αγάθωνα εἰπεῖν Κινδυνεύω, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν
εἰδέναι ὧν τότε εἶπον.

c Καὶ μὴν καλῶς γε εἶπες, φάναι, ὦ *Αγάθων. ἀλλὰ
σμικρὸν ἔτι εἰπέ· τὰγαθὰ οὐ καὶ κατὰ δοκεῖ σοι εἶναι;

*Ἐμοιγε.

ε 5 τε om. W ε 7 ἀνομολογησόμεθα W α 5 ἔρωσ BT Oxy.:
ὁ ἔρωσ W α 9 τι δ] η s. v. Oxy. b 1 ἔχη BTW b 2 ἐρᾶι W
c 1 εἶπας Oxy.

Εἰ ἄρα ὁ Ἔρως τῶν καλῶν ἐνδεής ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ
καλά, κἂν τῶν ἀγαθῶν ἐνδεής εἴη.

5

Ἐγώ, φάναι, ὦ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην αντι-
λέγειν, ἀλλ' οὕτως ἐχέτω ὡς σὺ λέγεις.

Οὐ μὲν οὖν τῇ ἀληθείᾳ, φάναι, ὦ φιλούμενε Ἀγάθων,
δύνασαι ἀντιλέγειν, ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπόν.

Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη ἐάσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ **d**
Ἐρωτος, ὅν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, ἢ
ταῦτά τε σοφῇ ἦν καὶ ἄλλα πολλά—καὶ Ἀθηναίοις ποτὲ
θυσασμένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς
νόσου, ἢ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικὰ ἐδίδαξεν—ὅν οὖν ἐκείνη **5**
ἔλεγε λόγον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὁμολογη-
μένων ἐμοὶ καὶ Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ, ὅπως ἂν
δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὦ Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ διηγῆσω, διελθεῖν
αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν ὁ Ἔρως καὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ **e**
ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὡς
ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνουσα διῆει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ
πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλεγον οἷάπερ νῦν πρὸς ἐμὲ
Ἀγάθων, ὡς εἶη ὁ Ἔρως μέγας θεός, εἶη δὲ τῶν καλῶν **5**
ἤλεγχε δὴ με τούτοις τοῖς λόγοις οἷσπερ ἐγὼ τοῦτον, ὡς
οὔτε καλὸς εἶη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον οὔτε ἀγαθός.

Καὶ ἐγώ, Πῶς λέγεις, ἔφην, ὦ Διοτίμα; αἰσχροὺς ἄρα ὁ
Ἔρως ἐστὶ καὶ κακός;

Καὶ ἦ, Οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη· ἢ οἶει, ὅτι ἂν μὴ καλὸν **10**
ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρόν;

Μάλιστα γε.

202

Ἦ καὶ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἢ οὐκ ἦσθησαι ὅτι ἐστιν
τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας;

Τί τοῦτο;

c8 φιλε Oxy. d2 μαντινικῆς BT Oxy.: μαντικῆς W d4 [ε] ποιη-
σατο (της s. v.) Oxy. d5 λογον εκεινη ελεγεν Oxy. d7 ἐπ'
Oxy.: ἀπ' B' Γ' Ὠ d8 δεῖ δὴ TW Oxy.: δεῖλη B διηγῆσω
BT W Oxy.: δὴ ἡγήσω Schanz e1 οποιος Oxy. e3 γάρ]
δε Oxy. e8 πωσ εφη λεγεις Oxy.

5 Τὸ ὀρθὰ δοξάζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπίστασθαί ἐστιν—ἄλογον γὰρ πρᾶγμα πῶς ἂν εἶη ἐπιστήμη;—οὔτε ἀμαθία—τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνου πῶς ἂν εἶη ἀμαθία;—ἔστι δὲ δήπου τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα, μεταξὺ φρονήσεως καὶ ἀμαθίας.

10 Ἄληθῆ, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις.

b Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε ὃ μὴ καλὸν ἐστὶν αἰσχρὸν εἶναι, μηδὲ ὃ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω δὲ καὶ τὸν Ἑρωτα ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν μηδὲ καλόν, μηδέν τι μᾶλλον οἴου δεῖν αὐτὸν αἰσχρὸν καὶ κακόν εἶναι, ἀλλὰ τι
5 μεταξὺ, ἔφη, τούτων.

Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ὁμολογεῖται γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι.

Τῶν μὴ εἰδότεν, ἔφη, πάντων λέγεις, ἢ καὶ τῶν εἰδότεν; Συμπάντων μὲν οὖν.

10 Καὶ ἡ γελάσασα Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
c ὁμολογοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἱ φασὶν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι;

Τίνας οὔτοι; ἦν δ' ἐγώ.

Εἰς μὲν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ.

5 Κάγω εἶπον, Πῶς τοῦτο, ἔφην, λέγεις;

Καὶ ἡ, Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντας θεοὺς φῆς εὐδαίμονας εἶναι καὶ καλοῦς; ἢ τολμήσαις ἂν τινα μὴ φάναι καλόν τε καὶ εὐδαίμονα θεῶν εἶναι;

Μὰ Δί' οὐκ ἐγώ, ἔφην.

10 Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τὰγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κερτημένους;

Πάνυ γε.

d Ἄλλὰ μὴν Ἑρωτά γε ὁμολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν

a 5 τὸ BT Oxy.: τὰ W ὀρθὰ δοξάζειν TW Oxy.: ὀρθοδοξάζειν B
καὶ om. Oxy. b 5 τούτων εφη Oxy. b 6 γε BT Oxy.: μοι W
c 8 θεῶν BTW Oxy.: θεὸν W^a (o s. v.) c 10 τὰγαθὰ BT Oxy.
Stobaeus: ἀγαθοῦς καὶ τὰγαθὰ W τὰ B Oxy.: om. TW Stobaeus
d 1, 2 τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Stobaeus

ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἐνδεής
ἐστιν.

ᾠμολόγηκα γάρ.

Πῶς ἂν οὖν θεὸς εἶη ὃ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος; 5
Οὐδαμῶς, ὡς γ' εἴκεν.

Ὅρας οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἐρωτα οὐ θεὸν νομίζεις;

Τί οὖν ἂν, ἔφη, εἶη ὃ Ἐρωτος; θνητός;

Ἡκιστά γε.

Ἄλλὰ τί μήν;

Ὡσπερ τὰ πρότερα, ἔφη, μεταξὺ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου.

Τί οὖν, ὦ Διοσίμα;

Δαίμων μέγας, ὦ Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον
μεταξὺ ἐστι θεοῦ τε καὶ θνητοῦ. 10

Τίνα, ἦν δ' ἐγώ, δύναμις ἔχον;

Ἐρμηνεύον καὶ διαπορθμεύον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων
καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ
θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν, 5
ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέρων συμπληροῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ
αὐτῷ συνδεδέσθαι. διὰ τούτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ
καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ τὰς θυσίας καὶ τελετὰς

καὶ τὰς ἐπιτάξεις καὶ τὴν μαντείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς 203
δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μείγνυται, ἀλλὰ διὰ τούτου πᾶσά ἐστιν ἡ
ὀμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους, καὶ ἐρη-
γορόσι καὶ καθεύδουσι· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς
δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δὲ ἄλλο τι σοφὸς ὢν ἢ περὶ τέχνας 5
ἢ χειρουργίας τινὰς βάνανσος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες

d 5 ἂν B Oxy. Stobaeus: δ' ἂν TW τῶν TW Oxy. Stobaeus:
γ' ὦν B d 6 ὡς γ' BT: ὡς γε Oxy.: γ' ὡς W: ὡστ' Stobaeus
d 11 ἔφη TW Oxy.: ἔφη B Stobaeus e 1 τε BT Oxy.: om. W
Stobaeus e 8 τελετὰς TW: τὰς τελετὰς B Oxy. Stobaeus
a 1 μαντείαν BTW Oxy. Stobaeus: μαγαγείαν Geel: μαγείαν Badham
a 4 σοφὸς BTW Oxy.: σφοδρὸς Stobaeus a 5 ὦν BTW Oxy.:
om. Stobaeus a 6 ἢ BTW: ἢ περὶ Oxy. Stobaeus βανανσους
Oxy.

πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ εἰσω, εἰς δὲ τούτων ἔστι καὶ ὁ Ἔρως.

Πατὴρ δέ, ἦν δ' ἐγώ, τίνας ἔστι καὶ μητρός;

- b** Μακρότερον μὲν, ἔφη, διηγήσασθαι ὅμως δέ σοι ἔρῳ. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη, ἡσιῶντο οἱ θεοὶ οἱ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδείπνησαν, προσαιτήσουσα οἶον δὴ εὐωχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία, καὶ
5 ἦν περὶ τὰς θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος—οἶνος γὰρ οὐπω ἦν—εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἦνδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδίον ποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατα-
c κλίνεται τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρως, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἐραστῆς ὢν περὶ τὸ καλὸν καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης.
5 ἅτε οὖν Πόρου καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρως ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης ἀεὶ ἔστι, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἶον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς
d καὶ ἀνυψητός καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετὴς ἀεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, ἀεὶ ἐνδεία σύνοικος. κατὰ δὲ αὐτὸν πατέρα ἐπίβουλός ἔστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς
5 ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἴτης καὶ σύντονος, θηρευτῆς δεινός, ἀεὶ τινας πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου, δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστής· καὶ οὔτε ὡς
e ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς αὐτῆς ἡμέρας θάλλει τε καὶ ζῆ, ὅταν εὐπορήσῃ, τοτὲ δὲ ἀποθνή-

a 7 καὶ prius B T W : τε καὶ Oxy. Stobaeus a 9 τίνας ἔστι καὶ μητρός B W et corr. T : καὶ μητρός τίνας ἔστι(ν) T Oxy. b 2 ἡσιῶντο B T : εἰσιῶντο B² W t : ἰσιῶντο Oxy. b 4 προσαιτῆς οὔσα B Origenes b 6 ἐξελθὼν Oxy. c 1 δὴ καὶ B T Oxy. : δὴ W c 6 πενίης B δει B T Oxy. : δὴ W d 2 ὑπαίθριος B W Oxy. : ὑπαίθριος T d 4 τοῖς alterum om. Oxy. d 7 πόριμος φιλοσοφῶν T W Oxy. : πορισμός φιλοσόφων B d 8 καὶ prius om. Oxy. e 1 αὐτῆς om. Oxy. e 2 τε T W : om. B Oxy.

σκεῖ, πάλιν δὲ ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ, ὥστε οὔτε ἀπορεῖ Ἐρωσ ποτὲ οὔτε πλουτεῖ, σοφίας τε αὐτὸ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν. 5
 ἔχει γὰρ ὧδε. θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς 204
 γενέσθαι—ἐστὶ γάρ—οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ. οὐδ' αὖ οἱ ἀμαθεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι. αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κἀγαθὸν μηδὲ φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι 5
 ἰκανόν. οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ οἰόμενος ἐνδεὴς εἶναι οὐδ' ἂν μὴ οἴηται ἐπιδείσθαι.

Τίνες οὖν, ἔφη ἐγὼ, ὦ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφοῦντες, εἰ μήτε οἱ σοφοὶ μήτε οἱ ἀμαθεῖς;

Δῆλον δὴ, ἔφη, τοῦτό γε ἤδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ μεταξὺ b
 τούτων ἀμφοτέρων, ὧν ἂν εἴη καὶ ὁ Ἐρωσ. ἔστιν γὰρ δὴ τῶν καλλίστων ἢ σοφία, Ἐρωσ δ' ἐστὶν ἔρωσ περὶ τὸ καλόν, ὥστε ἀναγκαῖον Ἐρωτα φιλόσοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ ὄντα μεταξὺ εἶναι σοφοῦ καὶ ἀμαθοῦς. αἰτία δὲ αὐτῷ καὶ 5
 τούτων ἢ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου, μητρὸς δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. ἢ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὦ φίλε Σώκρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ φήθης Ἐρωτα εἶναι, θαυμαστὸν οὐδὲν ἔπαθες. φήθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ c
 τεκμαιρομένη ἐξ ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον Ἐρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν· διὰ ταῦτά σοι οἶμαι πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἐρωσ. καὶ γὰρ ἔστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ἀβρόν καὶ τέλειον καὶ μακαριστόν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην 5
 ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἷαν ἐγὼ διῆλθον.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Εἶπεν δὴ, ὦ ξένη, καλῶς γὰρ λέγεις· τοιοῦτος ὢν ὁ Ἐρωσ τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις;

Τοῦτο δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειράσομαί σε d
 διδάξαι. ἔστι μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγωνὸς ὁ

e3 πάλιν s. v. iterat corr. Oxy. e5 τε αἰ και TW : τε και B :
 και (au s. v.) Oxy. a5 αὐτῷ (αὐτῷ) B² TW Oxy. : αὐτὸ B b1 δὴ
 TW Oxy. : ἔτι B b2 ἂν εἴη Oxy. : ἂν BTW c2 ελεγεσ
 Oxy. εἶναι ερωτα Oxy.

Ἐρωσ, ἔστι δὲ τῶν καλῶν, ὡς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς
 ἔροιτο· Τί τῶν καλῶν ἔστιν ὁ Ἐρωσ, ὦ Σώκρατες τε
 5 καὶ Διοτίμα; ὦδε δὲ σαφέστερον· ἐρᾷ ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν·
 τί ἐρᾷ;

Καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ.

Ἄλλ' ἔτι ποθεῖ, ἔφη, ἢ ἀπόκρισις ἐρώτησι τοιάνδε· Τί
 ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά;

10 Οὐ πάνυ ἔφη ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν
 προχείρως ἀποκρίνασθαι.

e Ἄλλ', ἔφη, ὥσπερ ἂν εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ
 τῷ ἀγαθῷ χρώμενος πυνθάνοιτο· Φέρε, ὦ Σώκρατες, ἐρᾷ ὁ
 ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν· τί ἐρᾷ;

Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῷ.

5 Καὶ τί ἔσται ἐκείνῳ ᾧ ἂν γένηται τὰ γαθὰ;

Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγώ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι
 εὐδαίμων ἔσται.

205 Κτήσει γάρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες, καὶ
 οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι Ἴνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι
 ὁ βουλόμενος; ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν ἢ ἀπόκρισις.

Ἄληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγώ.

5 Ταύτην δὴ τὴν βούλησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτον πότερα
 κοινὸν οἶει εἶναι πάντων ἀνθρώπων, καὶ πάντας τὰ γαθὰ
 βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι ἀεὶ, ἢ πῶς λέγεις;

Οὔτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων.

Τί δὴ οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντας ἐρᾶν φαμεν,
 b εἴπερ γε πάντες τῶν αὐτῶν ἐρώσι καὶ ἀεὶ, ἀλλὰ τινὰς φαμεν
 ἐρᾶν, τοὺς δ' οὐ;

Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐτός.

Ἄλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη· ἀφελόντες γὰρ ἄρα τοῦ ἐρωτός

d 4 τε B Oxy.: om. T W d 5 ἐρᾷ B T W Oxy.: ἐρῶ b vulg.
 d 8 ἔτι ποθεῖ T W Oxy.: ἐπιποθεῖ B e 2 ἐρᾷ B T W Oxy.: ἐρῶ
 vulg. a 1 ἀγάθων B a 5 δὴ T W: δὲ B Oxy. a 6 οἶει εἶναι
 B T: εἶναι οἶει W b 4 ἄρα T Oxy.: om. B W ἐρωτος B W:
 ἐρωτος T

τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὄλου ἐπιτιθέντες ὄνομα, ἔρωτα, 5
τὰ δὲ ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα ὀνόμασιν.

Ὡσπερ τί; ἦν δ' ἐγώ.

Ὡσπερ τόδε. οἶσθ' ὅτι ποιήσις ἐστὶ τι πολὺ· ἡ γάρ
τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν ἰόντι ὄφουσι αἰτία πᾶσά ἐστι
ποιήσις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πάσαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι c
ποιήσεις εἰσὶ καὶ οἱ τούτων δημιουργοὶ πάντες ποιηταί.

Ἀληθῆ λέγεις.

Ἄλλ' ὅμως, ἦ δ' ἦ, οἶσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταὶ ἀλλὰ
ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα, ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν 5
μόριον ἀφορισθὲν τὸ περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα τῷ
τοῦ ὄλου ὀνόματι προσαγορεύεται. ποιήσις γὰρ τοῦτο
μόνου καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ μόριον τῆς ποιήσεως
ποιηταί.

Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. 10

Οὕτω τοίνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα. τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι d
πᾶσα ἡ τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν ὁ μέ-
γιστός τε καὶ δολερὸς ἔρως παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη
τρεπόμενοι πολλαχῆ ἐπ' αὐτόν, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ
φιλογυμνασίαν ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, οὔτε ἐρᾶν καλοῦνται 5
οὔτε ἐρασταί, οἱ δὲ κατὰ ἐν τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπου-
δακότες τὸ τοῦ ὄλου ὄνομα ἰσχουσιν, ἔρωτά τε καὶ ἐρᾶν καὶ
ἐρασταί.

Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη ἐγώ, λέγεις.

Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λόγος, ὡς οἱ ἂν τὸ ἥμισυ 10
ἑαυτῶν ζητῶσιν, οὗτοι ἐρῶσιν· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὔτε ἡμίσεός e
φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὔτε ὄλου, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ που,
ᾧ ἑταίρε, ἀγαθὸν ὄν, ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖρας
ἐθέλουσιν ἀποτέμεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ τὰ

b9 τοι Vind. 21 : τι BTW : τω Oxy. (in marg. ω) c4 η δ η
Oxy. : ἥδη BTW οὐ BT Oxy. : om. W c5 ἔχουσιν TW Oxy. :
ἔξουσιν B c6 μόριον BT Oxy. et γρ. W : μόνου W d3 δολερὸς
BTW Oxy. : πῶτος ci. Schanz d7 ἰσχουσιν BTW : εσχον
Oxy. d10 ἑαυτῶν BT Oxy. : αὐτῶν W e3 ἐπεὶ TW Oxy. :
ἐπὶ B

5 ἐαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐαυτῶν οἶμαι ἕκαστοι ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκείου καλεῖ καὶ ἐαυτοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδέν γε ἄλλο ἐστὶν οὐ
 206 ἐρώσω ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθοῦ. ἢ σοὶ δοκοῦσιν;

Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ.

Ἄρ' οὖν, ἦ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστὶ λέγειν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τὰγαθοῦ ἐρώσω;

5 Ναι, ἔφην.

Τί δέ; οὐ προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρώσω;

Προσθετέον.

Ἄρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀεὶ εἶναι;

10 Καὶ τοῦτο προσθετέον.

Ἔστιν ἄρα συλλήβδην, ἔφη, ὃ ἔρωσ τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῷ εἶναι ἀεὶ.

Ἀληθέστατα, ἔφην ἐγώ, λέγεις.

b Ὅτε δὴ τοῦτο ὃ ἔρωσ ἐστὶν ἀεὶ, ἦ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις ἔρωσ ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις εἰπεῖν;

5 Οὐ μεντὰν σέ, ἔφην ἐγώ, ὦ Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφία καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος.

Ἄλλὰ ἐγώ σοι, ἔφη, ἐρώ. ἔστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῷ καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν.

Μαντείαι, ἦν δ' ἐγώ, δεῖται ὅτι ποτε λέγεις, καὶ οὐ
 10 μανθάνω.

c Ἄλλ' ἐγώ, ἦ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρώ. κυδοῦσιν γάρ, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πάντες ἄνθρωποι καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ

e 6 καλεῖ W: καλῆ B I a 1 ἄνθρωποι Bekker: ἄνθρωποι B T:
 οἱ ἄνθρωποι W a 3 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη B T W a 4 τὰγαθοῦ
 T W: τοῦ ἀγαθοῦ B a 9 οὖν B T Oxy.: om. W a 11 τοῦ τὸ
 W: τοῦ τὸ* T: τοῦτο B αὐτῷ T W Oxy.: αὐτὸ B b 1 δὴ] δε
 Oxy. η δ η Oxy.: ἦδη B T W τῶν T W² Oxy.: τὸν B W
 b 2 αὐτὸ B W Oxy.: αὐτὸν T ἢ σπουδῇ B T W σύντασις B
 Oxy.: σύστασις T W c 1 ἦ δ' ἦ Bekker: ἦδη B T W; δη Oxy.
 c 2 καὶ prius T W Oxy.: om. B

τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τινι ἡλικίᾳ γένωνται, τίκτειν ἐπιθυμῆ ἡμῶν ἢ φύσις. τίκτειν δὲ ἐν μὲν αἰσχυρῷ οὐ δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ. ἢ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς 5 συνουσία τόκος ἐστίν. ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν θνητῷ ὄντι τῷ ζῴῳ ἀθάνατον ἔνεστιν, ἢ κῆσις καὶ ἡ γέννησις. τὰ δὲ ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀνάρμοστον δ' ἐστὶ τὸ αἰσχυρὸν παντὶ τῷ θείῳ, τὸ δ 1 δὲ καλὸν ἀρμόττον. Μοῦρα οὖν καὶ Εἰλείθνια ἢ Καλλονὴ ἐστὶ τῇ γενέσει. διὰ ταῦτα ὅταν μὲν καλῷ προσπελάξῃ τὸ κροῦν, ἱλεῶν τε γίνεται καὶ εὐφραυόμενον διαχεῖται καὶ τίκτει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰσχυρῷ, σκυθρωπὸν τε 5 καὶ λυπούμενον συσπειρᾶται καὶ ἀποτρέπεται καὶ ἀνείλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλὰ ἰσχυρὸν τὸ κῆμα χαλεπῶς φέρει. ὅθεν δὴ τῷ κροῦντί τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ ἢ πτοίησις γέγρονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδῶνος ἀπολύειν τὸν ἔχοντα. e 1 ἔστιν γάρ, ὡς Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶει.

Ἄλλὰ τί μῆν;

Τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ τόκου ἐν τῷ καλῷ.

5

Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ.

Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι ἀειγενές ἐστὶ καὶ ἀθάνατον ὡς θνητῷ ἢ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμῆν μετὰ ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμο- 207 λογημένων, εἶπερ τοῦ ἀγαθοῦ ἑαυτῷ εἶναι ἀεὶ ἔρωσ ἐστίν. ἀναγκαῖον δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου καὶ τῆς ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὅποτε περὶ τῶν ἔρω- 5

c3 τὴν B W Oxy. : om. T c5 τῷ om. Oxy. c7 ἔνεστιν B Oxy. : ἔστιν TW c8 τὰ B Oxy. : ταῦτα TW d1 ἀπαντι Oxy. θείῳ TW : θεῷ Bt Oxy. d6 συσπειρᾶται TW : ἐν[ν]σπειραται Oxy. : συσπείρεται BW² (ε s. v.) ἀνείλλεται BW : ἀνειλλεῖται T : ἀνειλείται t : ανιλλεται Oxy. d8 πτοίησις TW Oxy. : ποίησις B e1 ἀπολύειν TW Oxy. : ἀπολαύειν B e7 γενεσεως Oxy. e8 ἀειγενές] αει γενεσις Oxy.

- τικῶν λόγους ποιοῦτο, καὶ ποτε ἤρετο τί οἶει, ὦ Σώκρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνη ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία ἐπειδὴν γεν-
 νῶν ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνὰ, νοσοῦντά τε
 b πάντα καὶ ἐρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μὲν περὶ τὸ συμ-
 μιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου,
 καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέ-
 στατα τοῖς ἰσχυροτάτοις καὶ ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ
 5 λιμῷ παρατεωρόμενα ὥστ' ἐκεῖνα ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν
 ποιοῦντα. τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἷοιτ' ἂν τις ἐκ
 λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν· τὰ δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἐρω-
 c τικῶς διατίθεται; ἔχεις λέγειν;

Καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἶδείην· ἢ δ' εἶπεν, Διανοῆ
 οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἐρωτικά, εἴαν ταῦτα μὴ
 ἐννοῆς;

- 5 Ἄλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Διοτίμα, ὕπερ νυνδὴ εἶπον, παρὰ
 σὲ ἤκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε
 καὶ τούτων τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἐρωτικά.

- Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα,
 οὗ πολλάκις ὠμολογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ
 d τὸν αὐτὸν ἐκεῖνῳ λόγον ἢ θνητῇ φύσιν ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατὸν
 αἰεὶ τε εἶναι καὶ ἀθάνατος. δύναται δὲ ταύτη μόνον, τῇ
 γενέσει, ὅτι αἰεὶ καταλείπει ἕτερον νέου ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ,
 ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἑκάστῳ τῶν ζώων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι
 5 τὸ αὐτό—οἶον ἐκ παιδαρίου ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρε-
 σβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν
 αὐτῷ ὅμως ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος, τὰ
 δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τρίχας καὶ σάρκα καὶ ὀστά καὶ
 e αἷμα καὶ σύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ σῶμα,
 ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυ-

b₃ καὶ alterum B T Oxy. : om. W αὐτὰ] αὐτῶ Oxy. c₂ αὖ
 ἔλεγον b : ἀνέλεγον B : ἐν ἔλεγον T W : ελεγον Oxy. c₉ ὠμολογη-
 σαμεν Oxy. d₂ τε T Oxy. : τὸ B W καὶ T W Oxy. : om. B
 d₃ τῇ γενέσει B T W Oxy. : secl. Vermehren e₂ τρόποι T W
 Oxy. : τόποι B

μῖαι, ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι, τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ
 αὐτὰ πάρεστιν ἑκάστῳ, ἀλλὰ τὰ μὲν γίγνεται, τὰ δὲ ἀπόλ-
 λυται. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι 5
 μὴ ὅτι αἱ μὲν γίνονται, αἱ δὲ ἀπόλλυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέ- 208
 ποτε οἱ αὐτοὶ ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ
 μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτόν πάσχει. ὁ γὰρ καλεῖται
 μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ
 ἐπιστήμης ἕξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καινὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ 5
 τῆς ἀπιούσης μνήμην σφίξει τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν
 αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πᾶν τὸ θνητὸν
 σφίζεται, οὐ τῷ παντάπασιν τὸ αὐτὸ αἰεὶ εἶναι ὥσπερ τὸ
 θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὸν καὶ παλαιούμενον ἕτερον νέον b
 ἐγκαταλείπειν οἶον αὐτὸ ἦν. ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ᾧ Σώ-
 κρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα
 πάντα· ἀθάνατον δὲ ἄλλη. μὴ οὖν θαύμαζε εἰ τὸ αὐτοῦ
 ἀποβλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ 5
 αὕτη ἢ σπουδὴ καὶ ὁ ἔρως ἔπεται.

Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον
 εἶεν, ἦν δ' ἐγὼ, ᾧ σοφωτάτη Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς
 οὕτως ἔχει;

Καὶ ἦ, ὥσπερ οἱ τέλει σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ᾧ c
 Σώκρατες· ἐπεὶ γε καὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν
 φιλοτιμίαν βλέψαι, θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας περὶ ἧ ἐγὼ
 εἶρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς, ἐνθυμηθεῖς ὡς δεινῶς διάκενται ἔρωτι
 τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι καὶ κλέος ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον 5
 ἀθάνατον καταθέσθαι, καὶ ὑπὲρ τούτου κινδύνους τε
 κινδυνεύειν ἕτοιμοὶ εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν
 παιδῶν, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόρους πονεῖν οὐσ- d
 τινασοῦν καὶ ὑπεραποθνήσκειν. ἐπεὶ οἶε σύ, ἔφη, Ἄλκηστιν

e 5 ἔτι B Oxy.: ἐστιν T W a 6 μνήμην] μνημη Oxy. a 7 θνη-
 τὸν] ἀνητὸν B a 8 οὐ τῷ] οὕτω B b 3 μετέχει Oxy.: μετέχειν
 B T W b 4 ἀθάνατον B T W Oxy.: ἀδύνατον Creuzer c 1 ἔφη
 om. W c 2 γε T W: om. B Oxy. e 5 ἐς B: εἰς T W Oxy.
 e 7 πάντες W μᾶλλον B W Oxy.: om. T

ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἄν, ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλω ἐπ-
 αποθανεῖν, ἢ προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς
 5 βασιλείας τῶν παίδων, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην
 ἀρετῆς πέρι ἐαυτῶν ἔσεσθαι, ἣν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ
 γε δεῖ, ἔφη, ἀλλ' οἶμαι ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης
 δόξης εὐκλεοῦς πάντες πάντα ποιούσῃ, ὅσῃ ἂν ἀμείνους
 e ὦσι, τοσοῦτ' ἄλλοι· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρώσῃ. οἱ μὲν
 οὖν ἐγκύμονες, ἔφη, κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας
 μᾶλλον τρέπονται καὶ ταύτῃ ἐρωτικοὶ εἰσιν, διὰ παιδογονίας
 ἀθανασίαν καὶ μνήμην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς
 5 εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν
 209 ψυχὴν—εἰσὶ γὰρ οὖν, ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κυοῦσιν ἔτι
 μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν, ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κηῖσαι
 καὶ τεκεῖν· τί οὖν προσήκει; φρόνησίν τε καὶ τὴν ἄλλην
 ἀρετήν—ὧν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ πάντες γεννήτορες καὶ
 5 τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὐρετικοὶ εἶναι· πολὺ δὲ
 μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἢ περὶ τὰ τῶν
 πόλεων τε καὶ οἰκίσεων διακόσμησις, ἣ δὴ ὄνομά ἐστι
 σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη—τούτων δ' αὖ ὅταν τις ἐκ
 b νέου ἐγκύμων ἢ τὴν ψυχὴν, ἣ θεὸς ὦν καὶ ἠκούσης τῆς
 ἡλικίας, τίκτει τε καὶ γεννᾷ ἤδη ἐπιθυμῇ, ζητεῖ δὴ
 οἶμαι καὶ οὗτος περιῶν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν
 τῷ γὰρ αἰσχροῦ οὐδέποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ
 5 καλὰ μᾶλλον ἢ τὰ αἰσchrὰ ἀσπάζεται ἅτε κυῶν, καὶ ἂν
 ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ γενναίᾳ καὶ εὐφυεῖ, πάνυ δὴ ἀσπά-
 ζεται τὸ συναμφότερον, καὶ πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον
 εὐθὺς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς καὶ περὶ οἴου χρή εἶναι
 c τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν, καὶ ἐπιχειρεῖ

c3 ἄν... c4 προαποθανεῖν om. W d6 περὶ BTW e2 τὰ
 Oxy.: om. BTW a2 καὶ] τ[α]ε καὶ Oxy. a3 τεκεῖν Oxy.:
 κνεῖν BTW a6 τὰ Sommer: τὰς BTW Oxy. a7 διακό-
 σμησις BTW Oxy.: διακοσμήσεις al. a8 δ' αὖ ΓW: αὖ B Oxy.
 b1 ἣ θεός Parmentier: θεῖος BTW Oxy. b2 ἐπιθυμη Oxy:
 ἐπιθυμῇ BTW δὴ] δὲ W b3 περὶ ὧν (i. e. περιῶν) B b5 ἅτε
 ... b6 ἀσπάζεται om. W b8 περὶ alterum secl. Stephanus

παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ οἶμαι τοῦ καλοῦ καὶ ὀμιλῶν
 αὐτῷ, ἃ πάλαι ἐκείε τίκτει καὶ γεννᾷ, καὶ παρῶν καὶ ἀπῶν
 μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκείνου,
 ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν τῆς τῶν παίδων πρὸς ἀλλήλους 5
 οἱ τοιοῦτοι ἴσχυοσι καὶ φιλίαν βεβαιότεραν, ἅτε καλλιόνων
 καὶ ἀθανατωτέρων παίδων κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν
 δέξαιτο ἑαυτῷ τοιούτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς
 ἀνθρωπίνους, καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδου καὶ d
 τοὺς ἄλλους ποιητὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν
 καταλείπουσιν, ἃ ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρ-
 ἔχεται αὐτὰ τοιαῦτα ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἷους Λυκοῦργος
 παῖδας κατελίπετο ἐν Λακεδαιμόνι σωτήρας τῆς Λακεδαί- 5
 μονος καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ'
 ὑμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νόμων γέννησιν, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλλησι καὶ ἐν βαρβάροις, e
 πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηνάμενοι ἔργα, γεννήσαντες παντοίαν
 ἀρετήν· ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ τοὺς τοιούτους
 παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίνους οὐδενός πω.

Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικὰ ἴσως, ὧ Σώκρατες, κἂν σὺ 5
 μνηθείης· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα 210
 ἔστιν, ἔάν τις ὀρθῶς μετήη, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός τ' ἂν εἴης.
 ἐρῶ μὲν οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω·
 πειρῶ δὲ ἔπεσθαι, ἂν οἷός τε ᾔης. δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς
 λόντα ἐπὶ τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἰέναι 5
 ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα, καὶ πρῶτον μὲν, ἔαν ὀρθῶς ἠγῆται
 ὁ ἠγούμενος, ἐνδὸς αὐτὸν σώματος ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν
 λόγους καλοῦς, ἔπειτα δὲ αὐτὸν κατανοῆσαι ὅτι τὸ κάλλος
 τὸ ἐπὶ ὄψωσιν σώματι τῷ ἐπὶ ἐτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, b
 καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἶδει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ

e3 παρῶν καὶ ἀπῶν B W Oxy. : ἀπῶν καὶ παρῶν T e6 καλλιόνων
 T W Oxy. : καλλίων ὄν B d5 κατελίπετο b Oxy. : κατέλιπεν...
 τὸ B : κατελείπετο T W d7 ὑμῖν T W : ἡμῖν B Oxy. o σολων
 Oxy. e1 ἐν prius om. Oxy. e2 καλὰ] ἀλλα Oxy. ἐργα καὶ
 Oxy. a4 δὲ] δε καὶ συ Oxy. a7 αὐτὸν T W Oxy. : αὐτῶν B
 b1 τὸ B Oxy. : τῷ T W ἐπὶ ἐτέρῳ B W Oxy. : ἐτέρῳ T

ἐν τε καὶ ταῦτόν ἡγεῖσθαι τὸ ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος·
 τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστήναι πάντων τῶν καλῶν σωμάτων
 5 ἐραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο χαλάσαι καταφρονή-
 σαντα καὶ σμικρὸν ἡγησάμενον· μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἐν ταῖς
 ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἡγήσασθαι τοῦ ἐν τῷ σώματι,
 ὥστε καὶ ἔαν ἐπιεικῆς ᾖν τὴν ψυχὴν τις κἂν σμικρὸν ἄνθος
 c ἔξη, ἔξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἔραν καὶ κήδεσθαι καὶ τίκτειν λόγους
 τοιούτους καὶ ζητεῖν, οὔτινες ποιήσουσι βελτίους τοὺς
 νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐθὲν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασι
 καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 5 συγγενές ἐστιν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι
 ἡγήσῃται εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας
 ἀγαγεῖν, ἵνα ἴδῃ αὐθὲν ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς
 d πολὺ ἤδη τὸ καλὸν μηκέτι τὸ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκίτης,
 ἀγαπῶν παιδαρίου κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδευ-
 ματος ἐνός, δουλεύων φαῦλος ἢ καὶ σμικρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ
 τὸ πολὺ πέλαγος τετραμμένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολ-
 5 λούς καὶ καλοὺς λόγους καὶ μεγαλοπρεπεῖς τίκτηι καὶ διανοή-
 ματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόνῳ, ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ
 αὐξήθεῖς κατὶδῇ τιτὰ ἐπιστήμην μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστι καλοῦ
 e τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν νοῦν προσέχειν ὡς οἶόν
 τε μάλιστα. ὅς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα πρὸς τὰ ἐρωτικὰ
 παιδαγωγηθῇ, θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρθῶς τὰ καλά, πρὸς
 τέλος ἤδη ἰὼν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαίφνης κατόψεται τι θαν-
 5 μαστὸν τὴν φύσιν καλόν, τοῦτο ἐκεῖνο, ὃ Σώκρατες, οὐ δὴ
 ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν, πρῶτον μὲν
 211 αἰεὶ δὴν καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτε ἀπολλύμενον, οὔτε αὐξανό-
 μενον οὔτε φθίνου, ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰσχρόν,
 οὐδὲ τοτὲ μὲν, τοτὲ δὲ οὐ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν, πρὸς

b 4 τοῦτο B W Oxy. : τούτω T b 8 κἂν Hermann : καὶ ἔαν B T
 Oxy. : καὶ ἂν W c 2 καὶ secl. Badham οὔτινες B T Oxy. : εἴ
 τινες W c 7 ἵνα ἴδῃ T W : ἵνα αἰδη B : ἵνα εἶδη Oxy. d 1 τὸ]
 τῷ Schleiermacher d 5 τίκτηι corr. Coisl. : τίκτει B T W
 d 6 ῥωθεῖς W a 3 τοτὲ δὲ] τόδε δὲ Oxy.

δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν, ὡς
 τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δὲ αἰσχρόν· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται 5
 αὐτῷ τὸ καλόν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο
 οὐδὲν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη,
 οὐδέ που ὄν ἐν ἐτέρῳ τινι, οἷον ἐν ζώῳ ἢ ἐν γῇ ἢ ἐν οὐρανῷ
 ἢ ἐν τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰεὶ **b**
 ὄν, τὰ δὲ ἄλλα πάντα καλὰ ἐκείνου μετέχοντα τρόπον τινὰ
 τοιοῦτον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων
 μηδὲν ἐκεῖνο μήτε τι πλεόν μήτε ἔλαττον γίνεσθαι μηδὲ
 πάσχειν μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παι- 5
 δεραστεῖν ἐπανιῶν ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἀρχηται καθορᾶν, σχεδὸν
 ἂν τι ἀπποίτο τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ
 τὰ ἐρωτικά ἰέναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ **c**
 τῶνδε τῶν καλῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανιέναι,
 ὡσπερ ἐπαναβασμοῖς χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ
 δυοῖν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν
 σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευ- 5
 μάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα, καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ'
 ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι, ὅ ἐστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ
 ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, καὶ γινῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἐστὶ
 καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὦ φίλε Σώκρατες, ἔφη ἡ Μαν- **d**
 τικὴ ξένη, εἶπερ που ἄλλοθι, βιωτὸν ἀνθρώπῳ, θεωμένῳ
 αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ ἐάν ποτε ἴδῃς, οὐ κατὰ χρυσίου τε καὶ
 ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ νεανίσκους δόξει σοι
 εἶναι, οὓς νῦν ὀρῶν ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοιμος εἶ καὶ σὺ καὶ 5
 ἄλλοι πολλοί, ὀρῶντες τὰ παιδικὰ καὶ συνόντες αἰεὶ αὐτοῖς,
 εἶ πως οἷόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθλῆιν μήτε πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι
 μόνον καὶ συνείναι. τί δῆτα, ἔφη, οἰόμεθα, εἶ τῷ γένοιτο
 αὐτὸ τὸ καλὸν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρὸν, ἄμεικτον, ἀλλὰ **e**

a 4 ενθαδε δε Oxy. ὡς... a 5 αἰσχρόν secl. Voegelin a 6 αὐτῷ]
 αὐτὸ W a 8 που] πω W b 2 τρόπον τινὰ B Oxy.: τινὰ τρόπον
 TW b 4 ἐκεῖνο B Oxy.: ἐκείνῳ TW b 5 δὴ B: δὲ δὴ TW
 c 3 ἐπαναβασμοῖς T Oxy.: ἐπαναβαθμοῖς BW c 7 τελευτῆσαι
 Usener: τελευτήσῃ BTW (ἦ in ras. W) d 1 μαντικὴ W (κῆ in
 ras.) d 3 ποτε ἴδῃς W Oxy.: ποτ(ε) εἰδῆς BT χρυσον Oxy.
 d 7 θεᾶσθαι TW: θεάσασθαι B Oxy.

- μη ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον καλὸν δύναιτο μονοειδῆς κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φαῦλον βίον
- 212** γίνεσθαι ἐκείσε βλέποντος ἀνθρώπου καὶ ἐκείνο ᾧ δεῖ θεωμένου καὶ συνόντος αὐτῷ; ἦ οὐκ ἐνθυμῆ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν, τίκτειν οὐκ εἶδωλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδώλου ἐφαπτομένῳ, ἀλλὰ
- 5** ἀληθῆ, ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δὲ ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ θρεψαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἴπερ τῷ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἀθανάτῳ καὶ ἐκείνῳ;
- b** Ταῦτα δὴ, ᾧ Φαῖδρέ τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοτίμα, πέπεισμαι δ' ἐγώ· πεπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν ὅτι τούτου τοῦ κτήματος τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει συν-εργὸν ἀμείνω Ἐρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως λάβῃ. διὸ δὴ
- 5** ἐγωγέ φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἐρωτα τιμᾶν, καὶ αὐτὸς τιμῶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ διαφερόντως ἀσκῶ, καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ αἰεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἐρωτος καθ' ὅσον οἶός τ' εἰμί. τοῦ-
- c** του οὖν τὸν λόγον, ᾧ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἐρωτα νόμισον εἰρήσθαι, εἰ δέ, ὅτι καὶ ὅπη χαίρεις ὀνομάζων, τοῦτο ὀνόμαζε.

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν

5 δὲ Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῦ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὔλειον θύραν κρουομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλητρίδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, Παῖδες, φάναι,

d οὐ σκέψασθε; καὶ ἔαν μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν ἀλλ' ἀναπανόμεθα ἤδη.

e 4 ἔφη B W Oxy. : om. T a 1 ᾧ δεῖ] ᾧ δεῖ B : ᾧ δεῖ B : ᾧ δεῖ T W a 6 θεοφιλεῖ rec. t Oxy. : θεοφιλεῖ B T W b 1 ᾧ om. Oxy.
 c 5 ἐπιχειρεῖν λέγειν τι Oxy. c 6 αὔλειον rec. t Oxy. : αὔλιον B T W c 7 κρουομένην B W Oxy. : κροτουμένην T d 2 ἀλλα πανο[μεθα] Oxy.

Καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν 5 οὖν αὐτὸν παρὰ σφᾶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἀκολουθῶν, καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας ἐστεφανωμένον αὐτὸν κιττοῦ τέ τινι στεφάνῳ δασεῖ καὶ ε ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ εἰπεῖν· Ἄνδρες, χαίρετε· μεθύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην, ἣ ἀπίωμεν ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι, φάναι, χθὲς μὲν οὐχ 5 οἶός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἵνα ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλῆν ἐὰν εἴπω οὕτως ἀναδήσω. ἄρα καταγελάσεσθέ μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κἂν ὑμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε 213 αὐτόθεν, ἐπὶ ῥητοῖς εἰσὶω ἢ μή; συμπίεσθε ἢ οὐ;

Πάντας οὖν ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν 5 ἵεναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα, ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ καθίζεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ ἐκείνου· παραχωρήσαι b γὰρ τὸν Σωκράτη ὡς ἐκείνου κατιδεῖν. παρακαθεζόμενον δὲ αὐτὸν ἀσπάζεσθαι τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ ἀναδεῖν.

Εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκιβιάδην, ἵνα ἐκ τρίτων κατακῆται. 5

Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ὅδε τρίτος συμπότης; καὶ ἅμα μεταστρεφόμενον αὐτὸν ὄραν

ε 2 ταινίας TW Oxy. : τενίας B (et mox) ε 4 δέξεσθε B Oxy. :
 δέξασθε TW ᾧπερ B Oxy. : ᾧπερ TW ἤλθομεν TW Oxy. :
 ἤχθομεν B εχθες Oxy. ε 6 οἶός τ' TW Oxy. : οἶς τ' B ε 8 ἐὰν
 εἴπω οὕτως B T Oxy. : ἐὰν εἴπω οὕτως κεφαλῆν W : ἀνειπὼν οὕτως
 Winckelmann α 3 κελεύειν TW Oxy. : κελεύει B β 2 κατιδε[ῖν]
 Oxy. : καθίζειν B TW β 6 ὅδε τρίτος W Oxy. : ὅδε τρίτος B :
 τρίτος ὅδε T β 7 ὄραν TW Oxy. : ὄρα B

τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δὲ ἀναπηδήσαι καὶ εἰπεῖν ὦ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλοχῶν αὐ με ἐνταῦθα κατέ-
 c κεισο, ὥσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀναφαίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ὤμην
 ἦκιστά σε ἔσεσθαι. καὶ νῦν τί ἦκεις; καὶ τί αὐ ἐνταῦθα
 κατεκλίνης; ὡς οὐ παρὰ Ἀριστοφάνει οὐδὲ εἴ τις ἄλλος
 γελοῖος ἔστι τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμνηχανήσω ὅπως παρὰ
 5 τῷ καλλίστῳ τῶν ἐνδον κατακείσῃ.

Καὶ τὸν Σωκράτη, Ἀγάθων, φάναι, ὄρα εἴ μοι ἐπαμύνεις·
 ὡς ἐμοὶ ὁ τούτου ἔρωσ τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῦλον πρᾶγμα
 γέγονεν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ τούτου
 d ἠράσθη, οὐκέτι ἕξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε δια-
 λεχθῆναι καλῶ οὐδ' ἐνί, ἢ οὔτοσι ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν
 θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ λοιδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε μόγις
 ἀπέχεται. ὄρα οὖν μή τι καὶ νῦν ἐργάσῃται, ἀλλὰ διάλ-
 5 λαξοῦ ἡμᾶς, ἢ ἔαν ἐπιχειρῇ βιάζεσθαι, ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ
 τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλεραστίαν πάνυ ὄρρωδῶ.

Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλα-
 λαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰς αὐθίς σε τιμωρήσομαι· νῦν
 e δέ μοι, Ἀγάθων, φάναι, μετάδος τῶν ταιγιῶν, ἵνα ἀναδήσω
 καὶ τὴν τούτου ταυτηγὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλὴν, καὶ μή μοι
 μέμφηται ὅτι σὲ μὲν ἀνέδησα, αὐτὸν δὲ νικῶντα ἐν λόγοις
 πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνου πρῶην ὥσπερ σύ, ἀλλ' ἀεὶ,
 5 ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἄμ' αὐτὸν λαβόντα τῶν ταιγιῶν
 ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι.

Ἐπειδὴ δὲ κατεκλίνη, εἰπεῖν· Εἶεν δὴ, ἄνδρες· δοκεῖτε
 γάρ μοι νήφειν. οὐκ ἐπιτρεπτέον οὖν ὑμῖν, ἀλλὰ ποτέον·
 ὁμολόγηται γὰρ ταῦθ' ἡμῖν. ἄρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς
 10 πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἰκανῶς πῆητε, ἐμαντόν. ἀλλὰ φερέτω,

b 9 τουτὶ τί ἦν T W Oxy. : τουτ' εἰπεῖν B et γρ. W ἔλλοχῶν T W
 Oxy. : ἐνλοχῶν B c 3 ὡς B T W (deest Oxy.) : καὶ Hermann
 οὐδὲ B Oxy. : οὔτε T W c 4 τ[ι]εμνηχανήσω Oxy. c 7 δ B : οὐ
 T W d 2 οὔτοσι B W (sed ω supra ο) Oxy. : οὔτοσι *** T (οὔτοσί πως
 Coisl.) d 3 θαυμαστὰ B Oxy. : θαυμάσια T W d 5 ἐπάμυναι B
 e 1 ἀναδήσω καὶ T W Oxy. : ἀναδησώμεθα B e 8 οὖν T W Oxy. :
 om. B e 10 post φερέτω distincti

Ἄγαθων, εἴ τι ἔστιν ἔκπωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα αὐτὸν πλέον ἢ ὀκτῶ κοτύλας χωροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον 214
 πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγχεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν· Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὦ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὁπόσον γὰρ ἂν κελεύῃ τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μᾶλλον μὴ ποτε μεθυσθῆ. 5

Τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγχεάντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον Πῶς οὖν, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδῃ, ποιούμεν; οὕτως οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὔτε τι ἄδομεν, ἀλλ' 6
 ἀτεχνῶς ὥσπερ οἱ διψῶντες πίομεθα;

Τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν ὦ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεστάτου, χαίρε.

Καὶ γὰρ σύ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; 5

Ὅτι ἂν σὺ κελεύῃς. δεῖ γάρ σοι πείθεσθαι.

ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων·

ἐπίταπτε οὖν ὅτι βούλει.

Ἄκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον. ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπὶ δεξιὰ ἕκαστον ἐν μέρει λόγον 10
 περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δύναίτο κάλλιστον, καὶ ἐγκωμιάσαι. 11
 οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἰρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἶ εἰπεῖν, εἰπὼν δὲ ἐπιτάξαι Σωκράτει ὅτι ἂν βούλῃ, καὶ τοῦτον τῷ ἐπὶ δεξιὰ καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους. 5

Ἄλλὰ, φάναι, ὦ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, ὦ μακάριε, πείθει τί σε Σωκράτης ὧν ἄρτι εἶπεν; ἢ οἴσθα ὅτι τούναντίον ἐστὶ 11
 πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γάρ, ἐάν τινα ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου

ε 11 ἔκπωμα TW Oxy. : ἔκπομα B a 4 ὁπόσον BT Oxy. :
 πόσον W κελεύῃ B Oxy. : κελεύση TW b 1 οὔτε τι ἄδομεν
 TW : οὗτ' ἐπᾶδομεν B b 6 ἂν TW : δ' ἂν T b 7 ἰητρὸς T :
 ἰατρὸς BW c 8 τί BT : τε W

παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέξεται μου τὸ χεῖρε.

5 Οὐκ εὐφημήσεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἓνα ἄλλον ἐπαινέσαιμι σοῦ παρόντος.

Ἄλλ' οὕτω ποιεῖ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, εἰ βούλει
10 Σωκράτη ἐπαινέσων.

e Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην· δοκεῖ χρῆναι, ὦ Ἐρυξίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμωρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον;

Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῷ ἔχεις; ἐπὶ τὰ
5 γελοιότερά με ἐπαινέσαι; ἢ τί ποιήσεις;

Τάληθῆ ἔρῳ. ἀλλ' ὄρα εἰ παρήης.

Ἄλλὰ μέντοι, φάναι, τά γε ἀληθῆ παρήημι καὶ κελεύω λέγειν.

Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. καὶ μέντοι
10 οὕτωςι ποιήσων. ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω, μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλη, καὶ εἰπὲ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι· ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν
215 ψεύσομαι. ἐὰν μέντοι ἀναμνησκόμενος ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, μηδὲν θαυμάσης· οὐ γάρ τι ῥάδιον τὴν σὴν ἀτοπίαν ὧδ' ἔχοντι εὐπόρως καὶ ἐφεξῆς καταριθμῆσαι.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω,
5 δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οὖν ἴσως οἰήσεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα, ἔσται δ' ἢ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιληνοῖς τούτοις τοῖς
b ἐν τοῖς ἔρμογλυφείοις καθημένους, οὕστ' ἔργάζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ διχάδε διοιχθέντες φαίνονται ἐνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημί αὐτοῖς εἰκέναι αὐτὸν τῷ σατύρῳ τῷ Μαρσῦα. ὅτι μὲν οὖν τό γε

e2 τιμωρήσομαι W
ἐπαινέσει Bekker

e5 ἐπαινέσαι scripsi: ἐπαινέσεις BTW:
a7 σιληνοῖς BTW (ει supra i W)

εἶδος ὅμοιος εἶ τούτοις, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς ἂν που 5
 ἀμφισβητήσῃς· ὡς δὲ καὶ τᾶλλα ζοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε.
 ὑβριστῆς εἶ· ἢ οὐ; ἔαν γὰρ μὴ ὁμολογήῃς, μάρτυρας παρ-
 ἔξομαι. ἀλλ' οὐκ ἀυλητῆς; πολὺ γε θανμασιώτερος ἐκείνου.
 ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων ἐκλήλει τοὺς ἀνθρώπους τῆ ἀπὸ τοῦ c
 στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι νυνὶ ὃς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλήῃ—ἃ γὰρ
 Ὀλυμπος ἠΐλει, Μαρσύου λέγω, τούτου διδάξαντος—τὰ οὖν
 ἐκείνου ἕαντε ἀγαθὸς αὐλητῆς αὐλήῃ ἕαντε φαύλη αὐλητρίς,
 μόνα κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ 5
 τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον
 μόνον διαφέρεις, ὅτι ἄνευ ὀργάνων ψιλοῖς λόγοις ταῦτόν
 τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῦν ὅταν μὲν του ἄλλου ἀκούωμεν d
 λέγοντος καὶ πάνυ ἀγαθοῦ ῥήτορος ἄλλους λόγους, οὐδὲν
 μέλει ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ τις ἀκούῃ ἢ τῶν
 σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, κἂν πάνυ φαῦλος ἢ ὁ λέγων,
 ἕαντε γυνὴ ἀκούῃ ἕαντε ἀνὴρ ἕαντε μειράκιον, ἐκπεπλη- 5
 γμένοι ἐσμὲν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ὦ ἄνδρες, εἰ μὴ
 ἔμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν οἶα δὴ
 πέπουθα αὐτὸς ὑπὸ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ
 νυνί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαν- e
 τιώντων ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν
 λόγων τῶν τούτου, ὀρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ
 αὐτὰ πάσχοντας· Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν
 ῥητόρων εὖ μὲν ἠγούμην λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, 5
 οὐδ' ἔτεθορύβητό μου ἢ ψυχὴ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδω-
 δῶς διακεμένον, ἀλλ' ὑπὸ τουτουῖ τοῦ Μαρσύου πολλάκις δὴ
 οὕτω διετέθη ὥστε μοι δόξαι μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς 216
 ἔχω. καὶ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ
 ἔτι γε νῦν σύννοιδ' ἑμαυτῷ ὅτι εἰ ἐθέλομι παρέχειν τὰ ὦτα,
 οὐκ ἂν καρτερήσασαιμι ἀλλὰ ταῦτ' ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει

b5 ἂν που Baier: δὴ που BTW e3 οὖν BT: γ' οὖν W
 e1 νυνί B: νῦν TW e3 τῶν τούτου TW: τούτου B a2 δ
 TW: om. B a3 ἑμαυτῷ BT: ἑμαυτὸν W (o in ras.)

- 5 γάρ με ὁμολογεῖν ὅτι πολλοῦ ἐνδεῆς ὦν αὐτὸς ἔτι ἔμαντοῦ
 μὲν ἀμελῶ, τὰ δ' Ἀθηναίων πράττω. βία οὖν ὥσπερ ἀπὸ
 τῶν Σειρήνων ἐπισχόμενος τὰ ὦτα οἴχομαι φεύγων, ἵνα μὴ
 αὐτοῦ καθήμενος παρὰ τούτῳ καταγηράσω. πέπουθα δὲ
 b πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, ὃ οὐκ ἂν τις οἶοιτο ἐν ἔμοι
 ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄντιν οὖν· ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον
 αἰσχύνομαι. σύννοια γὰρ ἔμαντῷ ἀντιλέγειν μὲν οὐ δυνα-
 μένῳ ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ἃ οὗτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ ἀπέλθω,
 5 ἠττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ὑπὸ τῶν πολλῶν. δραπετεύω οὖν
 αὐτὸν καὶ φεύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχύνομαι τὰ ὁμολογημένα.
 c καὶ πολλάκις μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα ἐν ἀνθρώποις·
 εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μείζον ἂν ἀχθοίμην,
 ὥστε οὐκ ἔχω ὅτι χρήσωμαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ.

- Καὶ ὑπὸ μὲν δὴ τῶν αὐλημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοὶ
 5 τοιαῦτα πεπόνθασιν ὑπὸ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δὲ ἐμοῦ
 ἀκούσατε ὡς ὁμοίος τ' ἐστὶν οἷς ἐγὼ ἤκασα αὐτὸν καὶ τὴν
 δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οὐδεὶς ὑμῶν
 d τοῦτον γινώσκει· ἀλλὰ ἐγὼ δηλώσω, ἐπεὶ περ ἠρξάμην.
 ὁρᾶτε γὰρ ὅτι Σωκράτης ἔρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ
 αἰεὶ περὶ τοὺτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται, καὶ αὐτὸν ἀγνοεῖ πάντα
 καὶ οὐδὲν οἶδεν. ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐ σιληνώδες;
 5 σφόδρα γε. τοῦτο γὰρ οὗτος ἕξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ
 ὁ γεγλυμένος σιληνός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε
 γέμει, ὡς ἄνδρες συμπόται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὔτε εἴ τις
 καλός ἐστι μέλει αὐτῷ οὐδέν, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοσοῦτον
 e ὅσον οὐδ' ἂν εἰς οἰθηθείη, οὔτ' εἴ τις πλούσιος, οὔτ' εἰ ἄλλην
 τιμὴν ἔχων τῶν ὑπὸ πλήθους μακαριζομένων· ἠγείται
 δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτήματα οὐδενὸς ἄξια καὶ ἡμᾶς οὐδὲν
 εἶναι—λέγω ὑμῖν—εἰρωνενόμενος δὲ καὶ παίζων πάντα τὸν
 5 βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους διατελεῖ. σπονδάσαντος δὲ αὐτοῦ

a 5 ἔτι T W: τι B b 4 οὔτος B T: αὐτὸς W c 3 χρή-
 σωμαί corr. Ven. 185: χρήσομαι B T W d 3 αὐ B: om. T W
 d 6 γεγλυμένος B T: ἐγγεγλυμένος W

καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ τις ἐώρακεν τὰ ἐντὸς ἀγάλματα·
 ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ
 χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυμαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι **217**
 ἔμβραχυν ὅτι κελεύει Σωκράτης. ἡγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπου-
 δακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρᾳ ἔρμαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα
 ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρχον μοι χαρισαμένῳ Σωκράτει πάντ'
 ἀκοῦσαι ὅσαπερ οὗτος ἤδει· ἐφρόνου γὰρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ **5**
 θαυμάσιον ὅσον. ταῦτα οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰθῶς
 ἄνευ ἀκολούθου μόνος μετ' αὐτοῦ γίνεσθαι, τότε ἀποπέμπων
 τὸν ἀκόλουθον μόνος συνεγιγνόμην—δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα **b**
 τᾶληθῆ εἰπεῖν· ἀλλὰ προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι,
 Σώκρατες, ἐξέλεγχε—συνεγιγνόμην γάρ, ὦ ἄνδρες, μόνος
 μόνῳ, καὶ ὄμην αὐτίκα διαλέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν
 ἔραστῆς παιδικοῖς ἐν ἐρημίᾳ διαλεχθείη, καὶ ἔχαιρον. τούτων **5**
 δ' οὐ μάλα ἐγίγνετο οὐδέν, ἀλλ' ὥσπερ εἰθῶθι διαλεχθεῖς ἂν
 μοι καὶ συνημερεύσας ὄχετο ἀπιών. μετὰ ταῦτα συγγυμνά-
 ζεσθαι προυκαλούμην αὐτόν καὶ συνεγυμναζόμεν, ὡς τι **c**
 ἐνταῦθα περανῶν. συνεγυμνάζετο οὖν μοι καὶ προσεπάλαιεν
 πολλάκις οὐδενὸς παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν; οὐδέν γάρ
 μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτῃ ἦνντον, ἔδοξέ μοι
 ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνετέον, **5**
 ἐπειδὴπερ ἐνεκεχειρήκη, ἀλλὰ ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ πρᾶγμα.
 προκαλοῦμαι δὴ αὐτόν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὥσπερ
 ἔραστῆς παιδικοῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ
 ὑπήκουσεν, ὅμως δ' οὖν χρόνῳ ἐπέισθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο **d**
 τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιέναι ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν
 αἰσχυρόμενος ἀφήκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ
 ἐδεδειπνήκαμεν διελεγόμεν ἀεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ

ε 7 καὶ μοι T W: καὶ ἐμοὶ B: κἀμοὶ Hirschig a 2 ἔμβραχυν
 Cobet: ἐν βραχεῖ B T W a 5 δὴ B: ἡδη T W b 2 τᾶληθῆ
 B T: ἀληθῆ W b 6 δ' οὐ] δὴ Oxy. ἂν B T W: αὐ F. A. Wolf:
 δὴ Sauppe c 1 καὶ συνεγυμναζόμεν secl. Sauppe d 4 ἐδε-
 δειπνήκαμεν scripsi: ἔδεδειπνήκαμεν Usener: δεδειπνήκαμεν Photius:
 ἐδεδειπνήκει B T W ἀεὶ add. Photius: om. B T W Oxy. ἐπειδὴ]
 επειδὴ γε Oxy.

5 ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὄψῃ εἶη, προσηνάγκασα
 αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ, ἐν
 ἧπερ ἐδείπνει, καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκῆματι ἄλλος καθῆυδεν ἢ
 e ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι
 καὶ πρὸς ὄντων λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἠκούσατε
 λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε
 παίδων καὶ μετὰ παίδων ἦν ἀληθής, ἔπειτα ἀφανίσαι Σω-
 5 κράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαυον ἐλθόντα ἀδικόν μοι
 φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχεως πάθος
 κάμ' ἔχει. φασὶ γάρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν
 λέγειν οἶον ἦν πλὴν τοῖς δεδηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις
 218 τε καὶ συγγνωσομένοις εἰ πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν
 ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δεδηγμένος τε ὑπὸ ἀλγειωτέρου
 καὶ τὸ ἀλγειωτάτου ὦν ἂν τις δηχθείη—τὴν καρδίαν γὰρ
 ἢ ψυχὴν ἢ ὅτι δεῖ αὐτὸ ὀνομάσαι πληγείς τε καὶ δηχθεῖς
 5 ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἳ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον,
 νέου ψυχῆς μὴ ἀφνοῦς ὅταν λάβωνται, καὶ ποιούσι δρᾶν
 τε καὶ λέγειν ὅτιοῦν—καὶ ὁρῶν αὐτῶν Φαίδρους, Ἀγάθωνας,
 b Ἐρυξιμάχους, Πανσανίας, Ἀριστοδήμους τε καὶ Ἀριστο-
 φάνους· Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν, καὶ ὅσοι ἄλλοι;
 πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μανίας τε καὶ
 βακχείας—διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε
 5 τότε πραχθείσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις. οἳ δὲ οἰκέται, καὶ
 εἴ τις ἄλλος ἐστὶν βέβηλός τε καὶ ἄγροικος, πύλας πάνυ
 μεγάλας τοῖς ὦσιν ἐπίθεσθε.

Ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὦ ἄνδρες, ὃ τε λύχνος ἀπεςβήκει καὶ
 c οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χρῆναι μηδὲν ποικίλλειν πρὸς
 αὐτόν, ἀλλ' ἐλευθέρως εἰπεῖν ἃ μοι ἔδόκει· καὶ εἶπον κινήσας
 αὐτόν, Σώκρατες, καθεύδει;

Οὐ δῆτα, ἢ δ' ὅς.

e 1 δὴ B et in marg. T: om. T W a 2 τε B T Oxy.: τε καὶ W
 a 3 δηχθείη T W Oxy.: δειχθῆ B γὰρ ἢ ψυχὴν T W Oxy.: ἢ ψυχὴν
 γὰρ B (ἢ ψυχὴν secl. Usener) a 6 ψυχῆς B T: ψυχὴν W μὴ B W
 Oxy.: καὶ μὴ T a 7 καὶ ante Ἀγάθωνας add. W b 4 τε T W:
 om. B b 6 τις T W Oxy.: τι B c 2 κινήσας] καὶ κεινησας Oxy.

Οἶσθα οὖν ἄ μοι δέδοκται;

Τί μάλιστα, ἔφη.

Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς, ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστῆς ἄξιος γεγονέναι
μόνος, καὶ μοι φαίνη ὀκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με. ἐγὼ δὲ
οὕτως ἔχω· πάνυ ἀνόητον ἠγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ
τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι ἄλλο ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς 10
δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστι d
πρεσβύτερον τοῦ ὧς ὅτι βέλτιστον ἐμὲ γενέσθαι, τούτου δὲ
οἶμαι μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὴ
τοιούτῳ ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαριζόμενος αἰσχυνοίμην
τοὺς φρονίμους, ἢ χαριζόμενος τοὺς τε πολλοὺς καὶ ἄφρονας. 5

Καὶ οὗτος ἀκούσας μάλα εἰρωνικῶς καὶ σφόδρα ἑαυτοῦ τε
καὶ εἰωθότως ἔλεξεν ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη, κινδυνεύεις τῷ
ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι, εἶπερ ἀληθῆ τυγχάνει ὄντα ἃ λέγεις
περὶ ἐμοῦ, καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις δι' ἧς ἂν σὺ γένοιω e
ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὀρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς
παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρουν. εἰ δὴ καθορῶν
αὐτὸ κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος
ἀντὶ κάλλους, οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοῆ, ἀλλ' 5
ἀντὶ δόξης ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ
ὄντι “χρῦσεα χαλκείων” διαμείβεσθαι νοεῖς. ἀλλ', ὦ 219
μακάριε, ἄμεινον σκόπει, μὴ σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἢ τοι
τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται ὀξὺ βλέπειω ὅταν ἢ τῶν ὀμμάτων
τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειρῆ· σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω.

Καγὼ ἀκούσας, Τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ, ἔφην, ταῦτά ἐστιν, ὧν 5
οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὧς διανοοῦμαι· σὺ δὲ αὐτὸς οὕτω
βουλεύου ὅτι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἡγή.

Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὖ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ
βουλευόμενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνηται νῦν περὶ τε τούτων b
καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον.

c 9 ἔχω B Oxy.: ἔχων TW c 10 χαρισασθαι Oxy. εἴ τι B
Oxy.: ἔτι TW d 1 δέοιο] δέμη W (οιο s. v. W) d 2 ὧς ὅτι
TW Oxy.: ὅσῳ τι B d 3 μοι Oxy. (ut vid.) al.: μου BTW
e 2 τοι BTW Oxy.: τι al. Bekker e 4 τε BT Oxy.: om. W
a 2 ἢ τοι W: ἢτοι BT a 5 ἐμοῦ TW Oxy.: ἐμοί B a 7 ὅτι
ante ἄριστον add. Oxy.

Ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτα ἀκούσας τε καὶ εἰπὼν, καὶ ἀφείς
 ὡσπερ βέλη, τετρώσθαι αὐτὸν ᾤμην· καὶ ἀναστὰς γε, οὐδ'
 5 ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφιέσας τὸ ἰμάτιον
 τὸ ἔμαντοῦ τούτου—καὶ γὰρ ἦν χειμῶν—ὑπὸ τὸν τρίβωνα
 κατακλινείς τὸν τουτουί, περιβαλὼν τῷ χεῖρε τούτῳ τῷ
 c δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θαυμαστῷ, κατεκέλιμην τὴν νύκτα
 ὄλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὖ, ὦ Σώκρατες, ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι.
 ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτα ἐμοῦ οὗτος τοσοῦτον περιεγένετό
 τε καὶ κατεφρόνησεν καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ
 5 ὕβρισεν—καὶ περὶ ἐκεῖνό γε ᾤμην τί εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταί·
 δικασταὶ γὰρ ἔστε τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας—εὐ γὰρ
 ἴστε μὰ θεούς, μὰ θεάς, οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκώς
 d ἀνέστην μετὰ Σωκράτους, ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθηῦδον ἢ
 ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου.

Τὸ δὴ μετὰ τοῦτο τίνα οἴεσθέ με διάνοιαν ἔχειν, ἡγού-
 μενον μὲν ἠτιμάσθαι, ἀγάμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ
 5 σωφροσύνην καὶ ἀνδρείαν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ τοιούτῳ
 οἷῳ ἐγὼ οὐκ ἂν ᾤμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιμν καὶ εἰς
 καρτερίαν; ὥστε οὐθ' ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀπο-
 στερηθείην τῆς τούτου συνουσίας, οὔτε ὄπη προσαγαγοίμην
 e αὐτὸν ἠπόρουν. εὐ γὰρ ἤδη ὅτι χρήμασί γε πολὺ μᾶλλον
 ἄτρωτος ἦν πανταχῆ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας, ᾧ τε ᾤμην αὐτὸν
 μόνῳ ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγει με. ἠπόρουν δὴ, καταδε-
 δουλωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς οὐδεὶς ὑπ' οὐδενὸς
 5 ἄλλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα προυγεγόνει, καὶ
 μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποτειδαιαν ἐγένετο κοινῆ
 καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν τοῖς πόνοις οὐ
 μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων—ὀπότ'
 ἀναγκασθεῖμεν ἀποληφθέντες πον, οἷα δὴ ἐπὶ στρατείας,

b4 βέλη B: βέλει TW Oxy. b5 τοῦτῳ TW: τοῦτο B
 b7 τουτουί TW: τούτου B c2 αἰ B: om. TW c5 [καὶ] περι
 εκείνο Oxy.: καίπερ ἐκεῖνό TW: καίπερ κείνο B d1 ἢ εἰ B Oxy.:
 ἢ TW d7 καρτερίαν BTW: [ἐγ]κρατεῖαν Oxy. e1 γε TW
 Oxy.: τε B e3 δὴ BT Oxy.: τε W e6 κοινῆ BTW Oxy.:
 κοινῆ vulg. e8 ὀπότ' W: ὀπόταν BT Oxy. e9 ἀποληφθέντες
 Cornarius: ἀπολειφθέντες BTW (deest Oxy.)

ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν—ἐν τ' αὐτῶν 220
 ταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαύειν οἷός τ' ἦν τὰ τ' ἄλλα καὶ
 πίνειν οὐκ ἐθέλων, ὅποτε ἀναγκασθεῖη, πάντας ἐκράτει, καὶ
 ὁ πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε
 ἐώρακεν ἀνθρώπων. τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ 5
 ἔλεγχος ἔσεσθαι. πρὸς δὲ αὐτὰς τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις
 —δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες—θαυμάσια ἠργάζετο τὰ τε
 ἄλλα, καὶ ποτε ὄντος πάγου οἴου δεινοτάτου, καὶ πάντων ἣ 6
 οὐκ ἐξιόντων ἐνδοθεν, ἣ εἴ τις ἐξίοι, ἡμφιεσμένων τε
 θαυμαστὰ δὴ ὅσα καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς
 πόδας εἰς πέλους καὶ ἀρνακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῆει
 ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦτον οἶόνπερ καὶ πρότερον εἰώθει 5
 φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ τοῦ κρυστάλλου ῥᾶον ἐπορεύετο
 ἣ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι, οἱ δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον
 αὐτὸν ὡς καταφρονούντα σφῶν. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα· 6

οἶον δ' αὐτὸ τὸ ἐρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ

ἐκεῖ ποτε ἐπὶ στρατιάς, ἄξιον ἀκοῦσαι. συννοήσας γὰρ
 αὐτόθι ἔωθέν τι εἰσθήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προυχῶρει 5
 αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλὰ εἰσθήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημ-
 βρία, καὶ ἀνθρωποὶ ἠσθάνοντο, καὶ θαυμάζοντες ἄλλος ἄλλω
 ἔλεγεν ὅτι Σωκράτης ἐξ ἐωθινοῦ φροντίζων τι ἔστηκε.
 τελευτῶντες δὲ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ ἔσπερα ἦν, δειπνή-
 σαντες—καὶ γὰρ θέρος τότε γ' ἦν—χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι 6
 ἅμα μὲν ἐν τῷ ψύχει καθηῦδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτὸν εἰ
 καὶ τὴν νύκτα ἐστήξει. ὁ δὲ εἰσθήκει μέχρι ἕως ἐγένετο
 καὶ ἥλιος ἀνέσχεν· ἐπειτα ὄχρετ' ἀπιῶν προσευξάμενος τῷ
 ἡλίῳ. εἰ δὲ βούλεσθε ἐν ταῖς μάχαις—τοῦτο γὰρ δὴ 5
 δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦναι—ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν ἐξ ἧς ἐμοὶ

a 4 ὁ πάντων T W Oxy. : ὁπότεν B θαυμασιώτατον Oxy.
 a 5 ἐώρακεν T W Oxy. : ἐώρακει B b 1 πάγου B Oxy. : τοῦ πάγου
 T W ἣ B Oxy. : om. T W b 3 δὴ T W Oxy. : ἣ B b 4 δ'
 om. Oxy. b 5 οἶόνπερ B Oxy. : οἶον T W c 2 αὐτὸ τὸ W
 Oxy. : αὐτὸ B T ἐρεξε B c 3 στρατίας Oxy. : στρατείας
 B T W c 4 προυχῶρει B c 6 ἀνθρωποὶ Mehler : ἀνθρωποὶ B T W
 c 7 ἔλεγεν B T W Oxy. : ἔλεγον Mehler ἐξ] ὡς ἐξ Oxy. c 8 τελευ-
 τῶντες] καὶ τελευτῶντες W d 3 μέχρισ W d 5 ἐν] καὶ ἐν Oxy.

καὶ τὰριστεία ἔδοσαν οἱ στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν
 e ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετραμένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ
 συνδιέσωσε καὶ τὰ ὄπλα καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν, ὦ Σώ-
 κρατες, καὶ τότε ἐκέλευον σοὶ διδόναι τὰριστεία τοὺς στρατη-
 γούς, καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε μέμψη οὔτε ἐρεῖς ὅτι ψεύδομαι·
 5 ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων
 καὶ βουλομένων ἐμοὶ διδόναι τὰριστεία, αὐτὸς προθυμότερος
 ἐγένου τῶν στρατηγῶν ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαυτὸν. ἔτι τοῖνυν,
 ὦ ἄνδρες, ἀξίον ἦν θεάσασθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Δηλίου
 221 φυγῆ ἀνεχώρει τὸ στρατόπεδον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος
 ἵππου ἔχων, οὗτος δὲ ὄπλα. ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων
 ἤδη τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἅμα καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περι-
 τυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθὺς παρακελεύομαι τε αὐτοῖν θαρρεῖν,
 5 καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῶ. ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλ-
 λιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποτειδαίᾳ—αὐτὸς γὰρ ἦττον
 ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππου εἶναι—πρῶτον μὲν ὅσον περιῆν
 b Λάχηςτος τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτα ἐμοίγ' ἐδόκει, ὦ Ἀρι-
 στόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπορεύεσθαι ὥσπερ
 καὶ ἐνθάδε, βρευθυνόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παραβάλλ-
 ων, ἡρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς πολεμίους,
 5 δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ὅτι εἴ τις ἄψεται τούτου
 τοῦ ἀνδρός, μάλα ἔρρωμένως ἀμυνεῖται. διὸ καὶ ἀσφαλῶς
 ἀπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἐταῖρος· σχεδὸν γάρ τι τῶν οὕτω
 διακειμένων ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἄπτονται, ἀλλὰ τοὺς προ-
 c τροπάδην φεύγοντας διώκουσιν.

Πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι
 καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν
 τις καὶ περὶ ἄλλου τοιαῦτα εἴποι, τὸ δὲ μηδενὶ ἀνθρώπων
 5 ὁμοιον εἶναι, μήτε τῶν παλαιῶν μήτε τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο

e 1 τετραμένον οὐκ ἐθέλων B W Oxy.: οὐκ ἐθέλων τετραμένον T
 a 7 ἢ B: ἢ T W: η Oxy. b 3 τῷ φθαλμῷ T Oxy.: τῷ φθαλμῷ B:
 τ' ὀφθαλμῷ W b 4 περισκοπῶν Ast φίλους B T W: φίλους Oxy.
 b 5 αψαίτο Oxy. b 6 ἀμυνεῖται T W Oxy.: ἀμύνεται B b 7 οὗτος
 B T W: αὐτος Oxy. ἐταῖρος Aristides: ἕτερος B T W Oxy. c 4 δὲ
 B T W: δε δη Oxy. c 5 εἶναι μήτε T W Oxy.: εἶναι με B

ἄξιον παντὸς θαύματος. οἶος γὰρ Ἀχιλλεύς ἐγένετο, ἀπεικάσειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ οἶος αὖ Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀυτήνορα—εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι— καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάξοι· οἶος δὲ οὕτωσιν **d** γέγονε τὴν ἀτοπίαν ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάξοι τις αὐτόν, ἀνθρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σιληνοῖς καὶ σατύροις, αὐτὸν **5** καὶ τοὺς λόγους.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλιπον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιώτατοί εἰσι τοῖς σιληνοῖς τοῖς διοιγομένοις. εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λόγων, **e** φανεῖεν ἂν πάνυ γελοιοὶ τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ ῥήματα ἔξωθεν περιαμπέχονται, σατύρου δὴ τινα ὕβριστοῦ δοράν. ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει καὶ χαλκῆας τινὰς καὶ σκυτοτόμους καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰεὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὰ **5** αὐτὰ φαίνεται λέγειν, ὥστε ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος πᾶς ἂν τῶν λόγων καταγελάσειεν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν **222** τις καὶ ἐντὸς αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὐρήσει τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ πλείστα ἀγάλματ' ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλείστον τείνοντας, μᾶλλον δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον προσήκει σκοπεῖν **5** τῷ μέλλοντι καλῶ κἀγαθῶ ἔσεσθαι.

Ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαινῶ· καὶ αὖ ἃ μέμφομαι συμμείξας ὑμῖν εἶπον ἃ με ὕβρισειν. καὶ μέντοι οὐκ ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποιήκεν, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην **b** τὸν Γλαῦκωνος καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους πάνυ πολλοὺς, οὓς οὗτος ἐξαπατῶν ὡς ἐραστῆς παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ' ἐραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ

d 1 ταῦτ'] ταῦτ' B: τοῦτ' W **d** 2 ἄνθρωπος B T W **d** 4 ἔρα εἰ B: ἔρα T W Oxy. λέγω T W Oxy.: λεγων B **e** 1 ἐθέλοι B: ἐθέλει T W τῶν... λόγων T W Oxy.: τὸν... λόγον B **e** 2 πάνυ T W Oxy.: om. B **e** 3 δὴ Baier: ἂν T W: om. B Oxy. **a** 1 διοιγομένους B ἔν B T W Oxy.: αἶ Bekker **a** 3 τῶν λόγων T W Oxy.: τὸν λόγον B **a** 5 τείνοντας T W: τινοντας Oxy.: τείναντας B ἐπὶ T W Oxy.: ἔτι B **b** 3 πάνυ om. Oxy.

5 λέγω, ὦ Ἀγάθων, μὴ ἔξαπατᾶσθαι ὑπὸ τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νῆπιον παθόντα γνῶναι.

c Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ τῇ παρρησίᾳ αὐτοῦ, ὅτι ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους. τὸν οὖν Σωκράτη, Νήφει μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκιβιάδη. οὐ γὰρ ἂν ποτε οὕτω κομψῶς κύκλω περι-
5 βαλλόμενος ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὐ ἔνεκα ταῦτα πάντα εἰρηκας, καὶ ὡς ἐν παρέργῳ δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα τούτου ἔνεκα εἰρηκῶς, τοῦ ἐμὲ καὶ
d Ἀγάθωνα διαβάλλειν, οἰόμενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλου, Ἀγάθωνα δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλου. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικόν σου δρᾶμα τοῦτο καὶ σιληρικὸν κατὰδηλον ἐγένετο. ἀλλ', ὦ
5 φίλε Ἀγάθων, μηδὲν πλέον αὐτῷ γένηται, ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβαλεῖ.

Τὸν οὖν Ἀγάθωνα εἰπεῖν, Καὶ μήν, ὦ Σώκρατες, κωδυ-
e νεύεις ἀληθῆ λέγειν. τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνη ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλέον αὐτῷ ἔσται, ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλιθήσομαι.

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ
5 κατακλίνου.

ἜΩ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην, οἷα αὐτὸ πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἶεται μοι δεῖν πανταχῇ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θαυμάσιε, ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι.

10 Ἀλλ' ἀδύνατον, φάναι τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήνεσας, δεῖ δὲ ἐμὲ αὐτὸν ἐπὶ δεξιῖ' ἐπαινεῖν. εἰάν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλιθῆ Ἀγάθων, οὐ δήπου ἐμὲ πάλιν ἐπαι-

b 5 ἔξαπατᾶσθε B b 6 γνόντα B c 4 ομψῶς pr. B c 5 οὐ
ἔνεκα T W : ουνεκα corr. Oxy. : οὐδ' ἔνεκα B pr. Oxy. d 6 δια-
βαλει Oxy. : διαβάλῃ B T W e 7 περιεῖναι Oxy. e 10 γὰρ ἐμὲ
B Oxy. : γὰρ με T W e 11 αὐτὸν Bekker : αὐτον B Oxy. : αὐτὸν
T W e 12 κατακλιθη Oxy.

νέσεται, πρὶν ὑπ' ἔμοῦ μᾶλλον ἐπαινεθῆναι; ἀλλ' ἔασον, 223
 ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μειρακίῳ ὑπ' ἔμοῦ
 ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάντῃ ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιάσαι.

Ἰοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδην, οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι,
 ἵνα ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. 5

Ταῦτα ἐκείνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην, τὰ εἰωθότα·
 Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν ἀδύνατον ἄλλω.
 καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον ἠῦρεν, ὥστε παρ'
 ἑαυτῷ τουτουὶ κατακεῖσθαι.

Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακεισόμενον παρὰ τῷ b
 Σωκράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἤκειν παμ-
 πόλλους ἐπὶ τὰς θύρας, καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμέναις ἐξιόντος
 τινὸς εἰς τὸ ἀντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφᾶς καὶ κατακλί-
 νεσθαι, καὶ θορύβου μεστὰ πάντα εἶναι, καὶ οὐκέτι ἐν 5
 κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι πίνειν πάμπολυν οἶνον. τὸν
 μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖδρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη
 ὁ Ἀριστόδημος οἴχεσθαι ἀπιόντας, ἔ δὲ ὑπνον λαβεῖν,
 καὶ καταδαρθεῖν πάντῃ πολὺ, ἅτε μακρῶν τῶν νυκτῶν οὐσῶν, c
 ἐξεγρέσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρούνων ἀδόντων, ἐξε-
 γρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύδοντας καὶ οἴχο-
 μένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνη καὶ Σωκράτη ἔτι
 μόνους ἐγρηγορέναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης ἐπὶ δεξιά. 5
 τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὁ
 Ἀριστόδημος οὐκ ἔφη μεμνησθαι τῶν λόγων—οὔτε γὰρ ἐξ d
 ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπονυστάξειν τε—τὸ μέντοι κεφάλαιον,
 ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ
 αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι
 ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδοποιὸν ὄντα (καὶ) κωμωδοποιὸν 5
 εἶναι. ταῦτα δὴ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα
 ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρότερον μὲν καταδαρθεῖν τὸν

b 7 ἄλλους] τους αλλους Oxy. b 8 ἔ δε BW (έ W): εαυτον δε
 Oxy.: εαδε T c 4 σωκρατη και αριστοφανε Oxy. c 5 εγ
 μεγαλης φι[λ]αλης Oxy. d 5 και Vind. 21: om. BTW Oxy.
 d 7 πρότερον TW Oxy.: πρώτον B

Ἄριστοφάνη, ἤδη δὲ ἡμέρας γυγνομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν
 οὖν Σωκράτη, κατακοιμίσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντα ἀπιέναι,
 10 καὶ (ἐ) ὥσπερ εἰώθει ἔπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον,
 ἀπονιψάμενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν,
 καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἑσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

b 9 κατακοιμίσαντ' BW Oxy.: κατακοιμήσαντ' T
 Hermann: om. BTW Oxy.

b 10 ἐ add.

ΦΑΙΔΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΦΑΙΔΡΟΣ

St. III
p. 227

ΣΩ. ὦ φίλε Φαῖδρε, ποῖ δὴ καὶ πόθεν;

a

ΦΑΙ. Παρὰ Λυσίου, ὦ Σώκρατες, τοῦ Κεφάλου, πορεύ-
ομαι δὲ πρὸς περίπατον ἔξω τείχους· συχνὸν γὰρ ἐκεῖ
διέτριψα χρόνον καθήμενος ἔξ ἑώθινοῦ. τῷ δὲ σῷ καὶ
ἐμῷ ἐταίρῳ πειθόμενος Ἀκουμένῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς ποιούμεαι 5
τοὺς περιπάτους· φησὶ γὰρ ἀκοπωτέρους εἶναι τῶν ἐν τοῖς
δρόμοις.

b

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἐταῖρε, λέγει. ἀτὰρ Λυσίας ἦν, ὡς
ἔοικεν, ἐν ἄστει.

ΦΑΙ. Ναί, παρ' Ἐπικράτει, ἐν τῇδε τῇ πλησίον τοῦ
Ὀλυπίου οἰκίᾳ τῇ Μορυχίᾳ.

5

ΣΩ. Τίς οὖν δὴ ἦν ἡ διατριβή; ἢ δῆλον ὅτι τῶν λόγων
ὑμᾶς Λυσίας εἰστία;

ΦΑΙ. Πεύσῃ, εἴ σοι σχολὴ προΐοντι ἀκούειν.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἂν οἶει με κατὰ Πίνδαρον “καὶ ἀσχο-
λίας ὑπέρτερον” πρᾶγμα ποιήσασθαι τὸ τεῖν τε καὶ 10
Λυσίου διατριβὴν ἀκοῦσαι;

ΦΑΙ. Πρόαγε δῆ.

c

ΣΩ. Λέγοις ἄν.

ΦΑΙ. Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, προσήκουσα γέ σοι ἡ ἀκοή·

a 5 ἀκουμένῳ B T (cf. Symp. 176 b, 6)
b 10 ποιήσασθαι Par. 1811 : ποιήσεσθαι B T

b 6 οὖν δὴ B : οὖν T
τεῖν G : σὴν B T

ὁ γὰρ τοι λόγος ἦν, περὶ ὃν διετρίβωμεν, οὐκ οἶδ' ὄντω
 5 τρόπον ἐρωτικός. γέγραφε γὰρ δὴ ὁ Λυσίας πειρώμενόν
 τωα τῶν καλῶν, (οὐχ ὑπ' ἐραστοῦ δέ,) ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο
 καὶ κεκόμψευται. λέγει γὰρ ὡς χαριστέον μὴ ἐρώντι μᾶλλον
 ἢ ἐρώντι.

ΣΩ. ὦ γενναῖος. εἴθε γράψειεν ὡς χρὴ πένητι μᾶλ-
 10 λον ἢ πλουσίῳ, καὶ πρεσβυτέρῳ ἢ νεωτέρῳ, καὶ ὅσα ἄλλα
 d ἐμοί τε πρόσεστι καὶ τοῖς πολλοῖς ἡμῶν· ἢ γὰρ ἂν ἀστείοι
 καὶ δημοφελεῖς εἶεν οἱ λόγοι. ἐγὼ γ' οὖν οὕτως ἐπιτεθύ-
 μηκα ἀκοῦσαι, ὥστ' ἔαν βαδίζων ποιῆ τὸν περίπατον Μέ-
 γαράδε καὶ κατὰ Ἑρόδικον προσβάς τῷ τείχει πάλιν ἀπίης,
 5 οὐ μὴ σου ἀπολειφθῶ.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις, ὦ βέλτιστε Σώκρατες; οἶει με, ἃ
 228 Λυσίας ἐν πολλῷ χρόνῳ κατὰ σχολὴν συνέθηκε, δεωτότατος
 ὢν τῶν νῦν γράφειν, ταῦτα ἰδιώτην ὄντα ἀπομνημονεύσειν
 ἀξίως ἐκείνου; πολλοῦ γε δέω· καίτοι ἐβουλόμην γ' ἂν
 μᾶλλον ἢ μοι πολὺ χρυσίον γενέσθαι.

5 ΣΩ. ὦ Φαῖδρε, εἰ ἐγὼ Φαῖδρον ἀγνοῶ, καὶ ἐμαντοῦ
 ἐπιλέλησμαι. ἀλλὰ γὰρ οὐδέτερά ἐστι τούτων· εὖ οἶδα ὅτι
 Λυσίου λόγον ἀκούων ἐκείνος οὐ μόνον ἀπαξ ἤκουσεν, ἀλλὰ
 πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευεν οἱ λέγειν, ὁ δὲ ἐπιείθετο
 b προθύμως. τῷ δὲ οὐδὲ ταῦτα ἦν ἰκανά, ἀλλὰ τελευτῶν
 παραλαβὼν τὸ βιβλίον ἃ μάλιστα ἐπεθύμει ἐπεσκόπει, καὶ
 τοῦτο δρῶν ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος ἀπειπὼν εἰς περίπατον
 ἦει, ὡς μὲν ἐγὼ οἶμαι, νῆ τὸν κύνα, ἐξεπιστάμενος τὸν
 5 λόγον, εἰ μὴ πάνυ τι ἦν μακρός. ἐπορεύετο δ' ἐκτὸς τεί-
 χους ἵνα μελετῆ. ἀπαντήσας δὲ τῷ νοσοῦντι περὶ λόγων
 ἀκοήν, ἰδὼν μὲν, ἰδὼν, ἦσθη ὅτι ἕξοι τὸν συγκορυβαντιῶντα,
 c καὶ προάγειν ἐκέλευε. δεομένου δὲ λέγειν τοῦ τῶν λόγων
 ἐραστοῦ, ἐθρύπτετο ὡς δὴ οὐκ ἐπιθυμῶν λέγειν· τελευτῶν

ε 9 ᾧ W : ᾧ T : ᾧ B α 4 πολὺ B : πολλὸν T α 6 εδ B : εδ
 δ' T b 5 πάνυ τι Schanz : πάνυ τις BT b 6 τῷ] τῷ ci. Stephanus
 b 7 ἰδὼν μὲν ἰδὼν BT : ἰδὼν μὲν ἰδὼν G : ἰδὼν μὲν ἰόντα vulg. : alterum
 ἰδὼν deL t Hermann : om. Schanz

δὲ ἔμελλε καὶ εἰ μὴ τις ἐκῶν ἀκούοι βία ἐρεῖν. σὺ οὖν,
ὦ Φαῖδρε, αὐτοῦ δεήθητι ὅπερ τάχα πάντως ποιήσει νῦν ἤδη
ποιεῖν.

ΦΑΙ. Ἐμοὶ ὡς ἀληθῶς πολὺ κράτιστόν ἐστιν οὕτως^{41α} 5
ὅπως δύναμαι λέγειν, ὥς μοι δοκεῖς σὺ οὐδαμῶς με ἀφήσειν
πρὶν ἂν εἶπω ἁμῶς γέ πως.

ΣΩ. Πάνυ γάρ σοι ἀληθῆ δοκῶ.

ΦΑΙ. Οὕτωςι τοῖνυν ποιήσω. τῷ ὄντι γάρ, ὦ Σώ- d
κρατες, παντὸς μᾶλλον τά γε ῥήματα οὐκ ἐξέμαθον· τὴν
μέντοι διάνοιαν σχεδὸν ἀπάντων, οἷς ἔφη διαφέρειν τὰ τοῦ
ἐρώντος ἢ τὰ τοῦ μή, ἐν κεφαλαίοις ἕκαστον ἐφεξῆς δέιμι,
ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ πρώτου. 5

ΣΩ. Δείξας γε πρώτου, ὦ φιλότης, τί ἄρα ἐν τῇ ἀρι-
στερᾷ ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ· τοπάζω γάρ σε ἔχειν τὸν λόγον
αὐτόν. εἰ δὲ τοῦτό ἐστιν, οὕτωςι διανοοῦ περὶ ἐμοῦ, ὡς
ἐγὼ σε πάνυ μὲν φιλῶ, παρόντος δὲ καὶ Λυσίου, ἐμαντόν σοι e
ἐμμελετᾶν παρέχειν οὐ πάνυ δέδοκται. ἀλλ' ἴθι, δείκνυε.

ΦΑΙ. Παῦε. ἐκκέκρουκάς με ἐλπίδος, ὦ Σώκρατες, ἦν
εἶχον ἐν σοὶ ὡς ἐγγυμνασόμενος· ἀλλὰ ποῦ δὴ βούλει
καθιζόμενοι ἀναγνῶμεν; 5

ΣΩ. Δεῦρ' ἐκτραπόμενοι κατὰ τὸν Ἴλισόν ἴωμεν, εἶτα 229
ὅπου ἂν δόξη ἐν ἡσυχίᾳ καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Εἰς καιρόν, ὡς ἔοικεν, ἀνυπόδητος ὢν ἔτυχον· σὺ
μὲν γὰρ δὴ αἰεὶ. ῥᾶστον οὖν ἡμῖν κατὰ τὸ ὑδάτιον βρέχουσι
τοὺς πόδας ἰέναι, καὶ οὐκ ἀηδές, ἄλλως τε καὶ τήνδε τὴν 5
ᾠραν τοῦ ἔτους τε καὶ τῆς ἡμέρας.

ΣΩ. Πρόαγε δὴ, καὶ σκόπει ἅμα ὅπου καθιζησόμεθα.

ΦΑΙ. Ὅρας οὖν ἐκείνην τὴν ὑψηλοτάτην πλάτανον;

ΣΩ. Τί μὴν;

d 4 ἕκαστον TW: om. B d 6 ἐν B: ὁ ἐν T e 1 δὲ καὶ
Λυσίου B: δὲ Λυσίου T: δ' ἐκείνου Badham e 2 δείκνυ Hirschig
e 5 καθιζόμενοι B T: καθεζόμενοι Vind. 89 Stallbaum a 2 καθι-
ζησόμεθα B T W Bekk. Anecd. i. 101: καθιζώμεθα Stephanus

b ΦΑΙ. Ἐκεῖ σκιά τ' ἐστὶν καὶ πνεῦμα μέτριον, καὶ πόσ' καθίξεσθαι ἢ ἂν βουλόμεθα κατακλιθῆναι.

ΣΩ. Προάγοις ἄν.

ΦΑΙ. Εἰπέ μοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἐνθένδε μέντοι ποθεν
5 ἀπὸ τοῦ Ἰλισοῦ λέγεται ὁ Βορέας τὴν Ὠρείθυιαν ἀρπάσαι;

ΣΩ. Λέγεται γάρ.

ΦΑΙ. Ἄρ' οὖν ἐνθένδε; χαρίεντα γοῦν καὶ καθαρὰ καὶ διαφανῆ τὰ ὕδατια φαίνεται, καὶ ἐπιτήδεια κόραις παίζειν παρ' αὐτά.

c ΣΩ. Οὐκ, ἀλλὰ κάτωθεν ὅσον δύο ἢ τρία στάδια, ἢ πρὸς τὸ ἐν Ἄγρας διαβαίνομεν· καὶ πού τις ἐστὶ βωμὸς αὐτόθι Βορέου.

ΦΑΙ. Οὐ πάννυ νενόηκα· ἀλλ' εἶπε πρὸς Διός, ὦ Σώ-
5 κρατες, σὺ τοῦτο τὸ μυθολόγημα πείθῃ ἀληθὲς εἶναι;

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ ἀπιστοίην, ὥσπερ οἱ σοφοί, οὐκ ἂν ἄτοπος εἶην, εἶτα σοφισζόμενος φαίην αὐτὴν πνεῦμα Βορέου κατὰ τῶν πλησίον πετρῶν σὺν Φαρμακείᾳ παίζουσαν ὧσαι, καὶ οὕτω δὴ τελευτήσασαν λεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀνάρπαστον

d γεγυέναι—ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου· λέγεται γὰρ αὐτὸ καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὡς ἐκεῖθεν ἀλλ' οὐκ ἐνθένδε ἤρπασθη. ἐγὼ δέ, ὦ Φαῖδρε, ἄλλως μὲν τὰ τοιαῦτα χαρίεντα ἡγοῦμαι, λίαν δὲ δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ οὐ πάννυ εὐτυχοῦς ἀνδρός, κατ' ἄλλο
5 μὲν οὐδέν, ὅτι δ' αὐτῷ ἀνάγκη μετὰ τοῦτο τὸ τῶν Ἴπποκενταύρων εἶδος ἐπανορθοῦσθαι, καὶ αὐθις τὸ τῆς Χιμαίρας, καὶ ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων καὶ

e ἄλλων ἀμηχάνων πλήθη τε καὶ ἀτοπίαί τερατολόγων τιμῶν φύσεων· αἷς εἴ τις ἀπιστῶν προσβιβᾶ κατὰ τὸ εἰκὸς ἕκαστον, ἅτε ἀγροίκῳ τιμῷ σοφία χρώμενος, πολλῆς αὐτῷ σχολῆς δεήσει. ἐμοὶ δὲ πρὸς αὐτὰ οὐδαμῶς ἐστὶ σχολή· τὸ δὲ

b 2 ἢ ἂν] ἢ εἰάν W: ἢ ἂν B: ἢ εἰάν T βουλόμεθα T W: βουλό-
μεθα B κατακλιθῆναι B T W c 2 τὸ ἐν Ἄγρας scripsi (τὰ ἐν
Ἄγρας Bratuscheck): τὸ τῆς Ἄγρας B T W: τὸ τῆς Ἄγραίας rec. b
Eustathius τίς T: τί B e 7 (ἂν) αὐτὴν Ast d 1 ἢ ἐξ...
ἤρπασθη secl. Bast e 1 πλήθη... ἀτοπίαί B T W: πλήθει... ἀτοπία
Athenaeus vulg. e 4 αὐτὰ B W: ταῦτα T

αἴτιον, ὦ φίλε, τούτου τόδε. οὐ δύναμαί πω κατὰ τὸ Δελ- 5
 φικὸν γράμμα γνῶναι ἔμαντόν· γελοῖον δὴ μοι φαίνεται
 τοῦτο ἔτι ἀγροῦντα τὰ ἀλλότρια σκοπεῖν. ὅθεν δὴ χαίρειν 230
 ἔασας ταῦτα, πειθόμενος δὲ τῷ νομιζομένῳ περὶ αὐτῶν, ὃ
 νυνδὴ ἔλεγον, σκοπῶ οὐ ταῦτα ἀλλ' ἔμαντόν, εἴτε τι θηρίον
 ὄν τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμ-
 μένον, εἴτε ἡμερώτερόν τε καὶ ἀπλούστερον ζῶον, θέλας τιwὸς 5
 καὶ ἀτύφου μοίρας φύσει μετέχον. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, μεταξὺ
 τῶν λόγων, ἄρ' οὐ τόδε ἦν τὸ δένδρον ἐφ' ὅπερ ἦγες ἡμᾶς;

ΦΑΙ. Τοῦτο μὲν οὖν αὐτό. **b**

ΣΩ. Νῆ τὴν Ἥραν, καλή γε ἡ καταγωγή. ἢ τε γὰρ
 πλάτανος αὕτη μάλ' ἀμφιλαφῆς τε καὶ ὑψηλή, τοῦ τε ἄγρου
 τὸ ὕψος καὶ τὸ σύσκιον πάγκαλον, καὶ ὡς ἀκμὴν ἔχει τῆς
 ἀνθης, ὡς ἂν εὐωδέστατον παρέχοι τὸν τόπον· ἢ τε αὖ 5
 πηγὴ χαριεστάτη ὑπὸ τῆς πλατάνου ρεῖ μάλα ψυχροῦ ὕδατος,
 ὥστε γε τῷ ποδὶ τεκμήρασθαι. Νυμφῶν τέ τιwων καὶ Ἀχε-
 λφου ἱερὸν ἀπὸ τῶν κορῶν τε καὶ ἀγαλμάτων ζοικεν εἶναι.
 ? εἰ δ' αὖ βούλει, τὸ εὐπνοῦν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ **c**
 σφόδρα ἠδύ· θερῶν τε καὶ λιγυρὸν ὑπηχεῖ τῷ τῶν τεττίγων
 χορῷ. πάντων δὲ κομψότατον τὸ τῆς πόας, ὅτι ἐν ἡρέμα
 προσάντει ἱκανὴ πέφυκε κατακλιθέντι τὴν κεφαλὴν παγκάλως
 ἔχειν. ὥστε ἄριστα σοι ἐξενάγηται, ὦ φίλε Φαῖδρε. 5

ΦΑΙ. Σὺ δέ γε, ὦ θανμάσιε, ἀτοπώτατός τις φαῖνη.
 ἀτεχνῶς γάρ, ὃ λέγεις, ξεναγουμένῳ τιwὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ
 εἰκας· οὕτως ἐκ τοῦ ἄστεος οὐτ' εἰς τὴν ὑπερορίαν ἀπο- **d**
 δημεῖς, οὐτ' ἔξω τείχους ἔμοιγε δοκεῖς τὸ παράπαν ἐξιέναι.

ΣΩ. Συγγίγνωσκέ μοι, ὦ ἄριστε. φιλομαθῆς γὰρ εἰμι·
 τὰ μὲν οὖν χωρία καὶ τὰ δένδρα οὐδὲν μ' ἐθέλει διδάσκειν,

ο 6 δὴ B T W Proclus (in Alc. p. 289, 5) : δέ Vind. 80 a 4 δν
 T W : om. B : ὦν vulg. ἐπιτεθυμμένον B T W (sed μ prius in ras.
 B) : ἔτι τεθυμμένον ci. Ruhnken b 4 καὶ ὡς B T W : καὶ οὕτως ci.
 Heindorf : καὶ Schanz b 7 ὥστε γε B T W : ὡς γε Aristaenetus
 vulg. c 2 ἠδύ T W : ἠδη B ὑπηχεῖ τῷ T W : ὑπηχεῖτο B
 c 4 προσάντει T W : προσαντε B c 6 σὺ W : οὐ B T

- 5 οί δ' ἐν τῷ ἄστει ἄνθρωποι. σὺ μέντοι δοκείς μοι τῆς ἐμῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον ἠύρηκέναι. ὥσπερ γὰρ οἱ τὰ πεινῶντα θρέμματα θαλλὸν ἢ τινα καρπὸν προσείοντες ἄγουσιν, σὺ ἐμοὶ λόγους οὕτω προτείνων ἐν βιβλίοις τὴν τε
- e Ἀττικὴν φαίην περιιάξειν ἅπασαν καὶ ὅποι ἂν ἄλλοσε βούλη.
- 7, νῦν δ' οὖν ἐν τῷ παρόντι δεῦρ' ἀφικόμενος ἐγὼ μέν μοι δοκῶ κατακείσασθαι, σὺ δ' ἐν ὁποίῳ σχήματι οἶε ῥᾶστα ἀναγνώσεσθαι, τοῦθ' ἐλόμενος ἀναγίγνωσκε.
- 5 ΦΑΙ. Ἄκουε δῆ.

- Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρει ἡμῖν γενομένων τούτων ἀκήκοας· ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ
- 231 τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστῆς ὧν σου τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εὖ ποιήσωσιν, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται· τοῖς δὲ οὐκ ἔστι χρόνος ἐν ᾧ μεταγνῶναι προσήκει. οὐ γὰρ ὑπ' ἀνάγκης ἀλλ'
- 5 ἐκόντες, ὡς ἂν ἄριστα περὶ τῶν οἰκείων βουλευσάμενοι, πρὸς τὴν δύναμιν τὴν αὐτῶν εὖ ποιούσιν. ἔτι δὲ οἱ μὲν ἐρώντες σκοποῦσιν ἃ τε κακῶς διέθεντο τῶν αὐτῶν διὰ τὸν ἔρωτα καὶ ἃ πεποιθήκασιν εὖ, καὶ ὃν εἶχον πόνον προστιθέντες
- b ἠγοῦνται πάλαι τὴν ἀξίαν ἀποδεδωκέναι χάριν τοῖς ἐρωμένοις· τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν οὔτε τὴν τῶν οἰκείων ἀμέλειαν διὰ τοῦτο ἔστιν προφασίζεσθαι, οὔτε τοὺς παρεληλυθότας πόνους ὑπολογίζεσθαι, οὔτε τὰς πρὸς τοὺς προσήκοντας
- 5 διαφορὰς αἰτιάζεσθαι· ὥστε περιηρημένων τοσοῦτων κακῶν οὐδὲν ὑπολείπεται ἀλλ' ἢ ποιεῖν προθύμως ὅτι ἂν αὐτοῖς οἴωνται πράξαντες χαριεῖσθαι. ἔτι δὲ εἰ διὰ τοῦτο ἀξιὸν
- c τοὺς ἐρώοντας περὶ πολλοῦ ποιείσθαι, ὅτι τούτους μάλιστα φασὶν φιλεῖν ὧν ἂν ἐρώσιν, καὶ ἔτοιμοι εἰσι καὶ ἐκ τῶν λόγων

d 5 σὺν recc.: οὐ B: σὺ T δοκείς T: δοκεῖ B d 6 ἐμῆς TW: om. B d 7 προσείοντες t recc.: προσιόντες BTW e 2 δ' οὖν T: οὖν B e 3 κατακείσασθαι T: κατακείσθαι (sic) B e 7 γενομένων τούτων B: τούτων γενομένων T a 2 μεταμέλει ὧν T: μεταμελειῶν B b 5 αἰτιάζεσθαι] αἰτιάζεσθαι Cobet c 1 τοὺς T: τοῦ pr. B c 2 ἔτοιμοι εἰσι καὶ TW et in marg. b: om. B

καὶ ἐκ τῶν ἔργων τοῖς ἄλλοις ἀπεχθανόμενοι τοῖς ἐρωμένοις
 χαρίζεσθαι, ῥάδιον γνῶναι, εἰ ἀληθῆ λέγουσιν, ὅτι ὅσων ἂν
 ὕστερον ἐρασθῶσιν, ἐκείνους αὐτῶν περὶ πλείονος ποιήσονται, 5
 καὶ δῆλον ὅτι, ἐὰν ἐκείνοις δοκῆ, καὶ τούτους κακῶς ποιή-
 σουσιν. καίτοι πῶς εἰκός ἐστι τοιοῦτον πρᾶγμα προέσθαι
 τοιαύτην ἔχοντι συμφοράν, ἣν οὐδ' ἂν ἐπιχειρήσειεν οὐδεὶς d
 ἔμπειρος ὧν ἀποτρέπew; καὶ γὰρ αὐτοὶ ὁμολογοῦσι νοσεῖν
 μᾶλλον ἢ σωφρονεῖν, καὶ εἰδέναι ὅτι κακῶς φρονοῦσιν, ἀλλ'
 οὐ δύνασθαι αὐτῶν κρατεῖν· ὥστε πῶς ἂν εὖ φρονήσαντες
 ταῦτα καλῶς ἔχειν ἠγήσαιντο περὶ ὧν οὕτω διακείμενοι 5
 βουλευόνται; καὶ μὲν δὴ εἰ μὲν ἐκ τῶν ἐρώντων τὸν βέλ-
 τιστον αἰροῖο, ἐξ ὀλίγων ἂν σοι ἢ ἔκλεξις εἴη· εἰ δ' ἐκ τῶν
 ἄλλων τὸν σαυτῷ ἐπιτηδειότατον, ἐκ πολλῶν· ὥστε πολὺ
 πλείων ἐλπίς ἐν τοῖς πολλοῖς ὄντα τυχεῖν τὸν ἄξιον τῆς σῆς e
 φιλίας.

Εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας, μὴ
 πυθομένων τῶν ἀνθρώπων ὄνειδος σοι γένηται, εἰκός ἐστι
 τοὺς μὲν ἐρώντας, οὕτως ἂν οἰομένους καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων 232
 ζηλοῦσθαι ὥσπερ αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν, ἐπαρθῆναι τῷ λέγειν
 καὶ φιλοτιμουμένους ἐπιδείκνυσθαι πρὸς ἅπαντας ὅτι οὐκ
 ἄλλως αὐτοῖς πεπόνηται· τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας, κρείττους
 αὐτῶν ὄντας, τὸ βέλτιστον ἀντὶ τῆς δόξης τῆς παρὰ τῶν 5
 ἀνθρώπων αἰρεῖσθαι. ἔτι δὲ τοὺς μὲν ἐρώντας πολλοὺς
 ἀνάγκη πυθέσθαι καὶ ἰδεῖν ἀκολουθοῦντας τοῖς ἐρωμένοις
 καὶ ἔργον τοῦτο ποιουμένους, ὥστε ὅταν ὀφθῶσι διαλεγό-
 μενοι ἀλλήλοις, τότε αὐτοὺς οἴονται ἢ γεγενημένης ἢ μελ- b
 λούσης ἔσεσθαι τῆς ἐπιθυμίας συνεῖναι· τοὺς δὲ μὴ ἐρώντας
 οὐδ' αἰτιῶσθαι διὰ τὴν συνουσίαν ἐπιχειροῦσιν, εἰδότες ὅτι
 ἀναγκαῖόν ἐστιν ἢ διὰ φιλίαν τῷ διαλέγεσθαι ἢ δι' ἄλλην

c 4 ὅτι ὅσων TW: ὀπόσον B: οἷ γ' ὅσων Hermānn c 5 ποιήσονται
 B: ποιήσονται T d 5 οὕτω rec. b: οὗτοι BT d 6 βουλευόνται
 Stephanus: βούλονται B TW: βεβούλευνται Heindorf d 7 αἰροῖο
 T: αἰροῖτο B a 2 τῷ λέγειν BT: τῷ λέγειν t: τὸ λέγειν D:
 τῷ ἔχειν Badham: alii alia a 3 οὐκ ἄλλως TW: οὐ καλῶς B
 a 5 ἀντὶ T: ἂν B b 4 τῷ bt: τῷ BT

5 τινὰ ἡδονήν. καὶ μὲν δὴ εἴ σοι δέος παρέστηκεν ἡγουμένῳ
 χαλεπὸν εἶναι φιλίαν συμμένειν, καὶ ἄλλῃ μὲν τρόπῳ δια-
 φορᾶς γενομένης κοινὴν (ἂν) ἀμφοτέροις καταστήναι τὴν
 c συμφορὰν, προεμένου δέ σου ἂν περὶ πλείστου ποιῆ μεγάλην
 ἂν σοι βλάβην ἂν γενέσθαι, εἰκότως ἂν τοὺς ἐρώντας μάλ-
 λον ἂν φοβοίῃ· πολλὰ γὰρ αὐτούς ἐστι τὰ λυπούντα, καὶ
 πάντ' ἐπὶ τῇ αὐτῶν βλάβῃ νομίζουσι γίνεσθαι. διόπερ
 5 καὶ τὰς πρὸς τοὺς ἄλλους τῶν ἐρωμένων συνουσίας ἀποτρέ-
 πουσιν, φοβούμενοι τοὺς μὲν οὐσίαν κεκτημένους μὴ χρή-
 μασιν αὐτοὺς ὑπερβάλλωνται, τοὺς δὲ πεπαιδευμένους μὴ
 συνέσει κρείττους γένωνται· τῶν δὲ ἄλλο τι κεκτημένον
 d ἀγαθὸν τὴν δύναμιν ἐκάστου φυλάττονται. πείσαντες μὲν
 οὖν ἀπεχθέσθαι σε τούτοις εἰς ἐρημίαν φίλων καθιστάσιν,
 ἔαν δὲ τὸ σεαυτοῦ σκοπῶν ἄμεινον ἐκείνων φρονήσῃς, ἤξεις
 αὐτοῖς εἰς διαφορὰν· ὅσοι δὲ μὴ ἐρώντες ἔτυχον, ἀλλὰ δι'
 5 ἀρετὴν ἔπραξαν ὧν ἐδέοντο, οὐκ ἂν τοῖς συνοῦσι φθονοῖεν,
 ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλοντας μισοῖεν, ἡγούμενοι ὑπ' ἐκείνων μὲν
 ὑπερορᾶσθαι, ὑπὸ τῶν συνόντων δὲ ὠφελείσθαι, ὥστε πολὺ
 e πλείων ἐλπίς φιλίαν αὐτοῖς ἐκ τοῦ πράγματος ἢ ἔχθραν
 γενέσθαι.

Καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν ἐρώντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώ-
 ματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων
 5 οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον αὐτοῖς εἰ ἔτι τότε
 βουλήσονται φίλοι εἶναι, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται·
 r 233 τοῖς δὲ μὴ ἐρώσιν, οἳ καὶ πρότερον ἀλλήλοις φίλοι ὄντες
 ταῦτα ἔπραξαν, οὐκ ἐξ ὧν ἂν εὖ πάθωσι ταῦτα εἰκὸς ἐλάττω
 τὴν φιλίαν αὐτοῖς ποιῆσαι, ἀλλὰ ταῦτα μνημεῖα καταλει-

b 8 ἂν add. Hirschig c 2 ἂν σοι BT: δὴ σοι Schanz ἂν
 γενέσθαι B: γενέσθαι T εἰκότως ἂν BT: εἰκότως δὴ Schanz
 μᾶλλον ἂν B: μᾶλλον T c 5 τὰς BTW: τῆς corr. Ven. 184 τῶν
 ἐρωμένων] τὸν ἐρώμενον Heindorf d 2 ἀπεχθέσθαι . . . τούτοις]
 ἀπέχεσθαι . . . τούτοις BTW: ἀπέχεσθαι . . . τούτοις vulg.: ἀπέχεσθαι
 . . . τούτων al. Stallbaum d 6 ὑπ' ὅ] σ' ὑπ' Schanz auctore Heindorf
 e 2 γενέσθαι T: γενήσεσθαι B e 5 αὐτοῖς εἰ ἔτι B: εἰ ἔτι αὐτοῖς T:
 εἰ ἔτι Hermann τότε T: om. B a 3 μνημεῖα] σημεῖα ci.
 Heindorf

φθῆναι τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. καὶ μὲν δὴ βελτίονί σοι
 προσήκει γενέσθαι ἐμοὶ πειθομένῳ ἢ ἐραστῇ. ἐκεῖνοι μὲν 5
 γὰρ καὶ παρὰ τὸ βέλτιστον τὰ τε λεγόμενα καὶ τὰ πρατ-
 τόμενα ἐπαινοῦσιν, τὰ μὲν ^{οὐκ} δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται, (τὰ δὲ)
 καὶ αὐτοὶ χειρὸν διὰ τὴν ἐπιθυμίαν γινώσκοντες. τοιαῦτα **b**
 γὰρ ὁ ἔρωσ ἐπιδείκνυται δυστυχοῦντας μὲν, ἀ μὴ λύπην
 τοῖς ἄλλοις παρέχει, ἀνιὰρὰ ποιεῖ νομίζω· εὐτυχοῦντας δὲ
 καὶ τὰ μὴ ἡδονῆς ἄξια παρ' ἐκείνων ἐπαινῶ ἀναγκάζει
 τυγχάνειν· ὥστε πολὺ μᾶλλον ἔλεειν τοῖς ἐρωμένοις ἢ 5
 ζηλοῦν αὐτοὺς προσήκει. ἔὰν δέ μοι πείθῃ, πρῶτον μὲν οὐ
 τὴν παροῦσαν ἡδονὴν θεραπεύων συνέσομαι σοι, ἀλλὰ καὶ
 τὴν μέλλουσαν ὠφελίαν ἔσεσθαι, οὐχ ὑπ' ἔρωτος ἠττώμενος **c**
 ἀλλ' ἔμαντοῦ κρατῶν, οὐδὲ διὰ σμικρὰ ἰσχυρὰν ἔχθραν ἀναι-
 ρούμενος ἀλλὰ διὰ μεγάλα βραδέως ὀλίγην ὀργὴν ποιού-
 μενος, τῶν μὲν ἀκουσίων συγγνώμην ἔχων, τὰ δὲ ἐκούσια
 πειρώμενος ἀποτρέπειν· ταῦτα γὰρ ἐστὶ φιλίας πολλὴν χρό- 5
 νον ἔσομένης τεκμήρια. εἰ δ' ἄρα σοι τοῦτο παρέστηκεν, ὡς
 οὐχ οἶόν τε ἰσχυρὰν φιλίαν γενέσθαι ἔὰν μὴ τις ἐρῶν τυγχάνῃ,
 ἐνθυμῆσθαι χρὴ ὅτι οὐτ' ἂν τοὺς υἱεῖς περὶ πολλοῦ ἐποιού- **d**
 μεθα οὐτ' ἂν τοὺς πατέρας καὶ τὰς μητέρας, οὐτ' ἂν πιστοὺς
 φίλους ἐκεκτήμεθα, οἳ οὐκ ἔξ ἐπιθυμίας τοιαύτης γεγόνασιν
 ἀλλ' ἔξ ἐτέρων ἐπιτηδευμάτων.

*Ἐτι δὲ εἰ χρὴ τοῖς δεομένοις μάλιστα χαρίζεσθαι, 5
 προσήκει καὶ τοῖς ἄλλοις μὴ τοὺς βελτίστους ἀλλὰ τοὺς
 ἀπορωτάτους εὖ ποιεῖν· μεγίστων γὰρ ἀπαλλαγέντες κακῶν
 πλείστην χάριν αὐτοῖς εἴσονται. καὶ μὲν δὴ καὶ ἐν ταῖς
 ἰδίαις δαπάναις οὐ τοὺς φίλους ἄξιον παρακαλεῖν, ἀλλὰ **e**
 τοὺς προσαιτοῦντας καὶ τοὺς δεομένους πλησμονῆς· ἐκεῖνοι
 γὰρ καὶ ἀγαπήσουσιν καὶ ἀκολουθήσουσιν καὶ ἐπὶ τὰς θύρας
 ἤξουσι καὶ μάλιστα ἠσθήσονται καὶ οὐκ ἐλαχίστην χάριν

b 5 τοῖς ἐρωμένοις BT Stobaeus: τοὺς ἐρωμένους vulg. **b** 6 αὐ-
 τοὺς B Stobaeus: αὐτοῖς Γ δέ μοι BT: δ' ἐμοὶ Ven. 184 **d** 6 καὶ
 τοῖς ἄλλοις BT: καὶ τῶν ἄλλων Aldina: κὰν τοῖς ἄλλοις Badham
e 2 προσαιτοῦντας BT: προσαιρούντας G

5 εἴσονται καὶ πολλὰ ἀγαθὰ αὐτοῖς εὖζονται. ἀλλ' ἴσως
 προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ τοῖς
 μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις· οὐδὲ τοῖς προσαιτούσι
 234 μόνον, ἀλλὰ τοῖς τοῦ πράγματος ἀξίοις· οὐδὲ ὅσοι τῆς σῆς
 ὥρας ἀπολαύσονται, ἀλλ' οἷτινες πρεσβυτέρῳ γενομένῳ τῶν
 σφετέρων ἀγαθῶν μεταδώσουσιν· οὐδὲ οἱ διαπραξάμενοι
 πρὸς τοὺς ἄλλους φιλοτιμήσονται, ἀλλ' οἷτινες ἀισχυρό-
 5 μνοι πρὸς ἅπαντας σιωπήσονται· οὐδὲ τοῖς ὀλίγον χρόνον
 σπουδάζουσιν, ἀλλὰ τοῖς ὁμοίως διὰ παντὸς τοῦ βίου φίλοις
 ἔσομένοις· οὐδὲ οἷτινες παυόμενοι τῆς ἐπιθυμίας ἔχθρας
 πρόφασιν ζητήσουσιν, ἀλλ' οἱ παυσαμένου τῆς ὥρας τότε
 b τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐπιδείξονται. σὺ οὖν τῶν τε εἰρημένων
 μέμνησο καὶ ἐκεῖνο ἐνθυμοῦ, ὅτι τοὺς μὲν ἐρώντας οἱ φίλοι
 νουθετοῦσιν ὡς ὄντος κακοῦ τοῦ ἐπιτηδεύματος, τοῖς δὲ μὴ
 ἐρώσιν οὐδεὶς πώποτε τῶν οἰκείων ἐμέμψατο ὡς διὰ τοῦτο
 5 κακῶς βουλευομένοις περὶ ἑαυτῶν.

Ἴσως ἂν οὖν ἔροίό με εἰ ἅπασιν σοι παραινώ τοῖς μὴ
 ἐρώσι χαρίζεσθαι. ἐγὼ μὲν οἶμαι οὐδ' ἂν τὸν ἐρώντα
 πρὸς ἅπαντάς σε κελεύειν τοὺς ἐρώντας ταύτην ἔχειν τὴν
 c διάνοιαν. οὔτε γὰρ τῷ λαμβάνοντι χάριτος ἴσης ἄξιον,
 οὔτε σοὶ βουλομένῳ τοὺς ἄλλους λαυθάνειν ὁμοίως δυνατόν·
 δεῖ δὲ βλάβην μὲν ἀπ' αὐτοῦ μηδεμίαν, ὠφελίαν δὲ ἀμφοῖν
 γίνεσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἰκανά μοι νομίζω τὰ εἰρημένα·
 5 εἰ δ' ἔτι (τι) σὺ ποθεῖς, ἡγούμενος παραλελειφθαι, ἐρώτα.

ΦΑΙ. Τί σοι φαίνεται, ὦ Σώκρατες, ὁ λόγος; οὐχ
 ὑπερφυῶς τά τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν εἰρησθαι;

e 8 προσαιτούσι Ast : προσερῶσι B : ἐρώσι T W a 2 γενομένῳ T :
 γενόμενοι B a 6 σπουδάζουσιν] σπουδάσουσιν ci. Stephanus (colent
 Ficinus) a 8 παυσαμένου G. Hermann : παυσάμενοι BT : παυομένης
 Laur. 2643 : παυσαμένοις Winckelmann : alii alia b 6 ἂν οὖν T :
 μὲν οὖν B b 7 μὲν T : δὲ B e 1 τῷ T : τῷ λόγῳ B W ἴσης
 T : οἴσης (sic) B : οἴσεις W e 3 δεῖ T : αἰεὶ B ἀπ' B : ἐπ' T
 e 5 δ' ἔτι τι Heindorf : δέ τι BT σὺ ποθεῖς Ven. 189 : σὺ ὑποθεῖς
 T : σὺ ὑποθῆς B ἐρώτα T : ἐρωτα B

ΣΩ. Δαιμονίως μὲν οὖν, ὧ ἐταῖρε, ὥστε με ἐκπλαγῆναι. d
καὶ τοῦτο ἐγὼ ἔπαθον διὰ σέ, ὧ Φαῖδρε, πρὸς σέ ἀπο-
βλέπων, ὅτι ἐμοὶ ἐδόκει γάνυσθαι ὑπὸ τοῦ λόγου μεταξὺ
ἀναγιγνώσκων· ἡγούμενος γὰρ σέ μᾶλλον ἢ ἐμέ ἐπατεῖν
περὶ τῶν τοιούτων σοὶ εἰπόμεν, καὶ ἐπόμενος συνεβάρχησα 5
μετὰ σοῦ τῆς θέλας κεφαλῆς.

ΦΑΙ. Εἶεν· οὕτω δὴ δοκεῖ παίζειν;

ΣΩ. Δοκῶ γάρ σοι παίζειν καὶ οὐχὶ ἐσπουδακέναι;

ΦΑΙ. Μηδαμῶς, ὧ Σώκρατες, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπε e
πρὸς Διὸς φίλιον, οἷοι ἂν τινα ἔχειν εἰπεῖν ἄλλον τῶν
Ἑλλήνων ἕτερα τούτων μείζω καὶ πλείω περὶ τοῦ αὐτοῦ
πράγματος;

ΣΩ. Τί δέ; καὶ ταύτη δεῖ ὑπ' ἐμοῦ τε καὶ σοῦ τὸν 5
λόγον ἐπαινεθῆναι, ὡς τὰ δέοντα εἰρηκότος τοῦ ποιητοῦ,
ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνη μόνον, ὅτι σαφῆ καὶ στρογγύλα, καὶ ἀκρι-
βῶς ἕκαστα τῶν ὀνομάτων ἀποτετόρνευται; εἰ γὰρ δεῖ,
συγχωρητέον χάρις σὴν, ἐπεὶ ἐμέ γε ἔλαθεν ὑπὸ τῆς ἐμῆς
οὐδενίας· τῷ γὰρ ῥητορικῷ αὐτοῦ μόνῳ τὸν νοῦν προσ- 235
εἶχον, τοῦτο δὲ οὐδ' (ἂν) αὐτὸν ὄμην Λυσίαν οἶεσθαι ἰκανὸν
εἶναι. καὶ οὖν μοι ἔδοξεν, ὧ Φαῖδρε, εἰ μὴ τι σὺ ἄλλο
λέγεις, δις καὶ τρις τὰ αὐτὰ εἰρηκέναι, ὡς οὐ πάνυ εὐπορῶν
τοῦ πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, ἢ ἴσως οὐδὲν αὐτῷ μέλου 5
τοῦ τοιούτου· καὶ ἐφαίνετο δὴ μοι νεανιεύεσθαι ἐπιδεικνύ-
μενος ὡς οἶός τε ὦν ταῦτὰ ἐτέρως τε καὶ ἐτέρως λέγων
ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα.

ΦΑΙ. Οὐδὲν λέγεις, ὧ Σώκρατες· αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ b
μάλιστα ὁ λόγος ἔχει. τῶν γὰρ ἐνόητων ἀξίως ῥηθῆναι

d 3 ἐδόκει T : δοκεῖς B d 7 δὴ δοκεῖ TW : δὴ B : δεῖ Schanz
e 3 τούτων μείζω B : μείζω τούτων T e 7 καὶ ἀκριβῶς fort. non
legerunt Plutarchus Hermias e 8 ἀποτετόρνευται B : ἀποτετόρνωται
T a 1 μόνῳ B T : μόνον W a 2 ἂν ante αὐτὸν addidi : ante
ὄμην add. Thompson : post οἶεσθαι add. Ast a 3 καὶ οὖν Her-
mann : καὶ δὴ οὖν Stephanus : δικαιῶν B : δίκαιον οὖν TW a 4 λέγεις
T : λέγεις B a 7 ταῦτὰ Heindorf : ταῦτα B T b 2 ἀξίως]
ἀξίως Madvig

ἐν τῷ πράγματι οὐδὲν παραλέλοιπεν, ὥστε παρὰ τὰ ἐκεῖνῳ
εἰρημένα μηδέν' (ἄν) ποτε δύνασθαι εἰπεῖν ἄλλα πλείω καὶ
5 πλείονος ἄξια.

ΣΩ. Τοῦτο ἐγὼ σοι οὐκέτι οἴος τ' ἔσομαι πιθέσθαι·
παλαιοὶ γὰρ καὶ σοφοὶ ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες περὶ αὐτῶν
εἰρηκότες καὶ γεγραφότες ἐξελέγξουσί με, ἕάν σοι χαριζό-
μενος συγχωρῶ.

Ϛ ΦΑΙ. Τίνες οὗτοι; καὶ ποῦ σὺ βελτίω τούτων ἀκήκοας;

ΣΩ. Νῦν μὲν οὕτως οὐκ ἔχω εἰπεῖν· δῆλον δὲ ὅτι τινῶν
ἀκήκοα, ἢ που Σαπφούς τῆς καλῆς ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ
σοφοῦ ἢ καὶ συγγραφέων τινῶν. Πόθεν δὴ τεκμαιρόμενος
5 λέγω; πλήρῆς πως, ὦ δαιμόνιε, τὸ στήθος ἔχων αἰσθάνομαι
παρὰ ταῦτα ἄν ἔχειν εἰπεῖν ἕτερα μὴ χείρω. ὅτι μὲν οὖν
παρὰ γε ἑμαυτοῦ οὐδὲν αὐτῶν ἐννεόηκα, εὖ οἶδα, συνειδώς
ἑμαυτῷ ἀμαθίαν· λείπεται δὴ οἶμαι ἐξ ἄλλοτρίων ποθεν
d ναμάτων διὰ τῆς ἀκοῆς πεπληρῶσθαι με δίκην ἀγγείου.
ὑπὸ δὲ νοθείας αὐτὸ καὶ αὐτὸ τοῦτο ἐπιλέλησμαι, ὅπως τε
καὶ ὄντινων ἤκουσα.

ΦΑΙ. Ἄλλ', ὦ γενναιοτάτε, κάλλιστα εἴρηκας. σὺ γὰρ
5 ἔμοι ὄντινων μὲν καὶ ὅπως ἤκουσας μηδ' ἄν κελεύω εἶπης,
τοῦτο δὲ αὐτὸ ὃ λέγεις ποιήσον· τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ βελτίω
τε καὶ μὴ ἐλάττω ἕτερα ὑπέσχησαι εἰπεῖν τούτων ἀπεχό-
μενος, καὶ σοι ἐγώ, ὥσπερ οἱ ἐννέα ἄρχοντες, ὑπισχνούμαι
χρυσὴν εἰκόνα ἰσομέτρητον εἰς Δελφοὺς ἀναθήσειν, οὐ
e μόνον ἑμαυτοῦ ἀλλὰ καὶ σῆν.

ΣΩ. Φίλιππος εἶ καὶ ὡς ἀληθῶς χρυσοῦς, ὦ Φαῖδρε,
εἶ με οἶει λέγειν ὡς Λυσίας τοῦ παντὸς ἡμάρτηκεν, καὶ οἶόν
τε δὴ παρὰ πάντα ταῦτα ἄλλα εἰπεῖν· τοῦτο δὲ οἶμαι οὐδ'
5 ἄν τὸν φαυλότατον παθεῖν συγγραφέα. αὐτίκα περὶ οὗ
ὁ λόγος, τίνα οἶει λέγοντα ὡς χρή μὴ ἐρῶντι μᾶλλον ἢ

b 4 μηδέν' ἐν Aldina: μηδένα B T (μηδ' ἄν marg. t) b 6 τ' B:
γε T πιθέσθαι B: πείθεσθαι T c 5 πως] περ Aldina d 7 ἕτερα
ὑπέσχησαι scripsi: ἕτερα ὑπόσχεσθαι Badham (secl. εἰπεῖν): ἕτερα ὑποσχέσει
B T: ἕτερα ἐπιχειρεῖ Schanz: alii alia e 4 πάντα ταῦτα B: ταῦτα
πάντα T: ταῦτα G e 6 τίνα B T: τί vulg.

ἐρώντι χαρίζεσθαι, παρέντα τοῦ μὲν τὸ φρόνιμον ἐγκω-
 μιάζειν, τοῦ δὲ τὸ ἄφρον ψέγειν, ἀναγκαῖα γοῦν ὄντα, εἴτ' 236
 ἄλλ' ἄττα ἕξιεν λέγειν; ἄλλ' οἶμαι τὰ μὲν τοιαῦτα ἑατέα
 καὶ συγγνωστέα λέγουσι· καὶ τῶν μὲν τοιούτων οὐ τὴν
 εὐρεσιν ἀλλὰ τὴν διάθεσιν ἐπαινετέον, τῶν δὲ μὴ ἀνα-
 γκαίων τε καὶ χαλεπῶν εὐρεῖν πρὸς τῇ διαθέσει καὶ τὴν 5
 εὐρεσιν.

ΦΑΙ. Συγχωρῶ ὃ λέγεις· μετρίως γὰρ μοι δοκεῖς εἰρη-
 κέναι. ποιήσω οὖν καὶ ἐγὼ οὕτως· τὸ μὲν τὸν ἐρώντα
 τοῦ μὴ ἐρώντος μᾶλλον νοσεῖν δώσω σοι ὑποτίθεσθαι, τῶν b
 δὲ λοιπῶν ἕτερα πλείω καὶ πλείονος ἄξια εἰπὼν τῶνδε
 [Λυσίου] παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφυρήλατος ἐν
 Ὀλυμπία στάθῃτι.

ΣΩ. Ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν 5
 ἐπελαβόμεν ἔρεσχηλῶν σε, καὶ οἶει δὴ με ὡς ἀληθῶς ἐπι-
 χειρήσειν εἰπεῖν παρὰ τὴν ἐκείνου σοφίαν ἕτερόν τι ποι-
 κιώτερον;

ΦΑΙ. Περὶ μὲν τούτου, ὦ φίλε, εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς
 ἐλήλυθας. ῥητέον μὲν γὰρ σοι παντὸς μᾶλλον οὕτως ὅπως c
 οἶός τε εἶ, ἵνα μὴ τὸ τῶν κωμῶδων φορτικὸν πρᾶγμα
 ἀναγκαζόμεθα ποιεῖν ἀνταποδιδόντες ἀλλήλοις [εὐλαβήθητι],
 καὶ μὴ βούλου με ἀναγκάσαι λέγειν ἐκείνο τὸ “εἰ ἐγὼ, ὦ
 Σώκρατες, Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ ἐμαυτοῦ ἐπιλέλη- 5
 σμαι,” καὶ ὅτι “ἐπεθύμει μὲν λέγειν, ἐθρύπτετο δέ·”
 ἀλλὰ διανοήθητι ὅτι ἐντεῦθεν οὐκ ἄπιμεν πρὶν ἂν σὺ εἴπῃς
 ἂ ἔφησθα ἐν τῷ στήθει ἔχειν. ἔσμεν δὲ μόνω ἐν ἐρημίᾳ,
 ἰσχυρότερος δ' ἐγὼ καὶ νεώτερος, ἐκ δὲ ἀπάντων τούτων d
 “σύνες ὃ τοι λέγω,” καὶ μηδαμῶς πρὸς βίαν βουλευθῆς
 μᾶλλον ἢ ἐκὼν λέγειν.

b2 εἰπὼν τῶνδε TW: εἰπόντος B: εἰπὼν τῶν τοῦ fecit t b3 Λυσίου
 seclusi b4 στάθῃτι BT: ἐστάθη Photius: ἔσταθι Cobet c1 ἐλή-
 λυθας T: ἐλήλυθα B c2 ἵνα B: ἵνα δὲ T c3 ἀναγκαζόμεθα
 B: ἀναγκαζόμεθα T εὐλαβήθητι secl. Cobet c7 διανοήθητι T:
 διανοήθητε B c8 μόνω BW: μόνω μὲν T d2 ὃ τοι ὃ σοι
 hoc loco BT (at cf. Menon. 76d) βίαν T: βίας BW

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ μακάριε Φαῖδρε, γελοῖος ἔσομαι παρ'
5 ἀγαθὸν ποιητὴν ἰδιώτης αὐτοσχεδιάζων περὶ τῶν αὐτῶν.

ΦΑΙ. Οἶσθ' ὡς ἔχει; παῦσαι πρὸς με καλλωπιζόμενος·
σχεδὸν γὰρ ἔχω ὃ εἰπὼν ἀναγκάσω σε λέγειν.

ΣΩ. Μηδαμῶς τοίνυν εἴπης.

ΦΑΙ. Οὐκ, ἀλλὰ καὶ δὴ λέγω· ὁ δέ μοι λόγος ὄρκος
10 ἔσται. ὄμνυμι γὰρ σοι—τίνα μέντοι, τίνα θεῶν; ἢ βού-
e λει τὴν πλάτανον ταυτηνί;—ἢ μήν, ἐάν μοι μὴ εἴπης τὸν
λόγον ἐναντίου αὐτῆς ταύτης, μηδέποτε σοι ἕτερον λόγον
a (μηδένα μηδενὸς μήτε ἐπιδείξω μήτε ἐξαγγελεῖν.

ΣΩ. Βαβαῖ, ὦ μιარέ, ὡς εἶ ἀνηῦρες τὴν ἀνάγκην ἀνδρὶ
5 φιλολόγῳ ποιεῖν ὃ ἂν κελεύης.

ΦΑΙ. Τί δῆτα (ἔχων) στρέφῃ;

ΣΩ. Οὐδὲν ἔτι, ἐπειδὴ σύ γε ταῦτα ὁμώμοκας. πῶς
γὰρ ἂν οἷός τ' εἴην τοιαύτης θοίνης ἀπέχεσθαι;

237 ΦΑΙ. Λέγε δῆ.

ΣΩ. Οἶσθ' οὖν ὡς ποιήσω;

ΦΑΙ. Τοῦ πέρι; *Ἡρακλῆος*

ΣΩ. Ἐγκαλυψάμενος ἐρῶ, ἵν' ὅτι τάχιστα διαδράμω
5 τὸν λόγον καὶ μὴ βλέπων πρὸς σέ ὑπ' αἰσχύνης διαπορῶμαι.

ΦΑΙ. Λέγε μόνον, τὰ δ' ἄλλα ὅπως βούλει ποιεῖ.

ΣΩ. Ἄγετε δῆ, ὦ Μοῦσαι, εἴτε δι' ᾧδῆς εἶδος λίγειαί,
εἴτε διὰ γένος μουσικὸν τὸ Λιγύων ταύτην ἔσχετ' ἐπωνυ-
μίαν, “ξύμ μοι λάβεσθε” τοῦ μύθου, ὃν με ἀναγκάζει
10 ὁ βέλτιστος οὔτοσὶ λέγειν, ἵν' ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ, καὶ πρότερον
b δοκῶν τούτῳ σοφὸς εἶναι, νῦν ἔτι μᾶλλον δόξῃ.

Ἦν οὕτω δὴ παῖς, μᾶλλον δὲ μεираκίσκος, μάλα καλός·
τούτῳ δὲ ἦσαν ἔρασταὶ πάνυ πολλοί. εἰς δέ τις αὐτῶν

ε3 μηδενὸς μήτε T: μηδενός τ' B εξαγγελεῖν G: εξαγγέλλειν
BT a7 λίγειαί T: λιγίαί B a8 γένος τὸ Λιγύων μουσικὸν
Dionysius: γένος τι μουσικὸν Heraclitus: γένος μουσικὸν τὸ λιγύ ὃν
Stobaeus ἔσχετ' ἐπωνυμίαν BT Stobaeus: ἔσχετε τὴν ἐπωνυμίαν
Dionysius, Heraclitus b2 μεираκίσκος BT: μεираκίσκος ἀπαλδς
vulg.

αἰμύλος ἦν, ὃς οὐδενὸς ἦττον ἐρώων ἐπεπείκει τὸν παῖδα ὡς
 † οὐκ ἐρώῃ. καὶ ποτε αὐτὸν αἰτῶν ἐπειθεν τοῦτ' αὐτό, ὡς μὴ 5
 ἐρώωντι πρὸ τοῦ ἐρώωντος δέοι χαρίζεσθαι, ἔλεγέν τε ὧδε—

Περὶ παντός, ὧ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς
 βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἦ ἡ βουλή, ἡ παντὸς C
 ἀμαρτάνειν ἀνάγκη. τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν ὅτι οὐκ
 ἴσασι τὴν οὐσίαν ἐκάστου. ὡς οὖν εἰδότες οὐ διομολογοῦνται
 ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἰκὸς ἀποδιδόασιν.[?]
 οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὔτε ἀλλήλοις ὁμολογοῦσιν. ἐγὼ οὖν 5
 καὶ σὺ μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν, ἀλλ' ἐπειδὴ σοὶ
 καὶ ἐμοὶ ὁ λόγος πρόκειται πότερα ἐρώωντι ἢ μὴ μᾶλλον εἰς
 φιλίαν ἰτέον, περὶ ἔρωτος οἶόν τ' ἔστι καὶ ἦν ἔχει δύνα-
 μιν, ὁμολογία θέμενοι ὄρον, εἰς τοῦτο ἀποβλέποντες καὶ d
 ἀναφέροντες τὴν σκέψιν ποιῶμεθα εἴτε ὠφελίαν εἴτε
 βλάβην παρέχει. ὅτι μὲν οὖν δὴ ἐπιθυμία τις ὁ ἔρωσ,
 ἅπαντι δηλόν· ὅτι δ' αὖ καὶ μὴ ἐρώωντες ἐπιθυμοῦσι τῶν
 καλῶν, ἴσμεν. τῷ δὴ τὸν ἐρώωντά τε καὶ μὴ κρινοῦμεν; 5
 δεῖ αὖ νοῆσαι ὅτι ἡμῶν ἐν ἐκάστω δύο τινέ ἐστων ἰδέα
 ἄρχοντε καὶ ἄγοντε, οἷν ἐπόμεθα ἢ ἂν ἀγητον, ἡ μὲν ἔμ-
 φυτος οὔσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα,
 ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου. τούτῳ δὲ ἐν ἡμῖν (τοτὲ μὲν ὁμο-
 νοεῖτον, ἔστι δὲ ὅτε στασιάζετον· καὶ τοτὲ μὲν ἢ ἑτέρα, e
 ἄλλοτε δὲ ἢ ἑτέρα κρατεῖ. [δόξης μὲν οὖν ἐπὶ τὸ ἀριστον
 1011] λόγῳ ἀγούσης καὶ κρατούσης τῷ κρᾶτει σωφροσύνη ὄνομα·
 ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἐλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν 238
 ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη. ὕβρις δὲ δὴ πολυώνυμον
 —πολυμελὲς γὰρ καὶ πολυμερές—καὶ τούτων τῶν ἰδεῶν

b 5 αἰτῶν TW Heraclitus: ἐρώων B c 1 βουλευέσθαι T: βουλεύ-
 εσθαι B δεῖ B: ἂ δεῖ T παντὸς B Simplicius: ἅπαντος T
 c 4 προελθόντες t: προσελθόντες BT c 5 ἀλλήλοις B: ἄλλοις ex
 ἀλλήλοις T c 7 πότερα T: πότερον (sed a s. v.) W: om. B
 c 8 οἶόν τ'] οἶόν τι ci. Heindorf ἔχει T: εἶχε B d 6 αὖ]
 δη Schanz d 8 ἡδονῶν T: δηλον ὦν B a 3 πολυμελὲς
 . . . καὶ πολυμερές scripsi: πολυμελὲς . . . καὶ πολυειδὲς B Stobaeus:
 πολυμερές . . . καὶ πολυειδὲς T: πολυειδὲς . . . καὶ πολυμελὲς V

- ἐκπρεπῆς ἢ ἂν τύχη γενομένη, τὴν αὐτῆς ἐπωνυμίαν ὀνο-
 5 μαζόμενον τὸν ἔχοντα παρέχεται, οὔτε τινα καλὴν οὔτ'
 ἐπαξίαν κεκτηῖσθαι. περὶ μὲν γὰρ ἔδωδὴν κρατοῦσα τοῦ
 λόγου τε τοῦ ἀρίστου καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν ἐπιθυμία
 b γαστριμαργία τε καὶ τὸν ἔχοντα ταῦτόν τοῦτο κεκλημένον
 παρέξεται· περὶ δ' αὖ μέθας τυραννεύσασα, τὸν κεκτημένον
 ταύτῃ ἄγουσα, δῆλον οὖν τεύξεται προσρήματος· καὶ τᾶλλα
 δὴ τὰ τούτων ἀδελφὰ καὶ ἀδελφῶν ἐπιθυμιῶν ὀνόματα τῆς
 5 αἰεὶ δυναστευούσης ἢ προσήκει καλεῖσθαι πρόδηλον. ἧς δ'
 ἔνεκα πάντα τὰ πρόσθεν εἴρηται, σχεδὸν μὲν ἤδη φανερόν,
 λεχθὲν δὲ ἢ μὴ λεχθὲν πάντως σαφέστερον· ἢ γὰρ ἄνευ
 λόγου δόξης ἐπὶ τὸ ὀρθὸν ὀρμώσης κρατήσασα ἐπιθυμία
 c πρὸς ἡδονὴν ἀχθείσα κάλλους, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἑαυτῆς συγ-
 γενῶν ἐπιθυμιῶν ἐπὶ σωματικῶν κάλλος ἐρρωμένως ῥωσθείσα
 νικήσασα ἀγωγῇ, ἀπ' αὐτῆς τῆς ῥώμης ἐπωνυμίαν λαβοῦσα,
 ἔρως ἐκλήθη.

5 Ἄτάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, δοκῶ τι σοί, ὥσπερ ἔμαντῶ,
 θεῖον πάθος πεπουθέναι;

ΦΑΙ. Πάννυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες, παρὰ τὸ εἰωθὸς εὐροιά
 τίς σε εἴληφεν.

ΣΩ. Σιγῇ τοίνυν μου ἄκουε. τῷ ὄντι γὰρ θεῖος ἔοικεν
 d ὁ τόπος εἶναι, ὥστε ἐὰν ἄρα πολλάκις νυμφόληπτος προϊόντος
 τοῦ λόγου γένωμαι, μὴ θαυμάσης· τὰ νῦν γὰρ οὐκέτι πόρρω
 διθυράμβων φθέγγομαι.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

- a 4 ἐπονομαζόμενον Stobaeus a 6 κεκτηῖσθαι B: κεκληῖσθαι T
 a 7 τε T Stobaeus: om. B b 5 ἢ B T: ὅ Stobaeus b 7 πάντως
 Stobaeus Ven. 189: πᾶν πως B T b 8 τὸ ὀρθὸν B T Dionysius
 ad Cn. Pompeium: τὰγαθὸν in marg. B² Dionysius de Demosthene
 c 1 ἀχθείσα B T pr. loc. Dionysius Hermias: ἄγουσα in marg. B² alt.
 loc. Dionysius ὑπὸ αὐτῶν om. marg. B² alt. loc. Dionysius ἑαυτῆς
 B² T Dionysius Stobaeus: ἑαυτῆς B c 2 ἐρρωμένως B² T Dionysius
 Stobaeus: ἐρώμενος pr. B ἐρρωμένως... νικήσασα secl. G. Hermann
 c 3 ἀγωγῇ B T: ἀγωγῇ Dionysius ἐπωνυμίαν B T pr. loc. Dionysius:
 ἐπιθυμίαν marg. b alt. loc. Dionysius

ΣΩ. Τούτων μέντοι σὺ αἴτιος. ἀλλὰ τὰ λοιπὰ ἄκουε· 5
 ἴσως γὰρ κἂν ἀποτράποιτο τὸ ἐπίον. ταῦτα μὲν οὖν θεῶ
 μελήσει, ἡμῖν δὲ πρὸς τὸν παῖδα πάλιν τῷ λόγῳ ἰτέον.

Εἶεν, ὦ φέριστε· ὁ μὲν δὴ τυγχάνει ὄν περὶ οὗ βου-
 λευτέου, εἴρηται τε καὶ ὄριστα, βλέποντες δὲ δὴ πρὸς αὐτὸ
 τὰ λοιπὰ λέγωμεν τίς ὠφελία ἢ βλάβη ἀπὸ τε ἐρώντος e
 καὶ μὴ τῷ χαριζομένῳ ἐξ εἰκότος συμβήσεται. τῷ δὴ
 ὑπὸ ἐπιθυμίας ἀρχομένῳ δουλεύοντί τε ἡδονῇ ἀνάγκη που
 τὸν ἐρώμενον ὡς ἥδιστον ἑαυτῷ παρασκευάζει· νοσοῦντι
 δὲ πᾶν ἡδὺ τὸ μὴ ἀντιτεῖνον, κρείττον δὲ καὶ ἴσον ἐχθρόν. 5
 οὔτε δὴ κρείττω οὔτε ἰσοῦμενον ἐκὼν ἐραστῆς παιδικὰ 239
 ἀνέξεται, ἥττω δὲ καὶ ὑποδεέστερον αἰεὶ ἀπεργάζεται· ἥττων
 δὲ ἀμαθῆς σοφοῦ, δειλὸς ἀνδρείου, ἀδύνατος εἰπεῖν ῥητο-
 ρικοῦ, βραδὺς ἀγχίνου. τοσοῦτων κακῶν καὶ ἔτι πλειόνων
 κατὰ τὴν διάνοιαν ἐραστὴν ἐρωμένῳ ἀνάγκη γιγνομένων τε 5
 καὶ φύσει ἐνόντων [τῶν] μὲν ἥδεσθαι, τὰ δὲ παρασκευάζειν,
 ἢ στέρεσθαι τοῦ παραντίκα ἡδέος. φθονερόν δὴ ἀνάγκη
 εἶναι, καὶ πολλῶν μὲν ἄλλων συνοουσιῶν ἀπείργοντα καὶ b
 ὠφελίμων ὅθεν ἂν μάλιστ' ἀνὴρ γίγνοιτο, μεγάλης αἰτιον
 εἶναι βλάβης, μεγίστης δὲ τῆς ὅθεν ἂν φρονιμώτατος εἴη.
 τοῦτο δὲ ἢ θεία φιλοσοφία τυγχάνει ὄν, ἧς ἐραστὴν παιδικὰ
 ἀνάγκη πόρρωθεν εἶργειν, περίφοβον ὄντα τοῦ καταφρονη- 5
 θῆναι· τά τε ἄλλα μηχανᾶσθαι ὅπως ἂν ἢ πάντα ἀγνοῶν
 καὶ πάντα ἀποβλέπων εἰς τὸν ἐραστὴν, οἶος ὢν τῷ μὲν
 ἥδιστος, ἑαυτῷ δὲ βλαβερώτατος ἂν εἴη. τὰ μὲν οὖν κατὰ
 διάνοιαν ἐπίτροπός τε καὶ κοινωνὸς οὐδαμῇ λυσιτελῆς ἀνὴρ c
 ἔχων ἔρωτα.

Τὴν δὲ τοῦ σώματος ἕξις τε καὶ θεραπείαν οἶαν τε καὶ
 ὡς θεραπεύσει οὗ ἂν γένηται κύριος, ὃς ἡδὺ πρὸ ἀγαθοῦ

d 6 καν B: ἂν T e 3 δουλεύοντι B: ἢ δουλεύοντι T e 5 μὴ
 T: om. B a 2 ἥττων BT: ἥττων V a 6 ἐνόντων T Stobaeus:
 ἐν ὄντων B τῶν BT Stobaeus: secl. Nutzhorn: τοῖς Heindorf
 b 8 ἑαυτῷ T Stobaeus: τῷ ἑαυτῷ B ἂν V: om. BT

5 ἡνάγκασται διώκειν, δεῖ μετὰ ταῦτα ἰδεῖν. ὀφθήσεται δὴ
μαλθακόν τινα καὶ οὐ στερεὸν διώκων, οὐδ' ἐν ἡλίῳ καθαρῶ
τεθραμμένον ἀλλὰ ὑπὸ συμμιγεί σκιᾷ, πόνων μὲν ἀνδρείων
καὶ ἰδρώτων ξηρῶν ἀπειρον, ἔμπειρον δὲ ἀπαλῆς καὶ ἀνάν-
d δρου διαίτης, ἀλλοτρίοις χρώμασι καὶ κόσμοις χήτει οἰκείων
κοσμούμενον, ὅσα τε ἄλλα τούτοις ἔπεται πάντα (ἐπιτη-
δένοντα,) ἀ δὴλα καὶ οὐκ ἄξιον περαιτέρω προβαίνειν, ἀλλὰ
ἐν κεφάλαιον ὀρισσαμένους ἐπ' ἄλλο ἰέναι· τὸ γὰρ τοιοῦτον
5 σῶμα ἐν πολέμῳ τε καὶ ἄλλαις χρείαις ὅσαι μεγάλαι οἱ
μὲν ἐχθροὶ θαρροῦσιν, οἱ δὲ φίλοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐρασταὶ
φοβοῦνται.

Τοῦτο μὲν οὖν ὡς δῆλον ἐατέον, τὸ δ' ἐφεξῆς ῥητέον,
e τίνα ἡμῖν ὠφελίαν ἢ τίνα βλάβην περὶ τὴν κτήσιν ἢ τοῦ
ἐρῶντος ὀμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία παρέξεται. σαφὲς δὴ
τοῦτό γε παντὶ μὲν, μάλιστα δὲ τῷ ἐραστῇ, ὅτι τῶν φιλά-
των τε καὶ εὐνοστάτων καὶ θειοτάτων κτημάτων ὄρφανόν
5 πρὸ παντὸς εὖξαιτ' ἂν εἶναι τὸν ἐρώμενον· πατρὸς γὰρ καὶ
μητρὸς καὶ συγγενῶν καὶ φίλων στέρεσθαι ἂν αὐτὸν δέξαιτο,
240 διακωλυτὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς
αὐτὸν ὀμιλίας. ἀλλὰ μὴν οὐσίαν γ' ἔχοντα χρυσοῦ ἢ τινος
ἄλλης κτήσεως οὔτε εὐάλωτον ὁμοίως οὔτε ἀλόντα εὐμετα-
χειρίστον ἡγήσεται· ἐξ ὧν πᾶσα ἀνάγκη ἐραστὴν παιδικούς
5 φθονεῖν μὲν οὐσίαν κεκτημένοις, ἀπολλυμένης δὲ χαίρειν.
ἔτι τοίνυν ἄγαμον, ἄπαιδα, ἄοικον ὅτι πλείστον χρόνον
παιδικὰ ἐραστῆς εὖξαιτ' ἂν γενέσθαι, τὸ αὐτοῦ γλυκὺ ὡς
πλείστον χρόνον καρποῦσθαι ἐπιθυμῶν.

*Ἔστι μὲν δὴ καὶ ἄλλα κακά, ἀλλὰ τις δαίμων ἔμειξε τοῖς
b πλείστοις ἐν τῷ παραντικᾷ ἡδονῇ, οἶον κόλακι, δεινῷ θηρίῳ
καὶ βλάβῃ μεγάλῃ, ὅμως ἐπέμειξεν ἢ φύσις ἡδονῇ τινα οὐκ

ε 5 μετὰ Γ: με Β δὴ Hirschig: δὲ Β Γ d 1 κόσμοις Β Τ:
σχήμασιν Plutarchus d 3 ἀ δὴλα b t: ἄδηλα Β Τ d 4 ἐν
κεφάλαιον] ἐν κεφαλαίῳ Ast e 3 δὲ Γ: γε Β e 5 εὖξαιτ'
Γ: εὖξαιτ' Β e 6 μητρὸς καὶ Γ Stobaeus: μητρὸς Β a 5 ἀπολ-
λυμένης Β Τ: ἀπολλυμένοις vulg. a 6 ἄοικον Γ Stobaeus:
οἶκον Β

ἄμουσον, καὶ τις ἑταίραν ὡς βλαβερόν ψέξειεν ἄν, καὶ ἄλλα
 πολλὰ τῶν τοιουτοτρόπων θρεμμάτων τε καὶ ἐπιτηδευμάτων,
 οἷς τό γε καθ' ἡμέραν ἠδίστοισιν εἶναι ὑπάρχει· παιδικοῖς δὲ 5
 ἔραστῆς πρὸς τῷ βλαβερῷ καὶ εἰς τὸ συνημερεῦν πάντων
 ἀηδέστατον. ἠλικά γὰρ δὴ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπει τὸν c
 ἠλικά—ἡ γὰρ οἶμαι χρόνου ἰσότης ἐπ' ἴσας ἡδονὰς ἄγουσα
 δι' ὁμοιότητα φιλίαν παρέχεται—ἀλλ' ὅμως κόρον γε καὶ ἡ
 τούτων συνουσία ἔχει. καὶ μὴν τό γε ἀναγκαῖον αὐτὸν βαρὺ
 παντὶ περὶ πάντων λέγεται· ὁ δὲ πρὸς τῇ ἀνομοιότητι μάλιστα 5
 ἔραστῆς πρὸς παιδικὰ ἔχει. νεωτέρῳ γὰρ πρεσβύτερος
 συνῶν οὐθ' ἡμέρας οὔτε νυκτὸς ἐκὼν ἀπολείπεται, ἀλλ' ὑπ'
 ἀνάγκης τε καὶ δίστρου ἐλαύνεται, ὅς ἐκεῖνῳ μὲν ἡδονὰς ἀεὶ d
 διδοὺς ἄγει, ὀρῶντι, ἀκούοντι, ἀπτομένῳ, καὶ πᾶσαν αἰσθησιν
 αἰσθανομένῳ τοῦ ἐρωμένου, ὥστε μεθ' ἡδονῆς ἀραρότως αὐτῷ
 ὑπηρετεῖν· τῷ δὲ δὴ ἐρωμένῳ ποιοῦν παραμύθιον ἢ τίνας
 ἡδονὰς διδοὺς ποιήσει τὸν ἴσον χρόνον συνόντα μὴ οὐχὶ ἐπ' 5
 ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας—ὀρῶντι μὲν ὄψιν πρεσβυτέραν καὶ
 οὐκ ἐν ὥρᾳ, ἐπομένων δὲ τῶν ἄλλων ταύτῃ, ἃ καὶ λόγῳ
 ἐστὶν ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπέες, μὴ ὅτι δὴ ἔργῳ ἀνάγκης ἀεὶ e
 προσκειμένης μεταχειρίζεσθαι, φυλακὰς τε δὴ καχυποτόπους
 φυλαττομένῳ διὰ παντὸς καὶ πρὸς ἅπαντας, ἀκαίρους τε
 ἐπαίνους καὶ ὑπερβάλλοντας ἀκούοντι, ὡς δ' αὐτῶς ψόγους
 νήφοντος μὲν οὐκ ἀνεκτοῦς, εἰς δὲ μέθην ἰόντος πρὸς τῷ 5
 μὴ ἀνεκτῷ ἐπαισχεῖς, παρρησίᾳ κατακορεῖ καὶ ἀναπεπταμένην
 χρωμένον;

Καὶ ἐρῶν μὲν βλαβερός τε καὶ ἀηδής, λήξας δὲ τοῦ
 ἔρωτος εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἀπιστος, εἰς ὃν πολλὰ καὶ
 μετὰ πολλῶν ὄρκων τε καὶ δεήσεων ὑπισχνούμενος μόγισ 10

b 5 ἠδίστοισιν B: ἠδίστοις T Stobaeus c i δὴ Stobaeus
 Aristaenetus: om. B T τέρπει B ex emend. T: τέρπει T
 c 7 ἐκὼν ἀπολείπεται B: ἀπολείπεται ἐκὼν T d 5 διδοὺς T: αἰδοῦς
 B: διαιδοῦς W e 2 φυλακὰς T: φύλακας B καχυποτόπους T:
 καχυπὸ τόπους B: καχυπόπους vulg. e 3 ἀκαίρους τε ἐπαίνους T:
 ἀκαίρους τε καὶ ἐπαίνους B: ἐπαίνους τε καὶ ἀκαίρους W e 5 νήφοντος
 T: νήφοντες B e 6 ἐπαισχεῖς ci. Heindorf: ἐπ' αἰσχει B T

- 241 κατείχε τήν γ' ἐν τῷ τότε συνουσίαν ἐπίπουρον οὔσαν φέρεω
 δι' ἐλπίδα ἀγαθῶν. τότε δὴ δέον ἐκτίειν, μεταβαλὼν ἄλλον
 ἄρχοντα ἐν αὐτῷ καὶ προστάτην, νοῦν καὶ σωφροσύνην ἀντ'
 ἔρωτος καὶ μανίας, ἄλλος γεγωνὸς λέληθεν τὰ παιδικά. καὶ
 5 ὁ μὲν αὐτὸν χάριω ἀπαιτεῖ τῶν τότε, ὑπομιμνήσκων τὰ
 πραχθέντα καὶ λεχθέντα, ὡς τῷ αὐτῷ διαλεγόμενος· ὁ δὲ ὑπ'
 αἰσχύνῃς οὔτε εἰπεῖν τολμᾷ ὅτι ἄλλος γέγονεν, οὔθ' ὅπως τὰ
 τῆς προτέρας ἀνοήτου ἀρχῆς ὀρκωμόσιά τε καὶ ὑποσχέσεις
 b ἐμπεδώσῃ ἔχει, νοῦν ἤδη ἐσχηκὸς καὶ σεσωφρονηκὸς, ἵνα
 μὴ πράττων ταῦτα τῷ πρόσθεν ὁμοίος τε ἐκείνῳ καὶ ὁ αὐτὸς
 πάλιν γένηται. φυγὰς δὴ γίγνεται ἐκ τούτων, καὶ ἀπε-
 στερηκὸς ὑπ' ἀνάγκης ὁ πρὶν ἐραστής, ὀστράκου μετα-
 5 πεσόντος, ἵεται φυγῇ μεταβαλὼν· ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν
 ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων, ἡγνοηκὸς τὸ ἅπαν ἐξ ἀρχῆς, ὅτι
 οὐκ ἄρα ἔδει ποτὲ ἐρῶντι καὶ ὑπ' ἀνάγκης ἀνοήτῳ χαρίζεσθαι,
 c ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον μὴ ἐρῶντι καὶ νοῦν ἔχοντι· εἰ δὲ μή,
 ἀναγκαῖον εἶη ἐνδοῦναι αὐτὸν ἀπίστῳ, δυσκόλῳ, φθονερῷ,
 ἀηδεῖ, βλαβερῷ μὲν πρὸς οὐσίαν, βλαβερῷ δὲ πρὸς τὴν
 τοῦ σώματος ἕξιν, πολὺ δὲ βλαβερωτάτῳ πρὸς τὴν τῆς
 5 ψυχῆς παίδευσιν, ἧς οὔτε ἀνθρώποις οὔτε θεοῖς τῇ ἀληθείᾳ
 τιμιώτερον οὔτε ἔστιν οὔτε ποτὲ ἔσται. ταῦτα τε οὖν χρή,
 ὧ παῖ, συννοεῖν, καὶ εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν ὅτι οὐ μετ'
 εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπον, χάριω πλησμονῆς,
 d ὡς λύκοι ἄρνας ἀγαπῶσιν, ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.

Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὦ Φαῖδρε. οὐκέτ' ἂν τὸ πέρα ἀκούσαις ἐμοῦ
 λέγοντος, ἀλλ' ἤδη σοι τέλος ἐχέτω ὁ λόγος.

a 1 γ' T: om. B οὔσαν T: om. B a 2 ἐκτίειν B: ἐκτεί-
 νειν pg. T: ἐκτείνει G μεταβαλὼν BT: μεταλαβὼν corr. Coisl.
 a 7 ἔτι T: οὔτ' εἰ B b 1 ἐμπεδώσῃ BTW: ἐμπεδώσει vulg.
 b 3 ἀπεστερηκὸς BT: ἀπειρηκὸς corr. Coisl.: ἀπεστρηγὸς G. Her-
 mann b 5 διώκειν T: διώκων B c 2 δυσκόλῳ φθονερῷ secl.
 Spengel c 4 τοῦ BT Stobaeus: om. vulg. d 1 ἄρνας
 ἀγαπῶσιν BT: ἄρνα φιλοῦσ' vulg.: αἰγ' ἀγαπῶσιν schol. Hermogenis:
 ἄρ' ἀγαπῶσ' Bekker d 3 ἀλλ' ἤδη B: ἀλλὰ δὴ T τέλος BT:
 πέρασ vulg.

ΦΑΙ. Καίτοι ὄμην γε μεσοῦν αὐτόν, καὶ ἐρεῖν τὰ ἴσα
 περὶ τοῦ μὴ ἐρώντος, ὡς δεῖ ἐκείνῳ χαρίζεσθαι μᾶλλον, 5
 λέγων ὅσα αὐτῷ ἔχει ἀγαθὰ· νῦν δὲ δῆ, ὦ Σώκρατες, τί
 ἀποπαύη;

ΣΩ. Οὐκ ἦσθον, ὦ μακάριε, ὅτι ἤδη ἔπη φθέγγομαι ἀλλ' e
 οὐκέτι διθυράμβους, καὶ ταῦτα ψέγων; ἐὰν δ' ἐπαινεῖν τὸν
 ἕτερον ἄρξωμαι, τί με οἶει ποιήσῃ; ἀρ' οἶσθ' ὅτι ὑπὸ
 τῶν Νυμφῶν, αἷς με σὺ προύβαλες ἐκ προνοίας, σαφῶς
 ἐνθουσιάσω; λέγω οὖν ἐνὶ λόγῳ ὅτι ὅσα τὸν ἕτερον λελοι- 5
 δορήκαμεν, τῷ ἐτέρῳ τὰναντία τούτων ἀγαθὰ πρόσσεστιν. καὶ
 τί δεῖ μακροῦ λόγου; περὶ γὰρ ἀμφοῖν ἰκανῶς εἴρηται.
 καὶ οὕτω δὴ ὁ μῦθος ὅτι πάσχειν προσήκει αὐτῷ, τοῦτο
 πείσεται· κἀγὼ τὸν ποταμὸν τοῦτον διαβὰς ἀπέρχομαι πρὶν 242
 ὑπὸ σοῦ τι μείζον ἀναγκασθῆναι.

ΦΑΙ. Μήπω γε, ὦ Σώκρατες, πρὶν ἂν τὸ καῦμα παρέλθῃ.
 ἢ οὐχ ὄρας ὡς σχεδὸν ἤδη μεσημβρία ἵσταται ἢ δὴ καλουμένη
 σταθερά; ἀλλὰ περιμείναντες καὶ ἅμα περὶ τῶν εἰρημένων 5
 διαλεχθέντες, τάχα ἐπειδὴν ἀποψυχῆ ἴμεν.

ΣΩ. Θεῖός γ' εἶ περὶ τοὺς λόγους, ὦ Φαῖδρε, καὶ ἀτεχνῶς
 θαυμάσιος. οἶμαι γὰρ ἐγὼ τῶν ἐπὶ τοῦ σοῦ βίου γεγονότων
 λόγων μηδένα πλείους ἢ σὲ πεπονηκέναι γεγενῆσθαι ἤτοι b
 αὐτὸν λέγοντα ἢ ἄλλους ἐνὶ γέ τῳ τρόπῳ προσαναγκάζοντα
 —Σιμμίαν Θηβαῖον ἐξαιρῶ λόγον· τῶν δὲ ἄλλων πάμπολυ
 κρατεῖς—καὶ νῦν αὐτῷ δοκεῖς αἰτιός μοι γεγενῆσθαι λόγῳ τινὶ
 ῥηθῆναι. 5

ΦΑΙ. Οὐ πόλεμόν γε ἀγγέλλεις. ἀλλὰ πῶς δὴ καὶ τίνι
 τούτῳ;

d 4 γε μεσοῦν αὐτόν V: γε μεσοῦν αὐτοῦ B T: σε μεσοῦν αὐτοῦ Her-
 mann d 6 λέγων B T: λέγοντα Stephanus: λέγονθ' Schanz
 e 5 ἐνθουσιάσω T: ἐνθουσιάσω B a 4 ἢ δὴ t Suidas: ἢ δὴ B T
 ἢ δὴ . . . σταθερά secl. Ruhnken a 6 ἀποψυχημεν (sic) B:
 ἀποψύξῃ ἴωμεν T: ἀποψύχῃ ἄπιμεν Phrynichus b 1 λόγων T: om. BW
 πεπονηκέναι B t: πεπονηκέναι pr. T γεγενῆσθαι] γενέσθαι H. Richards
 b 2 τῳ B T: om. vulg. b 3 ἐξαιρῶ Heindorf: ἐξαιρῶ B T λόγου
 B T: τοῦ λόγου W b 4 γεγενῆσθαι] γενήσεσθαι Badham

ΣΩ. Ἡνίκ' ἔμελλον, ὠγαθέ, τὸν ποταμὸν διαβαίνειν, τὸ
 δαιμόνιον τε καὶ τὸ εἰωθὸς σημεῖόν μοι γίνεσθαι ἐγένετο
 c —ἀεὶ δέ με ἐπίσχει ὃ ἂν μέλλω πράττειν—καὶ τινα
 φωνὴν ἔδοξα αὐτόθεν ἀκοῦσαι, ἥ με οὐκ ἔα ἀπιέναι πρὶν ἂν
 ἀφοσιώσωμαι, ὥς δὴ τι ἡμαρτηκότα εἰς τὸ θεῖον. εἰμὶ δὴ
 οὖν μάντις μὲν, οὐ πάνυ δὲ σπουδαῖος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ τὰ
 5 γράμματα φαῦλοι, ὅσον μὲν ἐμαντῶ μόνον ἱκανός· σαφῶς
 οὖν ἤδη μανθάνω τὸ ἀμάρτημα. ὥς δὴ τοι, ᾧ ἑταῖρε,
 μαντικόν γέ τι καὶ ἡ ψυχὴ· ἐμὲ γὰρ ἔθραξε μὲν τι καὶ
 πάλαι λέγοντα τὸν λόγον, καὶ πως ἔδυσωπούμην κατ' Ἴβυκον,
 μή τι παρὰ θεοῖς

d ἀμβλακῶν τιμὰν πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω·
 νῦν δ' ἤσθημαι τὸ ἀμάρτημα.

ΦΑΙ. Λέγεις δὲ δὴ τί;

ΣΩ. Δεινόν, ᾧ Φαῖδρε, δεινὸν λόγον αὐτός τε ἐκόμισας
 5 ἐμέ τε ἠνάγκασας εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Εὐήθη καὶ ὑπό τι ἀσεβῆ· οὐ τίς ἂν εἴη δεινότερος;

ΦΑΙ. Οὐδεῖς, εἴ γε σὺ ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν Ἐρωτα οὐκ Ἀφροδίτης καὶ θεόν τινα ἠγγή;

10 ΦΑΙ. Λέγεται γε δὴ.

ΣΩ. Οὐ τι ὑπό γε Λυσίου, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου, ὅς
 e διὰ τοῦ ἐμοῦ στόματος καταφαρμακευθέντος ὑπὸ σοῦ ἐλέχθη.
 εἰ δ' ἔστιν, ὥσπερ οὖν ἔστι, θεὸς ἢ τι θεῖον ὃ Ἐρως, οὐδὲν
 ἂν κακὸν εἴη, τὸ δὲ λόγῳ τὸ νυνδὴ περὶ αὐτοῦ εἰπέτην ὡς
 τοιούτου ὄντος· ταύτη τε οὖν ἡμαρτανέτην περὶ τὸν Ἐρωτα,
 5 ἔτι τε ἡ εὐήθεια αὐτοῖν πάνυ ἀστεία, τὸ μηδὲν ὑγιᾶς λέγοντε

b9 τε καὶ B T : del. ci. Schanz : μοι καὶ V (om. mox μοι) : καὶ Proclus
 τὸ B T Proclus : om. al. c1 ἀεὶ . . . πράττειν secl. Heindorf,
 at legit Proclus d B T : d Proclus c3 δὴ Proclus : om. B T
 e5 μὲν B : om. T ἱκανός T : ἱκανῶς B c6 ὥς δὴ τοι d T W :
 ὥς δε ποιῶ B W² (ε et π s. v.) d1 ἀμβλακῶν B : ἀμπλακῶν T
 τιμὰν T : τιμᾶν B d7 οὐ τίς T : οὐ τίς B : οὐ τί (et mox δεινότερον)
 Proclus d11 οὐ τι T : ὅτι B : οὐτοι Heindorf e3 τὸ δὴ λόγῳ
 τῷ T : τῷ δὲ λόγῳ τῷ B e5 ἔτι τε T : εἴτε B

μηδὲ ἀληθῆς σεμνύνεσθαι ὡς τὶ ὄντε, εἰ ἄρα ἀνθρωπίσκους 243
 τινὰς ἐξαπατήσαντε εὐδοκίμησεται ἐν αὐτοῖς. ἐμοὶ μὲν οὖν,
 ὦ φίλε, καθήρασθαι ἀνάγκη· ἔστιν δὲ τοῖς ἀμαρτάνουσι περὶ
 μυθολογίαν καθαρμὸς ἀρχαῖος, ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ἤσθητο,
 Στησίχορος δέ. τῶν γὰρ ὀμμάτων στερηθεὶς διὰ τὴν Ἑλένης 5
 κακηγορίαν οὐκ ἠγνόησεν ὥσπερ Ὀμηρος, ἀλλ' ἄτε μουσικὸς
 ὢν ἔγνω τὴν αἰτίαν, καὶ ποιεῖ εὐθύς—

Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος,
 οὐδ' ἔβας ἐν νηυσὶν εὐσέλμοις,
 οὐδ' ἴκεο Πέργαμα Τροίας·

b

καὶ ποιήσας δὴ πᾶσαν τὴν καλουμένην Παλιωφδίαν παρα-
 χρήμα ἀνέβλεψεν. ἐγὼ οὖν σοφώτερος ἐκείνων γενήσομαι
 κατ' αὐτό γε τοῦτο· πρὶν γάρ τι παθεῖν διὰ τὴν τοῦ Ἑρωτος
 κακηγορίαν πειράσομαι αὐτῷ ἀποδοῦναι τὴν παλιωφδίαν, 5
 γυμνῇ τῇ κεφαλῇ καὶ οὐχ ὥσπερ τότε ὑπ' αἰσχύνης
 ἐγκεκαλυμμένος.

ΦΑΙ. Τουτωνί, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἔστιν ἅπ' ἂν ἐμοὶ εἶπες
 ἡδίω.

ΣΩ. Καὶ γάρ, ὦγαθὲ Φαῖδρε, ἐννοεῖς ὡς ἀναιδῶς εἴρησθον c
 τῷ λόγῳ, οὗτός τε καὶ ὁ ἐκ τοῦ βιβλίου ῥηθείς. εἰ γὰρ
 ἀκούων τις τύχοι ἡμῶν γεννάδας καὶ πρᾶος τὸ ἦθος, ἐτέρου
 δὲ τοιοῦτου ἐρῶν ἢ καὶ πρότερόν ποτε ἔρασθείς, λεγόντων
 ὡς διὰ σμικρὰ μεγάλας ἐχθρας οἱ ἐρασταὶ ἀναιροῦνται καὶ 5
 ἔχουσι πρὸς τὰ παιδικὰ φθονερῶς τε καὶ βλαβερῶς, πῶς οὐκ
 ἂν οἶε αὐτὸν ἠγείσθαι ἀκούειν ἐν ναύταις που τεθραμμένων
 καὶ οὐδένα ἐλεύθερον ἔρωτα ἑωρακότων, πολλοῦ δ' ἂν δεῖν
 ἡμῖν ὁμολογεῖν ἢ ψέγομεν τὸν Ἑρωτα;

d

ΦΑΙ. Ἴσως νῆ Δί', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτόν γε τοίνυν ἔγωγε αἰσχυνόμενος, καὶ αὐτὸν
 τὸν Ἑρωτα δεδιώς, ἐπιθυμῶ ποτίμῳ λόγῳ οἶον ἄλμυρὰν

a 1 μηδὲ T: μήτε B a 7 ποιεῖ] ἐποίησι H. Richards a 9 οὐδ'
 ἔβας T: οὐδὲ βὰς B b 6 τῇ T: om. B c 2 τῷ λόγῳ T: τῷ
 λόγῳ B c 7 τεθραμμένων corr. Coisl.: τεθραμμένον BT

5 ἀκοὴν ἀποκλύσασθαι· συμβουλεύω δὲ καὶ Λυσία ὅτι τάχιστα γράψαι ὡς χρὴ ἐραστῇ μᾶλλον ἢ μὴ ἐρώντι ἐκ τῶν ὁμοίων χαρίζεσθαι.

ΦΑΙ. Ἄλλ' εὖ ἴσθι ὅτι ἕξει τοῦθ' οὕτω· σοῦ γὰρ εἰπόντος τὸν τοῦ ἐραστοῦ ἔπαινον, πᾶσα ἀνάγκη Λυσίαν ὑπ' ἐμοῦ
e ἀναγκασθῆναι γράψαι αὐτὸν περὶ τοῦ αὐτοῦ λόγον.

ΣΩ. Τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωςπερ ἂν ἦς ὅς εἰ.

ΦΑΙ. Λέγε τοίνυν θαρρῶν.

ΣΩ. Ποῦ δὴ μοι ὁ παῖς πρὸς ὃν ἔλεγον; ἵνα καὶ τοῦτο
5 ἀκούσῃ, καὶ μὴ ἀνήκοος ὢν φθάσῃ χαρισάμενος τῷ μὴ ἐρώντι.

ΦΑΙ. Οὗτος παρά σοι μάλα πλησίον ἀεὶ πάρεστιν, ὅταν σὺ βούλῃ.

ΣΩ. Οὕτωςί τοίνυν, ὦ παῖ καλέ, ἐνόησον, ὡς ὁ μὲν
244 πρότερος ἦν λόγος Φαίδρου τοῦ Πυθοκλέους, Μυρρινουσίου ἀνδρός· ὃν δὲ μέλλω λέγειν, Στησιχόρου τοῦ Εὐφήμου, Ἰμεραίου. λεκτέος δὲ ὦδε, ὅτι Οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος ὅς ἂν παρόντος ἐραστοῦ τῷ μὴ ἐρώντι μᾶλλον φῆ δεῖν χαρίζεσθαι,
5 διότι δὴ ὁ μὲν μαινεται, ὁ δὲ σωφρονεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἦν ἀπλοῦν τὸ μανίαν κακὸν εἶναι, καλῶς ἂν ἐλέγετο· νῦν δὲ τὰ μέγιστα τῶν ἀγαθῶν ἡμῖν γίγνεται διὰ μανίας, θεία μέντοι δόσει διδομένης. ἢ τε γὰρ δὴ ἐν Δελφοῖς προφήτις αἴ τ' ἐν
b Δωδώνῃ ἰέρειαι μανεῖσαι μὲν πολλὰ δὴ καὶ κατὰ ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ τὴν Ἑλλάδα ἠργάσαντο, σωφρονοῦσαι δὲ βραχέα ἢ οὐδέν· καὶ ἔαν δὴ λέγωμεν Σίβυλλάν τε καὶ ἄλλους, ὅσοι μαντικῇ χρώμενοι ἐνθέῳ πολλὰ δὴ πολλοῖς προλέγοντες εἰς
5 τὸ μέλλον ὠρθωσαν, μηκύνοιμεν ἂν δῆλα παντὶ λέγοντες. τὸδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν οἱ τὰ

d 8 οὕτω· σοῦ Schanz : οὕτως σοῦ t : οὕτως οὐ B T e 4 τοῦτο
B : τούτου T e 7 πάρα Cobet (secl. mox πάρεστιν) a 3 λεκτέος
TW : om. B λόγος B : ὁ λόγος T a 8 γὰρ δὴ T : γὰρ * * B : γὰρ
Aristides b 4 ἐνθέῳ T : ἐν θεοῖς B b 5 ὠρθωσαν Ven. 189
corr. V Aristides : ὀρθῶς BT

ὀνόματα τιθέμενοι οὐκ αἰσχροὺν ἠγοῦντο οὐδὲ ὄνειδος μαρίαν·
 οὐ γὰρ ἂν τῇ καλλίστῃ τέχνῃ, ἣ τὸ μέλλον κρίνεται, αὐτὸ **c**
 τοῦτο τοῦνομα ἐμπλέκοντες μανικὴν ἐκάλεσαν. ἀλλ' ὡς
 καλοῦ ὄντος, ὅταν θεία μοῖρα γίγνηται, οὕτω νομίσαντες
 ἔθεντο, οἱ δὲ νῦν ἀπειροκάλως τὸ ταῦ ἐπεμβάλλοντες
 μαντικὴν ἐκάλεσαν. ἐπεὶ καὶ τὴν γε τῶν ἐμφρόνων, **5**
 ζήτησιν τοῦ μέλλοντος διὰ τε ὀρνίθων ποιουμένων καὶ τῶν
 ἄλλων σημείων, ἅτ' ἐκ διανοίας ποριζομένων ἀνθρωπίνῃ
 οἴησει νοῦν τε καὶ ἱστορίαν, οἶον οἰστικὴν ἐπωνόμασαν,
 ἣν νῦν οἰωνιστικὴν τῷ ᾧ σεμνύνοντες οἱ νέοι καλοῦσιν **d**
 ὄσφ δὴ οὖν τελεώτερον καὶ ἐντιμότερον μαντικὴ οἰωνιστικῆς,
 τό τε ὄνομα τοῦ ὀνόματος ἔργον τ' ἔργου, τόσφ κάλλιον
 μαρτυροῦσιν οἱ παλαιοὶ μαρίαν σωφροσύνης τὴν ἐκ θεοῦ τῆς
 παρ' ἀνθρώπων γιγνομένης. ἀλλὰ μὴν νόσων γε καὶ πόνων **5**
 τῶν μεγίστων, ἃ δὴ παλαιῶν ἐκ μηνιμάτων ποθὲν ἔν τισι
 τῶν γενῶν ἢ μανία ἐγγενομένη καὶ προφητεύσασα, οἷς ἔδει
 ἀπαλλαγὴν ἠὔρετο, καταφυγούσα πρὸς θεῶν εὐχάς τε καὶ **e**
 λατρείας, ὅθεν δὴ καθαρμῶν τε καὶ τελετῶν τυχοῦσα ἐξάντη
 ἐποίησε τὸν [ἑαυτῆς] ἔχοντα πρὸς τε τὸν παρόντα καὶ τὸν
 ἔπειτα χρόνον, λύσιν τῷ ὀρθῶς μανέντι τε καὶ κατασχομένῳ
 τῶν παρόντων κακῶν εὐρομένη. τρίτη δὲ ἀπὸ Μουσῶν **245**
 κατοκωχὴ τε καὶ μανία, λαβοῦσα ἀπαλὴν καὶ ἄβατον ψυχὴν,
 ἐγείρουσα καὶ ἐκβακχεύουσα κατὰ τε ᾠδὰς καὶ κατὰ τὴν
 ἄλλην ποίησιν, μυρία τῶν παλαιῶν ἔργα κοσμοῦσα τοὺς
 ἐπιγιγνομένους παιδεύει· ὃς δ' ἂν ἀνευ μανίας Μουσῶν ἐπὶ **5**
 ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἰκανὸς

c 4 ἐπεμβαλόντες Aristides

ποιουμένην Stephanus

ἀνθρωπίνῃ οἴησει pr. B Aristides :

ἀνθρωπίνην οἴησει corr. b (νοήσει

voluit) : ἀνθρωπίνῃ νοήσει T

οἰωνιστικὴν B : οἶον νοιστικὴν T

ἢ B T : γενῶν ἦν Hermann

ἔχοντα B T : αὐτὴν ἔχοντα Aristides :

ἑαυτῆς secl. Aristides : ἑαυτῆς secl. Aristides :

ἔτης fuisse suspicor) a 2 κατοκωχὴ W :

κατοικωχὴ B : κατακωχὴ T :

κατοχὴ vulg. a 6 ποιητικὰς B T Aristides Stobaeus (

poeticas Seneca) : ποιητικῆς Proclus Synesius :

secl. Cobet πεισθεὶς B T

Stobaeus : secl. Cobet ὡς ἄρα B T :

ἄρα ὡς Stobaeus

c 6 ποιουμένων secl. Schanz :

c 7 ποριζομένων] ποριζομένην Stephanus

c 8 οἰωνοιστικὴν W Aristides : οἰωνι-

στικὴν B : οἶον νοιστικὴν T **d** 5 γε B T :

τε Aristides **d** 7 γενῶν,

ἢ B T : γενῶν ἦν Hermann **e** 2 δὴ T :

om. B **e** 3 ἑαυτῆς

ἔχοντα B T : αὐτὴν ἔχοντα Aristides :

ἑαυτῆς secl. Aristides : ἑαυτῆς secl. Aristides :

ἔτης fuisse suspicor) a 2 κατοκωχὴ W :

κατοικωχὴ B : κατακωχὴ T :

κατοχὴ vulg. a 6 ποιητικὰς B T Aristides Stobaeus (

poeticas Seneca) : ποιητικῆς Proclus Synesius :

secl. Cobet πεισθεὶς B T

Stobaeus : secl. Cobet ὡς ἄρα B T :

ἄρα ὡς Stobaeus

ποιητῆς ἐσόμενος, ἀτελής αὐτός τε καὶ ἡ ποιήσις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἢ τοῦ σωφρονούντος ἠφανίσθη.

b Τοσαῦτα μὲν σοι καὶ ἔτι πλείω ἔχω μανίας γιγνομένης ἀπὸ θεῶν λέγειν καλὰ ἔργα. ὥστε τοῦτό γε αὐτὸ μὴ φοβώμεθα, μηδέ τις ἡμᾶς λόγος θορυβεῖτω δεδιττόμενος ὡς πρὸ τοῦ κεκινημένου τὸν σῶφρονα δεῖ προαιρεῖσθαι φίλον· ἀλλὰ
5 τὸδε πρὸς ἐκείνῳ δείξας φερέσθω τὰ νικητήρια, ὡς οὐκ ἐπ' ὠφελία ὁ ἔρωσ τῷ ἔρωντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται. ἡμῖν δὲ ἀποδεικτέον αὐ τοῦναντίον, ὡς ἐπ' εὐτυχία τῇ μεγίστῃ
c παρὰ θεῶν ἢ τοιαύτη μανία δίδοται· ἢ δὲ δὴ ἀπόδειξις ἔσται δεινοῖς μὲν ἄπιστος, σοφοῖς δὲ πιστή. δεῖ οὖν πρῶτον ψυχῆς φύσεως περὶ θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης ἰδόντα πάθη τε καὶ ἔργα τάληθες νοῆσαι· ἀρχὴ δὲ ἀποδείξεως ἦδε.

5 Ψυχὴ πᾶσα ἀθάνατος. τὸ γὰρ ἀεικίνητον ἀθάνατον· τὸ δ' ἄλλο κινοῦν καὶ ὑπ' ἄλλου κινούμενον, παῦλαν ἔχον κινήσεως, παῦλαν ἔχει ζωῆς. μόνου δὴ τὸ αὐτὸ κινοῦν, ἅτε οὐκ ἀπολείπον ἑαυτό, οὔποτε λήγει κινούμενον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅσα κινεῖται τοῦτο πηγὴ καὶ ἀρχὴ κινήσεως.
d ἀρχὴ δὲ ἀγένητον. ἐξ ἀρχῆς γὰρ ἀνάγκη πᾶν τὸ γιγνόμενον γίνεσθαι, αὐτὴν δὲ μὴδ' ἐξ ἑνός· εἰ γὰρ ἕκ του ἀρχῆ γίγνοιτο, οὐκ ἂν ἔτι ἀρχὴ γίγνοιτο. ἐπειδὴ δὲ ἀγένητόν ἐστὼ, καὶ ἀδιάφθορον αὐτὸ ἀνάγκη εἶναι. ἀρχῆς γὰρ δὴ
5 ἀπολομένης οὔτε αὐτὴ ποτε ἕκ του οὔτε ἄλλο ἐξ ἐκείνης γενήσεται, εἴπερ ἐξ ἀρχῆς δεῖ τὰ πάντα γίνεσθαι. οὕτω δὴ κινήσεως μὲν ἀρχὴ τὸ αὐτὸ αὐτὸ κινοῦν. τοῦτο δὲ οὔτ' ἀπόλλυσθαι οὔτε γίνεσθαι δυνατόν, ἢ πάντα τε οὐρανὸν
e πᾶσάν τε γῆν εἰς ἓν συμπεσοῦσαν στήναι καὶ μήποτε αὐθις ἔχειν ὄθεν κωθέντα γενήσεται. ἀθανάτου δὲ πεφασμένου

b i μὲν σοι T Aristides: μέντοι B b 6 δ om. V Stobaeus d 3 ἔτι ἀρχὴ Buttman (et sic ut videtur Iamblichus: cf. Timaeum Locrum ap. Theodoretum ei γὰρ ἐγένετο, οὐκ ἂν ἦν ἔτι ἀρχά): ἀρχὴ Vind. 89 Cicero (ut videtur): ἐξ ἀρχῆς B T Simplicius Stobaeus d 4 ἀδιάφθορον T Proclus: ἀδιάφορον B: ἀφθορον Stobaeus e 1 γῆν εἰς ἓν Philoponus: γένεσιν B T Hermias Syrianus Stobaeus: γῆν in marg. t e 2 ἔχειν Stobaeus: ἔχειν στήναι B T δὲ T Alexander Stobaeus: om. B

τοῦ ὑφ' ἑαυτοῦ κινουμένου, ψυχῆς οὐσίαν τε καὶ λόγον
 τοῦτον αὐτόν τις λέγων οὐκ αἰσχυρεῖται. πᾶν γὰρ σῶμα,
 ᾧ μὲν ἔξωθεν τὸ κινεῖσθαι, ἄψυχον, ᾧ δὲ ἔνδοθεν αὐτῷ 5
 ἐξ αὐτοῦ, ἔμψυχον, ὡς ταύτης οὐσης φύσεως ψυχῆς· «εἰ
 δ' ἔστιν τοῦτο οὕτως ἔχον, μὴ ἄλλο τι εἶναι τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ
 κινοῦν ἢ ψυχὴν, ἐξ ἀνάγκης ἀγένητόν τε καὶ ἀθάνατον ψυχὴ 246
 ἂν εἴη.

Περὶ μὲν οὖν ἀθανασίας αὐτῆς ἱκανῶς· περὶ δὲ τῆς ἰδέας
 αὐτῆς ὧδε λεκτέον. οἶον μὲν ἔστι, πάντῃ πάντως θείας
 εἶναι καὶ μακρᾶς διηγῆσεως, ᾧ δὲ ἔοικεν, ἀνθρωπίνης τε 5
 καὶ ἐλάττονος· ταύτῃ οὖν λέγωμεν. εἰκέτω δὴ συμφύτῳ
 δυνάμει ὑποπτέρου ζεύγους τε καὶ ἡνιόχου. θεῶν μὲν οὖν
 ἵπποι τε καὶ ἡνιόχοι πάντες αὐτοὶ τε ἀγαθοὶ καὶ ἐξ ἀγαθῶν,
 τὸ δὲ τῶν ἄλλων μέμικται. καὶ πρῶτον μὲν ἡμῶν ὁ ἄρχων b
 συνωρίδος ἡνιοχεῖ, εἶτα τῶν ἵππων ὁ μὲν αὐτῷ καλὸς τε καὶ
 ἀγαθὸς καὶ ἐκ τοιούτων, ὁ δ' ἐξ ἐναντίων τε καὶ ἐναντίος·
 χαλεπὴ δὴ καὶ δύσκολος ἐξ ἀνάγκης ἢ περὶ ἡμᾶς ἡνιόχησις.
 πῆ δὴ οὖν θνητόν τε καὶ ἀθάνατον ζῶον ἐκλήθη πειρατέον 5
 εἰπεῖν. ψυχὴ πᾶσα παντὸς ἐπιμελεῖται τοῦ ἀψύχου, πάντα δὲ
 οὐρανὸν περιπολεῖ, ἄλλοτ' ἐν ἄλλοις εἶδεσι γιγνομένη. τελέα
 μὲν οὖν οὐσα καὶ ἐπτερωμένη μετεωροπορεῖ τε καὶ πάντα c
 τὸν κόσμον διοικεῖ, ἢ δὲ πτερορρηήσασα φέρεται ἕως ἂν
 στερεοῦ τινος ἀντιλάβηται, οὗ κατοικισθεῖσα, σῶμα γήϊνον
 λαβοῦσα, αὐτὸ αὐτὸ δοκοῦν κινεῖν διὰ τὴν ἐκείνης δύναμιν,
 ζῶον τὸ σύμπαν ἐκλήθη, ψυχὴ καὶ σῶμα παγέν, θνητόν τ' 5
 ἔσχεν ἐπωνυμίαν· ἀθάνατον δὲ οὐδ' ἐξ ἐνὸς λόγου λελογι-
 σμένου, ἀλλὰ πλάττομεν οὔτε ἰδόντες οὔτε ἱκανῶς νοήσαντες

a 6 εἰκέτω δὴ γρ. t Hermias Stobaeus: εἰκε τφ δὴ T: εἰκε τφ δὴ
 B: εἰκε δὴ τφ V: εἰκε δὴ τῆ vulg. a 8 πάντες αὐτοὶ τε T: καὶ
 πάντες αὐτοὶ B b 2 αὐτῷ BT: αὐτῶν al. b 5 τε T: om. B
 b 6 ψυχὴ πᾶσα Simplicius: πᾶσα ἢ ψυχὴ B: ἢ ψυχὴ πᾶσα T: ψυχὴ γὰρ
 πᾶσα Eusebius b 7 οὐρανὸν BT: ἀνθρωπον V: οὖν Herwerden:
 secl. Badham c 1 οὖν T: om. B μετεωροπολεῖ Syrianus
 πάντα B: ἅπαντα T c 7 πλάττομεν Proclus corr. V: πλαττομένου
 BT οὔτε ἰδόντες T: οὔτ' εἰδότες B Proclus

d θεόν, ἀθάνατόν τι ζῶον, ἔχον μὲν ψυχὴν, ἔχον δὲ σῶμα, τὸν
 αἰὲ δὲ χρόνον ταῦτα συμπεφυκότα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ,
 ὅπῃ τῷ θεῷ φίλον, ταύτῃ ἐχέτω τε καὶ λεγέσθω· τὴν δὲ
 αἰτίαν τῆς τῶν πτερῶν ἀποβολῆς, δι' ἣν ψυχῆς ἀπορρεῖ,
 5 λάβωμεν. ἔστι δὲ τις τοιάδε.

Πέφυκεν ἡ πτεροῦ δύναμις τὸ ἐμβριθὲς ἄγειν ἄνω μετε-
 ωρίζουσα ἢ τὸ τῶν θεῶν γένος οἰκεῖ, κεκοιώνηκε δέ πη
 μάλιστα τῶν περὶ τὸ σῶμα τοῦ θείου [ψυχῆ], τὸ δὲ θεῖον
 e καλόν, σοφόν, ἀγαθόν, καὶ πᾶν ὅτι τοιοῦτον· τούτοις δὴ
 τρέφεται τε καὶ αὔξεται μάλιστα γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς πτέρωμα,
 αἰσχροῦ δὲ καὶ κακῷ καὶ τοῖς ἐναντίοις φθίνει τε καὶ διόλ-
 λυται. ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεὺς, ἐλαύνων
 5 πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται, διακοσμῶν πάντα καὶ ἐπι-
 μελούμενος· τῷ δ' ἔπεται στρατιὰ θεῶν τε καὶ δαιμόνων,
 1247 κατὰ ἔνδεκα μέρη κεκοσμημένη. μένει γὰρ Ἐστία ἐν θεῶν
 οἴκῳ μόνη· τῶν δὲ ἄλλων ὅσοι ἐν τῷ τῶν δώδεκα ἀριθμῷ
 τεταγμένοι θεοὶ ἄρχοντες ἡγούνται κατὰ τάξιν ἢν ἕκαστος
 ἐτάχθη. πολλαὶ μὲν οὖν καὶ μακάριαι θέαι τε καὶ διέξοδοι
 5 ἐντὸς οὐρανοῦ, ἃς θεῶν γένος εὐδαιμόνων ἐπιστρέφεται
 πράττων ἕκαστος αὐτῶν τὸ αὐτοῦ, ἔπεται δὲ ὁ αἰὲ ἐθέλων
 τε καὶ δυνάμενος· φθόνος γὰρ ἕξω θείου χοροῦ ἴσταται.
 ὅταν δὲ δὴ πρὸς δαῖτα καὶ ἐπὶ θοίνῃν ἴωσι, ἄκραν ἐπὶ τὴν
 b ὑπουράνιον ἀψίδα πορεύονται πρὸς ἀναντες, ἢ δὴ τὰ μὲν θεῶν
 ὀχήματα ἰσορρόπως εὐήνια ὄντα ῥαδίως πορεύεται, τὰ δὲ
 ἄλλα μόγις· βρίθει γὰρ ὁ τῆς κάκης ἵππος μετέχων, ἐπὶ
 τὴν γῆν ῥέπων τε καὶ βαρύνων ᾧ μὴ καλῶς ἦν τεθραμμένος
 5 τῶν ἡνιόχων. ἔνθα δὴ πόνος τε καὶ ἀγὼν ἔσχατος ψυχῆ

d 1 τι T: τὸ B d 2 δὴ T: ἡδη B d 8 ψυχῆ BT: om.
 Plutarchus e 2 αὔξεται BT: ἄρδεται Proclus μάλιστα γὰρ b:
 μάλιστα τε B: μάλιστα T e 3 καὶ τοῖς ἐναντίοις secl. Schanz
 a 5 εὐδαιμόνων B T Syrianus Damascius: καὶ δαιμόνων Badham: εὐδαι-
 μόνως Schanz a 7 θείου χοροῦ B Alexander: χοροῦ θείου T
 a 8 καὶ B: τε καὶ T ἐπὶ T Proclus: ὑπὸ B b 1 ὑπουράνιον B
 Proclus: ὑπουράνιον W (sed e supra ὁ): οὐράνιον T ἢ δὴ Proclus: ἡδη
 BT b 3 κάκης T: κακῆς B b 4 ἦν recc.: ἦ BT

πρόκειται. αἱ μὲν γὰρ ἀθάνατοι καλούμεναι, ἡνίκ' ἂν πρὸς ἄκρῳ γένωνται, ἔξω πορευθεῖσαι ἔστησαν ἐπὶ τῷ τοῦ οὐρανοῦ νότῳ, στάσας δὲ αὐτὰς περιάγει ἡ περιφορά, αἱ δὲ θεωροῦσι **c** τὰ ἔξω τοῦ οὐρανοῦ.

Τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ὑμνησέ πω τῶν τῆδε ποιητῆς οὔτε ποτὲ ὑμνήσει κατ' ἀξίαν. ἔχει δὲ ὧδε—τολμη-
τέον γὰρ οὖν τό γε ἀληθὲς εἰπεῖν, ἄλλως τε καὶ περὶ ἀλη- **5**
θείας λέγοντα—ἡ γὰρ ἀχρώματός τε καὶ ἀσχημάτιστος καὶ ἀναφήσ οὐσία ὄντως οὔσα, ψυχῆς κυβερνήτη μόνῳ θεατῇ
νῷ, περὶ ἣν τὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης γένος, τοῦτον ἔχει
τὸν τόπον. ἄτ' οὖν θεοῦ διάνοια νῷ τε καὶ ἐπιστήμη ἀκη- **d**
ράτῳ τρεφομένη, καὶ ἀπάσης ψυχῆς ὄση ἂν μέλη τὸ
προσῆκον δέξασθαι, ἰδοῦσα διὰ χρόνου τὸ ὄν ἀγαπᾷ τε καὶ
θεωροῦσα τάληθῇ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ, ἕως ἂν κύκλῳ ἡ
περιφορά εἰς ταῦτον περιενέγκῃ. ἐν δὲ τῇ περιόδῳ καθορᾷ **5**
μὲν αὐτὴν δικαιοσύνην, καθορᾷ δὲ σωφροσύνην, καθορᾷ δὲ
ἐπιστήμην, οὐχ ἢ γένεσις πρόσεστιν, οὐδ' ἢ ἐστὶν που ἐτέρα
ἐν ἐτέρῳ οὔσα ὧν ἡμεῖς νῦν ὄντων καλούμεν, ἀλλὰ τὴν ἐν **e**
τῷ ὃ ἐστὶν ὄντως ἐπιστήμην οὔσαν· καὶ τᾶλλα ὡσαύτως
τὰ ὄντα ὄντως θεασαμένη καὶ ἐστιαθεῖσα, δῦσα πάλιν εἰς
τὸ εἶσω τοῦ οὐρανοῦ, οἴκαδε ἦλθεν. ἐλθούσης δὲ αὐτῆς ὁ
ἡνίοχος πρὸς τὴν φάτνην τοὺς ἵππους στήσας παρέβαλεν **5**
ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισεν.

Καὶ οὗτος μὲν θεῶν βίος· αἱ δὲ ἄλλαι ψυχαί, ἡ μὲν **248**
ἄριστα θεῷ ἐπομένη καὶ εἰκασμένη ὑπερῆρεν εἰς τὸν ἔξω
τόπον τὴν τοῦ ἡνιόχου κεφαλὴν, καὶ συμπερινηέχθη τὴν
περιφοράν, θορυβουμένη ὑπὸ τῶν ἵππων καὶ μόγις καθορώσα

c 1 νότῳ στάσας Proclus: νότῳ* στάσας T: νότῳ ἰστάσας B
θεωροῦσι corr. Ven. 189: θεωροῦσαι B T **c** 7 οὔσα ψυχῆς T Sim-
plicius: ψυχῇ οὔσα B: ψυχῆς Stobaeus: οὔσα Madvig θεατῇ νῷ
Clemens Proclus: θεατῇ νῷ B: θεατῇ νῷ χρῆται T W **d** 1 τόπον T
Simplicius: τρόπον B ἀκηράτῳ τρεφομένη W Damascius: ἀκῆρατος
στρεφομένη B et os s. v. W²: ἀκηράτω vel ἀκῆρατος στρεφομένη T
d 2 ὄση B: ὄση T μέλη G: μέλλη B T **d** 3 δέξασθαι T:
δέξασθαι B **d** 6 καθορᾷ μὲν T: καθορώμεν B **d** 7 οὐδ' ἢ B: οὐ
δῆ T: οὐδ' ἢ vulg.

- 5 τὰ ὄντα· ἡ δὲ τοτὲ μὲν ἦρεν, τοτὲ δ' ἔδν, βιαζομένων δὲ τῶν ἵππων τὰ μὲν εἶδεν, τὰ δ' οὔ. αἱ δὲ δὴ ἄλλαι γλιχόμεναι μὲν ἄπασαι τοῦ ἄνω ἔπονται, ἀδυνατοῦσαι δέ, ὑποβρύχια συμπεριφέρονται, πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι, ἑτέρα
- b** πρὸ τῆς ἑτέρας πειρωμένη γενέσθαι. θόρυβος οὖν καὶ ἄμιλλα καὶ ἰδρῶς ἔσχατος γίγνεται, οὗ δὴ κακία ἠνιόχων πολλαὶ μὲν χωλεύονται, πολλαὶ δὲ πολλὰ πτερὰ θραίνονται· πᾶσαι δὲ πολὺν ἔχουσαι πόνον ἀτελεῖς τῆς τοῦ ὄντος θέας
- 5 ἀπέρχονται, καὶ ἀπελθοῦσαι τροφῇ δοξαστῇ χρῶνται. οὗ δ' ἔνεχ' ἡ πολλὴ σπουδὴ τὸ ἀληθείας ἰδεῖν πεδίον οὗ ἔστω, ἢ τε δὴ προσήκουσα ψυχῆς τῷ ἀρίστῳ νομῇ ἐκ τοῦ ἐκεῖ
- c** λειμώνος τυγχάνει οὔσα, ἢ τε τοῦ πτεροῦ φύσις, ᾧ ψυχῇ κουφίζεται, τούτῳ τρέφεται. θεσμός τε Ἀδραστείας ὄδε. ἦτις ἂν ψυχῇ θεῷ συνοπαδὸς γενομένη κατίδῃ τι τῶν ἀληθῶν, μέχρι τε τῆς ἑτέρας περιόδου εἶναι ἀπήμονα, κὰν αἰὲ
- 5 τοῦτο δύνηται ποιεῖν, αἰὲ ἀβλαβῆ εἶναι· ὅταν δὲ ἀδυνατήσασα ἐπισπέσθαι μὴ ἴδῃ, καὶ τιμὴ συντυχία χρησαμένη λήθῃς τε καὶ κακίας πλησθεῖσα βαρυνθῆ, βαρυνθείσα δὲ πτερορρησῆ τε καὶ ἐπὶ τὴν γῆν πέσῃ, τότε νόμος ταύτην
- d** μὴ φυτεῦσαι εἰς μηδεμίαν θήρειον φύσιν ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει, ἀλλὰ τὴν μὲν πλείστα ἰδοῦσαν εἰς γονὴν ἀνδρὸς γενησομένου φιλοσόφου ἢ φιλοκάλου ἢ μουσικοῦ τινος καὶ ἔρωτικοῦ, τὴν δὲ δευτέραν εἰς βασιλέως ἐννόμου ἢ πολεμικοῦ
- 5 καὶ ἀρχικοῦ, τρίτην εἰς πολιτικοῦ ἢ τινος οἰκονομικοῦ ἢ χρηματιστικοῦ, τετάρτην εἰς φιλοπόνου (ἦ) γυμναστικοῦ ἢ περὶ σώματος ἰασίν τινος ἐσομένου, πέμπτην μαντικὸν βίον
- e** ἢ τινα τελεστικὸν ἔξουσιν· ἕκτη ποιητικὸς ἢ τῶν περὶ μίμησίν τις ἄλλος ἀρμόσει, ἑβδόμη δημιουργικὸς ἢ γεωργικὸς, ὄγδοη σοφιστικὸς ἢ δημοκοπικὸς, ἐνάτη τυραννικὸς. ἐν δὴ

b 2 οὗ δὴ T: οὐδὴ B **b** 5 οὗ δ' ἔνεχ' ἡ corr. D: οὐδὲν ἔχει B:
οὗ δὴ ἔνεχ' ἡ T **b** 6 οὗ secl. Madvig **c** 3 ψυχῇ T: ψυχῆ B
c 4-5 κὰν αἰεὶ τοῦτο... αἰεὶ ἀβλαβῆ TW: εἰ τοῦτο... κὰν αἰεὶ βλάβῃ B
c 6 χρησαμένη T: χρησαμένη B **d** 1 θήρειον T: θηρείαν B **d** 6 ἡ
add. Badham **d** 7 τινος Hermann: τινα BT **e** 3 δημοκοπικὸς
T: δημοτικὸς B **d** 7 B: δὲ T

τούτοις ἅπασιν ὅς μὲν ἂν δικαίως διαγάγη ἀμείνονος μοίρας
 μεταλαμβάνει, ὅς δ' ἂν ἀδίκως, χείρονος· εἰς μὲν γὰρ τὸ 5
 αὐτὸ ὄθεν ἦκει ἡ ψυχὴ ἐκάστη οὐκ ἀφικνεῖται ἐτῶν μυρίων—
 οὐ γὰρ πτεροῦται πρὸ τοσοῦτου χρόνου—πλὴν ἡ τοῦ φιλοσο- 249
 φήσαντος ἀδόλως ἢ παιδεραστήσαντος μετὰ φιλοσοφίας,
 αὐταὶ δὲ τρίτῃ περιόδῳ τῇ χιλιετεί, ἔαν ἕλονται τρεῖς ἐφεξῆς
 τὸν βίον τοῦτον, οὕτω πτερωθεῖσαι τρισχιλιοστῷ ἔτει ἀπέρ-
 χονται. αἱ δὲ ἄλλαι, ὅταν τὸν πρῶτον βίον τελευτήσωσιν, 5
 κρίσεως ἔτυχον, κριθεῖσαι δὲ αἱ μὲν εἰς τὰ ὑπὸ γῆς δικαι-
 ωτήρια ἐλθοῦσαι δίκην ἐκτίνουσιν, αἱ δ' εἰς τοῦρανοῦ τινα
 τόπον ὑπὸ τῆς Δίκης κουφισθεῖσαι διάγουσιν ἀξίως οὐ ἐν
 ἀνθρώπου εἶδει ἐβίωσαν βίον. τῷ δὲ χιλιοστῷ ἀμφοτέραι b
 ἀφικνούμεναι ἐπὶ κλήρωσίν τε καὶ αἴρεσιν τοῦ δευτέρου
 βίον αἰροῦνται ὃν ἂν θέλη ἐκάστη· ἔνθα καὶ εἰς θηρίου
 βίον ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ ἀφικνεῖται, καὶ ἐκ θηρίου ὅς ποτε
 ἀνθρωπος ἦν πάλιν εἰς ἀνθρωπον. οὐ γὰρ ἦ γε μήποτε 5
 ἰδοῦσα τὴν ἀλήθειαν εἰς τόδε ἦξει τὸ σχῆμα. δεῖ γὰρ ἄν-
 θρωπον συνιέναι κατ' εἶδος λεγόμενον, ἐκ πολλῶν ἰὸν αἰ-
 σθήσεων εἰς ἓν λογισμῷ συναιρούμενον· τοῦτο δ' ἔστιν c
 ἀνάμνησις ἐκείνων ἃ ποτ' εἶδεν ἡμῶν ἡ ψυχὴ συμπορευθεῖσα
 θεῶ καὶ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμεν, καὶ ἀνακύψασα εἰς
 τὸ ὃν ὄντως. διὸ δὴ δικαίως μόνῃ πτεροῦται ἡ τοῦ φιλοσό-
 φου διάνοια· πρὸς γὰρ ἐκείνοις αἰεὶ ἔστιν μνήμη κατὰ δύναμιν, 5
 πρὸς οἷσπερ θεὸς ὢν θεῖός ἐστιν. τοῖς δὲ δὴ τοιοῦτοις ἀνὴρ
 ὑπομνήμασιν ὀρθῶς χρώμενος, τελέους αἰεὶ τελετὰς τελού-
 μενος, τέλεος ὄντως μόνος γίγνεται· ἐξιστάμενος δὲ τῶν
 ἀνθρωπίνων σπουδασμάτων καὶ πρὸς τῷ θεῷ γιγνόμενος, d
 νοουθετεῖται μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν ὡς παρακινῶν, ἐνθουσιάζων
 δὲ λέληθεν τοὺς πολλούς.

b3 θέλη BT: ἐθέλη Eusebius b4 βίον T: βίου B b7 (τὸ)
 κατ' εἶδος Heindorf ἰὸν BT: οἶον rec. b: ἰόντ' Badham c1 ξυναι-
 ρούμενον BT: ξυναιρουμένων Heindorf c6 θεὸς B: ὁ θεὸς T
 (utrumque traditum fuisse testatur Hermias) θεῖός BT: θεός
 quoque traditum fuisse testatur Hermias

Ἔστι δὴ οὖν δεῦρο ὁ πᾶς ἦκων λόγος περὶ τῆς τετάρτης
 5 **μ**ανίας—ἦν ὅταν τὸ τῆδέ τις ὄρων κάλλος, τοῦ ἀληθοῦς
 ἀναμιμνησκομένους, περῶται τε καὶ ἀναπτερούμενος προ-
 θυμούμενος ἀναπτέσθαι, ἀδυνατῶν δέ, ὄρνιθος δίκην βλέπων
 ἄνω, τῶν κάτω δὲ ἀμελῶν, αἰτίαν ἔχει ὡς μανικῶς διακέι-
 e **μ**ενος—ὡς ἄρα αὕτη πασῶν τῶν ἐνθουσιάσεων ἀρίστη τε
 καὶ ἐξ ἀρίστων τῷ τε ἔχοντι καὶ τῷ κοινωνοῦντι αὐτῆς
 γίγνεται, καὶ ὅτι ταύτης μετέχων τῆς μανίας ὁ ἐρῶν τῶν
 καλῶν ἐραστῆς καλεῖται. καθάπερ γὰρ εἴρηται, πᾶσα μὲν
 5 ἀνθρώπου ψυχὴ φύσει τεθέεται τὰ ὄντα, ἣ οὐκ ἂν ἦλθεν
 250 **εἰς** τὸδε τὸ ζῶον· ἀναμιμνήσκεσθαι δὲ ἐκ τῶνδε ἐκεῖνα οὐ
 ῥάδιον ἀπάσῃ, οὔτε ὅσαι βραχέως εἶδον τότε τὰκεῖ, οὔθ' αἰ
 δεῦρο πεσοῦσαι ἐδυστύχησαν, ὥστε ὑπὸ τιῶν ὀμιλιῶν ἐπὶ
 τὸ ἄδικον τραπόμεναι λήθην ὦν τότε εἶδον ἱερῶν ἔχειν.
 5 ὀλίγοι δὲ λείπονται αἷς τὸ τῆς μνήμης ἱκανῶς πάρεστιν·
 αὐταὶ δέ, ὅταν τι τῶν ἐκεῖ ὁμοίωμα ἴδωσιν, ἐκπλήττονται
 καὶ οὐκέτ' (ἐν) αὐτῶν γίνονται, ὃ δ' ἔστι τὸ πάθος ἀγνο-
 b οὔσι διὰ τὸ μὴ ἱκανῶς διαισθάνεσθαι. δικαιοσύνης μὲν οὖν
 καὶ σωφροσύνης καὶ ὅσα ἄλλα τίμια ψυχαῖς οὐκ ἔνεστι
 φέγγος οὐδὲν ἐν τοῖς τῆδε ὁμοιώμασιν, ἀλλὰ δι' ἀμυδρῶν
 ὀργάνων μόγις αὐτῶν καὶ ὀλίγοι ἐπὶ τὰς εἰκόνας ἰόντες
 5 θεῶνται τὸ τοῦ εἰκασθέντος γένος· κάλλος δὲ τὸτ' ἦν ἰδεῖν
 λαμπρὸν, ὅτε σὺν εὐδαίμονι χορῶ μακαρίαν ὄψιν τε καὶ
 θέαν, ἐπόμενοι μετὰ μὲν Διὸς ἡμεῖς, ἄλλοι δὲ μετ' ἄλλου
 θεῶν, εἶδόν τε καὶ ἐτελοῦντο τῶν τελετῶν ἦν θέμις λέγειν
 c μακαριωτάτην, ἣν ὀργιάζομεν ὀλόκληροι μὲν αὐτοὶ ὄντες καὶ
 ἀπαθεῖς κακῶν ὅσα ἡμᾶς ἐν ὑστέρω χρόνῳ ὑπέμενεν, ὀλό-
 κληρα δὲ καὶ ἀπλᾶ καὶ ἀτρεμῆ καὶ εὐδαίμονα φάσματα
 μνούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ, καθαροὶ

d 5 ἦν B T Stobaeus: ἦ al.: ἦν' vulg. d 6 τε καὶ B T Stobaeus:
 secl. Schanz d 9 μανικῶς T: μανικὸς B e 4 καλεῖται B T:
 γίγνεται Stobaeus a 3 ὥστε B γρ. t: οὔτε T a 7 οὐκέτ'
 ἐν αὐτῶν Hirschig: οὐκέτ' αὐτῶν B T: οὐκέθ' αὐτῶν vulg. b 4 ὀλίγοι
 B t: ὀλίγοις T b 8 τῶν B: om. T ἦν reccl.: ἦ B: ἦ T
 c 1 ὀργιάζομεν W: ὀργιάζομεν B T c 4 αὐγῇ T: αὐτῇ B

ὄντες καὶ ἀσήμαντοι τούτου ὃ νῦν δὴ σῶμα περιφέροντες 5
ὀνομάζομεν, ὁστρέου τρόπον δεδεσμευμένοι.

Ταῦτα μὲν οὖν μνήμη κεχαρίσθω, δι' ἣν πόθῳ τῶν τότε
νῦν μακρότερα εἴρηται· περὶ δὲ κάλλους, ὥσπερ εἶπομεν,
μετ' ἐκείνων τε ἔλαμπεν ὄν, δεῦρό τ' ἐλθόντες κατειλήφαμεν d
αὐτὸ διὰ τῆς ἐναργεστάτης αἰσθήσεως τῶν ἡμετέρων στίλβον
ἐναργέστατα. ὄψις γὰρ ἡμῖν ὀξυτάτη τῶν διὰ τοῦ σώματος
ἔρχεται αἰσθήσεων, ἣ φρόνησις οὐχ ὀράται—δεινούς γὰρ ἂν
παρεῖχεν ἔρωτας, εἴ τι τοιοῦτον ἑαυτῆς ἐναργές εἶδωλον 5
παρεῖχετο εἰς ὄψιν· ἰόν—καὶ τᾶλλα ὅσα ἐραστά· νῦν δὲ
κάλλος μόνον ταύτην ἔσχε μοῖραν, ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι
καὶ ἐρασμιώτατον. ὁ μὲν οὖν μὴ νεοτελής ἢ διεφθαρμένος e
οὐκ ὀξέως ἐνθένδε ἐκείσε φέρεται πρὸς αὐτὸ τὸ κάλλος,
θεώμενος αὐτοῦ τὴν τῆδε ἐπωνυμίαν, ὥστ' οὐ σέβεται προσ-
ορῶν, ἀλλ' ἡδονῇ παραδούς τετράποδος νόμον βαίνειν
ἐπιχειρεῖ καὶ παιδοσπορεῖν, καὶ ὕβρει προσομιλῶν οὐ δέ- 5
δοικεν οὐδ' αἰσχύνεται παρὰ φύσιν ἡδονὴν διώκων· ὁ δὲ 251
ἀρτιτελής, ὁ τῶν τότε πολυθεάμων, ὅταν θεοειδὲς πρόσωπον
ἴδῃ κάλλος εὖ μεμιμημένον ἢ τινα σώματος ἰδέαν, πρῶτον
μὲν ἔφριξε καὶ τι τῶν τότε ὑπῆλθεν αὐτὸν δειμάτων, εἶτα
προσορῶν ὡς θεὸν σέβεται, καὶ εἰ μὴ ἐδεδίει τὴν τῆς σφό- 5
δρα μανίας δόξαν, θύοι ἂν ὡς ἀγάλματι καὶ θεῷ τοῖς παι-
δικοῖς. ἰδόντα δ' αὐτὸν οἶον ἐκ τῆς φρίκης μεταβολή τε
καὶ ἰδρῶς καὶ θερμότης ἀήθης λαμβάνει· δεξάμενος γὰρ τοῦ b
κάλλους τὴν ἀπορροὴν διὰ τῶν ὀμμάτων ἐθερμάνθη ἢ ἡ
τοῦ πτεροῦ φύσις ἄρδεται, θερμανθέντος δὲ ἐτάκη τὰ περὶ
τὴν ἐκφυσιν, ἃ πάλαι ὑπὸ σκληρότητος συμμεμυκῶτα εἶργε
μὴ βλαστάειν, ἐπιρρυσίσης δὲ τῆς τροφῆς ὄδησέ τε καὶ 5
ᾤρμησε φύεσθαι ἀπὸ τῆς ῥίζης ὁ τοῦ πτεροῦ καυλὸς ὑπὸ
πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς εἶδος· πᾶσα γὰρ ἦν τὸ πάλαι πτερωτή.

e 5 ἀσήμαντοι] fort. ἀπήμαντοι H. Richards νῦν δὴ T: νῦν B
e 6 δεδεσμευμένοι T: δεδεσμευμένον B a 5 μὴ ἐδεδίει Cobet: μὴ
'δεδίει Schanz: μὴ δεδείη B (sed eīh punctis notatum): μὴ δεδείει T
b 2 ἦ . . . ἄρδεται ante ἐθερμάνθη transp. ci. Ast ἦ ἡ T: ἦ B

- c ζεί οὖν ἐν τούτῳ ὄλη καὶ ἀνακηκίει, καὶ ὅπερ τὸ τῶν ὀδοντοφυούντων πάθος περὶ τοὺς ὀδόντας γίγνεται ὅταν ἄρτι φύωσιν, κνήσις τε καὶ ἀγανάκτησις περὶ τὰ οὖλα, ταῦτόν δὴ πέπουθεν ἢ τοῦ πτεροφυεῖν ἀρχομένου ψυχῆ· ζεί τε καὶ
 5 ἀγανακτεῖ καὶ γαργαλίζεται φύουσα τὰ πτερά. ὅταν μὲν οὖν βλέπουσα πρὸς τὸ τοῦ παιδὸς κάλλος, ἐκείθεν μέρη ἐπιόντα καὶ ῥέοντ'—ἀ δὴ διὰ ταῦτα ἡμερος καλεῖται—δεχομένη [τὸν ἡμερον] ἄρδηται τε καὶ θερμαίνεται, λωφᾶ τε τῆς ὀδύνης
 d καὶ γέγηθεν· ὅταν δὲ χωρὶς γένηται καὶ ἀρχμήση, τὰ τῶν διεξόδων στόματα ἢ τὸ πτερόν ὀρμᾶ, συναναιόμενα μύσαντα ἀποκλήει τὴν βλάστην τοῦ πτεροῦ, ἢ δ' ἐντὸς μετὰ τοῦ
 1, ἡμέρου ἀποκεκλημένη, πηδῶσα οἶον τὰ σφύζοντα, τῇ διεξόδῳ
 5 ἐγγρίει ἐκάστη τῇ καθ' αὐτήν, ὥστε πᾶσα κεντουμένη κύκλω ἢ ψυχῇ οἰστρᾶ καὶ ὀδυνᾶται, μνήμη δ' αὖ ἔχουσα τοῦ καλοῦ γέγηθεν. ἐκ δὲ ἀμφοτέρων μεμειγμένων ἀδημονεῖ τε τῇ ἀτοπίᾳ τοῦ πάθους καὶ ἀποροῦσα λυττᾶ, καὶ ἐμμανῆς
 e οὔσα οὔτε νυκτὸς δύναται καθεύδειν οὔτε μεθ' ἡμέραν οὐδ' ἂν ἢ μένειν, θεῖ δὲ ποθοῦσα ὅπου ἂν οἴηται ὄψεσθαι τὸν ἔχοντα τὸ κάλλος· ἰδοῦσα δὲ καὶ ἐποχτευσασμένη ἡμερον ἔλυσε μὲν τὰ τότε συμπεφραγμένα, ἀναπνοὴν δὲ λαβοῦσα κέντρων τε
 5 καὶ ὠδίνων ἔληξεν, ἠδονὴν δ' αὖ ταύτην γλυκυτάτην ἐν τῷ
 252 παρόντι καρποῦται. ὅθεν δὴ ἐκοῦσα εἶναι οὐκ ἀπολείπεται, οὐδέ τινα τοῦ καλοῦ περὶ πλείονος ποιεῖται, ἀλλὰ μητέρων τε καὶ ἀδελφῶν καὶ ἐταίρων πάντων λέλθηται, καὶ οὐσίας δι' ἀμέλειαν ἀπολλυμένης παρ' οὐδὲν τίθεται, νομίμων δὲ
 5 καὶ εὐσημώνων, οἷς πρὸ τοῦ ἐκαλλωπίζετο, πάντων καταφρονήσασα δουλεύειν ἐτοίμη καὶ κοιμᾶσθαι ὅπου ἂν ἐᾷ τις ἐγγυτάτω τοῦ πόθου· (πρὸς γὰρ τῷ σέβεσθαι τὸν τὸ κάλλος
 b ἔχοντα ἰατρὸν ἤρρηκε μόνου τῶν μεγίστων πόνων. τοῦτο

c 1 ζεί t: ζῆ B: ζῆ T ὀδοντοφυούντων Bt: ὀδόντων φυόντων T
 c 3 φυωσιν B: φύωσι T: φυῶσι Bekker κνήσις T: κίνησις BW
 c 4 ζεί T: ζῆ B c 8 τὸν ἡμερον secl. olim Stallbaum d 5 ἐκάστη
 Ruhnken: ἐκάστη B T e 4 συμπεφραγμένα T: συμπεπραγμένα B
 e 5 ὠδίνων] ὀδυνῶν Badham a 6 ἂν T: ἐὰν B

δὲ τὸ πάθος, ᾧ παῖ καλέ, πρὸς ὃν δὴ μοι ὁ λόγος, ἀνθρωποι
 μὲν ἔρωτα ὀνομάζουσιν, θεοὶ δὲ ὁ καλοῦσιν ἀκούσας εἰκότως
 διὰ νεότητα γελᾶση. λέγουσι δὲ οἷμαί τινες Ὀμηριδῶν ἐκ
 τῶν ἀποθέτων ἐπῶν δύο ἔπη εἰς τὸν Ἔρωτα, ὧν τὸ ἕτερον 5
 ὑβριστικὸν πάνυ καὶ οὐ σφόδρα τι ἔμμετρον· ὑμνοῦσι δὲ
 ᾧδε—

τὸν δ' ἦτοι θνητοὶ μὲν Ἔρωτα καλοῦσι ποτηρόν,
 ἀθάνατοι δὲ Πτέρωτα, διὰ πτεροφύτορ' ἀνάγκην.

τούτοις δὴ ἔξεστι μὲν πείθεσθαι, ἔξεστιν δὲ μή· ὅμως δὲ ἦ c
 γε αἰτία καὶ τὸ πάθος τῶν ἐρώντων τοῦτο ἐκείνο τυγχάνει ὄν.

Τῶν μὲν οὖν Διὸς ὀπαδῶν ὁ ληφθεὶς ἐμβριθέστερον
 δύναται φέρειν τὸ τοῦ πτερονύμου ἄχθος· ὅσοι δὲ Ἄρεώς
 τε θεραπεύται καὶ μετ' ἐκείνου περιεπόλουν, ὅταν ὑπ' 5
 Ἔρωτος ἀλώσι καὶ τι οἰηθῶσι ἀδικεῖσθαι ὑπὸ τοῦ ἐρωμένου,
 φονικοὶ καὶ ἔτοιμοι καθιερεύειν αὐτούς τε καὶ τὰ παιδικά.
 καὶ οὕτω καθ' ἕκαστον θεόν, οὗ ἕκαστος ἦν χορευτής, ἐκεί- d
 νον τιμῶν τε καὶ μιμούμενος εἰς τὸ δυνατόν ζῆ, ἕως ἂν ἦ
 ἀδιάφθορος καὶ τὴν τῆδε πρώτην γένεσιν βιοτεύῃ, καὶ
 τούτῳ τῷ τρόπῳ πρὸς τε τοὺς ἐρωμένους καὶ τοὺς ἄλλους
 ὀμιλεῖ τε καὶ προσφέρεται. τὸν τε οὖν Ἔρωτα τῶν καλῶν 5
 (πρὸς τρόπον ἐκλέγεται ἕκαστος, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκείνον
 ὄντα ἑαυτῷ οἶον ἀγαλμα τεκταίνεται τε καὶ κατακοσμεῖ, ὡς
 τιμήσων τε καὶ ὀργιάσων, οἱ μὲν δὴ οὖν Διὸς δῖόν τινα e
 εἶναι ζητοῦσι τὴν ψυχὴν τὸν ὑφ' αὐτῶν ἐρώμενον· σκο-
 ποῦσιν οὖν εἰ φιλόσοφός τε καὶ ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν, καὶ
 ὅταν αὐτὸν εὐρόντες ἐρασθῶσι, πᾶν ποιούσιν ὅπως τοιοῦτος
 ἔσται. ἂν οὖν μὴ πρότερον ἐμβεβῶσι τῷ ἐπιτηδεύματι, 5
 τότε ἐπιχειρήσαντες μαυθάνουσί τε ὅθεν ἂν τι δύνωνται καὶ
 αὐτοὶ μετέρχονται, ληνεύοντες δὲ παρ' ἑαυτῶν ἀνευρίσκου

b 4 οἷμαί T : οἱ μὲν B b 6 ὑβριστικὸν πάνυ B : πάνυ ὑβριστικὸν
 T Stobaeus b 8 δ' ἦτοι T : δὴ τοι B Stobaeus b 9 πτεροφύτορ'
 Stobaeus : πτερόφυτον B : πτερόφοιτον T d 2 ζῆ recc. : ζῆν BT
 d 3 βιοτεύῃ corr. Coisl. : βιοτεύει BT d 4 καὶ τοὺς B : καὶ πρὸς
 τοὺς T d 5 prius τε B : γε T e 1 δῖόν D : δῖ ὄν B : διόν T

- 253 τὴν τοῦ σφετέρου θεοῦ φύσιν εὐποροῦσι διὰ τὸ συντόμως
 ἠναγκάσθαι πρὸς τὸν θεὸν βλέπειν, καὶ ἐφαπτόμενοι αὐτοῦ
 τῇ μνήμῃ ἐνθουσιῶντες ἐξ ἐκείνου λαμβάνουσι τὰ ἔθη καὶ
 τὰ ἐπιτηδεύματα, καθ' ὅσον δυνατὸν θεοῦ ἀνθρώπῳ μετα-
 5 σχεῖν· καὶ τούτων δὴ τὸν ἐρώμενον αἰτιώμενοι ἔτι τε μᾶλλον
 ἀγαπῶσι, κἂν ἐκ Διὸς ἀρύτωσιν ὥσπερ αἱ βάκχαι, ἐπὶ τὴν
 τοῦ ἐρωμένου ψυχὴν ἐπαντλοῦντες ποιοῦσιν ὡς δυνατὸν
b ὁμοιώτατον τῷ σφετέρῳ θεῷ. ὅσοι δ' αὖ μεθ' Ἡρας εἶποντο,
 βασιλικὸν ζητοῦσι, καὶ εὔροντες περὶ τούτου πάντα δρῶσιν
 τὰ αὐτά. οἱ δὲ Ἀπόλλωνός τε καὶ ἐκάστου τῶν θεῶν οὔτω
 κατὰ τὸν θεὸν ἰόντες ζητοῦσι τὸν σφέτερον παῖδα πεφυκέναι,
 5 καὶ ὅταν κτήσωνται, μιμούμενοι αὐτοὶ τε καὶ τὰ παιδικὰ
 πείθοντες καὶ ῥυθμίζοντες εἰς τὸ ἐκείνου ἐπιτήδευμα καὶ
 ἰδέαν ἄγουσιν, ὅση ἐκάστῳ δύναμις, οὐ φθόνῳ οὐδ' ἀνελευ-
 θέρῳ δυσμενεῖα χρώμενοι πρὸς τὰ παιδικὰ, ἀλλ' εἰς ὁμοιότητα
c αὐτοῖς καὶ τῷ θεῷ ὃν ἂν τιμῶσι (πᾶσάν) πάντως ὅτι μάλιστα
 πειρώμενοι ἄγειν οὔτω ποιοῦσι. προθυμία μὲν οὖν τῶν ὡς
 ἀληθῶς ἐρόντων καὶ τελετή, ἐάν γε διαπράξωνται ἢ προθυ-
 μούνται ἢ λέγω, οὔτω καλὴ τε καὶ εὐδαιμονικὴ ὑπὸ τοῦ
 5 δι' ἔρωτα μανέντος φίλου τῷ φιληθέντι γίνεται, ἐὰν
 αἰρεθῇ· ἀλίσκεται δὲ δὴ ὁ αἰρεθεὶς τοιῶδε τρόπῳ.

Καθάπερ ἐν ἀρχῇ τοῦδε τοῦ μύθου τριχῇ διείλομεν ψυχὴν
 ἐκάστην, ἵππομόρφῳ μὲν δύο τινὲ εἶδη, ἡνιοχικὸν δὲ εἶδος
d τρίτον, καὶ νῦν ἔτι ἡμῖν ταῦτα μενέτω. τῶν δὲ δὴ ἵππων
 ὁ μὲν, φαμέν, ἀγαθός, ὁ δ' οὐ· ἀρετὴ δὲ τίς τοῦ ἀγαθοῦ
 ἢ κακοῦ κακία, οὐ διείπομεν, νῦν δὲ λεκτέον. ὁ μὲν τοίνυν
 αὐτοῖν ἐν τῇ καλλίονι στάσει ὦν τό τε εἶδος ὀρθὸς καὶ
 5 διηρθρωμένος, ὑψαύχην, ἐπίγρυπος, λευκὸς ἰδεῖν, μελανόμ-

a 5 τούτων recc. : τούτων BT a 6 κἂν] χἂν Madvig b i Ἡρας
 t : ἡμέρας BT c 3 τελετή corr. Par. 1808 : τελευτή BT ἐάν
 γε διαπράξωνται Hermias : ἐάν τ' ἐνδιαπράξωνται BT : ἐάν γ' εὐ δια-
 πράξωνται G. Hermann c 4 ἢ λέγω Heindorf : ἢν λέγω T : ἢν δ'
 ἐγὼ B c 5 γίνεται T : γίγνηται B c 6 ὁ αἰρεθεὶς secl. Badham
 c 7 διείλομεν Heindorf : διειλόμεν BT d i ἵππων T : ἵππω B
 d 4 αὐτοῖν T : αὐτῶν B

ματος, τιμῆς ἐραστῆς μετὰ σωφροσύνης τε καὶ αἰδοῦς, καὶ ἀληθινῆς δόξης ἑταῖρος, ἄπληκτος, κελεύσματι μόνον καὶ λόγῳ ἠνιοχεῖται· ὁ δ' αὖ σκολιός, πολὺς, εἰκῆ συμπεφορη- **e**
 μένος, κρατεραύχην, βραχυτράχηλος, σιμοπρόσωπος, μελάγ-
 χρωσ, γλαυκόμματος, ὕφαιμος, ὕβρεως καὶ ἀλαζονείας ἑταῖρος,
 περὶ ὧτα λάσιος, κωφός, μάστιγι μετὰ κέντρων μόγις ὑπέι-
 κων. ὅταν δ' οὖν ὁ ἠνίοχος ἰδῶν τὸ ἐρωτικὸν ὄμμα, πᾶσαν **5**
 αἰσθήσει διαθερμήνας τὴν ψυχὴν, γαργαλισμοῦ τε καὶ πόθου
 κέντρων ὑποπλησθῆ, ὁ μὲν εὐπειθῆς τῷ ἠνιόχῳ τῶν ἵππων, **254**
 αἰεὶ τε καὶ τότε αἰδοῖ βιαζόμενος, ἑαυτὸν κατέχει μὴ ἐπι-
 πηδᾶν τῷ ἐρωμένῳ· ὁ δὲ οὔτε κέντρων ἠνιοχικῶν οὔτε
 μάστιγος ἔτι ἐντρέπεται, σκιρτῶν δὲ βία φέρεται, καὶ πάντα
 (πράγματα παρέχων τῷ σύγγι τε καὶ ἠνιόχῳ) ἀναγκάζει **5**
 ἵνα τε πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ μνεῖαν ποιεῖσθαι τῆς τῶν
 ἀφροδισίων χάριτος. τῷ δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν ἀντιτείνετον
 ἀγανακτοῦντε, ὡς δεῖνὰ καὶ παράνομα ἀναγκαζομένῳ· τελευ- **b**
 τῶντε δέ, ὅταν μηδὲν ἢ πέρας κακοῦ, πορεύεσθον ἀγομένῳ,
 εἷξαντε καὶ ὁμολογήσαντε ποιήσειν τὸ κελευόμενον. καὶ
 πρὸς αὐτῷ τ' ἐγένοντο καὶ εἶδον τὴν ὄψιν τὴν τῶν παιδικῶν
 ἀστράπτουσαν. ἰδόντος δὲ τοῦ ἠνιόχου ἡ μνήμη πρὸς τὴν **5**
 τοῦ κάλλους φύσιν ἠνέχθη, καὶ πάλιν εἶδεν αὐτὴν μετὰ
 σωφροσύνης ἐν ἀγνῷ βάθρῳ βεβῶσαν· ἰδοῦσα δὲ ἔδεισέ
 τε καὶ σεφθεῖσα ἀνέπεσεν ὑπτία, καὶ ἅμα ἠναγκάσθη εἰς
 τοῦπίσω ἐλκύσαι τὰς ἡνίας οὕτω σφόδρα, ὥστ' ἐπὶ τὰ **c**
 ἰσχία ἄμφω καθίσει τῷ ἵππῳ, τὸν μὲν ἐκόντα διὰ τὸ μὴ
 ἀντιτείνειν, τὸν δὲ ὑβριστὴν μάλ' ἄκουτα. ἀπελθόντε δὲ
 ἀπωτέρω, ὁ μὲν ὑπ' αἰσχύνῃς τε καὶ θάμβους ἰδρῶτι πᾶσαν
 ἔβρεξε τὴν ψυχὴν, ὁ δὲ λήξας τῆς ὀδύνης, ἦν ὑπὸ τοῦ **5**

d 6 καὶ secl. Badham d 7 ἀληθινῆς om. Heraclitus κε-
 λεύσματι t Heraclitus: κελεύματι B T e 2 βραχυτράχηλος B T:
 βαρυτράχηλος V e 4 περὶ ὧτα λάσιος κωφός T: περὶ ὧτα λασιόκωφος
 B Photius Synesius: περιωτάσιος ὑπόκωφος Heraclitus e 6 αἰσθήσει
 dub. Heindorf: secl. Herwerden a 1 κέντρων] πτερῶν Herwerden
 a 5 (τῷ) ἠνιόχῳ Herwerden b 1 τελευτῶντε T: τελευτῶντες B

χαλωῦ τε ἔσχεν καὶ τοῦ πτώματος, μόγις ἐξαναπνεύσας
 ἐλοιδόρησεν ὄργῃ, πολλὰ κακίζων τὸν τε ἡνίοχον καὶ τὸν
 ὁμόζυγα ὡς δειλία τε καὶ ἀνανδρία λιπόντε τὴν τάξιν καὶ
 δ ὁμολογίαν· καὶ πάλιν οὐκ ἐθέλοντας προσίεναι ἀναγκάζων
 μόγις συνεχώρησεν δεομένων εἰς αὐθις ὑπερβαλέσθαι. ἐλ-
 θόντος δὲ τοῦ συντεθέντος χρόνου [οὔ] ἀμνημονεῖν προσ-
 ποιουμένῳ ἀναμιμνήσκων, βιαζόμενος, χρεμετίζων, ἔλκων
 5 ἡνάγκασεν αὐτὸν προσελθεῖν τοῖς παιδικοῖς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς
 λόγους, καὶ ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν, ἐγκύψας καὶ ἐκτείνας τὴν
 κέρκον, ἐνδακῶν τὸν χαλιῶν, μετ' ἀναιδείας ἔλκει· ὁ δ'
 e ἡνίοχος ἔτι μᾶλλον ταῦτόν πάθος παθών, ὥσπερ ἀπὸ ὕ-
 πληγος ἀναπεσών, ἔτι μᾶλλον τοῦ ὑβριστοῦ ἵππου ἐκ τῶν
 ὀδόντων βία ὀπίσω σπάσας τὸν χαλιῶν, τὴν τε κακηγόρον
 γλῶτταν καὶ τὰς γνάθους καθήμαξεν καὶ τὰ σκέλη τε καὶ
 5 τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας ὀδύναις ἔδωκεν. ὅταν δὲ
 ταῦτόν πολλακίς πάσχων ὁ πονηρὸς τῆς ὑβρεως λήξῃ,
 ταπεινωθεὶς ἔπεται ἤδη τῇ τοῦ ἡνίοχου προνοίᾳ, καὶ ὅταν
 ἴδῃ τὸν καλόν, φόβῳ διόλλυται· ὥστε συμβαίνει τότε ἤδη τὴν
 τοῦ ἔραστοῦ ψυχὴν τοῖς παιδικοῖς αἰδουμένην τε καὶ δεδιυῖαν
 255 ἔπεσθαι. ἄτε οὖν πᾶσαν θεραπείαν ὡς ἰσόθεος θεραπευό-
 μενος οὐχ ὑπὸ σχηματιζομένου τοῦ ἐρώντος ἀλλ' ἀληθῶς
 τοῦτο πεπονθότος, καὶ αὐτὸς ὢν φύσει φίλος τῷ θερα-
 πεύοντι, ἐὰν ἄρα καὶ ἐν τῷ πρόσθεν ὑπὸ συμφοιτητῶν ἢ
 5 τινων ἄλλων διαβεβλημένος ἦ, λεγόντων ὡς αἰσχροὺς ἐρώντι
 πλησιάζειν, καὶ διὰ τοῦτο ἀπωθῆ τὸν ἐρώντα, προϊόντος
 δὲ ἤδη τοῦ χρόνου ἢ τε ἡλικία καὶ τὸ χρεῶν ἡγαγεν εἰς
 b τὸ προσέσθαι αὐτὸν εἰς ὀμίλιαν· οὐ γὰρ δήποτε εἴμαρται

c8 λιπόντε T: λιπόντα B d2 δεομένων BT: δεομένοι Hein-
 dorf d3 οὐ secl. Heindorf d6 ἐπειδὴ T: ἐπεὶ δὲ B
 ἐκτείνας T: ἐντείνας B e8 φόβῳ T: φόβον B τότε B: ποτ' T
 e9 δεδιυῖαν Bekker: δεδυῖαν B (sed κῦι supra versum): δεδοικυῖαν T
 a2 ὑποσχηματιζομένου T: ὑποσχημένου B (σχηματιζο in marg. b)
 a3 φίλος BT: φίλος εἰς ταῦτόν ἄγει τὴν φιλίαν vulg. a6 ἀπωθῆ
 corr. Coisl.: ἀπωθεῖ BT ἐρώντα t: ἔρωτα B T b1 προσέσθαι
 corr. Coisl.: προέσθαι B T

κακὸν κακῶ φίλον οὐδ' ἀγαθὸν μὴ φίλον ἀγαθῶ εἶναι.
 προσεμένου δὲ καὶ λόγον καὶ ὁμιλίαν δεξαμένου, ἐγγύθεν
 ἢ εὐνοια γιγνομένη τοῦ ἐρώντος ἐκπλήττει τὸν ἐρώμενον
 διαισθανόμενον ὅτι οὐδ' οἱ σύμπαντες ἄλλοι φίλοι τε καὶ 5
 οἰκείοι μοῖραν φιλίας οὐδεμίαν παρέχονται πρὸς τὸν ἔνθεον
 φίλον. ὅταν δὲ χρονίζῃ τοῦτο ὄρων καὶ πλησιάζῃ μετὰ
 τοῦ ἄπτεσθαι ἐν τε γυμνασίοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ὁμιλίαις,
 τότε ἤδη ἢ τοῦ ρεύματος ἐκείνου πηγῇ, ὃν ἕμερον Ζεὺς c
 Γανυμήδους ἐρῶν ὠνόμασε, πολλὴ φερομένη πρὸς τὸν
 ἔραστήν, ἢ μὲν εἰς αὐτὸν ἔδν, ἢ δ' ἀπομεστούμενου ἔξω
 ἀπορρεῖ· καὶ οἷον πνεῦμα ἢ τις ἠχώ ἀπὸ λείων τε καὶ
 στερεῶν ἀλλομένη πάλιν ὄθεν ὠρμήθη φέρεται, οὕτω τὸ 5
 τοῦ κάλλους ρεῦμα πάλιν εἰς τὸν καλὸν διὰ τῶν ὀμμάτων
 ἰόν, ἢ πέφυκεν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἰέναι ἀφικόμενον καὶ ἀνα-
 πτερώσαν, τὰς διόδους τῶν πτερῶν ἄρδει τε καὶ ὠρμησε d
 πτεροφυεῖν τε καὶ τὴν τοῦ ἐρωμένου αὐτὴν ψυχὴν ἔρωτος
 ἐνέπλησεν. ἐρῆ μὲν οὖν, ὅτου δὲ ἀπορρεῖ· καὶ οὐθ' ὅτι
 πέπονθεν οἶδεν οὐδ' ἔχει φράσαι, ἀλλ' οἷον ἀπ' ἄλλου
 ὀφθαλμίας ἀπολελυκῶς πρόφασιν εἰπεῖν οὐκ ἔχει, ὥσπερ 5
 δὲ ἐν κατόπτρῳ ἐν τῷ ἐρώντι ἑαυτὸν ὄρων λήληθεν. καὶ
 ὅταν μὲν ἐκείνος παρῆ, λήγει κατὰ ταῦτ' ἐκείνῳ τῆς ὀδύνης,
 ὅταν δὲ ἀπῆ, κατὰ ταῦτ' αὐτὸν ποθεῖ καὶ ποθεῖται, εἰδῶλον
 ἔρωτος ἀντέρωτα ἔχων· καλεῖ δὲ αὐτὸν καὶ οἶεται οὐκ ἔρωτα e
 ἀλλὰ φιλίαν εἶναι. ἐπιθυμεῖ δὲ ἐκείνῳ παραπλησίως μὲν,
 ἀσθενεστέρωσ δέ, ὄραν, ἄπτεσθαι, φιλεῖν, συγκατακεῖσθαι
 καὶ δῆ, οἷον εἰκόσ, ποιεῖ τὸ μετὰ τοῦτο ταχὺ ταῦτα. ἐν οὖν
 τῇ συγκοιμήσει τοῦ μὲν ἔραστοῦ ὁ ἀκόλαστος ἵππος ἔχει 5
 ὅτι λέγῃ πρὸς τὸν ἡνίοχον, καὶ ἀξιοῖ ἀντὶ πολλῶν πόνων
 σμικρὰ ἀπολαῦσαι· ὁ δὲ τῶν παιδικῶν ἔχει μὲν οὐδὲν εἰπεῖν, 256

b 3 προσεμένου T: πρὸς ἑμε νου B λόγον καὶ B: λόγον τε καὶ T
 b 8 τοῦ Eusebius: τούτου BT c 1 τότε ἤδη BT: τότε δῆ
 Eusebius c 4 ἀπορρεῖ T: ἀπορεῖ B λείων] σκληρῶν Herwerden
 d 3 οὐθ' BT: οὐδ' Buttman d 5 ὀφθαλμίας Ast d 6 alterum
 ἐν secl. Cobet e 6 λέγῃ Bekker: λέγει BT: λέγοι Eusebius: λέξει
 Herwerden

σπαργῶν δὲ καὶ ἀπορῶν περιβάλλει τὸν ἐραστὴν καὶ φιλεῖ,
 ὡς σφόδρ' εὖνουν ἀσπαζόμενος, ὅταν τε συγκατακέωνται,
 οἷός ἐστι μὴ ἂν ἀπαρηθῆναι τὸ αὐτοῦ μέρος χαρίσασθαι
 5 τῷ ἐρώντι, εἰ δεηθείη τυχεῖν· ὁ δὲ ὁμόζυξ αὖ μετὰ τοῦ
 ἡμιόχου πρὸς ταῦτα μετ' αἰδοῦς καὶ λόγου ἀντιτείνει.
 ἔαν μὲν δὴ οὖν εἰς τεταγμένην τε δίαιταν καὶ φιλοσοφίαν
 νικήσῃ τὰ βελτίω τῆς διανοίας ἀγαγόντα, μακάριον μὲν
 b καὶ ὁμοιοητικὸν τὸν ἐνθάδε βίον διάγουσιν, ἐγκρατεῖς αὐτῶν
 καὶ κόσμιοι ὄντες, δουλωσάμενοι μὲν ᾧ κακία ψυχῆς ἐνε-
 γίγνεται, ἐλευθερώσαντες δὲ ᾧ ἀρετῇ· τελευτήσαντες δὲ δὴ
 ὑπόπτεροι καὶ ἐλαφροὶ γεγονότες τῶν τριῶν παλαισμάτων
 5 τῶν ὡς ἀληθῶς Ὀλυμπιακῶν ἐν νενικήκασιν, οὐ μείζον
 ἀγαθὸν οὔτε σωφροσύνη ἀνθρωπίνῃ οὔτε θεία μανία δυνατὴ
 πορίσαι ἀνθρώπῳ. ἔαν δὲ δὴ διαίτη φορτικωτέρα τε καὶ
 c ἀφιλοσόφῳ, φιλοτίμῳ δὲ χρήσονται, τάχ' ἂν που ἐν μέθαις
 ἢ τινι ἄλλῃ ἀμελείᾳ τῷ ἀκολάστῳ αὐτοῖν ὑποζυγίῳ λαβόντες
 τὰς ψυχὰς ἀφρούρους, συναγαγόντες εἰς ταῦτόν, τὴν ὑπὸ
 τῶν πολλῶν μακαριστὴν αἴρεσιν εἰλέσθην τε καὶ διεπρα-
 5 ξάσθην· καὶ διαπραξαμένῳ τὸ λοιπὸν ἤδη χρῶνται μὲν
 αὐτῇ, σπανίᾳ δέ, ἅτε οὐ πάσῃ δεδογμένα τῇ διανοίᾳ πράτ-
 τουτες. φίλω μὲν οὖν καὶ τούτῳ, ἦττον δὲ ἐκείνων, ἀλλή-
 d λωι διὰ τε τοῦ ἔρωτος καὶ ἕξω γενομένῳ διάγουσι, πίστει
 τὰς μεγίστας ἡγουμένῳ ἀλλήλῳ δεδοκέσαι τε καὶ δεδέχθαι,
 ἃς οὐ θεμιτὸν εἶναι λύσαντας εἰς ἔχθραν ποτὲ ἐλθεῖν. ἐν
 δὲ τῇ τελευτῇ ἄπτεροι μὲν, ὠρμηκότες δὲ πτεροῦσθαι ἐκβαί-
 5 νουσι τοῦ σώματος, ὥστε οὐ σμικρὸν ἄθλον τῆς ἐρωτικῆς
 μανίας φέρονται· εἰς γὰρ σκότου καὶ τὴν ὑπὸ γῆς πορείαν
 οὐ νόμος ἐστὶν ἔτι ἐλθεῖν τοῖς κατηργημένοις ἤδη τῆς ὑπου-

a 4 ἂν T: om. B Eusebius a 6 λόγου corr. Coisl.: λόγους BT
 a 7 ἔαν T: ἂ B a 8 νικήσῃ T: νικήσει B b 2 μὲν ᾧ T: μὲν ὡς B
 b 3 δὲ ᾧ T: δὲ ω B δὲ δὴ T: δὲ B c 1 τάχ' ἂν BT: τάχα W
 c 3 συναγαγόντες B: συναγαγόντες T τὴν ὑπὸ B: τὴν ὑπὸ τὴν T
 c 4 εἰλέσθην Eusebius: εἰλέτην BT διεπραξάσθην Eusebius: διεπρά-
 ξαντο BT c 7 φίλω μὲν T: φιλωμένω B d 2 ἡγουμένῳ recs.:
 ἡγουμένων BT δεδέχθαι T: δέχθαι B d 7 ὑπουραίου BT
 Eusebius: ἐπουραίου Ven. 184: ὑπερουραίου Buttmann

ρανίου πορείας, ἀλλὰ φανὸν βίον διάγοντας εὐδαιμονεῖν μετ' ἀλλήλων πορευομένους, καὶ ὁμοπτέρους ἔρωτος χάριν, εὖ ὅταν γένωνται, γενέσθαι.

Ταῦτα τοσαῦτα, ὦ παῖ, καὶ θεία οὕτω σοι δωρήσεται ἡ παρ' ἔραστοῦ φιλία· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ μὴ ἐρώντος οἰκειότης, σωφροσύνη θνητῆ κεκραμένη, θνητά τε καὶ φειδωλὰ οἰκονομῶσα, ἀνελευθερίαν ὑπὸ πλήθους ἐπαινουμένην ὡς ἀρετὴν τῆ φιλῆ ψυχῇ ἐντεκούσα, ἐννέα χιλιάδας ἐτῶν περὶ γῆν κυλιδουμένην αὐτὴν καὶ ὑπὸ γῆς ἄνουν παρέξει. 257

Αὕτη σοι, ὦ φίλε Ἔρωσ, εἰς ἡμετέραν δύναμιν ὅτι καλλίστη καὶ ἀρίστη δέδοται τε καὶ ἐκτέτεισται παλινωδία, τὰ τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν ἠναγκασμένη ποιητικοῖς τισιν διὰ Φαῖδρον εἰρησθαι. ἀλλὰ τῶν προτέρων τε συγγνώμην καὶ τῶνδε χάριν ἔχων, εὐμενῆς καὶ ἱλεως τὴν ἐρωτικὴν μοι τέχνην ἢ ἔδωκας μῆτε ἀφέλη μῆτε πηρώσης δι' ὀργήν, δίδου τ' ἔτι μᾶλλον ἢ νῦν παρὰ τοῖς καλοῖς τίμιον εἶναι. ἐν τῷ πρόσθεν δ' εἴ τι λόγῳ σοι ἀπηχῆς εἶπομεν Φαῖδρός τε καὶ ἐγώ, Λυσίαν τὸν τοῦ λόγου πατέρα αἰτιώμενος παῦτε τῶν τοιούτων λόγων, ἐπὶ φιλοσοφίαν δέ, ὥσπερ ἀδελφὸς αὐτοῦ Πολέμαρχος τέτραπται, τρέψον, ἵνα καὶ ὁ ἔραστής ὁδε αὐτοῦ μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ καθάπερ νῦν, ἀλλ' ἀπλῶς πρὸς Ἐρωτα μετὰ φιλοσόφων λόγων τὸν βίον ποιῆται. b

ΦΑΙ. Συνεύχομαί σοι, ὦ Σώκρατες, εἴπερ ἄμεινον ταῦθ' ἡμῖν εἶναι, ταῦτα γίνεσθαι. τὸν λόγον δέ σου πάλαι θαυμάσας ἔχω, ὅσῳ καλλίῳ τοῦ προτέρου ἀπηργάσω· ὥστε ὀκνῶ μὴ μοι ὁ Λυσίας ταπεινὸς φανῆ, ἐὰν ἄρα καὶ ἐθελήσῃ c

d 8 διαγαγόντας Eusebius e 2 γίνωνται H. Richards e 3 θεία οὕτω B : οὕτω θεία T a 1 χιλιάδας T : χιλιάδες B γῆν corr. Coisl. : τὴν B : τὴν T a 2 καλιδουμένην Herwerden γῆς T : τῆς B a 4 δέδοται T : δέδοκται B a 7 τὴν ἐρωτικὴν μοι B : τὴν μοι ἐρωτικὴν T a 8 ἔδωκας B : δέδωκας T a 9 τ' T : δ' B b 1 ἐν T : om. B ἀπηχῆς Hermias : ἀπηχῆς BT b 3 ἀδελφὸς Bekker. ἀδελφὸς BT b 4 τέτραπται TW : ἰγέγραπται τε τέτραπται B

πρὸς αὐτὸν ἄλλον ἀντιπαρατεῖναι. καὶ γὰρ τις αὐτόν, ὧ
 5 θαυμάσιε, ἔναγχος τῶν πολιτικῶν τοῦτ' αὐτὸ λοιδορῶν
 ὠνειδίξει, καὶ διὰ πάσης τῆς λοιδορίας ἐκάλει λογογράφου·
 τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν.

ΣΩ. Γελοῖόν γ', ὧ νεανία, τὸ δόγμα λέγεις, καὶ τοῦ
 d ἑταίρου συχνὸν διαμαρτάνεις, εἰ αὐτὸν οὕτως ἠγγῆ τινα
 ψοφοδεᾷ. ἴσως δὲ καὶ τὸν λοιδορούμενον αὐτῷ οἶε ὠνειδί-
 ζοντα λέγειν ἃ ἔλεγεν.

ΦΑΙ. Ἐφαίνεται γάρ, ὧ Σώκρατες· καὶ σύνοισθά που
 5 καὶ αὐτὸς ὅτι οἱ μέγιστον δυνάμενοί τε καὶ σεμνότατοι ἐν
 ταῖς πόλεσιν αἰσχύνονται λόγους τε γράφειν καὶ καταλείπειν
 συγγράμματα ἑαυτῶν, δόξαν φοβούμενοι τοῦ ἔπειτα χρόνου,
 μὴ σοφισταὶ καλῶνται.

ΣΩ. Γλυκὺς ἀγκῶν, ὧ Φαῖδρε, λέληθέν σε ὅτι ἀπὸ τοῦ
 e μακροῦ ἀγκῶνος τοῦ κατὰ Νεῖλον ἐκλήθη· καὶ πρὸς τῷ
 ἀγκῶνι λαυθάνει σε ὅτι οἱ μέγιστον φρονούντες τῶν πολι-
 τικῶν μάλιστα ἐρώσι λογογραφίας τε καὶ καταλείψεως
 συγγραμμάτων, οἳ γε καὶ ἐπειδὴν τινα γράφωσι λόγον,
 5 οὕτως ἀγαπῶσι τοὺς ἐπαινέτας, ὥστε προσπαραγράφουσι
 πρώτους οἳ ἂν ἕκασταχοῦ ἐπαυῶσιν αὐτούς.

ΦΑΙ. Πῶς λέγεις τοῦτο; οὐ γὰρ μανθάνω.

258 ΣΩ. Οὐ μανθάνεις ὅτι ἐν ἀρχῇ ἀνδρὸς πολιτικοῦ [συγ-
 γράμματι] πρῶτος ὁ ἐπαινέτης γέγραπται.

ΦΑΙ. Πῶς;

ΣΩ. “Ἐδοξέ” πού φησιν “τῇ βουλῇ” ἢ “τῷ δήμῳ”
 5 ἢ ἀμφοτέροις, καὶ “ὁς (καὶ ὁς) εἶπεν”—τὸν αὐτὸν δὲ λέγων
 μάλα σεμνῶς καὶ ἐγκωμιάζων ὁ συγγραφεὺς—ἔπειτα λέγει

ε 4 αὐτὸν ΒΓ: αὐτῶν vulg.: αὐτῷ Heindorf d 1 ἠγγῆ τινα Β:
 τινὰ ἠγγῆ Τ d 2 ὠνειδίζοντα Postgate: ὠνειδίζοντα νομίζοντα Β:
 νομίζοντα ΓW d 9 ὅτι . . . ε 1 ἐκλήθη secl. Heindorf e 5 ἐπαι-
 νέτας ΒΤ: ἐπαινοῦντας V e 7 λέγεις τοῦτο Β: τοῦτο λέγεις Τ
 a 1 ἀρχῇ secl. Madvig: ἀνδρὸς secl. Herwerden (et mox συγγράμματος)
 συγγράμματι seclusi: συγγράματος vulg. a 4 φησι Β: φησὶν
 αὐτῶν τὸ σύγγραμμα ΓW: φησιν αὐτὸ τὸ σύγγραμμα vulg. a 5 καὶ
 ὁς add. Winckelmann

δὴ μετὰ τοῦτο, ἐπιδεικνύμενος τοῖς ἐπαινέταις τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν, ἐνίοτε πάνυ μακρὸν ποιησάμενος σύγγραμμα· ἢ σοι ἄλλο τι φαίνεται τὸ τοιοῦτον ἢ λόγος συγγεγραμμένος;

ΦΑΙ. Οὐκ ἔμοιγε.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐὰν μὲν οὗτος ἐμμένῃ, γεγηθὼς ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θεάτρου ὁ ποιητής· ἐὰν δὲ ἐξαλειφθῆ καὶ ἄμοιρος γένηται λογογραφίας τε καὶ τοῦ ἀξίος εἶναι συγγράφειν, πενθεῖ αὐτός τε καὶ οἱ ἑταῖροι.

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Δῆλόν γε ὅτι οὐχ ὡς ὑπερφρονοῦντες τοῦ ἐπιτηδεύματος, ἀλλ' ὡς τεθουμακότες.

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὔν.

ΣΩ. Τί δέ; ὅταν ἰκανὸς γένηται ῥήτωρ ἢ βασιλεύς, ὥστε λαβὼν τὴν Λυκούργου ἢ Σόλωνος ἢ Δαρείου δύναμιν ἀθάνατος γενέσθαι λογογράφος ἐν πόλει, ἂρ' οὐκ ἰσόθεον ἡγεῖται αὐτός τε αὐτὸν ἔτι ζῶν, καὶ οἱ ἔπειτα γιγνόμενοι ταῦτα ταῦτα περὶ αὐτοῦ νομίζουσι, θεώμενοι αὐτοῦ τὰ συγγράμματα;

5

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Οἶει τιὰ οὔν τῶν τοιούτων, ὅστις καὶ ὀπωστιοῦν δύσνους Λυσία, ὄνειδίζει αὐτὸ τοῦτο ὅτι συγγράφει;

ΦΑΙ. Οὐκοῦν εἰκός γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις· καὶ γὰρ ἂν τῆ ἑαυτοῦ ἐπιθυμία, ὡς ἔοικεν, ὄνειδίζει.

10

ΣΩ. Τοῦτο μὲν ἄρα παντὶ δῆλον, ὅτι οὐκ αἰσχρὸν αὐτό γε τὸ γράφειν λόγους.

d

ΦΑΙ. Τί γάρ;

ΣΩ. Ἄλλ' ἐκεῖνο οἶμαι αἰσχρὸν ἤδη, τὸ μὴ καλῶς λέγειν τε καὶ γράφειν ἀλλ' αἰσχρῶς τε καὶ κακῶς.

5

ΦΑΙ. Δῆλον δῆ.

ΣΩ. Τίς οὔν ὁ τρόπος τοῦ καλῶς τε καὶ μὴ γράφειν; δεόμεθά τι, ὦ Φαῖδρε, Λυσίαν τε περὶ τούτων ἐξετάσαι καὶ

a γ (τὸ) μετὰ Krische
οὔν B: οὔν τινα T
σε T: οἶμαι γε vulg.

b 3 ἐξαλειφθῆ T: ἐξαλιφῆ B
c 8 αὐτὸ] αὐτῶ Ast
d 8 τι B T: τοι vulg.

c 7 τινα
d 4 οἶμαι B: οἶμαι

ἄλλον ὅστις πώποτε τι γέγραφεν ἢ γράψει, εἴτε πολιτικὸν
 10 σύγγραμμα εἴτε ἰδιωτικόν, ἐν μέτρῳ ὡς ποιητῆς ἢ ἄνευ
 μέτρον ὡς ἰδιώτης;

e ΦΑΙ. Ἐρωτᾶς εἰ δεόμεθα; τίνος μὲν οὖν ἔνεκα κἄν
 τις ὡς εἰπεῖν ζῆν, ἀλλ' ἢ τῶν τοιούτων ἡδονῶν ἔνεκα; οὐ
 γάρ που ἐκείνων γε ὧν προλυπηθῆναι δεῖ ἢ μηδὲ ἡσθῆναι,
 ὃ δὴ ὀλίγου πᾶσαι αἰ περὶ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἔχουσι· διὸ καὶ
 5 δικαίως ἀνδραποδώδεις κέκληνται.

ΣΩ. Σχολὴ μὲν δὴ, ὡς ἔοικε· καὶ ἅμα μοι δοκοῦσιν ὡς
 ἐν τῷ πνίγει ὑπὲρ κεφαλῆς ἡμῶν οἱ τέττιγες ἄδοντες καὶ
 259 ἀλλήλοις διαλεγόμενοι καθορᾶν καὶ ἡμᾶς. εἰ οὖν ἴδοιεν καὶ
 νῶ καθάπερ τοὺς πολλοὺς ἐν μεσημβρία μὴ διαλεγόμενους
 ἀλλὰ νυστάζοντας καὶ κηλουμένους ὑφ' αὐτῶν δι' ἀργίαν
 τῆς διανοίας, δικαίως ἂν καταγελῶεν, ἡγούμενοι ἀνδράποδ'
 5 ἅττα σφίσι ἐλθόντ' εἰς τὸ καταγώγιον ὥσπερ προβάτια
 μεσημβριάζοντα περὶ τὴν κρήνην εὔδειν· ἔαν δὲ ὄρωσι
 διαλεγόμενους καὶ παραπλεύοντάς σφας ὥσπερ Σειρήνας
b ἀκηλήτους, ὃ γέρας παρὰ θεῶν ἔχουσιν ἀνθρώποις διδόναι,
 τάχ' ἂν δοῖεν ἀγασθέντες.

ΦΑΙ. Ἐχουσι δὲ δὴ τί τοῦτο; ἀνήκοος γάρ, ὡς ἔοικε,
 τυγχάνω ὧν.

5 ΣΩ. Οὐ μὲν δὴ πρέπει γε φιλόμουσον ἄνδρα τῶν τοιούτων
 ἀνήκοον εἶναι. λέγεται δ' ὡς ποτ' ἦσαν οὗτοι ἄνθρωποι τῶν
 πρὶν Μούσας γεγενῆσθαι, γενομένων δὲ Μουσῶν καὶ φανείσης
 ψῆδης οὕτως ἄρα τινας τῶν τότε ἐξεπλάγησαν ὑφ' ἡδονῆς,
c ὥστε ἄδοντες ἡμέλησαν σίτων τε καὶ ποτῶν, καὶ ἔλαθον
 τελευτήσαντες αὐτούς· ἐξ ὧν τὸ τεττίγων γένος μετ' ἐκείνου
 φύεται, γέρας τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβόν, μηδὲν τροφῆς
 δεῖσθαι γενόμενον, ἀλλ' ἄσιτόν τε καὶ ἄποτον εὐθὺς ἄδειν,

d 10 ὡς ποιητῆς et mox ὡς ἰδιώτης secl. Badham e 1 ἔνεκα κἄν
 B: ἔνεκ' ἂν T: ἔνεκα Stobaeus e 3 μηδὲ B T: μὴ V Stobaeus
 a 1 καὶ ἡμᾶς T Stobaeus: om. B e 3 καὶ νῶ Stobaeus: καινῶ B T
 b 5 γε T Stobaeus: om. B b 6 δ'] δὴ malit Heindorf c 4 γενό-
 μενον post δεῖσθαι B T Stobaeus: post εὐθὺς transp. Badham

ἕως ἂν τελευτήσῃ, καὶ μετὰ ταῦτα ἔλθον παρὰ Μούσας 5
 ἀπαγγέλλειν τίς τίνα αὐτῶν τιμῆ τῶν ἐνθάδε. Τερψιχόρα
 μὲν οὖν τοὺς ἐν τοῖς χοροῖς τετιμηκότας αὐτὴν ἀπαγγέλλ-
 λουτες ποιοῦσι προσφιλεστέρους, τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς d
 ἐρωτικοῖς, καὶ ταῖς ἄλλαις οὕτως, κατὰ τὸ εἶδος ἐκάστης
 τιμῆς· τῇ δὲ πρεσβυτάτῃ Καλλιόπῃ καὶ τῇ μετ' αὐτὴν
 Οὐρανίᾳ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ διάγοντάς τε καὶ τιμῶντας τὴν
 ἐκείνων μουσικὴν ἀγγέλλουσι, αἱ δὲ μάλιστα τῶν Μουσῶν 5
 περὶ τε οὐρανὸν καὶ λόγους οὔσαι θεῖους τε καὶ ἀνθρωπίνους
 ἰᾶσι καλλίστην φωνήν. πολλῶν δὲ οὖν ἕνεκα λεκτέον τι
 καὶ οὐ καθυδητέον ἐν τῇ μεσημβρίᾳ.

ΦΑΙ. Λεκτέον γὰρ οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὅπερ νῦν προυθέμεθα σκέψασθαι, τὸν λόγον e
 ὅπῃ καλῶς ἔχει λέγειν τε καὶ γράφειν καὶ ὅπῃ μῆ, σκεπτέον.

ΦΑΙ. Δῆλον.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχ ὑπάρχειν δεῖ τοῖς εἶ γε καὶ καλῶς
 ῥηθησομένοις τὴν τοῦ λέγοντος διάνοιαν εἰδυῖαν τὸ ἀληθὲς 5
 ὦν ἂν ἐρεῖν περὶ μέλλῃ;

ΦΑΙ. Οὕτωςι περὶ τούτου ἀκήκοα, ὦ φίλε Σώκρατες, οὐκ
 εἶναι ἀνάγκην τῷ μέλλοντι ῥήτορι ἔσεσθαι τὰ τῷ ὄντι δίκαια 260
 μαυθάνειν ἀλλὰ τὰ δόξαντ' ἂν πλήθει οἷπερ δικάσουσι,
 οὐδὲ τὰ ὄντως ἀγαθὰ ἢ καλὰ ἀλλ' ὅσα δόξει· ἐκ γὰρ τούτων
 εἶναι τὸ πείθειν ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἀληθείας.

ΣΩ. “Οὗτοι ἀπόβλητον ἔπος” εἶναι δεῖ, ὦ Φαῖδρε, 5
 ὃ ἂν εἴπωσι σοφοί, ἀλλὰ σκοπεῖν μῆ τι λέγωσι· καὶ δὴ
 καὶ τὸ νῦν λεχθὲν οὐκ ἀφετέον.

ΦΑΙ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ὡδε δὴ σποπῶμεν αὐτό.

ΦΑΙ. Πῶς;

10

c 6 *τερψιχόρα* BT Stobaeus: *τερψιχόρη* vulg. d 3 *μετ' αὐτὴν*
 B Stobaeus: *μετὰ ταύτην* T d 7 *ἰασιν* B: *ἰασιν* T (corr. t:
πέμπουσι suprascr. b) δὴ οὖν ἕνεκα W: *δὴ οὐνεκεν* B: *δὴ οὖν*
ἕνεκεν T e 4 *γε* B: *τε* T a 5 *ᾧ* T: *ᾧ* B a 6 *λέγωσι*
 BT: *λέγουσι* Schaefer

b ΣΩ. Εἰ σε πείθοιμι ἐγὼ πολεμίους ἀμύνειν κτησάμενον ἵππον, ἄμφω δὲ ἵππον ἀγνοοῖμεν, τοσούδε μέντοι τυγχάνοιμι εἰδῶς περὶ σοῦ, ὅτι Φαῖδρος ἵππον ἠγεῖται τὸ τῶν ἡμέρων ζῶων μέγιστα ἔχον ὦτα—

5 ΦΑΙ. Γελοῖόν γ' ἂν, ὦ Σώκρατες, εἶη.

ΣΩ. Οὐπω γε (ἀλλ' ὅτε δὴ σπουδῆ σε πείθοιμι,) συντιθεῖς λόγον ἔπαινον κατὰ τοῦ ὄνου, ἵππον ἐπονομάζων καὶ λέγων ὡς παντὸς ἄξιον τὸ θρέμμα οἴκοι τε κεκτηῖσθαι καὶ ἐπὶ στρατιᾶς, ἀποπολεμεῖν τε χρήσιμον καὶ πρὸς γ' ἐνεγκεῖν δυνατὸν σκευή καὶ ἄλλα πολλὰ ὠφέλιμον.

ΦΑΙ. Παγγέλοιόν γ' ἂν ἤδη εἶη.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ κρεῖττον γελοῖον καὶ φίλον ἢ δειῶν τε
1 και ἔχθρον [εἶναι ἢ φίλου];

5 ΦΑΙ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅταν οὖν ὁ ῥητορικὸς ἀγνοῶν ἀγαθὸν καὶ κακόν, λαβὼν πόλιν ὠσαύτως ἔχουσαν πείθῃ, μὴ περὶ ὄνου σκιάς ὡς ἵππου τὸν ἔπαινον ποιούμενος, ἀλλὰ περὶ κακοῦ ὡς ἀγαθοῦ, δόξας δὲ πλήθους μεμελητηκῶς πείσῃ κακὰ πράττειν
10 ἀντ' ἀγαθῶν, ποῖόν τιν' ἀ(ν) οἶει μετὰ ταῦτα τὴν ῥητορικὴν
d καρπὸν ὦν ἔσπειρε θερίζει;

ΦΑΙ. Οὐ πάνυ γε ἐπιεικῆ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ ἀγαθέ, ἀγροικότερον τοῦ δέοντος λελοιδορήκαμεν τὴν τῶν λόγων τέχνην; ἢ δ' ἴσως ἂν εἴποι· “Τί
5 ποτ', ὦ θαυμάσιοι, ληρεῖτε; ἐγὼ γὰρ οὐδέν' ἀγροοῦντα τάληθες ἀναγκάζω μαυθάνειν λέγειν, ἀλλ', εἰ τι ἐμὴ συμβουλή, κτησάμενον ἐκεῖνο οὕτως ἐμὲ λαμβάνειν· τόδε δ' οὖν μέγα λέγω, ὡς ἄνευ ἐμοῦ τῶ τα ὄντα εἰδῶσι οὐδέν τι μᾶλλον (ἔσται) πείθειν τέχνην.

b 5 εἶη T W: om. B b 6 οὐπω γε T: οὐποτε B δὴ T: om. B
b 9 πρὸς γ' ἐνεγκεῖν Thompson: προσενεγκεῖν B T c 3 γελοῖον
καὶ φίλον legit Hermias: γελοῖον B T c 4 εἶναι ἢ φίλου B T:
non legit Hermias c 10 τιν' ἂν Hirschig: τινα B T d 1 ὦν
T W: ὦν B d 2 γε B: om. T d 5 οὐδένα T: οὐδέν B
d 6 εἴ τι B: εἴ τις T ἐμὴ συμβουλή B: ἐμὴ συμβουλή T: ἐμὴ συμ-
βουλή χρήται Stephanus d 7 κτησάμενον Vahlen: κτησάμενος B T
λαμβάνειν B T: λαμβάνει al.

ΦΑΙ. Οὐκοῦν δίκαια ἔρεϊ, λέγουσα ταῦτα;

e

ΣΩ. Φημί, ἔαν οἱ γ' ἐπιόντες αὐτῇ λόγοι μαρτυρῶσω εἶναι τέχνη. ὥσπερ γὰρ ἀκούειν δοκῶ τινων προσιόντων καὶ διαμαρτυρομένων λόγων, ὅτι ψεύδεται καὶ οὐκ ἔστι τέχνη ἀλλ' ἄτεχνος τριβή· τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος 5 τέχνη ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἠφθαι οὐτ' ἔστω οὔτε μή ποτε ὕστερον γένηται.

ΦΑΙ. Τούτων δεῖ τῶν λόγων, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ δεῦρο 261 αὐτοὺς παράγων ἐξέταξε τί καὶ πῶς λέγουσι.

ΣΩ. Πάριτε δῆ, θρέμματα γενναῖα, καλλίπαιδά τε Φαῖδρον πείθετε ὡς ἔαν μὴ ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ, οὐδὲ ἱκανός ποτε λέγειν ἔσται περὶ οὐδενός. ἀποκρινέσθω δὴ ὁ Φαῖδρος. 5

ΦΑΙ. Ἐρωτᾶτε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ τὸ μὲν ὅλον ἢ ῥητορικὴ ἂν εἴη τέχνη ψυχαγωγία τις διὰ λόγων, οὐ μόνον ἐν δικαστηρίοις καὶ ὅσοι ἄλλοι δημόσιοι σύλλογοι, ἀλλὰ καὶ ἐν ἰδίοις, ἢ αὐτῇ σμικρῶν τε καὶ μεγάλων πέρι, καὶ οὐδὲν ἐντιμότερον τό γε ὄρθον περὶ b σπουδαῖα ἢ περὶ φαῦλα γιγνόμενον; ἢ πῶς σὺ ταῦτ' ἀκήκοας;

ΦΑΙ. Οὐ μὰ τὸν Δί' οὐ παντάπασιν οὕτως, ἀλλὰ μάλιστα μὲν πως περὶ τὰς δίκας λέγεται τε καὶ γράφεται τέχνη, λέγεται δὲ καὶ περὶ δημηγορίας· ἐπὶ πλείον δὲ οὐκ ἀκήκοα. 5

ΣΩ. Ἄλλ' ἢ τὰς Νέστορος καὶ Ὀδυσσέως τέχνας μόνον περὶ λόγων ἀκήκοας, ἅς ἐν Ἰλίῳ σχολάζοντες συνεγραψάτην, τῶν δὲ Παλαμήδους ἀνήκοος γέγονας;

ΦΑΙ. Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἔγωγε τῶν Νέστορος, εἰ μὴ c Γοργίαν Νέστορά τινα κατασκευάζεις, ἢ τινα Θρασύμαχόν τε καὶ Θεόδωρον Ὀδυσσεά.

ΣΩ. Ἴσως. ἀλλὰ γὰρ τούτους ἐῶμεν· σὺ δ' εἰπέ, ἐν

e 5 τοῦ δὲ ... e 7 γένηται secl. Schleiermacher e 5 φησὶν ὁ Λάκων
secl. Voegelin ἔτυμος τέχνη TW: ἔτοιμος B a 1 δεῖ T: δῆ B
λόγων (ἀκροᾶσθαι) H. Richards a 4 πείθετε T: πείθεται B ὡς
ἔαν B: ἕως ἂν T b 4 τέχνη T: τέχνη B b 6 καὶ B: τε
καὶ T b 7 περὶ secl. Thompson σχολάζοντες B TW: σχο-
λάζοντε corr. Coisl. e 1 Νέστορος (καὶ Ὀδυσσέως) Herwerden
c 2 κατασκευάζεις T: κατασκευάζης B c 3 τε T: δε B

5 δικαστηρίοις οἱ ἀντίδικοι τί δρῶσιν; οὐκ ἀντιλέγουσιν μέντοι;
ἢ τί φήσομεν;

ΦΑΙ. Τοῦτ' αὐτό.

ΣΩ. Περὶ τοῦ δικαίου τε καὶ ἀδίκου;

ΦΑΙ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνη τοῦτο δρῶν ποιήσει φανῆναι τὸ
d αὐτὸ τοῖς αὐτοῖς τοτὲ μὲν δίκαιον, ὅταν δὲ βούληται, ἀδικον;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Καὶ ἐν δημηγορίᾳ δὴ τῇ πόλει δοκεῖν τὰ αὐτὰ τοτὲ
μὲν ἀγαθὰ, τοτὲ δ' αὖ τὰναντία;

5 ΦΑΙ. Οὕτως.

ΣΩ. Τὸν οὖν Ἐλεατικὸν Παλαμήδην λέγοντα οὐκ ἴσμεν
τέχνη, ὥστε φαίνεσθαι τοῖς ἀκούουσι τὰ αὐτὰ ὅμοια καὶ
ἀνόμοια, καὶ ἐν καὶ πολλά, μένοντά τε αὖ καὶ φερόμενα;

ΦΑΙ. Μάλα γε.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα μόνον περὶ δικαστήριά τέ ἐστὶν ἡ ἀντιλογικῆ
e καὶ περὶ δημηγορίαν, ἀλλ', ὡς ἔοικε, περὶ πάντα τὰ λεγόμενα
μία τις τέχνη, εἴπερ ἔστιν, αὕτη ἂν εἴη, ἣ τις οἶός τ' ἔσται
πάν παντὶ ὁμοιοῦν τῶν δυνατῶν καὶ οἷς δυνατόν, καὶ ἄλλου
ὁμοιοῦντος καὶ ἀποκρυπτομένου εἰς φῶς ἄγειν.

5 ΦΑΙ. Πῶς δὴ τὸ τοιοῦτον λέγεις;

ΣΩ. Τῆδε δοκῶ ζητοῦσιν φανεῖσθαι. ἀπάτη πότερον ἐν
πολὴν διαφ' ῥουσι γίγνεται μᾶλλον ἢ ὀλίγον;

262 ΦΑΙ. Ἐν τοῖς ὀλίγον.

ΣΩ. Ἄλλὰ γε δὴ κατὰ σμικρὸν μεταβαίνων μᾶλλον
λήσεις ἐλθὼν ἐπὶ τὸ ἐναντίον ἢ κατὰ μέγα.

ΦΑΙ. Πῶς δ' οὔ;

5 ΣΩ. Δεῖ ἄρα τὸν μέλλοντα ἀπατήσειν μὲν ἄλλον, αὐτὸν
δὲ μὴ ἀπατήσεσθαι, τὴν ὁμοιότητα τῶν ὄντων καὶ ἀνομοιότητα
ἀκριβῶς διειδέναί.

c 10 τέχνη T: τέχνη B (et mox) d 1 βούληται ἄδικον B:
ἄδικον βούληται pr. T d 7 φαίνεσθαι BT: δοκεῖν φαίνεσθαι vulg.
d 8 μένοντα T: μὲν ὄντα B e 2 ἢ τις corr. Coisl.: ἢ τις T: ἢ τις B
e 3 πάν παντὶ T: πάνπαν τί B a 2 γε δὴ B: δὴ T: μῆν Galenus

ΦΑΙ. Ἀνάγκη μὲν οὖν.

ΣΩ. Ἡ οὖν οἶός τε ἔσται, ἀλήθειαν ἀγνοῶν ἐκάστου, τὴν τοῦ ἀγνοουμένου ὁμοιότητα σμικρὰν τε καὶ μεγάλην ἐν τοῖς 10 ἄλλοις διαγιγνώσκει;

ΦΑΙ. Ἀδύνατον.

b

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῖς παρὰ τὰ ὄντα δοξάζουσι καὶ ἀπατωμένους δῆλον ὡς τὸ πάθος τοῦτο δι' ὁμοιοτήτων τῶν εἰσερρή. 10

ΦΑΙ. Γίγνεται γοῦν οὕτως.

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως τεχνικὸς ἔσται μεταβιβάσειν κατὰ 5 σμικρὸν διὰ τῶν ὁμοιοτήτων ἀπὸ τοῦ ὄντος ἐκάστοτε ἐπὶ τοῦναντίον ἀπάγων, ἢ αὐτὸς τοῦτο διαφεύγειν, ὃ μὴ ἐγνωρικῶς ὃ ἔστιν ἕκαστου τῶν ὄντων;

ΦΑΙ. Οὐ μὴ ποτε.

ΣΩ. Λόγων ἄρα τέχνην, ὧ ἑταῖρε, ὃ τὴν ἀλήθειαν μὴ 10 εἰδὼς, δόξας δὲ τεθηρευκῶς, γελοῖαν τινά, ὡς ἔοικε, καὶ ἄτεχνον παρέξεται.

ΦΑΙ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐν τῷ Λυσίου λόγῳ ὃν φέρεις, καὶ ἐν 5 οἷς ἡμεῖς εἶπομεν ἰδεῖν τι ὧν φαμεν ἀτέχνων τε καὶ ἐντέχνων εἶναι;

ΦΑΙ. Πάντων γέ που μάλιστα, ὡς νῦν γε ψιλῶς πως λέγομεν, οὐκ ἔχοντες ἱκανὰ παραδείγματα.

ΣΩ. Καὶ μὴν κατὰ τύχην γέ τινα, ὡς ἔοικεν, ἐρρηθήτην 10 τῷ λόγῳ ἔχοντέ τι παράδειγμα, ὡς ἂν ὁ εἰδὼς τὸ ἀληθές d προσπαίξων ἐν λόγοις παράγοι τοὺς ἀκούοντας. καὶ ἔγωγε, ὧ Φαῖδρε, αἰτιῶμαι τοὺς ἐντοπίους θεοὺς· ἴσως δὲ καὶ οἱ τῶν Μουσῶν προφήται οἱ ὑπὲρ κεφαλῆς ὧδοὶ ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν εἶεν τοῦτο τὸ γέρας· οὐ γάρ που ἔγωγε τέχνης τινὸς 5 τοῦ λέγειν μέτοχος.

ΦΑΙ. Ἔστω ὡς λέγεις· μόνον δῆλωσον ὃ φῆς.

ΣΩ. Ἴθι δὴ μοι ἀνάγνωθι τὴν τοῦ Λυσίου λόγου ἀρχήν.

b 5 μεταβιβάσειν T Galenus: μεταβιβάσει B
ἐντέχνων Heindorf: ἀτεχνόν . . . ἐντεχνον BT
τῷ λόγῳ B

c 6 ἀτέχνων . . .
d 1 τῷ λόγῳ T:

e ΦΑΙ. “Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχῆσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστὴς ὧν σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει” —

5 ΣΩ. Παῦσαι. τί δὴ οὖν οὗτος ἀμαρτάνει καὶ ἀτεχνον ποιεῖ λεκτέον ἢ γάρ;

263 ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ’ οὖν οὐ παντὶ δῆλον τό γε τοιόνδε, ὡς περὶ μὲν ἕνια τῶν τοιούτων ὁμοιοσητικῶς ἔχομεν, περὶ δ’ ἕνια στασιωτικῶς;

5 ΦΑΙ. Δοκῶ μὲν ὃ λέγεις μαυθάνειν, ἔτι δ’ εἰπέ σαφέστερον.

ΣΩ. Ὅταν τις ὄνομα εἶπη σιδήρου ἢ ἀργύρου, ἄρ’ οὐ τὸ αὐτὸ πάντες διανοήθημεν;

ΦΑΙ. Καὶ μάλα.

ΣΩ. Τί δ’ ὅταν δικαίου ἢ ἀγαθοῦ; οὐκ ἄλλος ἄλλη
10 φέρεται, καὶ ἀμφισβητοῦμεν ἀλλήλοις τε καὶ ἡμῖν αὐτοῖς;

ΦΑΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

b ΣΩ. Ἐν μὲν ἄρα τοῖς συμφωνοῦμεν, ἐν δὲ τοῖς οὐ.

ΦΑΙ. Οὕτω.

ΣΩ. Ποτέρωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν, καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μείζον δύναται;

5 ΦΑΙ. Δῆλον ὅτι ἐν οἷς πλανώμεθα.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὸν μέλλοντα τέχνην ῥητορικὴν μετιέναι πρῶτον μὲν δεῖ ταῦτα ὁδῶ διηρησθαι, καὶ εἰληφέναι τινὰ χαρακτήρα ἑκατέρου τοῦ εἶδους, ἐν ᾧ τε ἀνάγκη τὸ πλῆθος πλανᾶσθαι καὶ ἐν ᾧ μή.

c ΦΑΙ. Καλὸν γοῦν ἂν, ὧ Σώκρατες, εἶδος εἶη κατανευσηκῶς ὃ τοῦτο λαβών.

ΣΩ. Ἐπειτά γε οἶμαι πρὸς ἑκάστῳ γιγνόμενον μὴ λαυθάνειν ἀλλ’ ὀξέως αἰσθάνεσθαι περὶ οὗ ἂν μέλλῃ ἐρεῖν

5 ποτέρου ὃν τυγχάνει τοῦ γένους.

e 2 ἡμῖν T: ὑμῖν B

ὀνομάτων H. Richards

b 7 δεῖ B: δὴ T

H. Richards

a 3 τοιούτων B T: ὄντων corr. Coisl.: fort.

ὁμοιοσητικῶς T Galenus: οὐ μόνον ποιητικῶς B

b 8 πλῆθος T: εἶδος B

c 1 εἶδος addubitat

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Τί οὖν; τὸν ἔρωτα πότερον φῶμεν εἶναι τῶν ἀμφισβητησίμων ἢ τῶν μή;

ΦΑΙ. Τῶν ἀμφισβητησίμων δῆπου· ἢ οἶε ἂν σοι ἐγχωρήσαι εἰπεῖν ἃ νυνδὴ εἶπες περὶ αὐτοῦ, ὡς βλάβη τέ ἐστι 10 τῷ ἐρωμένῳ καὶ ἐρώντι, καὶ αὐθις ὡς μέγιστον (ὄν) τῶν ἀγαθῶν τυγχάνει;

ΣΩ. Ἄριστα λέγεις· ἀλλ' εἶπε καὶ τόδε—ἐγὼ γάρ τοι d διὰ τὸ ἐνθουσιαστικὸν οὐ πάνυ μέμνημαι—εἰ ὠρισάμην ἔρωτα ἀρχόμενος τοῦ λόγου.

ΦΑΙ. Νῆ Δία ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα.

ΣΩ. Φεῦ, ὅσῳ λέγεις τεχνικώτερας Νύμφας τὰς Ἀχελῷου 5 καὶ Πᾶνα τὸν Ἑρμοῦ Λυσίου τοῦ Κεφάλου πρὸς λόγους εἶναι. ἢ οὐδὲν λέγω, ἀλλὰ καὶ ὁ Λυσίας ἀρχόμενος τοῦ ἐρωτικῆς ἠνάγκασεν ἡμᾶς ὑπολαβεῖν τὸν Ἑρωτα ἐν τι τῶν ὄντων ὃ αὐτὸς ἐβουλήθη, καὶ πρὸς τοῦτο ἤδη συνταξάμενος πάντα τὸν e ὕστερον λόγον διεπεράνατο; βούλει πάλιν ἀναγνώμεν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ;

ΦΑΙ. Εἰ σοί γε δοκεῖ· ὃ μέντοι ζητεῖς οὐκ ἔστ' αὐτόθι.

ΣΩ. Λέγε, ἵνα ἀκούσω αὐτοῦ ἐκείνου. 5

ΦΑΙ. “Περὶ μὲν τῶν ἐμῶν πραγμάτων ἐπίστασαι, καὶ ὡς νομίζω συμφέρειν ἡμῖν τούτων γενομένων, ἀκήκοας. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχήσαι ὧν δέομαι, ὅτι οὐκ ἐραστὴς ὧν 264 σοῦ τυγχάνω. ὡς ἐκείνοις μὲν τότε μεταμέλει ὧν ἂν εἶποιήσωσιν, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσωνται.”—

ΣΩ. Ἡ πολλοῦ δεῖν ἔοικε ποιεῖν ὅδε γε ὃ ζητοῦμεν, ὃς οὐδὲ ἀπ' ἀρχῆς ἀλλ' ἀπὸ τελευτῆς ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν 5 ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον, καὶ ἀρχεται ἀφ' ὧν πεπαυμένος ἂν ἤδη

ε 9 ἐγχωρήσαι codex Marcianus Galeni : συγχωρήσαι B T ε 11 ἂν addidi auctore Heindorfio (ἀγαθῶν ὧν infra Hirschig) d 4 ὡς T : om. B d 6 Πᾶνα] πάντα B T : del. τ bt λόγους T : λόγου B : λόγον al. e 6 ἐπίστασαι B : ἐπίσταμαι T a 2 τότε T : τὸ τότε B a 4 ζητοῦμεν ds T : ζητούμενος B a 5 διανεῖν B T : διανύειν rec. b

ὁ ἐραστής λέγει πρὸς τὰ παιδικά. ἢ οὐδὲν εἶπον, Φαῖδρε, φίλη κεφαλή;

b ΦΑΙ. Ἔστιν γέ τοι δῆ, ὦ Σώκρατες, τελευτή, περὶ οὗ τὸν λόγον ποιεῖται.

ΣΩ. Τί δὲ τᾶλλα; οὐ χύδην δοκεῖ βεβλήσθαι τὰ τοῦ λόγου; ἢ φαίνεται τὸ δεύτερον εἰρημένον ἔκ τινος ἀνάγκης
5 δεύτερον δεῖν τεθῆναι, ἢ τι ἄλλο τῶν ῥηθέντων; ἐμοὶ μὲν γὰρ ἔδοξεν, ὡς μηδὲν εἰδότε, οὐκ ἀγευνῶς τὸ ἐπίον εἰρήσθαι τῷ γράφοντι· σὺ δ' ἔχεις τινὰ ἀνάγκην λογογραφικὴν ἢ ταῦτα ἐκείνος οὕτως ἐφεξῆς παρ' ἄλληλα ἔθηκεν;

ΦΑΙ. Χρηστὸς εἶ, ὅτι με ἡγήϊ ἱκανὸν εἶναι τὰ ἐκείνου
c οὕτως ἀκριβῶς διιδεῖν.

ΣΩ. Ἄλλὰ τότε γε οἴμαί σε φάναι ἄν, δεῖν πάντα λόγον ὥσπερ ζῶον συνεστάναι σώμά τι ἔχοντα αὐτὸν αὐτοῦ, ὥστε μήτε ἀκέφαλον εἶναι μήτε ἄπουν, ἀλλὰ μέσα τε ἔχειν καὶ
5 ἄκρα, πρέποντα ἀλλήλοις καὶ τῷ ὅλῳ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Πῶς γὰρ οὗ;

ΣΩ. Σκέψαι τοίνυν τὸν τοῦ ἐταίρου σου λόγον εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει, καὶ εὐρήσεις τοῦ ἐπιγράμματος οὐδὲν διαφέροντα, ὃ Μίδα τῷ Φρυγί φασὶν τινες ἐπιγεγράφθαι.

d ΦΑΙ. Ποῖον τοῦτο, καὶ τί πεπονηθός;

ΣΩ. Ἔστι μὲν τοῦτο τότε—

Χαλκῆ παρθένος εἰμί, Μίδα δ' ἐπὶ σήματι κείμαι.
ὄφρ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλη,
5 αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου,
ἀγγελέω παριούσι Μίδας ὅτι τῆδε τέθαπται.

e ὅτι δ' οὐδὲν διαφέρει αὐτοῦ πρῶτον ἢ ὕστατόν τι λέγεσθαι, ἐννοεῖς που, ὡς ἐγώμαι.

ΦΑΙ. Σκώπτεις τὸν λόγον ἡμῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ἵνα μὴ σὺ ἄχθῃ, ἐάσωμεν—

a 7 ἐραστής recs. : ἐραστὴς B T b 5 δεῖν secl. Madvig : δῆ
Schanz b 9 με T : μὴ B c 3 σώμά τι t : σώματι B T
c 4 μήτε ἀκέφαλον T : μὴ το ἀκέφαλον B d 3 μίδα T : μίδα B
e 3 ἡμῶν B : om. T

καίτοι συχνά γε ἔχειν μοι δοκεῖ παραδείγματα πρὸς ἅ τις 5
 βλέπων οὐκ ἔστιν ἄν, μιμῆσθαι αὐτὰ ἐπιχειρῶν μὴ πάντι—
 εἰς δὲ τοὺς ἑτέρους λόγους ἴωμεν. ἦν γάρ τι ἐν αὐτοῖς, ὡς
 δοκῶ, προσῆκον ἰδεῖν τοῖς βουλομένοις περὶ λόγων σκοπεῖν.

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δὴ λέγεις;

265

ΣΩ. Ἐναντίω που ἦσθην· ὁ μὲν γὰρ ὡς τῷ ἐρῶντι, ὁ δ'
 ὡς τῷ μὴ δεῖ χαρίζεσθαι, ἐλεγέτην.

ΦΑΙ. Καὶ μάλ' ἀνδρικῶς.

ΣΩ. Ὡμην σε τάληθες ἐρεῖν, ὅτι μανικῶς· ὁ μέντοι 5
 ἐξήτουν ἐστὶν αὐτὸ τοῦτο. μανίαν γάρ τινα ἐφήσαμεν εἶναι
 τὸν ἔρωτα. ἦ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Μανίας δέ γε εἶδη δύο, τὴν μὲν ὑπὸ νοσημάτων
 ἀνθρωπίνων, τὴν δὲ ὑπὸ θείας ἐξαλλαγῆς τῶν εἰωθότων 10
 νομίμων γιγνομένην.

ΦΑΙ. Πάνυ γε.

b

ΣΩ. Τῆς δὲ θείας τεττάρων θεῶν τέτταρα μέρη διελόμενοι,
 μαντικὴν μὲν ἐπίπνοιαν Ἀπόλλωνος θέντες, Διονύσου δὲ
 τελεστικὴν, Μουσῶν δ' αὖ ποιητικὴν, τετάρτην δὲ Ἀφροδίτης
 καὶ Ἔρωτος, ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν τε ἀρίστην εἶναι, 5
 καὶ οὐκ οἶδ' ὅπῃ τὸ ἐρωτικὸν πάθος ἀπεικάζοντες, ἴσως
 μὲν ἀληθοῦς τινας ἐφαπτόμενοι, τάχα δ' ἂν καὶ ἄλλοσε
 παραφερόμενοι, κεράσαντες οὐ παντάπασιν ἀπίθανον λόγον,
 μυθικὸν τινα ὕμνον προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως c
 τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν δεσπότην Ἔρωτα, ὦ Φαῖδρε, καλῶν
 παίδων ἔφορον.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἔμοιγε οὐκ ἀηδῶς ἀκοῦσαι.

ΣΩ. Τόδε τοίνυν αὐτόθεν λάβωμεν, ὡς ἀπὸ τοῦ ψέγειν 5
 πρὸς τὸ ἐπαινεῖν ἔσχεν ὁ λόγος μεταβῆναι.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ οὖν αὐτὸ λέγεις;

ε 6 βλέπων (μὲν) . . . μιμῆσθαι (δ') Herwerden ε 7 ἑτέρους
 T: ἑταίρους B b 2 τεττάρων θεῶν secl. Schanz b 5 τε
 BT: om. Stobaeus b 8 λόγον corr. Par. 1808: λόγου BT
 c 4 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν T

ΣΩ. Ἐμοὶ μὲν φαίνεται τὰ μὲν ἄλλα τῷ ὄντι παιδιᾷ πεπαῖσθαι· τούτων δέ τινων ἐκ τύχης ῥηθέντων δυοῖν εἰδοῖν,
 d εἰ αὐτοῖν τὴν δύναμιν τέχνη λαβεῖν δύναϊτό τις, οὐκ ἄχαρι.

ΦΑΙ. Τίνων δῆ;

ΣΩ. Εἰς μίαν τε ἰδέαν συνορῶντα ἄγειν τὰ πολλαχθὶ
 διεσπαρμένα, ἵνα ἕκαστον ὀριζόμενος δῆλον ποιῆ περὶ οὗ ἂν
 5 αἰεὶ διδάσκειν ἐθέλῃ. ὥσπερ τὰ νυνδὴ περὶ Ἐρωτος—ὃ ἔστιν
 ὀρισθέν—εἴτ' εὖ εἴτε κακῶς ἐλέχθη, τὸ γοῦν σαφὲς καὶ τὸ
 αὐτὸ αὐτῷ ὁμολογούμενον διὰ ταῦτα ἔσχεν εἰπεῖν ὁ λόγος.

ΦΑΙ. Τὸ δ' ἕτερον δὴ εἶδος τί λέγεις, ὦ Σώκρατες;

e ΣΩ. Τὸ πάλιν κατ' εἶδη δύνασθαι διατέμνειν κατ' ἄρθρα
 ἢ πέφυκεν, καὶ μὴ ἐπιχειρεῖν καταγύναι μέρος μηδέν, κακοῦ
 μαγείρου τρόπῳ χρώμενον· ἀλλ' ὥσπερ ἄρτι τὸ λόγῳ τὸ
 μὲν ἄφρον τῆς διανοίας ἔν τι κοινῇ εἶδος ἐλαβήτην, ὥσπερ
 266 δὲ σώματος ἐξ ἑνὸς διπλᾶ καὶ ὁμώνυμα πέφυκε, σκαιά, τὰ δὲ
 δεξιὰ κληθέντα, οὕτω καὶ τὸ τῆς παρανοίας ὡς (ἐν) ἐν ἡμῖν
 πεφυκὸς εἶδος ἠγησαμένῳ τῷ λόγῳ, ὃ μὲν τὸ ἐπ' ἀριστερὰ
 τεμνόμενος μέρος, πάλιν τοῦτο τέμνων οὐκ ἐπανήκεν πρὶν ἐν
 5 αὐτοῖς ἐφευρῶν ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδύρησεν
 μάλ' ἐν δίκῃ, ὃ δ' εἰς τὰ ἐν δεξιᾷ τῆς μανίας ἀγαγὼν ἡμᾶς,
 ὁμώνυμον μὲν ἐκείνῳ, θείον δ' αὖ τινα ἔρωτα ἐφευρῶν καὶ
 b προτεινόμενος ἐπήρυσεν ὡς μεγίστων αἴτιον ἡμῖν ἀγαθῶν.

ΦΑΙ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Τούτων δὴ ἔγωγε αὐτός τε ἔραστής, ὦ Φαῖδρε, τῶν
 διαιρέσεων καὶ συναγωγῶν, ἵνα οἷός τε ὦ λέγειν τε καὶ
 5 φρονεῖν· ἔάν τέ τι' ἄλλον ἠγῆσωμαι δυνατὸν εἰς ἐν καὶ ἐπὶ

c8 παιδιᾷ T: παιδία B c9 πεπαῖσθαι T: πεπέσθαι B τινῶν
 . . . ῥηθέντων] τι νῶν . . . ῥηθέν τὸ τοῖν Badham εἰδοῖν] εἰδῶν
 Galenus d1 αὐτοῖν BT: αὐτὴν vulg. d5 τὰ BT: τὸ Schanz
 d8 δῆ T: μὴ B e1 κατ' BT: καὶ τὰ Madvig διατέμνειν T
 Stobaeus Galenus: τέμνειν B a1 σώματος BT: σώματι Stobaeus
 πέφυκε σκαιά T Stobaeus: πέφυκες· καὶ ἄ B τὰ δὲ Stobaeus:
 τάδε ἢ BT a2 παρανοίας BT: παροιρίας Stobaeus ἐν ἐν
 Heindorf: ἐν BT: ἐν al.: om. Stobaeus ἡμῖν T Stobaeus: ὑμῖν B
 a3 τὸ BT: om. Stobaeus a4 ἐπανήκεν BT: ἀνήκεν Stobaeus
 ἐν αὐτοῖς BT: ἑαυτοῖς Stobaeus a7 καὶ secl. Badham

πολλὰ πεφυκόθ' ὄραν, τοῦτον διώκω “κατόπισθε μετ' ἰχνιον ὥστε θεοῖο.” καὶ μέντοι καὶ τοὺς δυναμένους αὐτὸ δρᾶν εἰ μὲν ὀρθῶς ἢ μὴ προσαγορεύω, θεὸς οἶδε, καλῶ δὲ οὖν μέχρι τοῦδε διαλεκτικούς. τὰ δὲ νῦν παρὰ σοῦ τε καὶ c
 Λυσίου μαθόντας εἶπε τί χρὴ καλεῖν· ἢ τοῦτο ἐκεῖνό ἐστιν ἢ λόγων τέχνη, ἢ Θρασύμαχος τε καὶ οἱ ἄλλοι χρώμενοι σοφοὶ μὲν αὐτοὶ λέγειν γεγόνασιν, ἄλλους τε ποιοῦσιν, οἳ ἂν δωροφορεῖν αὐτοῖς ὡς βασιλευσιν ἐθέλωσιν; 5

ΦΑΙ. Βασιλικοὶ μὲν ἄνδρες, σὺ μὲν δὴ ἐπιστήμονές γε ὦν ἐρωτᾷς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν τὸ εἶδος ὀρθῶς ἔμοιγε δοκεῖς καλεῖν, διαλεκτικὸν καλῶν· τὸ δὲ ῥητορικὸν δοκεῖ μοι διαφεύγειν ἔθ' ἡμᾶς.

ΣΩ. Πῶς φῆς; καλὸν πού τι ἂν εἴη, ὃ τούτων ἀπο- d
 λειφθὲν ὅμως τέχνη λαμβάνεται; πάντως δ' οὐκ ἀτιμαστέου αὐτὸ σοί τε καὶ ἐμοί, λεκτέον δὲ τί μέντοι καὶ ἔστι τὸ λειπόμενον τῆς ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα που συχνά, ὦ Σώκρατες, τὰ γ' ἐν τοῖς 5
 βιβλίοις τοῖς περὶ λόγων τέχνης γεγραμμένοις.

ΣΩ. [Καὶ] καλῶς γε ὑπέμνησας. προοίμιον μὲν οἶμαι πρῶτον ὡς δεῖ τοῦ λόγου λέγεσθαι ἐν ἀρχῇ· ταῦτα λέγεις —ἢ γάρ;—τὰ κομψὰ τῆς τέχνης;

ΦΑΙ. Ναί. e

ΣΩ. Δεύτερον δὲ δὴ διήγησίν τινα μαρτυρίας τ' ἐπ' αὐτῇ, τρίτον τεκμήρια, τέταρτον εἰκότα· καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγειν τὸν γε βέλτιστον λογοδαί- 5
 δαλον Βυζάντιον ἄνδρα.

ΦΑΙ. Τὸν χρηστὸν λέγεις Θεόδωρον;

ΣΩ. Τί μῆν; καὶ ἔλεγχόν γε καὶ ἐπεξέλεγχον ὡς 267
 ποιητέον ἐν κατηγορίᾳ τε καὶ ἀπολογίᾳ. τὸν δὲ κάλλιστον

b 7 πεφυκόθ' πεφυκός B T Stobaeus: πεφυκότα vulg. b 9 ἢ μὴ
 T: εἰ μὴ B c 1 δὲ νῦν B: νῦν δὲ T c 2 μαθόντας B: μαθόντες T:
 μαθόντα H. Richards c 6 ἄνδρες Bekker: ἄνδρες B T c 7 τὸ T:
 om. B d 7 καὶ secl. Hirschig d 8 ἐν ἀρχῇ T: ἐπ' ἀρχῇ B:
 secl. ci. Schanz e 4 λογοδαίδαλον T (et legit Cicero): λόγων
 δαίδαλον B: λόγων Δαίδαλον Winckelmann

Πάριον Εὐνήνδον ἐς μέσον οὐκ ἄγομεν, ὃς ὑποδήλωσιν τε
 πρῶτος ἦν καὶ παρεπαίνουζ—οἱ δ' αὐτὸν καὶ παραψό-
 5 γους φασὶν ἐν μέτρῳ λέγειν μνήμης χάριω—σοφὸς γὰρ ἀνήρ.
 Τεισίαν δὲ Γοργίαν τε ἐάσομεν εὐδεῖν, οἱ πρὸ τῶν ἀληθῶν
 τὰ εἰκότα εἶδον ὡς τιμητέα μᾶλλον, τὰ τε αὖ σμικρὰ μεγάλα
 καὶ τὰ μεγάλα σμικρὰ φαίνεσθαι ποιούσιν διὰ ῥώμην λόγου,
 b καινὰ τε ἀρχαίως τὰ τ' ἐναντία καινῶς, συντομίαν τε λόγων
 καὶ ἄπειρα μήκη περὶ πάντων ἀνηῦρον; ταῦτα δὲ ἀκούων
 ποτέ μου Πρόδικος ἐγέλασεν, καὶ μόνος αὐτὸς ἠύρηκέναι ἔφη
 ὦν δεῖ λόγων τέχνην· δεῖν δὲ οὔτε μακρῶν οὔτε βραχέων
 5 ἀλλὰ μετρίων.

ΦΑΙ. Σοφώτατά γε, ὦ Πρόδικε.

ΣΩ. Ἰππίαν δὲ οὐ λέγομεν; οἶμαι γὰρ ἂν σύμψηφον
 αὐτῷ καὶ τὸν Ἡλείου ξένον γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δ' οὔ;

10 ΣΩ. Τὰ δὲ Πώλου πῶς φράσωμεν αὖ μουσεῖα λόγων—ὡς
 c διπλασιολογίαν καὶ γνωμολογίαν καὶ εἰκονολογίαν
 —ὀνομάτων τε Λικυμνίων ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο πρὸς ποιήσιν
 εὐπειίας;

ΦΑΙ. Πρωταγόρεια δέ, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἦν μέντοι
 5 τοιαῦτ' ἄττα;

ΣΩ. Ὅρθοέπειά γέ τις, ὦ παῖ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ
 καλὰ. τῶν γε μὴν οἰκτρογῶν ἐπὶ γῆρας καὶ πεινίαν
 ἐλκομένων λόγων κεκρατηκέναι τέχνη μοι φαίνεται τὸ τοῦ
 Χαλκηδονίου σθένος, ὀργίσει τε αὖ πολλοὺς ἅμα δευδὸς ἀνήρ
 d γέγονεν, καὶ πάλιν ὀργισμένοις ἐπάδων κηλεῖν, ὡς ἔφη
 διαβάλλειν τε καὶ ἀπολύσασθαι διαβολὰς ὀθενδῆ κράτιστος.

a 3 ἐς B: εἰς T a 5 ἀνήρ Bekker: ἀνὴρ BT a 6 δὲ in
 gas. T b 4 τέχνην B T: τέχνη Stephanus δεῖν corr. Par. 1808:
 δευδὸς BT b 7-8 ἰππίαν ... τὸν Ἡλείου T: ἰππείαν ... τὸν Ἡλίον B
 b 10 φράσωμεν B: φράσομεν T: (οὐ) φράσομεν Schanz ὡς B: ὃς T
 c 2 Λικυμνείων Ast ἃ ἐκείνῳ ἐδωρήσατο secl. Ast πρὸς ποιήσιν
 B T: προσεποίησεν Cornarius c 3 εὐπειίας B T: εὐπέειαν Schanz
 c 9 Καλχηδονίου Herwerden ὀργίσει τε T: ὀργίσαιτο B ἀνήρ
 Bekker: ἀνὴρ BT d 2 ὀθεν δὴ Par. 1808: ὀθεν δεῖ B T

τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων κοινῇ πᾶσι *ἔοικε* συνδεδογμένον εἶναι, *ἧ* τινες μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δ' ἄλλο τίθενται ὄνομα.

ΦΑΙ. Τὸ ἐν κεφαλαίῳ ἕκαστα λέγεις ὑπομνησαι ἐπὶ 5 τελευτῆς τοὺς ἀκούοντας περὶ τῶν εἰρημένων;

ΣΩ. Ταῦτα λέγω, καὶ εἴ τι σὺ ἄλλο ἔχεις εἰπεῖν λόγων τέχνης πέρι.

ΦΑΙ. Σμικρά γε καὶ οὐκ ἄξια λέγειν.

ΣΩ. Ἐὼμεν δὴ τά γε σμικρά· ταῦτα δὲ ὑπ' αὐγάς μᾶλλον 268 ἴδωμεν, τίνα καὶ πότ' ἔχει τὴν τῆς τέχνης δύναμιν.

ΦΑΙ. Καὶ μάλα ἔρρωμένην, ὧ Σώκρατες, ἔν γε δὴ πλήθους συνόδοις.

ΣΩ. Ἐχει γάρ. ἀλλ', ὧ δαιμόνιε, ἰδὲ καὶ σὺ εἰ ἄρα καὶ 5 σοὶ φαίνεται διεστηκὸς αὐτῶν τὸ ἥτριον ὥσπερ ἐμοί.

ΦΑΙ. Δείκνυε μόνον.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· εἴ τις προσελθὼν τῷ ἐταίρῳ σου Ἐρυξιμάχῳ ἢ τῷ πατρὶ αὐτοῦ Ἄκουμενῷ εἶποι ὅτι “Ἐγὼ ἐπίσταμαι τοιαῦτ' ἄττα σώμασι προσφέρειν, ἅσπερ θερμαίνειν 10 τ' εἰ βούλωμαι καὶ ψύχειν, καὶ εἰ μὲν δόξῃ μοι, ἐμείν b ποιεῖν, εἰ δ' αὖ, κάτω διαχωρεῖν, καὶ ἄλλα πάμπολλα τοιαῦτα· καὶ ἐπιστάμενος αὐτὰ ἀξιῶ ἰατρικὸς εἶναι καὶ ἄλλον ποιεῖν ἢ ἂν τὴν τούτων ἐπιστήμην παραδῶ,” τί ἂν οἶε ἀκούσαντας εἰπεῖν; 5

ΦΑΙ. Τί δ' ἄλλο γε ἢ ἐρέσθαι εἰ προσεπίσταται καὶ οὐστὶς δεῖ καὶ ὁπότε ἕκαστα τούτων ποιεῖν, καὶ μέχρι ὁπόσου;

ΣΩ. Εἰ οὖν εἶποι ὅτι “Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀξιῶ τὸν ταῦτα παρ' ἐμοῦ μαθόντα αὐτὸν οἶόν τ' εἶναι [ποιεῖν] ἢ ἐρωτᾶς;” c

ΦΑΙ. Εἰπεῖν ἂν οἶμαι ὅτι μαινεται ἄνθρωπος, καὶ ἐκ

d 4 τίθενται T: τιθέντες B a 1 ὑπ' αὐγάς μᾶλλον TW: ὑπαύγασμα καλὸν B a 2 πότ' B T: ποτ' vulg. a 8 εἰπέ T b: εἶπερ pr. B a 9 Ἄκουμενῷ ἄκουμένῳ B T a 10 σώμασι B T: σώματι V b 1 μὲν T: μὴ B (in ras.) b 3 ἐπιστάμενος b: ἐπισταμένους B T ἰατρικὸς B: ἰατρὸς T b 6 δ' ἄλλο γε T: γε ἄλλο B c 1 ποιεῖν secl. Buttman: ἐπαίειν Schleiermacher c 2 εἰπεῖν scripsi: εἶποιεν Stephanus: εἶποι B T ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος B T

βιβλίου ποθεν ἀκούσας ἢ περιτυχῶν φαρμακίοις ἰατροῦς οἶεται γεγονέναι, οὐδὲν ἐπαίων τῆς τέχνης.

- 5 ΣΩ. Τί δ' εἰ Σοφοκλεῖ αὐτὸν προσελθὼν καὶ Εὐριπίδῃ τις λέγοι ὡς ἐπίσταται περὶ μικροῦ πράγματος ῥῆσεις πάμμικεῖς ποιεῖν καὶ περὶ μεγάλου πάνυ μικράς, ὅταν τε βούληται οἰκτρὰς, καὶ τούναντίον αὐτὸν φοβερὰς καὶ ἀπειλητικὰς ὅσα τ'
d ἄλλα τοιαῦτα, καὶ διδάσκων αὐτὰ τραγωδίας ποιήσῃ οἶεται παραδιδόναι;

ΦΑΙ. Καὶ οὗτοι ἂν, ὦ Σώκρατες, οἶμαι καταγελῶν εἰ τις οἶεται τραγωδίαν ἄλλο τι εἶναι ἢ τὴν τούτων σύστασιν
5 πρέπουσαν ἀλλήλοις τε καὶ τῷ ὄλῳ συνισταμένην.

- ΣΩ. Ἄλλ' οὐκ ἂν ἀγροίκως γε οἶμαι λαιδορήσειαν, ἀλλ' ὥσπερ ἂν μουσικὸς ἐντυχῶν ἀνδρὶ οἰομένῳ ἀρμονικῶς εἶναι, ὅτι δὴ τυγχάνει ἐπιστάμενος ὡς οἶόν τε ὀξυτάτην καὶ βαρυντάτην χορδὴν ποιεῖν, οὐκ ἀγρίως εἶποι ἂν. “ὦ μοχθηρὲ, μελαγχολὰς,” ἀλλ' ἄτε μουσικὸς ὢν πρῶτον ὅτι “ὦ ἀριστε, ἀνάγκη μὲν καὶ ταῦτ' ἐπίστασθαι τὸν μέλλοντα ἀρμονικὸν ἔσεσθαι, οὐδὲν μὴν κωλύει μηδὲ μικρὸν ἀρμονίας
e ἐπαίειν τὸν τὴν σὴν ἔξω ἔχοντα· τὰ γὰρ πρὸ ἀρμονίας ἀναγκαῖα μαθήματα ἐπίστασαι ἀλλ' οὐ τὰ ἀρμονικά.”

ΦΑΙ. Ὅρθότατά γε.

- 269 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ὁ Σοφοκλῆς τὸν σφισιν ἐπιδεικνύμενον τὰ πρὸ τραγωδίας ἂν φαίη ἀλλ' οὐ τὰ τραγικά, καὶ ὁ Ἄκουμνός τὰ πρὸ ἰατρικῆς ἀλλ' οὐ τὰ ἰατρικά.

ΦΑΙ. Παντάπασιν μὲν οὖν.

- 5 ΣΩ. Τί δὲ τὸν μελίγηρὸν Ἄδραστον οἴομεθα ἢ καὶ Περικλέα, εἰ ἀκούσειαν ὢν νυνδὴ ἡμεῖς διήμειν τῶν παγκάλων τεχνημάτων—βραχύλογιῶν τε καὶ εἰκονολογιῶν καὶ ὅσα ἄλλα διελθόντες ὑπ' αὐγὰς ἔφαμεν εἶναι σκεπτέα—πότερον
b χαλεπῶς ἂν αὐτούς, ὥσπερ ἐγὼ τε καὶ σύ, ὑπ' ἀγροικίας

c8 αὐτὸ W: καὶ αὐτὸ BT ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα καὶ διδάσκων
T: καὶ ὅσα τὰλλα (sic) τοιαῦτα διδάσκων B d5 πρέπουσαν T:
τρέπουσαν B d6 γε B: τε T e1 ἀγροίκως Osann e5 πρὸ
t: πρὸς BT a5 οἴομεθ' (ἄν) Hirschig a8 αὐγὰς T: αὐτὰς B

ρήμά τι εἰπεῖν ἀπαίδευτον εἰς τοὺς ταῦτα γεγραφότας τε καὶ διδάσκοντας ὡς ῥητορικὴν τέχνην, ἣ ἄτε ἡμῶν ὄντας σοφωτέρους κὰν νῦν ἐπιπληξάει εἰπόντας· “ὦ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, οὐ χρὴ χαλεπαίνειν ἀλλὰ συγγιγνώσκειν, εἴ τινες 5 μὴ ἐπιστάμενοι διαλέγεσθαι ἀδύνατοι ἐγένοντο ὀρίσασθαι τί ποτ' ἔστιν ῥητορικὴ, ἐκ δὲ τούτου τοῦ πάθους τὰ πρὸ τῆς τέχνης ἀναγκαῖα μαθήματα ἔχοντες ῥητορικὴν ᾤθησαν ἠὺρηκέναι, καὶ ταῦτα δὴ διδάσκοντες ἄλλους ἡγοῦνται σφισιν 10 τελέως ῥητορικὴν δεδιδάχθαι, τὸ δὲ ἕκαστα τούτων πιθανῶς λέγειν τε καὶ τὸ ὅλον συνίστασθαι, οὐδὲν ἔργον (ὄν), αὐτοὺς δεῖν παρ' ἑαυτῶν τοὺς μαθητὰς σφῶν πορίζεσθαι ἐν τοῖς λόγοις”.

ΦΑΙ. Ἀλλὰ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύει γε τοιοῦτόν 15 τι εἶναι τὸ τῆς τέχνης ἢν οὗτοι οἱ ἄνδρες ὡς ῥητορικὴν διδάσκουσίν τε καὶ γράφουσιν, καὶ ἔμοιγε δοκεῖς ἀληθῆ εἰρηκέναι· ἀλλὰ δὴ τὴν τοῦ τῶ ὄντι ῥητορικοῦ τε καὶ πιθανοῦ τέχνην πῶς καὶ πόθεν ἂν τις δύναίτο πορίσασθαι;

ΣΩ. Τὸ μὲν δύνασθαι, ὦ Φαῖδρε, ὥστε ἀγωνιστὴν τέλειον γενέσθαι, εἰκός—ἴσως δὲ καὶ ἀναγκαῖον—ἔχειν ὥσπερ τάλλα· εἰ μὲν σοι ὑπάρχει φύσει ῥητορικῶ εἶναι, ἔση ῥήτωρ ἐλλόγισμος, προσλαβὼν ἐπιστήμην τε καὶ μελέτην, ὅτου δ' ἂν 5 ἐλλείπῃς τούτων, ταύτη ἀτελεῖς ἔση. ὅσον δὲ αὐτοῦ τέχνη, οὐχ ἢ Λυσίας τε καὶ Θρασύμαχος πόρευεται δοκεῖ μοι φαίνεσθαι ἢ μέθοδος.

ΦΑΙ. Ἀλλὰ πῆ δῆ;

ΣΩ. Κινδυνεύει, ὦ ἄριστε, εἰκότως ὁ Περικλῆς πάντων 10 τελεώτατος εἰς τὴν ῥητορικὴν γενέσθαι.

ΦΑΙ. Τί δῆ;

ΣΩ. Πᾶσαι ὅσαι μεγάλαι τῶν τεχνῶν προσδέονται

b2 ῥημά τι T: ῥήματι B b7 ῥητορικὴ B: ἡ ῥητορικὴ T
 c3 οὐδὲν ἔργον ὄν Heindorf: οὐδὲν ἔργον BT: ὡς οὐδὲν ἔργον ὄν Hermias c4 σφῶν] ἐφῶν B: σφῶν T c6 γε T: om. B
 c8 δοκεῖς T: δοκεῖ B d4 ῥητορικῶ T: ῥητορικὸς B d5 ὅτου BT: ὅπου Aldina d6 ἐλλείπῃς T Aristides: ἐλλίπῃς B ἀτελεῖς T: ἀτελεῖς B d7 Λυσίας] Gorgias Ficinus: Τισίας Schaefer

270 ἀδολεσχίας και μετεωρολογίας φύσεως περί τὸ γὰρ ὑψη-
 λόνου τούτου και πάντα τελεσιουργὸν ἔοικεν ἐντεῦθεν ποθεν
 εἰσιέναι. ὁ και Περικλῆς πρὸς τῷ εὐφυῆς εἶναι ἐκτῆσατο
 προσπεσῶν γὰρ οἶμαι τοιούτῳ ὄντι Ἀναξαγόρα, μετεωρο-
 5 λογίας ἐμπλησθεῖς και ἐπὶ φύσιν νοῦ τε και διανοίας ἀφικό-
 μενος, ὧν δὴ περί τὸν πολλὸν λόγον ἐποιεῖτο Ἀναξαγόρας,
 ἐντεῦθεν εἰλκῦσεν ἐπὶ τὴν τῶν λόγων τέχνην τὸ προσφορον
 αὐτῇ.

ΦΑΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

b ΣΩ. Ὁ αὐτὸς που τρόπος τέχνης ἰατρικῆς ὅσπερ και
 ῥητορικῆς.

ΦΑΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Ἐν ἀμφοτέραις δεῖ διελέσθαι φύσιν, σώματος μὲν
 5 ἐν τῇ ἑτέρᾳ, ψυχῆς δὲ ἐν τῇ ἑτέρᾳ, εἰ μέλλεις, μὴ τριβῆ
 μόνου και ἐμπειρία ἀλλὰ τέχνη, τῷ μὲν φάρμακα και τροφήν
 προσφέρων ὑγίειαν και ῥώμην ἐμποιήσῃ, τῇ δὲ λόγους τε
 και ἐπιτηδεύσεις νομίμους πειθῶ ἦν ἂν βούλη και ἀρετὴν
 παραδώσει.

10 ΦΑΙ. Τὸ γούν εἰκός, ὦ Σώκρατες, οὕτως.

c ΣΩ. Ψυχῆς οὖν φύσιν ἀξίως λόγου κατανοῆσαι οἶει
 δυνατὸν εἶναι ἄνευ τῆς τοῦ ὄλου φύσεως;

ΦΑΙ. Εἰ μὲν Ἴπποκράτει γε τῷ τῶν Ἀσκληπιαδῶν
 δεῖ τι πιθέσθαι, οὐδὲ περὶ σώματος ἄνευ τῆς μεθόδου
 5 ταύτης.

ΣΩ. Καλῶς γάρ, ὦ ἑταῖρε, λέγει· χρὴ μέντοι πρὸς τῷ
 Ἴπποκράτει τὸν λόγον ἐξετάζοντα σκοπεῖν εἰ συμφωνεῖ.

ΦΑΙ. Φημί.

ΣΩ. Τὸ τοίνυν περὶ φύσεως σκόπει τί ποτε λέγει Ἴππο-
 10 κράτης τε και ὁ ἀληθῆς λόγος. ἂρ' οὐχ ὧδε δεῖ διανοεῖσθαι

a 2 και B: και τὸ T τελεσιουργὸν B Plutarchus: τελεσιουργικὸν
 T: τελεσιουργὸν Badham a 4 τοιούτῳ T: τῷ B a 5 διανοίας
 V Aristides: ἀνοίας B T: ἐννοίας al. a 6 ὧν T b: ὄν pr. B
 b 4 ἐν T: om. B b 7 τῇ δὲ T: τῷ δὲ B c 2 ὄλου TW:
 λόγου B c 3 γε Heindorf: τε BT: om. Galenus τῶν BT:
 om. pr. T c 4 πιθέσθαι T: πειθεσθαι B

περὶ ὄτουον φύσεως· πρῶτον μὲν, ἀπλοῦν ἢ πολυειδές **d**
 ἔστιν οὐ περί βουλησόμεθα εἶναι αὐτοὶ τεχνικοὶ καὶ ἄλλον
 δυνατοὶ ποιεῖν, ἔπειτα δέ, ἂν μὲν ἀπλοῦν ἦ, σκοπεῖν τὴν
 δύναμιν αὐτοῦ, τίνα πρὸς τί πέφυκεν εἰς τὸ δρᾶν ἔχον ἢ
 τίνα εἰς τὸ παθεῖν ὑπὸ τοῦ, ἐὰν δὲ πλείω εἶδη ἔχη, ταῦτα **5**
 ἀριθμησάμενον, ὅπερ ἐφ' ἐνός, τοῦτ' ἰδεῖν ἐφ' ἐκάστου, τῷ τί
 ποιεῖν αὐτὸ πέφυκεν ἢ τῷ τί παθεῖν ὑπὸ τοῦ;

ΦΑΙ. Κωδωνεύει, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἡ γοῦν ἀνευ τούτων μέθοδος εἰκοίκοι ἂν ὥσπερ
 τυφλοῦ πόρετα· ἀλλ' οὐ μὴν ἀπεικαστέον τόν γε τέχνη **e**
 μετιόντα ὀτιοῦν τυφλῷ οὐδὲ κῶφῷ, ἀλλὰ δῆλον ὡς, ἂν
 τῷ τις τέχνη λόγους διδῷ, τὴν οὐσίαν δειξέει ἀκριβῶς τῆς
 φύσεως τούτου πρὸς ὃ τοὺς λόγους προσοίσει· ἔσται δέ που
 ψυχὴ τοῦτο. **5**

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ ἄμιλλα αὐτῷ τέταται πρὸς τοῦτο πάσα· **271**
 πειθῶ γὰρ ἐν τούτῳ ποιεῖν ἐπιχειρεῖ. ἢ γάρ;

ΦΑΙ. Ναί.

ΣΩ. Δῆλον ἄρα ὅτι ὁ Θρασύμαχος τε καὶ ὃς ἂν ἄλλος
 σπουδῆ τέχνην ῥητορικὴν διδῷ, πρῶτον πάση ἀκριβείᾳ γράψει **5**
 τε καὶ ποιήσει ψυχὴν ἰδεῖν, πότερον ἐν καὶ ὁμοίον πέφυκεν
 ἢ κατὰ σώματος μορφὴν πολυειδές· τοῦτο γὰρ φάμεν φύσιν
 εἶναι δεικνύναι.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν.

ΣΩ. Δεύτερον δέ γε, ὅτῳ τί ποιεῖν ἢ παθεῖν ὑπὸ τοῦ **10**
 πέφυκεν.

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Τρίτον δὲ δὴ διαταξάμενος τὰ λόγων τε καὶ ψυχῆς **b**
 γένη καὶ τὰ τούτων παθήματα δίεισι πάσας αἰτίας, προσαρ-
 μόττων ἐκάστων ἐκάστῳ καὶ διδάσκων οἷα οὔσα ὑφ' οἷων

d 5 του T: τοῦδε B **d** 6 ἀριθμησάμενον Galenus: ἀριθμησάμενος
 BT: ἀριθμησαμένους Stephanus **d** 7 αὐτὸ recc.: αὐτῷ BT:
 οὔτω V **e** 1 γε B: om. T **e** 3 τῷ T: om. B **e** 4 ὃ T:
 om. B **a** 10 τι T: om. B **b** 2 πάσας TW: τὰς B

λόγων δι' ἣν αἰτίαν ἐξ ἀνάγκης ἢ μὲν πείθεται, ἢ δὲ
5 ἀπείθει.

ΦΑΙ. Κάλλιστα γοῦν ἂν, ὡς ἔοικ', ἔχοι οὕτως.

ΣΩ. Οὗτοι μὲν οὖν, ὦ φίλε, ἄλλως ἐνδεικνύμενον ἢ
λεγόμενον τέχνη ποτὲ λεχθήσεται ἢ γραφήσεται οὔτε τι
c ἄλλο οὔτε τοῦτο. ἀλλ' οἱ νῦν γράφοντες, ὧν σὺ ἀκήκοας,
τέχνας λόγων πανούργου εἰσιν καὶ ἀποκρύπτονται, εἰδότες
ψυχῆς περὶ παγκάλως· πρὶν ἂν οὖν τὸν τρόπον τοῦτον
λέγωσί τε καὶ γράφωσι, μὴ πειθώμεθα αὐτοῖς τέχνη γράφειν.

5 ΦΑΙ. Τίνα τούτου;

ΣΩ. Αὐτὰ μὲν τὰ ῥήματα εἰπεῖν οὐκ εὐπετές· ὡς δὲ δεῖ
γράφειν, εἰ μέλλει τεχνικῶς ἔχειν καθ' ὅσον ἐνδέχεται,
λέγειν ἐθέλω.

ΦΑΙ. Λέγε δή.

10 ΣΩ. Ἐπειδὴ λόγου δύναμις τυγχάνει ψυχαγωγία οὔσα,
d τὸν μέλλοντα ῥητορικὸν ἔσεσθαι ἀνάγκη εἰδέναι ψυχῆ ὅσα
εἶδη ἔχει. ἔστιν οὖν τόσα καὶ τόσα, καὶ τοῖα καὶ τοῖα,
ὅθεν οἱ μὲν τοιοῦδε, οἱ δὲ τοιοῦδε γίνονται· τούτων δὲ δὴ
οὕτω διηρημένων, λόγων αὖ τόσα καὶ τόσα ἔστιν εἶδη, τοιούδε
5 ἕκαστον. οἱ μὲν οὖν τοιοῦδε ὑπὸ τῶν τοιούδε λόγων
διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν ἐς τὰ τοιάδε εὐπειθεῖς, οἱ δὲ τοιοῦδε
διὰ τὰδε δυσπειθεῖς· δεῖ δὴ ταῦτα ἰκανῶς νοήσαντα, μετὰ
ταῦτα θεώμενον αὐτὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ὄντα τε καὶ πραττό-
e μενα, ὁξέως τῇ αἰσθήσει δύνασθαι ἐπακολουθεῖν, ἢ μηδὲν
εἶναι πω πλέον αὐτῷ ὧν τότε ἤκουεν λόγων συνῶν. ὅταν
δὲ εἰπεῖν τε ἰκανῶς ἔχη οἷος ὑφ' οἷων πείθεται, παραγιγνό-
μενόν τε δυνατὸς ἢ διαισθανόμενος ἑαυτῷ ἐνδείκνυσθαι ὅτι
272 οὗτός ἐστι καὶ αὕτη ἡ φύσις περὶ ἧς τότε ἦσαν οἱ λόγοι,

b 7 οὔτοι] οὕτω B: οὔτοι T d 3 τοιοῦδε . . . τοιοῦδε T Galenus:
τοῖοι . . . τοιοῦδε B: τοῖοι . . . τοῖοι Hermann δὲ δὴ B: δὲ T
Galenus d 4 οὕτω T Galenus: om. B ad τόσα T: αὐτὸς à B
τοιούδε BT: τοιούδε δὲ Galenus d 5 μὲν οὖν T Galenus: μὲν B
d 6 ἐς B: εἰς T d 8 αὐτὰ recc.: αὐτὸν BT: αὐτὸ Galeni cod.
Marc. e 1 ἢ μηδὲν εἶναι Galenus: εἰ μὴ εἰδέναι B: ἢ μηδὲ εἰδέναι
T e 2 αὐτῷ BT: αὐτῶν vulg. e 4 τε T Galenus: δὲ B

νῦν ἔργῳ παροῦσά οἱ, ἢ προσοιστέον τούσδε ὧδε τοὺς λόγους ἐπὶ τὴν τῶνδε πειθῶ, ταῦτα δ' ἤδη πάντα ἔχοντι, προσλαβόντι καιροὺς τοῦ πότε λεκτέον καὶ ἐπισχετέον, βραχυλογίας τε αὖ καὶ ἐλειωολογίας καὶ δεινώσεως ἐκάστων 5 τε ὅσα ἂν εἶδη μάθῃ λόγων, τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι, καλῶς τε καὶ τελέως ἐστὶν ἡ τέχνη ἀπειργασμένη, πρότερον δ' οὐ· ἀλλ' ὅτι ἂν αὐτῶν τις ἐλλείπη λέγων ἢ διδάσκων ἢ γράφων, φῆ δὲ τέχνη λέγειν, b ὁ μὴ πειθόμενος κρατεῖ. “Τί δὴ οὖν; φήσει ἴσως ὁ συγγραφεύς, ὦ Φαῖδρέ τε καὶ Σώκρατες, δοκεῖ οὕτως; μὴ ἄλλως πως ἀποδεκτέον λεγομένης λόγων τέχνης;”

ΦΑΙ. Ἀδύνατόν που, ὦ Σώκρατες, ἄλλως· καίτοι οὐ 5 σμικρόν γε φαίνεται ἔργον.

ΣΩ. Ἀληθῆ λέγεις. τούτου τοι ἔνεκα χρὴ πάντας τοὺς λόγους ἄνω καὶ κάτω μεταστρέφοντα ἐπισκοπεῖν εἴ τις πη ράων καὶ βραχυτέρα φαίνεται ἐπ' αὐτὴν ὁδός, ἵνα μὴ μάτην c πολλὴν ἀπήν καὶ τραχεῖαν, ἐξὸν ὀλίγην τε καὶ λείαν. ἀλλ' εἴ τιwά πη βοήθειαν ἔχεις ἐπακηκοὺς Λυσίου ἢ τινος ἄλλου, πειρῶ λέγειν ἀναμιμνησκόμενος.

ΦΑΙ. Ἐνεκα μὲν πείρας ἔχοιμ' ἄν, ἀλλ' οὐτι νῦν γ' 5 οὕτως ἔχω.

ΣΩ. Βούλει οὖν ἐγὼ τιw εἶπω λόγον ὃν τῶν περὶ ταῦτά τινων ἀκήκοα;

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Λέγεται γοῦν, ὦ Φαῖδρε, δίκαιον εἶναι καὶ τὸ τοῦ 10 λύκου εἰπεῖν.

ΦΑΙ. Καὶ σύ γε οὕτω ποιεῖ.

ΣΩ. Φασὶ τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα δεῖν σεμνύνειν οὐδ' ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους· παντάπασι γάρ, ὁ d

a 2 οἱ D : σοι Galenus : om. B T a 3 ταῦτα δ' ἤδη πάντα B T : πάντα δὴ ταῦτ' Galenus a 6 ὅσα B Galenus : ὅς T τε καὶ ἀκαιρίαν TW Galenus : om. B b 2 φήσει T : φύσει B b 3 μὴ scripsi : ἢ BT
c 2 ἀπήν B T : ἀνήν Stallbaum : περιήν Badham : ἴην Schanz c 3 ἢ τινος T : εἴ τινος B. c 5 ἔχοιμ' ἄν T : ἔχοιμαν B : λέγοιμ' ἄν Schanz
c 7 λόγον T : λόγων pr. B c 8 τινων B T : δεινῶν corr. Ven. 184

καὶ κατ' ἀρχὰς εἶπομεν τοῦδε τοῦ λόγου, ὅτι οὐδὲν ἀληθείας
 5 μετέχειν δέοι δικαίων ἢ ἀγαθῶν πέρι πραγμάτων, ἢ καὶ
 ἀνθρώπων γε τοιούτων φύσει ὄντων ἢ τροφῆι, τὸν μέλλοντα
 ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. (τὸ παράπαν γὰρ οὐδὲν ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις τούτων ἀληθείας μέλει οὐδενί, ἀλλὰ τοῦ πιθα-
 e νοῦ· τοῦτο δ' εἶναι τὸ εἰκός, ᾧ δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα
 τέχνη ἐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ (τὰ)πραχθέντα δεῖν λέγειν ἐνίοτε,
 εἰ μὴ εἰκότως ἢ πεπραγμένα, ἀλλὰ τὰ εἰκότα, ἐν τε κατη-
 γορία καὶ ἀπολογία, καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον
 5 εἶναι, πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ· τοῦτο γὰρ διὰ
 273 παντὸς τοῦ λόγου γιγνόμενον τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζει.

ΦΑΙ. Αὐτὰ γε, ὦ Σώκρατες, διελέλυθας ἃ λέγουσιν οἱ
 περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι· ἀνεμνήσθη
 γὰρ ὅτι ἐν τῷ πρόσθεν βραχέως τοῦ τοιούτου ἐφηψάμεθα,
 5 δοκεῖ δὲ τοῦτο πάμμεγα εἶναι τοῖς περὶ ταῦτα.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν τὸν γε Τεισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς·
 εἰπέτω τοίνυν καὶ τόδε ἡμῖν ὁ Τεισίας, μὴ τι ἄλλο λέγει
 b τὸ εἰκὸς ἢ τὸ τῷ πλήθει δοκοῦν.

ΦΑΙ. Τί γὰρ ἄλλο;

ΣΩ. Τοῦτο δὴ, ὡς ἔοικε, σοφὸν εὐρῶν ἅμα καὶ τεχνικὸν
 ἔγραψεν ὡς ἐάν τις ἀσθενῆς καὶ ἀνδρικός ἰσχυρὸν καὶ
 5 δειλὸν συγκόψας, ἱμάτιον ἢ τι ἄλλο ἀφελόμενος, εἰς δικα-
 στήριον ἀγῆται, δεῖ δὴ τάληθες μηδέτερον λέγειν, ἀλλὰ τὸν
 μὲν δειλὸν μὴ ὑπὸ μόνου φάναι τοῦ ἀνδρικοῦ συγκεκόφθαι,
 τὸν δὲ τοῦτο μὲν ἐλέγχειν ὡς μόνω ἦσθην, ἐκείνῳ δὲ κατα-
 c χρῆσασθαι τῷ Πῶς δ' ἂν ἐγὼ τοιόσδε τοιῶδε ἐπε-
 χείρησα; ὁ δ' οὐκ ἐρεῖ δὴ τὴν ἑαυτοῦ κάκην, ἀλλὰ τι
 ἄλλο ψεύδεσθαι ἐπιχειρῶν τάχ' ἂν ἐλεγχόν πη παραδοίῃ
 τῷ ἀντιδίκῳ. καὶ περὶ τᾶλλα δὴ τοιαῦτ' ἅπτα ἐστὶ τὰ
 5 τέχνη λεγόμενα. οὐ γάρ, ὦ Φαῖδρε;

d 8 μέλει Stephanus e Ficino : μέλει B T e 2 αὐτὰ τὰ Hein-
 dorf: αὐτὰ B: αὐτὰ T a 4 ἐφηψάμεθα T: ἐψηφισάμεθα B a 6 τισίαν
 Tb: τισιν pg. B a 7 λέγειν Par. 1826: λέγει B T b 5 ἢ τι
 T (ex emend.): εἴ τι B

ΦΑΙ. Τί μήν;

ΣΩ. Φεῦ, δεινῶς γ' ἔοικεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τεισίας ἢ ἄλλος ὅστις δὴ ποτ' ὦν τυγχάνει καὶ ὀπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. ἀτάρ, ὦ ἑταῖρε, τούτῳ ἡμεῖς πότερον λέγωμεν ἢ μὴ —

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι, ὦ Τεισία, πάσαι ἡμεῖς, πρὶν καὶ σὲ παρελθεῖν, τυγχάνομεν λέγοντες ὡς ἄρα τοῦτο τὸ εἶκος τοῖς πολλοῖς δι' ὁμοιότητα τοῦ ἀληθοῦς τυγχάνει ἐγγιγνόμενον· τὰς δὲ ὁμοιότητας ἄρτι διήλθομεν ὅτι πανταχοῦ ὁ τὴν ἀλήθειαν εἰδὼς κάλλιστα ἐπίσταται εὐρίσκειν. ὥστ' εἰ μὲν ἄλλο τι περὶ τέχνης λόγων λέγεις, ἀκούομεν ἄν· εἰ δὲ μή, οἷς νυνδὴ διήλθομεν πεισόμεθα, ὡς ἔαν μή τις τῶν τε ἀκουσομένων τὰς φύσεις διαριθμήσῃται, καὶ κατ' εἶδη τε διαιρεῖσθαι τὰ ὄντα καὶ μιᾷ ἰδέᾳ δυνατὸς ἢ καθ' ἓν ἕκαστον περιλαμβάνειν, οὐ ποτ' ἔσται τεχνικὸς λόγων πέρι καθ' ὅσον δυνατὸν ἀνθρώπῳ. ταῦτα δὲ οὐ μὴ ποτε κτήσῃται ἄνευ πολλῆς πραγματείας· ἦν οὐχ ἕνεκα τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πρὸς ἀνθρώπους δεῖ διαπονεῖσθαι τὸν σῶφρονα, ἀλλὰ τοῦ θεοῖς κεχαρισμένα μὲν λέγειν δύνασθαι, κεχαρισμένως δὲ πράττειν τὸ πᾶν εἰς δύναμιν. οὐ γὰρ δὴ ἄρα, ὦ Τεισία, φασὶν οἱ σοφώτεροι ἡμῶν, ὁμοδούλοις δεῖ χαρίζεσθαι μελετῶν τὸν νοῦν ἔχοντα, ὅτι μὴ πάρεργον, ἀλλὰ δεσπότηαι ἀγαθοῖς τε καὶ ἐξ ἀγαθῶν. ὥστ' εἰ μακρὰ ἡ περίοδος, μὴ θαυμάσης· μεγάλων γὰρ ἕνεκα περιτέον, οὐχ ὡς σὺ δοκεῖς. ἔσται μήν, ὡς ὁ λόγος φησὶν, ἔαν τις ἐθέλῃ, καὶ ταῦτα κάλλιστα ἐξ ἐκείνων γιγνόμενα.

ΦΑΙ. Παγκάλως ἔμοιγε δοκεῖ λέγεσθαι, ὦ Σώκρατες, εἴπερ οἷός τέ τις εἶη.

c 7 γ' T: τ' B

αὐτῷ Thompson

d 8 νῦν δὴ T W: νῦν B

ἡμῶν μὴ vulg.

Heindorf

c 9 τούτῳ B T: τοῦτο corr. Coisl.: fort. τοῦτ'

d 3 τὸ T: om. B

e 9 ἡμῶν Heindorf: ἡ B: ἡμῶν ἢ T:

a 2 ἢ T: ἢ B

a 3 οὐχ ὦς B T: οὐχ ὦν ci.

a 7 οἷός τε Heindorf: οἷος B: οἷός γε T

- ΣΩ. Ἄλλὰ καὶ ἐπιχειροῦντί τοι τοῖς καλοῖς καλὸν καὶ
b πᾶσχειν ὅτι ἂν τῷ συμβῆ παθεῖν.
 ΦΑΙ. Καὶ μάλα.
 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ μὲν τέχνης τε καὶ ἀτεχνίας λόγων πέρι
 ἱκανῶς ἐχέτω.
5 ΦΑΙ. Τί μήν;
 ΣΩ. Τὸ δ' εὐπρεπείας δὴ γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας, πῆ
 γιγνόμενον καλῶς ἂν ἔχοι καὶ ὅπη ἀπρεπῶς, λοιπόν. ἦ γάρ;
 ΦΑΙ. Ναί.
 ΣΩ. Οἶσθ' οὖν ὅπη μάλιστα θεῷ χαριῆ λόγων πέρι
10 πράττων ἢ λέγων;
 ΦΑΙ. Οὐδαμῶς· σὺ δέ;
c ΣΩ. Ἀκοήν γ' ἔχω λέγειν τῶν προτέρων, τὸ δ' ἀληθές
 αὐτοῖ ἴσασιν. εἰ δὲ τοῦτο εὔροιμεν αὐτοί, ἄρά γ' ἂν ἔθ'
 ἡμῶν μέλοι τι τῶν ἀνθρωπίνων δοξασμάτων;
 ΦΑΙ. Γελοίου ἦρου· ἀλλ' ἂ φῆς ἀκηκοέναι λέγε.
5 ΣΩ. Ἦκουσα τοίνυν περὶ Ναύκρατι τῆς Αἰγύπτου γε-
 νέσθαι τῶν ἐκεῖ παλαιῶν τινα θεῶν, οὓ καὶ τὸ ὄρνειον ἱερὸν
 ὃ δὴ καλοῦσιν Ἰβιν· αὐτῷ δὲ ὄνομα τῷ δαίμονι εἶναι Θεούθ.
 τοῦτον δὴ πρῶτον ἀριθμόν τε καὶ λογισμὸν εὔρειν καὶ
d γεωμετρίαν καὶ ἀστρονομίαν, ἔτι δὲ πεττείας τε καὶ κυβείας,
 καὶ δὴ καὶ γράμματα. βασιλέως δ' αὐ τότε ὄντος Αἰγύπτου
 ὄλης Θαμοῦ περὶ τὴν μεγάλην πόλιν τοῦ ἄνω τόπου ἦν οἱ
 Ἕλληνες Αἰγυπτίας Θήβας καλοῦσι, καὶ τὸν θεὸν Ἄμμωνα,
5 παρὰ τοῦτον ἐλθὼν ὁ Θεούθ τὰς τέχνας ἐπέδειξεν, καὶ ἔφη
 δεῖν διαδοθῆναι τοῖς ἄλλοις Αἰγυπτίοις· ὁ δὲ ἤρετο ἦντινα
 ἐκάστη ἔχοι ὠφελίαν, διεξιόντος δέ, ὅτι καλῶς ἢ μὴ
e καλῶς δοκοῖ λέγειν, τὸ μὲν ἔψεγεν, τὸ δ' ἐπήνει. πολλὰ

b 1 ὅτι T: ὅφ B b 6 δὴ. . . ἀπρεπείας om. Stobaeus
 b 9 θεῷ Stobaeus: θεῶν BT c 3 μέλοι B: μέλλοι T c 6 ἱερὸν
 Stobaeus Hermias: τὸ ἱερὸν BT c 7 δὴ Stobaeus: δὲ BT
 d 3 ἦν V: ὄν BT Stobaeus d 4 θεὸν] Θαμοῦν Postgate d 5 τού-
 τον T: τούτων B ἐπέδειξεν T: ἐπέδειξε Stobaeus: ἀπέδειξε B
 d 6 ἦντινα BT: ἦν δὴ Stobaeus d 7 ἔχοι BT: ἔχει Stobaeus
 e 1 δοκοῖ BT: δοκοῖη Stobaeus

μὲν δὴ περὶ ἐκάστης τῆς τέχνης ἐπ' ἀμφοτέρα Θαμοῦν τῷ
 Θεῷ λέγεται ἀποφήνασθαι, ἃ λόγος πολὺς ἂν εἴη διελθεῖν·
 ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τοῖς γράμμασιν ἦν, “Τοῦτο δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸ
 μάθημα,” ἔφη ὁ Θεῷ, “σοφωτέρους Αἰγυπτίους καὶ μνημο- 5
 νικωτέρους παρέξει· μνήμης τε γὰρ καὶ σοφίας φάρμακον
 ἠυρέθη.” ὁ δ' εἶπεν· “ὦ τεχνικώτατε Θεῷ, ἄλλος μὲν
 τεκέειν δυνατὸς τὰ τέχνης, ἄλλος δὲ κρίναι τίς ἔχει μοῖραν
 βλάβης τε καὶ ὠφελίας τοῖς μέλλουσι χρῆσθαι· καὶ νῦν
 σύ, πατήρ ὢν γραμμάτων, δι' εὐνοίαν τοῦναντίον εἶπες ἢ 275
 δύναται. τοῦτο γὰρ τῶν μαθόντων λήθην μὲν ἐν ψυχαῖς
 παρέξει μνήμης ἀμελετησία, ἅτε διὰ πίστιν γραφῆς ἔξωθεν
 ὑπ' ἀλλοτρίων τύπων, οὐκ ἔνδοθεν αὐτοὺς ὑφ' αὐτῶν ἀναμι-
 μνησκομένους· οὐκ οὖν μνήμης ἀλλὰ ὑπομνήσεως φάρμακον 5
 ἠῦρες. σοφίας δὲ τοῖς μαθηταῖς δόξαν, οὐκ ἀλήθειαν πορί-
 ζεις· πολυήκοι γὰρ σοι γενόμενοι ἄνευ διδαχῆς πολυγνώ-
 μους εἶναι δόξουσιν, ἀγνώμονες ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος ὄντες, b
 καὶ χαλεποὶ συνεῖναι, δοξόσοφοι γεγονότες ἀντὶ σοφῶν.”

ΦΑΙ. ὦ Σώκρατες, ῥαδίως σὺ Αἰγυπτίους καὶ ὀποδαποῦς
 ἂν ἐθέλης λόγους ποιεῖς.

ΣΩ. Οἱ δέ γ', ὦ φίλε, ἐν τῷ τοῦ Διὸς τοῦ Δωδωναίου 5
 ἱερῷ δρυὸς λόγους ἔφησαν μαντικούς πρώτους γενέσθαι.
 τοῖς μὲν οὖν τότε, ἅτε οὐκ οὔσι σοφοῖς ὥσπερ ὑμεῖς οἱ νέοι,
 ἀπέχρη δρυὸς καὶ πέτρας ἀκούειν ὑπ' εὐθελίας, εἰ μόνον
 ἀληθῆ λέγοιεν· σοὶ δ' ἴσως διαφέρει τίς ὁ λέγων καὶ ποδαπός. c
 οὐ γὰρ ἐκεῖνο μόνον σκοπεῖς, εἴτε οὕτως εἴτε ἄλλως ἔχει;

ΦΑΙ. Ὅρθῶς ἐπέπληξας, καί μοι δοκεῖ περὶ γραμμάτων
 ἔχειν ἢ περὶ ὁ Θηβαῖος λέγει.

e 3 ἃ λόγος . . . διελθεῖν B W Stobaeus : om. T e 6 παρέξει Sto-
 baeus : παρέξει B : παρέξει T e 8 τέχνης T Stobaeus : τῆς τέχνης B
 a 2 μὲν om. Schanz a 4 ἐνδοθεν T Stobaeus : ἐνδον B αὐτοῖς
 . . . ἀναμνησκομένοις H. Richards a 6 εῦρες T : εὔρε B b 1 τὸ
 B T : om. Stobaeus b 3 καὶ B : τε καὶ T b 5 οἱ δέ γ' ὦ T :
 οἱδ' ἐγὼ B : οἱδ' ἐγὼ ὦ V : σοὶ δ' ἐγὼ Stobaeus b 6 ἔφησαν B Sto-
 baeus : ἔφασαν T b 8 δρυὸς T b : διὸς pr. B e 1 ἴσως TW
 Stobaeus : om. B

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ τέχνην οἰόμενος ἐν γράμμασι καταλιπεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ παραδεχόμενος ὡς τι σαφὲς καὶ βέβαιον ἐκ γραμμάτων ἐσόμενον, πολλῆς ἂν εὐηθείας γέμοι καὶ τῷ ὄντι τὴν Ἄμμωνος μαντείαν ἀγνοοῖ, πλέον τι οἰόμενος εἶναι λόγους
d γεγραμμένους τοῦ τὸν εἰδότα ὑπομνησαί περὶ ὧν ἂν ἦ τὰ γεγραμμένα.

ΦΑΙ. Ὅρθότατα.

ΣΩ. Δειδὼν γὰρ πού, ὦ Φαῖδρε, τοῦτ' ἔχει γραφή, καὶ
5 ὡς ἀληθῶς ὅμοιον (ζωγραφία) καὶ γὰρ τὰ ἐκείνης ἔκγονα ἔσθηκε μὲν ὡς ζῶντα, ἔαν δ' ἀνέρη τι, σεμνῶς πάνν σιγῆ. ταῦτόν δὲ καὶ οἱ λόγοι δόξαις μὲν ἂν ὡς τι φρονούντας αὐτοὺς λέγειν, ἔαν δέ τι ἔρη τῶν λεγομένων βουλόμενος μαθεῖν, ἐν τι σημαίνει μόνον ταῦτόν ἀεὶ. ὅταν δὲ ἅπαξ
e γραφῆ, κυλινδεῖται μὲν πανταχοῦ πᾶς λόγος ὁμοίως παρὰ τοῖς ἐπαίουσιν, ὡς δ' αὐτως παρ' οἷς οὐδὲν προσήκει, καὶ οὐκ ἐπίσταται λέγειν οἷς δεῖ γε καὶ μή. πλημμελούμενος δὲ καὶ οὐκ ἐν δίκῃ λοιδορηθεὶς τοῦ πατρὸς ἀεὶ δεῖται βοηθοῦ
5 αὐτὸς γὰρ οὐτ' ἀμύνασθαι οὔτε βοηθῆσαι δυνατὸς αὐτῷ.

ΦΑΙ. Καὶ ταῦτά σοι ὀρθότατα εἴρηται.

276 ΣΩ. Τί δ'; ἄλλον ὀρώμεν λόγον τούτου ἀδελφὸν γνήσιον, τῷ τρόπῳ τε γίγνεται, καὶ ὅσῳ ἀμείνων καὶ δυνατώτερος τούτου φύεται;

ΦΑΙ. Τίνα τοῦτον καὶ πῶς λέγεις γιγνόμενον;

5 ΣΩ. Ὃς μετ' ἐπιστήμης γράφεται ἐν τῇ τοῦ μανθάνοντος ψυχῇ, δυνατὸς μὲν ἀμῦναι ἑαυτῷ, ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε καὶ σιγᾶν πρὸς οὐδὲ δεῖ.

ΦΑΙ. Τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἐμψυχον, οὗ ὁ γεγραμμένος εἰδῶλον ἂν τι λέγοιτο δικαίως.

ε5 καταλιπεῖν BT: καταλείπειν Stobaeus e7 ἂν T Stobaeus: om. B e8 εἶναι] ἔχειν Heindorf: ποιεῖν Stallbaum d1 τοῦ τὸν BT: καὶ τοῦτον Stobaeus: ἢ τὸ τὸν fuisse susp. Wachsmuth d4 γραφῆ b: γραφῆν pr. BT d6 δ' ἀνέρη T: δ' ἀνέρη B: δὲ ἔρη Stobaeus e1 κυλινδεῖται BT: καλινδεῖται V e3 γε] τε Hirschig πλημμελούμενος T: πλημμενος B a1 ὀρώμεν BT: ἐροῦμεν V γνήσιον corr. Coisl.: γνήσιος BT

ΣΩ. Παντάπασι μὲν οὖν. τότε δὴ μοι εἶπέ· ὁ νοῦν b
 ἔχων γεωργός, ὦν σπερμάτων κηδοίτο καὶ ἐγκαρπὰ βούλοιτο
 γενέσθαι, πότερα σπουδῇ ἂν θέρουσ εἰς Ἀδώνιδος κήπους
 ἄρων χαίροι θεωρῶν καλοὺς ἐν ἡμέραισιν ὀκτῶ γιγνομένους,
 ἢ ταῦτα μὲν δὴ παιδιᾶς τε καὶ ἑορτῆς χάριν δρῶν ἂν, ὅτε 5
 καὶ ποιοῖ· ἐφ' οἷς δὲ ἐσπούδακεν, τῇ γεωργικῇ χρώμενος ἂν
 τέχνῃ, σπείρας εἰς τὸ προσῆκον, ἀγαπῶν ἂν ἐν ὀγδόῳ μηνὶ
 ὅσα ἔσπειρεν τέλος λαβόντα;

ΦΑΙ. Οὕτω που, ὦ Σώκρατες, τὰ μὲν σπουδῇ, τὰ δὲ ὡς c
 ἐτέρως ἂν ἢ λέγεις ποιοῖ.

ΣΩ. Τὸν δὲ δικαίων τε καὶ καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιστήμας
 ἔχοντα τοῦ γεωργοῦ φῶμεν ἦττον νοῦν ἔχειν εἰς τὰ ἑαυτοῦ
 σπέρματα; 5

ΦΑΙ. Ἦκιστὰ γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα σπουδῇ αὐτὰ ἐν ὕδατι γράψει μέλανι
 σπείρων διὰ καλᾶμον μετὰ λόγων ἀδυνάτων μὲν αὐτοῖς
 λόγῳ βοηθεῖν, ἀδυνάτων δὲ ἱκανῶς τάληθῆ διδάξει.

ΦΑΙ. Οὐκ οὖν δὴ τό γ' εἰκός. 10

ΣΩ. Οὐ γάρ· ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐν γράμμασι κήπους, ὡς d
 εἰοικε, παιδιᾶς χάριν σπερεῖ τε καὶ γράψει, ὅταν [δὲ] γράφῃ,
 ἑαυτῷ τε ὑπομνήματα θησαυριζόμενος, εἰς τὸ λήθης γῆρας
 ἔαν ἴκηται, καὶ παντὶ τῷ ταῦτὸν ἴχνος μετιόντι, ἡσθή-
 σεται τε αὐτοὺς θεωρῶν φυομένους ἀπαλοῦς· ὅταν (δὲ) 5
 ἄλλοι παιδιᾶς ἄλλαισ χρώνται, συμποσίοις τε ἄρδοντες αὐ-
 τοὺς ἐτέροις τε ὅσα τούτων ἀδελφά, τότε ἐκεῖνος, ὡς εἰκεν,
 ἀντὶ τούτων οἷς λέγω παίζων διδάξει.

ΦΑΙ. Παγκάλῃν λέγεις παρὰ φαῦλην παιδιάν, ὦ Σώ- e

b 1 νοῦν T: νυν B b 2 ὦν T: ω B: ἂν V b 4 ἄρων BT:
 ὄρων V: σπείρας Herwerden b 6 χρώμενος ἂν τέχνῃ T: ἂν χρώ-
 μενος τέχνῃ ἂν B c 7 γράψει (ἐν) Badham c 8 μετὰ
 σπέρματα Badham ἀδυνάτων (bis) B: ἀδυνατῶν (bis) T (et sic Hein-
 dorf omissis μετὰ λόγων) c 9 τάληθῆ B: τ' ἀληθὲς T d 2 δὲ
 om. Bekker; τε Heindorf: γε Schanz d 5 δὲ add. Par. 1811: τε
 Stephanus: om. B T d 8 οἷς λέγω γρ. Par. 1812: οἷς λέγων B T:
 ἐν οἷς λέγω Heindorf: οὐ λέγω Schanz διδάξει T: διέξει B

κρατες, τοῦ ἐν λόγοις δυναμένου παίξειν, δικαιοσύνης τε καὶ ἄλλων ὧν λέγεις περὶ μυθολογοῦντα.

ΣΩ. Ἔστι γάρ, ὦ φίλε Φαῖδρε, οὕτω· πολὺ δ' οἶμαι
5 καλλίων σπουδῇ περὶ αὐτὰ γίγνεται, ὅταν τις τῇ διαλεκτικῇ
τέχνη χρώμενος, λαβὼν ψυχὴν προσήκουσαν, φυτεῦν τε καὶ
σπεῖρῃ μετ' ἐπιστήμης λόγους, οἱ ἑαυτοῖς τῷ τε φυτεύσαντι
277 βοηθεῖν ἱκανοὶ καὶ οὐχὶ ἄκαρποι ἀλλὰ ἔχοντες σπέρμα, ὅθεν
ἄλλοι ἐν ἄλλοις ἤθεσι φυτόμενοι τοῦτ' αἰεὶ ἀθάνατον παρέχων
ἱκανοί, καὶ τὸν ἔχοντα εὐδαιμονεῖν ποιοῦντες εἰς ὅσον
ἀνθρώπῳ δυνατὸν μάλιστα.

5 ΦΑΙ. Πολὺ γὰρ τοῦτ' ἔτι κάλλιον λέγεις.

ΣΩ. Νῦν δὴ ἐκεῖνα ἤδη, ὦ Φαῖδρε, δυνάμεθα κρίνειν,
τούτων ὁμολογημένων.

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ὡς δὴ περὶ βουληθέντες ἰδεῖν ἀφικόμεθα εἰς τόδε,
10 ὅπως τὸ Λυσίου τε ὄνειδος ἐξετάσαιμεν τῆς τῶν λόγων
b γραφῆς περὶ, καὶ αὐτοὺς τοὺς λόγους οἱ τέχνη καὶ ἀνευ
τέχνης γράφονται. τὸ μὲν οὖν ἐντεχνον καὶ μὴ δοκεῖ μοι
δεδηλώσθαι μετρίως.

ΦΑΙ. Ἔδοξέ γε δὴ· πάλιν δὲ ὑπόμνησόν με πῶς.

5 ΣΩ. Πρὶν ἂν τις τό τε ἀληθὲς ἐκάστων εἰδῇ περὶ ὧν
λέγει ἢ γράφει, κατ' αὐτό τε πᾶν ὀρίζεσθαι δυνατὸς γένηται,
ὀρισάμενός τε πάλιν κατ' εἶδη μέχρι τοῦ ἀτμήτου τέμνειν
ἐπιστηθῆ, περὶ τε ψυχῆς φύσεως διδὼν κατὰ ταῦτά, τὸ
c προσαρμόττον ἐκάστη φύσει εἶδος ἀνευρίσκων, οὕτω τιθῆ
καὶ διακοσμῆ τὸν λόγον, ποικίλῃ μὲν ποικίλους ψυχῇ καὶ
παναρμονίους διδοὺς λόγους, ἀπλοῦς δὲ ἀπλῇ, οὐ πρότερον
δυνατὸν τέχνη ἔσεσθαι καθ' ὅσον πέφυκε μεταχειρισθῆναι
5 τὸ λόγων γένος, οὔτε τι πρὸς τὸ διδάξαι οὔτε τι πρὸς τὸ
πεῖσαι, ὡς ὁ ἔμπροσθεν πᾶς μεμῆνυκεν ἡμῖν λόγος.

ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν τοῦτό γε οὕτω πως ἐφάνη.

a 1 καὶ B : τε καὶ T
D : ἰδῆ (sic) T : ἰδῆ B
T : κατὶδῆ B

a 3 καὶ om. Schanz
b 6 τε BT : γε vulg.

b 5 εἰδῆ corr.
b 7 κατ' εἰδῆ

ΣΩ. Τί δ' αὖ περὶ τοῦ καλὸν ἢ αἰσχροὺς εἶναι τὸ λόγους d
λέγειν τε καὶ γράφειν, καὶ ὅπῃ γιγνόμενον ἐν δίκῃ λέγοιτ'
ἂν ὄνειδος ἢ μῆ, ἄρα οὐ δεδήλωκεν τὰ λεχθέντα ὀλίγον
ἔμπροσθεν—

ΦΑΙ. Τὰ ποῖα;

ΣΩ. Ὡς εἶτε Λυσίας ἢ τις ἄλλος πώποτε ἔγραψεν ἢ 5
γράφει ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ νόμους τιθεῖς, σύγγραμμα πολιτικὸν
γράφων καὶ μεγάλην τιμὰ ἐν αὐτῷ βεβαιότητα ἡγούμενος
καὶ σαφήνειαν, οὕτω μὲν ὄνειδος τῷ γράφοντι, εἶτε τίς 10
φησιν εἶτε μῆ· τὸ γὰρ ἀγνοεῖν ὑπαρ τε καὶ ὄναρ δικαίων
καὶ ἀδίκων πέρι καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν οὐκ ἐκφεύγει τῇ e
ἀληθείᾳ μὴ οὐκ ἐπονείδιστον εἶναι, οὐδὲ ἂν ὁ πᾶς ὄχλος
αὐτὸ ἐπαινέσῃ.

ΦΑΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὁ δέ γε ἐν μὲν τῷ γεγραμμένῳ λόγῳ περὶ ἐκάστου 5
παιδιᾶν τε ἡγούμενος πολλὴν ἀναγκαῖον εἶναι, καὶ οὐδένα
πώποτε λόγον ἐν μέτρῳ οὐδ' ἄνευ μέτρου μεγάλης ἀξίον
σπουδῆς γραφῆναι, οὐδὲ λεχθῆναι ὡς οἱ ραψωδούμενοι ἄνευ
ἀνακρίσεως καὶ διδαχῆς πειθοῦς ἕνεκα ἐλέχθησαν, ἀλλὰ τῷ 278
ὄντι αὐτῶν τοὺς βελτίστους εἰδότων ὑπόμνησιν γεγυμέναι,
ἐν δὲ τοῖς διδασκομένοις καὶ μαθήσεως χάρις λεγομένοις καὶ
τῷ ὄντι γραφομένοις ἐν ψυχῇ περὶ δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν [ἐν] μόνους ἡγούμενος τό τε ἐναργὲς εἶναι καὶ
τέλεον καὶ ἀξίον σπουδῆς· δεῖν δὲ τοὺς τοιούτους λόγους 5
αὐτοῦ λέγεσθαι οἷον ὑεῖς γνησίους εἶναι, πρῶτον μὲν τὸν
ἐν αὐτῷ, ἐὰν εὐρεθεῖς ἐνῆ, ἔπειτα εἴ τινας τούτου ἔκγονοί
τε καὶ ἀδελφοὶ ἅμα ἐν ἄλλαισι ἄλλων ψυχαῖς κατ' ἀξίαν b
ἐνέφυσαν· τοὺς δὲ ἄλλους χαίρειν ἑῶν—οὗτος δὲ ὁ τοιούτος

d 1 τοῦ T: τὸ B d 2 λέγοιτ' ἂν T: λέγει τὰν B d 3 ἢ
corr. Par. 1812: εἰ B T d 7 γράφει B: γράφει T νόμους τιθεῖς
secl. Schleiermacher d 10 δικαίων καὶ B: δικαίων τε καὶ T
e 8 οὐδὲ . . . e 9 ἐλέχθησαν secl. Schanz: ὡς οἱ . . . ἐλέχθησαν secl.
Ast ὡς οἱ] ὅσοι Schleiermacher a 1 αὐτῶν T: αὐτῷ B
a 4 ἐν secl. ci. Heindorf ἡγούμενος T W: om. B a 7 ἐν αὐτῷ
B: ἐαυτῷ T

ἀνὴρ κινδυνεύει, ὦ Φαῖδρε, εἶναι οἶον ἐγὼ τε καὶ σὺ εὐζαίμεθ' ἂν σέ τε καὶ ἐμέ γενέσθαι.

5 ΦΑΙ. Παντάπασι μὲν οὖν ἔγωγε βούλομαι τε καὶ εὐχομαι ἃ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἤδη πεπαίσθω μετρίως ἡμῖν τὰ περὶ λόγων· καὶ σὺ τε ἐλθὼν φράζε Λυσία ὅτι νῦν καταβάντε ἐς τὸ Νυμφῶν νᾶμά τε καὶ μουσεῖον ἠκούσαμεν λόγων, οἱ ἐπέ-
 c στελλον λέγειν Λυσία τε καὶ εἴ τις ἄλλος συντίθησι λόγους, καὶ Ὀμήρῳ καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτοῖσι ποιήσιν ψιλῆν ἢ ἐν ᾧδῇ συντέθηκε, τρίτον δὲ Σόλωνι καὶ ὅστις ἐν πολιτικοῖσι λόγοις νόμους ὀνομάζων συγγράμματα ἔγραψεν· εἰ μὲν εἰδὼς ἢ τὸ
 5 ἀληθὲς ἔχει συντέθηκε ταῦτα, καὶ ἔχων βοηθεῖν, εἰς ἔλεγχον ἴων περὶ ὧν ἔγραψε, καὶ λέγων αὐτὸς δυνατὸς τὰ γεγραμμένα φαῦλα ἀποδείξαι, οὗ τι τῶνδε ἐπωνυμίαν ἔχοντα δεῖ
 d λέγεσθαι τὸν τοιοῦτον, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐσπούδακεν ἐκειῶν.

ΦΑΙ. Τίνας οὖν τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶ νέμεις;

ΣΩ. Τὸ μὲν σοφόν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ καὶ θεῶ μόνῳ πρέπειν· τὸ δὲ ἢ φιλόσοφον ἢ
 5 τοιοῦτόν τι μᾶλλον τε ἂν αὐτῶ καὶ ἁρμόττοι καὶ ἐμμελεστέ-
 ρως ἔχοι.

ΦΑΙ. Καὶ οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν αὐτὸν μὴ ἔχοντα τιμιώτερα ὧν συνέθηκεν ἢ ἔγραψεν ἄνω κάτω στρέφων ἐν χρόνῳ, πρὸς ἀλληλα
 e κολλῶν τε καὶ ἀφαιρῶν, ἐν δίκῃ που ποιητῆν ἢ λόγων συγγραφέα ἢ νομογράφον προσερεῖς;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. Ταῦτα τοίνυν τῷ ἐταίρῳ φράζε.

5 ΦΑΙ. Τί δὲ σύ; πῶς ποιήσεις; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τὸν σὸν ἐταῖρον δεῖ παρελθεῖν.

ΣΩ. Τίνα τοῦτον;

b8 ἐς T: εἰς B τὸ T: τὸν B b9 μουσεῖον T: μουσιον
 B: μουσῶν vulg. ἐπέστελλον B: ἐπελλον T d1 ἐφ' B: ὑφ' T
 d5 τοιοῦτόν τι B: τι τοιοῦτον T αὐτῶ καὶ T: αὐτῶ B d8 αὐ
 τὸν t: αὐτὸν BT e1 ἐν δίκῃ T: δίκη B που B: om. T e4 ἐταίρω
 T: ἐτέρω B

ΦΑΙ. Ἴσοκράτη τὸν καλόν· ᾧ τί ἀπαγγελεῖς, ὦ Σώκρατες; τίνα αὐτὸν φήσομεν εἶναι;

ΣΩ. Νέος ἔτι, ὦ Φαῖδρε, Ἴσοκράτης· ὁ μέντοι μαν- 10
τεύομαι κατ' αὐτοῦ, λέγειν ἐθέλω. 279

ΦΑΙ. Τὸ ποῖον δῆ;

ΣΩ. Δοκεῖ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Λυσίαν εἶναι λόγους τὰ τῆς φύσεως, ἔτι τε ἤθει γεννικωτέρῳ κεκρᾶσθαι ὥστε οὐδὲν ἂν γένοιτο θαυμαστὸν προιούσης τῆς ἡλικίας εἰ 5
περὶ αὐτοὺς τε τοὺς λόγους, οἷς νῦν ἐπιχειρεῖ, πλέον ἢ παίδων διενέγκοι τῶν πρόποτε ἀψαμένων λόγων, ἔτι τε εἰ αὐτῷ μὴ ἀποχρήσαι ταῦτα, ἐπὶ μείζω δέ τις αὐτὸν ἄγοι ὄρμη θειότερα· φύσει γάρ, ὦ φίλε, ἐνεστὶ τις φιλοσοφία τῆ τοῦ ἀνδρὸς διανοία. ταῦτα δὴ οὖν ἐγὼ μὲν παρὰ τῶνδε b
τῶν θεῶν ὡς ἐμοῖς παιδικοῖς Ἴσοκράτει ἐξαγγέλλω, σὺ δ' ἐκεῖνα ὡς σοῖς Λυσία.

ΦΑΙ. Ταῦτ' ἔσται· ἀλλὰ ἴωμεν, ἐπειδὴ καὶ τὸ πνίγος ἠπιώτερον γέγονεν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐξαμένῳ πρέπει τοῖσδε πορεύεσθαι;

ΦΑΙ. Τί μῆν;

ΣΩ. ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι ὅσοι τῆδε θεοί, δοίητέ μοι καλῶ γενέσθαι τᾶνδοθεν· ἔξωθεν δὲ ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια. πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ c
χρυσοῦ πλήθος εἶη μοι ὅσον μήτε φέρειν μήτε ἄγειν δύναιτο ἄλλος ἢ ὁ σῶφρων.

Ἔτ' ἄλλου του δεόμεθα, ὦ Φαῖδρε; ἐμοὶ μὲν γὰρ μετρίως ἡῦκται. 5

ΦΑΙ. Καὶ ἐμοὶ ταῦτα συνεύχον· κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων.

ΣΩ. Ἴωμεν.

a 4 τε B : δὲ T a 5 τῆς ἡλικίας T : ἰσηλικίας B a 6 τοὺς
T : om. B a 7 ἔτι τε T : εἶτε B a 8 ἐπιμείζων δέ τις αὐτῷ
B : ἐπὶ μείζων δέ τις αὐτοῦ T a 9 ὄρμη θειότερα B b 2 ἐξαγ-
γελῶ Stallbaum b 6 εὐξαμένῳ Bekker c 1 φίλια B : φίλα T

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 103

ΣΩ. ὦ παῖ Κλεινίου, οἶμαί σε θαυμάζειν ὅτι πρῶτος **a**
 ἔραστής σου γενόμενος τῶν ἄλλων πεπαυμένων μόνος οὐκ
 ἀπαλλάττομαι, καὶ ὅτι οἱ μὲν ἄλλοι δι' ὄχλου ἐγένοντό σοι
 διαλεγόμενοι, ἐγὼ δὲ τοσοῦτων ἐτῶν οὐδὲ προσείπον. τούτου
 δὲ τὸ αἷτιον γέγονεν οὐκ ἀνθρώπειον, ἀλλὰ τι δαιμόνιον **5**
 ἐναντίωμα, οὗ σὺ τὴν δύναμιν καὶ ὕστερον πέυση. νῦν δὲ
 ἐπειδὴ οὐκέτι ἐναντιοῦται, οὕτω προσελήλυθα· εὐελπὶς δ' **b**
 εἰμί καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐναντιώσεσθαι αὐτό. σχεδὸν οὖν
 κατανενόηκα ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ σκοπούμενος ὡς πρὸς τοὺς
 ἔραστὰς ἔσχε· πολλῶν γὰρ γενομένων καὶ μεγαλοφρόνων
 οὐδεὶς ὃς οὐχ ὑπερβληθεὶς τῷ φρονήματι ὑπὸ σοῦ πέφευγεν. **5**
 τὸν δὲ λόγον, ᾧ ὑπερπεφρόνηκας, ἐθέλω διελθεῖν. οὐδενὸς **104**
 φῆς ἀνθρώπων ἐνδεὴς εἶναι εἰς οὐδέν· τὰ γὰρ ὑπάρχοντά
 σοι μεγάλα εἶναι, ὥστε μηδενὸς δεῖσθαι, ἀπὸ τοῦ σώματος
 ἀρξάμενα τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν. οἶει γὰρ δὴ εἶναι
 πρῶτον μὲν κάλλιστός τε καὶ μέγιστος—καὶ τοῦτο μὲν δὴ **5**
 παντὶ δῆλον ἰδεῖν ὅτι οὐ ψεύδῃ—ἔπειτα νεανικωτάτου γένους
 ἐν τῇ σεαυτοῦ πόλει, οὔση μεγίστη τῶν Ἑλληνίδων, καὶ
 ἐνταῦθα πρὸς πατρός τέ σοι φίλους καὶ συγγενεῖς πλείστους **b**

a 5 ἀνθρώπειον B Olympiodorus: ἀνθρώπινον T W **b** 1 οὐκέτι
 B T: οὐκ Proclus **a** 3 ὥστε . . . δεῖσθαι secl. Cobet

εἶναι καὶ ἀρίστους, οἳ εἴ τι δέοι ὑπηρετοῖεν ἄν σοι, τούτων
 δὲ τοὺς πρὸς μητρὸς οὐδὲν χείρους οὐδ' ἐλάττους. συμπάντων
 δὲ ὧν εἶπον μείζω οἶε σοι δύναμιν ὑπάρχειν Περικλέα τὸν
 5 Ξανθίππου, ὃν ὁ πατήρ ἐπίτροπον κατέλιπε σοί τε καὶ τῷ
 ἀδελφῷ· ὃς οὐ μόνον ἐν τῇδε τῇ πόλει δύναται πράττειν ὅτι
 ἂν βούληται, ἀλλ' ἐν πάσῃ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῶν βαρβάρων
 ἐν πολλοῖς καὶ μεγάλοις γένεσιν. προσθήσω δὲ καὶ ὅτι τῶν
 c πλουσίων· δοκεῖς δέ μοι ἐπὶ τούτῳ ἥκιστα μέγα φρονεῖν.
 κατὰ πάντα δὴ ταῦτα σύ τε μεγαλαυχούμενος κεκράτηκας τῶν
 ἐραστῶν ἐκεῖνοί τε ὑποδεέστεροι ὄντες ἐκρατήθησαν, καὶ σε
 ταῦτ' οὐ λέληθεν· ὅθεν δὴ εὖ οἶδα ὅτι θαυμάζεις τί διανοού-
 5 μενός ποτε οὐκ ἀπαλλάττομαι τοῦ ἔρωτος, καὶ ἦντιν' ἔχων
 ἐλπίδα ὑπομένω τῶν ἄλλων πεφευγόντων. /

ΑΛ. Καὶ ἴσως γε, ὦ Σώκρατες, οὐκ οἶσθ' ὅτι σμικρόν
 d με ἔφθης. ἐγὼ γάρ τοι ἐν νῶ εἶχον πρότερός σοι προσελθὼν
 αὐτὰ ταῦτ' ἐρέσθαι, τί ποτε βούλει καὶ εἰς τίνα ἐλπίδα βλέπων
 ἐνοχλεῖς με, ἀεὶ ὅπου ἂν ὦ ἐπιμελέστατα παρών· τῷ ὄντι
 γὰρ θαυμάζω ὅτι ποτ' ἐστὶ τὸ σὸν πρᾶγμα, καὶ ἥδιστ' ἂν
 5 πυθοίμην.

ΣΩ. Ἀκούσῃ μὲν ἄρα μου, ὡς τὸ εἰκός, προθύμως, εἶπερ,
 ὡς φῆς, ἐπιθυμῆς εἰδέναι τί διανοοῦμαι, καὶ ὡς ἀκουσομένῳ
 καὶ περιμενοῦντι λέγω.

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν· ἀλλὰ λέγε.

e ΣΩ. Ὅρα δὴ· οὐ γάρ τοι εἶη ἂν θαυμαστὸν εἰ, ὥσπερ
 μόγισ ἠρξάμην, οὕτω μόγισ καὶ παυσαίμην.

ΑΛ. Ὁγαθὲ λέγε· ἀκούσομαι γάρ.

ΣΩ. Λεκτέον ἂν εἶη. χαλεπὸν μὲν οὖν πρὸς ἄνδρα οὐχ
 5 ἦττονα ἐραστῶν προσφέρεσθαι ἐραστῇ, ὅμως δὲ τολμητέον
 φράσαι τὴν ἐμὴν διάνοιαν. ἐγὼ γάρ, ὦ Ἀλκιβιάδη, εἰ μὲν

b 3 οὐδὲν B W Proclus : οὐδὲ T b 4 ὑπάρχειν] ἐπαρκεῖν Ast :
 fort. παρέχειν Stallbaum c 1 μέγα φρονεῖν B Olympiodorus :
 μεγαλοφρονεῖν T Proclus d 2 αὐτὰ ταῦτ' B : ταῦτὰ ταῦτ' T : ταῦτα
 Proclus d 3 ὅπου B T : ὅπουπερ Proclus d 7 φῆς T Proclus :
 ἔφης B εἰδέναι Proclus : εἰδέναι καὶ ἀκούσαι B : εἰδέναι ἀκούσαι T
 e 2 μόγισ καὶ T W : καὶ μόγισ B Priscianus παυσαίμην Cobet

σε ἐώρων ἃ νυνδὴ διήλθον ἀγαπῶντα καὶ οἰόμενον δεῖν ἐν
τούτοις καταβιῶναι, πάλαι ἂν ἀπηλλάγμην τοῦ ἔρωτος, ὥς
γε δὴ ἐμαντὸν πείθω· νῦν δ' ἕτερον αὐτὸν κατηγορήσω διανοή- 105
ματα σὰ πρὸς αὐτὸν σέ, ᾧ καὶ γνώσῃ ὅτι προσέχων γέ σοι
τὸν νοῦν διατετέλεκα. δοκεῖς γάρ μοι, εἴ τίς σοι εἴποι θεῶν
“ὦ Ἀλκιβιάδη, πότερον βούλει ζῆν ἔχων ἢ νῦν ἔχεις, ἢ
αὐτίκα τεθνᾶναι· εἰ μὴ σοι ἐξέσται μείζω κτήσασθαι;” 5
δοκεῖς ἂν μοι ἐλέσθαι τεθνᾶναι· ἀλλὰ νῦν ἐπὶ τίνι δὴ ποτε
ἐλπίδι ζῆς, ἐγὼ φράσω. ἡ γῆ, ἔαν θάπτον εἰς τὸν Ἀθηναίων
δῆμον παρέλθῃς—τοῦτο δ' ἔσεσθαι μάλα ὀλίγων ἡμερῶν— b
παρελθὼν οὖν ἐνδείξεσθαι Ἀθηναίοις ὅτι ἄξιός ἐστι τιμᾶσθαι
ὡς οὔτε Περικλῆς οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν πρόποτε γενομένων,
καὶ τοῦτ' ἐνδειξάμενος μέγιστον δυνήσεσθαι ἐν τῇ πόλει, ἔαν
δ' ἐνθάδε μέγιστος ᾖς, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, καὶ οὐ 5
μόνον ἐν Ἕλλησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις, ὅσοι ἐν τῇ
αὐτῇ ἡμῖν οἰκοῦσιν ἠπειρώ. καὶ εἰ αὖ σοι εἴποι ὁ αὐτὸς
οὗτος θεὸς ὅτι αὐτοῦ σε δεῖ δυναστεύειν ἐν τῇ Εὐρώπῃ,
διαβῆναι δὲ εἰς τὴν Ἀσίαν οὐκ ἐξέσται σοι οὐδὲ ἐπιθέσθαι c
τοῖς ἐκεῖ πράγμασιν, οὐκ ἂν αὖ μοι δοκεῖς ἐθέλειν οὐδ' ἐπὶ
τούτοις μόνοις ζῆν, εἰ μὴ ἐμπλήσεις τοῦ σοῦ ὀνόματος καὶ
τῆς σῆς δυνάμεως πάντας ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώπους· καὶ
οἶμαί σε πλὴν Κύρου καὶ Ξέρξου ἠγείσθαι οὐδένα ἄξιον 5
λόγου γεγενέσθαι. ὅτι μὲν οὖν ἔχεις ταύτην τὴν ἐλπίδα, εὖ
οἶδα καὶ οὐκ εἰκάζω. ἴσως ἂν οὖν εἴποις, ἅτε εἰδὼς ὅτι
ἀληθῆ λέγω, “Τί δὴ οὖν, ὦ Σώκρατες, τοῦτ' ἐστὶ σοι πρὸς
λόγον; [ὄν ἐφησθα ἐρεῖν, διὸ ἐμοῦ οὐκ ἀπαλλάττη;]” ἐγὼ δὲ d
σοί γε ἐρῶ, ὦ φίλε παῖ Κλεινίου καὶ Δεινομάχης. τούτων
γάρ σοι ἀπάντων τῶν διανοημάτων τέλος ἐπιτεθῆναι ἄνευ

e 7 διήλθον B Proclus : διήλθομεν T καὶ T Proclus : τε καὶ B
Olympiodorus b 1 ὀλίγων ἡμερῶν B Proclus : ἡμερῶν ὀλίγων T
b 2 οὖν B : δὲ T Proclus ἐνδείξεσθαι B : ἐνδείξασθαι T Proclus
b 4 μέγιστον δυνήσεσθαι B T : μέγιστος γενήσῃ Proclus c 1 Ἀσίαν
T : Ἀσίην B c 7 ὅτι B T : ὡς Proclus d 1 ἔν... ἀπα-
λάττη seclusi ἐν] ds Cobet διδ B T Proclus Olympiodorus :
δι' ἂν rec. δὲ B : δὴ T Proclus d 2 δεινομάχης T W
Olympiodorus : δεινομένης B t et εν supra μάχ W Proclus

ἐμοῦ ἀδύνατον· τοσαύτην ἐγὼ δύναμιν οἶμαι ἔχειν εἰς τὰ σὰ
 5 πράγματα καὶ εἰς σέ, διὸ δὴ καὶ πάλαί οἶομαί με τὸν θεὸν
 οὐκ ἔαν διαλέγεσθαί σοι, ὃν ἐγὼ περιέμενον ὀπηνίκα ἔασει.
 ὥσπερ γὰρ σὺ ἐλπίδας ἔχεις ἐν τῇ πόλει ἐνδείξασθαι ὅτι
 e αὐτῇ παντὸς ἄξιος εἶ, ἐνδειζόμενος δὲ [ὅτι] οὐδὲν ὅτι οὐ
 παραντίκα δυνήσεσθαι, οὕτω καὶ γὰρ παρὰ σοὶ ἐλπίζω μέγιστον
 δυνήσεσθαι ἐνδειζόμενος ὅτι παντὸς ἄξιός εἰμί σοι καὶ οὔτε
 5 ἐπίτροπος οὔτε συγγενὴς οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς ἱκανὸς παραδοῦναι
 τὴν δύναμιν ἧς ἐπιθυμεῖς πλὴν ἐμοῦ, μετὰ τοῦ θεοῦ μέντοι.
 νεωτέρῳ μὲν οὖν ὄντι σοι καὶ πρὶν τοσαύτης ἐλπίδος γέμεω,
 ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ εἶα ὁ θεὸς διαλέγεσθαι, ἵνα μὴ μάτην
 106 διαλεγοίμην. νῦν δ' ἐφῆκεν· νῦν γὰρ ἂν μοι ἀκούσαιοι.

ΑΛ. Πολύ γέ μοι, ὦ Σώκρατες, νῦν ἀτοπώτερος αὐ φαίνη,
 ἐπειδὴ ἤρξω λέγειν, ἢ ὅτε σιγῶν εἶπον· καίτοι σφόδρα γε
 ἦσθ' ἰδεῖν καὶ τότε τοιοῦτος. εἰ μὲν οὖν ἐγὼ ταῦτα δια-
 5 νοοῦμαι ἢ μὴ, ὡς ἔοικε, διέγνωκας, καὶ ἔαν μὴ φῶ, οὐδὲν
 μοι ἔσται πλέον πρὸς τὸ πείθειν σε. εἶεν· εἰ δὲ δὴ ὅτι
 μάλιστα ταῦτα διανενοῦμαι, πῶς διὰ σοῦ μοι ἔσται καὶ ἄνευ
 σοῦ οὐκ ἂν γένοιτο; ἔχεις λέγειν;

b ΣΩ. Ἄρ' ἐρωτᾷς εἰ τι' ἔχω εἰπεῖν λόγον μακρόν, οἷους
 δὴ ἀκούειν εἶθισαι; οὐ γάρ ἐστι τοιοῦτον τὸ ἐμόν· ἀλλ'
 ἐνδείξασθαι μὲν σοι, ὡς ἐγῶμαι, οἷός τ' ἂν εἶην ὅτι ταῦτα
 οὕτως ἔχει, ἔαν ἐν μόνον μοι ἐθελήσης βραχὺ ὑπηρετήσαι.

5 ΑΛ. Ἄλλ' εἰ γε δὴ μὴ χαλεπὸν τι λέγεις τὸ ὑπηρετήμα,
 ἐθέλω.

ΣΩ. Ἡ χαλεπὸν δοκεῖ τὸ ἀποκρίνασθαι τὰ ἐρωτώμενα;

ΑΛ. Οὐ χαλεπόν.

d 4 δύναμιν οἶμαι B : οἶμαι δύναμιν T Proclus d 7 ἐνδείξασθαι
 ... e 2 δυνήσεσθαι TW Proclus : om. B e 1 ὅτι om. Proclus
 e 3 παντὸς B Olympiodorus : παντὸς μᾶλλον TW : καὶ αὐτὸς μᾶλλον Pro-
 clus σοι B : om. T Proclus e 4 ἱκανὸς B Proclus : ἱκανῶς T
 e 5 τοῦ B W Proclus Olympiodorus : om. T a 1 ἐφῆκεν B T :
 ἀφῆκε Proclus a 2 αὐ B W Olympiodorus : om. T Proclus
 b 4 ἐθελήσης T Proclus : ἐθέλης B Olympiodorus b 7 ἢ Butt-
 mann : εἰ BT ἀποκρίνασθαι T Proclus Olympiodorus : ἀποκρίνεσθαι B

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή.

ΑΛ. Ἐρώτα.

10

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡς διανοομένου σου ταῦτα ἐρωτῶ, ἃ φημί σε
διανοεῖσθαι;

c

ΑΛ. Ἔστω, εἰ βούλει, οὕτως, ἵνα καὶ εἰδῶ ὅτι καὶ
ἐρεῖς.

ΣΩ. Φέρε δή· διανοῆ γάρ, ὡς ἐγὼ φημι, παρίεναι συμβου-
λεύσων Ἀθηναίοις ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρόνου· εἰ οὖν μέλλοντός
σου λέναι ἐπὶ τὸ βῆμα λαβόμενος ἐροίμην· “ὦ Ἀλκιβιάδη,
ἐπειδὴ περὶ τίνος Ἀθηναῖοι διανοοῦνται βουλευέσθαι, ἀνί-
στασαι συμβουλεύσων; ἄρ’ ἐπειδὴ περὶ ὧν σὺ ἐπίστασαι
βέλτιον ἢ οὗτοι;” τί ἂν ἀποκρίωαι;

5

ΑΛ. Εἴποιμ’ ἂν δήπου, περὶ ὧν οἶδα βέλτιον ἢ οὗτοι.

d

ΣΩ. Περὶ ὧν ἄρ’ εἰδὼς τυγχάνεις, ἀγαθὸς σύμβουλος εἶ.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνον οἶσθα, ἃ παρ’ ἄλλων ἔμαθες ἢ
αὐτὸς ἐξηῦρες;

5

ΑΛ. Ποῖα γὰρ ἄλλα;

ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅπως ἂν ποτε ἔμαθές τι ἢ ἐξηῦρες μήτε
μανθάνειν ἐθέλων μήτ’ αὐτὸς ζητεῖν;

ΑΛ. Οὐκ ἔστιν.

ΣΩ. Τί δέ; ἠθέλησας ἂν ζητῆσαι ἢ μαθεῖν ἃ ἐπίστασθαι
ῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄρα νῦν τυγχάνεις ἐπιστάμενος, ἦν χρόνος ὅτε οὐχ
ἡγοῦ εἰδέναι;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἃ γε μεμάθηκας σχεδόν τι καὶ ἐγὼ οἶδα·
εἰ δέ τι ἐμὲ λέληθεν, εἰπέ. ἔμαθες γὰρ δὴ σὺ γε κατὰ 5
μνήμην τὴν ἐμὴν γράμματα καὶ καθαρίζειν καὶ παλαίειν· οὐ
γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν. ταῦτ’ ἐστὶν ἃ σὺ ἐπίστασαι,

c 2 ὅτι καὶ T: ὅτι B Proclus
e 4 ἐγὼ BT: αὐτὸς Proclus
Proclus

e 1 ἃ ἄρα B: ἄρ’ & T Proclus
e 6 τὴν B: om. T: τὴν ἐμὴν om.

εἰ μή πού τι μαυθάνων ἐμὲ λέληθας· οἶμαι δέ γε, οὔτε
νύκτωρ οὔτε μεθ' ἡμέραν ἐξιὼν ἔνδοθεν.

10 ΑΛ. Ἄλλ' οὐ πεφοίτηκα εἰς ἄλλων ἢ τούτων.

107 ΣΩ. Πότερον οὖν, ὅταν περὶ γραμμάτων Ἀθηναῖοι βου-
λεύονται, πῶς ἂν ὀρθῶς γράφοιεν, τότε ἀναστήσῃ αὐτοῖς
συμβουλευσών;

ΑΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

5 ΣΩ. Ἄλλ' ὅταν περὶ κρουμάτων ἐν λύρα;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν οὐδὲ περὶ παλαισμάτων γε εἰώθασι
βουλευέσθαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10 ΣΩ. Ὅταν οὖν περὶ τίνος βουλεύονται; οὐ γάρ που ὅταν
γε περὶ οἰκοδομίας.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οἰκοδόμος γὰρ ταῦτά γε σοῦ βέλτιον συμβουλευσεί.

b ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅταν περὶ μαντικῆς βουλεύονται;

ΑΛ. Οὔ.

ΣΩ. Μάντις γὰρ αὐτὰ ταῦτα ἄμεινον ἢ σύ.

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐάν τέ γε σμικρὸς ἢ μέγας ᾖ, ἐάν τε καλὸς ἢ
αἰσχρὸς, ἔτι τε γενναῖος ἢ ἀγεννής.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Εἰδότος γὰρ οἶμαι περὶ ἐκάστου ἢ συμβουλή, καὶ οὐ
10 πλουτοῦντος.

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Ἄλλ' ἐάντε πένης ἐάντε πλούσιος ᾖ ὁ παραιῶν,
οὐδὲν διοίσει Ἀθηναῖοις ὅταν περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει βου-

ε 8 γε οὔτε B : οὔτε γε T Proclus : οὔτε Olympiodorus a 10 βου-
λεύονται T Proclus Olympiodorus : βούλωνται B b 4 αἰ T : ἐν
B : om. Proclus b 6 ἢ μέγας T Proclus : καὶ μέγας B b 8 πῶς
. . . b 10 πλουτοῦντος post c 2 σύμβουλον transp. Apelt b 9 καὶ
οὐ πλουτοῦντος secl. Schanz b 13 βουλεύονται T Proclus :
βούλωνται B

λεύονται, πῶς ἂν ὑγιαίνοιεν, ἀλλὰ ζητήσουσιν ἰατρὸν εἶναι c
τὸν σύμβουλον.

ΑΛ. Εἰκότως γε.

ΣΩ. Ὅταν οὖν περὶ τίνος σκοπῶνται, τότε σὺ ἀνιστάμενος
ὡς συμβουλεύσων ὀρθῶς ἀναστήσῃ; 5

ΑΛ. Ὅταν περὶ τῶν ἑαυτῶν πραγμάτων, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τῶν περὶ ναυπηγίας λέγεις, ὁποίας τινας χρῆ αὐτοὺς
τὰς ναῦς ναυπηγεῖσθαι;

ΑΛ. Οὐκ ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ναυπηγεῖν γὰρ οἶμαι οὐκ ἐπίστασαι. τοῦτ' αἴτιον 10
ἢ ἄλλο τι;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.

ΣΩ. Ἄλλὰ περὶ ποίων τῶν ἑαυτῶν λέγεις πραγμάτων d
ὅταν βουλεύονται;

ΑΛ. Ὅταν περὶ πολέμου, ὦ Σώκρατες, ἢ περὶ εἰρήνης ἢ
ἄλλου του τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις ὅταν βουλεύονται πρὸς τίνας χρῆ εἰρήνην 5
ποιεῖσθαι καὶ τίσιν πολεμεῖν καὶ τίνα τρόπον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Χρῆ δ' οὐχ οἷς βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ τόθ' ὀπότε βέλτιον; e

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον ἄμεινον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ οὖν βουλεύοιντο Ἀθηναῖοι τίσιν χρῆ προσπα- 5
λαίειν καὶ τίσιν ἀκροχειρίζεσθαι καὶ τίνα τρόπον, σὺ ἄμεινον
ἂν συμβουλεύοις ἢ ὁ παιδοτρίβης;

ΑΛ. Ὁ παιδοτρίβης δῆπου.

ΣΩ. Ἐχεις οὖν εἰπεῖν πρὸς τί (ἂν) βλέπων ὁ παιδοτρίβης

c 1 ζητήσουσιν TW: ζητούσιν B Proclus c 7 τῶν B Olympio-
dorus: τὸν T: μῶν Apelt d 4 ἄλλου B Olympiodorus: περὶ
ἄλλου TW d 8 οὐχ BW: om. T e 9 ἂν addidi: post συμβου-
λεύσειεν Ast

10 συμβουλευσείεν οἷς δεῖ προσπαλαίειν καὶ οἷς μὴ, καὶ ὅποτε
καὶ ὄντω τρόπον; λέγω δὲ τὸ τοιόνδε· ἄρα τούτοις δεῖ
προσπαλαίειν οἷς βέλτιον, ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

108 ΣΩ. Ἄρα καὶ τοσαῦτα ὅσα ἄμεινον;

ΑΛ. Τοσαῦτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τότε ὅτε ἄμεινον;

ΑΛ. Πάνυ γε.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ ἄδοντα δεῖ καθαρίζειν ποτὲ πρὸς τὴν
ῥῶδην καὶ βαίνειν;

ΑΛ. Δεῖ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν τότε ὅποτε βέλτιον;

ΑΛ. Ναί.

10 ΣΩ. Καὶ τοσαῦθ' ὅσα βέλτιον;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Τί οὖν; ἐπειδὴ βέλτιον μὲν ὠνόμαζες ἐπ' ἀμφο-

b τέροις, τῷ τε καθαρίζειν πρὸς τὴν ῥῶδην καὶ τῷ προσπαλαίειν,
τί καλεῖς τὸ ἐν τῷ καθαρίζειν βέλτιον, ὥσπερ ἐγὼ τὸ ἐν τῷ
παλαίειν καλῶ γυμναστικόν· σὺ δ' ἐκεῖνο τί καλεῖς;

ΑΛ. Οὐκ ἐννοῶ.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ πειρῶ ἐμὲ μιμῆσθαι. ἐγὼ γάρ που ἀπε-
κρινάμην τὸ διὰ παντὸς ὀρθῶς ἔχον, ὀρθῶς δὲ δήπου ἔχει τὸ
κατὰ τὴν τέχνην γιγνόμενον· ἢ οὐ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ δὲ τέχνη οὐ γυμναστικὴ ἦν;

10 ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

c ΣΩ. Ἐγὼ δ' εἶπον τὸ ἐν τῷ παλαίειν βέλτιον γυμνα-
στικόν.

ΑΛ. Εἶπες γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς;

5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

a 5 ἄδοντα T : τὸ ἄδοντα B : τὸν ἄδοντα Ast
ὀρθῶς καθαρίζειν T

b 2 καθαρίζειν B :

ΣΩ. Ἴθι δὴ καὶ σύ—πρέποι γὰρ ἂν που καὶ σοὶ τὸ καλῶς διαλέγεσθαι—εἶπε πρῶτον τίς ἢ τέχνη ἧς τὸ κιθαρίζειν καὶ τὸ ἄδειν καὶ τὸ ἐμβαλίνειν ὀρθῶς; συνάπασα τίς καλεῖται; οὐπω δύνασαι εἰπεῖν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

10

ΣΩ. Ἄλλ' ὧδε πειρῶ· τίνας αἱ θεαὶ ὧν ἡ τέχνη;

ΑΛ. Τὰς Μούσας, ὦ Σώκρατες, λέγεις;

ΣΩ. Ἐγώ γε. ὄρα δὴ· τίνα ἀπ' αὐτῶν ἐπωνυμίαν ἡ δ τέχνη ἔχει;

ΑΛ. Μουσικὴν μοι δοκεῖς λέγειν.

ΣΩ. Λέγω γάρ. τί οὖν τὸ κατὰ ταύτην ὀρθῶς γιγνόμενόν ἐστιν; ὥσπερ ἐκεῖ ἐγώ σοι τὸ κατὰ τὴν τέχνην ἔλεγον ὀρθῶς, 5 τὴν γυμναστικὴν, καὶ σὺ δὴ οὖν οὕτως ἐνταῦθα τί φῆς; πῶς γίγνεσθαι;

ΑΛ. Μουσικῶς μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Εὖ λέγεις. Ἴθι δὴ, καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν βέλτιον καὶ τὸ ἐν τῷ εἰρήνῃ ἄγειν, τοῦτο τὸ βέλτιον τί 10 ὀνομάζεις; ὥσπερ ἐκεῖ ἐφ' ἐκάστῳ ἔλεγες τὸ ἄμεινον, ὅτι ε μουσικώτερον καὶ ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ, ὅτι γυμναστικώτερον· πειρῶ δὴ καὶ ἐνταῦθα λέγειν τὸ βέλτιον.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐ πάνυ τι ἔχω.

ΣΩ. Ἄλλὰ μέντοι αἰσχρόν γε εἰ μὲν τις σε λέγοντα 5 καὶ συμβουλεύοντα περὶ σιτίων ὅτι βέλτιον τὸδε τοῦδε καὶ νῦν καὶ τοσοῦτον, ἔπειτα ἐρωτήσειεν “Τί τὸ ἄμεινον λέγεις, ὦ Ἀλκιβιάδῃ;” περὶ μὲν τούτων ἔχειν εἰπεῖν ὅτι τὸ ὑγιεινότερον, καίτοι οὐ προσποιῆ γε ἰατρὸς εἶναι· περὶ δὲ οὐ προσποιῆ ἐπιστήμων εἶναι καὶ συμβουλεύσεις ἀνιστάμενος 109

ε 6 ἴθι B T W Olympiodorus : ἴσθι Proclus ε 9 οὐπω . . . δ 2
 ἔχει secl. Hermann δ 4 κατὰ ταύτην T : κατ' αὐτήν B δ 6 δὴ
 οὖν T : δ' οὖν B ε 1 ἐφ' ἐκάστῳ secl. Schanz τὸ ἄμεινον
 Proclus : τῷ ἄμεινονι B T ε 4 οὐ πάνυ τι T Proclus : οὐ πάνυ B
 ε 9 καίτοι οὐ T Proclus : καὶ τοιοῦτον B γε Proclus : om. B T :
 τε al. α 1 συμβουλεύσεις B T W (sed σ puncto notatum in T) :
 συμβουλεύεις Proclus vulg.

ὡς εἰδώς, τούτου δ', ὡς ἕοικας, περί ἐρωτηθεῖς ἐὰν μὴ ἔχῃς εἰπεῖν, οὐκ αἰσχύνῃ; ἢ οὐκ αἰσχρὸν φανεῖται;

ΑΛ. Πάνυ γε.

- 5 ΣΩ. Σκόπει δὴ καὶ προθυμοῦ εἰπεῖν πρὸς τί τείνει τὸ ἐν τῷ εἰρήμην τε ἄγειν ἄμεινον καὶ τὸ ἐν τῷ πολεμεῖν οἷς δεῖ;

ΑΛ. Ἄλλὰ σκοπῶν οὐ δύναμαι ἐννοῆσαι.

- ΣΩ. Οὐδ' οἶσθα, ἐπειδὴν πόλεμον ποιῶμεθα, ὅτι ἐγκα-
10 λούντες ἀλλήλοις πάθημα ἐρχόμεθα εἰς τὸ πολεμεῖν, καὶ ὅτι αὐτὸ ὀνομάζοντες ἐρχόμεθα;

- b ΑΛ. Ἐγωγε, ὅτι γε ἐξαπατῶμενοί τι ἢ βιαζόμενοι ἢ ἀποστερούμενοι.

ΣΩ. Ἐχε· πῶς ἕκαστα τούτων πάσχοντες; πειρῶ εἰπεῖν τί διαφέρει τὸ ᾧδε ἢ ᾧδε.

- 5 ΑΛ. Ἡ τὸ ᾧδε λέγεις, ᾧ Σώκρατες, τὸ δικαίως ἢ τὸ ἀδίκως;

ΣΩ. Αὐτὸ τοῦτο.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὴν τοῦτο γε διαφέρει ὅλον τε καὶ πᾶν.

- ΣΩ. Τί οὖν; Ἀθηναίοις σὺ πρὸς ποτέρους συμβου-
10 λεύσεις πολεμεῖν, τοὺς ἀδικούντας ἢ τοὺς τὰ δίκαια πράτ-
τοντας;

- c ΑΛ. Δεινὸν τοῦτό γε ἐρωτᾷς· εἰ γὰρ καὶ διανοεῖται τις ὡς δεῖ πρὸς τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας πολεμεῖν, οὐκ ἂν ὁμολογήσειεν γε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ νόμιμον τοῦθ', ὡς ἕοικεν.

- 5 ΑΛ. Οὐ δῆτα· οὐδέ γε καλὸν δοκεῖ εἶναι.

ΣΩ. Πρὸς ταῦτ' ἄρα καὶ σὺ [τὸ δίκαιον] τοὺς λόγους ποιήσῃ;

ΑΛ. Ἀνάγκη.

a 3 φανεῖται T Proclus : φαίνεται B a 6 τὸ B T : om. Proclus
a 8 ἐννοῆσαι T Proclus : νοῆσαι B a 9 ὅτι T Proclus : τί B
Olympiodorus b 1 γε T W : om. B b 5 ἢ corr. Coisl. :
εἰ B T : εἰ δὲ Proclus c 6 ταῦτ' B T Proclus : τοῦτ' ci. Stephanus
τὸ δίκαιον secl. Nürnberger

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν, ὃ νυνδὴ ἐγὼ ἠρώτων βέλτιον πρὸς τὸ πολεμεῖν καὶ μὴ, καὶ οἷς δεῖ καὶ οἷς μὴ, καὶ ὁπότε καὶ 10 μὴ, τὸ δικαιότερον τυγχάνει ὄν; ἢ οὐ;

ΑΛ. Φαίνεται γε.

ΣΩ. Πῶς οὖν, ὦ φίλε Ἀλκιβιάδῃ; πότερον σαυτὸν δ λέληθας ὅτι οὐκ ἐπίστασαι τοῦτο, ἢ ἐμὲ ἔλαβες μανθάνων καὶ φοιτῶν εἰς διδασκάλου ὅς σε ἐδίδασκε διαγιγνώσκων τὸ δικαιότερόν τε καὶ ἀδικώτερον; καὶ τίς ἐστιν οὗτος; φράσον καὶ ἐμοί, ἵνα αὐτῷ φοιτητὴν προξενήσῃς καὶ ἐμέ. 5

ΑΛ. Σκώπτεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ μὰ τὸν Φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σόν, ὃν ἐγὼ ἦκιστ' ἂν ἐπιορκήσαιμι· ἀλλ' εἴπερ ἔχεις, εἰπέ τίς ἐστιν.

ΑΛ. Τί δ' εἰ μὴ ἔχω; οὐκ ἂν οἶε με ἄλλως εἰδέναι e περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Ναί, εἴ γε εὔροισ.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐκ ἂν εὔρεῖν με ἠγγῆ;

ΣΩ. Καὶ μάλα γε, εἰ ζητήσῃς. 5

ΑΛ. Εἶτα ζητῆσαι οὐκ ἂν οἶε με;

ΣΩ. Ἐγωγε, εἰ οἰηθείης γε μὴ εἰδέναι.

ΑΛ. Εἶτα οὐκ ἦν ὄτ' εἶχον οὕτω;

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. ἔχεις οὖν εἰπεῖν τοῦτον τὸν χρόνον ὅτε οὐκ ᾔφον εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδίκαια; φέρε, πέρυσιν 110 ἐζήτηεις τε καὶ οὐκ ᾔφον εἰδέναι; ἢ ᾔφου; καὶ τάληθῆ ἀποκρίνου, ἵνα μὴ μάτην οἱ διάλογοι γίνωνται.

ΑΛ. Ἄλλ' ᾔφῃ εἰδέναι.

ΣΩ. Τρίτον δ' ἔτος καὶ τέταρτον καὶ πέμπτον οὐχ 5 οὕτως;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν τό γε πρὸ τοῦ παῖς ἦσθα. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

δ 3 διδασκάλου B Proclus Olympiodorus: διδασκάλους T δ 5 καὶ ἐμέ B: ἐμέ T Proclus Olympiodorus δ 7 οὐ μὰ Proclus: μὰ B T e 5 γε om. Stobaeus a 2 τε B Proclus: om. T a 3 διάλογοι] λόγοι. Cobet a 8 τοῦ T Proclus: τοῦτου B Olympiodorus

- 10 ΣΩ. Τότε μὲν τοίνυν εὖ οἶδα ὅτι ᾧ εἰδέναι.
 ΑΛ. Πῶς εὖ οἶσθα;
- b ΣΩ. Πολλάκις σοῦ ἐν διδασκάλων ἤκουον παιδὸς ὄντος
 καὶ ἄλλοθι, καὶ ὁπότε ἀστραγαλίζοις ἢ ἄλλην τινὰ παιδιὰν
 παίζοις, οὐχ ὡς ἀποροῦντος περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων,
 ἀλλὰ μάλα μέγα καὶ θαρραλέως λέγοντος περὶ ὅτου τύχοις
 5 τῶν παιδῶν ὡς πονηρὸς τε καὶ ἄδικος εἴη καὶ ὡς ἀδικοῦ·
 ἢ οὐκ ἀληθῆ λέγω;
 ΑΛ. Ἄλλὰ τί ἔμελλον ποιεῖν, ὦ Σώκρατες, ὅποτε τίς
 με ἀδικοῦ;
- ΣΩ. Σὺ δ' εἰ τύχοις ἀγνοῶν εἶτ' ἀδικοῦ εἶτε μὴ τότε,
 10 λέγεις, τί σε χρὴ ποιεῖν;
- c ΑΛ. Μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ ἠγνούουν ἔγωγε, ἀλλὰ σαφῶς
 ἐγίγνωσκον ὅτι ἠδικοῦμην.
 ΣΩ. ὦμιον ἄρα ἐπίστασθαι καὶ παῖς ὢν, ὡς ἔοικε, τὰ
 δίκαια καὶ τὰ ἄδικα.
- 5 ΑΛ. Ἐγωγε καὶ ἠπιστάμην γε.
 ΣΩ. Ἐν ποίῳ χρόνῳ ἐξευρών; οὐ γὰρ δήπου ἐν ᾧ γε
 ᾧ εἰδέναι.
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Πότε οὖν ἀγνοεῖν ἠγοῦ; σκόπει οὐ γὰρ εὐρήσεις
 10 τοῦτον τὸν χρόνον.
 ΑΛ. Μὰ τὸν Δί', ὦ Σώκρατες, οὐκ οἶσθα εἴπω γ' εἰπέιν.
- d ΣΩ. Εὐρῶν μὲν ἄρ' οὐκ οἶσθα αὐτά.
 ΑΛ. Οὐ πάντ φαίνομαι.
 ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν ἄρτι γε οὐδὲ μαθὼν ἔφησθα εἰδέναι
 εἰ δὲ μὴτ' ἠὔρες μὴτ' ἔμαθες, πῶς οἶσθα καὶ πόθεν;
- 5 ΑΛ. Ἄλλ' ἴσως τοῦτό σοι οὐκ ὀρθῶς ἀπεκρινάμην, τὸ
 φάναι εἰδέναι αὐτὸς ἐξευρών.
 ΣΩ. Τὸ δὲ πῶς εἶχεν;
 ΑΛ. Ἐμαθον οἶμαι καὶ ἐγὼ ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι.

a 10 μὲν τοίνυν BT: μέντοι Proclus b 1 σοῦ om. Proclus
 c 6 ποίῳ Dobree: ὀποίῳ BT d 5 ἀπεκρινάμην BT: ἀπεκρίθην
 Stobaeus d 7 τὸ δὲ BT: τὸ δὲ ᾧδε Coisl.: τὸ δὲ οὕτω Proclus

ΣΩ. Πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν ἤκομεν λόγον. παρὰ τοῦ; φράζε κάμοι.

10

ΑΛ. Παρὰ τῶν πολλῶν.

e

ΣΩ. Οὐκ εἰς σπουδαίους γε διδασκάλους καταφεύγεις εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναφέρων.

ΑΛ. Τί δέ; οὐχ ἱκανοὶ διδάξαι οὗτοι;

ΣΩ. Οὐκ οὖν τὰ πεπτευτικά γε καὶ τὰ μὴ· καίτοι 5 φαυλότερα αὐτὰ οἶμαι τῶν δικαίων εἶναι. τί δέ; σὺ οὐχ οὕτως οἶει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἴτα τὰ μὲν φαυλότερα οὐχ οἶοί τε διδάσκειν, τὰ δὲ σπουδαιότερα;

10

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε· ἄλλα γοῦν πολλὰ οἶοί τ' εἰσὶν διδάσκειν σπουδαιότερα τοῦ πεπτεύειν.

ΣΩ. Ποῖα ταῦτα;

ΑΛ. Οἶον καὶ τὸ ἐλληνίζειν παρὰ τούτων ἔγωγ' ἔμαθον, καὶ οὐκ ἂν ἔχοιμι εἰπεῖν ἑμαυτοῦ διδάσκαλον, ἀλλ' εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀναφέρω οὓς σὺ φῆς οὐ σπουδαίους εἶναι διδασκάλους.

111

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ γενναίε, τούτου μὲν ἀγαθοὶ διδάσκαλοι οἱ 5 πολλοί, καὶ δικαίως ἐπαινοῦντ' ἂν αὐτῶν εἰς διδασκαλίαν.

ΑΛ. Τί δῆ;

ΣΩ. Ὅτι ἔχουσι περὶ αὐτὰ ἅ χρῆ τοὺς ἀγαθοὺς διδασκάλους ἔχειν.

ΑΛ. Τί τοῦτο λέγεις;

10

ΣΩ. Οὐκ οἶσθ' ὅτι χρῆ τοὺς μέλλοντας διδάσκειν ὅτιοῦν αὐτοὺς πρῶτον εἰδέναί; ἢ οὐ;

b

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς εἰδότας ὁμολογεῖν τε ἀλλήλοις καὶ μὴ διαφέρεσθαι;

ε 2 καταφεύγεις T: καταφεύγει B ε 9 οἶοί τε Proclus: οἶοι B:
οἶοι T α 2 ἂν T Proclus: om. B εἰπεῖν ἑμαυτοῦ B: ἑμαυτοῦ
εἰπεῖν T Proclus α 3 αὐτοὺς T: ἑμαυτοῦς B α 6 ἐπαινοῦντ'
ἂν . . . εἰς διδασκαλίαν B T: ἐπαινοῦτ' ἂν . . . ἡ διδασκαλία Proclus
αὐτῶν secl. ci. Stallbaum

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἐν οἷς δ' ἂν διαφέρωνται, ταῦτα φήσεις εἰδέναι αὐτούς;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τούτων οὖν διδάσκαλοι πῶς ἂν εἶεν;

10 ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Τί οὖν; δοκοῦσί σοι διαφέρεισθαι οἱ πολλοὶ ποίουν ἐστι λίθος ἢ ξύλον; καὶ ἐάν τινα ἐρωτᾷς, ἄρ' οὐ τὰ αὐτὰ
 c ὁμολογοῦσιν, καὶ ἐπὶ ταῦτ' ὁρμῶσι ὅταν βούλωνται λαβεῖν
 λίθον ἢ ξύλον; ὡσαύτως καὶ πάνθ' ὅσα τοιαῦτα· σχεδὸν
 γάρ τι μανθάνω τὸ ἐλληνίζειν ἐπίστασθαι ὅτι τοῦτο λέγεις·
 ἢ οὐ;

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς μὲν ταῦθ', ὥσπερ εἶπομεν, ἀλλήλοις τε ὁμολογοῦσι καὶ αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἰδίᾳ, καὶ δημοσίᾳ αἱ πόλεις πρὸς ἀλλήλας οὐκ ἀμφισβητοῦσιν αἱ μὲν ταῦθ' αἱ δ' ἄλλα φάσκουσαι;

10 ΑΛ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Εἰκότως ἂν ἄρα τούτων γε καὶ διδάσκαλοι εἶεν ἀγαθοί.

d ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὲν βουλοίμεθα ποιῆσαι τινα περὶ αὐτῶν εἰδέναι, ὀρθῶς ἂν αὐτὸν πέμπομεν εἰς διδασκαλίαν τούτων τῶν πολλῶν;

5 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δ' εἰ βουληθεῖμεν εἰδέναι, μὴ μόνον ποιοὶ ἄνθρωποι εἰσιν ἢ ποιοὶ ἵπποι, ἀλλὰ καὶ τίνες αὐτῶν δρομικοὶ τε καὶ μή, ἄρ' ἔτι οἱ πολλοὶ τοῦτο ἱκανοὶ διδάξαι;

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἰκανὸν δέ σοι τεκμήριον ὅτι οὐκ ἐπίστανται οὐδὲ

b 12 οὐ T: οὖν B c 8 ἄλλα φάσκουσαι T Proclus: ἄλλαι φάσκουσιν B c 11 γε B: om. T Proclus d 2 βουλοίμεθα B Proclus: βουλοίμεθ' ἂν T

κρήγυνοι διδάσκαλοι εἰσιν τούτων, ἔπειδὴ οὐδὲν ὁμολογοῦσιν e
ἑαυτοῖς περὶ αὐτῶν;

ΑΛ. Ἔμοιγε.

ΣΩ. Τί δ' εἰ βουλευθῆμεν εἰδέναί, μὴ μόνον ποῖοι
ἄνθρωποι εἰσιν, ἀλλ' ὁποῖοι ὑγιεῖνοι ἢ νοσῶδεις, ἅρ' ἱκανοὶ 5
ἂν ἡμῶν ἦσαν διδάσκαλοι οἱ πολλοί;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἦν δ' ἂν σοι τεκμήριον ὅτι μοχθηροὶ εἰσι τούτων
διδάσκαλοι, εἰ ἑώρας αὐτοὺς διαφερομένους;

ΑΛ. Ἔμοιγε.

10

ΣΩ. Τί δὲ δῆ; νῦν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀνθρώ-
πων καὶ πραγμάτων οἱ πολλοὶ δοκοῦσί σοι ὁμολογεῖν αὐτοὶ II2
ἑαυτοῖς ἢ ἀλλήλοις;

ΑΛ. Ἦκιστα νῆ Δί', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μάλιστα περὶ αὐτῶν διαφέρεσθαι;

ΑΛ. Πολύ γε.

5

ΣΩ. Οὐκ οἶομαί γε πώποτε σε ἰδεῖν οὐδ' ἀκοῦσαι
σφόδρα οὕτω διαφερομένους ἀνθρώπους περὶ ὑγιεινῶν καὶ
μῆ, ὥστε διὰ ταῦτα μάχεσθαι τε καὶ ἀποκτεινῆναι ἀλλήλους.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀλλὰ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἕγωγ' οἶδ' ὅτι, 10
καὶ εἰ μὴ ἑώρακας, ἀκήκοας γοῦν ἄλλων τε πολλῶν καὶ b
Ὅμηρον· καὶ Ὀδυσσεείας γὰρ καὶ Ἰλιάδος ἀκήκοας.

ΑΛ. Πάντως δῆπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐκοῦν ταῦτα ποιήματά ἐστι περὶ διαφορᾶς δικαίων
τε καὶ ἀδίκων;

5

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ αἱ μάχαι γε καὶ οἱ θάνατοι διὰ ταύτην τὴν
διαφορὰν τοῖς τε Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις Τρωσὶν ἐγένοντο,
καὶ τοῖς μνηστῆρσι τοῖς τῆς Πηνελόπης καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

c

Θ ΠΙ καὶ ἀδίκων B: om. TW Proclus
ἄλλοις BT

a 2 ἀλλήλοις Proclus:

ΣΩ. Οἶμαι δὲ καὶ τοῖς ἐν Τανάγρα Ἀθηναίων τε καὶ
 Λακεδαιμονίων καὶ Βοιωτῶν ἀποθανούσι, καὶ τοῖς ἕστερον
 ἐν Κορωνείᾳ, ἐν οἷς καὶ ὁ σὸς πατήρ [Κλεινίας] ἐτελεύτησεν,
 5 οὐδὲ περὶ ἐνὸς ἄλλου ἢ διαφορὰ ἢ περὶ τοῦ δικαίου καὶ
 ἀδίκου τοὺς θανάτους καὶ τὰς μάχας πεποίηκεν· ἦ γάρ;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τούτους οὖν φῶμεν ἐπίστασθαι περὶ ὧν οὕτως
 d σφόδρα διαφέρονται, ὥστε ἀμφισβητοῦντες ἀλλήλοις τὰ
 ἔσχατα σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζονται;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰς τοὺς τοιούτους διδασκάλους ἀναφέρεις
 5 οὓς ὁμολογεῖς αὐτὸς μὴ εἰδέναι;

ΑΛ. Ἐοικα.

ΣΩ. Πῶς οὖν εἰκός σε εἰδέναι τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδικα,
 περὶ ὧν οὕτω πλανᾷ καὶ οὔτε μαθὼν φαίνῃ παρ' οὐδενὸς
 οὔτ' αὐτὸς ἐξευρών;

10 ΑΛ. Ἐκ μὲν ὧν σὺ λέγεις οὐκ εἰκός.

e ΣΩ. Ὅρας αὖ τοῦθ' ὡς οὐ καλῶς εἶπες; ὦ Ἀλκιβιάδη;

ΑΛ. Τὸ ποῖον;

ΣΩ. Ὅτι ἐμὲ φῆς ταῦτα λέγειν.

ΑΛ. Τί δέ; οὐ σὺ λέγεις ὡς ἐγὼ οὐδὲν ἐπίσταμαι περὶ
 5 τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων;

ΣΩ. Οὐ μέντοι.

ΑΛ. Ἄλλ' ἐγώ;

ΣΩ. Ναί.

ΑΛ. Πῶς δὴ;

10 ΣΩ. Ὡςδε εἶση. ἔάν σε ἔρωμαι τὸ ἐν καὶ τὰ δύο πότερα
 πλείω ἐστί, φήσεις ὅτι τὰ δύο;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Πόσῳ;

c 4 post Κορωνεία add. συμβᾶσιν Proclus ἐν οἷς B T: ὅτε Proclus
 κλεινίας B T: om. Proclus c 5, 6 ἢ διαφορὰ . . . πεποίηκεν B: τὴν
 διαφορὰν . . . πεποίηκεναι T Proclus d 5 αὐτὸς | αὐτοὺς Hirschig
 e 4 οὐδὲν ἐπίσταμαι Ven. 184: συνεπίσταμαι B T W: οὐκ ἐπίσταμαι
 Proclus

ΑΛ. Ἐνί.

ΣΩ. Πότερος οὖν ἡμῶν ὁ λέγων ὅτι τὰ δύο τοῦ ἐνὸς 15
ἐνὶ πλείω;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἠρώτων, σὺ δ' ἀπεκρίνου;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Περὶ δὴ τούτων μῶν ἐγὼ φαίνομαι λέγων ὁ ἐρωτῶν, 113
ἢ σὺ ὁ ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Τί δ' ἂν ἐγὼ μὲν ἔρωμαι ποῖα γράμματα Σωκράτους,
σὺ δ' εἶπης, πότερος ὁ λέγων; 5

ΑΛ. Ἐγώ.

ΣΩ. Ἴθι δὴ, ἐνὶ λόγῳ εἰπέ· ὅταν ἐρώτησίς τε καὶ
ἀπόκρισις γίνηται, πότερος ὁ λέγων, ὁ ἐρωτῶν ἢ ὁ ἀπο-
κρινόμενος;

ΑΛ. Ὁ ἀποκρινόμενος, ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρτι διὰ παντὸς ἐγὼ μὲν ἢ ὁ ἐρωτῶν; b

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Σὺ δ' ὁ ἀποκρινόμενος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί οὖν; τὰ λεχθέντα πότερος ἡμῶν εἶρηκεν; 5

ΑΛ. Φαίνομαι μὲν, ὦ Σώκρατες, ἐκ τῶν ὠμολογημένων
ἐγώ.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐλέχθη περὶ δικαίων καὶ ἀδίκων ὅτι Ἀλκι-
βιάδης ὁ καλὸς ὁ Κλεινίου οὐκ ἐπίσταιτο, οἷοιτο δέ, καὶ
μέλλοι εἰς ἐκκλησίαν ἐλθὼν συμβουλεύσειν Ἀθηναίους περὶ 10
ῶν οὐδὲν οἶδεν; οὐ ταῦτ' ἦν;

ΑΛ. Φαίνεται. c

ΣΩ. Τὸ τοῦ Εὐριπίδου ἄρα συμβαίνει, ὦ Ἀλκιβιάδη·
σοῦ τάδε κινδυνεύεις, οὐκ ἐμοῦ ἀκροέειναι, οὐδ' ἐγὼ εἶμι ὁ

a 4 ἔρωμαι ποῖα Olympiodorus: ἐρῶ καὶ ποῖα B T: ἐρωτῶ καὶ ποῖα
Proclus b 1 παντὸς T W Proclus: παντὸς τοῦ λόγου B b 8 ὅτι
post ἀδίκων B: ante περὶ T c 3 οὐκ Proclus (cf. Eur. Hipp. 35a):
ἀλλ' οὐκ B T

ταῦτα λέγων, ἀλλὰ σύ, ἐμέ δὲ αἰτιᾷ μάτην. καὶ μέντοι
 5 καὶ εὖ λέγεις. μανικὸν γὰρ ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα ἐπι-
 χειρεῖν, ὧ βέλτιστε, διδάσκειν ἂ οὐκ οἶσθα, ἀμελήσας
 μανθάνειν.

δ ΑΛ. Οἶμαι μὲν, ὦ Σώκρατες, ὀλιγάκις Ἀθηναίους βου-
 λεύεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας πότερα δικαιότερα
 ἢ ἀδικώτερα· τὰ μὲν γὰρ τοιαῦτα ἡγοῦνται δῆλα εἶναι,
 ἔασαντες οὖν περὶ αὐτῶν σκοποῦσιν ὅποτερα συννοήσει
 5 πράξασιν. οὐ γὰρ ταῦτα οἶμαι ἐστὶν τά τε δίκαια καὶ τὰ
 συμφέροντα, ἀλλὰ πολλοῖς δὴ ἐλυσιτέλησεν ἀδικήσασιν με-
 γάλα ἀδικήματα, καὶ ἑτέροις γε οἶμαι δίκαια ἐργασαμένοις
 οὐ συνήνεγκεν.

ΣΩ. Τί οὖν; εἰ ὅτι μάλιστα ἕτερα μὲν τὰ δίκαια
 e τυγχάνει ὄντα, ἕτερα δὲ τὰ συμφέροντα, οὐ τί που αὐτὸν
 οἶε ταῦτ' εἰδέναι ἂ συμφέρει τοῖς ἀνθρώποις, καὶ δι' ὅτι;

ΑΛ. Τί γὰρ κωλύει, ὦ Σώκρατες; εἰ μὴ με αὐτὸν ἐρήσῃ
 παρ' ὅτου ἔμαθον ἢ ὅπως αὐτὸς ἤνυρον.

5 ΣΩ. Οἶον τοῦτο ποιεῖς. εἴ τι μὴ ὀρθῶς λέγεις, τυγχάνει
 δὲ δυνατὸν ὄν ἀποδείξαι δι' οὐπερ καὶ τὸ πρότερον λόγου,
 οἶε δὴ καινὰ ἅττα δεῖν ἀκούειν ἀποδείξεις τε ἑτέρας, ὡς
 τῶν προτέρων οἶον σκευαρίων κατατετριμμένων, καὶ οὐκέτ'
 ἂν σὺ αὐτὰ ἀμπίσχοιο, εἰ μὴ τίς σοι τεκμήριον καθαρὸν
 114 καὶ ἄχραντον οἶσει. ἐγὼ δὲ χαίρειν ἔασας τὰς σὰς προ-
 δρομὰς τοῦ λόγου οὐδὲν ἤττον ἐρήσομαι πόθεν μαθὼν αὐτὰ
 συμφέροντ' ἐπίστασαι, καὶ ὅστις ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, καὶ
 πάντ' ἐκεῖνα τὰ πρότερον ἐρωτῶ μιᾷ ἐρωτῆσει; ἀλλὰ γὰρ
 5 δῆλον ὡς εἰς ταῦτόν ἤξεις καὶ οὐχ ἕξεις ἀποδείξαι οὐθ' ὡς
 ἐξευρῶν οἶσθα τὰ συμφέροντα οὐθ' ὡς μαθῶν. ἐπειδὴ δὲ
 τρυφᾶς καὶ οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιο λόγου, τοῦ-
 του μὲν ἐὼ χαίρειν, εἴτ' οἶσθα εἴτε μὴ τὰ Ἀθηναίους συμ-

ο 4 ἐμέ δὲ αἰτιᾷ Γ: με διαιτιᾷ Β: ἐμέ δὲ διαιτιᾷ W ο 6 ὄν Β:
 om. Γ Proclus ο 7 δὴ Β: δεῖ Γ ἀποδείξεις τε ἑτέρας secl. Cobet
 ο 9 τεκμήριον om. Ficinus, secl. Ast α 2 πόθεν Β Proclus: ὅποθεν
 Τ Olympiodorus α 3 ὄ Β Proclus: om. Τ

φέροντα· πότερον δὲ ταῦτά ἐστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντ' **b**
ἢ ἕτερα, τί οὐκ ἀπέδειξας; εἰ μὲν βούλει, ἐρωτῶν με ὥσπερ
ἐγὼ σέ, εἰ δέ, καὶ αὐτὸς ἐπὶ σεαυτοῦ λόγῳ διέξελλε.

ΑΛ. Ἄλλ' οὐκ οἶδα εἰ οἷός τ' ἂν εἶην, ὦ Σώκρατες, πρὸς
σὲ διελλθεῖν. **5**

ΣΩ. Ἄλλ', ὠγαθέ, ἐμὲ ἐκκλησίαν νόμισον καὶ δῆμον·
καὶ ἐκεῖ τοί σε δεήσει ἕνα ἕκαστον πείθειν. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ αὐτοῦ ἕνα τε οἷόν τε εἶναι κατὰ μόνας
πείθειν καὶ συμπόλλους περὶ ὧν ἂν εἰδῆ, ὥσπερ ὁ γραμ- **c**
ματιστῆς ἕνα τέ που πείθει περὶ γραμμάτων καὶ πολλούς;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ καὶ περὶ ἀριθμοῦ ὁ αὐτὸς ἕνα τε καὶ
πολλούς πείσει; **5**

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὗτος δ' ἔσται ὁ εἰδώς, ὁ ἀριθμητικός;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ ἄπερ καὶ πολλούς οἷός τε πείθειν
εἶ, ταῦτα καὶ ἕνα; **10**

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Ἔστι δὲ ταῦτα δῆλον ὅτι ἂ οἶσθα.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν τοσοῦτον μόνον διαφέρει τοῦ ἐν τῷ
δήμῳ ῥήτορος ὁ ἐν τῇ τοιαύτῃ συνουσίᾳ, ὅτι ὁ μὲν ἀθρόους **d**
πείθει τὰ αὐτά, ὁ δὲ καθ' ἕνα;

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ἴθι νῦν, ἐπειδὴ τοῦ αὐτοῦ φαίνεται πολλούς τε καὶ
ἕνα πείθειν, ἐν ἐμοὶ ἐμμελέτησον καὶ ἐπιχείρησον ἐπιδείξαι **5**
ὥς τὸ δίκαιον ἐνλίτε οὐ συμφέρει.

ΑΛ. Ὑβριστῆς εἶ, ὦ Σώκρατες.

σ 2 τέ που πείθει B Proclus: τε ἐπειθέν που T: τε πείθει που W
σ 4 οὐ B: om. T Proclus σ 9 καὶ σὺ T Proclus: σὺ B σ 14 δια-
φέρει T Proclus: διαφέρειν B d 4 νῦν BT: τοίνυν Proclus: δὴ
νῦν vulg. d 5 ἐμμελέτησον T Proclus: ἐν μελέτησον B

ΣΩ. Νῦν γοῦν ὑφ' ὕβρεως μέλλω σε πείθειν τὰναντία
οἷς σὺ ἐμὲ οὐκ ἐθέλεις.

10 ΑΛ. Λέγε δή.

ΣΩ. Ἀποκρίνου μόνον τὰ ἐρωτώμενα.

e ΑΛ. Μή, ἀλλὰ σὺ αὐτὸς λέγε.

ΣΩ. Τί δ'; οὐχ ὅτι μάλιστα βούλει πεισθῆναι;

ΑΛ. Πάντως δήπου.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ λέγεις ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει, μάλιστ' ἂν
5 εἴης πεπεισμένος;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ἀποκρίνου δή· καὶ ἔαν μὴ αὐτὸς σὺ σαυτοῦ ἀκούσης
ὅτι τὰ δίκαια καὶ συμφέροντά ἐστιν, ἄλλω γε λέγοντι μὴ
πιστεύσης.

10 ΑΛ. Οὔτοι, ἀλλ' ἀποκριτέον· καὶ γὰρ οὐδὲν οἶομαι
βλαβήσεσθαι.

115 ΣΩ. Μαντικὸς γὰρ εἶ. καί μοι λέγε· τῶν δικαίων φῆς
ἔνια μὲν συμφέρειν, ἔνια δ' οὔ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; τὰ μὲν καλὰ αὐτῶν εἶναι, τὰ δ' οὔ;

5 ΑΛ. Πῶς τοῦτο ἐρωτᾷς;

ΣΩ. Εἴ τις ἤδη σοι ἔδοξεν αἰσχροῦ μὲν, δίκαια δὲ
πράττειν;

ΑΛ. Οὐκ ἔμοιγε.

ΣΩ. Ἀλλὰ πάντα τὰ δίκαια καὶ καλά;

10 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δ' αὖ τὰ καλά; πότερον πάντα ἀγαθὰ, ἢ τὰ μὲν,
τὰ δ' οὔ;

ΑΛ. Οἶομαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες, ἔνια τῶν καλῶν κακὰ
εἶναι.

e7 σαυτοῦ TW Proclus Olympiodorus: om. B ἀκούσης B Olympio-
dorus Stobaeus: ἀκούης T Proclus e8 καὶ add. Stobaeus: om.
BT γε add. B W Proclus Stobaeus: om. T Olympiodorus
a4 τί δέ T (τί δαί) Proclus: om. B αὐτῶν εἶναι B: εἶναι αὐτῶν T
Proclus a6 ἤδη T Proclus Olympiodorus: δὴ B a9 καὶ
T Proclus: om. B a 11 ἢ T Proclus: om. B

ΣΩ. Ἡ καὶ αἰσχροὶ ἀγαθά;

15

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρα λέγεις τὰ τοιαῦδε, οἷον πολλοὶ ἐν πολέμῳ **b**
βοηθήσαντες ἑταίρω ἢ οἰκείῳ τραύματα ἔλαβον καὶ ἀπέθανον,
οἱ δ' οὐ βοηθήσαντες, δέον, ὑγιεῖς ἀπήλθον;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὴν τοιαύτην βοήθειαν καλὴν μὲν λέγεις **5**
κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τοῦ σώσαι οὓς ἔδει, τοῦτο δ' ἐστὶν
ἀνδρεία· ἢ οὔ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Κακὴν δέ γε κατὰ τοὺς θανάτους τε καὶ ἔλκη· ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐκ ἄλλο μὲν ἢ ἀνδρεία, ἄλλο δὲ ὁ θάνατος; **c**

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα κατὰ ταῦτόν γ' ἐστὶ καλὸν καὶ κακὸν τὸ
τοῖς φίλοις βοηθεῖν;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

5

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν εἰ, ἢ γε καλόν, καὶ ἀγαθόν, ὥσπερ καὶ
ἐνταῦθα. κατὰ τὴν ἀνδρείαν γὰρ ὠμολόγεις καλὸν εἶναι τὴν
βοήθειαν· τοῦτ' οὖν αὐτὸ σκόπει, τὴν ἀνδρείαν, ἀγαθὸν ἢ
κακόν; ὦδε δὲ σκόπει· σὺ πότερ' ἂν δέξαιό σοι εἶναι,
ἀγαθὰ ἢ κακά;

10

ΑΛ. Ἄγαθὰ.

ΣΩ. Οὐκοῦν τὰ μέγιστα μάλιστα.

d

(ΑΛ. Ναί.)

ΣΩ. Καὶ ἥκιστα τῶν τοιούτων δέξαιό ἂν στέρεσθαι;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;

ΣΩ. Πῶς οὖν λέγεις περὶ ἀνδρείας; ἐπὶ πόσῳ ἂν αὐτοῦ **5**
δέξαιό στέρεσθαι;

b 2 ἑταίρω T Proclus: ἑτέρω B b 3 οἱ T: οὐ B b 9 ἔλκη
TW Proclus: τὰ ἔλκη B c 1 οὖν οὐκ T Proclus: οὐκ B
c 3 κατὰ ταῦτόν T: κατ' αὐτόν B Stobaeus c 6 ὥσπερ καὶ B
Stobaeus: ὥσπερ T Proclus c 9 σὺ πότερα ἂν T: πότερα ἂν Proclus:
πότερον ἂν Olympiodorus: πότερ' ἂν Stobaeus: ποτέραν B d 2 ναί
add. Dobree

- ΑΛ. Οὐδὲ ζῆν ἂν ἐγὼ δεξαίμην δειλὸς ὢν.
 ΣΩ. Ἐσχατον ἄρα κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ ἢ δειλία.
 ΑΛ. Ἐμοιγε.
 10 ΣΩ. Ἐξ ἴσου τῷ τεθνάναι, ὡς ἕοικε.
 ΑΛ. Φημί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν θανάτῳ τε καὶ δειλίᾳ ἐναντιώτατον ζωῇ καὶ
 ἀνδρεία;
- ΑΛ. Ναί.
 e ΣΩ. Καὶ τὰ μὲν μάλιστ' ἂν εἶναι βούλοιό σοι, τὰ δὲ
 ἥκιστα;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρ' ὅτι τὰ μὲν ἄριστα ἡγή, τὰ δὲ κάκιστα;
- 5 <ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Ἐν τοῖς ἀρίστοις ἄρα σὺ ἡγή ἀνδρείαν εἶναι κὰν
 τοῖς κακίστοις θάνατον.>
 ΑΛ. Ἐγωγε.
 ΣΩ. Τὸ ἄρα βοηθεῖν ἐν πολέμῳ τοῖς φίλοις, ἧ μὲν
 10 καλόν, κατ' ἀγαθοῦ πράξιν τὴν τῆς ἀνδρείας, καλὸν αὐτὸ
 προσείπας;
 ΑΛ. Φαίνομαί γε.
 ΣΩ. Κατὰ δέ γε κακοῦ πράξιν τὴν τοῦ θανάτου κακόν;
 ΑΛ. Ναί.
- 15 ΣΩ. Οὐκοῦν ὧδε δίκαιον προσαγορεύειν ἐκάστην τῶν
 πράξεων· εἴπερ ἧ κακὸν ἀπεργάζεται κακὴν καλεῖς, καὶ ἧ
 116 ἀγαθὸν ἀγαθὴν κλητέον.
 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ ἧ ἀγαθόν, καλόν· ἧ δὲ κακόν,
 αἰσχρόν;

d7 ἐγὼ ΒΤ: ἔγωγε Stobaeus d8 κακῶν εἶναι σοι δοκεῖ
 Β: σοι κακὸν εἶναι δοκεῖ Τ Proclus: σοι δοκεῖ κακὸν εἶναι Stobaeus
 e1 μάλιστ' ἂν Β: μέλιστα Τ Proclus Stobaeus e4 ὅτι ΒΤ: οὖν
 Stobaeus e5 πάνυ γε... e7 θάνατον Stobaeus; om. ΒΤ Proclus
 e8 ἔγωγε Β: πάνυ γε ΤW Proclus e13 δέ γε Τ Proclus: δέ
 Β Stobaeus e15 ὧδε δίκαιον ΒΤ: δίκαιον ὧδε Stobaeus
 e16 ἀπεργάζεται Β Stobaeus: ἐργάζεται Τ Proclus

ΑΛ. Ναί.

5

ΣΩ. Τὴν ἄρ' ἐν τῷ πολέμῳ τοῖς φίλοις βοήθειαν λέγων καλήν μὲν εἶναι, κακὴν δέ, οὐδὲν διαφερόντως λέγεις ἢ εἰ προσεῖπες αὐτὴν ἀγαθὴν μὲν, κακὴν δέ.

ΑΛ. Ἄληθῆ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα τῶν καλῶν, καθ' ὅσον καλόν, κακόν, 10 οὐδὲ τῶν αἰσχυρῶν, καθ' ὅσον αἰσχυρόν, ἀγαθόν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

b

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν καὶ ὧδε σκέψαι. ὅστις καλῶς πράττει, οὐχὶ καὶ εὖ πράττει;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οἱ δ' εὖ πράττοντες οὐκ εὐδαίμονες;

5

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν εὐδαίμονες δι' ἀγαθῶν κτήσιν;

ΑΛ. Μάλιστα.

ΣΩ. Κτῶνται δὲ ταῦτα τῷ εὖ καὶ καλῶς πράττειν;

ΑΛ. Ναί.

10

ΣΩ. Τὸ εὖ ἄρα πράττειν ἀγαθόν;

ΑΛ. Πῶς δ' οὐ;

ΣΩ. Οὐκοῦν καλὸν ἢ εὐπραγία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ταῦτόν ἄρα ἐφάνη ἡμῖν πάλιν αὖ καλόν τε καὶ 15 ἀγαθόν.

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅτι ἂν ἄρα εὕρωμεν καλόν, καὶ ἀγαθὸν εὐρήσομεν ἔκ γε τούτου τοῦ λόγου.

5

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Τί δέ; τὰ ἀγαθὰ συμφέρει ἢ οὐ;

ΑΛ. Συμφέρει.

a8 προσεῖπες B Stobaeus: προσεῖπες T Proclus post κακὴν
 δέ add. οὐδαμῶς Stobaeus b3 οὐχὶ καὶ BT: οὐκ Olympiodorus
 b 11 τὸ γοῦν καλῶς πράττειν Stobaeus c4 καὶ B Olympiodorus
 Stobaeus: τε καὶ T c5 λόγου BT: παραδείγματος Sto-
 baeus

ΣΩ. Μνημονεύεις οὖν περὶ τῶν δικαίων πῶς ὁμολογή-
10 σαμεν;

ΑΛ. Οἶμαι γε τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας ἀναγκαῖον εἶναι καλὰ πράττειν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ καλὰ ἀγαθά;

ΑΛ. Ναί.

d ΣΩ. Τὰ δὲ ἀγαθὰ συμφέρεται;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὰ δίκαια ἄρα, ὧ Ἀλκιβιάδη, συμφέροντά ἐστιν.

ΑΛ. Ἔοικεν.

5 ΣΩ. Τί οὖν; ταῦτα οὐ σὺ ὁ λέγων, ἐγὼ δὲ ὁ ἐρωτῶν;

ΑΛ. Φαίνομαι, ὡς ἔοικα.

ΣΩ. Εἰ οὖν τις ἀνίσταται συμβουλεύσων εἴτε Ἀθηναίους
εἴτε Πεπαρηθίους, οἰόμενος γιγνώσκειν τὰ δίκαια καὶ τὰ
ἀδίκαια, φήσει δ' εἶναι τὰ δίκαια κακὰ ἐνίστε, ἄλλο τι ἢ
10 καταγελοῦς ἂν αὐτοῦ, ἐπειδήπερ τυγχάνεις καὶ σὺ λέγων
e ὅτι ταῦτά ἐστι δίκαιά τε καὶ συμφέροντα;

ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ὧ Σώκратες, οὐκ οἶδ' ἔγωγε
οὐδ' ὅτι λέγω, ἀλλ' ἀτεχνῶς ἔοικα ἀτόπως ἔχοντι· τοτὲ
μὲν γάρ μοι ἕτερα δοκεῖ σὺ ἐρωτῶντος, τοτὲ δ' ἄλλα.

5 ΣΩ. Εἴτα τοῦτο, ὧ φίλε, ἀγνοεῖς τὸ πάθημα τί ἐστι;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν, εἴ τις ἐρωτῶῃ σε δύο ὀφθαλμοὺς ἢ
τρεῖς ἔχεις, καὶ δύο χεῖρας ἢ τέτταρας, ἢ ἄλλο τι τῶν
τοιούτων, τοτὲ μὲν ἕτερα ἂν ἀποκρίνασθαι, τοτὲ δὲ ἄλλα, ἢ
10 ἀεὶ τὰ αὐτά;

117 ΑΛ. Δέδοικα μὲν ἔγωγε ἤδη περὶ ἐμαντοῦ, οἶμαι μέντοι
τὰ αὐτά.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅτι οἶσθα; τοῦτ' αἴτιον;

c 9 ὁμολόγησας Stobaeus c 11 οἶμαι γε om. Stobaeus τὰ
δίκαια B Stobaeus: δίκαια T c 13 καὶ B: om. T οὐκοῦν καὶ τοὺς τὰ
καίρια λέγοντας Stobaeus (om. mox duobus versibus) d 5 λέγων B
Olympiodorus: λέγων εἰ T d 9 φήσει] φησι ci. Stallbaum εἶναι
B: εἶδέναι T a 3 οἶσθα bt: οἶσθας B T

ΑΛ. Οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Περὶ ὧν ἄρα ἄκων τάναντία ἀποκρίνη, δῆλον ὅτι 5
περὶ τούτων οὐκ οἶσθα.

ΑΛ. Εἰκός γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων καὶ καλῶν
καὶ αἰσχροῶν καὶ κακῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων καὶ
μὴ ἀποκρινόμενος φῆς πλανᾶσθαι; εἶτα οὐ δῆλον ὅτι διὰ 10
τὸ μὴ εἰδέναι περὶ αὐτῶν, διὰ ταῦτα πλανᾷ;

ΑΛ. Ἐμοιγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ ἔχει ἐπειδάν τις τι μὴ εἰδῆ,
ἀναγκαῖον περὶ τούτου πλανᾶσθαι τὴν ψυχὴν;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Τί οὖν; οἶσθα δυνατὰ τρόπον ἀναβῆσθαι εἰς τὸν οὐρανόν; 5

ΑΛ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ἦ καὶ πλανᾶταί σου ἡ δόξα περὶ ταῦτα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τὸ δ' αἴτιον οἶσθα ἢ ἐγὼ φράσω;

ΑΛ. Φράσον.

ΣΩ. Ὅτι, ὦ φίλε, οὐκ οἶει αὐτὸ ἐπίστασθαι οὐκ ἐπι-
στάμενος.

ΑΛ. Πῶς αὖ τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ὅρα καὶ σὺ κοινῆ. ἂ μὴ ἐπίστασαι, γινώσκεις δὲ
ὅτι οὐκ ἐπίστασαι, πλανᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα; ὥσπερ περὶ
ὄψου σκευασίας οἶσθα δήπου ὅτι οὐκ οἶσθα;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Πότερον οὖν αὐτὸς περὶ ταῦτα δοξάζεις ὅπως χρῆ
σκευάζει καὶ πλανᾷ, ἢ τῷ ἐπισταμένῳ ἐπιτρέπεις;

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Τί δ' εἰ ἐν νηὶ πλέοις, ἄρα δοξάζεις ἂν πότερον
χρῆ τὸν οἶακα εἶσω ἄγειν ἢ ἔξω, καὶ ἅτε οὐκ εἰδὼς πλανῶ 15
ἂν, ἢ τῷ κυβερνήτῃ ἐπιτρέψας ἂν ἡσυχίαν ἄγοις;

b 2 καὶ (ἀεὶ) ἔχει Schleiermacher b 3 τούτου] τοῦτο Ast
b 9 ἐγὼ T: om. B c 2 δὲ ὅτι T: διότι B

ΑΛ. Τῷ κυβερνήτῃ.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα περὶ ἃ μὴ οἶσθα πλανᾷ, ἄνπερ εἰδῆς ὅτι
5 οὐκ οἶσθα;

ΑΛ. Οὐκ ἔοικα.

ΣΩ. Ἐννοεῖς οὖν ὅτι καὶ τὰ ἁμαρτήματα ἐν τῇ πράξει
διὰ ταύτην τὴν ἄγνοιάν ἐστι, τὴν τοῦ μὴ εἰδότα οἶεσθαι
εἰδέναι;

10 ΑΛ. Πῶς αὖ λέγεις τοῦτο;

ΣΩ. Τότε πον ἐπιχειροῦμεν πράττειν, ὅταν οἰώμεθα
εἰδέναι ὅτι πράττομεν;

ΑΛ. Ναί.

e ΣΩ. Ὅταν δέ γέ πού τινες μὴ οἶωνται εἰδέναι, ἄλλοις
παραδιδόασι;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ τοιοῦτοι τῶν μὴ εἰδότων ἀναμάρτητοι
5 ζῶσι διὰ τὸ ἄλλοις περὶ αὐτῶν ἐπιτρέπειν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνες οὖν οἱ ἁμαρτάνοντες; οὐ γάρ που οἷ γε εἰδότες.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἐπειδὴ δ' οὔθ' οἱ εἰδότες οὔθ' οἱ τῶν μὴ εἰδότων
118 εἰδότες ὅτι οὐκ ἴσασιν, ἢ ἄλλοι λείπονται ἢ οἱ μὴ εἰδότες,
οἴομενοι δ' εἰδέναι;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὔτοι.

ΣΩ. Αὕτη ἄρα ἡ ἄγνοια τῶν κακῶν αἰτία καὶ ἡ ἐπονεί-
5 διστος ἀμαθία;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὅταν ἦ περὶ τὰ μέγιστα, τότε κακουργοτάτη
καὶ αἰσχίστη;

ΑΛ. Πολύ γε.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις μείζω εἰπεῖν δικαίων τε καὶ καλῶν
καὶ ἀγαθῶν καὶ συμφερόντων;

e 1 δέ γε T: λέγε B
a 4 καὶ secl. Schleiermacher

a 4, 5 καὶ . . . ἀμαθία secl. Hermann
ἢ secl. Buttman

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐκοῦν περὶ ταῦτα σὺ φῆς πλανᾶσθαι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Εἰ δὲ πλανᾷ, ἅρ' οὐ δῆλον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ὅτι 15
οὐ μόνον ἀγνοεῖς τὰ μέγιστα, ἀλλὰ καὶ οὐκ εἰδὼς οἶει αὐτὰ b
εἰδέναι;

ΑΛ. Κινδυνεύω.

ΣΩ. Βαβαῖ ἄρα, ὦ Ἀλκιβιάδη, οἷον πάθος πέπονθας·
ὃ ἐγὼ ὀνομάζω μὲν ὀκνῶ, ὅμως δέ, ἐπειδὴ μόνω ἐσμέν, 5
ρήτεον. ἀμαθία γὰρ συνοικεῖς, ὦ βέλτιστε, τῇ ἐσχάτῃ, ὡς
ὁ λόγος σου κατηγορεῖ καὶ σὺ σαυτοῦ· διὸ καὶ ἄττεις ἄρα
πρὸς τὰ πολιτικὰ πρὶν παιδευθῆναι. πέπονθας δὲ τοῦτο
οὐ σὺ μόνος, ἀλλὰ καὶ οἱ πολλοὶ τῶν πραττόντων τὰ τῆσδε
τῆς πόλεως, πλὴν ὀλίγων γε καὶ ἴσως τοῦ σοῦ ἐπιτρόπου c
Περικλέους.

ΑΛ. Λέγεται γέ τοι, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου
σοφὸς γεγενῆσθαι, ἀλλὰ πολλοῖς καὶ σοφοῖς συγγεγονῆσθαι,
καὶ Πυθοκλείδῃ καὶ Ἀναξαγόρῃ· καὶ νῦν ἔτι τηλικούτος 5
ὢν Δάμωνι σύνεστιν αὐτοῦ τούτου ἕνεκα.

ΣΩ. Τί οὖν; ἤδη τιν' εἶδες σοφὸν ὀτιοῦν ἀδυνατοῦντα
ποιῆσαι ἄλλον σοφὸν ἄπερ αὐτός; ὥσπερ ὅς σε ἐδίδαξεν
γράμματα, αὐτός τ' ἦν σοφὸς καὶ σὲ ἐποίησε τῶν τε ἄλλων
ὄντων ἐβούλετο· ἢ γάρ; 10

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ σὺ ὁ παρ' ἐκείνου μαθὼν ἄλλον οἷός d
τε ἔση;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ ὁ κιθαριστῆς δὲ καὶ ὁ παιδοτρίβης ὡσαύτως;

b 1 οἶει T W: om. B αὐτὰ B: ταῦτα T b 4 οἷον T Olympio-
dorus: ποῖον B b 5 μόνω] αὐτοῖ Cobet b 6 ἐσχάτῃ B
Olympiodorus: αἰσχίστη T b 7 κατηγορεῖ BT: καταμαρτυρεῖ
Olympiodorus b 8 πρὸς BT: ἐπὶ Olympiodorus c 1 γε B
Olympiodorus: τε T c 3 τοι B Olympiodorus: om. T c 6 αὐτοῦ
τούτου T: αὐτουτου B c 7 ἤδη T: δῆ B c 8 ὥσπερ B: ὡσπερ T
c 10 ὄντων B: ὄντα T c 11 ναί B t: om. T

5 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Καλὸν γὰρ δῆπου τεκμήριον τοῦτο τῶν ἐπισταμένων ὀτιοῦν ὅτι ἐπίστανται, ἐπειδὴν καὶ ἄλλον οἰοί τ' ὦσιν ἀποδείξαι ἐπιστάμενον.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί οὖν; ἔχεις εἰπεῖν Περικλῆς τίνα ἐποίησεν σοφόν, ἀπὸ τῶν ὑέων ἀρξάμενος;

e ΑΛ. Τί δ' εἰ τῷ Περικλέους ὑεὶ ἡλιθίῳ ἐγενέσθην, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἄλλὰ Κλειῖαν τὸν σὸν ἀδελφόν.

ΑΛ. Τί δ' ἂν αὖ Κλειῖαν λέγοις, μαινώμενον ἄνθρωπον;

5 ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίνυν Κλειῖας μὲν μαίνεται, τῷ δὲ Περικλέους ὑεὶ ἡλιθίῳ ἐγενέσθην, σοὶ τίνα αἰτίαν ἀναθῶμεν, δι' ὅτι σε οὕτως ἔχοντα περιορᾷ;

ΑΛ. Ἐγὼ οἶμαι αἴτιος οὐ προσέχω τὸν νοῦν.

119 ΣΩ. Ἄλλὰ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἢ τῶν ξένων δοῦλον ἢ ἐλεύθερον εἶπε ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν Περικλέους συνουσίαν σοφώτερος γεγονέναι, ὥσπερ ἐγὼ ἔχω σοι εἰπεῖν διὰ τὴν Ζήνωνος Πυθόδωρον τὸν Ἰσολόχου καὶ Καλλιῖαν
5 τὸν Καλλιᾶδου, ὧν ἑκάτερος Ζήνωνι ἑκατὸν μῶας τελέσας σοφός τε καὶ ἐλλόγιμος γέγονεν.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὰ Δί' οὐκ ἔχω.

ΣΩ. Εἴεν· τί οὖν διανοῆ περὶ σαυτοῦ; πότερον εἶαν ὡς νῦν ἔχεις, ἢ ἐπιμέλειάν τινα ποιείσθαι;

b ΑΛ. Κοινὴ βουλή, ὦ Σώκρατες. καίτοι ἐννοῶ σου εἰπόντος καὶ συγχωρῶ· δοκοῦσι γάρ μοι οἱ τὰ τῆς πολέως πράττοντες ἐκτὸς ὀλίγων ἀπαίδευτοι εἶναι.

ΣΩ. Εἶτα τί δὴ τοῦτο;

5 ΑΛ. Εἰ μὲν που ἦσαν πεπαιδευμένοι, ἔδει ἂν τὸν ἐπιχειροῦντα αὐτοῖς ἀνταγωνίζεσθαι μαθόντα καὶ ἀσκήσαντα

d 6 τεκμήριον τοῦτο B : τοῦτο τεκμήριον T Olympiodorus e 4 ἂν
secl. Schleiermacher et mox λέγεις e 6 ἡλιθίῳ BT : λίθοι Olympio-
dorus a 8 εἶαν B : εἶαν Olympiodorus : ἂν T b 1 κοινὴ
βουλὴ Stephanus : κοινῇ βουλῇ B T b 5 ἂν τὸν T : αὐτὸν τὸν B

ίεναι ὡς ἐπ' ἀθλητάς· νῦν δ' ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἰδιωτικῶς ἔχοντες ἐληλύθασιν ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, τί δεῖ ἀσκεῖν καὶ μανθάνοντα πράγματα ἔχειν; ἐγὼ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι τούτων τῇ γε φύσει πάνυ πολὺ περιέσομαι.

ΣΩ. Βαβαί, οἶον, ὦ ἄριστε, τοῦτ' εἴρηκας· ὡς ἀνάξιον τῆς ἰδέας καὶ τῶν ἄλλων τῶν σοι ὑπαρχόντων.

ΑΛ. Τί μάλιστα καὶ πρὸς τί τοῦτο λέγεις, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἄγανακτῶ ὑπέρ τε σοῦ καὶ τοῦ ἔμαντοῦ ἔρωτος.

ΑΛ. Τί δῆ;

ΣΩ. Εἰ ἠξίωσας τὸν ἀγῶνά σοι εἶναι πρὸς τοὺς ἐνθάδε ἀνθρώπους.

ΑΛ. Ἄλλὰ πρὸς τίνας μῆν;

ΣΩ. Ἄξιον τοῦτό γε καὶ ἐρέσθαι ἀνδρα οἰόμενον μεγαλόφρονα εἶναι.

ΑΛ. Πῶς λέγεις; οὐ πρὸς τούτους μοι ὁ ἀγών;

ΣΩ. Ἄλλὰ κὰν εἰ τριήρη διενοοῦ κυβερνᾶν μέλλουσαν ναυμαχεῖν, ἤρκει ἂν σοι τῶν συνναυτῶν βελτίστῳ εἶναι τὰ κυβερνητικά, ἢ ταῦτα μὲν ᾧου ἂν δεῖν ὑπάρχειν, ἀπέβλεπες δ' ἂν εἰς τοὺς ὡς ἀληθῶς ἀνταγωνιστάς, ἀλλ' οὐχ ὡς νῦν εἰς τοὺς συναγωνιστάς; ὧν δήπου περιγενέσθαι σε δεῖ τοσοῦτον ὥστε μὴ ἀξιῶν ἀνταγωνίζεσθαι, ἀλλὰ καταφρονηθέντας συναγωνίζεσθαι σοι πρὸς τοὺς πολεμίους, εἰ δὴ τῷ ὄντι γε καλόν τι ἔργον ἀποδείξασθαι διανοῇ καὶ ἄξιον σαυτοῦ τε καὶ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἄλλὰ μὲν δὴ διανοοῦμαί γε.

ΣΩ. Πάνυ σοι ἄρα ἄξιον ἀγαπᾶν εἰ τῶν στρατιωτῶν βελτίων εἶ, ἀλλ' οὐ πρὸς τοὺς τῶν ἀντιπάλων ἡγεμόνας ἀποβλέπειν εἴ ποτε ἐκείνων βελτίων γέγονας, σκοποῦντα καὶ ἀσκοῦντα πρὸς ἐκείνους.

ε 5 τε Β Τ: om. Olympiodorus σοῦ Olympiodorus: τοῦ σοῦ
 Β Τ ἔμαντοῦ Β Olympiodorus: ἐμοῦ Τ d 4 ἀλλὰ Τ: ἔρα Β
 d 7 δ' ἂν Β: δὲ Τ e 1 ἀξιῶν ἀνταγωνίζεσθαι Β: συνανταγωνίζεσθαι
 Τ: συναγωνίζεσθαι W (αντ s v. w) e 5 σοι ἔρα Β: ἔρα σοι Τ
 Olympiodorus e 7 εἴ ποτε scripsi: ὅποτε Β Γ: ὅπη τε Heindorf
 (qua ratione Ficinus): τί ποτε Ast γέγονας Β Τ: γένοιο Heindorf
 Stallbaum cum Ven. 184

120 ΑΛ. Λέγεις δὲ τίνας τούτους, ᾧ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ οἶσθα ἡμῶν τὴν πόλιν Λακεδαιμονίους τε καὶ τῷ μεγάλῳ βασιλεῖ πολεμοῦσαν ἐκάστοτε;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν εἴπερ ἐν νῶ ἔχεις ἡγεμῶν εἶναι τῆσδε τῆς πόλεως, πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλέας καὶ τοὺς Περσῶν τὸν ἀγῶνα ἡγούμενός σοι εἶναι ὀρθῶς ἂν ἡγοίῳ;

ΑΛ. Κινδυνεύεις ἀληθῆ λέγειν.

ΣΩ. Οὐκ, ὡγαθέ, ἀλλὰ πρὸς Μειδίαν σε δεῖ τὸν ὀρτυγο-
b κόπον ἀποβλέπειν καὶ ἄλλους τοιούτους—οἱ τὰ τῆς πόλεως
 πράττειν ἐπιχειροῦσιν, ἔτι τὴν ἀνδραποδώδη, φαῖεν ἂν
 αἱ γυναῖκες, τρίχα ἔχοντες ἐν τῇ ψυχῇ ὑπ' ἀμουσίας καὶ
 οὔπω ἀποβεβληκότες, ἔτι δὲ βαρβαρίζοντες ἐληλύθασιν
 5 κολακεύοντες τὴν πόλιν ἀλλ' οὐκ ἄρξοντες—πρὸς τού-
 τούς σε δεῖ, οὔσπερ λέγω, βλέποντα σαυτοῦ δὴ ἀμελεῖν,
 καὶ μήτε μανθάνειν ὅσα μαθήσεως ἔχεται, μέλλοντα τοσοῦ-
 του ἀγῶνα ἀγωνίζεσθαι, μήτε ἀσκεῖν ὅσα δεῖται ἀσκήσεως,
c καὶ πᾶσαν παρασκευὴν παρεσκευασμένον οὕτως ἰέναι ἐπὶ
 τὰ τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἄλλ', ᾧ Σώκρατες, δοκεῖς μὲν μοι ἀληθῆ λέγειν,
 οἶμαι μέντοι τοὺς τε Λακεδαιμονίων στρατηγοὺς καὶ τὸν
 5 Περσῶν βασιλέα οὐδὲν διαφέρειν τῶν ἄλλων.

ΣΩ. Ἄλλ', ᾧ ἄριστε, τὴν οἴησιν ταύτην σκόπει οἶαν
 ἔχεις.

ΑΛ. Τοῦ πέρι;

ΣΩ. Πρῶτον μὲν ποτέρως ἂν οἶει σαυτοῦ μᾶλλον ἐπι-
d μεληθῆναι, φοβούμενός τε καὶ οἰόμενος δεινούς αὐτοὺς
 εἶναι, ἢ μή;

a 6 πόλεως B: πόλεως ὡς Γ καὶ τοὺς] καὶ τὸν Cobet
 a 9 ὀρτυγοκόπον Olympiodorus Athenaeus scholiastes: ὀρτυγοτρόφον
 ΒΤ b 2 ἔτι Τ Olympiodorus: ἐπὶ Β b 3 ἐν Β Olympio-
 dorus: ἐπὶ Γ b 5 κολακεύοντες Τ: κολακεύοντες Β b 6 δὴ
 Madvig: δὲ ΒΤ: om. al. c 1 παρεσκευασμένον Β: παρα-
 σκευασάμενον Γ Olympiodorus: παρασκευασμένον W c 4 τὸν Τ:
 τῶν Β c 9 ποτέρως Β Olympiodorus: πότερος Γ

ΑΛ. Δῆλον ὅτι εἰ δεωὺς οἰοίμην.

ΣΩ. Μῶν οὖν οἶει τι βλαβήσεσθαι ἐπιμεληθεὶς σαυτοῦ;

ΑΛ. Οὐδαμῶς, ἀλλὰ καὶ μεγάλα ὀνήσεσθαι.

5

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐν μὲν τοῦτο τοσοῦτον κακὸν ἔχει ἢ οἴησις αὕτη.

ΑΛ. Ἐληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τὸ δεύτερον τοῖνυν, ὅτι καὶ ψευδῆς ἐστίν, ἐκ τῶν εἰκότων σκέψαι.

10

ΑΛ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίνεσθαι φύσει ἐν γενναίοις γένεσιν ἢ μή;

e

ΑΛ. Δῆλον ὅτι ἐν τοῖς γενναίοις.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς εὖ φύντας, ἂν καὶ εὖ τραφῶσιν, οὕτω τελέους γίνεσθαι πρὸς ἀρετῆν;

ΑΛ. Ἐνάγκη.

5

ΣΩ. Σκεψώμεθα δῆ, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτιθέντες, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι φαυλοτέρων γενῶν εἶναι οἱ Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλῆς. ἢ οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μὲν Ἑρακλέους, οἱ δὲ Ἀχαιμένους ἔκγονοι, τὸ δ' Ἑρακλέους τε γένος καὶ τὸ Ἀχαιμένους εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται;

10

ΑΛ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὧ Σώκρατες, εἰς Εὐρυσάκη, τὸ δ' Εὐρυσάκου εἰς Δία.

121

ΣΩ. Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὧ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς Δαίδαλον, ὁ δὲ Δαίδαλος εἰς Ἑφαιστον τὸν Διός. ἀλλὰ τὰ μὲν τούτων ἀπ' αὐτῶν ἀρξάμενα βασιλῆς εἰσω ἐκ βασιλέων μέχρι Διός, οἱ μὲν Ἄργους τε καὶ Λακεδαίμονος, οἱ δὲ τῆς Περσίδος τὸ αἶν, πολλάκις δὲ καὶ τῆς Ἀσίας, ὥσπερ καὶ νῦν ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ τε ἰδιῶται καὶ οἱ πατέρες. εἰ δὲ καὶ τοὺς προγόνους σε δέοι καὶ τὴν πατρίδα Εὐρυσάκου ἐπιδειξάμενα ἢ τὴν Αἰακοῦ τοῦ ἔτι προτέρου

5

b

d 3 εἰ B : καὶ εἰ T d 12 γίνεσθαι BT : γενέσθαι Olympiodorus
e 3 τραφῶσιν T : γράφωσιν B e 4 ἀρετῆν (ἐνάγκη) Cobet e 9 οἱ
δὲ . . . e 10 γένος καὶ Tb (in marg.): om. pr. B b 1 σε T:
om. B

Αἴγωναν Ἀρτοξέρξη τῷ Ξέρξου, πόσον ἂν οἶε γέλωτα
 ὀφλεῖν; ἀλλ' ὄρα μὴ τοῦ τε γένους ὄγκῳ ἐλαττώμεθα τῶν
 5 ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ. ἢ οὐκ ἤσθησαι τοῖς τε Λακε-
 δαιμονίων βασιλευσιν ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα, ὧν αἱ
 γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων, ὅπως εἰς
 δύναμιν μὴ λάθῃ ἐξ ἄλλου γενόμενος ὁ βασιλεὺς ἢ ἐξ
 c Ἑρακλειδῶν; ὁ δὲ Περσῶν τοσοῦτον ὑπερβάλλει, ὥστ'
 οὐδεὶς ὑποψίαν ἔχει ὡς ἐξ ἄλλου ἂν βασιλεὺς γένοιτο ἢ ἐξ
 αὐτοῦ· διὸ οὐ φρουρεῖται ἢ βασιλέως γυνὴ ἀλλ' ἢ ὑπὸ
 φόβου. ἐπειδὴν δὲ γένηται ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος, οὐπερ
 5 ἢ ἀρχή, πρῶτον μὲν ἐορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλέως,
 ὧν ἂν ἀρχῇ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ
 βασιλέως γενέθλια πᾶσα θύει καὶ ἐορτάζει ἢ Ἀσία· ἡμῶν
 d δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμωδοποιοῦ, οὐδ' οἱ γείτονες σφόδρα
 τι αἰσθάνονται, ὧ Ἀλκιβιάδῃ. μετὰ τοῦτο τρέφεται ὁ
 παῖς, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ ὀλίγου ἀξίας, ἀλλ' ὑπ'
 εὐνούχων οἱ ἂν δοκῶσιν τῶν περὶ βασιλέα ἄριστοι εἶναι
 5 οἷς τά τε ἄλλα προστέτακται ἐπιμέλεσθαι τοῦ γενομένου,
 καὶ ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι, ἀναπλάττοντας
 τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας· καὶ ταῦτα δρῶντες
 e ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσω. ἐπειδὴν δὲ ἐπτετεῖς γένωνται οἱ
 παῖδες, ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους
 φοιτῶσιν, καὶ ἐπὶ τὰς θήρας ἀρχονται ἰέναι. δις ἐπτα δὲ
 γενόμενον ἔτων τὸν παῖδα παραλαμβάνουσιν οὗς ἐκείνοι
 5 βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἐξείλεγμένοι
 Περσῶν οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ τέτταρες, ὃ τε σο-
 φώτατος καὶ ὁ δικαιοτάτος καὶ ὁ σωφρονέστατος καὶ ὁ
 122 ἀνδρειότατος. ὧν ὁ μὲν μαγείαν τε διδάσκει τὴν Ζωρο-

b3 ἀρτοξέρξη re vera BT ἂν BT : δη Stobaeus b4 τοῦ
 BT : τῷ τοῦ Stobaeus c2 ἂν βασιλεὺς B Stobaeus : βασιλεὺς ἂν
 T c3 ἀλλ' ἢ] ἄλλῃ B : ἢ T (suprascr. ἀλλ') c7 γενέθλια
 T Olympiodorus : γενέσια B πᾶσα T : ἅπαντα B καὶ ἐορτάζει
 secl. Cobet d2 τι T : om. B d5 τά τε ἄλλα T : ταλλα B
 d6 ὅτι T : om. B e1 ἐπτετεῖς (sic) B : ἐπέτεῖς (sic) T
 e4 γενομένων Buttman : γενομένων BT

ἄστρου τοῦ Ὠρομάζου—ἔστι δὲ τοῦτο θεῶν θεραπεία—
 διδάσκει δὲ καὶ τὰ βασιλικά, ὁ δὲ δικαιοτάτος ἀληθεύειν
 διὰ παντὸς τοῦ βίου, ὁ δὲ σωφρονέστατος μηδ' ὑπὸ μιᾶς
 ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν, ἵνα ἐλεύθερος εἶναι ἐθίζηται καὶ 5
 ὄντως βασιλεύς, ἄρχων πρῶτον τῶν ἐν αὐτῷ ἀλλὰ μὴ
 δουλεύων, ὁ δὲ ἀνδρειότατος ἄφοβον καὶ ἀδεᾶ παρασκευά-
 ζων, ὡς ὅταν δείσῃ δούλον ὄντα· σοὶ δ', ὦ Ἀλκιβιάδη,
 Περικλῆς ἐπέστησε παιδαγωγὸν τῶν οἰκετῶν τὸν ἀχρειό- b
 τατον ὑπὸ γήρωσ, Ζώπυρον τὸν Θοράκα. διήλθον δὲ καὶ
 τὴν ἄλλην ἂν σοι τῶν ἀνταγωνιστῶν τροφήν τε καὶ παι-
 δεῖαν, εἰ μὴ πολὺ ἔργον ἦν καὶ ἅμα ταῦθ' ἱκανὰ δηλώσαι
 καὶ τᾶλλα ὅσα τούτοις ἀκόλουθα· τῆς δὲ σῆς γενέσεως, 5
 ὦ Ἀλκιβιάδη, καὶ τροφῆς καὶ παιδείας, ἢ ἄλλου ὄτουοῦν
 Ἀθηναίων, ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδενὶ μέλει, εἰ μὴ εἴ τις
 ἔραστής σου τυγχάνει ὦν. εἰ δ' αὖ ἐθέλεις εἰς πλούτους
 ἀποβλέψαι καὶ τρυφὰς καὶ ἐσθῆτας ἱματίων θ' ἔλξεις καὶ c
 μύρων ἀλοιφὰς καὶ θεραπόντων πλήθους ἀκολουθίας τὴν
 τε ἄλλην ἀβρότητα τὴν Περσῶν, αἰσχυρθείης ἂν ἐπὶ σεαυτῷ,
 αἰσθόμενος ὅσον αὐτῶν ἐλλείπεις. εἰ δ' αὖ ἐθελήσεις εἰς
 σωφροσύνην τε καὶ κοσμιότητα ἀποβλέψαι καὶ εὐχέρειαν 5
 καὶ εὐκολίαν καὶ μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν καὶ ἀνδρείαν
 καὶ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν καὶ φιλονικίαν καὶ φιλοτιμίας
 τὰς Λακεδαιμονίων, παῖδ' ἂν ἠγήσαιο σαυτὸν πᾶσι τοῖς
 τοιούτοις. εἰ δ' αὖ τι καὶ πλούτῳ προσέχεις καὶ κατὰ d
 τοῦτο οἶε τι εἶναι, μηδὲ τοῦθ' ἡμῖν ἄρρητον ἔστω, ἐάν πως
 αἰσθησῇ οὐ εἶ. τοῦτο μὲν γὰρ εἰ ἐθέλεις (εἰς) τοὺς Λακε-
 δαιμονίων πλούτους ἰδεῖν, γνώσῃ ὅτι πολὺ τὰνθάδε τῶν
 ἐκεῖ ἐλλείπει· γῆν μὲν γὰρ ὅσην ἔχουσιν τῆς θ' ἑαυτῶν 5
 καὶ Μεσσήνης, οὐδ' ἂν εἰς ἀμφισβητήσειε τῶν τῆδε πλήθει

a 7 παρασκευάζων] παρασκευάζει Schleiermacher b 7 μέλει B :
 μέλει T b 8 ἐθέλεις T Olympiodorus : ἐθέλοισ B c 4 αἰ-
 σθόμενος TW : αισθανόμενος B ἐθελήσεις BT : ἐθελήσειας Olympio-
 dorus : ἐθέλεις Heindorf d 3 εἰς add. Schneider d 5 γῆν
 T Olympiodorus : τὴν B : γῆς ci. Stallbaum

οὐδ' ἀρετῆ, οὐδ' αὖ ἀνδραπόδων κτήσει τῶν τε ἄλλων καὶ
 τῶν εἰλωτικῶν, οὐδὲ μὴν ἵππων γε, οὐδ' ὅσα ἄλλα βοσκή-
 e ματα κατὰ Μεσσήνην νέμεται. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πάντα ἐὼ
 χαίρειν, χρυσίου δὲ καὶ ἀργύριον οὐκ ἔστιν ἐν πᾶσι Ἑλ-
 λησιν ὅσον ἐν Λακεδαίμονι ἰδίᾳ· πολλὰς γὰρ ἤδη γενεὰς
 εἰσέρχεται μὲν αὐτόσε ἐξ ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, πολ-
 5 λάκις δὲ καὶ ἐκ τῶν βαρβάρων, ἐξέρχεται δὲ οὐδαμόσε,
 123 ἀλλ' ἀτεχνῶς κατὰ τὸν Αἰσώπου μῦθον ὃν ἡ ἀλώπηξ πρὸς
 τὸν λέοντα εἶπεν, καὶ τοῦ εἰς Λακεδαίμονα νομίσματος εἰσ-
 ιόντος μὲν τὰ ἴχνη τὰ ἐκείσε τετραμμένα δῆλα, ἐξιόντος
 δὲ οὐδαμῆ ἂν τις ἴδοι. ὥστε εὖ χρὴ εἰδέναι ὅτι καὶ χρυσῷ
 5 καὶ ἀργύρῳ οἱ ἐκεῖ πλουσιώτατοί εἰσι τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 αὐτῶν ἐκείνων ὁ βασιλεύς· ἐκ τε γὰρ τῶν τοιούτων μέγισται
 λήψεις καὶ πλείσταί εἰσι τοῖς βασιλευσιν, ἔτι δὲ καὶ ὁ
 βασιλικὸς φόρος οὐκ ὀλίγος γίγνεται, ὃν τελοῦσιν οἱ Λακε-
 b δαιμόνιοι τοῖς βασιλευσιν. καὶ τὰ μὲν Λακεδαιμονίων ὡς
 πρὸς Ἑλληνικοὺς μὲν πλούτους μεγάλα, ὡς δὲ πρὸς τοὺς
 Περσικοὺς καὶ τοῦ ἐκείνων βασιλέως οὐδέν. ἐπεὶ ποτ'
 ἐγὼ ἤκουσα ἀνδρὸς ἀξιοπίστου τῶν ἀναβεβηκότων παρὰ
 5 βασιλέα, ὃς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθὴν,
 ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδόν, ἣν καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην
 τῆς βασιλέως γυναικός· εἶναι δὲ καὶ ἄλλην ἣν αὖ καλεῖσθαι
 c καλύπτραν, καὶ ἄλλους πολλοὺς τόπους καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς
 εἰς τὸν κόσμον ἐξηρημένους τὸν τῆς γυναικός, καὶ ὀνόματα
 ἔχειν ἐκάστους τῶν τόπων ἀπὸ ἐκάστου τῶν κόσμων. ὥστ'
 οἶμαι ἐγώ, εἴ τις εἶποι τῇ βασιλέως μητρὶ, Ξέρξου δὲ
 5 γυναικί, Ἀμήστριδι, ὅτι ἐν νῶ ἔχει σοῦ τῷ υἱεῖ ἀντιτάτ-
 τεσθαι ὁ Δειωμάχης υἱός, ἧ ἔστι κόσμος ἴσως ἄξιος μῶν
 πεντήκοντα εἰ πάνυ πολλοῦ, τῷ δ' υἱεῖ αὐτῆς γῆς πλέθρα

e 3 πολλὰς . . . γενεὰς T: πολλαῖς . . . γενεαῖς B e 4 αὐτόσε B:
 αὐτὸς T: αὐτοῖς Olympiodorus a 1 ὃν . . . a 2 εἶπεν secl. Schanz
 a 3 τὰ ἐκείσε τετραμμένα secl. Hirschig τετραμμένα T: γεγραμμένα
 B a 6 αὐτῶν] αὐ Schanz τε γὰρ τῶν T: τε γὰρ ὦν pr. B:
 τεττάρων D e 5 ἔχει σου T: ἔχεις οὐ B

Ἐρχίασω οὐδὲ τριακόσια, θαυμάσαι ἂν ὄτω ποτὲ πιστεύων
 ἐν νῶ ἔχει οὗτος ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Ἄρτοξέρῳ διαγωνί- **d**
 ζεσθαι, καὶ οἶμαι ἂν αὐτὴν εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔσθ' ὄτω ἄλλω
 πιστεύων οὗτος ἀνὴρ ἐπιχειρεῖ πλὴν ἐπιμελεία τε καὶ
 σοφία· ταῦτα γὰρ μόνα ἄξια λόγου ἐν Ἑλλησι. ἐπεὶ εἶ
 γε πύθοιτο ὅτι Ἀλκιβιάδης οὗτος νῦν ἐπιχειρεῖ πρῶτον **5**
 μὲν ἔτη οὐδέπω γεγωνὸς σφόδρα εἰκοσι, ἔπειτα παντά-
 πασι ἀπαίδευτος, πρὸς δὲ τούτοις, τοῦ ἔραστοῦ αὐτῷ
 λέγοντος ὅτι χρὴ πρῶτον μαθόντα καὶ ἐπιμεληθέντα αὐτοῦ
 καὶ ἀσκήσαντα οὕτως ἵεναι διαγωνιούμενον βασιλεῖ, οὐκ **e**
 ἐθέλει, ἀλλὰ φησὶν ἐξαρκεῖν καὶ ὡς ἔχει, οἶμαι ἂν αὐτὴν
 θαυμάσαι τε καὶ ἐρέσθαι. “Τί οὖν ποτ' ἔστιν ὄτω πιστεύει
 τὸ μειράκιον;” εἰ οὖν λέγοιμεν ὅτι κάλλει τε καὶ μεγέθει
 καὶ γένει καὶ πλούτῳ καὶ φύσει τῆς ψυχῆς, ἡγήσασθαι' ἂν **5**
 ἡμᾶς, ὧ Ἀλκιβιάδη, μαίνεσθαι πρὸς τὰ παρὰ σφίσι ἀπο-
 βλέψασα πάντα τὰ τοιαῦτα. οἶμαι δὲ κἂν Λαμπιδῶ, τὴν
 Λεωτυχίδου μὲν θυγατέρα, Ἀρχιδάμου δὲ γυναῖκα, Ἀγιδος **124**
 δὲ μητέρα, οἱ πάντες βασιλῆς γεγόνασι, θαυμάσαι ἂν καὶ
 ταύτην εἰς τὰ παρὰ σφίσι ὑπάρχοντα ἀποβλέψασαν, εἰ σὺ
 ἐν νῶ ἔχεις τῷ ὑεῖ αὐτῆς διαγωνίζεσθαι οὕτω κακῶς ἡγμένος.
 καίτοι οὐκ αἰσχρὸν δοκεῖ εἶναι, εἰ αἱ τῶν πολεμίων γυναῖκες **5**
 βέλτιον περὶ ἡμῶν διανοοῦνται, οἷους χρὴ ὄντας σφίσι
 ἐπιχειρεῖν, ἢ ἡμεῖς περὶ ἡμῶν αὐτῶν; ἀλλ', ὧ μακάριε,
 πειθόμενος ἐμοί τε καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς γράμματι, γνῶθι
 σαυτόν, ὅτι οὗτοι ἡμῖν εἰσι ἀντίπαλοι, ἀλλ' οὐχ οὐδ' σὺ **b**
 οἶε· ὦν ἄλλω μὲν οὐδ' ἂν ἐνὶ περιγενοίμεθα, εἰ μὴ περ
 ἐπιμελεία γε ἂν καὶ τέχνη. ὦν σὺ εἰ ἀπολειφθήσῃ,
 καὶ τοῦ ὀνομαστὸς γενέσθαι ἀπολειφθήσῃ ἐν Ἑλλησί

d 1 οὗτος B: οὕτως T **d 3** * ἀνὴρ B: ὁ ἀνὴρ T **d 5** ἀλκιβιάδης
 T: ὁ ἀλκιβιάδης B **e 2** αὐτὴν B: om. T **e 3** πιστεύει recc.:
 πιστεύοι B T **a 1** λεωτυχίδου T: δ' εὐτυχίδου pr. B: λευτυχίδου b
a 5 εἶναι εἰ αἱ T Olympiodorus: εἶναι B **a 6** περὶ ἡμῶν διανοοῦνται
 B: διανοοῦνται περὶ ἡμῶν T **b 1** ἡμῖν T Olympiodorus: om. B
b 2 εἰ δὲ^{μη} περ B: εἰ μὴ T **b 3** γε ἂν scripsi: τε ἂν B T: τε Schanz
b 4 ὀνομαστὸς T Olympiodorus: ὀνόματος B

5 τε καὶ βαρβάρους, οὐ μοι δοκεῖς ἔραν ὡς οὐδεὶς ἄλλος ἄλλου.

ΑΛ. Τίνα οὖν χρῆ τὴν ἐπιμέλειαν, ὦ Σώκρατες, ποι-
εῖσθαι; ἔχεις ἐξηγήσασθαι; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἔοικας
ἀληθῆ εἰρηκότι.

10 ΣΩ. Ναί· ἀλλὰ γὰρ κοινὴ βουλὴ ᾧτινι τρόπῳ ἂν ὅτι
c βέλτιστοι γενοίμεθα. ἐγὼ γάρ τοι οὐ περὶ μὲν σοῦ λέγω ὡς
χρῆ παιδευθῆναι, περὶ ἐμοῦ δὲ οὐ· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτῳ σου
διαφέρω πλὴν γ' ἐνί.

ΑΛ. Τίνι;

5 ΣΩ. Ὁ ἐπίτροπος ὁ ἐμὸς βελτίων ἐστὶ καὶ σοφώτερος
ἢ Περικλῆς ὁ σός.

ΑΛ. Τίς οὗτος, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Θεός, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὅσπερ σοί με οὐκ εἶα πρὸ
τῆσδε τῆς ἡμέρας διαλεχθῆναι· ᾧ καὶ πιστεύων λέγω ὅτι ἢ
10 ἐπιφάνεια δι' οὐδενὸς ἄλλου σοι ἔσται ἢ δι' ἐμοῦ.

d ΑΛ. Παίξεις, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἴσως· λέγω μέντοι ἀληθῆ, ὅτι ἐπιμελείας δεόμεθα,
μᾶλλον μὲν πάντες ἄνθρωποι, ἀτὰρ νῶ γε καὶ μάλα σφόδρα.

ΑΛ. Ὅτι μὲν ἐγώ, οὐ ψεύδῃ.

5 ΣΩ. Οὐδὲ μὴν ὅτι γε ἐγώ.

ΑΛ. Τί οὖν ἂν ποιούμεν;

ΣΩ. Οὐκ ἀπορρητέον οὐδὲ μαλθακιστέον, ὦ ἐταῖρε.

ΑΛ. Οὗτοι δὴ πρέπει γ', ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὐ γάρ, ἀλλὰ σκεπτέον κοινῇ. καὶ μοι λέγε-
e φάμεν γὰρ δὴ ὡς ἄριστοι βούλεσθαι γενέσθαι. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τίνα ἀρετὴν;

ΑΛ. Δῆλον ὅτι ἥνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοί.

b 10 κοινὴ βουλὴ Stephanus: κοινῇ βουλῇ B T c 6 ὁ σός B T:
ὁ σὸς θεῖος Proclus d 5 ἐγώ B: ἐγὼ δέομαι T (sed δέομαι extra
versum) d 6 ἂν ποιούμεν B T: ποιῶμεν Cobet: δὴ ποιῶμεν Schanz
d 7 ἀπορρητέον corr. Ven. 184: ἀπορητέον T W Olympiodorus: ἀπο-
κνητέον B et in marg. W μαλθακιστέον T Olympiodorus: μαλα-
κιστέον B e 1 δὴ B Olympiodorus: om. T ὡς T Olympiodorus:
ᾧ B

- ΣΩ. Οἱ τί ἀγαθοί; 5
- ΑΛ. Δῆλον ὅτι οἱ πράττειν τὰ πράγματα.
- ΣΩ. Ποῖα; ἄρα τὰ ἵππικά;
- ΑΛ. Οὐ δῆτα.
- ΣΩ. Παρὰ τοὺς ἵππικοὺς γὰρ ἂν ἤμεν;
- ΑΛ. Ναί. 10
- ΣΩ. Ἄλλὰ τὰ ναυτικὰ λέγεις;
- ΑΛ. Οὐ.
- ΣΩ. Παρὰ τοὺς ναυτικοὺς γὰρ ἂν ἤμεν;
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Ἄλλὰ ποῖα; ἂ τίνας πράττουσιν; 15
- ΑΛ. Ἐπερ Ἀθηναίων οἱ καλοὶ κἀγαθοί.
- ΣΩ. Καλοὺς δὲ κἀγαθοὺς λέγεις τοὺς φρονίμους ἢ τοὺς 125
ἄφρονας;
- ΑΛ. Τοὺς φρονίμους.
- ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ ἕκαστος φρόνιμος, τοῦτ' ἀγαθός;
- ΑΛ. Ναί. 5
- ΣΩ. Ὁ δὲ ἄφρων, πονηρός;
- ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;
- ΣΩ. Ἐὰρ οὖν ὁ σκυτοτόμος φρόνιμος εἰς ὑποδημάτων
ἐργασίαν;
- ΑΛ. Πάνυ γε. 10
- ΣΩ. Ἀγαθὸς ἄρ' εἰς αὐτά;
- ΑΛ. Ἀγαθός.
- ΣΩ. Τί δ'; εἰς ἱματίων ἐργασίαν οὐκ ἄφρων ὁ σκυ-
τοτόμος;
- ΑΛ. Ναί. 15
- ΣΩ. Κακὸς ἄρα εἰς τοῦτο; b
- ΑΛ. Ναί.
- ΣΩ. Ὁ αὐτὸς ἄρα τούτῳ γε τῷ λόγῳ κακός τε καὶ
ἀγαθός.
- ΑΛ. Φαίνεται. 5

- ΣΩ. Ἡ οὖν λέγεις τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας εἶναι καὶ κακοὺς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Ἀλλὰ τίνας ποτὲ τοὺς ἀγαθοὺς λέγεις;
 ΑΛ. Τοὺς δυναμένους ἔγωγε ἄρχειν ἐν τῇ πόλει.
 10 ΣΩ. Οὐ δήπου ἵππων γε;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Ἀλλ' ἀνθρώπων;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρα καμνόντων;
 15 ΑΛ. Οὔ.
 ΣΩ. Ἀλλὰ πλεόντων;
 ΑΛ. Οὔ φημι.
 ΣΩ. Ἀλλὰ θεριζόντων;
 ΑΛ. Οὔ.
 c ΣΩ. Ἀλλ' οὐδὲν ποιούντων ἢ τι ποιούντων;
 ΑΛ. Ποιούντων λέγω.
 ΣΩ. Τί; πειρῶ καὶ ἐμοὶ δηλώσαι.
 ΑΛ. Οὐκοῦν τῶν καὶ συμβαλλόντων ἑαυτοῖς καὶ χρω-
 5 μένων ἀλλήλοις, ὥσπερ ἡμεῖς ζῶμεν ἐν ταῖς πόλεσιν.
 ΣΩ. Οὐκοῦν ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν ἀνθρώποις χρω-
 μένων;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἄρα κελευστῶν χρωμένων ἐρέταις;
 10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Κυβερνητικὴ γὰρ αὕτη γε ἀρετή;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἀλλ' ἀνθρώπων λέγεις ἄρχειν αὐλητῶν, ἀνθρώποις
 d ἡγουμένων ᾤδῆς καὶ χρωμένων χορευταῖς;
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Χοροδιδασκαλικὴ γὰρ αὕτη γ' αὖ;
 ΑΛ. Πάνυ γε.

b 6 ἢ B T : τί Olympiodorus λέγεις B T : καλοῖς Olympiodorus
 c 4 τῶν καὶ B T : καὶ τῶν Olympiodorus c 11 κυβερνητικὴ B :
 κυβερνητικῆς T

ΣΩ. Ἄλλὰ τί ποτε λέγεις χρωμένων ἀνθρώπων ἀνθρώ- 5
ποις οἷόν τ' εἶναι ἄρχειν;

ΑΛ. Κοινωνούντων ἔγωγε λέγω πολιτείας καὶ συμ-
βαλλόντων πρὸς ἀλλήλους, τούτων ἄρχειν τῶν ἐν τῇ
πόλει.

ΣΩ. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη; ὥσπερ ἂν εἶ σε ἐροίμην 10
πάλιν τὰ νυνδῆ, κοινωνούντων ναυτιλίας ἐπίστασθαι ἄρχειν
τίς ποιεῖ τέχνη;

ΑΛ. Κυβερνητική.

ΣΩ. Κοινωνούντων δ' ᾧδῆς, ὡς νυνδῆ ἐλέγετο, τίς ἐπι- e
στήμη ποιεῖ ἄρχειν;

ΑΛ. Ἦνπερ σὺ ἄρτι ἔλεγες, ἡ χοροδιδασκαλία.

ΣΩ. Τί δέ; πολιτείας κοινωνούντων τίνα καλεῖς ἐπι-
στήμην; 5

ΑΛ. Εὐβουλίαν ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; μῶν ἀβουλία δοκεῖ εἶναι ἡ τῶν κυβερνητῶν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄλλ' εὐβουλία;

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, εἷς γε τὸ σφίζεσθαι πλέοντας. 126

ΣΩ. Καλῶς λέγεις. τί δέ; ἦν σὺ λέγεις εὐβουλίαν,
εἰς τί ἔστιν;

ΑΛ. Εἰς τὸ ἄμεινον τὴν πόλιν διοικεῖν καὶ σφίζεσθαι.

ΣΩ. Ἄμεινον δὲ διοικεῖται καὶ σφίζεται τίνος παρα- 5
γιγνομένου ἢ ἀπογιγνομένου; ὥσπερ ἂν εἰ σὺ με ἔροιο·
“Ἄμεινον διοικεῖται σῶμα καὶ σφίζεται τίνος παραγιγνομένου
ἢ ἀπογιγνομένου;” εἴποιμ' ἂν ὅτι ὑγιείας μὲν παραγιγνο-
μένης, νόσου δὲ ἀπογιγνομένης. οὐ καὶ σὺ οἶει οὕτως;

ΑΛ. Ναί. b

ΣΩ. Καὶ εἰ μ' αὖ ἔροιο· “Τίνος δὲ παραγιγνομένου
ἄμεινον ὄμματα;” ὡσαύτως εἴποιμ' ἂν ὅτι ὄψεως μὲν παρα-
γιγνομένης, τυφλότητος δὲ ἀπογιγνομένης. καὶ ὦτα δὲ

ε 2 ποιεῖ Β: ποιεῖν Γ α 7 διοικεῖται . . . σφίζεται Β: διοικεῖσθαι
. . . σφίζεσθαι Γ σώματα Γ: σῶμα Β b 2 παραγιγνομένου Β:
om. Γ W

5 κωφότητος μὲν ἀπογιγνομένης, ἀκοῆς δὲ ἐγγιγνομένης
βελτίω τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται.

ΑΛ. Ὅρθως.

ΣΩ. Τί δὲ δῆ; πόλις τίνος παραγιγνομένου καὶ ἀπο-
γιγνομένου βελτίων τε γίγνεται καὶ ἄμεινον θεραπεύεται
10 καὶ διοικεῖται;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, ὅταν φιλία μὲν
αὐτοῖς γίγνηται πρὸς ἀλλήλους, τὸ μισεῖν δὲ καὶ στασιάζειν
ἀπογίγνηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν φιλίαν λέγεις ὁμόνοιαν ἢ διχόνοιαν;

5 ΑΛ. Ὅμόνοιαν.

ΣΩ. Διὰ τίν' οὖν τέχνην ὁμονοοῦσιν αἱ πόλεις περὶ
ἀριθμούς;

ΑΛ. Διὰ τὴν ἀριθμητικὴν.

ΣΩ. Τί δὲ οἱ ἰδιῶται; οὐ διὰ τὴν αὐτήν;

10 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Διὰ τίνα δὲ τέχνην ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ ὁμονοεῖ
d περὶ σπιθαμῆς καὶ πήχεος ὀπότερον μείζον; οὐ διὰ τὴν
μετρητικὴν;

ΑΛ. Τί μήν;

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἰδιῶται ἀλλήλοις καὶ αἱ πόλεις;

5 ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; περὶ σταθμοῦ οὐχ ὡσαύτως;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Ἦν δὲ δῆ σὺ λέγεις ὁμόνοιαν, τίς ἐστι καὶ περὶ
τοῦ, καὶ τίς αὐτὴν τέχνη παρασκευάζει; καὶ ἄρα ἤπερ πόλει,
10 αὐτῇ καὶ ἰδιώτῃ, αὐτῷ τε πρὸς αὐτὸν καὶ πρὸς ἄλλον;

ε 2 τὸ μισεῖν δὲ B : τὸ δὲ μισεῖν τε T ε 13 ἕκαστος αὐτὸς αὐτῷ
B : αὐτὸς αὐτῷ ἕκαστος T : αὐτὸς ἑαυτῷ Olympiodorus d 6 σταθμοῦ
T : σταθμοῦς B d 9 αὐτὴν T Olympiodorus : αὐτὴν B τέχνη
Olympiodorus al. : τέχνην B T ἤπερ (vel ἤπερ) πόλει T Olympio-
dorus : εἰ περιπολεῖ B : εἴπερ πόλει W d 10 αὐτῇ ci. Bekker : αὐτῇ
B : αὐτῇ T Olympiodorus : αὐτῇ vulg.

ΑΛ. Εἰκός γέ τοι.

ΣΩ. Τίς οὖν ἔστι; μὴ κάμῃς ἀποκρινόμενος, ἀλλὰ προθυμοῦ εἰπεῖν.

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι φιλίαν τε λέγειν καὶ ὁμόνοιαν, ἣνπερ πατήρ τε ὑὸν φιλῶν ὁμονοεῖ καὶ μήτηρ, καὶ ἀδελφὸς ἀδελφῷ καὶ γυνὴ ἀνδρὶ.

ΣΩ. Οἷει ἂν οὖν, ὦ Ἀλκιβιάδη, ἄνδρα γυναικὶ περὶ 5
ταλασιουργίας δύνασθαι ὁμονοεῖν, τὸν μὴ ἐπιστάμενον τῇ
ἐπισταμένῃ;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὐδέ γε δεῖ οὐδέν· γυναικεῖον γὰρ τοῦτό γε μάθημα.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τί δέ; γυνὴ ἀνδρὶ περὶ ὀπλιτικῆς δύναται ἂν 127
ὁμονοεῖν μὴ μαθοῦσα;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἄνδρειον γὰρ τοῦτό γε ἴσως αὖ φαίης ἂν εἶναι.

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἔστιν ἄρα τὰ μὲν γυναικεῖα, τὰ δὲ ἀνδρεῖα μαθή-
ματα κατὰ τὸν σὸν λόγον.

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἓν γε τούτοις ἔστιν ὁμόνοια γυναιξὶ πρὸς
ἄνδρας.

ΑΛ. Οὔ.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα φιλία, εἴπερ ἡ φιλία ὁμόνοια ἦν.

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Ἦι ἄρα αἱ γυναῖκες τὰ αὐτῶν πράττουσιν, οὐ
φιλοῦνται ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Οὐδ' ἄρα οἱ ἄνδρες ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἢ τὰ
αὐτῶν.

ΑΛ. Οὔ.

ε 2 τε] σε ci. Stallbaum : τε (ἔχειν) Schanz : fort. γε e 9 γε B
Olympiodorus : om. T

- 5 ΣΩ. Οὐδ' εὖ ἄρα ταύτη οἰκοῦνται αἱ πόλεις, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν;
 ΑΛ. Οἴμαι ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. Πῶς λέγεις, φιλίας μὴ παρούσης, ἧς ἔφαμεν ἐγγινομένης εὖ οἰκεῖσθαι τὰς πόλεις, ἄλλως δ' οὐ;
- 10 ΑΛ. Ἀλλά μοι δοκεῖ καὶ κατὰ τοῦτ' αὐτοῖς φιλία ἐγγίγνεσθαι, ὅτι τὰ αὐτῶν ἐκάτεροι πράττουσιν.
 c ΣΩ. Οὐκ ἄρτι γε νῦν δὲ πῶς αὖ λέγεις; ὁμοιοῦς μὴ ἐγγινομένης φιλία ἐγγίγνεται; ἢ οἷόν θ' ὁμόνοιαν ἐγγίγνεσθαι [περὶ τούτων] ὧν οἱ μὲν ἴσασι περὶ τούτων, οἱ δ' οὐ;
 ΑΛ. Ἀδύνατον.
- 5 ΣΩ. Δίκαια δὲ πράττουσιν ἢ ἄδικα, ὅταν τὰ αὐτῶν ἕκαστοι πράττωσιν;
 ΑΛ. Δίκαια· πῶς γὰρ οὐ;
 ΣΩ. Τὰ δίκαια οὖν πραττόντων ἐν τῇ πόλει τῶν πολιτῶν φιλία οὐκ ἐγγίγνεται πρὸς ἀλλήλους;
- 10 ΑΛ. Ἀνάγκη αὖ μοι δοκεῖ εἶναι, ὦ Σώκρατες.
 d ΣΩ. Τίνα οὖν ποτε λέγεις τὴν φιλίαν ἢ ὁμόνοιαν περὶ ἧς δεῖ ἡμᾶς σοφούς τε εἶναι καὶ εὐβούλους, ἵνα ἀγαθοὶ ἄνδρες ὦμεν; οὐ γὰρ δύναμαι μαθεῖν οὐθ' ἦτις οὐτ' ἐν οἴστισιν· τοτὲ μὲν γὰρ ἐν τοῖς αὐτοῖς φαίνεται ἐνούσα, τοτὲ
 5 δ' οὐ, ὡς ἐκ τοῦ σοῦ λόγου.
 ΑΛ. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεούς, ὦ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς οἶδ' ὅτι λέγω, κινδυνεύω δὲ καὶ πάλαι λεληθέναι ἐμαντὸν αἰσχιστα ἔχω.
 ΣΩ. Ἀλλὰ χρὴ θαρρεῖν. εἰ μὲν γὰρ αὐτὸ ἦσθου πεπονηθῶς
 e πεντηκονταετῆς, χαλεπὸν ἂν ἦν σοι ἐπιμεληθῆναι σαυτοῦ· νῦν δ' ἦν ἔχεις ἡλικίαν, αὕτη ἐστὶν ἐν ἣ δεῖ αὐτὸ αἰσθῆσθαι.

b 5 εὖ Olympiodorus : αδ Β Τ b 8 ἔφαμεν T : φαμέν B :
 ἐλέγομεν Olympiodorus ἐγγινομένης TW Olympiodorus : γινομένης
 B b 10 τοῦτο Β Τ : τὰ αὐτὰ Olympiodorus b 11 πράττουσιν
 Β : πράττωσιν Γ c 1 μὴ Β Stobaeus : om. T c 2 ἐγγίγνεσθαι
 TW : γίγνεσθαι Β c 3 περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασι περὶ τούτων Β :
 περὶ τούτων ὧν οἱ μὲν ἴσασι Γ

ΑΛ. Τί οὖν τὸν αἰσθανόμενον χρῆ ποιεῖν, ὦ Σώκρατες;
 ΣΩ. Ἀποκρίνεσθαι τὰ ἐρωτώμενα, ὦ Ἀλκιβιάδη· καὶ 5
 ἂν τοῦτο ποιῆς, ἂν θεὸς θέλῃ, εἴ τι δεῖ καὶ τῇ ἐμῇ μαντείᾳ
 πιστεύειν, σύ τε κἀγὼ βέλτιον σχήσομεν.

ΑΛ. Ἔσται ταῦτα ἐνεκά γε τοῦ ἐμὲ ἀποκρίνεσθαι.

ΣΩ. Φέρε δῆ, τί ἐστιν τὸ ἑαυτοῦ ἐπιμελεῖσθαι—μὴ πολ-
 λάκις λάθωμεν οὐχ ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμελούμενοι, οἰόμενοι δέ 128
 —καὶ πότ' ἄρα αὐτὸ ποιεῖ ἄνθρωπος; ἄρ' ὅταν τῶν αὐτοῦ
 ἐπιμελῆται, τότε καὶ αὐτοῦ;

ΑΛ. Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ.

ΣΩ. Τί δέ; ποδῶν ἄνθρωπος ποτε ἐπιμελεῖται; ἄρ' 5
 ὅταν ἐκείνων ἐπιμελῆται ἃ ἐστι τῶν ποδῶν;

ΑΛ. Οὐ μανθάνω.

ΣΩ. Καλεῖς δέ τι χειρός; οἷον δακτύλιον ἔστιν ὅτου ἂν
 ἄλλου τῶν τοῦ ἀνθρώπου φαίης ἢ δακτύλου;

ΑΛ. Οὐ δῆτα. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ποδὸς ὑπόδημα τὸν αὐτὸν τρόπον;

ΑΛ. Ναί.

(ΣΩ. Καὶ ἱμάτια καὶ στρώματα τοῦ ἄλλου σώματος
 ὁμοίως;

ΑΛ. Ναί.)

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὅταν ὑποδημάτων ἐπιμελώμεθα, τότε ποδῶν
 ἐπιμελούμεθα;

ΑΛ. Οὐ πάνυ μανθάνω, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ, ὦ Ἀλκιβιάδη; ὀρθῶς ἐπιμελεῖσθαι καλεῖς τι 5
 ὅτου οὖν πράγματος;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ὅταν τίς τι βέλτιον ποιῆ, τότε ὀρθῆν
 λέγεις ἐπιμέλειαν;

ε 4 αἰσθανόμενον T Olympiodorus; αἰσθόμενον B ε 5 ἀποκρίνασθαι
 Olympiodorus οὐ θέλῃ Olympiodorus; ἐθέλῃ B T ε 7 βέλτιον
 B T: βελτιόνως Coisl. α 2 αὐτὸ ποιεῖ B Stobaeus; ποιεῖ αὐτὸ T
 ἄνθρωπος Schanz (et i. iox); ἄνθρωπος B T α 13 καὶ ἱμάτια . . .
 b 1 ναί Stobaeus: om. B T b 8 τι T: om. B Olympiodorus

- 10 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Τίς οὖν τέχνη ὑποδήματα βελτίω ποιεῖ;
 ΑΛ. Σκυτική.
 ΣΩ. Σκυτικῇ ἄρα ὑποδημάτων ἐπιμελούμεθα;
- c ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἡ καὶ ποδὸς σκυτικῇ; ἢ ἐκεῖνη ἢ πόδας βελτίους
 ποιούμεν;
 ΑΛ. Ἐκεῖνη.
- 5 ΣΩ. Βελτίους δὲ πόδας οὐχ ἤπερ καὶ τὸ ἄλλο σῶμα;
 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
 ΣΩ. Αὕτη δ' οὐ γυμναστική;
 ΑΛ. Μάλιστα.
 ΣΩ. Γυμναστικῇ μὲν ἄρα ποδὸς ἐπιμελούμεθα, σκυτικῇ
- 10 δὲ τῶν τοῦ ποδός;
 ΑΛ. Πάνυ γε.
 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῇ μὲν χειρῶν, δακτυλιογλυφία δὲ τῶν
 τῆς χειρός;
 ΑΛ. Ναί.
- 15 ΣΩ. Καὶ γυμναστικῇ μὲν σώματος, ὑφαντικῇ δὲ καὶ ταῖς
 d ἄλλαις τῶν τοῦ σώματος;
 ΑΛ. Παντάπασι μὲν οὖν.
 ΣΩ. Ἄλλη μὲν ἄρα τέχνη αὐτοῦ ἐκάστου ἐπιμελούμεθα,
 ἄλλη δὲ τῶν αὐτοῦ.
- 5 ΑΛ. Φαίνεται.
 ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὅταν τῶν σαντοῦ ἐπιμελῇ, σαντοῦ ἐπιμελῇ.
 ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ τέχνη, ὡς ἔοικεν, ἢ τις ἂν αὐτοῦ τε
 ἐπιμελοῖτο καὶ τῶν αὐτοῦ.
- 10 ΑΛ. Οὐ φαίνεται.
 ΣΩ. Φέρε δὴ, ποία ποτ' ἂν ἡμῶν αὐτῶν ἐπιμεληθείημεν;
 ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν.

c 12 δακτυλιογλυφία T: δακτυλογλυφία B d 2 μὲν οὖν B: om.
 T W d 6 σαντοῦ corr. Coisl.: ἑαυτοῦ B: αὐτοῦ T d 8 ἢ τις
 Stobaeus: ἥτις BT d 11 ποία T: om. B

ΣΩ. Ἄλλὰ τοσόνδε γε ὠμολόγηται, ὅτι οὐχ ἢ ἂν τῶν e
ἡμετέρων καὶ ὀτιοῦν βέλτιον ποιούμεν, ἀλλ' ἢ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἔγνωμεν ἂν ποτε τίς τέχνη ὑπόδημα βέλτιον
ποιεῖ, μὴ εἰδότες ὑπόδημα; 5

ΑΛ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Οὐδέ γε τίς τέχνη δακτυλίους βελτίους ποιεῖ,
ἀγνοοῦντες δακτύλιον.

ΑΛ. Ἀληθῆ.

ΣΩ. Τί δέ; τίς τέχνη βελτίω ποιεῖ αὐτόν, ἅρ' ἂν ποτε 10
γνοιμεν ἀγνοοῦντες τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί;

ΑΛ. Ἀδύνατον.

129

ΣΩ. Πότερον οὖν δὴ ῥάδιον τυγχάνει τὸ γνῶναι ἑαυτόν,
καὶ τις ἦν φαῦλος ὁ τοῦτο ἀναθεὶς εἰς τὸν ἐν Πυθοῖ νεών, ἢ
χαλεπὸν τι καὶ οὐχὶ παντός;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, πολλάκις μὲν ἔδοξε παντὸς 5
εἶναι, πολλάκις δὲ παγχάλεπον.

ΣΩ. Ἄλλ', ὦ Ἀλκιβιάδη, εἴτε ῥάδιον εἴτε μὴ ἐστίν, ὅμως
γε ἡμῶν ὧδ' ἔχει γνόντες μὲν αὐτὸ τάχ' ἂν γνοιμεν τὴν
ἐπιμέλειαν ἡμῶν αὐτῶν, ἀγνοοῦντες δὲ οὐκ ἂν ποτε.

ΑΛ. Ἔστι ταῦτα.

10

ΣΩ. Φέρε δὴ, τί' ἂν τρόπον εὔρεθείη αὐτὸ ταυτό; οὕτω b
μὲν γὰρ ἂν τάχ' εὔροιμεν τί ποτ' ἐσμὲν αὐτοί, τούτου δ' ἔτι
ὄντες ἐν ἀγνοίᾳ ἀδύνατοί που.

ΑΛ. Ὅρθῶς λέγεις.

ΣΩ. Ἐχε οὖν πρὸς Διός. τῷ διαλέγῃ σὺ νῦν; ἄλλο τι 5
ἢ ἔμοι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐγὼ σοί;

ε 1 τοσόνδε γε B Stobaeus: τοσοῦτον δέ γε T ε 2 ποιούμεν
Struve: ποιῶμεν B T ε 4 ἢ οὖν Olympiodorus: εἰ οὖν B T α 2 δὴ
B: ἂν T α 3 ἐν secl. Cobet β 2 ἂν τάχ' B T: τάχ' ἂν
Olympiodorus β 3 ὄντες B: ὄντος T β 4 ὀρθῶς λέγεις T:
om. B β 5 ἄλλο τι B T: ἄλλω τῷ Stobaeus

- ΑΛ. Ναί.
 10 ΣΩ. Σωκράτης ἄρ' ἐστὶν ὁ διαλεγόμενος;
 ΑΛ. Πάνν γε.
 ΣΩ. Ἄλκιβιάδης δ' ὁ ἀκούων;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκοῦν λόγῳ διαλέγεται ὁ Σωκράτης;
 c ΑΛ. Τί μὴν;
 ΣΩ. Τὸ δὲ διαλέγεσθαι καὶ τὸ λόγῳ χρῆσθαι ταῦτόν που
 καλεῖς.
 ΑΛ. Πάνν γε.
 5 ΣΩ. Ὁ δὲ χρώμενος καὶ ᾧ χρῆται οὐκ ἄλλο;
 ΑΛ. Πῶς λέγεις;
 ΣΩ. Ὡσπερ σκυτοτόμος τέμνει που τομεῖ καὶ σμίλη καὶ
 ἄλλοις ὄργανοις.
 ΑΛ. Ναί.
 10 ΣΩ. Οὐκοῦν ἄλλο μὲν ὁ τέμνων καὶ χρώμενος, ἄλλο δὲ
 οἷς τέμνων χρῆται;
 ΑΛ. Πῶς γὰρ οὔ;
 ΣΩ. Ἐὰρ οὖν οὕτως καὶ οἷς ὁ κιθαριστὴς κιθαρίζει καὶ
 αὐτὸς ὁ κιθαριστὴς ἄλλο ἂν εἴη;
 15 ΑΛ. Ναί.
 d ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν ἀρτίως ἠρώτων, εἰ ὁ χρώμενος καὶ ᾧ
 χρῆται ἀεὶ δοκεῖ ἕτερον εἶναι.
 ΑΛ. Δοκεῖ.
 ΣΩ. Τί οὖν φῶμεν τὸν σκυτοτόμον; τέμνειν ὄργανοις
 5 μόνον ἢ καὶ χερσίν;
 ΑΛ. Καὶ χερσίν.
 ΣΩ. Χρῆται ἄρα καὶ ταύταις;
 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Ἡ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς χρώμενος σκυτοτομεῖ;
 10 ΑΛ. Ναί.

c 7 τομεῖ B² T W Olympiodorus: τομῆ pr. B (ut videtur) Stobaeus
 c 10 χρώμενος Stobaeus: ὁ χρώμενος B T c 11 οἷς ὁ W: οἷς B T
 d 1 καὶ B: τε καὶ T

ΣΩ. Γὸν δὲ χρώμενον καὶ οἷς χρῆται ἕτερα ὁμολογοῦμεν;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἔτερον ἄρα σκυτοτόμος καὶ κιθαριστῆς χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν οἷς ἐργάζονται;

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ παντὶ τῷ σώματι χρῆται ἄνθρωπος;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἔτερον δ' ἦν τό τε χρώμενον καὶ ᾧ χρῆται;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἔτερον ἄρα ἄνθρωπός ἐστι τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ;

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Τί ποτ' οὖν ὁ ἄνθρωπος;

ΑΛ. Οὐκ ἔχω λέγειν.

ΣΩ. Ἔχεις μὲν οὖν, ὅτι γε τὸ τῷ σώματι χρώμενον.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἡ οὖν ἄλλο τι χρῆται αὐτῷ ἢ ψυχῇ;

ΑΛ. Οὐκ ἄλλο.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρχουσα;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Καὶ μὴν τόδε γ' οἶμαι οὐδένα ἂν ἄλλως οἰηθῆναι.

ΑΛ. Τὸ ποίου;

ΣΩ. Μὴ οὐ τριῶν ἓν γέ τι εἶναι τὸν ἄνθρωπον.

ΑΛ. Τίνων;

ΣΩ. Ψυχὴν ἢ σῶμα ἢ συναμφοτέρων, τὸ ὅλον τοῦτο.

ΑΛ. Τί μὴν;

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν αὐτό γε τὸ τοῦ σώματος ἄρχον ὁμολογήσαμεν ἄνθρωπον εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολογήσαμεν.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν σῶμα αὐτὸ αὐτοῦ ἄρχει;

e3 ἄνθρωπος Schanz: ἄνθρωπος BT
 e7 ἄνθρωπος Bekker: ἄνθρωπος BT
 e9 ὁ ἄνθρωπος BT: ἄνθρωπος Bekker
 a1 ἢ ἢ T: εἰ B ἢ BT: ἢ ἢ W
 ὁμολογήσαμεν τίς οὖν ὁ ἄνθρωπος TW
 b1 ὁμολογήσαμεν B:
 b2 ἄρχει BT: ἄρχει
 e5 δ' ἦν B: δὴ T
 τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ B:
 Olympiodorus

- ΑΛ. Οὐδαμῶς.
 ΣΩ. Ἄρχεσθαι γὰρ αὐτὸ εἶπομεν.
 5 ΑΛ. Ναί.
 ΣΩ. Οὐκ ἂν δὴ τοῦτό γε εἶη ὃ ζήτοῦμεν.
 ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.
 ΣΩ. Ἄλλ' ἄρα τὸ συναμφοτέρου τοῦ σώματος ἄρχει, καὶ
 ἔστι δὴ τοῦτο ἄνθρωπος;
 10 ΑΛ. Ἴσως δῆτα.
 ΣΩ. Πάντων γε ἥκιστα· μὴ γὰρ συνάρχοντος τοῦ ἐτέρου
 οὐδεμία πον μηχανῇ τὸ συναμφοτέρου ἄρχειν.
 ΑΛ. Ὅρθῶς.
 c ΣΩ. Ἐπειδὴ δ' οὔτε σῶμα οὔτε τὸ συναμφοτέρον ἔστιν
 ἄνθρωπος, λείπεται οἷμαι ἢ μηδὲν αὐτ' εἶναι, ἢ εἶπερ τί ἐστι,
 μηδὲν ἄλλο τὸν ἄνθρωπον συμβαίνειν ἢ ψυχῇν.
 ΑΛ. Κομιδῇ μὲν οὖν.
 5 ΣΩ. Ἔτι οὖν τι σαφέστερον δεῖ ἀποδειχθῆναί σοι ὅτι ἡ
 ψυχὴ ἔστιν ἄνθρωπος;
 ΑΛ. Μὰ Δία, ἀλλ' ἰκανῶς μοι δοκεῖ ἔχειν.
 ΣΩ. Εἰ δέ γε μὴ ἀκριβῶς ἀλλὰ καὶ μετρίως, ἐξαρκεῖ
 ἡμῖν· ἀκριβῶς μὲν γὰρ τότε εἰσόμεθα, ὅταν εὖρωμεν ὃ νυνδὴ
 d παρήλθομεν διὰ τὸ πολλῆς εἶναι σκέψεως.
 ΑΛ. Τί τοῦτο;
 ΣΩ. Ὁ ἄρτι οὕτω πως ἐρρήθη, ὅτι πρῶτον σκεπτέον εἶη
 αὐτὸ τὸ αὐτό· νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ αὐτὸ ἕκαστον ἐσκεμμεθα
 5 ὅτι ἐστί. καὶ ἴσως ἐξαρκέσει· οὐ γὰρ πον κυριώτερόν γε
 οὐδὲν ἂν ἡμῶν αὐτῶν φήσαιμεν ἢ τὴν ψυχῇν.
 ΑΛ. Οὐ δῆτα.
 ΣΩ. Οὐκοῦν καλῶς ἔχει οὕτω νομίζειν, ἐμὲ καὶ σὲ προσ-

b 9 ἔστι δὴ τοῦτο B Stobaeus: ἔστιν τοῦτό γε T b 11 συνάρχοντος
 B: οὖν ἀρχοντος TW (συν s. v. W) c 1 σῶμα B: τὸ σῶμα T
 c 2 prius ἢ T: om. B c 5 τι BT: om. Olympiodorus c 8 ἀλλὰ
 καὶ μετρίως TW: om. B d 4 δὲ B: δὴ T ἀντὶ T b: αὐ τὶ
 pr. B αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ Schleiermacher: αὐτοῦ καθ' αὐτὸ Stallbaum
 αὐτοῦ αὐτὸ Stephanus: αὐτοῦ αὐτὸν BT d 5 ὅτι B Stobaeus:
 τί T

ομιλεῖν ἀλλήλοις τοῖς λόγοις χρωμένους τῇ ψυχῇ πρὸς τὴν ψυχὴν;

10

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

e

ΣΩ. Τοῦτ' ἄρα ἦν ὃ καὶ ὀλίγῳ ἔμπροσθεν εἶπομεν, ὅτι Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ διαλέγεται λόγῳ χρώμενος, οὐ πρὸς τὸ σὸν πρόσωπον, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην ποιούμενος τοὺς λόγους· τοῦτο δέ ἐστιν ἡ 5 ψυχή.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ψυχὴν ἄρα ἡμᾶς κελεύει γνωρίσαι ὃ ἐπιτάττων γνῶναι ἑαυτόν.

ΑΛ. Ἐοικεν.

131

ΣΩ. Ὅστις ἄρα τῶν τοῦ σώματός τι γινώσκει, τὰ αὐτοῦ ἀλλ' οὐχ αὐτὸν ἔγνωκεν.

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Οὐδεὶς ἄρα τῶν ἰατρῶν ἑαυτὸν γινώσκει, καθ' ὅσον ἰατρός, οὐδὲ τῶν παιδοτριβῶν, καθ' ὅσον παιδο- 5 τρίβης.

ΑΛ. Οὐκ ἔοικεν.

ΣΩ. Πολλοῦ ἄρα δέουσιν οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ ἄλλοι δη- μιουργοὶ γινώσκειν ἑαυτούς. οὐδὲ γὰρ τὰ ἑαυτῶν οὐτοί γε, 10 ὡς ἔοικεν, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτῶν κατὰ γε τὰς τέχνας ἄς ἔχουσιν· τὰ γὰρ τοῦ σώματος γινώσκουσιν, οἷς b τοῦτο θεραπεύεται.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Εἰ ἄρα σωφροσύνη ἐστὶ τὸ ἑαυτὸν γινώσκειν, οὐδεὶς τούτων σώφρων κατὰ τὴν τέχνην. 5

ΑΛ. Οὐ μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Διὰ ταῦτα δὴ καὶ βάνανσοι αὐται αἱ τέχναι δοκοῦσιν εἶναι καὶ οὐκ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ μαθήματα.

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

d 9 τῇ ψυχῇ] τὴν ψυχὴν Dobree e 3 λόγῳ TW: om. B a 2 τι
Stobaeus: om. B T a 5 γινώσκει T: γινώσκειν B b 1 ἄς
T: om. B b 7 ταῦτα T b: ταυ pg. B

- 10 ΣΩ. Οὐκοῦν πάλιν ὅστις αὐτὸ σῶμα θεραπεύει, τὰ ἑαυτοῦ
ἀλλ' οὐχ αὐτὸν θεραπεύει;
ΑΛ. Κινδυνεύει.
ΣΩ. Ὅστις δέ γε τὰ χρήματα, οὔθ' ἑαυτὸν οὔτε τὰ
c ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἔτι πορρωτέρω τῶν ἑαυτοῦ;
ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.
ΣΩ. Οὐ τὰ αὐτοῦ ἄρα ἔτι πράττει ὁ χρηματιστής.
ΑΛ. Ὅρθῶς.
- 5 ΣΩ. Εἰ ἄρα τις γέγονεν ἐραστῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου
σώματος, οὐκ Ἀλκιβιάδου ἄρα ἠράσθη ἀλλὰ τινος τῶν
Ἀλκιβιάδου.
ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.
ΣΩ. Ὅστις δέ σου τῆς ψυχῆς ἐρᾷ;
10 ΑΛ. Ἀνάγκη φαίνεται ἐκ τοῦ λόγου.
ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ μὲν τοῦ σώματός σου ἐρῶν, ἐπειδὴ λήγει
ἀνθρώπινον, ἀπιὼν οἴχεται;
ΑΛ. Φαίνεται.
- d ΣΩ. Ὅ δέ γε τῆς ψυχῆς ἐρῶν οὐκ ἀπεισῶ, ἕως ἂν ἐπὶ τὸ
βέλτιον ἦ;
ΑΛ. Εἰκός γε.
ΣΩ. Οὐκοῦν ἐγὼ εἶμι ὁ οὐκ ἀπιὼν ἀλλὰ παραμένων
5 λήγοντος τοῦ σώματος, τῶν ἄλλων ἀπεληλυθότων.
ΑΛ. Εὖ γε ποιῶν, ὦ Σώκρατες· καὶ μηδὲ ἀπέλθοις.
ΣΩ. Προθυμοῦ τοίνυν ὅτι κάλλιστος εἶναι.
ΑΛ. Ἀλλὰ προθυμήσομαι.
- e ΣΩ. Ὡς οὕτω γέ σοι ἔχει· οὔτ' ἐγένεθ', ὡς ἔοικεν,
Ἀλκιβιάδῃ τῷ Κλεινίου ἐραστῆς οὔτ' ἔστιν ἀλλ' ἢ εἰς
μόνος, καὶ οὗτος ἀγαπητός, Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου καὶ
Φαωαρέτης.
- 5 ΑΛ. Ἀληθῆ.
ΣΩ. Οὐκοῦν ἔφησθα σμικρὸν φθῆμαί με προσελθόντα σοι,

b 10 τὰ B: τὸ T
c 6 ἄρα T: om. B
ἀλλ' B

b 11 οὐχ ἑαυτὸν T Stobaeus: οὐκ αὐτὸν B
d 6 μηδὲ T: μὴ B e 2 ἀλλ' ἢ T:

ἐπεὶ πρότερος ἂν μοι προσελθεῖν, βουλόμενος πυθέσθαι δι'
ὅτι μόνος οὐκ ἀπέρχομαι;

ΑΛ. Ἦν γὰρ οὕτω.

ΣΩ. Τοῦτο τοίνυν αἴτιον, ὅτι μόνος ἐραστῆς ἦν σός, οἱ 10
δ' ἄλλοι τῶν σῶν· τὰ δὲ σὰ λήγει ὥρας, σὺ δ' ἄρχῃ ἀνθεῖν.
καὶ νῦν γε ἂν μὴ διαφθαρῆς ὑπὸ τοῦ Ἀθηναίων δήμου καὶ 132
αἰσχύων γένῃ, οὐ μὴ σε ἀπολίπω. τοῦτο γὰρ δὴ μάλιστα
ἐγὼ φοβοῦμαι, μὴ δημεραστῆς ἡμῖν γενόμενος διαφθαρῆς·
πολλοὶ γὰρ ἤδη καὶ ἀγαθοὶ αὐτὸ πεπόνθασιν Ἀθηναίων.
εὐπρόσωπος γὰρ ὁ τοῦ μεγαλήτορος δῆμος Ἐρεχθέως· 5
ἄλλ' ἀποδύντα χρὴ αὐτὸν θεάσασθαι. εὐλαβοῦ οὖν τὴν
εὐλάβειαν ἣν ἐγὼ λέγω.

ΑΛ. Τίνα;

ΣΩ. Γύμνασαι πρῶτον, ὦ μακάριε, καὶ μάθε ἃ δεῖ μαθόντα b
ἵεναι ἐπὶ τὰ τῆς πόλεως, πρότερον δὲ μὴ, ἵν' ἀλεξιφάρμακα
ἔχων ἴης καὶ μηδὲν πάθῃς δεινόν.

ΑΛ. Εἶ μοι δοκεῖς λέγειν, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ πειρῶ
ἐξηγεῖσθαι ὅντιν' ἂν τρόπον ἐπιμεληθεῖμεν ἡμῶν αὐτῶν. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν τοσοῦτον μὲν ἡμῖν εἰς τὸ πρόσθεν πεπέρανται
—ὁ γὰρ ἐσμέν, ἐπιεικῶς ὠμολόγηται—ἐφοβούμεθα δὲ μὴ
τούτου σφαλέντες λάθωμεν ἑτέρου τινὸς ἐπιμελόμενοι ἀλλ'
οὐχ ἡμῶν.

ΑΛ. Ἔστι ταῦτα. 10

ΣΩ. Καὶ μετὰ τοῦτο δὴ ὅτι ψυχῆς ἐπιμελητέον καὶ εἰς c
τοῦτο βλέπτεον.

ΑΛ. Δῆλον.

ΣΩ. Σωμάτων δὲ καὶ χρημάτων τὴν ἐπιμέλειαν ἑτέροις
παραδοτέον. 5

ΑΛ. Τί μὴν;

e 10 σός] σοῦ Stallbaum a 2 ἀπολίπω B T: ἀπολείπω Olympio-
dorus a 3 ἡμῖν γενόμενος B: γενόμενος ἡμῖν T b 5 ὄντιν'
ἀν Bekker: ὄντινα B T b 7 ἐφοβούμεθα T: φοβούμεθα B c 1 δὴ
ὅτι Stobaeus: δὲ ὅτι T: ἥδη B ψυχῆς T Olympiodorus Stobaeus:
τῆς ψυχῆς B

ΣΩ. Τίν' οὖν ἂν τρόπον γνοῖμεν αὐτὸ ἐναργέστατα; ἐπειδὴ τοῦτο γνόντες, ὡς ἔοικεν, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς γνωσόμεθα. ἄρα πρὸς θεῶν εὖ λέγοντος οὐ νυνδὴ ἐμνήσθημεν
10 τοῦ Δελφικοῦ γράμματος οὐ συνίεμεν;

ΑΛ. Τὸ ποῖόν τι διανοούμενος λέγεις, ὦ Σώκρατες;

δ ΣΩ. Ἐγὼ σοι φράσω, ὃ γε ὑποπτεύω λέγειν καὶ συμβουλεύειν ἡμῖν τοῦτο τὸ γράμμα. κινδυνεύει γὰρ οὐδὲ πολλαχοῦ εἶναι παράδειγμα αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὴν ὄψιν μόνον.

ΑΛ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

5 ΣΩ. Σκόπει καὶ σύ. εἰ ἡμῶν τῷ ὄμματι ὥσπερ ἀνθρώπων συμβουλεύον εἶπεν “ἰδὲ σαντόν,” πῶς ἂν ὑπελάβομεν τί παραινεῖν; ἄρα οὐχὶ εἰς τοῦτο βλέπειν, εἰς δὲ βλέπων ὁ ὀφθαλμὸς ἐμελλεν αὐτὸν ἰδεῖν;

ΑΛ. Δῆλον.

10 ΣΩ. Ἐννοῶμεν δὴ εἰς τί βλέποντες τῶν ὄντων ἐκεῖνό
e τε ὀρώμεν ἅμα ἂν καὶ ἡμᾶς αὐτούς;

ΑΛ. Δῆλον δὴ, ὦ Σώκρατες, ὅτι εἰς κάτοπτρά τε καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΣΩ. Ὅρθως λέγεις. οὐκοῦν καὶ τῷ ὀφθαλμῷ ᾧ ὀρώμεν
5 ἔνεστί (τι) τῶν τοιούτων;

ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἐννεόηκας οὖν ὅτι τοῦ ἐμβλέποντος εἰς τὸν
133 ὀφθαλμὸν τὸ πρόσωπον ἐμφαίνεται ἐν τῇ τοῦ κατακτικρῶ ὄψει ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ, ὃ δὴ καὶ κόρην καλοῦμεν, εἴδωλον ὃν τι τοῦ ἐμβλέποντος;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

5 ΣΩ. Ὁφθαλμὸς ἄρα ὀφθαλμὸν θεώμενος, καὶ ἐμβλέπων εἰς τοῦτο ὅπερ βέλτιστον αὐτοῦ καὶ ᾧ ὄρᾳ, οὕτως ἂν αὐτὸν ἴδοι.

c 7 αὐτὸ Schleiermacher: αὐτὰ B T c 8 καὶ T: om. B
c 10 ξυνίεμεν B Stobaeus: ξύνισμεν T d 6 συμβουλεύον Apelt:
συμβουλεύων B: ξυμβουλεύον T εἶπεν T: εἰπεῖν B σαντόν BT:
ἐαυτὸν Stobaeus d 7 βλέπειν B: βλέπει T δ B: om. T
e 5 τι add. F. A. Wolf a 2 δ ... καλοῦμεν secl. Schleiermacher
κόρην B Stobaeus: κορυφήν T a 3 ὃν τι B: ὄν T

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Εἰ δέ γ' εἰς ἄλλο τῶν τοῦ ἀνθρώπου βλέπει ἢ τι τῶν ὄντων, πλὴν εἰς ἐκεῖνο ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὁμοιον, οὐκ ἴσφεται ἑαυτόν. 10

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις. b

ΣΩ. Ὁφθαλμὸς ἄρ' εἰ μέλλει ἰδεῖν αὐτόν, εἰς ὀφθαλμὸν αὐτῷ βλεπτέον, καὶ τοῦ ὀμματος εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἐν ᾧ τυγχάνει ἢ ὀφθαλμοῦ ἀρετὴ ἐγγιγνομένη· ἔστι δὲ τοῦτό που ὄψις; 5

ΑΛ. Οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη, καὶ ψυχὴ εἰ μέλλει γνώσεσθαι αὐτήν, εἰς ψυχὴν αὐτῇ βλεπτέον, καὶ μάλιστ' εἰς τοῦτου αὐτῆς τὸν τόπον ἐν ᾧ ἐγγίγνεται ἢ ψυχῆς ἀρετῆ, σοφία, καὶ εἰς ἄλλο ᾧ τοῦτο τυγχάνει ὁμοιον ὄν; 10

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ἐχομεν οὖν εἰπεῖν ὅτι ἔστι τῆς ψυχῆς θεϊότερον c ἢ τοῦτο, περὶ δὲ τὸ εἰδέναι τε καὶ φρονεῖν ἔστιν;

ΑΛ. Οὐκ ἔχομεν.

ΣΩ. Τῷ θεῷ ἄρα τοῦτ' ἔοικεν αὐτῆς, καὶ τις εἰς τοῦτο βλέπων καὶ πᾶν τὸ θεῖον γούς, θεόν τε καὶ φρόνησιν, 5 οὕτω καὶ ἑαυτὸν ἂν γνοίῃ μάλιστα.

ΑΛ. Φαίνεται.

(ΣΩ. Ἄρ' οὖν, ὅθ' ὥσπερ κάτοπτρά ἐστι σαφέστερα τοῦ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἐνόπτρου καὶ καθαρώτερα καὶ λαμπρότερα, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοῦ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ψυχῇ βελτίστου καθα- 10 ρώτερόν τε καὶ λαμπρότερον τυγχάνει ὄν;

ΑΛ. Ἐοικέ γε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Εἰς τὸν θεὸν ἄρα βλέποντες ἐκείνῳ καλλίστῳ ἐνόπτρῳ χρώμεθ' ἂν καὶ τῶν ἀνθρωπίνων εἰς τὴν ψυχῆς

a 10 τοῦτο] αὐτὸ Madvig b 4 ἢ B: om. T: ἢ τοῦ Stobaeus
b 5 ὄψις T: ἢ ὄψις B b 10 σοφία secl. Heusde c 1 θεϊότερον
TW: νοερώτερον B: κυριώτερον Cobet c 2 τε] γε B: το T
ἔστιν B Stobaeus: om. T c 4 θεῷ B: θεῖῳ T c 5 θεόν τε καὶ
φρόνησιν om. Olympiodorus c 8-17 Ἄρ' οὖν . . . Naí Eusebius:
om. BT (sed talia fere legerunt Iulianus Stobaeus)

15 ἀρετήν, καὶ οὕτως ἂν μάλιστα ὀρθῶμεν καὶ γινώσκουμεν
ἡμᾶς αὐτούς.

ΑΛ. Ναί.)

ΣΩ. Τὸ δὲ γινώσκειν αὐτὸν ὁμολογοῦμεν σωφροσύνην
εἶναι;

20 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μὴ γινώσκοντες ἡμᾶς αὐτοὺς μηδὲ σώ-
φρονες ὄντες δυναίμεθ' ἂν εἰδέναι τὰ ἡμέτερα αὐτῶν κακά
τε καὶ ἀγαθά;

ΑΛ. Καὶ πῶς ἂν τοῦτο γένοιτο, ὦ Σώκρατες;

δ ΣΩ. Ἀδύνατον γὰρ ἴσως σοι φαίνεται μὴ γινώσκοντα
Ἄλκιβιάδην τὰ Ἄλκιβιάδου γινώσκειν ὅτι Ἄλκιβιάδου
ἐστίν.

ΑΛ. Ἀδύνατον μέντοι νῆ Δία.

5 ΣΩ. Οὐδ' ἄρα τὰ ἡμέτερα ὅτι ἡμέτερα, εἰ μὴδ' ἡμᾶς
αὐτούς;

ΑΛ. Πῶς γάρ;

ΣΩ. Εἰ δ' ἄρα μηδὲ τὰ ἡμέτερα, οὐδὲ τὰ τῶν ἡμετέρων;

ΑΛ. Οὐ φαίνεται.

10 ΣΩ. Οὐκ ἄρα πάνυ τι ὀρθῶς ὁμολογοῦμεν ὁμολογοῦντες
ἄρτι εἶναι τινὰς οἱ ἑαυτοὺς μὲν οὐ γινώσκουσιν, τὰ δ' αὐτῶν,
ἄλλους δὲ τὰ τῶν ἑαυτῶν. ἔοικε γὰρ πάντα ταῦτα εἶναι
e κατιδεῖν ἐνός τε καὶ μιᾶς τέχνης, αὐτόν, τὰ αὐτοῦ, τὰ τῶν
ἑαυτοῦ.

ΑΛ. Κινδυνεύει.

ΣΩ. Ὅστις δὲ τὰ αὐτοῦ ἀγνοεῖ, καὶ τὰ τῶν ἄλλων που
5 ἂν ἀγνοοῖ κατὰ ταῦτά.

ΑΛ. Τί μῆν;

c 18 ὁμολογοῦμεν T: ὁμολογοῦμεν B Stobaeus c 22 δυναίμεθ'
ἂν B: δυναίμεθα T: δυνάμεθα Stobaeus d 1 γὰρ T W: om. B
Olympiodorus σοι B Olympiodorus: om. T W d 5 ὅτι ἡμέτερα
T W: om. B d 8 μηδὲ Stobaeus: om. B T d 10 ὁμολογοῦμεν
T: ὁμολογοῦμεν B Olympiodorus d 12 ἄλλους δὲ Stobaeus:
ἄλλ' οὐ B T e 5 ἂν ἀγνοοῖ T: ἀγνοοῖ B: ἀγνοεῖ Sto-
baeus

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ τὰ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ τῶν πόλεων ἀγνοήσει.

ΑΛ. Ἐνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρ' ἂν γένοιτο ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ πολιτικός.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

10

ΣΩ. Οὐ μὴν οὐδ' οἰκονομικός γε.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

134

ΣΩ. Οὐδέ γε εἴσεται ὅτι πράττει.

ΑΛ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Ὅ δὲ μὴ εἰδῶς οὐχ ἁμαρτήσεται;

ΑΛ. Πάνν γε.

5

ΣΩ. Ἐξαμαρτάνων δὲ οὐ κακῶς πράξει ἰδίᾳ τε καὶ δημοσίᾳ;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ;

ΣΩ. Κακῶς δὲ πράττων οὐκ ἄθλιος;

ΑΛ. Σφόδρα γε.

10

ΣΩ. Τί δ' οἷς οὗτος πράττει;

ΑΛ. Καὶ οὔτοι.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶόν τε, ἔαν μὴ τις σῶφρων καὶ ἀγαθὸς ᾗ, εὐδαίμονα εἶναι.

ΑΛ. Οὐχ οἶόν τε.

b

ΣΩ. Οἱ ἄρα κακοὶ τῶν ἀνθρώπων ἄθλιοι.

ΑΛ. Σφόδρα γε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οὐδ' ὁ πλουτήσας ἀθλιότητος ἀπαλλάττεται, ἀλλ' ὁ σωφρονήσας.

5

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τειχῶν οὐδὲ τριήρων οὐδὲ νεωρίων δέονται αἱ πόλεις, ὧ Ἀλκιβιάδη, εἰ μέλλουσιν εὐδαιμονήσῃν, οὐδὲ πλήθους οὐδὲ μεγέθους ἀνευ ἀρετῆς.

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

10

ΣΩ. Εἰ δὴ μέλλεις τὰ τῆς πόλεως πράξειν ὀρθῶς καὶ καλῶς, ἀρετῆς σοι μεταδοτέον τοῖς πολίταις.

c

a 2 γε T: om. B a 13 οὐκ ἄρα . . . b 3 σφόδρα γε T b: om. B
b 4 ἀθλιότητος T W Olympiodorus: ματαιότητος B

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Δύναίτο δ' ἂν τις μεταδιδόναι ὃ μὴ ἔχοι;

ΑΛ. Καὶ πῶς;

5 ΣΩ. Αὐτῷ ἄρα σοὶ πρῶτον κτητέον ἀρετὴν, καὶ ἄλλῳ ὃς μέλλει μὴ ἰδίᾳ μόνον αὐτοῦ τε καὶ τῶν αὐτοῦ ἄρξειν καὶ ἐπιμελήσεσθαι, ἀλλὰ πόλεως καὶ τῶν τῆς πόλεως.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ἐξουσίαν σοι οὐδ' ἀρχὴν παρασκευαστέον
10 σαυτῷ ποιεῖν ὅτι ἂν βούλη, οὐδὲ τῇ πόλει, ἀλλὰ δικαιοσύνην καὶ σωφροσύνην.

ΑΛ. Φαίνεται.

d ΣΩ. Δικαίως μὲν γὰρ πράττοντες καὶ σωφρόνως σύ τε καὶ ἡ πόλις θεοφιλῶς πράξετε.

ΑΛ. Εἰκόσ γε.

ΣΩ. Καὶ ὅπερ γε ἐν τοῖς πρόσθεν ἐλέγομεν, εἰς τὸ
5 θεῖον καὶ λαμπρὸν ὄρωντες πράξετε.

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν ἐνταῦθά γε βλέποντες ὑμᾶς τε αὐτοὺς καὶ τὰ ὑμέτερα ἀγαθὰ κατόψεσθε καὶ γνώσεσθε.

ΑΛ. Ναί.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν ὀρθῶς τε καὶ εὖ πράξετε;

ΑΛ. Ναί.

e ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν οὕτω γε πράττοντας ὑμᾶς ἐθέλω ἐγγήσασθαι ἢ μὴν εὐδαιμονήσειν.

ΑΛ. Ἀσφαλῆς γὰρ εἰ ἐγγυητής.

ΣΩ. Ἀδίκως δέ γε πράττοντες, εἰς τὸ ἄθεον καὶ σκοτεινὸν
5 βλέποντες, ὡς τὰ εἰκότα, ὅμοια τούτοις πράξετε ἀγνοοῦντες ὑμᾶς αὐτούς.

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ὡς γὰρ (ἂν), ὧ φίλε Ἀλκιβιάδῃ, ἐξουσία μὲν ἢ ποιεῖν ὃ βούλεται, νοῦν δὲ μὴ ἔχη, τί τὸ εἶκος συμβαίνειν,

ε 3 ἔχοι T Olympiodorus : ἔχει B Stobaeus ε 5 κτητέον T : κλητέον B d 8 καὶ B : τε καὶ T ε 4 γε T : om. B Stobaeus καὶ T : καὶ τὸ B Stobaeus ε 8 ἂν Laur. lxxxv. 9 : om. BT

ιδιώτῃ ἢ καὶ πόλει; οἷον νοσοῦντι ἐξουσίας οὔσης δρᾶν ὁ 10
 βούλεται, νοῦν ἰατρικὸν μὴ ἔχοντι, τυραννοῦντι δὲ ὡς μηδὲν 135
 ἐπιπλήττοι τις αὐτῶ, τί τὸ συμβησόμενον; ἄρ' οὐχ, ὡς τὸ
 εἰκός, διαφθαρῆναι τὸ σῶμα;

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Τί δ' ἐν νηί, εἴ τῳ ἐξουσία εἶη ποιεῖν ὃ δοκεῖ, νοῦ 5
 τε καὶ ἀρετῆς κυβερνητικῆς ἐστερημένῳ, καθορᾶς ἂ ἂν
 συμβαίῃ αὐτῶ τε καὶ τοῖς συνναύταις;

ΑΛ. Ἐγώ γε, ὅτι γε ἀπόλωτο πάντες ἄν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὡσαύτως ἐν πόλει τε καὶ πάσαις ἀρχαῖς καὶ
 ἐξουσίαις ἀπολειπομέναις ἀρετῆς ἔπεται τὸ κακῶς πράττειν; b

ΑΛ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τυραννίδα χρῆ, ὧ ἄριστε Ἀλκιβιάδη, παρα-
 σκευάζεσθαι οὐθ' αὐτῶ οὔτε τῇ πόλει, εἰ μέλλετε εὐδαιμονεῖν,
 ἀλλ' ἀρετῆν. 5

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Πρὶν δέ γε ἀρετῆν ἔχειν, τὸ ἄρχεσθαι ἄμεινον ὑπὸ
 τοῦ βελτίονος ἢ τὸ ἄρχειν ἀνδρὶ, οὐ μόνον παιδί.

ΑΛ. Φαίνεται. 10

ΣΩ. Οὐκοῦν τό γ' ἄμεινον καὶ κάλλιον;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ κάλλιον πρεπωδέστερον;

ΑΛ. Πῶς δ' οὔ; c

ΣΩ. Πρέπει ἄρα τῷ κακῷ δουλεύειν ἄμεινον γάρ.

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Δουλοπρεπὲς ἄρ' ἢ κακία.

ΑΛ. Φαίνεται. 5

ΣΩ. Ἐλευθεροπρεπὲς δὲ ἢ ἀρετή.

ΑΛ. Ναί.

a 1 ὡς] ὥστε Schanz (et mox ἐπιπλήττειν cum Buttmann) μηδὲ
 ἐπιπλήττοι τις αὐτῶ T: μηδὲν ἐπιπλήττει τις αὐτῶ Olympiodorus: μηδ'
 ἐπιπλήττοντι ἐαντῶ B a 5 δοκεῖ T: δοκεῖν B a 7 ξυμβαίῃ
 W Stobaeus: ξυμβαίῃ B T: ξυμβαίνοι Coisl. a 8 ἂν T: om. B
 a 9 πάσαις B Stobaeus: ἀπάσαις T

- ΣΩ. Οὐκοῦν φεύγειω χρή, ὦ ἑταῖρε, τὴν δουλοπρέπειαν;
 ΑΛ. Μάλιστα γέ, ὦ Σώκρατες.
- 10 ΣΩ. Αἰσθάνη δὲ νῦν πῶς ἔχεις; ἐλευθεροπρεπῶς ἢ οὐ;
 ΑΛ. Δοκῶ μοι καὶ μάλα σφόδρα αἰσθάνεσθαι.
 ΣΩ. Οἶσθ' οὖν πῶς ἀποφεύξῃ τοῦτο τὸ περὶ σέ νῦν;
 ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν αὐτὸ ἐπὶ καλῷ ἀνδρὶ.
- d ΑΛ. Ἔγωγε.
 ΣΩ. Πῶς;
 ΑΛ. Ἐὰν βούλη σύ, ὦ Σώκρατες.
 ΣΩ. Οὐ καλῶς λέγεις, ὦ Ἀλκιβιάδῃ.
- 5 ΑΛ. Ἄλλὰ πῶς χρή λέγειν;
 ΣΩ. Ὅτι ἔὰν θεὸς ἐθέλῃ.
 ΑΛ. Λέγω δῆ. καὶ πρὸς τούτοις μέντοι τόδε λέγω, ὅτι
 κινδυνεύσομεν μεταβαλεῖν τὸ σχῆμα, ὦ Σώκρατες, τὸ μὲν
 σὸν ἐγώ, σὺ δὲ τοῦμόν· οὐ γὰρ ἔστιν ὅπως οὐ παιδαγωγήσω
 10 σε ἀπὸ τῆσδε τῆς ἡμέρας, σὺ δ' ὑπ' ἐμοῦ παιδαγωγήσῃ.
- e ΣΩ. Ὡ γυνναίε, πελαργοῦ ἄρα ὁ ἐμὸς ἔρωσ οὐδὲν
 διοίσει, εἰ παρὰ σοὶ ἐννεοττεύσας ἔρωτα ὑπόπτερον ὑπὸ
 τούτου πάλω θεραπεύσεται.
 ΑΛ. Ἄλλὰ οὕτως ἔχει, καὶ ἄρξομαί γε ἐντεῦθεν τῆς
 5 δικαιοσύνης ἐπιμέλεσθαι.
 ΣΩ. Βουλοίμην ἂν σε καὶ διατελέσαι· ὀρρωδῶ δέ, οὐ τι
 τῇ σῇ φύσει ἀπιστῶν, ἀλλὰ τὴν τῆς πόλεως ὀρῶν ῥώμην,
 μὴ ἐμοῦ τε καὶ σοῦ κρατήσῃ.

d 7 μέντοι τόδε B T : μὲν ὃδε Olympiodorus d 8 μεταβαλεῖν]
 μεταλαβεῖν Cobet e 2 ἐννεοττεύσας B : ἐννεοττεύσασι T

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

St. II
p. 138

ΣΩ. ὦ Ἀλκιβιάδη, ἀρά γε πρὸς τὸν θεὸν προσευξόμενος **a**
πορεύῃ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίη γέ τοι ἐσκυθροπακέσαι τε καὶ εἰς γῆν
βλέπειν, ὥς τι συννοοῦμενος. **5**

ΑΛ. Καὶ τί ἂν τις συννοοῖτο, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Τὴν μεγίστην, ὦ Ἀλκιβιάδη, σύννοιον, ὥς γ' ἐμοὶ
δοκεῖ. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τοὺς θεούς, ἀ **b**
τυγχάνομεν εὐχόμενοι καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ἐνίοτε τούτων
τὰ μὲν δίδόναι, τὰ δ' οὐ, καὶ ἔστιν οἷς μὲν αὐτῶν, ἔστι
δ' οἷς οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν. **5**

ΣΩ. Οὐκοῦν δοκεῖ σοι πολλῆς προμηθείας γε προσδεῖσθαι,
ὅπως μὴ λήσεται αὐτὸν εὐχόμενος μεγάλα κακά, δοκῶν δ'
ἀγαθά, οἱ δὲ θεοὶ τύχῳσιν ἐν ταύτῃ ὄντες τῇ ἕξει, ἐν ᾗ
διδόασιν αὐτοὶ ἅ τις εὐχόμενος τυγχάνει; ὥσπερ τὸν Οἰ-
δίπουν αὐτίκα φασὶν εὖξασθαι χαλκῷ διελέσθαι τὰ πατρῶα **c**
τοὺς υἱεῖς· ἔξὸν αὐτῷ τῶν παρόντων αὐτῷ κακῶν ἀποτροπὴν

a 1 προσευξόμενος πορεύῃ T: πορευόμενος προσεύξει B **a** 6 τις
T: τι B **b** 7 λήσεται] λήσει τις Bekker **c** 1 τὰ πατρῶα
τοὺς υἱεῖς B: τοὺς υἱεῖς τὰ πατρῶα T **c** 2 παρόντων αὐτῷ B:
παρόντων T

τινα εὔξασθαι, ἕτερα πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν κατηράτο· τοι-
γαροῦν ταῦτά τε ἐξετελέσθη, καὶ ἐκ τούτων ἄλλα πολλὰ καὶ
5 δεινά, ἃ τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν;

ΑΛ. Ἄλλὰ σὺ μὲν, ὦ Σώκρατες, μαινόμενον ἄνθρωπον
εἴρηκας· ἐπεὶ τίς ἂν σοι δοκεῖ τολμήσαι ὑγιαίνων τοιαῦτ'
εὔξασθαι;

ΣΩ. Τὸ μαινέσθαι ἄρα γε ὑπεναντίον σοι δοκεῖ τῷ
10 φρονεῖν;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

d ΣΩ. Ἄφρονες δὲ καὶ φρόνιμοι δοκοῦσιν ἄνθρωποι εἶναι
τινές σοι;

ΑΛ. Εἶναι μέντοι.

ΣΩ. Φέρε δὴ, ἐπισκεψώμεθα τίνες ποτ' εἰσὶν οὗτοι. ὅτι
5 μὲν γὰρ εἰσὶ τινες, ὠμολόγηται, ἄφρονές τε καὶ φρόνιμοι,
καὶ μαινόμενοι ἕτεροι.

ΑΛ. Ὁμολόγηται γάρ.

ΣΩ. Ἔτι δὲ ὑγιαίνοντές εἰσὶ τινες;

ΑΛ. Εἰσίν.

10 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἀσθενοῦντες ἕτεροι;

139 ΑΛ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐχ οἱ αὐτοί;

ΑΛ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ ἕτεροί τινές εἰσιν, οἳ μηδέτερα τούτων
5 πεπόνθασιν;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἄνθρωπον ὄντα ἢ νοσεῖν ἢ μὴ
νοσεῖν.

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

10 ΣΩ. Τί δέ; περὶ φρονήσεως καὶ ἀφροσύνης ἄρα γε τὴν
αὐτὴν ἔχεις σὺ γνώμην;

ΑΛ. Πῶς λέγεις;

c4 τε T: om. B c9 ἄρα γε T: ἄρα B a7 γὰρ ἐστιν T:
ἄρ' B a11 ἔχεις σὺ γνώμην scripsi: ἔχει συγγνώμην B: ἔχεις
γνώμην T b

ΣΩ. Εἰ δοκεῖ σοι οἶόν τε εἶναι ἢ φρόνιμον ἢ ἄφρονα, ἢ ἔστι τι διὰ μέσου τρίτου πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μήτε φρόνιμον μήτε ἄφρονα;

b

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Ἐνάγκη ἄρ' ἔστι τὸ ἕτερον τούτων πεπουθέναι.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ὁμολογήσας ὑπεναντίον εἶναι 5
μανίαν φρονήσει;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ μηδὲν εἶναι διὰ μέσου τρίτου πάθος, ὃ ποιεῖ τὸν ἄνθρωπον μήτε φρόνιμον μήτε ἄφρονα εἶναι;

ΑΛ. Ὁμολόγησα γάρ.

10

ΣΩ. Καὶ μὴν δύο γε ὑπεναντία ἐνὶ πράγματι πῶς ἂν εἴη;

ΑΛ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἐφροσύνη ἄρα καὶ μανία κινδυνεύει ταῦτόν εἶναι.

c

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Πάντας οὖν ἂν φάντες, ὧ Ἄλκιβιάδη, τοὺς ἄφρονας μαίνεσθαι ὀρθῶς ἂν φαίημεν· αὐτίκα τῶν σῶν ἡλικιωτῶν εἴ τινες τυγχάνουσιν ἄφρονες ὄντες, ὥσπερ εἰσὶ, καὶ τῶν 5
ἔτι πρεσβυτέρων. ἐπεὶ φέρε πρὸς Διός, οὐκ οἶει τῶν ἐν τῇ πόλει ὀλίγους μὲν εἶναι τοὺς φρονίμους, ἄφρονας δὲ δὴ τοὺς πολλούς, οὓς δὴ σὺ μαινομένους καλεῖς;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Οἶει ἂν οὖν χαίροντας ἡμᾶς εἶναι μετὰ τοσούτων 10
μαινομένων πολιτενομένους, καὶ οὐκ ἂν παιομένους καὶ βαλ-
λομένους, καὶ ἄπερ εἰώθασιν οἱ μαινώμενοι διαπράττεσθαι, πάλαι δὴ δίκην δεδωκέναι; ἀλλὰ ὄρα, ὧ μακάριε, μὴ οὐχ οὕτως ταῦτ' ἔχει.

d

ΑΛ. Πῶς ἂν οὖν ποτ' ἔχοι, ὧ Σώκρατες; κινδυνεύει γὰρ 5
οὐχ οὕτως ἔχειν ὥσπερ ᾤήθη.

a 13 εἰ δοκεῖς οἶόν τε B: δοκεῖ σοι οἶόν τε T: δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον
Ast: δοκεῖ σοι μόνον τινὰ ci. Stallbaum a 14 ποιεῖ B: ἐπολεῖ T
c 3 πάντας T: πάντες B c 7 δὲ δὴ B: δὲ T d 3 δὴ B: om. T
ἀλλὰ ὄρα B: ἀλλ' ὦρα T

ΣΩ. Οὐδ' ἐμοὶ δοκεῖ. ἀλλὰ τῆδέ πη ἀθρητέον.

ΑΛ. Πῆ ποτε λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ δὴ σοὶ γε ἐρῶ. ὑπολαμβάνομέν γε τινὰς
10 εἶναι νοσοῦντας· ἢ οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

e ΣΩ. Ἄρ' οὖν δοκεῖ σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν νοσοῦντα
ποδαγρᾶν ἢ πυρέττειν ἢ ὀφθαλμῶν, ἢ οὐκ ἂν δοκεῖ σοι καὶ
μηδὲν τούτων πεπονθὼς ἑτέραν νόσον νοσεῖν; πολλαὶ γὰρ
δήπου γέ εἰσι, καὶ οὐχ αὐταὶ μόναι.

5 ΑΛ. Ἐμοιγε δοκοῦσιν.

ΣΩ. Ὄφθαλμία σοι οὖν δοκεῖ πᾶσα νόσος εἶναι;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ πᾶσα νόσος ὀφθαλμία;

ΑΛ. Οὐ δήτα ἔμοιγε· ἀπορῶ μέντοι γε πῶς λέγω.

140 ΣΩ. Ἄλλ' ἔαν ἔμοιγε προσέχῃς τὸν νοῦν, σὺν τε δύο
σκεπτομένῳ τυχὸν εὐρήσομεν.

ΑΛ. Ἄλλὰ προσέχω, ὦ Σώκρατες, εἰς δύναμιν τὴν ἐμήν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὁμολογήθη ἡμῖν ὀφθαλμία μὲν πᾶσα νόσος
5 εἶναι, νόσος μέντοι οὐκ εἶναι πᾶσα ὀφθαλμία;

ΑΛ. Ὄμολογήθη.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ μοι δοκεῖ ὁμολογηθῆναι. καὶ γὰρ
οἱ πυρέττοντες πάντες νοσοῦσιν, οὐ μέντοι οἱ νοσοῦντες
πάντες πυρέττουσιν οὐδὲ ποδαγρῶσιν οὐδέ γε ὀφθαλμῶσιν,
b οἶμαι· ἀλλὰ νόσος μὲν πᾶν τὸ τοιοῦτόν ἐστι, διαφέρειν
δέ φασιν οὗς δὴ καλοῦμεν ἰατροὺς τὴν ἀπεργασίαν αὐτῶν.
οὐ γὰρ πᾶσιν οὔτε ὅμοιαι οὔτε ὁμοίως διαπράττονται, ἀλλὰ
κατὰ τὴν αὐτῆς δύναμιν ἐκάστη· νόσοι μέντοι πᾶσαι εἰσιν.

5 ὥσπερ δημιουργοὺς τινὰς ὑπολαμβάνομεν· ἢ οὐ;

ΑΛ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς σκντοτόμους καὶ τέκτονας καὶ ἀν-

d 9 γέ τινὰς T : τινὰς B e 4 γε T : τέ B e 6 σοι οὖν B :
οὖν σοι T e 9 μέντοι γε T : μέντοι B a 2 τυχὸν B : σχεδὸν T
a 9 ποδαγρῶσιν B : ποδαγρῶσιν T b 2 δέ recc. : δὴ BT
b 3 πᾶσιν B : πᾶσαι T ὅμοιαι T : ὅμοιοι B : ὅμοια J. G. Schneider

δριαντοποιούς καὶ ἑτέρους παμπληθεῖς, οὓς τί δεῖ καθ' ἕκαστα λέγειν; ἔχουσι δ' οὖν διειληφότες δημιουργίας μέρη, καὶ πάντες οὗτοί εἰσι δημιουργοί, οὐ μέντοι εἰσὶ τέκτονές γε οὐδὲ σκυτοτόμοι οὐδ' ἀνδριαντοποιοί, οἳ σύμπαντές εἰσι δημιουργοί.

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Οὕτως μὲν τοίνυν καὶ τὴν ἀφροσύνην διειληφότες εἰσί, καὶ τοὺς μὲν πλείστον αὐτῆς μέρος ἔχοντας μαινομένους καλοῦμεν, τοὺς δ' ὀλίγον ἔλαττον ἡλιθίους τε καὶ ἐμβροντήτους· οἳ δὲ ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι βουλόμενοι κατονομάζωμεν οἳ μὲν μεγαλοψύχους, οἳ δὲ εὐθήεις, ἕτεροι δὲ ἀκάκους καὶ ἀπείρους καὶ ἐνεούς· εὐρήσεις δὲ καὶ ἕτερα πολλὰ ἀναζητῶν ὀνόματα. πάντα δὲ ταῦτα ἀφροσύνη ἐστίν, διαφέρει δέ, ὥσπερ τέχνη τέχνης ἡμῖν κατεφαίνετο καὶ νόσος νόσον· ἢ πῶς σοι δοκεῖ;

ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀπ' ἐκείνου πάλιν ἐπανέλθωμεν. ἦν γὰρ δήπου καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, σκεπτέον εἶναι τοὺς ἀφρονάς τε καὶ φρονίμους, τίνες ποτ' εἰσίν. ὠμολόγητο γὰρ εἶναι τινάς· ἢ γὰρ οὐ;

ΑΛ. Ναί, ὠμολόγηται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν τούτους φρονίμους ὑπολαμβάνεις, οἳ ἂν εἰδῶσιν ἅττα δεῖ πράττειν καὶ λέγειν;

ΑΛ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Ἄφρονας δὲ ποτέρους; ἄρα γε τοὺς μηδέτερα τούτων εἰδότες;

ΑΛ. Τούτους.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἳ γε μὴ εἰδότες μηδέτερα τούτων λήσουσιν αὐτοὺς καὶ λέγοντες καὶ πράττοντες ἅττα μὴ δεῖ;

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Τούτων μέντοι ἔλεγον, ὧ Ἀλκιβιάδη, καὶ τὸν

ε 2 οὐδὲ T: καὶ B οἳ T: om. B d 7 καὶ B: om. T
d 9 οὐ del. Hirschig d 10 ὠμολόγητο Stephanus e 8 λέγοντες
καὶ πράττοντες Stobaeus: λέγοντας καὶ πράττοντας BT

- 141 Οιδίπουν εἶναι τῶν ἀνθρώπων· εὐρήσεις δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν πολλοὺς οὐκ ὀργῇ κεκρημένους, ὥσπερ ἐκείνον, οὐδ' οιομένους κακὰ σφισιν εὐχέσθαι, ἀλλ' ἀγαθὰ. ἐκείνος μὲν ὥσπερ οὐδ' ἠΰχετο, οὐδ' ᾤετο· ἕτεροι δέ τινές εἰσι οἱ
 5 τάναντία τούτων πεπόνθασιν. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι σε πρῶτον, εἴ σοι ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος, ἐρωτήσειεν, πρὶν ὅτι οὖν εὐξασθαι σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι τύραννον γενέσθαι τῆς Ἀθηναίων πόλεως· εἰ δὲ τοῦτο φαῦλον ἡγήσαιο καὶ μὴ μέγα τι, προσθείη καὶ
 b πάντων τῶν Ἑλλήνων· εἰ δὲ σε ὀρώη ἔτι ἕλαττον δοκοῦντα ἔχειν, εἰ μὴ καὶ πάσης Εὐρώπης, ὑποσταίη σοι καὶ τοῦτο, (καὶ τοῦτο) μὴ μόνον ὑποσταίη, (ἀλλ') ἀθημερόν σου βουλομένον ὡς πάντας αἰσθήσεσθαι ὅτι Ἀλκιβιάδης ὁ Κλειίου
 5 τύραννός ἐστιν· αὐτὸν οἶμαι ἂν σε ἀπιέναι περιχαρῆ γενόμενον, ὡς τῶν μεγίστων ἀγαθῶν κεκυρηκότα.

ΑΛ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι, ὦ Σώκρατες, κἂν ἄλλον ὄντων, εἴπερ τοιαῦτα συμβαίη αὐτῷ.

- c ΣΩ. Ἀλλὰ μέντοι ἀντί γε τῆς σῆς ψυχῆς οὐδ' ἂν τὴν πάντων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων χώραν τε καὶ τυραννίδα βουλευθείης σοι γενέσθαι.

ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε. πῶς γὰρ ἂν, μηθέν γέ τι μέλλων
 5 αὐτοῖς χρήσεσθαι;

ΣΩ. Τί δ' εἰ μέλλοις κακῶς τε καὶ βλαβερῶς χρήσθαι; οὐδ' ἂν οὕτως;

ΑΛ. Οὐ δῆτα.

- ΣΩ. Ὅραῖς οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλὲς οὔτε τὰ διδόμενα εἰκῆ
 10 δέχεσθαι τε οὔτε αὐτὸν εὐχέσθαι γενέσθαι, εἴ γέ τις
 d βλάπτεσθαι μέλλοι διὰ ταῦτα ἢ τὸ παράπαν τοῦ βίου ἀπαλλαγῆναι. πολλοὺς δ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν, ὅσοι τυραν-

a 1 δ' ἔτι καὶ τῶν νῦν B: δὲ καὶ τῶν νῦν ἔτι T a 2 ἐκείνον T: κείνον B
 b 1 ὀρώη B: ἐρώη T b 2 καὶ τοῦτο bis scripsit Sauppe b 3 ἀλλ'
 add. Dobree b 4 αἰσθήσεσθαι B: αἰσθέσθαι T b 5 αὐτὸν! αὐτῶν
 Dobree: πρῶτον Schanz c 2 τε καὶ β. B: καὶ β. T c 5 χρήσεσθαι
 B: χρήσθαι T c 6 μέλλοις B: μέλλεις T c 10 τε οὔτε T:
 τε οὐδε B: γε οὔτε corr. Coisl.: σε οὔτε vulg.: οὔτε J. G. Schneider

νίδος ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ σπουδάσαντες τοῦτ' αὐτοῖς
 παραγενέσθαι, ὡς ἀγαθόν τι πράξαντες, διὰ τὴν τυραννίδα
 ἐπιβουλευθέντες τὸν βίον ἀφηρέθησαν. οἶμαι δέ σε οὐκ 5
 ἀνήκοον εἶναι ἐνιά γε χθιζά τε καὶ πρωϊζά γεγεννημένα,
 ὅτε Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων τύραννον τὰ παιδικά, ἐρα-
 σθέντα τῆς τυραννίδος οὐθέν ἦττον ἤπερ ἐκείνος τῶν παι-
 δικῶν, ἀπέκτεινε τὸν ἐραστήν ὡς τύραννός τε καὶ εἰδαίμων 6
 ἀνὴρ ἐσόμενος· κατασχὼν δὲ τρεῖς ἢ τέτταρας ἡμέρας τὴν
 τυραννίδα πάλιν αὐτὸς ἐπιβουλευθεὶς ὑφ' ἐτέρων τιῶν
 ἐτελεύτησεν. ὄρᾳς δὴ καὶ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν—ταῦτα
 γὰρ οὐκ ἄλλων ἀκηκόαμεν, ἀλλ' αὐτοὶ παρόντες οἶδαμεν—
 ὅσοι στρατηγίας ἐπιθυμήσαντες ἤδη καὶ τυχόντες αὐτῆς οἱ 142
 μὲν ἔτι καὶ νῦν φυγάδες τῆσδε τῆς πόλεως εἰσιν, οἱ δὲ
 τὸν βίον ἐτελεύτησαν· οἱ δὲ ἄριστα δοκοῦντες αὐτῶν πράτ-
 τειν διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες καὶ φόβων οὐ μόνον
 ἐν ταύτῃ τῇ στρατηγίᾳ, ἀλλ' ἐπεὶ εἰς τὴν ἑαυτῶν κατῆλθον, 5
 ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν πολιορκούμενοι πολιορκίαν οὐδὲν
 ἐλάττω τῆς ὑπὸ τῶν πολεμίων διετέλεσαν, ὥστε ἐνίοις
 αὐτῶν εὐχεσθαι ἀστρατηγίτους εἶναι μᾶλλον ἢ ἐστρατηγη-
 κέναι. εἰ μὲν οὖν ἦσαν οἱ κίνδυνοί τε καὶ πόνοι φέροντες 6
 εἰς ὠφέλειαν, εἶχεν ἂν τινα λόγον· νῦν δὲ καὶ πολὺ τού-
 ναντίον. εὐρήσεις δὲ καὶ περὶ τέκνων τὸν αὐτὸν τρόπον,
 εὐξαμένους τιὰς ἤδη γενέσθαι καὶ γενομένων εἰς συμφοράς
 τε καὶ λύπας τὰς μεγίστας καταστάντας. οἱ μὲν γὰρ 5
 μοχθηρῶν διὰ τέλους ὄντων τῶν τέκνων ὄλον τὸν βίον
 λυπούμενοι διήγαγον· τοὺς δὲ χρηστῶν μὲν γενομένων,
 συμφοραῖς δὲ χρησαμένων ὥστε στερηθῆναι, καὶ τούτους 6
 οὐδὲν εἰς ἐλάττονας δυστυχίας καθεστηκότας ἤπερ ἐκείνους
 καὶ βουλομένους ἂν ἀγέννητα μᾶλλον εἶναι ἢ γενέσθαι.
 ἀλλ' ὅμως τούτων τε καὶ ἐτέρων πολλῶν ὁμοιοτρόπων τού-
 τοις οὕτω σφόδρα καταδήλων ὄντων, σπάνιον εὐρεῖν ὅστις 5

d 4 πράξαντες BT: πράξοντες recc. e 4 οἶδαμεν] εἶδομεν Hirschig
 a 5 ταύτῃ] αὐτῇ Dobree (Ficinus) a 6 πολιορκίαν recc.: πολιορκία BT
 b 2 εἶχεν] εἶχον Cobet c 3 καὶ T: om. B ἀγέννητα T: ἀγέννητα B

ἂν ἡ διδομένων ἀπόσχοιτο ἢ μέλλων δι' εὐχῆς τεύξεσθαι
 παύσαιτο ἂν εὐχόμενος· οἱ δὲ πολλοὶ οὔτε ἂν τυραννίδος
 διδομένης ἀπόσχοιτο ἂν οὔτε στρατηγίας οὐδ' ἐτέρων
 d πολλῶν, ἃ παρόντα βλάπτει μᾶλλον ἢ ὠφελεῖ, ἀλλὰ κἂν
 εὔξαιτο ἂν γενέσθαι, εἴ τῳ μὴ παρόντα τυγχάνει· ὀλίγων
 δὲ ἐπισχόντες ἐνίοτε παλιωδοῦσιν, ἀνευχόμενοι ἄττ' ἂν
 τὸ πρῶτον εὔξωνται. ἐγὼ μὲν οὖν ἀπορώ μὴ ὡς ἀληθῶς
 5 μάτην θεοὺς ἄνθρωποι αἰτιῶνται, ἐξ ἐκείνων φάμενοι
 κακά σφισιν εἶναι· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν εἶτε ἀτα-
 σθαλίαισιν εἶτε ἀφροσύναις χρῆ εἰπεῖν, ὑπὲρ μόνον
 e ἄλλ' ἔχουσι. κινδυνεύει γοῦν, ὧ Ἀλκιβιάδῃ, φρόνιμός
 τις εἶναι ἐκείνος ὁ ποιητής, ὃς δοκεῖ μοι φίλοις ἀνοήτοις
 τισὶ χρησάμενος, ὄρων αὐτοὺς καὶ πράττοντας καὶ εὐχο-
 μένους ἄπερ οὐ βέλτιον ἦν, ἐκείνοις δὲ ἐδόκει, κοιῆ ὑπὲρ
 5 ἀπάντων αὐτῶν εὐχὴν ποιήσασθαι· λέγει δὲ πως ὧδί—

143 Ζεῦ βασιλεῦ, τὰ μὲν ἐσθλά, φησί, καὶ εὐχομένοις
 καὶ ἀνεύκτοις

ἄμμι δίδου, τὰ δὲ δειλὰ καὶ εὐχομένοις ἀπαλέξειν
 κελεύει. ἐμοὶ μὲν οὖν καλῶς δοκεῖ καὶ ἀσφαλῶς λέγειν δ
 5 ποιητής· σὺ δ' εἴ τι ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα, μὴ σιώπα.

ΑΛ. Χαλεπόν, ὧ Σώκρατες, ἐστὶν ἀντιλέγειν πρὸς τὰ
 καλῶς εἰρημένα· ἐκείνο δ' οὖν ἐννοῶ, ὅσων κακῶν αἰτία ἡ
 ἄγνοια τοῖς ἀνθρώποις, ὁπότε, ὡς ἔοικε, λελήθαμεν ἡμᾶς
 b αὐτοὺς διὰ ταύτην καὶ πράττοντες καὶ τό γε ἔσχατον εὐχο-
 μένοι ἡμῖν αὐτοῖς τὰ κάκιστα. ὅπερ οὖν οὐδεὶς ἂν οἰηθείη,
 ἀλλὰ τοῦτό γε πᾶς ἂν οἶοιτο ἰκανὸς εἶναι, αὐτὸς αὐτῷ τὰ
 βέλτιστα εὔξασθαι, ἀλλ' οὐ τὰ κάκιστα. τοῦτο μὲν γὰρ
 5 ὡς ἀληθῶς κατὰρα τινὲ ἀλλ' οὐκ εὐχῆ ὅμοιον ἂν εἴη.

c6 μέλλων B : μέλλον T c8 οὐδ'] οὐθ' Bekker d3 παλι-
 ωδοῦσιν T : πάλιν ὀδοῦσιν B ἀνευχόμενοι T : ἂν εὐχόμενοι E
 d6 αὐτοὶ σφῆσιν rec. t : αὐτοῖς φησὶν B : αὐτοὶ σφίσι T d7 ἀφρο-
 σύναις T : ἀφρονίαισιν B : ἀφραδίαισιν Hermann e1 γοῦν B : γὰρ
 T a3 δειλὰ Buttman : δεινὰ BT : λυγρὰ Proclus (cf. 148 b, 6)
 a4 κελεύει secl. Kōrpen a7 ὅσων κακῶν corr. Coisl. : ὅσον κακῶν
 BT b2 ἂν add. Priscianus : om. BT b3 ἰκανὸς B : ἰκανῶς T

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως, ὦ βέλτιστε, φαίη ἂν τις ἀνὴρ, ὃς ἐμοῦ τε καὶ σοῦ σοφώτερος ὦν τυγχάνοι, οὐκ ὀρθῶς ἡμᾶς λέγειν, οὕτως εἰκῆ ψέγοντας ἄγνοϊαν, εἴ γε μὴ προσθείημεν ἄγαθόν, ὥσπερ ἐκείνοις κακόν. c

ΑΛ. Πῶς λέγεις; ἔστι γὰρ ὅτιοῦν πρᾶγμα ὄτω δὴ ὀπωσοῦν ἔχοντι ἄμεινον ἀγνοεῖν ἢ γινώσκειν; 5

ΣΩ. Ἐμοιγε δοκεῖ· σοὶ δ' οὔ;

ΑΛ. Οὐ μέντοι μὰ Δία.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν οὐδὲ ἐκείνό σου καταγνώσομαι, ἐθέλει ἂν σε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα διαπεπράχθαι ἄπερ Ὀρέστην φασὶ καὶ τὸν Ἀλκμέωνα καὶ εἰ δὴ τινες ἄλλοι ἐκείνοις τυγχάνουσι ταῦτα διαπεπραγμένοι. 10 d

ΑΛ. Εὐφήμει πρὸς Διός, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Οὔτοι τὸν λέγοντα, ὦ Ἀλκιβιάδη, ὡς οὐκ ἂν ἐθέλοις σοι ταῦτα πεπράχθαι, εὐφημεῖν δεῖ σε κελεύειν, ἀλλὰ μᾶλλον πολὺ, εἴ τις τὰ ἐναντία λέγοι, ἐπειδὴ οὕτω σοι 5 δοκεῖ σφόδρα δεινὸν εἶναι τὸ πρᾶγμα, ὥστ' οὐδὲ ῥητέον εἶναι οὕτως εἰκῆ. δοκεῖς δ' ἂν τὸν Ὀρέστην, εἰ ἐτύχανε φρόνιμος ὦν καὶ εἰδὼς ὅτι βέλτιστον ἦν αὐτῷ πράττειν, τολμηῆσαι ἂν τι τούτων διαπράξασθαι;

ΑΛ. Οὐ δῆτα. 10

ΣΩ. Οὐδέ γε ἄλλον οἶμαι οὐδένα. e

ΑΛ. Οὐ μέντοι.

ΣΩ. Κακὸν ἄρα, ὡς ἕοικεν, ἐστὶν ἢ τοῦ βελτίστου ἀγνοια καὶ τὸ ἀγνοεῖν τὸ βέλτιστον.

ΑΛ. Ἐμοιγε δοκεῖ. 5

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐκείνῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν;

ΑΛ. Φημί.

ΣΩ. Ἐτι τοίνυν καὶ τόδε ἐπισκεψώμεθα· εἰ σοι αὐτίκα

b 7 τυγχάνοι Stephanus : τυγχάνει B T c 4 ὄτω δὴ rec. t :
 ὄτω δεῖ B T c 9 ἂν t : ἐάν B T σε] σοι Cobet ἑαυτοῦ
 B T : σαντοῦ al. d 3 ἐθέλοις T : ἐθέλοι B d 5 ἐπειδὴ
 (δὲ) Buttman : ἔπειτα Stallbaum d 7 δ' ἂν B T : δᾶν Schanz
 e 8 ἐπισκεψώμεθα recs. : ἐπισκεψόμεθα B T

μάλα παρεσταίη, οἰηθέντι βέλτιον εἶναι, Περικλέα τὸν
 10 σεαυτοῦ ἐπίτροπόν τε καὶ φίλον, ἐγχειρίδιον λαβόντα,
 144 ἐλθόντα ἐπὶ τὰς θύρας, εἰπεῖν εἰ ἔνδον ἐστί, βουλόμενον
 ἀποκτεῖναι αὐτὸν ἐκεῖνον, ἄλλον δὲ μηδένα· οἱ δὲ φαῖεν
 ἔνδον εἶναι—καὶ οὐ λέγω ἐθέλειν ἄν σε τούτων τι πράττειν·
 ἀλλ' εἰ, οἶμαι, δόξει σοι, ὅπερ οὐθὲν κωλύει δήπου τῷ γε
 5 ἀγνοοῦντι τὸ βέλτιστον παραστήναί ποτε δόξαν, ὥστε
 οἰηθῆναι καὶ τὸ κάκιστόν ποτε βέλτιστον εἶναι· ἢ οὐκ ἂν
 δοκεῖ σοι;

ΑΛ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Εἰ οὖν παρελθὼν εἴσω καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐκεῖνον
 b ἀγνοήσῃς τε καὶ οἰηθείης ἂν ἄλλον εἶναι τινα, ἂρ' ἔτι ἂν
 αὐτὸν τολμήσῃς ἀποκτεῖναι;

ΑΛ. Οὐ μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν μοι δοκῶ.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου τὸν ἐντυχόντα, ἀλλ' αὐτὸν ἐκεῖνον
 5 ὄν ἠβούλου. ἢ γάρ;

ΑΛ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ εἰ πολλάκις ἐγχειροῖς, αλεῖ δὲ ἀγνοοῖς
 τὸν Περικλέα, ὅποτε μέλλοις τοῦτο πράττειν, οὔποτε ἂν
 ἐπίθῃο αὐτῷ.

10 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; τὸν Ὀρέστην δοκεῖς ἂν ποτε τῇ μητρὶ
 ἐπιθέσθαι, εἴ γε ὠσαύτως ἠγνόησεν;

c ΑΛ. Οὐκ οἶμαι ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐ γὰρ δήπου οὐδ' ἐκεῖνος τὴν προστυχοῦσαν γυ-
 ναῖκα οὐδὲ τὴν ὄτουοῦν μητέρα διενοεῖτο ἀποκτεῖναι, ἀλλὰ
 τὴν αὐτὸς αὐτοῦ.

5 ΑΛ. Ἔστι ταῦτα.

ΣΩ. Ἀγνοεῖν ἄρα τά γε τοιαῦτα βέλτιον τοῖς οὕτω
 διακειμένοις καὶ τοιαύτας δόξας ἔχουσιν.

e 9 παρεσταίη BT: παρασταίη t a 3 ἂν secl. Sauppe a 4 δόξει
 BT: δόξειέ Buttmann b 1 ἂν secl. Struve b 3 οὐκ ἂν μοι
 δοκῶ T: om. B b 5 ὄν secl. Schleiermacher b 12 γε T:
 δὲ B

ΑΛ. Φαίνεται.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὅτι ἡ ἔστιν ὧν τε ἄγνοια καὶ ἔστιν οἷς καὶ ἔχουσί πως ἀγαθόν, ἀλλ' οὐ κακόν, ὥσπερ ἄρτι σοι ἐδόκει; 10

ΑΛ. Ἔοικεν.

ΣΩ. Ἔτι τοίνυν εἰ βούλει τὸ μετὰ τοῦτο ἐπισκοπεῖν, d
ἄτοπον ἂν ἴσως ἂν σοι δόξειεν εἶναι.

ΑΛ. Τί μάλιστα, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ὅτι, ὡς ἔπος εἰπεῖν, κινδυνεύει τό γε τῶν ἄλλων ἐπιστημῶν κτήμα, ἐάν τις ἄνευ τοῦ βελτίστου κεκτημένος 5
ἦ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό. σκόπει δὲ ὧδε. ἄρ' οὐκ ἀναγκαῖόν σοι δοκεῖ εἶναι, ὅταν τι μέλλωμεν ἤτοι πράττειν ἢ λέγειν, οἰηθῆναι δεῖν πρῶτον ἡμᾶς εἰδέναι ἢ τῷ ὄντι εἰδέναι τοῦθ' ὃ ἂν προχειροτέρως μέλλωμεν ἢ λέγειν ἢ πράττειν; e

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οἱ ῥήτορες αὐτίκα ἤτοι εἰδότες συμβουλεύειν ἢ οἰηθέντες εἰδέναι συμβουλεύουσιν ἡμῖν ἐκάστοτε, οἱ μὲν περὶ πολέμου τε καὶ εἰρήνης, οἱ δὲ περὶ τειχῶν οἰκοδομίας 5
ἢ καὶ λιμένων κατασκευῆς· ἐνὶ δὲ λόγῳ, ὅσα δὴ ποτε ἢ πόλις πράττει πρὸς ἄλλην πόλιν ἢ αὐτὴ καθ' αὐτήν, ἀπὸ 145
τῆς τῶν ῥητόρων συμβουλῆς πάντα γίγνεται.

ΑΛ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Ὅρα τοίνυν καὶ τὰ ἐπὶ τούτοις.

ΑΛ. Ἄν δυνηθῶ. 5

ΣΩ. Καλεῖς γὰρ δῆπου φρονίμους τε καὶ ἄφρονας;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

c 9 τε B: γε T d 2 ἂν ἴσως ἂν B: ἂν ἴσως ἂν T: δὴ ἴσως ἂν Schanz d 5 τοῦ] τῆς τοῦ Dobree d 6 ἦ] ἢ pr. B: ἦν pr. T
d 7 αὐτό Schneider: αὐτά BT d 8 μέλλωμεν T: μέλλων μὲν B
οἰηθῆναι B: ἢ οἰηθῆναι T δεῖν] δὴ Dobree d 9 προχειροτέρως]
προχείρως Sauppe e 1 μέλλωμεν B: μέλλωμέν τι T e 3 συμ-
βουλεύειν T: ξυμβουλεύουσιν B e 4 ἢ T: om. B e 6 ἢ καὶ T:
ἢ B a 2 πάντα T: ἅπαντα B

- 10 ΑΛ. Οὕτως.
ΣΩ. Οὐκοῦν πρὸς τι ἀποβλέπων ἀμφοτέρους;
ΑΛ. Ναί.
- b ΣΩ. Ἄρ' οὖν τὸν τοιοῦτον συμβουλευέειν εἰδότα, χωρὶς τοῦ πότερον βέλτιον καὶ ὅτε βέλτιον, φρόνιμον καλεῖς;
ΑΛ. Οὐ δῆτα.
ΣΩ. Οὐδέ γε οἶμαι ὅστις τὸ πολεμεῖν αὐτὸ οἶδε χωρὶς
5 τοῦ ὅποτε βέλτιον καὶ τοσοῦτον χρόνον ὅσον βέλτιον. ἦ γάρ;
ΑΛ. Ναί.
ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ εἴ τις τινα ἀποκτεινύουσι οἶδεν οὐδὲ χρήματα ἀφαιρεῖσθαι καὶ φυγάδα ποιεῖν τῆς πατρίδος, χωρὶς
10 τοῦ ὅποτε βέλτιον καὶ ὄντινα βέλτιον;
ΑΛ. Οὐ μέντοι.
- c ΣΩ. Ὅστις ἄρα τι τῶν τοιούτων οἶδεν, εἰ μὲν παρέπηται αὐτῷ ἢ τοῦ βελτίστου ἐπιστήμη—αὕτη δ' ἦν ἢ αὐτῇ δήπου ἥπερ καὶ ἢ τοῦ ὠφελίμου· ἦ γάρ;—
ΑΛ. Ναί.
- 5 ΣΩ. Φρόνιμόν δέ γε αὐτὸν φήσομεν καὶ ἀποχρῶντα σύμβουλον καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ· τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον τὰναντία τούτων. ἦ πῶς δοκεῖ;
ΑΛ. Ἐμοὶ μὲν οὕτως.
ΣΩ. Τί δ' εἴ τις ἱππεύει ἢ τοξεύει οἶδεν, ἢ αὖ πυ-
10 κτεύει ἢ παλαίει ἢ τι τῆς ἄλλης ἀγωνίας ἢ καὶ ἄλλο τι
d τῶν τοιούτων ὅσα τέχνη οἶδαμεν, τί καλεῖς ὅς ἂν εἰδῇ τὸ κατὰ ταύτην τὴν τέχνην βέλτιον γιγνόμενον; ἄρ' οὐ τὸν κατὰ τὴν ἱππικὴν ἱππικόν;
ΑΛ. Ἐγώ γε.
- 5 ΣΩ. Τὸν δέ γε οἶμαι κατὰ τὴν πυκτικὴν πυκτικόν, τὸν

b 2 ὅτε corr. Ven. 184: δ γε t: δ B T: ὅποτε Baier c 2 αὐτῷ B: om. T c 5 δέ γε] τέ γε Sauppe c 6 καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ B: καὶ αὐτὸν αὐτῷ καὶ τῇ πόλει T τοιοῦτον J. G. Schneider: ποιῶντα B T c 9 πυκτεύειν ἢ παλαίειν B: παλαίειν ἢ πυκτεύειν T d 1 τέχνη T: τέχνην B d 2 κατὰ ταύτην] κατ' αὐτὴν Apelt: κατὰ Schanz ἄρ' T: om. B

δὲ κατ' αὐλητικὴν αὐλητικόν, καὶ τᾶλλα δῆπου ἀνὰ λόγον
τούτοις· ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι ἀναγκαῖον εἶναι τὸν περὶ τούτων τι
ἐπιστήμονα ὄντα ἄρα καὶ ἄνδρα φρόνιμον εἶναι, ἢ πολλοῦ 10
φήσομεν ἐνδεῖν; e

ΑΛ. Πολλοῦ μέντοι νῆ Δία.

ΣΩ. Ποῖαν οὖν οἶει πολιτεῖαν εἶναι τοσοῦτον τε ἀγαθῶν
καὶ αὐλητῶν, ἔτι δὲ καὶ ἀθλητῶν τε καὶ τῶν ἄλλων τεχνι- 5
τῶν, ἀναμειγμένων δ' ἐν τούτοις οὓς ἄρτι εἰρήκαμεν τῶν
τε αὐτὸ τὸ πολεμεῖν εἰδόντων καὶ αὐτὸ τὸ ἀποκτεινύναι, πρὸς
δὲ καὶ ἀνδρῶν ῥητορικῶν πολιτικὸν φύσημα φυσόντων,
ἀπάντων δὲ τούτων ὄντων ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστή-
μης καὶ τοῦ εἰδότης, ὅποτε βέλτιον ἐνὶ ἑκάστῳ τούτων
χρησθαι καὶ πρὸς τίνα; 146

ΑΛ. Φαύλην τινὰ ἔγωγε, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Φαίης γε ἂν οἶμαι ὅποταν ὀρώσης ἕνα ἕκαστον αὐτῶν
φιλοτιμούμενόν τε καὶ νέμοντα τὸ πλείστον τῆς πολιτείας

τούτῳ μέρος, 5

ἵν' αὐτὸς αὐτοῦ τυγχάνει κράτιστος ὢν·

λέγω δὲ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν τέχνην βέλτιστον γιγνόμενον·
τοῦ δὲ τῇ πόλει τε καὶ αὐτὸν αὐτῷ βελτίστου ὄντος τὰ
πολλὰ διημαρτηκότα, ἅτε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξῃ πεπιστευκότα.
οὕτως δὲ τούτων ἐχόντων, ἄρα οὐκ ἂν ὀρθῶς λέγοιμεν b
φάντες πολλῆς ταραχῆς τε καὶ ἀνομίας μεστὴν εἶναι τὴν
γοιαύτην πολιτεῖαν;

d6 καὶ ταλλα B: καὶ κατ' ἄλλα T d9 περὶ secl. Cobet τι T:
om. B d10 ἐπιστήμονα T: ἐπιστήμονα εἶναι B ἄρα] ἅμα
Cobet e1 ἐνδεῖν] δεῖν Baier e4 δὲ καὶ T Stobaeus: δὲ B
τε καὶ T Stobaeus: καὶ B e5 δ' B T: om. Stobaeus τούτοις
Stobaeus: τοιούτοις BT οὓς (vel ὦν) Dobree: οἷς B T Stobaeus
e7 ῥητορικῶν B: πολιτικῶν T a2 τίνα B: om. T a3 ἕνα T:
ἕνα καὶ B a6 τυγχάνει in Gorgia 484 e T: τυγχάνη hic BT in
Gorgia loc. cit. B: τυγχάναι ci. Hermann κράτιστος] βέλτιστος
Gorg. loc. cit. a8 ὄντος recc.: οὕτως BT

ΑΛ. Ὅρθῶς μέντοι νῆ Δία.

5 ΣΩ. Οὐκοῦν ἀναγκαῖον ἡμῖν ἐδόκει οἰηθῆναι δεῖν πρῶτον ἡμᾶς εἰδέναί ἢ τῷ ὄντι εἰδέναί τοῦτο ὃ ἂν προχειρώς μέλλωμεν ἢ πράττειν ἢ λέγειν;

ΑΛ. Ἐδόκει.

ΣΩ. Οὐκοῦν κἂν μὲν πράττη ἃ τις οἶδεν ἢ δοκεῖ εἰδέναί, 10 παρέπῃται δὲ τὸ ὠφελίμως, καὶ λυσιτελούντως ἡμᾶς ἔξειν
c καὶ τῇ πόλει καὶ αὐτὸν αὐτῷ;

ΑΛ. Πῶς γὰρ οὐ;

ΣΩ. Ἐὰν δέ γ' οἶμαι τᾶναντία τούτων, οὔτε τῇ πόλει οὔτ' αὐτὸν αὐτῷ;

5 ΑΛ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Τί δέ; καὶ νῦν ἔτι ὡσαύτως σοι δοκεῖ ἢ ἄλλως πως;

ΑΛ. Οὐκ, ἀλλ' οὕτως.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἔφησθα καλεῖν τοὺς μὲν πολλοὺς ἄφρονας, τοὺς δ' ὀλίγους φρονίμους;

10 ΑΛ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν φαμεν πάλιν τοὺς πολλοὺς διημαρτηκῆναι τοῦ βελτίστου, ὡς τὰ πολλά γε οἶμαι ἄνευ νοῦ δόξης πεπιστευκότας.

d ΑΛ. Φαμὲν γάρ.

ΣΩ. Λυσιτελεῖ ἄρα τοῖς πολλοῖς μῆτ' εἰδέναί μηδὲν μῆτ' οἶσθαι εἰδέναί, εἴπερ γε μᾶλλον προθυμήσονται πράττειν μὲν ταῦτα ἅττ' ἂν εἰδῶσιν ἢ οἰηθῶσιν εἰδέναί, πράττοντες 5 δὲ βλάπτεσθαι τὰ πλείω μᾶλλον ἢ ὠφελείσθαι.

ΑΛ. Ἀληθέστατα λέγεις.

ΣΩ. Ὅρας οὖν, ὅτε γ' ἔφην κινδυνεύειν τό γε τῶν ἄλλων e ἐπιστημῶν κτῆμα, ἔάν τις ἄνευ τῆς τοῦ βελτίστου ἐπιστήμης κεκτημένος ἦ, ὀλιγάκις μὲν ὠφελεῖν, βλάπτειν δὲ τὰ πλείω τὸν ἔχοντα αὐτό, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι ὀρθῶς ἐφαινόμην λέγων;

b 5 ἡμῖν ἐδόκει B: ἐδόκει ἡμῖν εἶναι Γ b 9 ἢ Γ: ἢ ἄ B: ἢ ἄ b
b 10 παρέπῃται B: παρέπεται Γ δὲ Γ: om. B d 3 πράττειν
μὲν B: μὲν πράττειν Γ d 7 ὅτε γ' Γ: ὅτε B: ὅτ' Stobaeus
κινδυνεύειν Stobaeus: κινδυνεύει B Γ e 2 ὀλιγάκις] ὀλίγα Cobet

ΑΛ. Καὶ εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ νῦν μοι δοκεῖ, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα καὶ πόλιω καὶ ψυχὴν τὴν μέλλουσαν ὀρθῶς βιώσεσθαι ταύτης τῆς ἐπιστήμης ἀντέχεσθαι, ἀτεχνῶς 5 ὡσπερ ἀσθενοῦντα ἰατροῦ ἢ τινος κυβερνήτου τὸν ἀσφαλῶς μέλλοντα πλεῖν. ἄνευ γὰρ ταύτης, ὅσῳ περ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίση τὸ τῆς τύχης ἢ περὶ χρημάτων κτήσῃ ἢ σώματος ῥώμην ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν τοιούτων, τοσοῦτῳ μείζω ἁμαρτήματα ἀπ' αὐτῶν ἀναγκαῖον ἔστιν, ὡς ἔοικε, γίνεσθαι. 147 ὁ δὲ δὴ τὴν καλουμένην πολυμαθίαν τε καὶ πολυτεχνίαν 5 κεκτημένος, ὀρφανὸς δὲ ὢν ταύτης τῆς ἐπιστήμης, ἀγόμενος δὲ ὑπὸ μιᾶς ἐκάστης τῶν ἄλλων, ἄρ' οὐχὶ τῷ ὄντι δικαίως πολλῷ χειμῶνι χρήσεται, ἅτε οἶμαι ἄνευ κυβερνήτου διατελῶν ἐν πελάγει, χρόνον οὐ μακρὸν βίου θέων; ὥστε b συμβαίνειν μοι δοκεῖ καὶ ἐνταῦθα τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὃ λέγει κατηγορῶν πού τινος, ὡς ἄρα πολλὰ μὲν ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δέ, φησὶν, ἠπίστατο πάντα.

ΑΛ. Καὶ τί δὴ ποτε συμβαίνει τὸ τοῦ ποιητοῦ, ὦ Σώκρατες; ἐμοὶ μὲν γὰρ οὐδ' ὀτιοῦν δοκεῖ πρὸς λόγον εἰρηκέναι. 5

ΣΩ. Καὶ μάλα γε πρὸς λόγον· ἀλλ' αἰνίττεται, ὦ βέλτιστε, καὶ οὗτος καὶ ἄλλοι δὲ ποιηταὶ σχεδόν τι πάντες. ἔστιν τε γὰρ φύσει ποιητικὴ ἢ σύμπασα αἰνιγματώδης καὶ οὐ τοῦ προστυχόντος ἀνδρὸς γνωρίσαι· ἔτι τε πρὸς τῷ c φύσει τοιαύτη εἶναι, ὅταν λάβηται ἀνδρὸς φθονεροῦ τε καὶ μὴ βουλομένου ἡμῶν ἐνδείκνυσθαι ἀλλ' ἀποκρύπτεσθαι ὅτι μάλιστα τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ὑπερφυῶς δὴ τὸ χρήμα ὡς δῦσγνωστον φαίνεται, ὅτι ποτὲ νοοῦσιν ἕκαστος αὐτῶν. 5

ε 3 δοκεῖ] δοκεῖς Sauppe α 1 ἄνευ γὰρ ταύτης huc transposuit Lennep: ante ἢ περὶ χρημάτων habent BT λαμπρότερον Lennep: λαβρότερον Sauppe: μὴ πρότερον BT α 2 ἐπουρίση T: ἐπουρήση B: τύχης c1. Stallbaum: ψυχῆς BT α 4 ἁμαρτήματα T: ἁμάρτημα πολυ B α 5 πολυμαθίαν T: φιλομαθίαν B πολυτεχνίαν B: φιλοτεχνίαν T b 1 βίου Stephanus: βίον BT θέων Stephanus: θεων B: θεῶν T: πλέων Schanz b 8 ἄλλοι scripsi: ἄλλοι B: οἱ ἄλλοι T c 1 τε B: δὲ T c 2 τοιαύτη T: τοιαύτην B c 4 δὴ T: δὲ B e 5 νοοῦσιν T: νομίζεται B

οὐ γὰρ δήπου Ὅμηρόν γε τὸν θειότατόν τε καὶ σοφώτατον ποιητὴν ἀγνοεῖν δοκεῖς ὡς οὐχ οἶόν τε ἦν ἐπίστασθαι κακῶς—ἐκείνος γάρ ἐστιν ὁ λέγων τὸν Μαργίτην πολλὰ
 d μὲν ἐπίστασθαι, κακῶς δέ, φησί, πάντα ἠπίστατο—ἀλλ' αἰνίττεται οἶμαι παράγων τὸ κακῶς μὲν ἀντὶ τοῦ κακοῦ, τὸ δὲ ἠπίστατο ἀντὶ τοῦ ἐπίστασθαι· γίγνεται οὖν συντεθὲν ἕξω μὲν τοῦ μέτρου, ἔστι δ' ὅ γε βούλεται, ὡς πολλὰ μὲν
 5 ἠπίστατο ἔργα, κακὸν δ' ἦν ἐπίστασθαι αὐτῷ πάντα ταῦτα. δῆλον οὖν ὅτι εἶπερ ἦν αὐτῷ κακὸν τὸ πολλὰ εἰδέναί, φαῦλός τις ὢν ἐτύγχανεν, εἶπερ γε πιστεύειν δεῖ τοῖς προειρημένοις λόγοις.

e ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες· ἢ χαλεπῶς γ' ἂν ἄλλοις τισὶ πιστεύσαιμι λόγοις, εἶπερ μηδὲ τούτοις.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ.

ΑΛ. Πάλιν αὖ μοι δοκεῖ.

5 ΣΩ. Ἄλλὰ φέρε πρὸς Διός—ὄρθῳ γὰρ δήπου τὴν ἀπορίαν ὅση τε καὶ οἶα, ταύτης δὲ καὶ σύ μοι δοκεῖς κεκουωνηκέναι· μεταβαλλόμενός γέ τοι ἄνω καὶ κάτω οὐδ' ὄτιοῦν παύη, ἀλλ' ὅτι ἂν μάλιστα σοι δόξη, τοῦτο καὶ ἐκδεδυκέναι αὖ
 148 καὶ οὐκέτι ὡσαύτως δοκεῖν—εἰ οὖν σοί γ' ἔτι καὶ νῦν ἐμφανῆς γενόμενος ὁ θεὸς πρὸς ὃν τυγχάνεις πορευόμενος ἐρωτήσῃ, πρὶν ὄτιοῦν εὐξασθαι σε, εἰ ἐξαρκέσει σοι ἐκείνων τι γενέσθαι ὧν περ καὶ ἐν ἀρχῇ ἐλέγετο, εἶτε καὶ αὐτῷ σοι
 5 ἐπιτρέψειεν εὐξασθαι, τί ποτ' ἂν οἶει ἢ τῶν παρ' ἐκείνου διδομένων λαμβάνων ἢ αὐτὸς εὐξάμενος γενέσθαι τοῦ καιροῦ τυχεῖν;

ΑΛ. Ἄλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς, ἐγὼ μὲν οὐθὲν ἂν ἔχοιμί σοι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες, οὕτως· ἀλλὰ μάργον τί μοι δοκεῖ εἶναι,

c 7 ὡς B: ὅτι T c 8 κακῶς B: καλῶς T μαργίτην T: μαργίτην B d 1 ἠπίστατο Bekker: ἐπίστασθαι BT d 2 κακοῦ] κακόν Cobet d 3 ἠπίστατο B: ἐπίστατο T d 4 ὅ γε corr. Par. 1812: ὅτε B: ὅτι T d 7 δεῖ T: δέοι B e 6 δὲ T: δὴ B καὶ σύ μοι δοκεῖς B: μοι δοκεῖς καὶ σύ T e 8 ὅτι B: ὅπερ T a 3 ἐξαρκέσει T: ἐξαρκέσειε B a 4 ἀρχῇ T: ἀρχῇ τι B εἶτε καὶ T: καὶ B a 9 μάργον T: μαργόν B: μέγα ἔργον Dobree

καὶ ὡς ἀληθῶς πολλῆς φυλακῆς, ὅπως μὴ λήσει τις αὐτὸν **b**
 εὐχόμενος μὲν κακά, δοκῶν δὲ τὰγαθὰ, ἔπειτ' ὀλίγον ἐπισχών,
 ὅπερ καὶ σὺ ἔλεγες, παλιωφῶδη, ἀνευχόμενος ἅττ' ἂν τὸ
 πρῶτον εὐξῆται.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐχὶ εἰδῶς τι πλεον ἡμῶν ὁ ποιητής, οὐ **5**
 καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἐπεμνήσθη, τὰ δειλὰ καὶ εὐχομένους
 ἀπαλέξειν ἐκέλευεν;

ΑΛ. Ἔμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Τοῦτον μὲν τοίνυν, ᾧ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ Λακεδαι- **c**
 μόνιοι τὸν ποιητὴν ἐζηλωκότες, εἶτε καὶ αὐτοὶ οὕτως ἐπε-
 σκεμμένοι, καὶ ἰδία καὶ δημοσία ἐκάστοτε παραπλησίαν
 εὐχὴν εὐχονται, τὰ καλὰ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς τοὺς θεοὺς διδόναι
 κελεύοντες αὐτῶν σφίσι αὐτοῖς· πλείω δ' οὐδεὶς ἂν ἐκείνων
 εὐξαμένων ἀκούσειεν. τοιγαροῦν εἰς τὸ παρῆκον τοῦ χρόνου **5**
 οὐδένων ἦττον εὐτυχεῖς εἰσι ἄνθρωποι· εἰ δ' ἄρα καὶ συμ-
 βέβηκεν αὐτοῖς ὥστε μὴ πάντα εὐτυχεῖν, ἀλλ' οὖν (σὺ) διὰ
 τὴν ἐκείνων εὐχὴν, ἐπὶ τοῖς θεοῖς δ' ἐστὶν ὥστε οἶμαι καὶ **d**
 διδόναι ἅττ' ἂν τις εὐχόμενος τυγχάνῃ καὶ τὰναντία τούτων.
 βούλομαι δέ σοι καὶ ἕτερόν τι διηγῆσασθαι, ὃ ποτε ἤκουσα
 [τῶν πρεσβυτέρων] τινῶν, ὡς Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους
 διαφορᾶς γενομένης συνέβαινεν ἀεὶ τῇ πόλει ἡμῶν ὥστε **5**
 καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὅποτε μάχη γένοιτο
 δυστυχεῖν καὶ μηδέποτε δύνασθαι κρατῆσαι τοὺς οὖν Ἀθη-
 ναίους ἀγανακτοῦντας τῷ πράγματι καὶ ἀπορουμένους τίνι
 χρή μῆχανῇ τῶν παρόντων κακῶν ἀποτροπὴν εὑρεῖν, βου- **e**
 λενομένοις αὐτοῖς δοκεῖν κράτιστον εἶναι πέμψαντας πρὸς

b 1 λήσει Buttman: λήση B T b 2 τὰ ἀγαθὰ B: ἀγαθὰ T
 b 3 παλιωφῶδει ἀνευχόμενος t: παλιωφῶδιαν εὐχόμενος B T ἅττ' ἂν B:
 ἅττα T b 5 πλεον B: πλείων T b 6 δειλὰ Buttman:
 δεινὰ T: δῆλα B b 8 ἔμοιγε B: ἐμοὶ μὲν τοι T b 9 λακε-
 δαιμόνιοι B: λακεδαιμόνιοι οἱ T c 2 καὶ ἰδία T: ἰδία B c 4 αἶ]
 ἀεὶ Buttman πλείω scripsi: πλείων B: πλείον T c 6 οὐδένων
 T: οὐδὲν ἂν B c 7 οὐ add. corr. Laur. lxxv. 6 d 1 ὥστε
 οἶμαι B: οἶμαι ὥστε T d 4 τῶν πρεσβυτέρων seclusi: τῶν
 πρεσβυτέρων ἢ τινῶν B: πρεσβυτέρων τινῶν T: τῶν πρεσβυτέρων τινὸς
 Cobet d 6 ὅποτε B: ὀπόταν T

Ἄμμωνα ἐκείνων ἐπερωτᾶν· ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τάδε, [καὶ]
 ἀνθ' ὅτου ποτὲ Λακεδαιμονίοις οἱ θεοὶ μᾶλλον νίκην διδόασιν
 5 ἢ σφίσι αὐτοῖς, οἳ πλείστας, φάναι, μὲν θυσίας καὶ καλ-
 λίστας τῶν Ἑλλήνων ἄγομεν, ἀναθήμασί τε κεκοσμήκαμεν
 τὰ ἱερὰ αὐτῶν ὡς οὐδένας ἄλλοι, πομπάς τε πολυτελεστάτας
 καὶ σεμνοτάτας ἐδωρούμεθα τοῖς θεοῖς ἂν' ἕκαστον ἔτος, καὶ
 149 ἔτελοῦμεν χρήματα ὅσα οὐδ' ἄλλοι σύμπαντες Ἑλληνες·
 Λακεδαιμονίοις δέ, φάναι, οὐδεπώποτ' ἐμέλησεν οὐδὲν τού-
 των, ἀλλ' οὕτως ὀλιγῶρος διάκειται πρὸς τοὺς θεοὺς, ὥστε
 καὶ ἀνάπηρα θύουσιν ἐκάστοτε καὶ τᾶλλα πάντα οὐκ ὀλίγω
 5 ἐνδεεστέρως τιμῶσι ἢ περ ἡμεῖς, χρήματα οὐδὲν ἐλάττω
 κεκτημένοι τῆς ἡμετέρας πόλεως. ἐπεὶ δὴ εἰρηκέναι ταῦτα
 καὶ ἐπερωτῆσαι τί χρὴ πράττοντας αὐτοὺς τῶν παρόντων
 κακῶν ἀπαλλαγὴν εὐρεῖν, ἄλλο μὲν οὐθὲν ἀποκριθῆναι τὸν
 b προφήτην—τὸν γὰρ θεὸν οὐκ εἶν δῆλον ὅτι—καλέσαντα δὲ
 αὐτόν, Ἀθηναίοις, φάναι, τάδε λέγει Ἄμμων· φησὶν ἂν
 βούλεσθαι αὐτῷ τὴν Λακεδαιμονίων εὐφημίαν εἶναι μᾶλλον
 ἢ τὰ σύμπαντα τῶν Ἑλλήνων ἱερὰ. τοσαῦτα εἰπεῖν, οὐκέτι
 5 περαιτέρω. τὴν γ' οὖν εὐφημίαν οὐκ ἄλλην τινά μοι δοκεῖ
 λέγειν ὁ θεὸς ἢ τὴν εὐχὴν αὐτῶν· ἔστι γὰρ τῷ ὄντι πολὺ
 c διαφέρουσα τῶν ἄλλων. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι Ἑλληνες οἱ
 μὲν χρυσόκερως βοῦς παραστησάμενοι, ἕτεροι δ' ἀναθήμασι
 δωρούμενοι τοὺς θεοὺς, εὔχονται ἅτ' ἂν τύχη ταῦτα, ἄντε
 ἀγαθὰ ἄντε κακά· βλασφημούντων οὖν αὐτῶν ἀκούοντες οἱ
 5 θεοὶ οὐκ ἀποδέχονται τὰς πολυτελεῖς ταυτασί πομπάς τε
 καὶ θυσίας. ἀλλὰ δοκεῖ μοι πολλῆς φυλακῆς δεῖσθαι καὶ
 σκέψεως ὅτι ποτὲ ῥητέον ἐστὶ καὶ μῆ.

ε 3 ἔτι T : τι B τάδε Cobet : ταδ ει και B : τάδε και T : και
 τάδε Stallbaum ε 4 ποτὲ T : om. B ε 5 αὐτοῖς secl. Cobet
 ε 6 ἀναθήμασι T : ἀναθέμασι B α 1 ἄλλοι scripsi : ἄλλοι B : οἱ
 ἄλλοι T α 4 ὀλίγωτ : ὀλίγως BT α 5 ἢ περ tecc. : ἢ εἴπερ BT
 χρήματα οὐδὲν ἐλάττω B : οὐδὲν ἐλάττω χρήματα T α 6 ἐπειδὴ
 B : ἐπεὶ T : ἐπεὶ δ' Schanz α 7 και B : τε και T b 2 ἀθηναίους
 φάναι T : φάναι ἀθηναίους φάναι B : Ἀθηναίους φάναι Hemsterhuis
 b 5 γοῦν BT : δ' οὖν Sauppe b 6 ἔστι T : ἔτι B c 5 ταυτασί
 B : ταύτας T

Εὐρήσεις δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἕτερα παραπλήσια τούτοις εἰρημένα. φησὶν γὰρ τοὺς Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους d

ἔρδειν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας·

τὴν δὲ κνῖσαν ἐκ τοῦ πεδίου τοὺς ἀνέμους φέρειν οὐρανὸν εἴσω

ἠδεῖαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὺς μάκαρας δατέεσθαι, 5

οὐδ' ἐθέλειν· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθητο Ἴλιος ἱρή

καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμελίῳ Πριάμοιο· e

ὥστε οὐδὲν αὐτοῖς ἦν προύργου θύειν τε καὶ δῶρα τελεῖν μάτην, θεοῖς ἀπηχθημένους. οὐ γὰρ οἶμαι τοιοῦτόν ἐστι τὸ τῶν θεῶν ὥστε ὑπὸ δῶρων παράγεσθαι οἶον κακὸν τοκιστήν· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς εὐήθη λόγον λέγομεν, ἀξιούντες 5

Λακεδαιμονίων ταύτη περιεῖναι. καὶ γὰρ ἂν δεινὸν εἶη εἰ πρὸς τὰ δῶρα καὶ τὰς θυσίας ἀποβλέπουσιν ἡμῶν οἱ θεοὶ ἀλλὰ μὴ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἂν τις ὄσιος καὶ δίκαιος ἂν τυγχάνῃ. 150

πολλῶ γε μᾶλλον οἶμαι ἢ πρὸς τὰς πολυτελεῖς ταύτας πομπάς τε καὶ θυσίας, ἃς οὐδὲν κωλύει πολλὰ μὲν εἰς θεοὺς, πολλὰ δ' εἰς ἀνθρώπους ἡμαρτηκότας καὶ ἰδιώτην καὶ πόλιν ἔχειν ἂν' ἕκαστον ἔτος τελεῖν· οἱ δέ, ἅτε οὐ δωροδόκοι ὄντες, καταφρουοῦσιν ἀπάντων τούτων, ὥς φησιν 5

ὁ θεὸς καὶ θεῶν προφήτης. κινδυνεύει γοῦν καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι δικαιοσύνη τε καὶ φρόνησις διαφερόντως τετιμῆσθαι· φρόνιμοι δὲ καὶ b

δίκαιοι οὐκ ἄλλοι τινές εἰσιν [ἦ] τῶν εἰδότην ἂν δεῖ πράττειν καὶ λέγειν καὶ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους. βουλοίμην δ' ἂν καὶ σοῦ πυθέσθαι ὅτι ποτ' ἐν νῶ ἔχεις πρὸς ταῦτα.

ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄλλη πη· δοκεῖ ἦ 5

ἦπερ σοὶ τε καὶ τῷ θεῷ· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰκὸς εἶη ἀντίψηφον ἐμὲ τῷ θεῷ γενέσθαι.

ε 2 ἦν προύργου B: προύργου ἦν T a 1 γε B: om. T a 6 (δ) θεῶν Buttman προφήτης T: προφήταις B: προφήται Baier b 2 ἦ del. Winckelmann b 3 λέγειν καὶ T: λέγειν B b 5 μὲν T: om. B b 6 ἦπερ t: εἶπερ B T b 7 γενέσθαι B: γίγνεσθαι T

ἦπερ σοὶ τε καὶ τῷ θεῷ· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰκὸς εἶη ἀντίψηφον ἐμὲ τῷ θεῷ γενέσθαι.

ΑΛ. Ἄλλ' ἐμοὶ μὲν, ὦ Σώκρατες, οὐκ ἄλλη πη· δοκεῖ ἦ 5

ἦπερ σοὶ τε καὶ τῷ θεῷ· οὐδὲ γὰρ ἂν εἰκὸς εἶη ἀντίψηφον ἐμὲ τῷ θεῷ γενέσθαι.

ε 2 ἦν προύργου B: προύργου ἦν T a 1 γε B: om. T a 6 (δ) θεῶν Buttman προφήτης T: προφήταις B: προφήται Baier b 2 ἦ del. Winckelmann b 3 λέγειν καὶ T: λέγειν B b 5 μὲν T: om. B b 6 ἦπερ t: εἶπερ B T b 7 γενέσθαι B: γίγνεσθαι T

ΣΩ. Οὐκοῦν μέμνησαι ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ φάσκων εἶναι,
 c ὅπως μὴ λάθῃς σεαυτὸν εὐχόμενος κακά, δοκῶν δὲ ἀγαθὰ;

ΑΛ. Ἔγωγε.

ΣΩ. Ὅρᾳς οὖν ὡς οὐκ ἀσφαλές σοί ἐστιν ἔλθειν πρὸς
 τὸν θεὸν εὐξομένῳ, ἵνα μὴδ' ἂν οὕτω τύχη, βλασφημοῦντός
 5 σου ἀκούων οὐθὲν ἀποδέξῃται τῆς θυσίας ταύτης, τυχὸν δὲ
 καὶ ἕτερόν τι προσαπολαύσης. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ βέλ-
 τιστον εἶναι ἡσυχίαν ἔχειν· τῇ μὲν γὰρ Λακεδαιμονίων
 εὐχῇ διὰ τὴν μεγαλοψυχίαν—τοῦτο γὰρ κάλλιστον τῶν ἐν
 ἀφροσύνῃ γε ὀνομάτων—οὐκ ἂν οἶμαί σε ἐθέλειν χρῆσθαι.
 d ἀναγκαῖον οὖν ἐστί περιμένειν ἕως ἂν τις μάθῃ ὡς δεῖ πρὸς
 θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους διακείσθαι.

ΑΛ. Πότε οὖν παρέσται ὁ χρόνος οὗτος, ᾧ Σώκρατες,
 καὶ τίς ὁ παιδεύων; ἥδιστα γὰρ ἂν μοι δοκῶ ἰδεῖν τοῦτον
 5 τὸν ἄνθρωπον τίς ἐστιν.

ΣΩ. Οὗτος ᾧ μέλει περὶ σοῦ. ἀλλὰ δοκεῖ μοι, ὥσπερ
 τῷ Διομήδει φησὶν τὴν Ἀθηναίων Ὅμηρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφελεῖν τὴν ἀχλύν,

ὄφρ' εὖ γιγνώσκοι ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα,

e οὕτω καὶ σοὶ δεῖν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πρῶτον τὴν ἀχλύν ἀφε-
 λόντα, ἣ νῦν παρούσα τυγχάνει, τὸ τηνικαῦτ' ἤδη προσφέρειν
 δι' ὧν μέλλεις γινώσασθαι ἡμὲν κακὸν ἠδὲ καὶ ἐσθλόν. νῦν
 μὲν γὰρ οὐκ ἂν μοι δοκεῖς δυνηθῆναι.

5 ΑΛ. Ἀφαιρείτω, εἴτε βούλεται τὴν ἀχλύν εἴτε ἄλλο τι
 ὡς ἐγὼ παρεσκεύασμαι μὴθὲν ἂν φυγεῖν τῶν ὑπ' ἐκείνου
 προσταττομένων, ὅστις ποτ' ἐστὶν ἄνθρωπος, εἴ γε μέλλοιμι
 βελτίων γενέσθαι.

c 4 εὐξομένῳ recs.: εὐχομένῳ B: εὐξαμένῳ T c 6 βέλτιστον B:
 κράτιστον T c 8 ἐν] ἐπ' Sauppe c 9 γε T: om. B
 d 6 ᾧ μέλε παρὰ σοί Naber e 1 σοὶ B: σοῦ T τὴν ἀχλύν
 ἀφελόντα B: ἀφελόντα τὴν ἀχλύν T e 3 μέλλεις B: μέλλει T
 e 6 παρεσκεύασμαι T: παρασκεύασμαι B φυγεῖν B: φεύγειν T
 e 7 προσταττομένων T: πραττομένων B ἀνθρώπος Schanz: ἄνθρω-
 πος B: ὁ ἄνθρωπος T μέλλοιμι T: μέλλοι μὴ B

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν κάκεινος θαυμαστὴν ὄσσην περὶ σὲ 151
προθυμίαν ἔχει.

ΑΛ. Εἰς τότε τοίνυν καὶ τὴν θυσίαν ἀναβάλλεσθαι
κράτιστον εἶναι μοι δοκεῖ.

ΣΩ. Καὶ ὀρθῶς γέ σοι δοκεῖ· ἀσφαλέστερον γὰρ ἔστιν 5
ἢ παρακινδυνεύειν τοσοῦτον κίνδυνον.

ΑΛ. Ἄλλὰ πῶς, ὦ Σώκρατες; καὶ μὴν τουτονὶ τὸν
στέφανον, ἐπειδὴ μοι δοκεῖς καλῶς συμβεβουλευκέναι, σοὶ
περιθήσω· τοῖς θεοῖς δὲ καὶ στεφάνους καὶ τᾶλλα πάντα b
τὰ νομιζόμενα τότε δώσομεν, ὅταν ἐκεῖνην τὴν ἡμέραν
ἐλθοῦσαν ἴδω. ἤξει δ' οὐ διὰ μακροῦ τούτων θελούντων.

ΣΩ. Ἄλλὰ δέχομαι καὶ τοῦτο, καὶ ἄλλο δὲ ἂν τι τῶν
παρὰ σοῦ δοθέντων ἠδέως ἴδοιμι δεξάμενον ἑμαυτόν. ὥσπερ 5
δὲ καὶ ὁ Κρέων Εὐριπίδῃ πεποίηται τὸν Τειρεσίαν ἰδὼν
ἔχοντα τὰ στέφη καὶ ἀκούσας ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀπαρχὰς
αὐτὸν εἰληφέναι διὰ τὴν τέχνην,

οἰωνὸν ἐθέμην, φησί, καλλίνικα (σὰ) στέφη·

ἐν γὰρ κλύδωνι κείμεθ', ὥσπερ οἴσθα σύ· 10

οὕτω δὲ καὶ γὰρ παρὰ σοῦ τὴν δόξαν ταύτην οἰωνὸν τίθεμαι.
δοκῶ δέ μοι οὐκ ἐν ἐλάττονι κλύδωνι τοῦ Κρέοντος εἶναι, c
καὶ βουλοίμην ἂν καλλίνικος γενέσθαι τῶν σῶν ἐραστῶν.

a 1 κάκεινος T: ἐκείνος B a 8 συμβεβουλευκέναι B: σε συμ-
βουλευκέναι T b 4 ἂν τι corr. Coisl.: ἀντὶ B T b 7 ἀπὸ T:
ὑπὸ B b 9 σὰ Euripides Phoen. 858: om. B T b 10 κείμεθα B:
διακείμεθα T b 11 δόξαν] δωρεάν Ast: δόσιν Buttman c 2 ἂν
T: om. B

ΙΠΠΑΡΧΟΣ ἢ ΦΙΛΟΚΕΡΔΗΣ

St. II
p. 225

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΕΤΑΙΡΟΣ

a ΣΩ. Τί γὰρ τὸ φιλοκερδές; τί ποτέ ἐστιν, καὶ τίνες οἱ φιλοκερδεῖς;

ΕΤ. Ἐμοὶ μὲν δοκοῦσιν οἱ ἂν κερδαίνειν ἀξιώσιν ἀπὸ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

5 ΣΩ. Πότερον οὖν σοὶ δοκοῦσιν γινώσκοντες ὅτι οὐδενὸς ἐστὶν ἀξία, ἢ ἀγνοοῦντες; εἰ γὰρ ἀγνοοῦντες, ἀνοήτους λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς.

ΕΤ. Ἄλλ' οὐκ ἀνοήτους λέγω, ἀλλὰ πανούργους καὶ
b πονηροὺς καὶ ἥττους τοῦ κέρδους, γινώσκοντας ὅτι οὐδενὸς ἀξιά ἐστιν ἀφ' ὧν τολμῶσι κερδαίνειν, ὅμως τολμᾶν φιλοκερδεῖν δι' ἀναισχυντίαν.

5 ΣΩ. Ἄρ' οὖν τοιόνδε λέγεις τὸν φιλοκερδῆ, οἷον ἐὰν φυτεύων γεωργὸς ἀνὴρ καὶ γινώσκων ὅτι οὐδενὸς ἀξίου τὸ φυτόν, ἀξιοῖ ἀπὸ τούτου ἐκτραφέντος κερδαίνειν; ἄρα τοιοῦτον αὐτὸν λέγεις;

ΕΤ. Ἀπὸ παντὸς ὃ γε φιλοκερδής, ὧ Σώκρατες, οἶεται δεῖν κερδαίνειν.

10 ΣΩ. Μή μοι οὕτως εἰκῆ, ὥσπερ τι ἠδίκημένος ὑπὸ τινος,
c ἀλλὰ προσέχων ἐμοὶ τὸν νοῦν ἀπόκριναι, ὥσπερ ἂν εἰ ἐξ ἀρχῆς πάλιν ἠρώτων· οὐχὶ ὁμολογεῖς τὸν φιλοκερδῆ ἐπιστήμονα εἶναι περὶ τῆς ἀξίας τούτου ὅθεν κερδαίνειν ἀξιοῖ;

a 3 ἀξιώσιν B : ἀξιώσουσιν T

b 5 γεωργὸς T : γεωργικὸς B

ΕΤ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Τίς οὖν ἐπιστήμων περὶ φυτῶν τῆς ἀξίας, ἐν ὁποία 5
ἀξια φυτευθῆναι καὶ ὥρα καὶ χώρα; ἵνα τι καὶ ἡμεῖς τῶν
σοφῶν ῥημάτων ἐμβάλωμεν, ὧν οἱ δεξιοὶ περὶ τὰς δίκας
καλλιεποῦνται.

ΕΤ. Ἐγὼ μὲν οἶμαι γεωργόν. d

ΣΩ. Τὸ οὖν ἀξιοῦν κερδαίνειν ἄλλο τι λέγεις ἢ οἶεσθαι
δεῖν κερδαίνειν;

ΕΤ. Τοῦτο λέγω.

ΣΩ. Μὴ τοίνυν με ἐπιχείρει ἐξαπατᾶν, ἄνδρα πρεσβύ- 5
τερον ἢδὴ οὕτω νέος ὢν, ἀποκρινόμενος ὡσπερ νυνδὴ ἂ οὐδ' 226
αὐτὸς οἶει, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς εἶπέ· ἄρ' ἔστιν οὕτω οἶει
γεωργικὸν ἄνδρα γιγνόμενον, καὶ γινώσκοντα ὅτι οὐδενὸς
ἀξιον φυτεύει τὸ φυτόν, οἶεσθαι ἀπὸ τούτου κερδαίνειν;

ΕΤ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε. 5

ΣΩ. Τί δέ; ἵππικὸν ἄνδρα γινώσκοντα ὅτι οὐδενὸς
ἀξια σιτία τῷ ἵππῳ παρέχει, ἀγνοεῖν αὐτὸν οἶει ὅτι τὸν
ἵππον διαφθείρει;

ΕΤ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶεταί γε ἀπὸ τούτων κερδαίνειν τῶν b
σιτίων τῶν μηδενὸς ἀξίων.

ΕΤ. Οὐχί.

ΣΩ. Τί δέ; κυβερνήτην μηδενὸς ἀξια ἰστία καὶ πηδάλια
τῇ νηὶ παρεσκευασμένον ἀγνοεῖν οἶει ὅτι ζημιωθήσεται καὶ 5
κινδυνεύσει καὶ αὐτὸς ἀπολέσθαι καὶ τὴν ναῦν ἀπολέσαι
καὶ ἂ ἂν ἄγῃ πάντα;

ΕΤ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα οἶεταί γε κερδαίνειν ἀπὸ τῶν σκευῶν τῶν
μηδενὸς ἀξίων. c

c 6 ἀξια b : ἀξία B : ἀξία T ὥρα καὶ χώρα B : χώρα καὶ ὥρα T
c 7 ἐμβάλωμεν ὧν recc. : ἐμβαλομένων BW : ἐμβάλλωμεν ὧν T d 2 τὸ
... ἀξιοῦν Etwall (ed. Oxon. 1771) : τὸν ... ἀξιον BT : τὸ ... ἀξιον
vulg. d 5 με ἐπιχείρει B : ἐπιχείρει με T a 2 εἶπέ· ἄρ' Boeckh
(responde ... an Ficinus) : εἴπερ BT a 4 φυτεύει Stephanus :
φυτεύειν BT κερδαίνειν Cobet (et mox b 1) a 8 διαφθερεῖ Cobet

ΕΤ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Ἄλλὰ στρατηγὸς γινώσκων ὅτι ἡ στρατιὰ αὐτῷ οὐδενὸς ἄξια ὄπλα ἔχει, οἴεται ἀπὸ τούτων κερδαίνειν καὶ
5 ἄξιοι κερδαίνειν;

ΕΤ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Ἄλλ' αὐλητῆς αὐλοῦς οὐδενὸς ἀξίους ἔχων ἢ κιθαριστῆς λύραν ἢ τοξότης τόξον ἢ ἄλλος ὅστισούν συλλήβδην τῶν δημιουργῶν ἢ τῶν ἄλλων τῶν ἐμφρόνων ἀνδρῶν μηδενὸς
10 ἄξια ὄργανα ἢ ἄλλην παρασκευὴν ἠντιναοῦν ἔχων ἀπὸ τούτων οἴεται κερδαίνειν;

d ΕΤ. Οὐκουν φαίνεται γε.

ΣΩ. Τίνας οὖν ποτε λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς; οὐ γάρ που τούτους γε οὖς διεληλύθαμεν, (ἀλλ') οἷτινες γινώσκοντες τὰ οὐδενὸς ἄξια ἀπὸ τούτων οἴονται δεῖν κερδαίνειν· ἀλλ' οὕτω
5 μέν, ὧ θαυμάσιε, ὡς σὺ λέγεις, οὐκ ἔστ' ἀνθρώπων οὐδεὶς φιλοκερδῆς.

ΕΤ. Ἄλλ' ἐγώ, ὧ Σώκρατες, βούλομαι λέγειν τούτους φιλοκερδεῖς εἶναι, οἱ ἐκάστοτε ὑπὸ ἀπληστίας καὶ πάννυ
e σμικρὰ καὶ ὀλίγου ἄξια καὶ οὐδενὸς γλίσχονται ὑπερφυῶς καὶ φιλοκερδοῦσιν.

ΣΩ. Οὐ δῆπου, ὧ βέλτιστε, γινώσκοντες ὅτι οὐδενὸς ἄξιά ἐστιν· τοῦτο μὲν γὰρ ἤδη ἡμᾶς αὐτοὺς τῷ λόγῳ ἐξηλέγξαμεν
5 ὅτι ἀδύνατον.

ΕΤ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὴ γινώσκοντες, δῆλον ὅτι ἀγνοοῦντες, οἰόμενοι δὲ τὰ οὐδενὸς ἄξια πολλοῦ ἄξια εἶναι.

ΕΤ. Φαίνεται.

10 ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν οἷ γε φιλοκερδεῖς φιλοῦσι τὸ κέρδος;

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Κέρδος δὲ λέγεις ἐναντίον τῇ ζημίᾳ;

227 ΕΤ. Ἐγώ γε.

c3 στρατιὰ T: στρατεία B d2 που B: δῆ που T d3 ἀλλ'
add. Apelt e8 οὐδενὸς B T: μηδενὸς vulg.

- ΣΩ. Ἔστιν οὖν ὅτι ἀγαθὸν ἐστὶ ζημιουῖσθαι;
 ΕΤ. Οὐδενί.
 ΣΩ. Ἄλλὰ κακόν;
 ΕΤ. Ναί. 5
 ΣΩ. Βλάπτονται ὑπὸ τῆς ζημίας ἄρα ἄνθρωποι.
 ΕΤ. Βλάπτονται.
 ΣΩ. Κακὸν ἄρα ἢ ζημία.
 ΕΤ. Ναί.
 ΣΩ. Ἐναντίου δὲ τῇ ζημίᾳ τὸ κέρδος. 10
 ΕΤ. Ἐναντίου.
 ΣΩ. Ἀγαθὸν ἄρα τὸ κέρδος.
 ΕΤ. Ναί.
 ΣΩ. Τοὺς οὖν τὸ ἀγαθὸν φιλοῦντας φιλοκερδεῖς καλεῖς. b
 ΕΤ. Ἔοικεν.
 ΣΩ. Οὐ μανικὸς γε, ὦ ἑταῖρε, λέγεις τοὺς φιλοκερδεῖς.
 ἀλλὰ σὺ αὐτὸς πότερον φιλεῖς ὃ ἂν ἀγαθὸν ᾖ, ἢ οὐ φιλεῖς;
 ΕΤ. Ἐγωγε. 5
 ΣΩ. Ἔστι δέ τι ἀγαθόν, ὃ οὐ φιλεῖς, ἀλλὰ κακόν;
 ΕΤ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.
 ΣΩ. Ἄλλὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἴσως φιλεῖς.
 ΕΤ. Ναί.
 ΣΩ. Ἐροῦ δὴ καὶ ἐμὲ εἰ σὺ καὶ ἐγώ· ὁμολογήσω γὰρ καὶ 10
 ἐγώ σοι φιλεῖν τὰγαθὰ. ἀλλὰ πρὸς ἐμοὶ καὶ σοὶ οἱ ἄλλοι c
 ἄνθρωποι ἅπαντες οὐ δοκοῦσί σοι τὰγαθὰ φιλεῖν, τὰ δὲ κακὰ
 μισεῖν;
 ΕΤ. Ἐμοιγε φαίνεται.
 ΣΩ. Τὸ δὲ κέρδος ἀγαθὸν ὁμολογήσαμεν; 5
 ΕΤ. Ναί.
 ΣΩ. Πάντες αὖ φιλοκερδεῖς φαίνονται τοῦτον τὸν τρόπον
 ὃν δὲ τὸ πρότερον ἐλέγομεν, οὐδεὶς ἦν φιλοκερδῆς. ποτέρῳ
 οὖν ἂν τις τῷ λόγῳ χρώμενος οὐκ ἂν ἐξαμαρτάνοι;

a 6 ὑπὸ τῆς ζημίας ἄρα B : ἄρα ὑπὸ τῆς ζημίας T [ἄνθρωποι] ἄνθρωποι
 Hirschig b 3 γε B : δὲ T b 8 τὰ B : om. T b 10 οὐ καὶ B :
 οὐκ T c 2 ἅπαντες B : πάντες T c 9 τῷ λόγῳ] τῶν λόγων Cobet

- 10 ΕΤ. Εἴ τις, ὦ Σώκρατες οἶμαι ὀρθῶς λαμβάνοι τὸν
 d φιλοκερδῆ. ὀρθῶς δ' ἐστὶ τοῦτον ἡγεῖσθαι φιλοκερδῆ, ὅς ἂν
 σπουδάξῃ ἐπὶ τούτοις καὶ ἀξιοὶ κερδαίνειν ἀπ' αὐτῶν, ἀφ' ὧν
 οἱ χρηστοὶ οὐ τολμῶσι κερδαίνειν.
 ΣΩ. Ἄλλ' ὀρᾶς, ὦ γλυκύτατε, τὸ κερδαίνειν ἄρτι ὠμολογή-
 5 σαμεν εἶναι ὠφελεῖσθαι.
 ΕΤ. Τί οὖν δὴ τοῦτο;
 ΣΩ. Ὅτι καὶ τὸδε αὐτῷ προσωμολογήσαμεν, βούλεσθαι
 τὰ ἀγαθὰ πάντας καὶ ἀεὶ.
 ΕΤ. Ναί.
 10 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ οἱ ἀγαθοὶ πάντα τὰ κέρδη βούλονται:
 ἔχειω, εἴπερ ἀγαθὰ γέ ἐστιν.
 e ΕΤ. Οὐκ ἀφ' ὧν γε μέλλουσιν, ὦ Σώκρατες, βλαβήσεσθαι:
 τῶν κερδῶν.
 ΣΩ. Βλαβήσεσθαι δὲ λέγεις ζημιώσεσθαι ἢ ἄλλο τι;
 ΕΤ. Οὐκ, ἀλλὰ ζημιώσεσθαι λέγω.
 5 ΣΩ. Ὑπὸ τοῦ κέρδους οὖν ζημιοῦνται ἢ ὑπὸ τῆς ζημίας
 ἄνθρωποι;
 ΕΤ. Ὑπὸ ἀμφοτέρων· καὶ γὰρ ὑπὸ τῆς ζημίας ζημιοῦνται
 καὶ ὑπὸ τοῦ κέρδους τοῦ πονηροῦ.
 ΣΩ. Ἡ δοκεῖ οὖν τί σοι χρηστὸν καὶ ἀγαθὸν πρᾶγμα
 10 πονηρὸν εἶναι;
 ΕΤ. Οὐκ ἔμοιγε.
 228 ΣΩ. Οὐκοῦν ὠμολογήσαμεν ὀλίγον πρότερον τὸ κέρδος
 τῇ ζημίᾳ κακῷ ὄντι ἐναντίον εἶναι;
 ΕΤ. Φημί.
 ΣΩ. Ἐναντίον δὲ ὃν κακῷ ἀγαθὸν εἶναι;
 5 ΕΤ. Ὁμολογήσαμεν γάρ.
 ΣΩ. Ὅρᾶς οὖν, ἐπιχειρεῖς με ἐξαπατᾶν, ἐπίτηδες ἐναντία
 λέγων οἷς ἄρτι ὠμολογήσαμεν.

d 2 ἀπ' αὐτῶν] ἀπὸ τῶν Naber d 5 εἶναι . . . d 7 προσωμολογή-
 σαμεν T b : om. pr. B d 7 αὐτῷ b : αὐτὸ B Γ d 8 πάντας B :
 ἅπαντας T e 1 γε T b : σε B (ut videtur) e 4 ζημιώσεσθαι B :
 ζημιωθήσεσθαι T

ΕΤ. Οὐ μὰ Δία, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ τούναντίον σύ με
ἐξαπατᾷς καὶ οὐκ οἶδα ὅπῃ ἐν τοῖς λόγοις ἄνω καὶ κάτω
στρέφεις.

10

ΣΩ. Εὐφήμει· οὐ μεντὰν καλῶς ποιῶν οὐ πειθόμενος
ἄνδρι ἀγαθῷ καὶ σοφῷ.

b

ΕΤ. Τίνι τούτῳ; καὶ τί μάλιστα;

ΣΩ. Πολίτη μὲν ἐμῷ τε καὶ σῷ, Πεισιστράτου δὲ υἱέ
τοῦ ἐκ Φιλαϊδῶν, Ἰππάρχῳ, ὃς τῶν Πεισιστράτου παίδων 5
ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος, ὃς ἄλλα τε πολλὰ καὶ καλὰ
ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὀμήρου ἔπη πρῶτος ἐκόμισεν
εἰς τὴν γῆν ταυτηνί, καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψωδοὺς Πανα-
θηναίους ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι
οἶδε ποιῶσι, καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον πεντηκόντερον c
στείλας ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν, Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον
ἀεὶ περὶ αὐτὸν εἶχεν, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων·
ταῦτα δ' ἐποίει βουλόμενος παιδεύειν τοὺς πολίτας, ἵν' ὡς
βελτίστων ὄντων αὐτῶν ἄρχοι, οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ 5
σοφίας φθονεῖν, ἅτε ὢν καλὸς τε καὶ ἀγαθός. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ
οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν καὶ
ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὐ τοὺς ἐν τοῖς d
ἀγροῖς παιδεύσαι ἔστησεν αὐτοῖς Ἐρμῆας κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐν
μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τῶν δήμων ἐκάστων, κἄπειτα τῆς
σοφίας τῆς αὐτοῦ, ἦν τ' ἔμαθεν καὶ ἦν αὐτὸς ἐξηῦρεν, ἐκλεξά-
μενος ἃ ἡγείτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς 5
ἐλεγείων αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπ-
έγραψεν, ἵνα πρῶτον μὲν τὰ ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ e
ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό τε “Γνώθι σαυτόν”
καὶ τὸ “Μηδὲν ἄγαν” καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἀλλὰ τὰ
Ἰππάρχον ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο, ἔπειτα παριόντες
ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγιγνώσκοντες καὶ γεῦμα λαμβάνοντες 5

a 8 σύ με B : σὺ ἐμέ T b 7 ἀπεδείξατο BT (sed à ex emend. T):
ὑπεδείξατο Coisl. : ἐπεδείξατο W ἔπη B : om. TW c 4 παιδένει
B : πείθειν TW c 5 ὄντων αὐτῶν B : αὐτῶν ὄντων T d 1 αὐ
τοῦς T : αὐτοῦς B d 3 ἄστεως Schanz (et mox) τῆς σοφίας B :
ὑπὸ σοφίας T d 5 à T : om. B

αὐτοῦ τῆς σοφίας φοιτῶεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ
 παιδευθησόμενοι. ἔστων δὲ δύο τῶπιγράμματε· ἐν μὲν τοῖς
 229 ἐπ' ἀριστερὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἐκάστου ἐπιγέγραπται λέγων ὁ
 Ἑρμῆς ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἔστηκεν, ἐν
 δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιά—

μνήμα τόδ' Ἰππάρχον· στείχε δίκαια φρονῶν
 5 φησίν. ἔστι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς
 πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ
 Στειριακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει—

b μνήμα τόδ' Ἰππάρχον· μὴ φίλον ἔξαπάτα.
 ἐγὼ οὖν σὲ ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δήπου τολμῶν ἂν ἔξαπατᾶν
 καὶ ἐκεῖνῳ τοιούτῳ ὄντι ἀπιστεῖν, οὐ καὶ ἀποθανόντος τρία
 ἔτη ἐτυραννεύθησαν Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰππίου,
 5 καὶ πάντων ἂν τῶν παλαιῶν ἤκουσας ὅτι ταῦτα μόνον τὰ
 ἔτη τυραννὶς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸν δ' ἄλλον χρόνον ἐγγύς
 τι ἔξων Ἀθηναῖοι ὥσπερ ἐπὶ Κρόνου βασιλεύοντος. λέγεται
 δὲ ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ
 c γενέσθαι οὐ δι' ἃ οἱ πολλοὶ φήθησαν, διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς
 ἀτιμίαν τῆς κανηφορίας—ἐπεὶ τοῦτό γε εἴηθες—ἀλλὰ τὸν μὲν
 Ἄρμόδιον γεγενῆσθαι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογέλτονος καὶ πεπαι-
 δεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου, μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστο-
 5 γείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἀνθρώπου, καὶ ἀνταγωνιστὴν ἠγεῖτο
 εἶναι τὸν Ἰππαρχον. ἐν ἐκεῖνῳ δὲ τῷ χρόνῳ αὐτὸν τὸν
 d Ἄρμόδιον τυγχάνειν ἐρώντά τινος τῶν νέων τε καὶ καλῶν
 καὶ γενναίων τῶν τότε—καὶ λέγουσι τοῦνομα αὐτοῦ, ἐγὼ δὲ
 οὐ μέμνημαι—τὸν οὖν νεανίσκον τοῦτον τέως μὲν θαυμάζειν
 τὸν τε Ἄρμόδιον καὶ τὸν Ἀριστογέλτονα ὡς σοφοὺς, ἔπειτα
 5 συγγενόμενον τῷ Ἰππάρχῳ καταφρονῆσαι ἐκείνων, καὶ τοὺς
 περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ οὕτως ἀποκτεῖναι τὸν
 Ἰππαρχον.

a 1 ἐπ' ἀριστερὰ B T ἐπιγέγραπται B: δ ἐπιγέγραπται T W
 a 2 ὅτι B: ὅτι ὁ T a 3 ἐπιδεξιᾶ B T a 5 δὲ τῶν ποιημάτων
 B: τῶν ποιημάτων δὲ T b 5 πάντων ἂν] πάντως δὴ Cobet μόνον
 B: μόνα T d 1 καλῶν καὶ γενναίων B: γενναίων καὶ καλῶν T

ΕΤ. Κινδυνεύεις τοίνυν, ὦ Σώκρατες, ἢ οὐ φίλον με ἠγείσθαι ἢ, εἰ ἠγῆ φίλον, οὐ πείθεσθαι Ἴππάρχῳ· ἐγὼ γὰρ ὅπως οὐ σὺ ἐμὲ ἐξαπατᾷς—οὐκ οἶδ' ὄντινα μέντοι τρόπον— e ἐν τοῖς λόγοις, οὐ δύναμαι πεισθῆναι.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν καὶ ὥσπερ πεττεύων ἐθέλω σοι ἐν τοῖς λόγοις ἀναθέσθαι ὅτι βούλει τῶν εἰρημένων, ἵνα μὴ οἷη ἐξαπατᾶσθαι. πότερον γὰρ τοῦτό σοι ἀναθῶμαι, ὡς οὐχὶ τῶν 5 ἀγαθῶν πάντες ἐπιθυμοῦσιν ἄνθρωποι;

ΕΤ. Μὴ μοί γε.

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς τὸ ζημιοῦσθαι καὶ ἡ ζημία οὐ κακόν;

ΕΤ. Μὴ μοί γε.

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς οὐ τῇ ζημίᾳ καὶ τῷ ζημιοῦσθαι τὸ κέρδος 10 καὶ τὸ κερδαίνειν ἐναντίον;

ΕΤ. Μηδὲ τοῦτο.

230

ΣΩ. Ἄλλ' ὡς ἐναντίον ὃν τῷ κακῷ οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ κερδαίνειν;

ΕΤ. Οὔτι πᾶν γε· τουτί μοι ἀνάθου.

ΣΩ. Δοκεῖ ἄρα σοι, ὡς ἔοικε, τοῦ κέρδους τὸ μὲν τι 5 ἀγαθὸν εἶναι, τὸ δέ τι κακόν.

ΕΤ. Ἐμοιγε.

ΣΩ. Ἀνατίθεμαι τοίνυν σοὶ τοῦτο· ἔστω γὰρ δὴ κέρδος τι ἀγαθὸν καὶ ἕτερον κέρδος τι κακόν. κέρδος δέ γε οὐδὲν μᾶλλον ἐστὶν αὐτῶν τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ κακόν· ἢ γάρ; 10

ΕΤ. Πῶς με ἐρωτᾷς;

ΣΩ. Ἐγὼ φράσω. σιτίον ἐστὶν τι ἀγαθόν τε καὶ κακόν;

ΕΤ. Ναί.

b

ΣΩ. Ἄρ' οὖν μᾶλλον τι αὐτῶν ἐστι τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου σιτίον, ἢ ὁμοίως τοῦτό γε, σιτία, ἐστὸν ἀμφότερα καὶ ταύτη γε οὐδὲν διαφέρει τὸ ἕτερον τοῦ ἐτέρου, κατὰ τὸ σιτίον εἶναι, ἀλλὰ ἢ τὸ μὲν αὐτῶν ἀγαθόν, τὸ δὲ κακόν; 5

ΕΤ. Ναί.

d 9 ἢ εἰ ἠγεί b: ἢ ἠγεί B: ἢ εἰ γεί T e 1 σὺ ἐμὲ W: σὺ ἐ**μέ B: σὺ με T μέντοι B: om. T a 2 ὃν T: om. B a 12 ἐστὶν τι T: ἐστὶν B b 3 τοῦτό B: τούτῳ T

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ποτὸν καὶ τᾶλλα πάντα, ὅσα τῶν ὄντων ταῦτά ὄντα τὰ μὲν πέπονθεν ἀγαθὰ εἶναι, τὰ δὲ κακά, οὐδὲν ἐκείνη γε διαφέρει τὸ ἕτερον τοῦ ἑτέρου, ἢ τὸ
 c αὐτὸ ἐστὶν; ὥσπερ ἄνθρωπος δήπου ὁ μὲν χρηστός ἐστὶν, ὁ δὲ πονηρός.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Ἄλλ' ἄνθρωπός γε οἶμαι οὐδέτερος οὐδετέρου οὔτε
 5 μᾶλλον οὔτε ἥττον ἐστὶν, οὔτε ὁ χρηστός τοῦ πονηροῦ οὔτε ὁ πονηρὸς τοῦ χρηστοῦ.

ΕΤ. Ἀληθῆ λέγεις.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὕτω καὶ περὶ τοῦ κέρδους διανοώμεθα, ὡς κέρδος γε ὁμοίως ἐστὶ καὶ τὸ πονηρὸν καὶ τὸ χρηστὸν;

10 ΕΤ. Ἀνάγκη.

ΣΩ. Οὐδὲν ἄρα μᾶλλον κερδαίνει ὁ τὸ χρηστὸν κέρδος ἔχων ἢ τὸ πονηρὸν· οὐκ οὐκ μᾶλλον γε κέρδος φαίνεται
 d οὐδέτερον ὄν, ὡς ὁμολογοῦμεν.

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Οὐδετέρω γὰρ αὐτῶν οὔτε τὸ μᾶλλον οὔτε τὸ ἥττον πρόσεστιν.

5 ΕΤ. Οὐ γὰρ δῆ.

ΣΩ. Τῷ δὲ τοιούτῳ πράγματι πῶς ἂν τις μᾶλλον ἢ ἥττον ὀτιοῦν ἂν ποιοῖ ἢ πάσχοι, ᾧ μηδέτερον τούτων προσείη;

ΕΤ. Ἀδύνατον.

ΣΩ. Ἐπειδὴ τοίνυν κέρδη μὲν ὁμοίως ἐστὶν ἀμφοτέρα
 10 καὶ κερδαλέα, τουτὶ δὲ δεῖ ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι, διὰ τί ποτε ἀμφοτέρα αὐτὰ κέρδος καλεῖς, τί ταῦτόν ἐν ἀμφοτέροις ὄρων;
 e ὥσπερ ἂν εἰ [ἀ] σύ με ἠρώτας τὰ νυνδῆ, διὰ τί ποτε καὶ τὸ ἀγαθὸν σιτίον καὶ τὸ κακὸν σιτίον ὁμοίως ἀμφοτέρα σιτία καλῶ, εἶπον ἂν σοι διότι ἀμφοτέρα ξηρὰ τροφὴ σώματός

c9 τὸ πονηρὸν καὶ τὸ χρηστὸν B: τὸ χρηστὸν καὶ τὸ πονηρὸν
 T W c 12 ἢ <ὁ> τὸ Stephanus d 3 οὔτε . . . οὔτε B:
 οὐδὲ . . . οὐδὲ T d 6 δῆ] δὲ Ast d 7 προσείη B: προσῆ T
 d 10 τουτὶ B: τούτ' ἐστὶ T e 1 & del. Schleiermacher e 2 ὁμοίως
 B: ἕμως T

ἐστίν, διὰ τοῦτο ἔγωγε· τοῦτο γὰρ εἶναι σιτίον κὰν σὺ που
ἡμῖν ὁμολογοῖς. ἦ γάρ;

5

ΕΓ. Ἐγωγε.

ΣΩ. Καὶ περὶ ποτοῦ οὖν ὁ αὐτὸς ἂν τρόπος εἴη τῆς
ἀποκρίσεως, ὅτι τῇ τοῦ σώματος ὑγρᾷ τροφῇ, ἐάντε χρηστῇ
ἐάντε πονηρᾷ ἦ, τοῦτο τὸ ὄνομά ἐστι, ποτόν· καὶ τοῖς
ἄλλοις ὡσαύτως. πειρῶ οὖν καὶ σὺ ἐμὲ μιμείσθαι οὕτως
ἀποκρινόμενον. τὸ χρηστὸν κέρδος καὶ τὸ πονηρὸν κέρδος
κέρδος φῆς ἀμφοτέρου εἶναι τί τὸ αὐτὸ ἐν αὐτοῖς ὀρών, ὅτι
δὴ καὶ τοῦτο κέρδος ἐστίν; εἰ δ' αὖ μὴ αὐτὸς ἔχεις ἀποκρί-
νασθαι, ἀλλ' ἐμοῦ λέγοντος σκόπει· ἄρα κέρδος λέγεις πᾶν
κτῆμα ὃ ἂν τις κτήσῃται ἢ μηδὲν ἀναλώσας, ἢ ἔλαττον
ἀναλώσας πλεον λάβῃ;

231

5

ΕΓ. Ἐμοιγε δοκῶ τοῦτο καλεῖν κέρδος.

b

ΣΩ. Ἄρα καὶ τὰ τοιαῦδε λέγεις, ἐάν τις ἐστιαθεῖς, μηδὲν
ἀναλώσας ἀλλ' εὐωχῆθεις, νόσον κτήσῃται;

ΕΓ. Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Ὑγίειαν δὲ κτησάμενος ἀπὸ ἐστιάσεως κέρδος ἂν
κτῆσαιτο ἢ ζημίαν;

5

ΕΓ. Κέρδος.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα τοῦτό γέ ἐστι κέρδος, τὸ ὀτιοῦν κτῆμα
κτῆσασθαι.

ΕΓ. Οὐ μέντοι.

10

ΣΩ. Πότερον οὐκ, ἐὰν κακόν; ἢ οὐδ' ἂν ἀγαθὸν ὀτιοῦν
κτῆσῃται, οὐ κέρδος κτῆσεται;

ΕΓ. Φαίνεται, ἐὰν γε ἀγαθόν.

ΣΩ. Ἐὰν δὲ κακόν, οὐ ζημίαν κτῆσεται;

c

ΕΓ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅρας οὖν ὡς πάλιν αὖ περιτρέχεις εἰς τὸ αὐτό; τὸ
μὲν κέρδος ἀγαθὸν φαίνεται, ἢ δὲ ζημία κακόν.

ε 5 ὁμολογοῖς T: ὁμολογεῖς B a 5 δὴ b: δεῖ BT b 8 γέ
B: om. T b 9 κτῆσασθαι T b: κτῆσεσθαι pr. B (ut videtur)
b 12 κτῆσεται T: κτῆσῃται B

5 ΕΤ. Ἄπορῶ ἔγωγε ὅτι εἶπω.

ΣΩ. Οὐκ ἀδίκως γε σὺ ἀπορῶν. ἔτι γὰρ καὶ τότε ἀπό-
κριναι· ἐὰν τις ἔλαττον ἀναλώσας πλέον κτήσῃται, φῆς
κέρδος εἶναι;

ΕΤ. Οὔτι κακόν γε λέγω, ἀλλ' ἐὰν χρυσίον ἢ ἀργύριον
10 ἔλαττον ἀναλώσας πλέον λάβῃ.

d ΣΩ. Καὶ ἐγὼ μέλλω τοῦτο ἐρήσεσθαι. φέρε γάρ, ἐὰν τις
χρυσίου σταθμὸν ἤμισυν ἀναλώσας διπλάσιον λάβῃ ἀργυρίου,
κέρδος ἢ ζημίαν εἴληφεν;

ΕΤ. Ζημίαν δήπου, ὦ Σώκρατες· ἀντὶ δωδεκαστασίου
5 γὰρ διστάσιον αὐτῷ καθίσταται τὸ χρυσίον.

ΣΩ. Καὶ μὴν πλέον γ' εἴληφεν· ἢ οὐ πλέον ἐστὶ τὸ
διπλάσιον τοῦ ἡμίσεος;

ΕΤ. Οὔτι τῇ ἀξίᾳ γε ἀργύριον χρυσίου.

ΣΩ. Δεῖ ἄρα, ὡς ἔοικε, τῷ κέρδει τοῦτο προσεῖναι, τὴν
10 ἀξίαν. νῦν γοῦν τὸ μὲν ἀργύριον πλέον ὄν τοῦ χρυσίου οὐ
φῆς ἄξιον εἶναι, τὸ δὲ χρυσίον ἔλαττον ὄν ἄξιον φῆς εἶναι.

e ΕΤ. Σφόδρα· ἔχει γὰρ οὕτως.

ΣΩ. Τὸ μὲν ἄξιον ἄρα κερδαλέον ἐστίν, ἐάντε σμικρὸν
ἢ ἐάντε μέγα, τὸ δὲ ἀνάξιον ἀκερδές.

ΕΤ. Ναί.

5 ΣΩ. Τὸ δὲ ἄξιον λέγεις ἄξιον εἶναι ἄλλο τι ἢ κεκτῆσθαι;

ΕΤ. Ναί, κεκτῆσθαι.

ΣΩ. Τὸ δὲ ἄξιον αὖ λέγεις κεκτῆσθαι τὸ ἀνωφελές ἢ τὸ
ὠφέλιμον;

ΕΤ. Τὸ ὠφέλιμον δήπου.

232 ΣΩ. Οὐκοῦν τὸ ὠφέλιμον ἀγαθόν ἐστίν;

ΕΤ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν, ὦ ἀνδρειότατε πάντων, οὐ τὸ κερδαλέον
ἀγαθὸν αὖ πάλιν τρίτον ἢ τέταρτον ἦκει ἡμῖν ὁμολογούμενον;

5 ΕΤ. Ἔοικεν.

ε6 γὰρ B: δὲ T ε7 πλέον κτήσῃται t: κτήσῃται B: πλεονεκτῆ-
σῃται T d 1 μέλλω τοῦτο B: τοῦτο μέλλω T d 5 διστάσιον T:
διστάσιμον B d 10 χρυσίου οὐ W: χρυσίου οὐ σὺ B: χρυσίου T

ΣΩ. Μνημονεύεις οὖν ὅθεν ἡμῖν οὗτος ὁ λόγος γέγονεν;

ΕΤ. Οἶμαί γε.

ΣΩ. Εἰ δὲ μή, ἐγὼ σε ὑπομνήσω. ἡμφισβήτησάς μοι τοὺς ἀγαθοὺς μὴ πάντα τὰ κέρδη βούλεσθαι κερδαίνειν, ἀλλὰ τῶν κερδῶν τὰγαθὰ, τὰ δὲ πονηρὰ μή. 10

ΕΤ. Ναίχι.

ΣΩ. Οὐκοῦν νῦν πάντα τὰ κέρδη ὁ λόγος ἡμᾶς ἠνάγκακε **b** καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα ὁμολογεῖν ἀγαθὰ εἶναι;

ΕΤ. Ἐνάγκακε γάρ, ὦ Σώκρατες, μᾶλλον ἐμέ γε ἢ πέπεικεν.

ΣΩ. Ἄλλ' ἴσως μετὰ τοῦτο καὶ πείσειεν ἄν· νῦν δ' οὖν, 5 εἴτε πέπεισαι εἴτε ὀπωσδὴ ἔχεις, σύμφησι γοῦν ἡμῖν πάντα τὰ κέρδη ἀγαθὰ εἶναι, καὶ σμικρὰ καὶ μεγάλα.

ΕΤ. Ὁμολογῶ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Τοὺς δὲ χρηστοὺς ἀνθρώπους βούλεσθαι τὰγαθὰ ὁμολογεῖς ἅπαντα ἅπαντας· ἢ οὐ; 10

ΕΤ. Ὁμολογῶ.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὲν δὴ τοὺς γε πονηροὺς αὐτὸς εἶπες ὅτι καὶ **c** σμικρὰ καὶ μεγάλα κέρδη φιλοῦσιν.

ΕΤ. Εἶπον.

ΣΩ. Οὐκοῦν κατὰ τὸν σὸν λόγον πάντες ἀνθρωποὶ φιλοκερδεῖς ἂν εἶεν, καὶ οἱ χρηστοὶ καὶ οἱ πονηροί. 5

ΕΤ. Φαίνεται.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ὀρθῶς ὄνειδίζει, εἴ τις τῷ ὄνειδίζει φιλοκερδεῖ εἶναι· τυγχάνει γὰρ καὶ ὁ ταῦτα ὄνειδίζων αὐτὸς τοιοῦτος ὢν.

a 6 οὖν B : γ' οὖν T a 8 ἡμφισβήτησας BW : ἡ ἀμφισβήτησας T
 b 4 πέπεικε T : πεπείκει B c 1 αὐτὸς Bekker : αὐτοῦς BT : om.
 vulg. c 4 πάντες B : ἅπαντες T

ΕΡΑΣΤΑΙ

St. I
p. 132

a Εἰς Διονυσίου τοῦ γραμματιστοῦ εἰσήλθον, καὶ εἶδον αὐτόθι τῶν τε νέων τοὺς ἐπιεικεστάτους δοκοῦντας εἶναι τὴν ιδέαν καὶ πατέρων εὐδοκίμων, καὶ τούτων ἔραστὰς. ἐτυχ-
 χανέτην οὖν δύο τῶν μειρακίων ἐρίζοντε, περὶ ὅτου δέ, οὐ
 5 σφόδρα κατήκουον. ἐφαινέσθην μέντοι ἢ περὶ Ἀναξαγόρου
 b ἢ περὶ Οἰνοπίδου ἐρίζειν κύκλους· γοῦν γράφειν ἐφαινέσθην
 καὶ ἐγκλίσεις τινας ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε καὶ
 μάλ' ἐσπουδακότε. καγὼ—καθήμην γὰρ παρὰ τὸν ἔραστὴν
 τοῦ ἑτέρου αὐτοῖν—κιήσας οὖν αὐτὸν τῷ ἀγκῶνι ἠρόμην
 5 ὅτι ποτὲ οὕτως ἐσπουδακότε τῷ μειρακίῳ εἴτην, καὶ εἶπον·
 Ἦ που μέγα τι καὶ καλὸν ἐστὶ περὶ ὃ τοσαύτην σπουδὴν
 πεποιημένῳ ἐστόν;

Ἄλλος δ' εἶπε, Ποῖον, ἔφη, μέγα καὶ καλόν; ἀδολεσχοῦσι
 μὲν οὖν οὗτοί γε περὶ τῶν μετεώρων καὶ φλυαροῦσι
 10 φιλοσοφούντες.

c Καὶ ἐγὼ θαυμάσας αὐτοῦ τὴν ἀπόκρισιν εἶπον· ὦ νεανία,
 αἰσχρὸν δοκεῖ σοι εἶναι τὸ φιλοσοφεῖν; ἢ τί οὕτως χαλεπῶς
 λέγεις;

Καὶ ὁ ἕτερος—πλησίον γὰρ καθήμενος ἐτύγχανεν αὐτοῦ,
 5 ἀντεραστῆς ὢν—ἀκούσας ἐμοῦ τε ἐρομένου κάκεινου ἀπο-

ΕΡΑΣΤΑΙ B T: ANTEPASPATAI in marg. b b 1 γράφειν B:
 γράφοντες T W ἐφαινέσθην B: ἐφαίνεσθον ex ἐφαίνοντο T b 6 μέγα
 τι B: τι μέγα T δ T: ὅτου B b 9 γε T: om. B

κρινόμενου, Οὐ πρὸς σοῦ γε, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ποιεῖς τὸ καὶ ἀνερέσθαι τοῦτον εἰ αἰσχρὸν ἡγεῖται φιλοσοφίαν εἶναι. ἢ οὐκ οἶσθα τοῦτον ὅτι τραχηλιζόμενος καὶ ἐμπιμπλάμενος καὶ καθεύδων πάντα τὸν βίον διατετέλεκεν; ὥστε σὺ τί αὐτὸν φοῦ ἀποκρινεῖσθαι ἀλλ' ἢ ὅτι αἰσχρὸν ἐστὶ φιλοσοφία; 10

Ἦν δὲ οὗτος μὲν τοῖν ἔρασταῖν περὶ μουσικὴν δια- d
 τετριφώς, ὁ δ' ἕτερος, ὃν ἐλοιδόρει, περὶ γυμναστικὴν. καὶ
 μοι ἔδοξε χρῆναι τὸν μὲν ἕτερον ἀφιέναι, τὸν ἐρωτώμενον,
 ὅτι οὐδ' αὐτὸς προσεποιεῖτο περὶ λόγων ἔμπειρος εἶναι ἀλλὰ
 περὶ ἔργων, τὸν δὲ σοφώτερον προσποιούμενον εἶναι διε- 5
 ρωτῆσαι, ἵνα καὶ εἴ τι δυναίμην παρ' αὐτοῦ ὠφελῆθειν.
 εἶπον οὖν ὅτι εἰς κωδὸν μὲν τὸ ἐρώτημα ἠρόμην· εἰ δὲ σὺ
 οἶε τοῦδε κάλλιον ἂν ἀποκρίνασθαι, σὲ ἐρωτῶ τὸ αὐτὸ ὅπερ
 καὶ τοῦτον, εἰ δοκεῖ σοι τὸ φιλοσοφεῖν καλὸν εἶναι ἢ οὐ.

Σχεδὸν οὖν ταῦτα λεγόντων ἡμῶν ἐπακούσαντε τῷ μει- 133
 ρακίῳ ἐσιγησάτην, καὶ αὐτῷ πανσαμένῳ τῆς ἔριδος ἡμῶν
 ἀκροαταὶ ἐγενέσθην. καὶ ὅτι μὲν οἱ ἔρασταὶ ἔπαθον οὐκ
 οἶδα, αὐτὸς δ' οὖν ἐξεπλάγην· ἀεὶ γάρ ποτε ὑπὸ τῶν νέων
 τε καὶ καλῶν ἐκπλήττομαι. ἐδόκει μέντοι μοι καὶ ὁ ἕτερος 5
 οὐχ ἦττον ἐμοῦ ἀγωνιᾶν· οὐ μὴν ἀλλ' ἀπεκρίνατό γέ μοι
 καὶ μάλα φιλοτίμως. Ὅποτε γάρ τοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες,
 τὸ φιλοσοφεῖν αἰσχρὸν ἡγησαίμην εἶναι, οὐδ' ἂν ἄνθρωπον b
 νομίσαιμι ἐμαντὸν εἶναι, οὐδ' ἄλλον τὸν οὕτω διακείμενον,
 ἐνδεικνύμενος εἰς τὸν ἀντεραστήν, καὶ λέγων μεγάλη τῇ
 φωνῇ, ἵν' αὐτοῦ κατακούοι τὰ παιδικά.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Καλὸν ἄρα δοκεῖ σοι τὸ φιλοσοφεῖν; 5
 Πάνν μὲν οὖν, ἔφη.

c7 φιλοσοφίαν εἶναι B: εἶναι φιλοσοφίαν T c8 τοῦτον B: αὐ-
 τὸν T c9 σὺ τί αὐτὸν φοῦ B: ὥστε τί σοι οἶε αὐτὸν TW c10 ἀπο-
 κρινεῖσθαι B: ἀποκρίνεσθαι TW ἀλλ' ἢ B: ἕλλο ἢ TW d3 τὸν
 ἐρωτώμενον Schleiermacher (*quem prius interrogaveram* Ficinus): τὸν
 ἐρώμενον b: τὸν ἐρώμενον BT d5 σοφώτερον T: σοφώτατον B
 d7 οὖν T: γ' οὖν B d8 ἂν ἀποκρίνασθαι Laur. lxxxv. 14: ἂν ἀπο-
 κρίνεσθαι T: ἀποκρίνεσθαι B: ἀποκρινεῖσθαι b a4 δ' οὖν T: γ' οὖν B
 b3 μεγάλη BW: μέγα T b5 σοι TW: σοι οἶδόν τ' εἶναι B

Τί οὖν, ἐγὼ ἔφην· ἢ δοκεῖ σοι οἶόν τ' εἶναι εἰδέναι
πρᾶγμα ὅτι οὖν εἴτε καλὸν εἴτε αἰσχροὺν ἔστιν, ὃ μὴ εἰδέειν
τις τὴν ἀρχὴν ὅτι ἔστιν;

10 Οὐκ ἔφη.

c Οἴσθ' ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι ἔστιν τὸ φιλοσοφεῖν;

Πάνυ γε, ἔφη.

Τί οὖν ἔστιν; ἔφην ἐγώ.

Τί δ' ἄλλο γε ἢ κατὰ τὸ Σόλωνος; Σόλων γάρ που
5 εἶπε—

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος·

καὶ ἐμοὶ δοκεῖ οὕτως αἰεὶ χρῆναι ἔν γε τι μανθάνειν τὸν
μέλλοντα φιλοσοφήσειν, καὶ νεώτερον οὐτα καὶ πρεσβύ-
τερον, ἢ ὡς πλείοντα ἐν τῷ βίῳ μάθῃ. καὶ μοι τὸ μὲν
10 πρῶτον ἔδοξε τί εἰπεῖν, ἔπειτά πως ἐννοήσας ἠρόμην αὐτὸν
εἰ τὴν φιλοσοφίαν πολυμαθίαν ἡγοῦτο.

d Κακέϊνος, Πάνυ, ἔφη.

Ἐγὼ δὲ δὴ καλὸν εἶναι μόνον τὴν φιλοσοφίαν ἢ καὶ
ἀγαθόν; ἦν δ' ἐγώ.

Καὶ ἀγαθόν, ἔφη, πάνυ.

5 Πότερον οὖν ἐν φιλοσοφίᾳ τι τοῦτο ἴδιον ἐνορᾶς, ἢ καὶ
ἐν τοῖς ἄλλοις οὕτω σοι δοκεῖ ἔχειν; οἶον φιλογυμναστίαν
οὐ μόνον ἡγῆ καλὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθόν; ἦ οὐ;

Ὁ δὲ καὶ μάλα εἰρωνικῶς εἶπε δύο· Πρὸς μὲν τόνδε
μοι εἰρήσθω ὅτι οὐδέτερα· πρὸς μέντοι σέ, ὦ Σώκρατες,
e ὁμολογῶ καὶ καλὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἡγοῦμαι γὰρ ὀρθῶς.

Ἡρώτησα οὖν ἐγώ, Ἄρ' οὖν καὶ ἐν τοῖς γυμνασίοις τὴν
πολυπουίαν φιλογυμναστίαν ἡγῆ εἶναι;

c 1 τὸ b: τι BT c 2 πάνυ γε B: καὶ μάλα ἔφη TW c 4 τὸ
b: τοῦ BT: τὸ τοῦ t c 6 δ' αἰεὶ Solo: αἰεὶ B: δ' αἰεὶ T διδασκόμε-
μενος T: δὴ διδασκόμενος B c 10 ἔπειτά B: εἰτά T c 11 ἡγοῦτο
T: ἡγείτο εἶναι B d 6 τοῖς B: om. T d 7 ἡγεί καλὸν B:
καλὸν ἡγεί T d 8 εἶπε T: ἔφη B d 9 μέντοι T: δὲ B
e 1 ὁμολογῶ καὶ καλὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν B: καὶ καλὸν καγαθὸν ὁμολογῶ
εἶναι T ἡγοῦμαι... e 2 ἐγώ B: om. TW e 2 ἄρ' οὖν TW: om. B
e 3 εἶναι T: τι εἶναι B

Κάκεϊνος ἔφη, Πάνυ γε, ὡσπερ γε καὶ ἐν τῷ φιλοσοφεῖν τὴν πολυμαθίαν φιλοσοφίαν ἡγοῦμαι εἶναι. 5

Καὶ γὰρ εἶπον, Ἐγὼ δὲ δὴ τοὺς φιλογυμναστοῦντας ἄλλου του ἐπιθυμεῖν ἢ τούτου, ὅτι ποιήσει αὐτοὺς εὖ ἔχειν τὸ σῶμα;

Τούτου, ἔφη.

Ἦ οὖν οἱ πολλοὶ πόνοι τὸ σῶμα, ἦν δ' ἐγώ, ποιούσιν εὖ ἔχειν; 10

Πῶς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀπὸ γε ὀλίγων πόνων τὸ σῶμά τις εὖ ἔχει; 134

Καὶ μοι ἔδοξεν ἤδη ἐνταῦθα κωητέος εἶναι ὁ φιλογυμναστής, ἵνα μοι βοηθήσῃ διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῆς γυμναστικῆς· κάπειτα ἠρόμην αὐτόν, Σὺ δὲ δὴ τί σιγᾶς ἡμῖν, ὦ λῶστε, 5 τούτου ταῦτα λέγοντος; ἢ καὶ σοὶ δοκοῦσιν οἱ ἄνθρωποι εὖ τὰ σώματα ἔχειν ἀπὸ τῶν πολλῶν πόνων, ἢ ἀπὸ τῶν μετρίων;

Ἐγὼ μὲν, ὦ Σώκρατες, ἔφη, ὦμην τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο κἂν ἔν γινῶναι ὅτι οἱ μέτριοι πόνοι εὖ ποιούσιν ἔχειν τὰ 10 σώματα, πόθεν δὲ οὐχὶ ἄνδρα γε ἄγρυπνόν τε καὶ ἄσιτον b καὶ ἀτριβῆ τὸν τράχηλον ἔχοντα καὶ λεπτόν ὑπὸ μερμυῶν; καὶ αὐτοῦ ταῦτα εἰπόντος ἦσθη τὰ μειράκια καὶ ἐπεγέλασεν, ὁ δ' ἕτερος ἠρυθρίασε.

Καὶ ἐγὼ εἶπον, Τί οὖν; σὺ ἤδη συγχωρεῖς μήτε πολλοὺς 5 μήτε ὀλίγους πόνους εὖ ποιεῖν ἔχειν τὰ σώματα τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ τοὺς μετρίους; ἢ διαμάχη δυοῖν ὄντοι νῶν περὶ τοῦ λόγου;

Κάκεϊνος, Πρὸς μὲν τούτου, ἔφη, κἂν πάνυ ἠδέως δια- c γωνισαίμην, καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἱκανὸς ἂν γενοίμην βοηθήσαι τῇ ὑποθέσει ἣν ὑπεθέμην, καὶ εἰ ταύτης ἔτι φαυλοτέραν ὑπεθέμην—οὐδὲν γὰρ ἔστι—πρὸς μέντοι σὲ οὐδὲν δέομαι

ε 4 γε B: om. T ε 6 δὲ δὴ recs.: δὲ δεῖ T: δὲ B α 1 ἀπὸ γε ὀλίγων B: ἀπ' ὀλίγων γε T α 4 βοηθήσῃ B: βοηθήσειε T
α 6 τούτου ταῦτα B: ταῦτα τούτου T α 10 κἂν ἔν Hermann: καὶ νῦν BT β 3 ἐπεγέλασε B: ἐγέλασεν T

5 παρὰ δόξαν φιλονικεῖν, ἀλλ' ὁμολογῶ μὴ τὰ πολλὰ ἀλλὰ τὰ μέτρια γυμνάσια τὴν εὐεξίαν ἐμποιεῖν τοῖς ἀνθρώποις.

Τί δὲ τὰ σιτία; τὰ μέτρια ἢ τὰ πολλὰ; ἔφην ἐγώ.

Καὶ τὰ σιτία ὠμολόγει.

d Ἔτι δὲ καγὼ προσηνάγκαζον αὐτὸν ὁμολογεῖν καὶ τὰλλα πάντα τὰ περὶ τὸ σῶμα ὠφελιμώτατα εἶναι τὰ μέτρια ἀλλὰ μὴ τὰ πολλὰ μηδὲ τὰ ὀλίγα· καὶ μοι ὠμολόγει τὰ μέτρια.

Τί δ', ἔφην, τὰ περὶ τὴν ψυχὴν; τὰ μέτρια ὠφελεί ἢ

5 τὰ ἄμετρα τῶν προσφερομένων;

Τὰ μέτρια, ἔφη.

Οὐκοῦν ἐν τῶν προσφερομένων ψυχῇ ἐστὶ καὶ τὰ μαθήματα;

Ὁμολόγει.

10 Καὶ τούτων ἄρα τὰ μέτρια ὠφελεί ἀλλ' οὐ τὰ πολλὰ; Συνέφη.

e Τίνα οὖν ἐρόμενοι ἂν δικαίως ἐροίμεθα ὁποῖοι μέτριοι πόνοι καὶ σιτία πρὸς τὸ σῶμά ἐστιν;

Ὁμολογοῦμεν μὲν τρεῖς ὄντες, ὅτι λατρὸν ἢ παιδοτρίβην.

Τίνα δ' ἂν περὶ σπερμάτων σπορᾶς ὀπόσον μέτριον;

5 Καὶ τούτου τὸν γεωργὸν ὠμολογοῦμεν.

Τίνα δὲ περὶ μαθημάτων εἰς ψυχὴν φυτεύσεώς τε καὶ σπορᾶς ἐρωτῶντες δικαίως ἂν ἐροίμεθα ὅποσα καὶ ὅποια μέτρια;

135 Τὸν τεύθεν ἤδη ἀπορίας μεστοὶ ἤμεν ἅπαντες· καγὼ προσπαίζων αὐτοὺς ἠρόμην, Βούλεσθε, ἔφην, ἐπειδὴ ἡμεῖς ἐν ἀπορίᾳ ἐσμέν, ἐρώμεθα ταυτὶ τὰ μειράκια; ἢ ἴσως αἰσχυρόμεθα, ὥσπερ ἔφη τοὺς μνηστῆρας Ὅμηρος, μὴ

5 ἀξιούντων εἶναι τινα ἄλλον ὅστις ἐντενεῖ τὸ τόξον;

d 2 ὠφελιμώτατα εἶναι τὰ μέτρια Schanz : ὠφελιμώτατα εἶναι μέτρια B : τὰ μέτρια μάλιστα ὠφελεῖν T d 4 ὠφελεί Stephanus : ὠφελεῖν BT e 1 μέτριοι πόνοι B : πόνοι μέτριοι T e 3 ὠμολογοῦμεν B : ὁμολογοῦμεν T μὲν BT : om. al. ὅτι B : ἢ T W (sed ὅτι s. v.) e 4 σπερμάτων B : σπέρματος T e 5 καὶ τούτου BT : καὶ τούτω ci. Schanz ὁμολογοῦμεν pr. BT e 6 περὶ B : om. T W a 5 ἀξιούντων BT : ἀξιούντας b : ἀξιούντες Cobet

Ἐπειδὴ οὖν μοι ἐδόκουν ἀθυμεῖν πρὸς τὸν λόγον, ἄλλη ἐπειρώμην σκοπεῖν, καὶ εἶπον, Ποῖα δὲ μάλιστα ἄττα τοπάζομεν εἶναι τῶν μαθημάτων ἃ δεῖ τὸν φιλοσοφοῦντα μαθάνειν, ἐπειδὴ οὐχὶ πάντα οὐδὲ πολλά;

Ὑπολαβὼν οὖν ὁ σοφώτερος εἶπεν ὅτι Κάλλιστα ταῦτ' b
εἷη τῶν μαθημάτων καὶ προσήκοντα ἀφ' ὧν ἂν πλείστην δόξαν ἔχοι τις εἰς φιλοσοφίαν· πλείστην δ' ἂν ἔχοι δόξαν, εἰ δοκοῖη τῶν τεχνῶν ἕμπειρος εἶναι πασῶν, εἰ δὲ μή, ὡς πλείστων γε καὶ μάλιστα τῶν ἀξιολόγων, μαθὼν αὐτῶν 5
ταῦτα ἃ προσήκει τοῖς ἐλευθέροις μαθεῖν, ὅσα συνέσεως ἔχεται, μὴ ὅσα χειρουργίας.

Ἄρ' οὖν οὕτω λέγεις, ἔφη ἐγώ, ὥσπερ ἐν τῇ τεκτονικῇ; καὶ γὰρ ἐκεῖ τέκτονα μὲν ἂν πρίαλο πέντε ἢ ἕξ μῶν, ἄκρον c
ἀρχιτέκτονα δὲ οὐδ' ἂν μυρίων δραχμῶν· ὀλίγοι γε μὴν κἂν ἐν πᾶσι τοῖς Ἑλλησι γίνωντο. Ἄρα μή τι τοιοῦτον λέγεις; Καὶ ὃς ἀκούσας μου συνεχώρει καὶ αὐτὸς λέγειν τοιοῦτον.

Ἡρόμην δ' αὐτὸν εἰ οὐκ ἀδύνατον εἶη δύο μόνας τέχνας 5
οὕτω μαθεῖν τὸν αὐτόν, μὴ ὅτι πολλὰς καὶ μεγάλας· ὁ δέ, Μὴ οὕτως μου, ἔφη, ὑπολάβῃς, ὦ Σώκρατες, ὡς λέγοντος ὅτι δεῖ ἐκάστην τῶν τεχνῶν τὸν φιλοσοφοῦντα ἐπίστασθαι ἀκριβῶς ὥσπερ αὐτὸν τὸν τὴν τέχνην ἔχοντα, ἀλλ' ὡς d
εἰκὸς ἄνδρα ἐλεύθερόν τε καὶ πεπαιδευμένον, ἐπακολουθησαί τε τοῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ οἷόν τ' εἶναι διαφερόντως τῶν παρόντων, καὶ αὐτὸν ξυμβάλλεσθαι γνώμην, ὥστε δοκεῖν χαριέστατον εἶναι καὶ σοφώτατον τῶν αἰεῖ 5
παρόντων ἐν τοῖς λεγομένοις τε καὶ πραττομένοις περὶ τὰς τέχνας.

Καγώ, ἔτι γὰρ αὐτοῦ ἡμφεγνόουν τὸν λόγον ὅτι ἐβούλετο,

a 7 μάλιστα αὐτὰ τοπάζομεν B: μάλιστα τοπάζομεν ἄττα T
a 8 φιλοσοφοῦντα B: φιλόσοφον T a 9 ἐπειδὴ B: ἐπεὶ T
b 3 δ' ἂν BT: δ' Schanz b 5 γε B: τε T μάλιστα T: μάλα B
c 2 κἂν . . . c 3 γίνωντο Schanz: καὶ . . . γίνωντο B: καὶ . . . γίνονται T c 3 μή τι T: μή B c 4 αὐτὸς T: αὐτοῦ B
λέγειν τοιοῦτον B: τοιοῦτον λέγειν T c 5 μόνας B: μόνον T
c 6 μαθεῖν BT: λαβεῖν ex emend. T d 5 τῶν αἰεῖ B: αἰεὶ τῶν T

- e Ἄρ' ἐννοῶ, ἔφην, οἷον λέγεις τὸν φιλόσοφον ἄνδρα; δοκεῖς γάρ μοι λέγειν οἷοι ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι πρὸς τοὺς δρομέας ἢ τοὺς παλαιστάς. καὶ γὰρ ἐκείνοι τούτων μὲν λείπονται κατὰ τὰ τούτων ἄθλα καὶ δευτεροὶ εἰσι πρὸς
- 5 τούτους, τῶν δ' ἄλλων ἀθλητῶν πρῶτοι καὶ νικῶσι αὐτούς. τάχ' ἂν ἴσως τοιοῦτόν τι λέγοις καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδεύοντας τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα· τῶν μὲν
- 136 πρῶτων εἰς σύνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι, τὰ δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι, καὶ οὕτως γίνεσθαι περὶ πάντα ὑπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα τοιοῦτόν τινα μοι δοκεῖς ἐνδείκνυσθαι.
- 5 Καλῶς γέ μοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, φαίνη ὑπολαμβάνειν τὰ περὶ τοῦ φιλοσόφου, ἀπεικάσας αὐτὸν τῷ πεντάθλῳ. ἔστω γὰρ ἀτεχνῶς τοιοῦτος οἷος μὴ δουλεύειν μηδενὶ πράγματι, μηδ' εἰς τὴν ἀκρίβειαν μηδὲν διαπεποιηκένας, ὥστε διὰ τὴν τοῦ ἐνὸς τούτου ἐπιμέλειαν τῶν ἄλλων ἀπάντων
- b ἀπολελείφθαι, ὥσπερ οἱ δημιουργοί, ἀλλὰ πάντων μετριῶς ἐφήφθαι.

Μετὰ ταύτην δὴ τὴν ἀπόκρισιν ἐγὼ προθυμούμενος σαφῶς εἶδέναι ὅτι λέγοι, ἐπυθανόμην αὐτοῦ τοὺς ἀγαθοὺς πότερον

5 χρησίμους ἢ ἀχρήστους εἶναι ὑπολαμβάνοι.

Χρησίμους δὴπον, ὦ Σώκρατες, ἔφη.

Ἄρ' οὖν, εἶπερ οἱ ἀγαθοὶ χρήσιμοι, οἱ πονηροὶ ἀχρηστοί;

Ὡμολόγει.

10 Τί δέ; τοὺς φιλοσόφους ἄνδρας χρησίμους ἡγή ἢ οὐ;

c Ὁ δὲ ὠμολόγει χρησίμους, καὶ πρὸς γε ἔφη χρησιμωτάτους εἶναι ἡγεῖσθαι.

Φέρε δὴ γνῶμεν, εἰ σὺ ἀληθῆ λέγεις, ποῦ καὶ χρήσιμοι

e 2 οἷοι corr. Coisl.: οἷον BT e 4 κατὰ τὰ T: κατὰ B
 e 6 λέγοις T: λέγεις B a 1 πρῶτων T: πρῶτον B a 4 δοκεῖς
 T: δοκεῖ B a 5 φαίνη B: δοκεῖς T ὑπολαμβάνειν B: ὑπο-
 λαβεῖν T a 7 οἷος T W: om. B b 1 ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ ἀλλὰ
 T: ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημιουργοὶ B b 7 χρήσιμοι T: οἱ χρήσιμοι B
 c 3 σὺ T: om. B

ἡμῖν εἰσιν οἱ ὑπακροὶ οὔτοι; δῆλον γὰρ ὅτι ἐκάστου γε τῶν
τὰς τέχνας ἔχόντων φαυλότερός ἐστιν ὁ φιλόσοφος.

5

᾿Ωμολόγει.

Φέρε δὴ σύ, ἦν δ' ἐγώ, εἰ τύχοις ἢ αὐτὸς ἀσθενήσας ἢ
τῶν φίλων τις τῶν σῶν περὶ ὧν σὺ σπουδῆν μεγάλην ἔχεις,
πότερον ὑγείαν βουλόμενος κτήσασθαι τὸν ὑπακρον ἐκείνου
[τὸν φιλόσοφον] εἰσάγοις ἂν εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὸν ἱατρὸν
λάβοις;

10

᾿Αμφοτέρους ἔγωγ' ἂν, ἔφη.

d

Μὴ μοι, εἶπον ἐγώ, ἀμφοτέρους λέγε, ἀλλ' ὁπότερον
μᾶλλον τε καὶ πρότερον.

Οὐδεὶς ἂν, ἔφη, τοῦτό γε ἀμφισβητήσκειν, ὥς οὐχὶ τὸν
ἱατρὸν καὶ μᾶλλον καὶ πρότερον.

5

Τί δ'; ἐν νηὶ χειμαζομένη ποτέρῳ ἂν μᾶλλον ἐπιτρέποις
σαυτὸν τε καὶ τὰ σεαυτοῦ, τῷ κυβερνήτῃ ἢ τῷ φιλοσόφῳ;

Τῷ κυβερνήτῃ ἔγωγε.

Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα πάνθ' οὕτως, ἕως ἂν τις δημιουργὸς ἦ,
οὐ χρήσιμός ἐστιν ὁ φιλόσοφος;

10

Φαίνεται, ἔφη.

Οὐκοῦν νῦν ἀχρηστός τις ἡμῖν ἐστιν ὁ φιλόσοφος; εἰσὶ
ε γὰρ ἡμῖν αἰεὶ που δημιουργοί· ὠμολογήσαμεν δὲ τοὺς μὲν
ἀγαθοὺς χρησίμους εἶναι, τοὺς δὲ μοχθηροὺς ἀχρήστους.

᾿Ηναγκάζετο ὁμολογεῖν.

Τί οὖν μετὰ τοῦτο; ἔρωμαί σε ἢ ἀγροικότερόν ἐστιν
ἐρέσθαι—

5

᾿Εροῦ ὅτι βούλει.

Οὐδὲν δὴ, ἔφην ἐγώ, ζητῶ ἄλλο ἢ ἀνομολογήσασθαι τὰ

c 4 γε T: τε B c 7 δὴ B: δὲ T c 8 ὧν B: οὗ T
c 9 βουλόμενος κτήσασθαι B: κτήσασθαι βουλόμενος T c 10 τὸν
φιλόσοφον T: τὸν σοφὸν B: φιλόσοφον Stephanus: secl. Cobet εἰσ-
άγοις BT: εἰσαγάγοις b c 11 λάβοις B: ἂν λάβοις T: secl. Cobet
d 1 ἔφη recc.: ἔφην BT d 2 ἐγώ* B: ἔγωγ' T d 3 τε B: γε T
d 7 σαυτὸν recc.: ἐαυτὸν B: αὐτόν T τὰ σεαυτοῦ B: τὰς ἐαυτοῦ T
d 10 ὁ B: om. T e 1 ἐστὶν ὁ φιλόσοφος B: ὁ φιλόσοφος ἐστὶν T
e 2 ἡμῖν B: om. T αἰεὶ Hermann: δὴ BT e 3 ἀχρήστους
B γρ. T: ἀχρείους T e 5 τί BT: τὸ Baiter e 8 ζητῶ T: ζητῶν B

137 εἰρημένα. ἔχει δέ πως ᾧδί. ᾧμολογήσαμεν καλὸν εἶναι
τὴν φιλοσοφίαν καὶ αὐτοὶ φιλόσοφοι εἶναι, τοὺς δὲ φιλοσό-
φους ἀγαθοὺς, τοὺς δὲ ἀγαθοὺς χρησίμους, τοὺς δὲ πονηροὺς
ἀχρήστους· αὐθις δ' αὖ τοὺς φιλοσόφους ᾧμολογήσαμεν, ἕως
5 ἂν οἱ δημιουργοὶ ᾧσω, ἀχρήστους εἶναι, δημιουργοὺς δὲ ἀεὶ
εἶναι. οὗ γὰρ ταῦτα ᾧμολόγηται;

Πάνυ γε, ἦ δ' ὅς.

ᾧμολογοῦμεν ἄρα, ᾧς ἕοικε, κατὰ γε τὸν σὸν λόγον,
εἴπερ τὸ φιλοσοφεῖν ἐστὶ περὶ τὰς τέχνας ἐπιστήμονας
10 εἶναι ὃν σὺ λέγεις τὸν τρόπον, πονηροὺς αὐτοὺς εἶναι καὶ
b ἀχρήστους, ἕως ἂν ἐν ἀνθρώποις τέχναι ᾧσω. ἀλλὰ μὴ
οὐχ οὕτως, ᾧ φίλε, ἔχωσι, μὴδ' ἦ τοῦτο φιλοσοφεῖν, περὶ
τὰς τέχνας ἐσπουδακέναι, οὐδὲ πολυπραγμονοῦντα κυπτά-
ζοντα ζῆν οὐδὲ πολυμαθοῦντα, ἀλλ' ἄλλο τι, ἐπεὶ ἐγὼ ᾧμην
5 καὶ ὄνειδος εἶναι τοῦτο καὶ βαναύσους καλεῖσθαι τοὺς περὶ τὰς
τέχνας ἐσπουδακότας. ᾧδε δὲ σαφέστερον εἰσόμεθα εἰ ἄρα
ἀληθὴ λέγω, ἐὰν τοῦτο ἀποκρίνη· τίνες ἵππους ἐπίστανται
c κολάζειν ὀρθῶς; πότερον οἴπερ βελτίστους ποιοῦσιν ἢ ἄλλοι;
Οἴπερ βελτίστους.

Τί δέ; κύνας οὐχ οἱ βελτίστους ἐπίστανται ποιεῖν, οὗτοι
καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπίστανται;

5 Naί.

Ἡ αὐτὴ ἄρα τέχνη βελτίστους τε ποιεῖ καὶ κολάζει
ὀρθῶς;

Φαίνεται μοι, ἦ δ' ὅς.

Τί δέ; πότερον ἤπερ βελτίστους τε ποιεῖ καὶ κολάζει

a 1 καλὸν εἶναι B: εἶναι καλὸν T a 2 καὶ αὐτοὶ φιλόσοφοι εἶναι
secl. Schanz auctore Forster a 5 οἱ del. Heusde a 7 γε
B: om. T ἦ δ' ὅς B: ἔφη T a 8 ᾧμολογοῦμεν T: ὁμολογοῦμεν
B a 10 ὃν σὺ corr. Coisl.: ᾧ ᾧς σὺ B T: ᾧς σὺ vulg. καὶ
ἀχρήστους . . . b 1 ᾧσω secl. Schanz b 2 ἔχωσι B: ἔχουσι T
μὴδ' ἦ Mudge: μὴ δὴ B T b 3 ἐσπουδακέναι . . . πολυπραγμον-
οῦντα secl. Cobet κυπτάζοντα B: κτυπάζοντα T b 4 ἐγὼ B:
γ' T c 1 πότερον B: πρότερον T βελτίστους B T: βελτίους al.
c 3, 6, 9 βελτίστους B: βελτίους T c 8 φαίνεται μοι B et in marg.
γρ. T: φημί TW c 9 ἤπερ] ἤπερ T: om. B

ὀρθῶς, ἢ αὐτὴ δὲ καὶ γινώσκει τοὺς χρηστοὺς καὶ τοὺς 10
μοχθηροὺς, ἢ ἑτέρα τις;

Ἡ αὐτὴ, ἔφη.

Ἐθελήσεις οὖν καὶ κατ' ἀνθρώπους τοῦτο ὁμολογεῖν,
ἥπερ βελτίστους ἀνθρώπους ποιεῖ, ταύτην εἶναι καὶ τὴν d
κολάζουσιν ὀρθῶς καὶ διαγιγνώσκουσιν τοὺς χρηστοὺς τε
καὶ μοχθηροὺς;

Πάνυ γ', ἔφη.

Οὐκοῦν καὶ ἦτις ἓνα, καὶ πολλοὺς, καὶ ἦτις πολλοὺς, καὶ 5
ἓνα;

Ναί.

Καὶ καθ' ἵππων δὴ καὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων οὕτως;

Φημί.

Τίς οὖν ἐστὶν ἡ ἐπιστήμη, ἥτις τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν 10
ἀκολασταίνοντας καὶ παρανομοῦντας ὀρθῶς κολάζει; οὐχ ἡ
δικαστικὴ;

Ναί.

Ἡ ἄλλην οὖν τινα καλεῖς καὶ δικαιοσύνην ἢ ταύτην;

Οὐκ, ἀλλὰ ταύτην. 15

Οὐκοῦν ἥπερ κολάζουσιν ὀρθῶς, ταύτη καὶ γινώσκουσι e
τοὺς χρηστοὺς καὶ μοχθηροὺς;

Ταύτη.

Ὅστις δὲ ἓνα γινώσκει, καὶ πολλοὺς γνώσεται;

Ναί. 5

Καὶ ὅστις γε πολλοὺς ἀγνοεῖ, καὶ ἓνα;

Φημί.

Εἰ ἄρα ἵππος ὦν ἀγνοοῖ τοὺς χρηστοὺς καὶ πονηροὺς
ἵππους, κἂν ἑαυτὸν ἀγνοοῖ ποῖός τις ἐστίν;

c 10 ἢ αὐτὴ δὲ B: αὐτὴ T: αὐτὴ Schanz c 11 ἑτέρα τις
B et γρ. T: ἄλλη T c 13 ἀνθρώπους] ἀνθρώπων Stephanus
d 1 βελτίστους B T: βελτίους al. d 3 καὶ T: καὶ τοὺς B d 5 οὐκοῦν
καὶ B: οὐκοῦν T ἦτις... ἦτις T: εἴ τις... εἴ τις B d 14 καὶ B:
om. T d 15 ἀλλὰ ταύτην B: ἄλλην T W e 2 τοὺς μοχθηροὺς
B: πονηροὺς T e 8 ἀγνοοῖ B: ἀγνοεῖ T τοὺς χρηστοὺς καὶ
πονηροὺς ἵππους B: τοὺς πονηροὺς καὶ τοὺς χρηστοὺς T W

10 Φημί.

Καὶ εἰ βούς ὢν ἀγνοοῖ τοὺς πονηροὺς καὶ χρηστοὺς
(βούς), κἂν αὐτὸν ἀγνοοῖ ποῖός τις ἐστίν;

Ναί, ἔφη.

Οὕτω δὴ καὶ εἰ κύων;

15 Ὡμολόγει.

138 Τί δ'; ἐπειδὴν ἀνθρωπός τις ὢν ἀγνοῖ τοὺς χρηστοὺς
καὶ μοχθηροὺς ἀνθρώπους, ἄρ' οὐχ αὐτὸν ἀγνοεῖ πότερον
χρηστός ἐστίν ἢ πονηρός, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἀνθρωπός ἐστίν;

Συνεχώρει.

5 Τὸ δὲ αὐτὸν ἀγνοεῖν σωφρονεῖν ἐστίν ἢ μὴ σωφρονεῖν;
Μὴ σωφρονεῖν.

Τὸ ἑαυτὸν ἄρα γινώσκειν ἐστὶ σωφρονεῖν;

Φημί, ἔφη.

Τοῦτ' ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν Δελφοῖς γράμμα παρακελεύεται,

10 σωφροσύνην ἀσκεῖν καὶ δικαιοσύνην.

*Εοικεν.

Τῇ αὐτῇ δὲ ταύτῃ καὶ κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα;

Ναί.

b Οὐκοῦν ἢ μὲν κολάζειν ὀρθῶς ἐπιστάμεθα, δικαιοσύνη
αὕτη ἐστίν, ἢ δὲ διαγινώσκειν καὶ ἑαυτὸν καὶ ἄλλους,
σωφροσύνη;

*Εοικεν, ἔφη.

5 Ταῦτὸν ἄρα ἐστὶ καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη;

Φαίνεται.

Καὶ μὴν οὕτω γε καὶ αἱ πόλεις εὖ οἰκοῦνται, ὅταν οἱ
ἀδικοῦντες δίκην διδώσιν.

ε 11 ἀγνοεῖ B T: ἀγνοοῖ recc. χρηστοὺς B T: τοὺς χρηστοὺς al.
ε 12 βούς add. Bekker ἀγνοοῖ B: ἀγνοοῖ T ποῖός τις B:
ποῖός T α 1 τις ὢν B: ὢν τις T α 2 μοχθηροὺς B: τοὺς
μοχθηροὺς Stobaeus: πονηροὺς T ἀγνοεῖ T Stobaeus: ἀγνοοῖ T
α 3 πονηρός B T: μοχθηρός Stobaeus α 5 ἐστίν ἢ μὴ σωφρονεῖν;
μὴ σωφρονεῖν B: ἢ οὐ σωφρονεῖν ἐστίν; οὐ σωφρονεῖν T Stobaeus
α 13 ναί B: φημί T W Stobaeus b 2 ἄλλους B: ἄλλον T Sto-
baeus b 5 καὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη B: δικαιοσύνη σωφρο-
σύνη T b 7 καὶ αἱ B: καὶ T

Ἄληθῆ λέγεις, ἔφη.

Καὶ πολιτικὴ ἄρα αὐτὴ ἐστίν.

10

Συνεδόκει.

Τί δὲ ὅταν εἷς ἀνὴρ ὀρθῶς πόλιν διοικῇ, ὄνομά γε τούτῳ οὐ τύραννός τε καὶ βασιλεύς;

Φημί.

Οὐκοῦν βασιλικῇ τε καὶ τυραννικῇ τέχνῃ διοικεῖ;

15

Οὕτως.

Καὶ αὐταὶ ἄρ' αἱ αὐταὶ τέχναι εἰσὶν ἐκείναις;

Φαίνονται.

Τί δ' ὅταν εἷς ὢν ἀνὴρ οἰκίαν οἰοικῇ ὀρθῶς, τί ὄνομα ἔστί;

οὐκ οἰκονόμος τε καὶ δεσπότης;

Ναί.

Πότερον οὖν καὶ οὗτος δικαιοσύνη εἶ ἂν τὴν οἰκίαν διοικοῖ ἢ κάλλη τινὶ τέχνῃ;

5

Δικαιοσύνη.

Ἔστιν ἄρα ταῦτόν, ὡς ἔοικε, βασιλεύς, τύραννος, πολιτικός, οἰκονόμος, δεσπότης, σώφρων, δίκαιος. καὶ μία τέχνη ἐστὶν βασιλική, τυραννική, πολιτική, δεσποτική, οικονομική, δικαιοσύνη, σωφροσύνη.

10

Φαίνεται, ἔφη, οὕτως.

Πότερον οὖν τῷ φιλοσόφῳ, ὅταν μὲν ἱατρὸς περὶ τῶν καμνόντων τι λέγῃ, αἰσχρὸν μὴθ' ἐπεσθαι τοῖς λεγομένοις δύνασθαι μῆτε συμβάλλεσθαι μηδὲν περὶ τῶν λεγομένων ἢ πραπτομένων, καὶ ὁπόταν ἄλλος τις τῶν δημιουργῶν, ὡσαύτως· ὅταν δὲ δικαστὴς ἢ βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις ὦν ἡννοδὴ διεληλύθαμεν, οὐκ αἰσχρὸν περὶ τούτων μῆτε ἐπεσθαι δύνασθαι μῆτε συμβάλλεσθαι περὶ αὐτῶν;

5

b 10 αὐτὴ Schanz : ἢ αὐτὴ B : αὐτὴ T b 12 γε B : om. T
 b 17 εἰσὶν ἐκείναις B : ἐκείναις εἰσὶν T c 2 οὐκ T : om. B
 c 5 κάλλη B : ἄλλη T c 7 ταῦτόν] ταῦτό B : τοῦτο T
 c 9 δεσποτική T W : om. B c 11 ἔφη οὕτως B : om. T W
 d 1 πότερον B : τί T ἱατρὸς B : ὁ ἱατρὸς T d 2 λεγομένοις
 T b : δυναμένοις pr. B (ut videtur) d 3 περὶ . . . d 4 πραπτομένων
 B : om. T W d 6 διεληλύθαμεν B : διήλθομεν T

Πῶς δ' οὐκ αἰσχροῦν, ὦ Σώκρατες, περί γε τοσούτων πραγμάτων μηδὲν ἔχειν συμβάλλεσθαι;

e Πότερον οὖν καὶ περὶ ταῦτα λέγωμεν, ἔφη, πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὑπακρον, καὶ ταύτης μὲν τὰ δευτερεῖα ἔχοντα πάντων τὸν φιλόσοφον, καὶ ἀχρεῖον εἶναι ἕως ἂν τούτων τις ᾗ, ἢ ἡ πρῶτον μὲν τὴν αὐτοῦ οἰκίαν οὐκ ἄλλω
5 ἐπιτρεπτέον οὐδὲ τὰ δευτερεῖα ἐν τούτῳ ἐκτέον, ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον δικάζοντα ὀρθῶς, εἰ μέλλει εἶδ' οἰκεῖσθαι αὐτοῦ ἢ οἰκία;

Συνεχώρει δὴ μοι.

*Ἐπειτὰ γε δήπου ἕαντε οἱ φίλοι αὐτῷ διαίτας ἐπιτρέ-
10 πωσιν, ἕαντε ἡ πόλις τι προστάτῃ διακρίνειν ἢ δικάζειν,
139 αἰσχροῦν ἐν τούτοις, ὦ ἐταῖρε, δεύτερον φαίνεσθαι ἢ τρίτον καὶ μὴ οὐχ ἡγεῖσθαι;

Δοκεῖ μοι.

Πολλοῦ ἄρα δεῖ ἡμῖν, ὦ βέλτιστε, τὸ φιλοσοφεῖν πολυ-
5 μαθία τε εἶναι καὶ ἡ περὶ τὰς τέχνας πραγματεία.

Εἰπόντος δ' ἐμοῦ ταῦτα ὁ μὲν σοφὸς αἰσχυρθεὶς τοῖς προειρημένοις ἐσίγησεν, ὁ δὲ ἀμαθὴς ἔφη ἐκείνως εἶναι καὶ οἱ ἄλλοι ἐπήνεσαν τὰ εἰρημένα.

e 1 ἔφη T: ἔφη B e 2 καὶ ταύτης μὲν τὰ δευτερεῖα B: τὰ δευτερεῖα δ' TW: καὶ ἐν τούτοις τὰ δευτερεῖα Hermann καὶ... e 4 ἢ
secl. Schanz e 3 ἕως ἂν B: ἕως T e 4 ἢ ἢ T: ἢ B
a 4 δεῖ TW: om. B πολυμαθία B: φιλομαθία T a 5 ἢ del.
Schanz a 7 ἐκείνως b: ἐκείνος BT

OXFORD CLASSICAL TEXTS

All prices are subject to alteration without notice

GREEK		<i>All prices are net</i>
		<i>Cloth India Paper</i>
AESCHYLUS. G. G. A. Murray		8s 6d
ANTONINUS. J. H. Leopold		6s
APOLLONIUS RHODIUS. R. C. Seaton		6s
ARISTOPHANES. F. W. Hall, W. M. Geldart		
I. <i>Ach., Eq., Nubes, Vesp., Pax, Aves.</i> Second edition		6s
II. <i>Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plutus, Fragmenta.</i> Sec. ed.		6s
ARISTOTLE. I. Bywater, F. G. Kenyon		
<i>De Arte Poetica.</i> Second edition		3s 6d
<i>De Caelo</i>		
<i>Ethica</i>		6s 6d
<i>Atheniensium Respublica</i>		4s 6d
BUCOLICI GRAECI. U. v. Wilamowitz-Moellendorff		6s
DEMOSTHENES		30s
I. <i>Orationes I-XIX.</i> S. H. Butcher		7s 6d
II. i. <i>Orationes XX-XXVI.</i> S. H. Butcher		6s
II. ii. <i>Orationes XXVII-XL.</i> W. Rennie		6s
III. <i>Or. XLI-LXI; Proœmia; Epistulae.</i> W. Rennie		7s 6d
EURIPIDES. G. G. A. Murray		21s
I. <i>Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.</i>		6s
II. <i>Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I.T.</i> Third ed.		6s
III. <i>Hel., Phœn., Or., Bacch., Iph. Aul., Rhesus</i>		6s
HELLENICA OXYRHYNCHIA <i>cum Theopompi et</i> } <i>Cratippi fragmentis.</i> B. P. Grenfell, A. S. Hunt }		10s
HERODOTUS. K. Hude. Second edition		
I (Books I-IV), II (Books V-IX)	each	7s 6d
HOMER		30s
I-II. <i>Iliad.</i> D. B. Monro, T. W. Allen		15s
Books I-XII. Second edition		5s
Books XIII-XXIV. Third edition		5s
III-IV. <i>Odyssey.</i> T. W. Allen		15s
Books I-XII. Second edition		5s
Books XIII-XXIV. Second edition		5s
V. <i>Hymns, &c.</i> T. W. Allen		7s 6d
HYPERIDES. F. G. Kenyon		6s
LONGINUS. A. O. Prickard. Second edition		5s

June 1947

GREEK (cont.)

All prices are net

	Cloth	India Paper
LYSIAS. K. Hude	6s	
PINDAR. C. M. Bowra. Second edition	10s	
PLATO. J. Burnet		
I. <i>Euth.</i> , <i>Apol.</i> , <i>Crit.</i> , <i>Ph.</i> ; <i>Crat. Tht.</i> , <i>Soph.</i> , <i>Polit.</i> Ed. 2	7s 6d	}
II. <i>Par.</i> , <i>Phil.</i> , <i>Symp.</i> , <i>Phdr.</i> ; <i>Alc. I, II</i> , <i>Hipp.</i> , <i>Am.</i> Ed. 2	7s 6d	
III. <i>Thg.</i> , <i>Chrm.</i> , <i>Laches</i> , <i>Lysis</i> , <i>Euthd.</i> , <i>Prot.</i> , <i>Gorg.</i> , <i>Meno</i> , <i>Hp. Ma. et Min.</i> , <i>Io</i> , <i>Mnx.</i>	7s 6d	
IV. <i>Clitopho</i> , <i>Respublica</i> , <i>Timaeus</i> , <i>Critias</i> <i>Respublica</i> separately, 7s 6d	10s	}
V. <i>Minos</i> , <i>Leges</i> ; <i>Ep.</i> , <i>Epp.</i> , <i>Def.</i> , <i>Spuria</i>	10s	
SOPHOCLES, <i>Fabulae</i> . A. C. Pearson	8s 6d	
THEOPHRASTUS, <i>Characteres</i> . H. Diels	6s	
THUCYDIDES. H. Stuart Jones and J. E. Powell		15s
Books I-IV	6s	
Books V-VIII	6s	
XENOPHON. E. C. Marchant		
I-V		35s
I. <i>Historia Graeca</i> , Ed. 2	5s	
II. <i>Libri Socratici</i> and III. <i>Anabasis</i>	each 6s	
IV. <i>Institutio Cyri</i> and V. <i>Opuscula</i>	each 7s 6d	

LATIN

ASCONIUS. A. C. Clark	6s	
CAESAR, COMMENTARII. R. L. A. Du Pontet		12s 6d
I. <i>Bellum Gallicum</i>	5s	
II. <i>Bellum Civile</i>	5s	
CATULLUS. R. Ellis		4s 6d
CICERO		
EPISTULAE. L. C. Purser		
I. <i>ad Fam.</i>	10s	
II. <i>ad Att.</i> , <i>Pars i</i> (1-8), <i>Pars ii</i> (9-16)	each 7s 6d	
III. <i>ad Q. F.</i> , <i>ad M. Brut.</i> , <i>Fragm.</i>	5s	
ORATIONES. A. C. Clark and W. Peterson		
I. <i>Rosc. Am.</i> , <i>I. Pomp.</i> , <i>Clu.</i> , <i>Cat.</i> , <i>Mur.</i> , <i>Cael.</i> Clark	5s	
II. <i>Pro Milone</i> , <i>Caesarianae</i> , <i>Philippicae</i> . Clark. Ed. 2	5s	
III. <i>Verrinae</i> . Peterson. Second edition	6s	
IV. <i>Quinct.</i> , <i>Rosc. Com.</i> , <i>Caec.</i> , <i>Leg. Agr.</i> , <i>Rab. Perduell.</i> , <i>Flacc.</i> , <i>Pis.</i> , <i>Rab. Post.</i> Clark	5s	}
V. <i>Post Reditum</i> , <i>De Domo</i> , <i>Har. Resp.</i> , <i>Sest.</i> , <i>Vat.</i> , <i>Prov.</i> <i>Cons.</i> , <i>Balb.</i> Peterson	5s	
VI. <i>Tull.</i> , <i>Font.</i> , <i>Sull.</i> , <i>Arch.</i> , <i>Planc.</i> , <i>Scaur.</i> Clark	4s 6d	

LATIN (*cont.*)

All prices are net
Cloth India Paper

CICERO (*cont.*)

RHETORICA. A. S. Wilkins		
I. <i>De Oratore</i>	7s 6d	
II. <i>Brutus, &c.</i>	6s	
HORACE. E. C. Wickham. Ed. 2. H. W. Garrod	6s	6s
ISIDORI ETYMOLOGIAE. W. M. Lindsay. Two vols.	30s	
LIVY. R. S. Conway and C. F. Walters		
Books I-V	8s 6d	
Books VI-X	8s 6d	
Books XXI-XXV	7s 6d	
Books XXVI-XXX. R. S. Conway and S. K. Johnson	10s	
LUCRETIUS. C. Bailey	6s	
MARTIAL. W. M. Lindsay	10s	
NEPOS. E. O. Winstedt	4s 6d	
OVID, <i>Tristia, Epistulae ex Ponto, &c.</i> S. G. Owen	6s	
PERSIUS and JUVENAL. S. G. Owen. Second ed.	6s	
PHAEDRUS, <i>Fabulae.</i> J. P. Postgate	7s 6d	
PLAUTUS. W. M. Lindsay		
I. <i>Amphitruo-Mercator</i>	10s 6d	
II. <i>Miles Gloriosus-Fragmenta</i>	10s 6d	
PROPERTIUS. J. S. Phillimore. Ed. 2	5s	
STATIUS		
<i>Silvae.</i> J. S. Phillimore. Second edition	6s	
<i>Thebais and Achilleis.</i> H. W. Garrod		
TACITUS		21s
<i>Annales.</i> C. D. Fisher	8s 6d	
<i>Historiae.</i> C. D. Fisher	6s	
<i>Opera Minora.</i> H. Furneaux	5s	
TERENCE. W. M. Lindsay and R. Kauer. Second ed.	7s 6d	10s
TIBULLUS. J. P. Postgate. Ed. 2	3s 6d	
VELLEIUS PATERCULUS. R. Ellis		
VIRGIL. Sir Arthur Hirtzel	6s	7s 6d
APPENDIX VERGILIANA. R. Ellis	6s	

The Oxford Greek Testament, 10s 6d net (I.P. 12s 6d net); Dr. Souter's Pocket Lexicon to the above, 6s net; The New Testament in Latin, 5s net.

OXFORD UNIVERSITY PRESS

Amen House

Warwick Square

London, E.C. 4

LATIN (cont.)

All prices are net
Cloth India Paper

CICERO (cont.)		
RHETORICA. A. S. Wilkins		
I. <i>De Oratore</i>	7s 6d	
II. <i>Brutus</i> , &c.	6s	
HORACE. E. C. Wickham. Ed. 2. H. W. Garrod	6s	6s
ISIDORI ETYMOLOGIAE. W. M. Lindsay. Two vols.	30s	
LIVY. R. S. Conway and C. F. Walters		
Books I-V	8s 6d	
Books VI-X	8s 6d	
Books XXI-XXV	7s 6d	
Books XXVI-XXX. R. S. Conway and S. K. Johnson	10s	
LUCRETIUS. C. Bailey	6s	
MARTIAL. W. M. Lindsay	10s	
NEPOS. E. O. Winstedt	4s 6d	
OVID, <i>Tristia, Epistulae ex Ponto</i> , &c. S. G. Owen	6s	
PERSIUS and JUVENAL. S. G. Owen. Second ed.	6s	
PHAEDRUS, <i>Fabulae</i> . J. P. Postgate	7s 6d	
PLAUTUS. W. M. Lindsay		
I. <i>Amphitruo-Mercator</i>	10s 6d	
II. <i>Miles Gloriosus-Fragmenta</i>	10s 6d	
PROPERTIUS. J. S. Phillimore. Ed. 2	5s	
STATIUS		
<i>Silvae</i> . J. S. Phillimore. Second edition	6s	
<i>Thebais and Achilleis</i> . H. W. Garrod		
TACITUS		21s
<i>Annales</i> . C. D. Fisher	8s 6d	
<i>Historiae</i> . C. D. Fisher	6s	
<i>Opera Minora</i> . H. Furneaux	5s	
TERENCE. W. M. Lindsay and R. Kauer. Second ed.	7s 6d	10s
TIBULLUS. J. P. Postgate. Ed. 2	3s 6d	
VELLEIUS PATERCULUS. R. Ellis		
VIRGIL. Sir Arthur Hirtzel	6s	7s 6d
APPENDIX VERGILIANA. R. Ellis	6s	

The Oxford Greek Testament, 10s 6d net (I.P. 12s 6d net); Dr. Souter's Pocket Lexicon to the above, 6s net; The New Testament in Latin, 5s net.

OXFORD UNIVERSITY PRESS

Amen House

Warwick Square

London, E.C. 4